கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டு

இஃது

திருத்தணிகை கந்தப்பையர் குமாரர்

சரவணப்பெருமாளையரால்

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்க

மயிலம்

சுப்பிரமணியசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

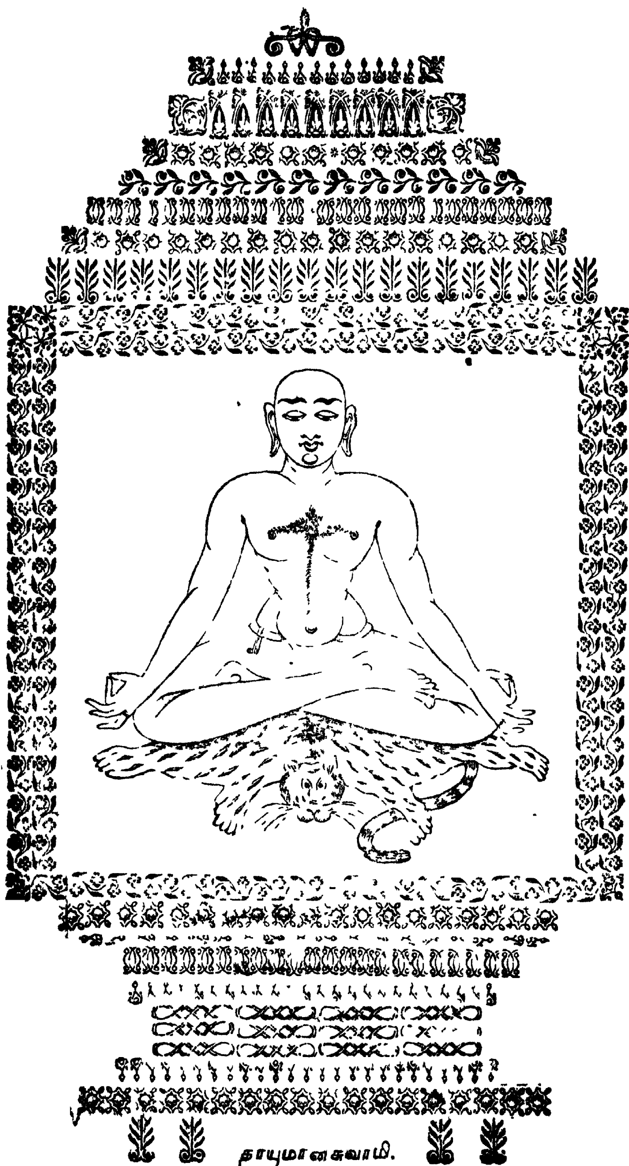
ஸ்ரீ.

முனிசாமிமுதலியாரவர்களது

மாதவவிலாச வச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

பிரமாதி௵ புரட்டாசி௴

தாயுமானசுவாமி.

கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவர் அந்த சுவாமிகளைத் துதிசெய்த

அருள்வாக்கியவகவல்.

திருவளர்கருணைச் சிவானந்தபூரண - மொருவருமறியா வெருதனிச்சித்து - நவரசரூபேதமாய நாடகநடித்தும் - பயந்தனைநீக்கிப் பரிந்தருள்பராபரங் - கண்ணுறுங்கருத்துங் - கதிரொளிபோல - நண்ணிடவெனக்கு நல்கியநன்மை - யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக - குன்றாநிறைந்த குணப்பெருங்குன்ற - மண்ணையும்புனலையும் வளியையுங்கனலையும் - விண்ணையும்படைத்த வித்திலாவித்துப் - பந்தமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென் - சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதியின்னொளிருஞானம்விளங்கியமேலோ - கொள்ளைகொண்டென்னைக் குறைவிலாநிறைவு - தாட்டாமரைமலர்த் தாணினைப்பவர்க்குக் - காட்டாவின்பங்காட்டியகதிரினை - வாக்காலமனத்தான் மதித்திடவரிதென - நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க - மாதியாயறிவாயகண்டமாயகண்ட - சோதியாய்விரிந்து துலங்கியதோற்றம் - பரவெளிதன்னிற் பதிந்தவென்னுளத்தின விரவிவிரவி மேற்கொளும்வெள்ளஞ் - சுட்டிகடங்காச் சோதியடியார் - மட்டுக்கடங்கும் வான்பெருங்கருணை - யெல்லைக்கடங்கா - வேகப்பெருவெளி - இல்லைப்பொதுவிற் றிருநடத்தெய்வம் - வாதவூரெந்தையை வரிசையாய்விழுங்கும் - போதவூரமேவுகாப்பூரவிளக்குச் - சுகரையகண்டதாவெளியெல்லா - திகழவேகாட்டுஞ் சின்மயசாட்சி - செழுந்தமிழ்ப்பாசை - சிவலிங்கமாகி விழுங்கியஞானவித்தகவேழ - மெழிறருபட்டினத் திறைவனையென்று - மழிவிலாவிலிங்க மாக்கியவருளி - சாந்தபூமி தண்ணருள்வெள்ள - மார்க்கநீழலசையாக்கனம் - பரவுவார்நெஞ்சிற்பாவியமாட்சி - யிரவுபகலற வேதாந்தக்காட்சி - யாட்சிபோலிருக்கு மகிலந்தனக்குச் சாட்சியாயிருக்குந் தாரகத்தனிமுத - லாணும்பெண்ணு மலியுமல்லாதோ - தானுவாய்நின்ற சத்தாந்தனிச்சுட - ரொள்ளுமெண்ணையு மெய்ப்படியும் படி - யுள்ளும்புறம்பு முலாவியவொருபொரு - ளளவிலாமதந்தொறும் வராவாபொருளென வுளநிறைந்திருக்கு மொருபொற்பணிதி...ளரு

மனப்பேய் துடிக்கத்தடிக்கக் - கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமர
சு-பெரியபேறு பேசாப்பெருமை, யரியவுரிமை யளவிலாவளவு- து
ரியநிறைவு தோன்றுவதீதம்-விரியுநல்லன்பு விளைத்திடும்விளைவுதீரா
ப்பிணியாறு செனனமறுக்க வாராவரவாய் -வந்தசஞ்சீவியாலைக்கரு
ம்புபா கமுதககட்டிநீள்-சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனிபாங்குறு
மாங்கனி -பாறேனசருக்கரை - யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாயக்
கூட்டி-யருந்தியரசமெனவறிஞர்சமாதியிற்-பொருந்தியவின்பம்பொ
ழிற்சிற்சுகோதய மெங்கணுநிறைந்த வியல்பினையெனக்குச்-செங்கை
யால்விளங்கத் தெரிந்தமெய்த்ததேசிகன் - றன்னையறிவித்துத்தற்பர
மாகி-யென்னுளத்திருந்தரு ளேகநாயக - னடிமுடியிலலா வருபொரு
ளைக்கு - முடியடியிதுவென மொழிந்திடுமுதலவன்-மெய்யலான்மற்
றவைமெய்யலவெல்லாம - பொய்யெனவறிவேனப் புன்னகை புரிந்
தோ, னருளும்பொருளும் பேதமாயிருந்து மிருதிறனென்று மியலு
மொன்டெனறோ - னருளுனக்குண்டே லருளும்வெளிப்படும்- பொரு
ண்மயந்தானேபொருந்துமென்றுணர்த்தோன - சததசததிரண்டுதன்
மையுந்தானே- யொத்தலாற்சதசத் தெனக்கெனவுணர்த்தோ-னுணவ
மறுவிடி னருளுறுதென்னக் - காணருநேர்மையாற காணவேயுணர்த்
தோன- சென்மமுள்ளளவுந் தீராதிழுக்குங- களமவிடாதெனக்- கூ
ட்டியவள்ள- லுளதிலதெனவு முறுதலானமாயை- வளமிலாதெனவு
ம் வகுத்தினிதுணர்த்தோ- னிலலரத்திருந்து மிதயமடக்கிய- வல்லவ
ன்றனே மகாயோகியென்றோன்-றுறவறததிறந்துஞ் சூழ்மனக்குர
ங்கொன்- றறவகையரியா னஞ்ஞானியென்றோ- னிரவாமனத்தானி
றக்கவுணர்த்திப்- பிறவாவரந்தருமபேரறிவாள-னத்தனைதருளாலனை
த்தையுமியக்குஞ்- சுத்தமாமாயையின் தோற்றமென்றுணர்த்தோ-னி
ருண்மலகமல விசைந்ததிலழுத்தும்-பொருளருட்டிரோதைப் பொற்
பெனப்புகன்றோன்-வீறுசிவமுதல விளம்பியபடியே-யாறுமனுதியெ
ன்றறிஞருக்குரைப்போன்-கொல்லாவிரதங் குவலயத்தோர்க-ளெல்
லாம்பெறுமினென் றியமபியதயாநிதி-தருமமுந்தானமுந்தவம்புரிப
வர்க்- குறிமையவரோ டுறவுகலப்பவன் - றன்றுயிர்யெலத் தாணியி
லுருவிய - மன்னுயிரனைத்தையும் வளர்த்திடும் வேந்தன் - களவுவ
ஞ்சனைகள்செய் கருமிகடமக்குந் - தெளிவுவந்துறவருள் செய்தி
டுந்திறத்தோன் - றான்பெரும்பேறு சகமெலாம்பெறவே - வான்பெ
ருங்கருணை வழங்கியமாரி-தனுசமென்றடைந்த தாபதர்தம்மை-யஞ்ச
லென்றாளு மறிஞரசிகாமணி - சீவகோடிகளுஞ் சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழ யாவையுமுணர்ந்தோன் - யானெனதென்னு மிறைவ
னெம்பெருமான் - றானவனாகிய தலைவனெங்கோமா - னருணகிரி
யாற்கக் கிருமுகன்சொலும் - பெருண்மதல்லது பொருளெனமதியா
ன் [illegible]ப்பொரிந்திடாத - பேதமுங்கடந்த பெருந்தகைமூர்

த்தி-மூலாதார முதலாயுள்ள - மேலாதாரமும் வெறுவெளிகண்டவு
ண்மண்டலமூன்றிலு மன்னியவுருவிலுங - கண்டவையத்திலுங் கட-
வுளாய் நின்றோன் - பகர்சமயந்தோறும் பரமேயிருந்து - சுகந்தனை
ம்புரிந்தொழிலெனச்சொன்னோன் -பேதவபேத பேதாபேதா-பேத
மிதுவெனப் புகன்றிடும்புண்ணிய - னதுநானெனவே யாற்றிடுமனு
பவனு- சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தோ னெல்லும்பகலுமி
றியானோர்க்குச- சொலலும்பொருளுஞ் சுவையெனச் சொன்னோ
ன்- சுதனேகுருவாகு சுவாமிநாயகற்கெனி னதிகமெய்ஞ்ஞானமல
லவோவெனறோ- னேசயோகத்துறு நிருபரெல்லாந்தொழு- மிரா
சயோகத்திறையிராசயோகத்தான் பொறுமைதெளிவு புனிதவாசா
ர- மறுவிலாவண்மைவாரமியற்கை- தண்ணமர்சாந்தங்கீர்த்தியெ
ண்ணெணகலை பயிலணையிலாககலவி நலலவிதககககுடுநிலைசத்தியமில
லையென்னுமெலவர்க்குந்தருகொடை - நறகுணமெலலா நண்ணிய
பெருந்தகை- சிறகுணவாரி திருவருட்செலவன்- கரமேலெடுத்துக
கருத்துறவணங்கிப் பரமேவுனககுப் பரமெனப்பகர்ந்தோ - னுலடி
மேவு மாசினையடுத்தே- சிலமெனுஞானந் தெளிந்தனனென்னவுஞ்
சித்தமௌனிதிடசித்தமாக- வைதநிலையினை வசாந்தனனெனவு- மூ
லமரபின் மூலததமௌனிதன- பாலனயானெனவும் பரிவொடும்
பகர்ந்தோன்- வடமொழியியறகையின மகிமையுணர்ந்து- திடமுறமு
ப்பொருட்டிறததையுநதெளிந்து- கண்டமுமெனனக் கனிரச மென
னத் தண்டமிழமாரி தனனைப்பொழிநது - சித்தியுமுத்தியுஞ் சிறந்த
ருளகொழிக்கு-நித்தியநிரஞசனநிராலம்பநிறைவை- பாடியுதாடியும்
பணிந்தெழுநதப-லாடியுமறியுமகங்குழைவெய்தியு-மூடனங்குழை
யவுரோமஞசிலிரப்பப்-படபடெனறுளாயபதைததுப்பதைத்துப்பா
ங்குறுநெட்டுயிரப- பாகிப்பரதவித் தேங்கியேஙகியிரஙகி- யோய்ந்தய
ம்பரம்போ லொடுங்கியேசிறிது- மேய்ந்தவிழிகவிமைப்பதுமினறிச-
சோர்ந்துசோர்ந்து துவண்டுதுவண்டுமெய் - யார்ந்தவளபோடவச
முற்றடிக்கடி- யுண்ணடிக்குறலேயுருகியேசற்றுதணணமர்மொழியம
தழுதழுத்திடவே- யுள்ளுமபுறம்பு மொருமிததிருகி-வெள்ளநீர்போ
ல் விழிநீர்பெருகிக் - களறுபசுவைக் கருதிககருதிச - சென்றுசென்
றோடித திகைப்பதுபோல-வென்புநெகக்குடைய விருகரங்குவித்துப்
புன்புலாலயாக்கை பொருந்தாளியென-வுணர்ந்துணாந்தனபா யுவ
கைமேற்கொண்டினிக்- கமணம்பிரியேனெனக கருதியேகுறித்துத்-
திருவுருவெலலாந் திருநீறிலங்க-விருகரங்களின மியன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன போலொளிகாட்டுங்- காரணவதனங் கவின்குறுமெ
யர்வுற-விளங்கலாளெனவே யிலங்கியதிருநகை யதனமெனனத் துலங்கி
யெழில்பெற-வித்தகமையெல்லா மிசைந்துமவனருட்-சிகவனசி

வழிதேர்ந்தவரைப்பப்-பாத்திரமாடப் பரிவுடனுடிச்-சாத்திரங்காட்
டித் தழுவுசெய்தருளும்- வல்லவனெனவே மன்னுயிர்க்காக-வெல்லை
யிலன்பனிவ னெனவிளங்கி-யினவுலகத்தியற்கை பொய்யென்றேஞா
னத்தான் மெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினை நல்க,வருளையுருவுகொண்டவனியில்வந்த பொ
ருளேயிவனெனப் பொலிந்திடும்புனிதன்- சைவஞ்சிவனுடன சம்ப
ந்தமென்பது-மெய்வளர்ஞானம் விளங்குமன்றிசைத்தோன்-கதிர்
விழியொளியுறக் கலத்தல்சித்தாந்த-விதிமுறையாமெனவிளம்பியமே
லோன் - முடிவினிலாகம முறைமையினுண்மையை-யடியரைகுறித்
துரைத்தருளியவண்ணல் சிதம்பரநோமை திறமாவுரைத்திறை-பதம்
புரமெனப்பகர் பரமமெஞ்ஞானி-முத்திடஞ்சாககரமுறைமையிலயிக்
கியனு-சத்தியமிதுவெனச சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ-னஞ்செழுத்துள்
ளே யனைத்தையுங்காட்டியென்-னெஞ்சமூழ்த்திய குருநீதிமாதவ-னெ
ல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக-கலலாவெளகருங் கருணைசெ
யகடவுள்-குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்-றிருவருளுறுதெனதெரிந்தி
டவுரைத்தோங்குருவுருவெனக் கொண்டபிங்குறையா- பொருண்மைய
மரமெனப்புகன்றிடுபோத-செந்தமூர்த்திகளையுமெழிற்குருவடிவென
ச-சிந்தையிற்றியக்கறத் தேர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்- சதாசிவமென்று
பேர் தான்படைத்ததுதா-னெதாவதேபொருளென்றெடுத்தெடுத்து
துரைத்தோன்-கல்லானைகன்னல் கவர்ந்திடசசெய்தவ-னெல்லாம்வ
லலசித் தெம்மிறையென்றே-னெவ்வுயிர்தோறு மிறைமேவியதிறஞ
செவ்வியபிரம்படி செப்பிடுமென்றே-னெவ்வணமெவரெவ ரிசைத்
தனரவரவர்க்-கவ்வணமாவனெம்மா னெனவறைந்தோ-னொருபாண
னுக்கே யொருசிவனுட்படி-வருமடியார்திறம்வழுத்தோனுதெனறே
ன-சிவனடியாரைச் சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ-னெவனவ
னசிவனே யென்றெடுத்துரைத்தோன்-விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்
பறித்துக்-கருப்புகாதென்னைக் காத்தருள்செய்தோ - னிருசொல்லு
ரையுா இயானின்பமெய்த-வொருசொல்லுரைத்த வுயர்குணபூதரன
கதுவுமார்க்க மாறையுமகற்றி-தத்துவாதீததன்மையைத்தந்தோன்-
றிருமகண்மருவிய திகழ்வளமறைசையில்-வருமுனர்வாளரான்மருளி
லாமுனத்தா-னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குத்- தண்
ணருள்செயதவன் றாயுமானவ-னொருமொழிபகர்ந்த வுதவியாலவனே
ந-னிருபதமுப்போ திறைஞசிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய அகவல்

முற்றிற்று.

௳

சிவமயம்.

சரித்திரச்சுருக்கம்.

தென்னாடுகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்துவிளங்குகின்ற சோழமண்டலத்திலேயுள்ள வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப்பெயரையுடையதிருமறைக்காடாகியசிவஸ்தலத்திலே சற்றேறக்குறைய(௱௫௰)வருஷத்துக்குமுன்பாக வேளாண்குலதிலகராயும் குருலிங்க சங்கமபத்தியிலேசிறந்தவராயும் கேடிலியப்பப்பிள்ளையென்பவ ரொருவரிருந்தாரவராலே அந்தசிவஸ்தலவிசாரணை நடத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது அக்காலத்திலேதிரிசிரபுரத்திலே அரசாட்சிசெய்துகொண்டிருந்த விஜயரகுநாதசொக்கலிங்கநாயகரென்பவர் கேடிலியப்பப்பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்குவல்லமையையும்-சிலர்சொல்லக்கேட்டு அவரை அழைத்துப்பரீட்சித்து அவருக்குப்பெரியசம்பிரதியுத்தியோகக்கொடுத்துத்தம்மிடத்தேவைத்துக்கொண்டார் அந்தக்கேடிலியப்பப்பிள்ளையானவர் சந்ததியில்லாதவரா யிருந்தமையனாருக்குத் தம்முடையஒரேபேறாகிய சிவசிதம்பரபிள்ளையென்னுங் குமாரனைக் கொடுத்துவிட்டிருந்ததினால் தமக்குச்சந்ததிஉண்டாக அருள்செய்யும்படிக்கு அந்தத்திரிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிறதாயுமானேசுரரைத்தெரிசித்துக் கொண்டுவந்தார் அக்கடவுளதுதிருவருளினாலே -ஓராண்பிள்ளைபிறந்தது அதுகண்டு தகப்பனார்மகிழ்கூர்ந்து அக்கடவுளுக்குக்காணிக்கைமுதலானவை செலுத்திக் குமாரனுக்குத் தாயுமானவரென்கிற அக்கடவுளது பெயரைக்கொடுத்தார் அந்ததாயுமானவர்தந்தகப்பனாருக்கு மிகவும்மனமகிழ்ச்சி யுண்டாகும்படிக்கு அவர்செய்யுமுயற்சி யளவிறகு அதிகமான கீர்வாணந் தமிழ் முதலிய கல்விப்பயிற்சியிலேசிறந்தவரானார் உண்மை -அன்பு-பொறுமை-அடக்கம்-இரக்கம் இவைமுதலிய நற்குணங்களெல்லாம் அவரோடுகூட வேவளர்ந்தன ஓர்-அஞ்ஞானியினதுமனது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படிவிரும்புமோ அப்படியேஇவரது மனமானதுதத்துவப்பொருளையேவிரும்பிநின்றது அப்படியிருக்கையில் திருமூலநாயனார்மரபிலே எழுந்தருளியமௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச்சந்தித்து அவரது அறிவுபக்குவத்தைக்கண்டு வேதாகமங்களின் முடிவான தத்துவப்பொருளைஉபதேசித்தருளினார் அதுமுதலாகத் தாயுமானவர்தமது ஞானாசாரியரிடத்தே மிகுந்தபத்திஉடையவராய் அவ்வுபதேசப் பொருளைச்சிந்தித்துத்தெளிந்து தினந்தோறும் தட்சிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலே பூசைசெய்துக்கொண்டு வந்தார்-பின்புதாயுமானவருக்குத்தகப்பனார்தேகவியோகத்தை அடைதலினாலே அவரதுலௌகிகதொழிலை அ

சனது வேண்டுதல்பற்றி அதிலவிருப்பமில்லாதவராயிருந்தும்ஏற்று
க்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று அரசனானவன் அவரைமுதலிலேஞான
வானென்று அறிந்திலனாகினும் கேடிலியப்பபிள்ளையினும் இவரையோக
கியென்று நன்குமதித்து மிகவுஞ்சிறப்புச்செய்து வைத்திருந்தான
ஆனால் கழைக்கூத்தனுடையகருத்து உடல்கரப்பிலும் அவனதுசெ
ய்கைகூத்திலும்எப்படிவைக்கப்பட்டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமா
னவரது கருத்துச்சிவத்திலும் அவரதுசெய்கை லௌகிகத்திலும்வை
க்கப்பட்டிருந்தன இப்படிச்சில நாள்கள் சென்றபின்மேல் அ
ரசன் அவரிடத்தேவிளங்கிய அபூர்வமான சிலசெய்கைகளைக்கண்டு
அவரதுமகிமையை அறிந்துகொண்டான் உடனேவிவேகியாகிய அவ்
வரசனுக்குஅவரைக்குறித்து அச்சமும் அன்பும்உண்டாதலால்அவ
ரையழைப்பித்து உயர்ந்த ஆசனத்தின்மேல் இருந்தருளப்பண்ணிசு
வாமிஅடியேன் இதுவரையிலே உமக்கு ஊழியஞ்செய்யதக்கநான் உ
ம்மைஎன் ஊழியத்திலே வைத்திருந்தேன் ஆயினும் இதுபெரியகுற்
றமாகவின் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர்இக்குற்றத்தைப் பொறுத்த
ருளிஇன்றுமுதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச்செய்வித்து
க்கொண்டு நிஷ்டைக்குக்குறைவுபடாமல் இருந்தருளலாமென்றுவே
ண்டுதல்செய்தான் அதுகேட்டவுடனே தாயுமானவர் திருவுளமகிழ்
ந்து அன்றுமுதலாக அளவற்றஞானயோகத்திலே இருந்துகொண்டு
கடவுளையும் குருவையும் அற்புத சின்மயமதுரமான தமிழ்ச்செம்பா
ட்டுக்களைப்பாடித் துதிசெய்துகொண்டு வந்தார் இப்படியிருக் கையில்
அவ்வரசன்மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின் கண்ணேயுள்ள அ
ழகைக்கேள்விப்பட்டுஅவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கிக்
கேள்விப்பட்ட வளவினும அதிகமாய் விளங்குதலால்உளமருண்டுஅ
வரைத்தன்னரசாட்சிக்குத்தலைவராகவும்தன்னாலவிரும்பப்பட்டதகா
த்செய்கைக்கு உடன்படுத்தவும் தான் கொண்டகருத்தைக்குறிப்பித்
தாள் அக்கருத்தை அறிந்த தாயுமானவரோவென்றால்உடனேஒருபா
ய்வழியினாலே அங்கிருந்து தம்மைவிடுவித்துக்கொண்டு அவள்அரசா
ட்சியி னெல்லையைக்கடந்துஇராமநாதபுரத்துச்சீமைக்குஎழுந்தருளி
னீர் இதுசெய்தி சிவசிதம்பரபிள்ளை இருசெவியை அடைந்தநின்
லே அவரும்சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப்பிள்ளையும் தேடிகண்டு
பிடித்துச் சந்ததிவிளங்கவேண்டுமெனனும் கருத்தைக்கொண்டுதிரு
[illegible]ம் செய்யும்படி முயற்சி செய்தார்கள்

தாயுமான சுவாமிகளுக்கு அதுகாரியத்திலே சிறிதும் இரு வுவை
ல்லாதிருந்துந்தமையனாரது வேண்டுதலின் மிகுதியினாலே உடன்ப
டவேண்டியதாயிற்று உடனேபத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்
று வைத்துச்சிவபதமடைந்தார் அந்தப் பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிப்
பிள்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது. அதுமுதலாகத் தாயுமானசுவாமி
கள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்தசிவஸ்தலந்தோறுஞ்சஞ்சரித்துக்கொ
ண்டு இவ் வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெஞ்ஞான ஒளியை
ப்பெற்று அஞ்ஞான விருளினின்று நீங்கி உய்யும்படிக்குப் பலவகை
ப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைச் செய்தருளினர் அருளையரென்பவ
ரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு அவரைவிட்
டு நீங்காமல பணிவிடை செய்துக்கொண்டு வந்தார்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூப
மாகியசிவத்திலேகலந்தபின்பு அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே
குருவைத்துதித்துச் சிவயோகத்திலே யிருந்து தமக்குப்பின்பக்குவ
ப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்யும்படி கனகச
பாபதிப்பிள்ளைக்கு அபிஷேகஞ் செய்தருளினர்

இக்குருபரம்பரையில் தஞ்சமாநகரத்துக் கீழ்பால் அன்னப்
பன்பேட்டையிலுள்ள மடத்தில் இப்போது இருக்கின்ற அம்பலவா
ணசுவாமிகளுடைய அடியார்கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதீ
னத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ளெடுத்துக்கட்டி அருணாசலநாவல ர
வர்களிடத்திலிருந்த ஆதீன புஸ்தகத்தையும் மற்றுஞ் சிலபுஸ்தகங்க
ளையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு அச்சிற்பதிப்பித்ததென்றறிக.

தாயுமானசுவாமிகளது சரித்திரம்

(*)

முற்றுப்பெற்றது.

நூலினுட்பிரிவு

முற்றியது.

உ

கடவுள்துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

—(*)—

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங் கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே
யகிலாண்டகோடி யெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோ டிகளெல்லாந்
தன்றெய்வமென்றெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர்வழக்கிடவுநின்றதெது
வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொருசித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
கருத்திற் கிசைந்ததுவே
கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். [க]

ஆரனந்தம்பெற்றபேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினு
லுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனாலஞான
சித்தியாலுணர்ந்து
காரணத்தொடு வருவித்த தெனவைய

கருத்தரிய வானந்தமழைபொழியுமுகிலெனங்
 கடவுளைத் துரியவடிவைப்
பேரானந்தம்பேசிமறையனந் தஞ்சொலும்
 பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
 பெரியபொருளைப்ப ணிகுவாம
அத்துவிதவஸ்துவைச் சொற்பிரகாசத்தனியை
 யருமறைகண் மூரசரையவே
யறிவிற்கறிவாகி யானந்தமயமான
 வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபமத மதசம்மதம்பெறுஞ்
 சாக்ஷம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்பகல நிராலம்பகோலம்ப
 சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்பரபஞ்சப்பொருளை
 நிர்விஷய சுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய் நின்றொளிர்
 நிரஞ்சன நிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்திலின்றிலகு
 திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பர வெளிக்குளவளாது நபரமதாமபரம்
 தேவதையையஞ்சலிசெய்குவாம். (௫)

திருவருள்விலாசப்பரசிவவணக்கம்.

முற்றிற்று.

பரிபூரணானந்தம்

வாசாகயிங்கரியமன்றியொருசாதன
 மாரேனுமாயுநிற்குமவண்ணம்
வாலாயமாகவும்பழகியறியேனறவு
 மார்க்கத்திநிசசையேபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
 நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வனிந்தநிலைகெல்லாமென்னெஞ்சம்
 நெஞ்சக்துடித்தயருமேனா [illegible]
பேசாதவானந்தநிட்டைக்குமறிவிலாப்
 பேதைக்கும் வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்தநாய்க்கும்ரொருவழிபெறப்
 பேரின்பநிட்டையருள்வாய் [illegible]

பாசாடவிக்குளே செல்லா தவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகு தேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே (௧)

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
செயற்கொண் டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகமாய்க்கொள் பௌதிகரு
செனமித்த வாங்கினக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொடுமே டொன்றாயழியு
மேமறைகொண்ட சேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிர்மல நிலையரூபசாந்த
வேதவேதாந்த ஞானம
பிரியாதபேரொளி பிறங்கவேறறநின்றருட்
பெற்றோர்கள் பெறும்பெருமை
பிறவாமையெனுமொரு பிறவாமையாய்வந்து
பேசாமை யாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
பரிபாக காலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே (௨)

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியாலு
மையவொரு செயலுமில்லை
யமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறு குணசந்த்
ராமென விருந்தபேரு
நேராகவொருகோப மொருவேளை வரவந்த
நிறைவொன்று மில்லாமலே
கெட்டுயிர்த்துதத் தட்டழிந்துநாறுவாரசறு
நிராவநகரென்ற பேரும்
பூராயமாயொன்று பேசமிடமோவலைப
புலம்புவார் சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
போலேயிருந்து துயில்வார்
பாரிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
பாரகினின் செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே (௩)

பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே (௮)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோ கொடிய
வாலமமுதாகவிலையோ
வக்கடலின்மீது வடவனனிற்க வில்லையோ
வந்தரத்தகில கோடி
தாழாம னிலைநிற்கவிலலையோ மேருவுந்
தனுவாகவளைய விலையோ
சப்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
சஞ்சரித்திட விலலையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற் சிலையு
மடமங்கை யாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால வேண்டுசித்தி யுலக
மாகத்தில்வைக்க விலையோ
பழாகிய வெனமனங் குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவ துனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௯)

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங் கடன் மீதிலே
யாணைசெல வேநினைவ ரளகேச னிகராக
வம்பொன்மிக வைத்தபேரு
நேசித்து ரசவாதவித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநா ளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம
யோசிக்கும் வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா னானெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்று பற்றிப்
பாசக்கடற்குளே வீழாமன் மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிட மெங்குமொருநீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௰)

பரிபூரணானந்தம்-முற்றியது ஆக ௰௫

— ௨௯௨ —

௨

பொருள்வணக்கம்

நித்தியமாய் நிர்மலமாய் நிட்களமாய்
நிராமயமாய் நிறைவாய நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த் தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்
துரியநிறை சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமாயானந்த
மயமாகி மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்
பெருவெளியைச் சிந்தைசெய்வாம், (க)

யாதுமனுநினையுமந்த நினைவுக்கு
நினைவாகி யாதின்பாலும்
பேதமற நின்றுயிர்க்குயிராகி
யன்பருக்கே பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற் றரும்பிக்குணங்குறியொன்
றறத்தனனைக் கொடுத்துக் காட்டு
நீதிபரா பரமானநிருதாந்தப்
பேரொளியைச் சிந்தைசெய்வாம். [௨]

பெருவெளியா யைம்பூதம்பிறப்பிடமாய்ப்
பேசாதபெரியமோனம்
வருமிடமாய மனமாதிகெட்டாத
பேரின்பமயமாய் ஞானக்
குருவருளாற் காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்
தறவிழுங்கக்கொண்டப் பாலுந்
தெரிவரிதாயக் கலந்தந்தப்பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ்சிந்தை செய்வாம். [௩]

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்
றவ ரவையெந்தராளுஞ்
சகபரி பூரணமானநிராலம்ப
கோசரத்தைத் துரியவாழ்வை
யகமகிழ வமுந்தேனை முக்கனியைக்
கற்கண்டை யமிர்தைநாடி
மொகுமொகென விருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்
கரமலர்கண் முகிழ்த்துநிற்பாம் [௪]

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப்பந்தமுத்தி
யருவுருவத் தன்மைநாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்குமெவ்விடத்தும்
பிரிவறநின் றியக்கஞ் செய்யும்

சோதியாய்த் தூவெளியாய் மனாதீத
நிறைவான துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளை
நினைவாகச் சிந்தைசெய்வாம் (௫)

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீ
ரெனவுலக மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாத
தற்பரத்தைச் சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறஅறிஞர் தடையறவா
னந்தவெள்ளம் பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளை
யனுதினமும் வழுத்தல்செய்வாம் (௬)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்
பருகவந்த செழுந்தேனாகி
யருளானோர்க் ககம்புறமென் றுன்னாத
பூரணவா னந்தமாகி
இருடராவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்
பொருளினையா மிறைஞ்சிநிற்பாம் (௭)

அருமறையின் சிரப்பொருளாய்விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்
பனைகடந்த செல்வமாகிக்
கருதசுயமலரின்மண மௌனியிலெண்ணெ
யுடலுயிர்போற் கலந்தெந்நாளும
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொரு
ளியாததனைத் தொழுதல்செய்வாம் (௮)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்தி
லடக்கிவெறு வெளியாயஞ்ஞானக்
கண்ணாரக்கண்டவன்பர் கண்ணூடே
யானந்தக் கடலாய்வேறொன்
றெண்ணாதபடிக்கிரங்கித் தானாகச்
செய்தருளு மிறையேயுக்கண்
ணண்ணாருஞ்சாந்தவரு டனையினைந்து
கரமலர்க்கடலைமேற் கொள்வாம் (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடே
தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த

மானபொருந்தகையேயின்னா
துன்னிறைந்தி போன்யா னுன்றருளி
மொழிகுன்றி யுவ்வகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக்கரமுகிழ்ப்ப
மின்னருளைக்கருத்தில்வைப்பாம்- (௯)

வேறு.

ஆதியந் தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்கா வளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதியெறுங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி
மௌனத்தோர் பால்வெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையைநாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம் (௰௧)
அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறு
யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொலலரிய பான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்ப விகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச் சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பா னினைதல்செய்வாம் (௰௨)

பொருள்வணக்கம் முற்றியது ஆ-உ௩.

சின்மயானந்தகுரு

அங்கைகொடுமலர்தூவியங்கமது புளகிப்ப
வன்பினா லுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்கண்மூழ்கிச்
சங்கரசயம்புவே சம்புவேயென்றுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள் கொடுத்தாள்வையோ

துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன் முனிவோர்க
  டொழுதருகிருக்கப் பரம
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லா லுணர்த்தியே
  சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
  சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
  சின்மயா னந்த குருவே (௧)

ஆக்கையொடுபிடிகரையை மெய்யென்றபாவிநா
  னத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகோமயத்தேனுடவனிச் சித்தயடி
  யாருமறிவவிழவின்புறுந்
தாக்குமினியேதிநாட்சரியைகிரியாயோக
  சாதனம்விதித்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிலைவிறகவென்மார்க்கங்கள்
  சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாதபூரணப்பொருள்வந்து
  வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவிதது வட்டாத பேரின்பமானசுக
  வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித் திளைத்தநீ முன்னிற்ப தென்றுகாண்
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
  சின்மயா னந்த குருவே (௨)

அவ்வியமிருக்கநா னென்கின்ற வாணவ
  மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக் கவிழ்ந்துள்ளிருக்கவே
  லாசாபிசாசுகளொடும்
வெவ்வியகுணம்பலவிருக்குமென்னறிவூடு
  மெய்யனீவீற்றிருக்க
விதியில்அயென்னிலோபூரணமெனவுமெய்யுபாய
  விரிக்கிலுரை வேறு முனதேர
கவ்வுலமாகின்றகாரகபாசத்திலும்
  கட்டுண்ட வுயிர்கண் மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
  கதியான பூமியேபட்
செவ்வதின்வளர்ந்தோங்கு தீவிரகுண்டதேகுவோனை
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே. (௩)

ஐவகையெனும்பூதமாதியை வகுத்தது
 ளசராசரபேதமான
யாவையும்வகுத்துநல் வறிவையுமவகுத்துமறை
 யாதிநூலையும்வகுத்துச
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துற்மே
 சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்துநீயுன்னைநானறுகவுந்
 தண்ணருள் வகுக்கவிலையோ
பொய்வளருநெஞ்சினர்களை காணாதகாட்சியே
 பொய்யிலார் மெய்யறிவிற்
போதபரிபூரணவகண்டிதா காரமாய்ப்
 போக்குவரவற்ற பொருளே
தெய்வமறைமுடிவானபிரணவசொரூபியே
 சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே (௪)

ஐந்துவகையாகின்றபூதபேதத்தினா
 லாகின்ற வாகைகைநீர்மே
லமிர்கின்றகுமிழியெனநிற்கின்றதென்னநா
 னறியாதகாலமெல்லாம்
புத்திமகிழுறவுண்டுடுத்தின்ப மாவதே
 போந்தநெறியென்றிருந்தேன
பூராயமாகநின தருளவந்துணர்ந்தவிலை
 போனவழி தெரியவில்லை
யெந்தநிலையேசிறு மிணங்கவிலைபல்லா
 விறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
வெண்ணினனெஞ்சதுபகீரெனுந்துயிலுரு
 திருவிழியுமிரவுபகலாயுச
செந்தழலின்மெழுகாளதங்கமிலைவென்கோலோ
 சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதட்சிணாமூர்த்தியே
 சின்மயானந்தகுருவே (௫)

காரிட்டவாணவக கருவறையிலறிவற்ற
 கணணிலாககுழவியைப்போற்
கண்டுணடிருநதவெமை வெளியில்விட்டிலலாங்
 காப்பிட்டதறகிசைந்த

பேரிட்டுமெய்யென்று போபாழ்ப்பொய்யுடல்
பிலக்கவிளையமுதமூட்டிப்
பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
பேரிட்டதன்கருதிமொழிதப்பின்னைவிட்
டிடருறவுருக்கியுடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாதபேரின்பவீட்டினி
லிணைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௬)

கருமருவுகுகையனையகாயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்மெம்மனையயான்
காண்டகவிருக்குஞானவனலூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்தின்னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையராயென்னையாண்டென்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லாலடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவருதக்ஷணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (௭)

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுயிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவிரவினொடியோக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல்கீழ்நடுப்பக்கமெனு
நணுவுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப்பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமேலொன்றறவிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று

மன்னுபரிபூரணைச் அகவாசிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிடமில்லையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே (அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டியருளிற்சாமாதியே
சாசுவிதசம்பரதாய
மோராமன்மந்திரமுமூன்றுமன்முதனிலை
யொன்றோடிரண்டெனும
லொளியெனவும்வெளியெனவுமுருவெனவு
மொலியெனவுமுணர்வுருமத்
பாராதுபார்ப்பதேயேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியதுபாராமலந்நிலை
பதிந்தவின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கவின தருள்வேண்டு மையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையானந்தகுருவே (கூ)

பேதமாயாதிகடுவந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமாய்விகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாதவின்பமாய்நிறைவின்
பூரணப்புகலிடமதா
வாதரவுவையாமல் றிவினைமறைப்பதுநி
னருள்பின்றுமருவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநினருளாகிலொளியனேற்
கறிவாவதேறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கிடானகாயமேதென்
னிசசரசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிசபர
மிரண்டினுண்மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினியுணர்த்தியெனையாள்வையோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையானந்தகுருவே (ய)

பத்திநெறியிலேநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பை வலமாகவந்து
பாவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாக மின்றியெழுநா
மத்திடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசி தனக் கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயிர் மலேநுழைவுபுக்கியு
மன்றுதச நாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்துமூலப்ராணனோ டங்கியைச
சோமவட்டத் தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலை நிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்த முத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தட்சிணாமூர்த்தியே
சின்மையா னந்த குருவே. (௰௧)

சின்மயானந்தகுரு-முற்றியது - ஆ - ௧௧

மௌனகுருவணக்கம்

ஆசைநிகளத்தினை நிர்தூளிபடவுதறி
யங்காரமுனையை யெறறி
யனாதுவிதமதமாகி மதமாறுமாறுக
வங்கையினவிலாழி யாகவிப
பாசவிருடன்னிழ லெனசசுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப் பரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிககவுண்டுமுக
படாமன்ன மாயையூறித்
தேசுபெறநீவைத்த சினமுதாரஙகுசச
செங்கைக்குளே யடஙகிச
சின்மயானந்தசுக வெள்ளபபடிந்துநின
திருவருட் பூர்த்தியான
வாசமுறுசநசார மீதெனனேயொருஞான
மத்தகெச மௌனவாரததாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்ரகுருவேமூலன
மாபிலவரு மௌனகுருவே (௧)

ஐநதுவகையாகின்ற பூதமுதனாதமுழு
மடஙகவெளியாக வெளிசெய

த்ரியாமையழிவாகி நிறைவாகவறிவார்க
ளறிவாக நின்றநிலையிற்
சிந்தையடங்கிடலென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயமானந்த வெள்ளந்
தேக்கிதனிளைத்துகா நுதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ர மிகநன்றுகா
ளெந்தைவடவாசற்ப்ரம குருவாழ்கவாழ்வரு
ளியநந்த மரபுவாழ்க
வென்றடியாமனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லை யென்றென்னவே
வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோப தேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே (௨)

ஆதிக்கங்கிளவ ரசிந்தமாயைக்கெ
ணறிவன்றி யிடமில்லையோ
வந்தாப்புஷ்பமுங் கசளவின்னிருமோ
ரவசரத் துபயோகமோ
யோதிதநிலையையு மயக்குதேயபயநான்
புகலவரு டோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாகிறுத்தியெம்
புத்திக்கு ளிந்திரசாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வ தென்றுபுகல்வாய்
சன்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிரவாக நிலையு
மாதிக்கொண்டபரப்பெலாமறியவே
வந்தருளு ஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே (௩)

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டு மையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றுவளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்க மென்றும்
பொன்னையழியாதுவளர்பொருளென்று போற்றியிப்
பொய்வேஷ மிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீதலாதிநற்குணமெல்லாம்
போக்கிலே போகவிட்டுத்

தன்னிகரி லோபாதி பாழும்போய் பிடித்திட
    தரணிமிசை லோகாயுதன்
சமையநடை சாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த
    சமரச சிவானுபூதி
மன்னவொரு சொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்ட
    பின் வாழ்வித்த ஞான குருவே
மந்த்ரகுரு வேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
    மரபில்வரு மௌனகுருவே (௪)

போனகமிருக்கின்றசாலையிடவேண்டில
    புசித்தபிற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறு தர்மாதிவேதமுடனாகமம்
    புகலுமதினாலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
    காணுவிதங்கடோர்ந்து
காணுனெனக்குளறுபடையுடைபெயர்த்திடவு
    நான்குசாதனமு மோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியையாதிசோ பானமுற்
    றணுப்பக்ஷ சம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமுமாயாதி சோவையு
    மறிந்திரண்டொன்றென்றுமோர்
மானதவிகற்பமற வென்றுநிற்பதுநமது
    மரபென்றபரம குருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன்
    மரபில்வரு மௌனகுருவே (௫)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
    கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங் கொலைகளவுகட்காமமாட்சியாக்
    காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாத பொய்மொழியுமல்லாதுநன்மைகள்
    பொருந்துகுண மேதுமறியேன்
புருஷர்வடி வானதேயல்லாதுகனவிலும்
    புருஷார்த்த மேதுமில்லை
னெல்லாமறிந்தநீயறியாததன்றெனக்
    கெவ்வண்ண முய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க்கொளிதாரகம்பெறு
    மெனக்குநின்னருடாகாம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
    வஞ்சகனையாளவிலையாய்

மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே [௬]

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
கண்காண மத்யானநீ
கைகாட்டவுங்கையா னொடிக் கெனப்பெரிய
காட்டைமிக வேந்தி வருமே
போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுவின்
பொன்னடியி னின்றுசொலுமே
புலிராசர்கவிராசர் தவராசனென்றுனைப்
போற்றிசய போற்றியென்பார்
ஞானகருணாகர முகங்கண்ட போதிலே
நவநாத சித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாம தேவர்முதன்
ஞானிகளு முனைமெச்சுவார்
வானமுமண்ணகமும் வந்தெதிர் வணங்கிடுமுன்
மகிமையது சொல்ல வெளிதோ
மந்த்ரகுரு வேயோக தந்த்ரகுரு வேமூலன்
மரபில்வரு மௌன குருவே (௭)

சுருருபலபக்ஷணிகளொருகோடியல்லாற்
சகோரபட்சிகள் போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டறியாத
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவுபகலென்பதறியாத
வெதாந்த மோன ஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள் கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தினமிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறைதெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந் திரும்வண்ண
மருமலரொடுத்துணிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை
வாவென்றழைப்பதெந்நாண
மந்தரகுவுவேயோகதந்தரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே (அ)

ஆங்கார மானகுல வேடவெம்பேய்பாழுதத
வானவத்தினிம்வலிதுகா
ணறிவினை மயக்கிடு நடுவறியுவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்

தங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
தம்மொடு சமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ்சுருவாணிபோலவே
தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குறிகரென்னப்பிரதாபித்
திராவணு காரமாகி
மிதியவெளி யெஙகணுந்தன்னரசு நாடுசெய்
திருககுமிதனொடேநேரமும்
வாங்காவி லாவடிமை போராட முடியுமோ
மௌனோபதேச குருவே
மந்த்ரகுருவேயோகதந்த்ரகுருவேமூலன
மரபில்வரு மௌன குருவே (௯)

பற்றுவெகுவிதமாகியொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழலகிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெறறநான் வெளியாக நின்னருள்
பகர்ந்துமறியென்றுவிதமோ
சிறறறிவதனறியூமெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென் றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவேபறையுறைய வுதரவெங
தீநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணாவுணர்வற்றுன் மததவெறி யினர்போல
வுளறுவேன்முத்திமார்கக
முணர்வதெப்படியினபதுனபஞ் சமானமாக
யுறுவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கைநீ சொனனவொரு வார்த்தையினை
மலையிலக கெணநம் பினேன
மந்த்ரகுருவேயோகதந்தரகுருவேமூலன்
பரபிலவருமௌனகுருவே (௰)

மௌனகுருவணக்கம்-முற்றியது ஆக-௪௬

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமயநிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷய கைவல்யமா
நிஷகளவசஙகசஞ்சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்ததொந்தநித்தமுத்த
தற்பரவிஸ்வாதீதவ்யோமபரிபூரண
சாதானந்த ஞானபகவ

சமபுசிவசங்கரசர்வேச வென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனோ
வறபுதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக
கானந்தபூர்த்தியான
வத்துவிதநிச்சயசொரூபசக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுரூதமும்
கற்பனையறககாணமுககணுடன்வடநிழற்
கண்ணூடிருந்தகுருவே
கருதரியசிறசபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரககடவுளே [க]

மணாணுதியைந்தொடுபுறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதி சுரோத்ராதியும
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மனனுசுததாதியுடனே
தொணணூறறொடாறுமற் றுள்ளனவுமெளனியாயச்
சொனனவொருசொறகொண்டதே
தூவெளிய தாயகண்டானந்தசுகவாரி
தோறறுமதை யென்சொல்லுகேனா
பண்ணுருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பானமெநெறி நினறுதவருப
மக்குவவிசேஷராய்நெக்குநெககுருகிப
பணிநதெழுந் திருகைகூப்பிக
கண்ணுறுகளைபுரளநின்றவனபரையெலாங
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரிய சிறசபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக் கடவுளே [உ]

எல்லாமுனடிமையேயெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமு னுடைய செயலே
யெங்கணும்வியாபிநீயெனறுசொலுமியல்பென்
றிருககாதி வேதமெல்லாஞ்
சொலலொன் முறகியது மிககவுபகாரமாச
சொல்லிறந் தவருமவிண்டு
சொன்னவையுமிவைநலலகுருவானபேருந
தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலிலலையென்நன்றாவறிந்தே
நமிநதபடிநின்றுசுகநா
னுகாதவண்ணமேயிவ்வணணமாயினே
னதுவுநின தருளென்னவே

கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
கதிக்குவகையேது புகலவாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக கடவுளே (௯)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளாதம
பக்ஷமோ வெனது பக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
பரமவெளியாக வொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியா யருளசெயதிருகவுஞ்
சோாமலாரா கநான.
சிறுவீடுகட்டியதி னடிசேற்றையுண்டுண்டு
தேக்குசிறி யாாகள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
நன்னிலய மாகவுன்னி
நானென்று நீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேமூளாதத மனைதக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
கருணைக் குறித்தாவனே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக கடவுளே (௪)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யான மெய்யை யெல்லா
மெயயெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலே
மெயயேது மறியாவெறும்
பொயவிடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதான
பொய்யானபொய்யை யெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமேபுகலவைத்தாயெனிற
புன்மையேனென்செய் குவேன
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஞ்ஞு
வடிவான ஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடொறு நின்றகுருவே
கைவிடாதேயெனற வன்பருககன்பாய்க
கருத்துா ணர்ந்து குருவே
கருதரியசிறசபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணா கரக்கடவுளே (௫)

பண்ணேனுனக்காக பூசையொருவடிவிலே
பாவித் திறைஞ்சு வாங்கே

பார்க்கின்ற மலரூடுநீயே யிருத்தியப்
　　பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிருகைதான் குவிக்கவெனி
　　னாணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
　　னான்பூசைசெயயன முறையோ
விண்ணெவி னாதியாம்பூதமேநாதமே
　　வேதமேவேதாந்தமே
மேதககேளவியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
　　வித்தேயவித்தினமுளையே
கணணேகருத்தேயெ னண்ணேயெழுத்தே
　　கதிககான மோனவடிவே
கருதரிய சிறசபையி லானந்தநிரத்தமிடு
　　கருணா கரக கடவுளே [௬]

சந்ததமும் வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
　　தானவந்து முற்றுமெனலாற்
சகமீ திருந்தாலுமரணமுண்டெனபது
　　சதாநிஷடர்நினைவதிலலை
சிந்தையறி யார்க்கீது போதிப்பதல்லவே
　　செப்பினும் வெகுதாக்கமாந்
திவ்யகுண மார்க்கண்டர்சுகாதிமுனிவோர்கள்
　　சித்தாந்தநித்யரலவோ
விந்த்ராதிதேவதைகள பிரமாதிகடவுள
　　ரிருககாதி வேதமுனிவ
ரெண்ணரிய கணநாதா நவநாதசித்தர்கள்
　　விரவிமதியாதியோரகள
கந்தருவாகினராகள மற்றையர்களியாவருங
　　கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரிய சிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
　　கருணாகரககடவுளே (௭)

துள்ளுமறியாமனதுபலிகொடுத்தேன்கர்ம
　　துஷ்டதே வதைகளிலலை
துரியநிறை சாந்ததேவதையாமுனககே
　　தொழும்பனன வபிஷேகநீ
ருள்ளுறையி லென்னாவிநைவேதநியப்ராண
　　னோங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிதுசதாகாலபூசையா
　　வொப்புவித் தேன்கருணைசுரா

தெள்ளிமறை வடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனே சீனியே
திவ்யரச மியாவுந்திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவனந்தமே
கள்ளமறிவூடுமெள்ளமெள வெளியாய்க்
கலக்கவரு நல்லுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (அ)

உடல்குழையவெனபெலாநெக்குருக விழிநீரக
ளூற்றென வெதும்பியூற்ற
ஊசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவு முன்னியுன்னிய
படபடெனநெஞ்சம்பதைத்துணைணநெகுறப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பணிமதி முகத்திலேநிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயமானிலமே
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்து
கடன்மடைதிறந்தனைய வன்பரனுபவகெளிமை
கண்டெனெஞ்சநாகெளிமையோ
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (௯)

இங்கற்றபடியங்குமெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமுமமுதவுவா
ரின்சொற்றவறாபொய்ம்மையாமிழுக குரையா
ரிரங்குவார் கொலைகள பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவருள்ளக்கருத்திலிலுறை
சாட்சிநீ யிகபரத்துஞ
சந்தான கற்பகதெசிவாயிருந்தே
சமஸ்தவினைபமுழுதவுவாய்
சிவகத்தையொததனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே
சிந்தாகுலததிமிரமகலவருபானுவே
தீனனேன்கரையேறவே
கங்கற்றபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
கனவட்டக்கப்பலே

கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே (௰)

கருணாகரக்கடவுள்-முற்றியது ஆக-௫௬.

சித்தர்கணம்

திகைகொடுதிகந்தரமும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குணமேருவென்னவே
திகழ்துருவனளவளாவி
யுகரமிகுசக்கரதரனென்னவளிநிர்ப்பீர் கையி
லுத்தமிழமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்த
ரவலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர் மேலுமேலு
மிகசித்திகளெலாம் வல்லீரடிமைமுன்
விளங்கவரி சித்தியிலையோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே (க)

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதி சங்கநிதியிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளராப்
கேட்டதுகொடுத்துவரநிற்கவைப்பீர் பிச்சை
கேட்டுப் பிழைப்போரையும்
கிரீடபதியாகக்குவிராகதபாந்த
கேணியிடைமூழ்கவைப்பீ
ரோட்டினையெடுத்தாயிரத்தெட்டுமாற்றுக
வொளிவிடும் பொன்னாக்குவீ
ருரகனுமிளைப்பாறயோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருவான்
மீட்டிடவும்வல்லீர் மௌனமனக்கல்லையனல்
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே (உ)

பாரொடுநன் னீராதி யொன்றுடொன் றாகவே
பற்றிலய மாகு போது
பரவெளியின்மருவுவீர கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறை வண்டாய்த்துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர் விகற்ப மாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதி மண்டலமதே
பூரண விளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவிலவிடை
யூர்தியருளாலுலவுவீ
ருலபங்கள்கீழ்மேலதாகப் பெருங்காற்
றுலாவினற்.றுரணையினான்
மேருவென வசையாம னிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசனன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர் கணமே [௫]

எண்ணரியபிறவிதனின் மானிடப் பிறவிதா
னியாதினும் மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவி தப்பினாலெப்பிறவி வாய்க்குமோ
வேதுவருமோ வறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழியானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவச முறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந்நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலை யாமலேகௌரிகுண்டலியாயி
பண்ணவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாது பொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகசித்தர்கணமே (௬)

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொ
ல்கேன் பொழுதுபோக்கே தென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம்புசிப்புக்கலந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்கரும்வெளியாய்க்

சித்தர் கணம்

கண்டதிலும் விண்டதைக் கண்டதுமின்றல்லக்
காலமோ வதையறிகிலேன்
மைதிகழு முகிலினங் குடைநிழற் றிடவட்ட
வரையினெடு செம்பொன்மேரு
மால்வரையினை முதுகூடும் யோகதண்டகோல்
வளைந்துசெய விருதுகாட்டி
மெய்திகழு மஷ்டாங்கயோக பூமிக்குள்வளர்
வேந்தரே குணசாந்தரே
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே (௫)

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாகி
கேள்வியி னிசைநதுநிறயக்
கெடிகொண்டதலமாறு முமமணடலத்திலுங்
கிள்ளாகருசெலலமிக்க
தெசவிதம தாயநின்றநாதங்க ளோவிடச
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திகழுத்திகந்தமும்பூரண மதிக்குடை
திகழநிட வசந்தகால
மிசையமலா மீதுறை றமனம்போலவானந்த
மிதயமேறகொளளுமவண்ண
மென்றைகருமறியாத சிவராச யோகமா
மிந்த்ராதி தேவர்களெலாம்
விசயசய சயவென்ன வாசிசொலவேகொளு
விருககுறும பெருமையெளிதே
வேதாத்தசித்தாந்தசமரசநனனிலைபெற்ற
வித்தகச சிததாகணமே. (௬)

ஆணிலேபெணணிலேயென்போலவொருபேதை
யகிலத்தின மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோலோடியுழல் சிந்தையை
யடக்கியொரு கணமேனும்யான்
காணிலேன் றிருவருளையல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடு மூசசைக்
கட்டிக்கலமாதிலய முட்டவே மூலவெங்
கனலினை யெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனித்தைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகநடையினேனுயினுங்கடையான
புன்மையே னின்னமின்னம்

வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீ
வெளிப்படத் தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. [எ]

கன்னலமு தெனவுமுக்கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர் கடந்ததலவழுதமுதுபேய்போற்
கருத்திலெழு கினறவெல்லா
மென்னதறி யாமையறிவென்றுமிருபகுதியா
வீடுதமிழென்றமிழினுக
கின்னல்பகராதுலகமாராமைமேலிட்
டிருத்தலாவித்தமிழையே
சொனனவணியாவனவன் முதநிசித்திகளெலாந்
தோயந்தநெறி யேயபடித்தீா
சொலலுமென வவர்நீங்கள்சொன்னவலையிற்சிறிது
தோயந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொலலவசசொல்கேட்டடினமமனம்
விகசிப்ப வெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகசசித்தர்கணமே. [அ]

பொற்பினெடுகைகாவில வன்ளுகிர்படைத்தலாற்
போந்திடையொடுககமுறலாற்
பொலிவான வெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீரமையா
லெற்படவிளங்குககனத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனேககமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடறாறி
யிதயங்களித்திடுதலாற
பற்பல விதங்கொண்ட புலிகலையினுரியது
படைத்துப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாமனெடியவரன்றொடர்நெடிய
பருமரவனங்களாறும்
வெற்பினிடையுறைதலாறறவராஜசிங்கமென
மிக்கோருமைப்புகழ்வார்கண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச் சித்தர்கணமே. [௯]

கல்லாதயோர்களோநல்லவர்க ணல்லவர்கள்
கற்றுமறிவிலலாதவென்

கன்மத்தையென்சொல்வன் மதியையென்சொல்லு
வேன்கைவல்ய ஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோ கன்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன் கர்மமொருவ
னட்டிடினலோபழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன் வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன் வரவுந்த்ராவிடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரி னங்ஙனேவடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிடவகைவந்த
வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர் கணமே [௰]

சித்தர்கணமுற்றுப்பெற்றது ஆ. ௬௬

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்று மொன்றிலேன்பால்
கோரமெத்தனைபக்ஷ பாதமெத்தனையவம்
குணங்களெத்தனை கொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத் தனையகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனை யுள்ளசற்
காரியஞ்சொலிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிக்கென் றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனைவிர் தாகோஷ்டியென்னிலோ
செலவதெத் தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரசாலம்போன்ற
தேகத்தில் வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானே னிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே [க]

பொருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாயமனஞ்
சோர்ந்துவளர் சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகி நானாவிதப்

பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமா யைம்பூதமாய்ப்
புறமுமா யகமுமாய்த் தூரமுஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடு வரத்துமாகி
யிருளாகியொளியாகி நன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகி நாளையாகி
யென்றுமாயொன்றுமாய்ப் பலவுமாயாவுமா
யிவையல்ல வாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிதற் கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்க வொருநிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. [௨]

மாறுபடுதர்க்கந் தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின பொருட்டதாக
மண்டலமும்விண்டலமு மொன்றாகி மனதுமுல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள்கொள்ளவறி வாரொன்றை
மெணமெணன் றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரெமைப் போலவே சந்தைபோன்
மெய்ந்நூல் விரிக்க வறிவார்
சீறுபுலிபோற்சீறி மூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச் சிவக்கவறிவார்
திறமென்று தந்தம் மதத்தையேதாமத
செய்கைகொடு முளறவறிவா
ராறுசமயங்கடோறும வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனை யாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே [௩]

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனைக்கடைத்துங்
கால்வயிறுமுழையிற் கருங்கலபோலசையாது
கண்மூடி நெடிதிருந்தும
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதி மூழ்கியுந்
தேகங்களென் பெலும்பாய்த
தெரியநின்றுமொன்னிமயாகக்கூடாகக்குருவி
தெற்றவெயி லூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியுமனதினையடக்கியு
மௌனத்திலே யிருந்து

மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லவமுதுண்டு
        வானமூடிரிந்துவறிந்
ராயுமறைமுடிவான வருளுடி னாடிமை
        யகிலத்தைநாடன் முறையோ
வண்டபகி ரணடமுமடங்கவொருநிறைவாகி
        யானந்தமானபரமே. [ச]

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுக பேதமுந்
        தொந்தமுட னிரத்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷமமு மாசையுநிராசையுஞ்
        சொல்லுமொருசொலலினமுடிவும்
பெத்தமொடு முத்தியும் பாவமொடுபாவமும்
        பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையுமருமையுட னெளிமையும்
        பெண்ணினுடனாணுமற்று
நித்தமு மனித்தமுமஞ்சனநிரஞ்சனமு
        நிஷ்களமு நிகழ்சகளமு
நீதியுமனீதியு மாதியொடனாதியு
        நிர்விஷய விஷயவடிவு
முத்தனையுநீயல தௌத்தனையுமில்லையெனின்
        யாங்களுனையனறியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
        யானந்தமானபரமே (௫)

காராருமாணவக்காட்டைக்களைந்தறக்
        கண்டகங் காரமென்றும
கலையபிளந்துநெஞ்சகமானபூமிவெளி
        காணதிருத்திமேன்மேற
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
        பதிததன்புநீராகவே
பாச்சியதுபயிராகு மட்டுமோமாயைவன
        பறவையணு காதவண்ண
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துண்ட
        நின்னன்பர் கூட்டமெய்த
நினைவினபடிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
        நின்னருட் பாரமென்று
மாராறுமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
        யாகினற துரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
        யானந்த மானபரமே (கூ)

வானாதிபூதமா யகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகி வளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய மறுளவெலாமாகி
வான்கருணை .வெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானென்ப தறிந்திடாதே
நானெனக்குளறி நானாவிகாரியாய்
நானறிந் தறியாமையாய்ப்
போனாலதிட்டவழி வெல்லவெளிதோயகற
பொழுதுபுகு முன்கண்மூடிப்
பொயததுயிலகொள்வானறனை யெழுப்பவசமோவினிப்
போதிப்ப தெந்தநெறியை
யானாலுமெனைகொடுமை யனியாயமனியாய
மாராபாலெடுத்து மொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடஙகவொருநிறைவாகி
யானநத மானபரனே (௭)

பொய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேனின்னருள்
புலப்படவறிந்து நிலையாப்
புன்மையேனகலாத நன்மையேனன்மைபோற்
பொருளலாப் பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறியனேன்
வினையினே னென்றெனைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற நட்டழிவதல்லாது
வேறுகதி யேதுபுகலாய்
துய்யனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனே யிணையொன்றிலாத்
துரியனேதுரியமுங் காணாவதிதனே
சுருதிமுடி மீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாத கருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடஙகவொருநிறைவாகி
யானநத மானபரனே (௮)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னென்னளவுமாறவிலை
யாதினும் மபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீமையோடிரக்கமென்
சென்மத்து நானறிகிலேன

சிலமொடுதவவிரதமொருகனவி லாயினுந்
தெரிசனங்கண்டறியேன்
பொய்த்தமொழி யல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்மொழி
புகன்றிடேனபிறாகேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சுமமாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யந்தனைகுணகேடர்கண்டதாக் கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. [௯]

எககாலமுநதனக கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடலபொருளுமௌனியாய்வந்துகை
யேற்றுநம தென்றவென்னே
பொயககால தேசமும்பொய்ப்பொருளில்வாஞ்சையும்
பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொயயுறவுபற்றலும் பொய்யாகு நானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காவிருட்டனையவிருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியு மில்லை
மனமில்லையமமனத்தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிககால மென்பதிலையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. [௰]

ஆனந்தமானபர முற்றுப்பெற்றது ஆ-எக

சுகவாரி

இனனமிதுகனிபாருகறகண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவங்
கின்பஙகொடுத்தநினை யெங்ஙனமின்னன்ப
ரிடையறு துருகினாடி
புன்னியகருத்தவிழவுரைகுளறியுடபுலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி
யுணர்வரியபேரின்பவனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்க் குள்ளபடிகாண்

கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பமவேம்பென் றும்
கைக்கொள்வள் பக்குவத்திற்
கணவனருள் பெறின்றுனே சொன்னவாறென்னென்க்
கருதி நகையாவளதுபோற்
சொன்னபடி கேட்குமிப்பேதைக்குநின் கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (க)

அன்பின்வழியறியாத மௌனதவதொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப்பெருக்கொடுத்துநா
னற்றேனைலநதேனென
வென்புலமயங்கவே புத்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெள்ளமாகவந்துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தனபருவ மலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந்திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற றனியிருந்து
துனபமுறி னெங்ஙனேயறியாதவின்னன்பர்
சுகம்வந்து வாய்க்குமுரையாய
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியே சுகவாரியே (உ)

கலலேனுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்ச முருகவிலையோ
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முக
கற்பிக்கவோ நகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததேவாய்க்காலெனும்பொரு
வழக்குககிழக்கு முண்டோ
வானமாய் நின்றின்ப மவையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பாரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற்றுய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிது முண்டோ
பொய்வார்த்தை சொல்விலேயிருவருட்கயுநுமாய்ப்
புன்மையேனுவணங்தோ
சொல்லான் முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மா விருக்க வருளாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலா நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்பவுட
    லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவருமழைபோலிரங்கியே
    யிருவிழிக ணீரிறைப்ப
வன்பினான் மூர்ச்சித்தவன்பருக்கங்களே
    யமிர்தசஞ்சீவி போல்வந்
தானந்தமழைபொழிவையுள்ளன்பிலாதவெனை
    யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான் மயிர்தோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
    புலைக்குடிலி லருவருப்புப்
பொய்யல்ல வேயிதனை மெய்யெனறநமபியென்
    புந்திசொலுமோபாழிலே
துன்பமாயையோவா வுலகநடையைப்பவொரு
    சொற்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியேசுக வாரியே. (௪)

வெந்நீர்பொருதெனுடல் காலின்முட்டைக்கவும்
    வெடுக்கெனறசைத்தெடுத்தால
விழியிமைதஙஙனே தண்ணருளைநாடுவேன்
    வேறொன்றையொருவர்சொல்லி
னக்நேரமையோவென முகம்வாடிநிற்பதுவு
    மையரின்னருளறியுமே
யானாலுமெத்தப் பயநதவனி யாயெனனை
    யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலையுடறசுமையதாகவு
    மெடுத்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருகோவையாயமுண்டாயினு
    மிறைஞசுசுகராதியான
தொன்னீர்மை யாளர்க்குமாளிடம்வகுத்தவரு
    டுணையெனறுநம்புகின்றேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பறறுவனவறறிடு நிராசையென்றொருபூமி
    பற்றிப்பிடிக்கு மியோகப்
பரக்கிறபிராணலய மென்னுமொருபூமியினை
    பற்றின்மன மறுமென்னவே.

கற்றையஞ் சடைமௌனிதானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவுந்தகனிபோற்
கண்டதிங்கெறியெனத்திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய்திறந்து மொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன பெருதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்த தவித்து ளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்துநான்
பேயபோ லிருககவுலகண்
சுற்றிநகைசெயயவே யுலையவிட்டாயெனிற்
சொலலவினி வாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்கருணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே (சு)

அரும்பொனே மணியே யெனன்பேயெனன்பான
வறிவே யெனறிவி னூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினே னாடினாடி
விரும்பியே கூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த் திருகை கூப்பி
விண்மாரியென்வெனிருகண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தே னியா
னிருமபுநேர்நெஞ்சககள்வனா னாலுமுனை
யிடைவிட்டு நின்ற துண்டோ
வென்றுநீயன்றுநா னுனனடிமை யல்லவோ
யாதேனுமறியா வெறுந்
துரும்பனே னென்னினுங கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெயவமேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே (எ)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையுமவைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மை காட்டிப்
பறறுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்த
பாவியேன்பரிசு காட்டித்
தாராளமாய்நிற்கநிசசிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிட்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலயந்
தனைக்காட்டநான் செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோ டிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்

கால்வீசி மின்னிப்படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்மியானந்த வெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையினமுழங்கியே
தொண்டரைககூவுமுகிலே
சுத்தநிரகுணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுக வாரியே. (௮)

பேதித்தசமயமோவொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுற வாகியே
பேசாதபெரியோர்க ளிருவிகற்பத்தினாற்
பேசாகள்பரம குருவாய்ப்
போதிகரு மூக்கணிறைநோமையரய்க்கைக்கொண்டு
போதிபபதாச்சரியிலே
போககுவரவறவினைப நீககமறவசனமாய்ப
போதிப்பதெவரையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகாகணமதென்று
சஙகிப்பராதலாலே
தானிலேதாளுயயாந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருநதிடினங்ஙனே
சோதிகசமனமாஉயயதனையேவிளுலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய
சுத்தநிரகுணமானபரதெயவமேபரஞ
சோதியேசுகவாரியே. (௯)

அண்டமுடிதனனிலோ பகிரணடமதனிலோ
வலரிமணடல நடுவிலோ
வனனடுவிலோவமிர்தமதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித
தெண்டமிடவருமூர்த்திநிலையிலோதிக்குந்
திகந்ததிலோவெளியிலோ
திகழவிந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
சித்தாந்தநிலைதனனிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காரணநிலையெனக
கணடசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதனனிலோ
கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடததிலோநீவீற்றிருப்பது
தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய
சுததநிரகுணமானபரதெய்வமேபரஞ
சோதியேசுகவாரியே. (௰)

எந்நாள்கருணைக் குமித்தாருகமௌனவு
மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன்முன்னேற்பினமலைவறவு
மிற்றவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிவிட்டமெழுகாதியுள்ளங்
பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமலைவயென்னறிவிலறிவான
தெய்வநீயன்றுயுளதோ
தேகநிலையல்லவேயுடைடகப்பல்கப்பலாய்த்
திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீயடியார்கள்போலவே
துனபத்திலாழத்தனமுறையோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியேசுக வாரியே (௰௧)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
லிருககவிலையோமனதெனு
மியானுமென் னடபாமபிராணனுமெமைசடமு
தெனறுனைசஅெதெனறுமே
யந்நாளிலெவனேபிரிதகா னதைககேட்ட
வனறுமுதலின்றுவரையு
மநியாயமாயெமையடக்கிக்குறுக்கே
யடாநதரசபண்ணியெங்கள்
முன்னுகநீயெனனகோடடைகொண்டாயென்று
மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனவிட்டமெழுகா யுளஙகருகன்
முறைமையோபதிறுபிராஞ்
சொன்னாலுநின்னருளிரங்கவிலையேயினிச
சுகமவருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிக குணமான பரதெய்வமேபராஞ்
சோதியேசுகவாரியே (௰௨)

சுகவாரி-முற்றுப்பெறறது-ஆ௰-அஅ

எங்குநிறைகின்றபொருள்

அவனன்றி யோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
ஆப்பதர்மொழி யொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமை யேதிவை
யறிந்தார்க ளறியார்களார்
மௌனமோடிருந்ததா ரென்போலுடம்பெலாம்
வாயாய்ப் பிதற்று மவரார்
மனதெனவு மொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரும்
வன்மையோ டிரக்க மெங்கே
புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்க ளெவிடம்
பொய்யமெய்தந்நிதமேல வருநன்மைதின்மையொடு
பொறைபொறா மையு மெவவிட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்பகைஞ
ராதுமுனை யன்றியுண்டோ
இகபரமிரண்டிலு முயிருக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (க)

அன்னேயனேயெனுஞ் சிலசமயநின்னையே
அயனென்னவை யாரென்னவே
யலறிடுஞ் சிலசமய மலாதுபே யெனவொன்று
மல்லவென்றே யொன்றுமில்லையாய
பின்னேது மறியாம லொன்றைவிட் டொன்றைப்
பிதற்றிடுஞ் சிலசமயமே
பேசறிய வொளியென்றும வெளியென்றும்நாதாந்த
பிரமமே நிலைய மென்றுந்
தன்னேரிலாதகோ ரணுவென்று மூவிதத்
தன்மையானகாய மென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ் சிலசமய மவையாவும் வேறதாய்ச்
சதானந்த வானந்தமா
யென்னேயெனே கருணை விளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
இகபர மிரண்டினிலு முயிருக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (உ)

வேதமுடனாகம புராணமிதி காசமுதல்
வேறுமுள கலைகளெல்லா
மிக்காக வத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவா யெடுத்துரைக்கு
மோதரிய துவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபண்ணு ஞானமாகும

மூகமனுப்லவசன மூன்றுக்குமொவ்வும்
துபயவா திகள சம்மத
மாதவிலெனக்கினிச சரியையா திகள்போது
மியாதென்று பாவிக்கநா
னதுவாதலானினை நானென்றுபாவிக்க
னத்துவித மார்க்க முறலா
மேதுபா விதகிடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீ குறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினுலு முயிருனுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௩)

சொல்லானதிறசற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டிலைத தாட்டியாட்டித்
துடையினைக்கிளாலபோற சங்கற்பமொன்றிற்
றெடுக்குந் தொடுத்தழிக்கும்
பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூமியிடை
போந்துதலை சுற்றியாடும
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றானே
புறம்போந்து சஞ்சரிக்கும்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணாது கேட்ட வெல்லாங்
கண்டதாககாட்டியே யனுவாசவுருக்கிடுங்
கபடநாடக சாலமோ
வெல்லாமுமவலந்த மனமாயையேழையா
மென்று லடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிருனுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௪)

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனே னானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும விடாமலே
கண்பனித் தாரைகாட்டி
யண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவு மேலெழுந்த
வன்பாகிநாடகம் டித்ததோ குறைவில்லை
யகிலமுஞ் சிறி தறியுமேற்
றண்ணருநின்றதருளரியாததல்லவே
சற்றேனு மினிதிரங்கச்
சாசுவத முத்திநிலை யீதென் றுணர்த்தியே
சகசநிலை தந்து சேவெற்ள்

றெண்ணமதுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
    யேழையேற் கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௫)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
    கல்லின்முன்னெதிர் நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
    கருணைப்ரவாக வருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
    தமியனேற் கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெலாஞ்
    சங்கேதமாய்க் கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேறுன்பங்கள்
    சேராமலயோக மார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ் டைக்குமென்
    சிந்தைகரும் வெகுதூரநா
னேகமாகின்றே டிருக்குநாளெந்நா
    ளிந்நாளின முற்றுறுதோ
யிகபரமிரண்டிலு முயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௬)

ஒருமைமனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
    லொருவனுன் வந்திருக்கி
னுலகம்பொருததோ மாயாவிசித்ரமென
    வோயுமோ விடமில்லையோ
வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரே
    வலதுகிர்த் தியகர்த்தரா
யகிலம்மடைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
    ரடாதெளபரோ வசன்ற
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
    பேய்க்கோல மாய்விதண்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
    பிறக்கவிலையோ தொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசுமோ
    வேதுளவு சிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டிலுமுயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௭)
நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
    நின்றிடவு மௌனியாகி

நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்க வென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவிலை யாகையாலே
கைகேற்றனும்புசிப் பொவ்வாதநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்து கொண்டே
வல்லாளராயியம் நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க் கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலாஞானம்
வாய்க்குமொரு மனுவெனக்கிங்
கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
யிப்போ திரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே (௯)

மரவுரியுடுத்துமலைவனநெற் கொறித்துமிர்
வனசருகு பாசிலைகள்தால்
வன்பசிதவிர்தமனமவ் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூல வனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநம தல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையா யின்னம்பர்யோகஞ்
செலுத்தியு மியாம்பாவிபோ
லிரவுமறுசுகவயிறு வேண்டுவபுசித்தரையிலே
வேண்டுவ வெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொரு வருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையாகன் சையோகமாயினு
மெப்படி பிழைப்பதுரையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே (௧0)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகு பசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன் னதமேற்றவிருகும்பமுலையின்மணி மாலைநால
வைத்தெமைமயக்கியிரு கண்வலைவீசியே
மாயா விலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழான சிற்றிடை
மடந்தையர்கள் சிற்றின்பமோ

புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும் வந்த தென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்து காண
வெத்தனை விகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலக மறியாததோ
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக் குயிராகி
யெங்குநிறை கின்றபொருளே (௰)

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிமி மவத்தையாகி
யுருவுதான் காட்டாதவானவமு மொளிக்கண்
டொளிககின்ற விருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையிறந்
றுவுசுகதுககவேலை
தட்டழியமுற்றியில் லாமாயையதனற்
றடிதநகில பேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
முதறிவு மேலுதிபப
முன்பின்னொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்த நிறைவே
யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
மெந்நாளும் வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக குயிராகி
யெங்குநிறைகின்ற பொருளே. (௰௧)

எங்குநிறைகின்றபொருள்-முற்றியது-ஆக கவி ௯௰.

சச்சிதானந்தசிவம்

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகி யெழுநாப்
பரிதிமதி காணுசு யஞ்சோதியா யண்ட
பகிரண்டவுயி ரெவைக்கு
போசகவறிவா யகண்டமா யேகமாய்
நித்தமாய் நிர்த்தொந்தமாய்
நிற்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்த மயமாய்ப்
போராதுநிற்றி நீசும்மாவிருந்துதான
பேரின்பமெய் திடாமற்

பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோ மனதைநான்
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவத நிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (௧)

குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுழக்கூடு
கொள்ளல்போ லைந்துபூதங்
கூடுஞ்சருநிலைச் சாலோகமொன்பது
குலாவுநடை மனையநாறும்
வடக்கயிறு வெண்ணாரம் பாவெளபுதசையினுண்
மதவேளவிழா நடத்த
வைக்கின்றகைத்தேசா வெண்ணீர்செநீர்கணீர்
மலர்நீர்பு னீரிறைக்கும்
விடகருத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத் தளிர்க்கும்
வேட்கைமாமுருகின்ற கூடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்து பொய்யாஞ்
சடக்கைச்சடக்கெனச சதமென்றுசின்மயந்
தானுகிநிற்ப தென்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (௨)

பாகத்தினுற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறி யில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோ விசையுமில்லை
யோகத்திலே சிறிதுமுயல்வென்றுற்றேக
மொவ்வாதி வூணவெறுததா
லுயிர்வெருத்திடலொக்கு மலலாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினுற் செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெய்ஞ்ஞான
மோனத்தினிற்க வென்றுன்
முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகின்
மூதறிவிலே யெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மயிர்தந்ரவாகமே
தன்னந்தனிப் பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே (௩)

இமையளவுபோதாயொரு கற்பகாலம்பண்ணு
　　மிவ்வுலகமெவ் வுலகமோ
வென்றெண்ணமருவிசரு மாதர்சிற்றின்பமோ
　　வென்னின்மகமேரு வாக்கிச
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
　　சுமையாளு மாக்கினானுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுங்
　　கூறையிட்டிந்தா சால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாமெனமாயை
　　யம்மம்ம வெல்லவெல்லோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றிருக்குமீ
　　தருளோவலாது மருளோ
சமையநெறிகாணாத சாட்சிநீசூக்ஷமமாத்
　　தமியனேற்குளவு புகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
　　சசிதா னந்தசிவமே (௫)

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
　　யேங்குதே நெஞ்சமையோ
வினைகிருந்தாலே நாளைக்கிருப்பரென்
　　றெண்ணவோதிட மில்லையே
யனியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
　　மந்தகற்கா ளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
　　மவலமாய்ப்போத லன்றோ
கனியேனுமவறிய செங்காயேனுஞ்சருகு
　　கந்தமூலங்க ளேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
　　கண்மூடி மௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேனெண்ணமிது
　　சாமிநீ யறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
　　சசிதா னந்தசிவமே (௬)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
　　வாயிலுடனமதி யகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
　　மணிமேடை யுசசிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்திநகையார்களொடு
　　முத்துமுத் தாய்க்குலாவி

மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
மூசசைப்பிடித் தடைத்துக்
கைத்தலநஞைப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
கரடிநுழை நுழைகொண்ட
கானமலையுச்சியிற்குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலக மென்னச
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதி முனிவிதன்றே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௬)

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
கண்டவே தாகமத்தின
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்தியது
கருதினொரு மானமாதி
யுத்திபலவாநிருவி கற்பமேயில்லையா
லொன்றே டிரண்டென்னவோ
வுரையுமிலைநீயுமிலை நானுமிலையென்பது
முபாயநீ யுண்டுநாலுரு
சித்தமுளநானிலை மெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்க டெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சின்முத்திரா ங்கமரபிற்
சத்தமறவெவையாண்ட குருமௌனிகையினுற்
றமியனேற் குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்த சிவமே (எ)

காயாதமரமீதுகல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீ யாங்களடியேம
கர்மபந்ததினிற்சனமபாதம்பெறக்
கறபிததது ன்னதருமோ
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநேர்ந்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிறகநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்தினுறபெறுபேறுதா
னேயாதுபெறுவரெனமுறைநயிட்டதாற்பின்ன
ருளறுவது கருமமன்று
முபயநெறியிதெனனிறுசிறுநெறியெந்த நெறி
யுலகிலேநின்றபேர்கட

தாயான கருணையுமுனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரணவகண்டதத் துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே (௮)

இன்னம்பிறப்பதற்கிடமென்னிலிவ்வுடல
மிறவா திருப்பமூலத்
தெழுமங்கி யமிர்தொழுகுமதிமண்டலத்திலுற
வென்னைமருவுடலின்பாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயளவுளாக்கிடப்
பேயனேனாலாகுமோ
பிறவாத நெறியெனக்குண்டென்னிலிம்மையே
பேசுகாயப்பூரிப
மின்னுருபடிகக்கணாகார வன்னைபால்
வினையேனை யொப்புவித்து
விட்டுநெறிகூட்டிடுதல் மிகவனனவிலையன்றி
விவகார முண்டென்னிலோ
தன்னந்தனிச்சூழிய ஞற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்க முத்திமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௯)

வேதாவையிவ்வண்ணம் விதித்ததேதென்னிலுன்
வினைப்பகுதி யென்பரந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிலைவமனதால்
விளைந்ததான மனதைநாடிற்
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுன்னில்விளக்கம்
பொய்யன்று மெய்யவமறை யாவுமேநீயென்று
போகுவா ரறிகழ்ந்து
மாதாரவாதேயமுழுதுநீயாதலா
லகிலமீ தென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுவிப்பவனுநீ
யருளுநீ மௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாயுநீ தந்தைநீ
தமருநீ பரமுநீகாண்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௰)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நறுநீழலூடுமிகு
குளிர்தீம்புனலூடுகுலாவி

கொள்ளுகின்றமந்ரீண்ட்த்திலைத்தாடிறும்
குளிரசந்த வாடைமட்டோர்
வுந்துலவுகின்றதென் முன்றிலீண்டயுலவவே
வசதிபெறுபோது வெணாளை
வட்டமதிபட்டப் பகறபோலநிலவுதர
மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில்வந்ததெனவமுதுண்ணும
வேளையிலு மாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம
விளையாடி விழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுன்னைனருளை மறவாவரந்தந்து
தமியேனை ரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதா னந்தசிவமே (௰௧)

சச்சிதானந்தசிவம்-முற்றியது-ஆ [illegible]

தேசோமயானந்தம்

மருமலாசசோலைசெறி கனனீழன்மலையாதி
மனனுமுனி வாக்கேவலாய்
மந்தரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
மாசகத்தி னின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
கமலாச னாதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
கலைமதியி னூடுதாக்கி
யுருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காகப்
லுணர்வான விழியைநாடி
யொன்றோடிரண்டெனாச சமரச்சொருபசுக
மூற்றிடவென் மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடு காண்பனோ
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே (௧)

இப்பிறவியென்னுமொ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொ ருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கை வரிசைகாட்டுங்

துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சுண்டமாருதச்
சுழல்வந்து வந்தடிப்பச
சோராதவாசையாங்காற்றுவானதி
சுரந்ததென மேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போலறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கி
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென
சித்தமிசை குடிகொண்டவறிவானதெய்மே
தேசோ மயானந்தமே் (உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலாஞ்
சந்தையிற கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமிலலைமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்ததோர்வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொறாமை லோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுஞ்சரியெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபக லில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின்னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாது சுழலுவகையென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௩)

ஆடாமலோய்ந்திட்டபம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம் வீழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகலவிருளொளியு
மல்லாதிருந்த வெளிபோற்
கோடாதெனைக்கண்டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
கூடியின் பாதீதமுங்
கூடினேனேசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனே வல்லவனியா
னீடாகவேயாறு வீட்டினிலிரம்பியே
யிலகிவளர் பிராணனென்னு

மிருகிதியினைக்கட்டியோகபரனுகாம
லேழைக்குடும்பனுகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௪)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடு சொல்லனிவனைப்
பார்மினுேபார்மினுே வென்றுதபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியேயெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக் கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வண்மையை வளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதே[illegible]வோர்தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்டவறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௫)

பிறியாததன்னருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரிய வாசியாலே
பேரின்பவுண்மையையளித்தனையென்மனதறப்
பேரம்பலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடுநாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்ரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினெய்திநெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக
கோலமாயசபாநலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கிமிக வறிவின்மையாவனுே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே (௬)

ஆராரெனக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
னறிவினை மயக்கவசமோ
வண்டகோடிகளெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்கா வமைத்து
பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலா தொன்றினும்
பின்னமுறமருவாது கன்னயத்தாலினிப்
பேரின்ப முத்திநிலையுந்
தாராதுதள்ளவும் போகாதுனலது
தன்னிலும் போகேனியான
றடையேதுமில்லையாண் டவனடிமையென்னுமிரு
தன்மையிலு மெனவழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
தேடரிய சத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே (எ)

கந்துகமதககரியை வசமாகநடத்தலாங்
காடிவெம் புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகினமேற்கொள்ளலாங்
கட்செவி யெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதமவைத்தைந்துலோகத்தையும்
வேதித்து விற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணு முலகத்துலாவலாம
விண்ணவரை யேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமறறொரு
சரீரத்தினும் புகுதலாஞ்
சலமேனடககலாங் கனன்மேலிருககலாந்
தன்னிகரில் சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருககினற
திறமரிது சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே (அ)

எல்லா மறிந்துவரு மேதுமறி யாதவரு
மில்லையெனு மிவ்வுலகமீ
தேதுமறி யாதவனெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்கு ளேழையாகிக்
கல்லாத வறிவிற் கடைப்பட்டநானன்று
கையினு லுண்மைஞானக்

கற்பித்தவின்னரு ளினுக்கென்னைக்கம்மாறு
காட்டுவேன் குற்றேவலு
மெல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயிற
ருபாச வடிவமான
வந்தகானீயொரு பகட்டார்பகட்டுவே
தடாதடா காசுநம்பாற
செல்லாதடாவென்று பேசுவாயதுதந்த
செல்வமே சத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௬)

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிதலபோன்
மெனசிலம் பொலிதளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கைமட
மின்னார்கள பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவாகள் கற்றார்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களி லொருவருண்டோ
வென்செய்கே னம்மம்மவென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்து மொழிவே
னன்பால்வியந்துருகி யடியற்ற மரமென்ன
வடியிலே வீழ்ந்து வீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாஙகளெனு நால்வருக்
கரமாதி பொருளுரைப்பத்
தென்பாலின் முகமாகிவடவா லிருக்கின்ற
செல்வமே சததாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெயவமே
தேசோ மயானந்தமே (௭)

புத்தமிர்தபோகமுங கற்பகநளிழலிற்
பொலிவுரவிருககு மியல்பும்
பொன்னுலகிலயிராவதத்தேறு வரிசையும்
பூபண்ட லாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்று தள்ளவுமெ
மாதுமொறு சுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன்மௌனதேசிகமனைவனை
வந்தவின் னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரணவகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவான்பொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடையங்கங்கு நின்றருள்
சுரந்துபொழி கருணைமுகிலே

சித்திநிலை முத்திநிலை விளைகின்ற பூமியே
தேடரிய சத்தாகியென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவான தெய்வமே
தேசோ மயானந்தமே (௰க)

தேசோமயானந்தம முற்றியது-ஆ-ாஉக

சிற்சுகோதயவிலாசம்

காகமோடு கழுகலகை நாய்நரிகள்
சுற்றுசோ றிடுதுருத் தியைக்
காலிரண்டு நவ வாசல்பெற றுவளர்
காமவே ளடன சாலையை
மோகவாசைமுறி யிடடபெட்டியைமு
மலமிருந்தொழுகு கேணியை
மொயததுவெங் கிருமிதத்துகும்பியை
முடங்கலார்கிடை சரக்கினை
மாகவிந்தரதனு மின்னையொத்திலக
வேதமோ தியகுலாலனுர்
வனையவெயய தடிகாரனையமன
வந்தடிககுமொரு மட்கலத்
தேகமாளபொய்யை மெயயெனக்கருதி
யையவைய மிசைவாடவோ
தெரிவதற கரிய பிரமேயமல
சிறசுகோதய விலாசமே (க)

குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியன
லொழுகநின்றிடு மிரும்பளைற
கூடலின்றி யதுவாயிருந்தபடி
கொடியவாணவ வறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
மாயிருக்கு மெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
யளித்தபோதுனை யறிந்துநான
பிறிவிலா தவண நின்றிடா தபடி
பெலநிறங் கவரு மமலமாய்ப்
பெரியமாயைமி லழுந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண் மறந்திடு
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்ப தினியென்று காண்

டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோதய விலாசமே (உ)

ஐந்துபூதமொரு காரணீரென
வடங்கவந்த பெருவானமே
யாதியந்தநடுவேது மின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகு சோதியே
தொந்தரூபமுட னரூபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர் வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிருறுக்குணாவு
தோனறநின்னருள் சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணை நீதியே
யெநதையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலை தீரவுஞ
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாளுமினி யுயவனோ
தெரிவதறகரிய பிர்மமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (ங)

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
தடங்கமர்க கடவனமுடடியா
யட்விநின்றமலே யருகினின்றுசரு
காதிதினறுபனி வெயிலினுன
மெய்வருந்துதவ மிலலைநற்சரியை
கிரியையோகமெனு மூன்றதாய
மேவுகினறசவு பானநன்னெறி
விரும்பவில்லை யுலகத்திலே
பொயமுடங் குதொழில்யாததற்குநல
சாரதிதொழி னடதிடும
புததியூகமறி வற்றமூகமிவை
பொருளெனக் கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருளபடைத்த வன்பரொடு
சேரவுங்கருணை கூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரம்மேயமல
சிறசுகோதயவி லாசமே (ச)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னலனேகவுரு வாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநான்வரைய நான்முகர்

லாகநாளதுவரைக்குமுனை யடிமை
கூடவேசனன மானதோ
வனந்த மூண்டுநல ஞானமீதிதனு
ளறியவேண்டுவன வறியலா
மோகமாதிதரு பாசமானவை
யறிந்துவிட்டுநெறி மெய்ந்நெறியே
முழுதுணர்ந்துபர மானவிம்பவெள
மூழ்க வேண்டுமிது வின்றியே
தேகமோநழுவி நாளுமோ நழுவில்
பின்னை யாதுமவமென்ன வுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (௬)

நியம லக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
மாசனத்வித பேதமு
நெடிதுணர்ந்து திதய பத்மபீடமிசை
நிறையிலக்குமச பாவலத்
தியலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவ ளருளினா
லெல்லையற்றுவளர் சோதிமூலவழி
லெங்கணு மோனமுற்று முறையிலே
வயமிருந்து வருமமிர்த மண்டல
மதிககுளே மதியை வைத்துநான்
வாயமடுத்தமிர்த வாரியைப் பருகி
மனதுமாயமிறு வடிவமாயச்
செயமிருந் துவருசித்த யோகநிலை
பெற்றுஞானநெறி யடைவனோ
தெரிவதற் கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (௭)

எறிதிரைக் கடலினிக்கர்த் தசெல்வமிக
வல்லவென றுணர்ந்துவாபின்செல்வ
தில்லை யென்றுமுரை பேசிடா துவகி
லெவரு மாமென மதிக்கவே
நெறியினவைகிவளர் செல்வமும் முறைமை
நோய்களற்றசுக வாழ்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்று ஞானநெறி
நிஷ்டை கூடவுமெந்நாளுமே
யறிவினின்று குரு வாயுணர்த்தியது
மன்றி மோனகுரு வாகியே

யகிலமீதுவர வந்தசீருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன
சிறிய னேழைநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத் தினி யிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமே யமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு மூலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகி நன்மையா
யிதமுரைப்பவென தென்ற யாவையு
மெடுத்தெறிந்து மதயானைபோற
கவ்வையற்றநடை பயில வன்பரடி
கண்டதேவருளின் வடிவமாய்க்
கண்டயாவையு மகண்டமென வவிரு
கைகுவித்துமலா தூவியே
பவவ வெணடிமை கொடுத்ததணடரளம்
விழியுதிரப்பமொழி குளறியே
பாடியாடியுளுடைந் துடைந்தெழுது
பாவையொத் தசைதலின்றியே
இவ்வவன்புருவ மாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினி யிருப்பனோ
தெரிவதறகரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (அ)

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரிய வடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடிய ரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகில மாயையைப்
பாருபாரென நடந்த வந்தென
பாரதத்தினுமி துள்ளதோ
சுததசித்தவியல பாருமோவுனது
விசுவமாயை நடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகை நல்காதிகதை
சொல்லு மாயையினு மில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்கு மோவருளை
நம்பினோர்கள் பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே (கூ)

பன்முகச் சமய நெறி படைத்தவரு
மியாங்களே கடவுளென்றிட.
பாத கத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிற ருந்தலை வணங்கிடத்,
தன்முகத் திலுயிர் வரவழைகருமெம
தருமனும் பகடு மேயக்கியாய்த்
தனி யிருப்ப வடகீழலூடு வளர்
சனக னதிமுனி வோர்கடஞ்
சொனமயக் கமது தீரவங கைகொடு
மோன ஞானம துணர்த்தியே
சுத்த நித்த வருளியல்பதாகவுள
சோம சேகரகிர்பானுவாய்த்
தென்முகத்தின முகமாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தி னிறும் வணங்குவேன்
தெரிவ தற்கரிய பிரமமேயமல
சிறசுகோ தயவிலாசமே (௰)

சிறசுகோதயவிலாசம் முற்றியது ஆகாங்க

ஆகாரபுவனம்-சிதம்பரரகசியம்

ஆகார புவன மின்பாகாரமாக
வங்ஙனே யொருமொழியா லகண்டா கார
யோகானு பூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறு துணையே யென்னளவுமுகந்தநட்பே
வாகாரும் படிகநிசை கிண்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்த மலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்
றேகாதி யுலகமெங் குங் கலந்துதானே
திகழளந் தானந்தமயத்தெய்வக் குன்றே (க)
அளந்தபத வுயிர்கடொறு முயிராயென்று
மானந்த நிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச் சின்மாத்திர மாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற் றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்த மான்போ னிடையாவண்ண
மின்பமுற வன்பர்பக் கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளீற்றுனே
கனிபலித்தவானந்தக் கட்டிப்பேறே (உ)
பேறனைத்து மனுவெனவே யுதறித்தள்ளிப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கே பேசாப்

வீறனைத்துமிங்கெறிக்கே யென்னவென்னை
    மேவென்ற வரத்தேபாழ்வெய்ய மாயைக
கூறனைத்துங் கடந்த வெல்லைசேடமாகிக்
    குறைவறநின் றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும் புகுங்கடல்போறசமயகோடி
    யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே (௩)

ஆதியந்த மெனுமெழுவா யீறற்றோங்கி
    யறுமறையின னமுங்காணாதரற்றநாளு
பேதமதங்களுமலைய மலைபோல்வாதப்
    பெற்றியரும்வாய்வாதப் பேயராகச்
சாதகமோனத்திலென்ன வடவானீழற்
    றண்ணருட்சந் திரமௌனிதடகைக்கேற்க
வேதகசின் மாத்திரமா யெம்மனோர்க்கும்
    வெளியாகவந்த வொன்றேவிமலவாழ்வே (௪)

விமலமுதற் குணமாகி நூறெட்டாகி
    வேதமெடுத் தெடுத்துரைததவிருத்திக்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
    தப்பாலுக்கப்பாலா யருட்கண்ணாகிச
சமமுமுடன் கலப்புமவிழ் தலுமியாங்காணத்
    தண்ணருடந்தெமைக்காக்க சாட்சிப்பேறே
யிமையளவு முபகார மல்லால் வேறொன்
    றியக்காநற் குணக்கடலா யிருந்தவொன்றே (௫)

ஒன்றாகிப் பலவாகிப் பலவாக்கண்ட
    வொளியாகி வெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகி மற்றுமாகி
    நாசமுட னுற்பத்தி நண்ணதாகி
யின்றாகி நாளையுமாய்மேலுமான
    வெந்தையே யெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச் சேதாவாகிக
    கடிதினில்வந் தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே (௬)

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
    யாரமிர்தே யென்கண்ணேயரியவான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணைநீங்காப்
    பூரணமாய நின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக
    காலமுந்தேசமும்வகுத்துக் கருவியாகி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும்
    விழுப்பொருளேயானசொலும் விண்ணப்பங்கேளே

விண்ணவரிந் திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கண வினைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனு வரதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவ ரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத் தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக் கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச சமயத்தன்றோ
செப்பரியசித்திமுத்தி சேர்ந்தாரென்றும் (௮)

செப்பரியசமயநெறி யெலலாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ் செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதே பிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களுமம விரித்தேயனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்மெயயென்ன
வொன்றிலையொனறெனப்பாரப்பதொவ்வாதார்க்கு
மிப்பரிசாஞசமயமுமா யல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்கு மியல்பதாகி (௯)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பா லின்பமாகிப்
பயனருளபபொருள்கள்பரி வாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபான பக்ஷங்காட்டி
மயலறுமந்திரஞசிட்சை சோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்க மௌனமோலி
யயர்வறசசென்னியில்வைத்து ராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவ மழகிதநதோ (௰)

அந்தோவீததிசயமிச சமயமடோவின்
றறிஞரெல்லாநடுவறிய வணிமாவாதி
வுந்தாடித்திரிபவர்க்கும் பேசாமோனம்
வைத்திருந்தமாதவர்கரு மற்றுமறறு
மிந்திராதிபோகநலம் பெற்றபோகரு
மிதுவன்றிதாயகம்வே றிலலையிலலை
சந்தானகற்பகம்போ லருளைக்காடடத்
தக்கநெறியிந்நெறியே தான்சன்மார்க்கம் (௰௧)

சன்மார்க்கஞானமதின் பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந் தானொன்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங் கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட பார்த்தபோதங்

கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம் வெளியேயென்ன
வெச்சமயத்தவர்களும்வந் திறைஞ்சாநிற்பர்
கன்மார்க்கநெஞ்சமுள வெனக்குந்தானே
கண்டவுடனானந்தங் காண்டலாகும். (௰௨)

காண்டல்பெறப்புறத்திலுள்ள படியேயுள்ளுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாஙகடவுளேநீ
நீண்டநெடுமையுமகலக குறுககுங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய் நித்தமாகி
வேண்டுவிராப்பொருவெறுப்புச சமீபந்தூரம்
விலகலணுகுதன்முதலாம் விவகாரஙகள
பூண்டவளவைகணமனவாக காதியெலலாம்
பொருந்தாமலகம்புறமும் புணாகலையாகி (௰௩)

ஆகியசற்காரியவூ கத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகி யனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்த மயமதாகி
யுயிர்கருயிராயெந்நாளு மோங்காநிறப
மோகவிருண்மாயைவினை யுயிர்கட்கெலலா
மொய்த்ததென் கொலுபகாரமுயர்ச்சியாகப்
பாகமிகவருளவொரு சத்திவந்து
பதிந்ததென்கொலுனெனு வப்பான்மையென்கொல்

நானென்னுமோரகந்தை யெவர்க்கும்வந்து
நவிந்தவுடன் சகமாயைநாளுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால் வளருந்துன்பச்
சாகரத்தின்பெருமையெவர் சாறறவல்லா
ரூனென்றுமுடலென்றுங் கரணமென்று
முள்ளென்றும்புறமென்று மொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந் தீநீரென்று
மண்ணென்றுமலையென்றும் வனமதென்றும் (௰௪)

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாகி
மறப்பெனறுநினைப்பென்று மாயாவாரி
யலையலையாடிக்குமின்ப துன்பமென்று
மதைவிளககுவினைகளென்று மதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந் தெய்வமெனறுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச் சாட்டியாகத
கலைபலவாநெறியென்றுந் தர்க்கவெனறுங்
கடலுறுநுண்மணலெண்ணிக் காணும்போதும் (௰௫)

காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டுக
காட்டாகவினையுமதைக்கடடேடதான்

விணினிற்கர்ப்பூரமலை படுதிப்பட்ட
 விந்தையெனககாணவொரு விவேகங்காட்ட
வூனுறக்கமின்பதுன்பம் பேருராதி
 யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டித்
கோணறவோர்மான்காட்டி மானையீர்க்குங்
 கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்துமெ

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
 வசமெனவேயத்துவா மார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங் கரணமாதி
 யடுத்தகுணமத்தனையு மல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியா மையுநீயல்லை
 யாதொன்றுபற்றினத னியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனைய சித்துநீயுஞ்
 பக்குவங்கண்டறிவிக்கும் பானமையேயாம் (௰அ)

அறிவாகியானந்த மயமாயென்று
 மழியாதநிலையாகி யாதின்பாலும்
பிரியாமற்றண்ணருளே கோயிலான
 பெரியபரம்பதியதனைப் பெறவேவேண்டி
நெறியாககூறுவன்கே ளெந்தநாளு
 நிறக்குணநிறகுளம்வாய்த்து நீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமை யெல்லாநீங்க
 சிறசுகம்பெற்றிடுகபந்தந் தீர்கவென்றே (௰கூ)

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞான மானமோனப
 பண்பொனநேயருளியந்தப் பண்புக்கேதான்
சிந்தையிலலைநானென்னும் பானமையிலலை
 தேசமிலலைசாலமில்லை திகருமில்லை
தொந்தமில்லை நீககமில்லை பிரிவுமில்லை
 சொலலுமில்லையிராப்பகலாந் தோற்றமில்லை
யந்தமிலலை யாதியிலலை நடுவுமிலலை
 யகமுமில்லைபுறமுமில்லை யனைத்துமில்லை [உ௰]

இலலையிலலையென்னினென்று மில்லாதல்ல
 வியலபாகியென்றுமுளள வியற்கையாகிச்
சொலலரியதனமையதா யான்றுனென்னத்
 தோன்றுதெலலாம்விழுங்குஞ் சொரூபமாகி
யல்லையுணடபகல்போ லவவித்தையெல்லா
 மடையவுண்டுதடையறவுன் னறிவைத்தானே

வெல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தா னுகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப் பேசாமைவிளக்குந்தானே (உக)

தானனதன்மய்மே யல்லாதொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைபட்டாங்கே
போனலுங்கற்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதலலாது புலம்வேறினறு
ஞானகாரத்தினொடு ஞேயமறற
ஞாதுருவுநழுவாம னமூஷிநிற்கும்
மானலுமிதனபெருமை யெவாக்காசொல்வா
ரதுவானலதுவாவரதுவேசொல்லும் (உஉ)

அதுவென்றுலெதுவெனவொன் றடுகருஞ்சங்கை
யாதலினலதுவெனலு மறவேவிட்டு
மதுவுணடவண்டெனவுஞ் சன்கனுதி
மனனவாகளசுகமுதம்லா வாழந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவு மெய்மையாண்ட
படிகருநிருவிகர்பபததாற பரமானந்த
கதிகணடுகொளளவுநின னருளா-ரிந்தக
கதியன்றியுறங்கேன்மேற கருமம்பாரேன் (உங)

பாராதிவிண்ணனைத்து நீயாசசிந்தை
பரியமடலாவெழுதிப் பார்த்துப்பாாத்து
வாராயோவென், ப்ராண நாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தேனை நீயா வைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன் றறியாவண்ணம்
புண்ணுளர்போனெஞசம் புலமபியுளள
நீராளமாயுருகிக் கண்ணீரசோர
நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர் நிலையாயநிற்பேன

ஆயுமறிவாகியுன்னைப் பிரியாவண்ண
மணைந்துசுகம்பெற்றவனப ரையோவென்னைத்
தீயகொலைசசமயத்துனு செல்லசசிந்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செயவேன்வாழ்வான
காபிலைபுன்சருகாதி யருந்தக்கானங்
கடன்மலையெங்கேயெனவுங் கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போறகிடந்து புரள்வேனவானின்
மதிகதிரைமுன்னிலையா வைத்துநேரே (உரு)

நேரேகானிரவுபகல் கோடாவண்ண
திக்கம்வாவங்களையிந் நிலைகமேவெத்தா

ராரேயங்கவாபெருமை யென்னேயென்பே
னடிக்கின்றகாறறேநீ யாராலேதான்
பேராதேசுழலகின்று யென்பேன்வந்து
பெயகினறமுகில்காளெம் பெருமானும்போற்
றாளமாககருணை பொழிசெய்யுரு
சாதகமென்னேகருதிச சாற்றுமென்பேன் (உஉ)

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக
கலந்தனையேயுனமுடிவின காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருக்குரு சொல்லாயென்பேன
மண்ணேயுன்முடிவிலெயதுவயங்குமாங்கே
துரியவறியுடைசசேட னிறறிலுண்மை
சொல்லாறேசொல்லெனபேன சுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனேவருகக முன்னமயாமுன
னுரையனறேவுனமுடிவை யுரைநீயென்பேன் (உஎ)

உரையிறந்துபெருமைபெறறுத திரைக்கைநீட்டி
யொலிகின்றகடலேயிவ் வுலகஞசூழக்
கரையுமின்றியுமனைவைததா ரியாரேயென்பேன
கானகததிறலைபங்கிளிகாள கமலமேவும்
வரிசிறைவணடினங்காளோ இமங்காடுது
மார்க்கமனறேநீஙகளிது வரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம் பொருளைககணடு
பேசியதுண்டோவொருகாற் பேசுமெனபேன் (உஅ)

ஒருவனவன் யானேகெடக் குடததுட்சங்கை
யோடுதலபோனுன்பேதை யுபபோடபலைப
மருவவிடடுங்கர்ப்பூர மதனிறநீபம்
வயங்கவிட்டுமைகிய முனனி வருநகிகிறபே
னருளுடையபரமென்றே வன்றுதானே
யானுளனென்றும் மெனககேயானவாதி
பெருகுவினைகடடென்று மெனனைறகட்டிப்
பேசியதன்றேயருநூல் பேசிறறனறே (உகூ)

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையா லழிந்ததல்லா
லின்றைவரைமுததியின்றே யெடுததேக
மெப்போதேதெரியாதேயிப்போதேதான்
றுன்றும்மனக்கவலைகெடம் புலைசயேனைத்
தொழும்புகொளச்சீகாழித் துரையேதாது
சென்றிடவேபொருளை வைத்த நாவலோய்நன்
சிவனப்பாவென்றவருட் செல்வத்தேவே (கூ0)

தேவர்தொழும் வாதவூர்த் தேவேயெனபேன்
திருமூலத்தேவேயிற் சகத்தோர்மூதகிக
காவலுறசசிவவென்வாக் குடனேவந்த
வரசேசும்மாவிருந்துன் னருளேச்சாரப்
பூவுலகில்வளரருணே கிரியேமறறைப்
புண்ணியர்காளோவென்பேன்புரையொன்றில்லா
வோவியமபோலசைவரவுந் தானேநிற்பே
னேதரிய துயர்கெடவே யுரைகுருமுனனே (ருக)

ஓதரியசுகர்போல வேனேனென்ன
வொருவரிலலேயோவெனவு முரைப்பேன்றனே
பேதமபேதங்கெடவு மொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடியிற பெரியமோன
நாதனொருதரமூலகம் பார்க்கவிசசை
நண்ணுதேர்வென்றெனறே நானுவாகிக்
காதனமிகுமணியினழையா ரெனவாடுநறேன்
கருத்தறிந்து புரப்பதுனமேற் கடனமுக்காலும் (ருஉ)

காலமொடுதேசவர்த்த மானமாகி
கலந்துநின்றநிலேவாழி கருணேவாழி
மாலறவுஞ்சைவமூதன மதஙகளாகி
மகாதீதமானவருண் மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேயில் வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
யாலடியீறபரமகுரு வாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவரு ளடியார்வாழிவாழி (ருரு)

ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்-முற்றியது-ஆ௱ாசுச

தேன்முகம்

தேன்முகம்பிலிற்றுப்பைந்தாட் செய்யபங்கயத்தின்மேவு
நான்முகத்தேவேநின்னை நட்டியவகிலமாயை
கான்முயறகொம்பேயென் கோகானலம்புனலேயென்கோ
வான்முகமுனரியென்கோமற்றென்கோவிளம்பல்வேண்டும் (க)

வேண்டுவபடைத்தாய்நந்தை விதிப்படிபுரந்தரனத்தைக்
கூண்டகவழித்தான்முகக் கடவுடானினேயவாற்று
லாண்டவனெவனேவென்ன வறிகிலாதகிலநீயே
யீண்டியவல்லநீரவெம்மனேர்க்கியம்புகண்டாய் (உ)

கண்டனவல்லவென்றே கழுத்திடுமிறுதிக்கண்ணே
கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமுததியுத்தாற்

பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும் பறந்தனமாயையோட
வெண்டலைவிழிகைகாலில் விளங்கிடநின்றான்யாவன் (௩)

விளங்கவெண்ணீறுபூசி விரிசடைக்கங்கைதாங்கித்
துளங்குநன்னுதற்கண்டோன றசகுழல்வளிநெடுமூச்சாகக்
களங்கமிலுருவந்தானே ககனமாயப்பொலியப்பூமி
வளர்ந்தானென்னவுள்ள மன்றெனமறையொன்றின்றி (௪)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானே வாதமோடபயக்கைகண்
முறைமயினேங்கநாத முரசெனக்கறங்கவெங்கும்
குறைவிலாவணநிறைந்து கோதிலாநடனஞ்செய்வா
னிறையவனெனலாமியார்க்கு மிதயசம்மதமீதல்லால் (௫)

அலலலாந்தொழில்படைத்தே யடிக்கடியுருவெடுத்தே
மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர் கடவுளென்னிற்
றொல்லையாம்பிறவிவேலை தொலைந்திடாதிருணீங்காது
நல்லதுமாயைத்தானு நானெனவந்துநிற்கும் (௬)

நானெனவந்துநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான
மோனமாயிருக்கவொட்டா மோனமின்றாகவேதான்
றேனெனருசிகுமன்பாற் சிந்தனைந்துருகும்வண்ணம்
வானெனநீறைந்தானந்த மாகடல்வளைவதின்றே (௭)

இன்றெனவிருப்போவென்னி னென்றுஞ்சூனியமாமுத்தி
கன்றெடுதீதுமன்றி நாமுன்னேபெறுமவித்தை
நின்றதுபெத்தந்தானே நிரந்தரமுத்தியென்னி
னென்றொருவரைநான்கேட்க வுணர்விலலைகுருவுமிலலை (௮)

இலலையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப்போமென்னி
னல்லவன்சாருவாக னன்சொலுநெறிக்குவீனிற்
றொல்லையேகைமாதி தொடுப்பதேன்மயக்கமேயிங்
கொல்லைவந்திருமினென்ன வுறவுசெய்திடுவனந்தோ (௯)

அந்தனர்நால்வர்காண வருட்குருவாகிவந்த
வெந்தையேயெல்லாந்தானின் றியம்பினனெமைப்படைத்த
நந்தைநீயெம்மைக்காக்குந் தலைவனேநுந்தையன்றோ
பந்தமில்சுத்திமுத்திபடைக்க நின்னருள்பாலிப்பாய (௰)

தேன்முகம் முற்றியது. ஆ-ாக.

பன்மாலை

பன்மாலைத்திரளிருக்கத் தமையுணர்ந்தோர்
மாலைக்கேநீதான் பட்சமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்தகல்லாத நானுஞ்சொன்னேன்

சொன்மாலைமாலையாக் கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனென்னாளுந் துதித்துநிற்பே
னென்மாலையறிந்திங்கே வாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணை யெம்பிரானே (க)

கருணைமொழிசிறிதில்லை னீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியே னென்னையாளு
மொருவாபுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுகருணமுங் கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுக்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரெட்டதான
மதத்தொடுமவந்தெதிர்த்தநவ வடிவமன்றே [உ]

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளே யெளியனேம் மனமாமாயைக்
குடிகெடிக்கத்துசங்கட்டிக் கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமே கோதிலாத
படியெனககானந்தவெள்ளம் வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணை பற்றுமாறே
யடியெடுத்தேன்முடியிலின்னம் வைககவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாத வகண்டவாழ்வே (ங)

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர் வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேன் றென்னமாயந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடையதாமே
யூழ்வலியோவல்லதுன்றன் றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணர்ந்தாயின்னம்
பாழவதிப்படவெனக்கு முடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துதுடைக்கவல்ல பரிசினனே [ச]

நானினிங்கெனுமகந்தை யெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனுருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானுமையாயகில நிகிலபேத
மனைத்தினுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செறும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த் திகழ்ந்தவொன்றே (ரு)

ஒன்றியொன் றிநின்றுநின்று மென்னையென்னை
யுன்னியுன் னும்பொருளைநீயுன் பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும் வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்த நீலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிங்கெறியோர் குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளை யேதோவேதோ
கன்றுமனத்துடனுடு தழைதின்றுற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக் கலக்குன்றேனே (௬)

உற்றதுணை நீயல்லாற் பற்றுவேறுன்
றுளனேன்பன்னூலகத் தேடியாடிக
கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுதகாணுநீத
நற்றுணையேயருட்டாயே யின்பமான
நாதாந்தப்பரம்பொருளே நாரணுதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர் தமைசசேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கனகனமேசோதிக்குன்றே (எ)

குன்றுதழுவுருவா யருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக் கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந் திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார் நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுடவின்பக் கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமா மருந்தேநால்வர்க்
கன்றுலில்கீழிருந்து மோனஞான
மமத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே (அ)

திரையில்லாக்கடல்போலச் சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச் செகத்தையெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்கு முகத்திலேநீ
கனிந்தபரமானந்தக் கட்டியிந்நாள்
வரையிலேவரககாணே னென்றுற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னுற்சுகம்வருமோ வஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிரு விகற்பமான
வின்பநிஷ்டைகொடுப்பதையா வெந்தநாளோ (௯

எந்தநாளுனக்கடிமை யானநாளோ
வென்னாளோகதிவருநா ளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்கு மயங்கிற்றல்லாற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த் தெளியவோர்சொற

றந்தநாண்முதலின்பக் கால்சற்றல்லாற்
    றடையறவானந்தவெள்ளந் தானேபொங்கி
வந்தநாளிலலைமெத்த வலைந்தேனுன்னை
    மறவாவின்பத்தாலே வாழ்கின்றேனே (ரு)

பன்மாலை-முற்றியது ஆக ௱அ௯

நினைவொன்றுஞானிகளிடம்

பொருளேவல.

நினைவொன்றுநினையாம னிற்கினகமென்பார்
    நிற்குமிடமேயருளா நிஷ்டையருளொட்டுந்
தனையென்றுமறந்திருப்ப வருள்வடிவானதுமேற்
    றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந் தன்மயமேயதுவாம்
பினையொன்றுமிலையந்த வின்பமெனுநிலயம்
    பெற்றோரைபிறவாமை பெற்றோர்மற்றுந்தான்
மனையென்றுமகவென்றுஞ் சுற்றமென்றுமசுத்த
    வாதனையாமாசையொழி மன்னொருசொற்கொண்டே (க)

ஒருமொழியேபலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்குமந்த
    வொருமொழியேபலமொழிக்கு மொழிக்குமெனமொழிந்த
குருமொழியேமலையிலக்கு மறைமொழியெல்லாங்
    கோடின்றிவட்டாடல் கொள்வதொக்குங்கண்டாய்
கருமொழியிங்குனக்கில்லை மொழிக்குமொழிருசிக்கக்
    கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காட்டவுங்கண்டனைமேற்
றருமொழியிங்குனக்கில்லை யுன்னைவிட்டுநீங்காத்
    தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய்நில்லே (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலை யன்றெனவேகண்டாய்
    நேயவருண்மெய்யென்றே நிலயமதாநிற்கக்
கல்லாதேயேன்படித்தாய் கற்றதெல்லாமூடங்
    கற்றதெல்லாமூடமென்றே கண்டனையுமன்று
சொல்லாயேபயனில்லை சொன்னமுடிவைத்தானே
    தொடர்ந்துபிடிமர்க்கடம்போற் றொட்டதுபறாநில்
லெல்லாருமறிந்திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடிநீ
    யிராப்பகலில்லாவிடமே யெமக்கிடமென்றறிந்தே (ங

இடம்பொருளேவலைக்குறித்து மடம்புகாயெனவே
    யெங்கேநீயகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா
மடம்பெறுபாழ்நெஞ்சாலே யஞ்சாதேநீராசை
    மன்னிடமேயிடமந்த மானிலந்தேபொருளுந்

இடம்பெறவே விறகினெல்லா வுலகமும்வந்தேவல்
செய்யுமிந்தநிலைநின்றோர் சனகன்முகதன்முனிவர்
கடம்பெறுமாமதயானை யென்னவுநீபாசக்
கட்டானநிகளபந்தக் கட்டவிழப்பாரே (௪)

பாராதியண்டமெலாம் படர்கானசலம்போற
பார்த்தனையேமுடிவினின்று பாரெறுதானின்ற
தாராலுமறியாத சத்தன்றேவதுலா
யங்கிருநீயெங்கிருந்து மதுவாலைகண்டாய்
பூராயமாகவுநீ மற்றொன்றைவிரித்துப்
புலம்பாதேசஞ்சலமாப் புத்தியைநாட்டாதே
யோராதேயொன்றைநீ முன்னிலைவையாதே
யுள்ளபடிமுடியுமெலாமுள்ளபடிகாணே (௫)

உள்ளபடியென்னவுநீ மற்றொன்றைத்தொடர்ந்திட்
டுளங்கருதவேண்டாநிஷ் களங்கமதியாகிக
கள்ளமனத்துறவைவிட் டெல்லாந்துறந்ததுறவோர்
கறபித்தமொழிப்படியே கங்குல்பகலற்ற
வெள்ளவெளிக்கடன்மூழ்கி யின்பமயப்பொருளாய்
விரவியெடுத்தெடுத்து விள்ளவும்வாயினறிக
கொள்ளைகொண்டகண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக
கும்பிட்டுசசகம்பொய்யென்றத்தம்பட்டமடியே (௬)

அடிமுடியுநடுமற்ற பரவெளிமேவிகொண்டா
லத்துவிதவானந்த சித்தமுண்டாநமது
குடிமுழுதும்பிழைக்குமொரு குறையுமிலலையேந்த
கோலமெலலாநனமுருகுங் குறைவுநிறைவறவே
விடியுமுதயம்போல வருளுதயம்பெற்ற
விததகரோடுங்கூடிவிளையாடலாகும்
படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தாலுங்களியாய
பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர்குணம்வருமே (௭)

வரும்போமென்பனவுமின்றி யென்றுமொருபடித்தாய
வாஞுதிதத்துவத்தை வளைந்தருந்திவெளியா
மிருமபோகலலோமரமோ வென்றுநெஞ்சைக்கனமென்
விட்டமெழுகாவுருக்கு மின்பவெள்ளமாகிக்
கரும்போகண்டோசீனிச் சருக்கரையோதேனே
கனியமிர்தோவெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா
ரரும்போநனமணங்காட்டுங் காமரசங்கன்னி
யறிவாளோரவபத்குவர்க்கோ வந்நலந்தான்விளக்கும் (௮)

தானேயுமிவ்வுலக மொருமுதலுமாகாத்
 தன்மையினற்படைத்தளிக்குந் தலைமையதுவான
கோனகவொருமுதலிங் குண்டெனவும்யூகஞ
 கூட்டியதுஞ்சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ்ஞான
வானசவம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான்
 மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன்மனமே
யூனுமனஞ்சடமென் றழுங்காதேயுண்மை
 யறிவித்தவிடங்குருவா மருளிலதொன்றிலையே (கூ)

நினைவொன்றுஞானிகளிடம்-முற்றியது-ஆக-பா கூக.

பொன்னைமாதரை

---(*)---

பொன்னைமாதரைப் பூமியேநாடியே
னென்னைநாடிய வென்னுயிர்நாதனே
யுன்னைநாடுவ னுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன் றன்னந்தனியனே (க)

தன்னதென்றுரை சாற்றுவளவெலா
நின்றதென்றனை நின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னை யிடருறக்கூட்டினுற்
பின்னையுய்கிலென் பேதையனவியே (உ)

ஆவியேயுனை யானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச் சிந்தைநிறைகொடேன்
பாவியேனுள பான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளனை யாட்கொண்டகோலமே (ந)

கோலமின்றிக் குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச் சிறியன்பிழைப்பனே
ஞாலமுண்டு மமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தை கதிநிலைகாண்பதே (ச)

காணுங்கண்ணிற் கலந்தகண்ணேயுனை
சேணும்பாருந் திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணு மதிவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம் பொருந்தியுணிற்கவே (ரு)

நிற்குநன்நிலை நிறகப்பெற்றாருள்
வுாககமன்றி மனிதான்றேஸயயா

துர்க்குணக்கடற் * சோங்கன்னவாவியேற்
கெற்குணங்கண் டெனபெயர்சொல்லதே (சு)

சொல்லையுன்னித் துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னி யெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லநீயென்னை வாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக் கருமிநடக்கையே (எ)

கையுமெய்யுங் கருத்துக்கிசையவே
யையதந்தவற் கையம்மினியுண்டோ
பொய்யினேசிந்தைப் பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்ப மென்றுவிளைவதே (அ)

என்றுமுனனை யிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனை யெயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மை நிலைக்கெனனைநேர்மையா
நன்றுதீதற வைத்தநடுவதே (கூ)

வைத்ததேகம் வருந்தவருந்திடும்
பித்தனைருள் பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோன சிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவைய வருட்செம்பொற்சோதியே (௰)

செம்பொன்மேனிச் செழுஞ்சுடரேமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியினறி
யிம்பர்வாழ்விலுக் கிசைவைத்தேனமன
நம்பிவாவெனி ஞெனனகொல்செய்வதே (௰க)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ் சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநினனதென் றெண்ணுமறிவின்றி
வெயயகாம வெகுளிமயககமாம
பொயயிலேசுழன்றெ னென்னபுன்மையே (௰உ)

புன்புலானரம் பென்புடைப்பெயயுட
லனபர்யார்க்கு மருவருப்பல்லவோ
வெனபொலாமணி யேயிறையேயித்தாற
றுனபமனறிச் சுகமொன்றுமிலலையே (௰ங)

இல்லையுண்டென் றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லுவோவறியாததொழும்பனயான்

---

* சோங்கு, மரக்கலம்.

செல்வேனொரு திக்கறியேனெலாம்
வலலநீயென்னை வாழ்விக்கவேண்டுமே (௰ச)

வேண்டுஞ்சீரருண் மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டகாளென் புலமறியாததோ
வாண்டநீயுன் னடியவனுனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே ௰௫

எனக்குளேயுயி ரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தை மாறறல்வழிக்கன்றே
கனத்தசீரருட் சாடசியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதனற னெஞ்சமே [௰௬]

நெஞ்சுகந்துனை நேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்ற வருளறிந்தேனையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சவேனின்ற சிற்சுகவாரியே (௰எ)

வாரியேழு மலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின சின்மயத்தேயென்றே
லாரிலேயுள தாவித்திரளதை
யோரிலேனென்னை யாண்டவொருவனே [௰அ]

ஒருவரென்னுளத் துள்குங்குறிப்பறிந்
தருளவரோவெனை யாளுடையண்ணலே
மருளனேனபட்ட வாதைவிரிககின்றே
பெருகுநாளினிப் பேசுவிதியின்றே [௰௯]

இன்றுனக்கன் பிழைத்திலனென்றே
வன்றுதொட்டனை யாளரசேயென்று
மின்றாறறிய நீலனைக்கைவிட்டான
மன்றமெப்படி நின்னருளவாழ்த்துமே [உ௰]

வாழ்த்துநின்னருள் வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப் பதகனுமுய்வனோ
சூழ்ந்துநின்ற தொழும்பரையானந்தத்
தாழ்த்துமுகக ணருட்செம்பொறிசோதியே [உக]

சோதியேசுடரே சுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள வாயருள்வானையே (உஉ)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டாநந்தத்
தேனைத்தநதெனைச சேர்ந்துகலந்தமெயஞ்
ஞானத்தெய்வத்தை நாடுவனெனறு
மீனப்பாழுகெட வெனறுமிருப்பனே (௨௩

இரும்பைக்காநத மிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்க வொட்டாமற திருவடிக
கரும்பைத்தந்துகண் ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பசசெய்யென தன்னையொப்பாமனே (௨௪)

அன்னையப்பனென் றுவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பறற சற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்ப வெளிக்குளே
துன்னவைததசுட ரெனத்தக்கதே [௨௫]

தக்ககேளவியிற் சார்நதநறபூமியின்
மிக்கதாகவிளங்கு முதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழ யாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்று மொன்றாய் நிறைவானதே [௨௬]

ஆனமானசமயங்க ளாறுக்குந்
தானமாய்நின்று தன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரண நாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந் தேக்கித்திளைப்பனே [௨௭]

தேக்கியின்பந் திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமாயெனக கானந்தமாகியே
போக்கிறேடு வரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவா தன்மயமாமதே [௨௮]

அதுவென்றுன்னு மதுவுமறநின்ற
முதியாஞானிகண் மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணி யிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்ப வாரிவழங்குமே [௨௯]

வாரிக்கொண்டெனை வாய்மடுத்தின்பமாம்
பாரிற்கண்டவை யாவும்பருகினே
யோரிற்கண்டிடு மூமன்கனவெனு
யாருக்குஞ்சொல வாயிலையயனே [௩௰]

ஐயமற்றவறிவ ருணர்கெலாங்
கையிலாமலகக் கனியாகிய

மெய்யனேயிந்த மேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப் புகலிடமெங்ஙனே [௫௧]

எங்ஙனேயுய்ய யானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன் னருண்மயமாகிலேன்
றிங்குகள்பாதி திகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக் கண்ணுதலெந்தையே (௫௨)

கண்ணிற்காண்பதுங் காட்சியையாற்றெழில்
கண்ணல்பூசை பகர்வதுமந்திர
மண்ணொடைந்தும் வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின் னருளவடிவாகுமே (௫௩)

வடிவெலாநின் வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன் காரணங்காண்பனோ
நெடியவானென வெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேரசே யருளத்தனே (௫௪)

அத்தனேயகண் டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயென் வுனைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெரு மாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வி யாததுகற்கவே (௫௫)

கற்றுமென்பலன் கற்றிடுனுன்முறை
சொற்றசொற்கள் சுகாரம்பமோநெறி
நிறறல்வேண்டு நிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்ற பேசாப்பெருமையே [௫௬]

பெருமைக்கேயிறு மாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கைய கதியுமுண்டாங்கொலா
வருமைசசிரன்பார்க கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியே யுன்மனந்தமே (௫௭)

உன்மணிக்கு ளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளே பழஞ்செலவமே
புன்மலத்துப் புழுவனபாவியேன்
றுனமனத்தைக் கரைக்கக்கடவதே [௫௮]

கரையிலின்பக் கடலமுதேயிது
வரையினுனை வந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்ப முள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தே னென்னதன்மையே (௫௯)

மையுலாம்விழி மாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும் புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமல கக்கனிபோன்றவென்
னையனேயெனை யாளுடையண்ணலே (௪௰)

அண்ணலேயுன் னடியவர்போலருட
கண்ணினாலுனைக் காணவும்வாவனப்
பண்ணினாலென்ப சுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாக மனோலயம்வாய்க்குமே (௪௧)

வாய்க்குங்கைக்கு மௌனமௌனமென்
றேயக்குருசொற்கொண் டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோ நலலடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத் தூவெளிவெள்ளமே (௪௨)

தூயதான துரியவறிவெனும்
தாயுநீயின்பத் தந்தையுநீயென்றாற்
சேயதாமிந்தச் சிவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளி யானவகண்டமே (௪௩)

அகண்டமென்ன வருமறையாகமம்
புகன்றதின்றமை போதத்தடங்குமோ
செகக்களெங்குந் திரிந்துநன்மோனத்தை
புகந்தபெருனை யொன்றுவரையனே (௪௪)

ஐயனேயுனை யன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழவுங் கருதேனகண்டாய
பொய்யனாகிலும் பொய்யுரையேனசுதத
மெய்யனாமுனக் கேவெளியாகுமே (௪௫)

வெளியினின்ற வெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்ற வொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல் வாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன் றேகற்றகல்வியே (௪௬)

கல்லையுறற கருத்தினர்கார்கிறத்
தல்லையொத்த குழலினராசையா
லெல்லையற்ற மயல்கொளவோவெழிற்
றில்லைநிற்றிகழுந் திருப்பாதனே (௪௭)

திருவருட்டெய்வச செல்விமலைமக
ளுருவிருக்கின்ற மேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங் கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்ற கன்மமிங்கில்லையே (௪௮)

கன்மமேது கடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனை தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரத மெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்க ணாதனிருக்கவே (௪௯)

நாதகீதனென் னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன் வெள்விடையூர்தி மெய்ப்
போதமாய்நின்ற புண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதி மற்றில்லைபாழ்நெஞ்சே (௫௰)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக் கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரே பெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர் மூதுரையர்ததமே (௫௧)

உரையிறந்துளத் துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர் தேடுமுக்கட்பிரான்
பிரைநிறைந்த பரப்பெங்கணங்கனே
கரைகடந்தின்ப மாகக்கலப்பனே. (௫௨)

கலந்தமுத்தி கருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியு நின்றமைப்போலவே
யலந்துபேயின மென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண் மாணிககசசோதியே (௫௩)

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல் லாமெளப்போதிகக
வாதிகாலத்தி லுன்னடிக்காந்தவம்
மேதுநான்முயன்றேன் முககணைந்தையே (௫௪)

எந்தநாளைக்கு மீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்க வென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந் தெரிந்துருகிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந் தயாமுககணாதியே (௫௫)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முத லாமென்பிறவியை
யெண்ணவோவெரி தேழைகதிபெறும்
வண்ணமுக்கண் மணிவந்துகாக்குமே (௫௬)

காக்குநின்னருட காட்சியல்லாலொரு
யோக்குமில்லையெ ன்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகை நின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்க ணானந்தமூர்த்தியே (௫௭)

ஆனந்தங்கதி யென்னவென்னுனந்த
மோனஞ்சொன்ன முறைபெறமுக்கணென்
கோனிங்கீந்த குறிப்பதனல்வெறுந்
தினன்செய்கை திருவருட்செய்கையே (௫௮)

கையினற்றெருழ தேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினலுனைக் காணவிரும்பினே
னையனேயரசே யருளேயருட்
டையலோர்புறம் வாழ்சகநாதனே (௫௯)

சகத்தின்வாழ்வைச் சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமை விளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமு தாமையனின்முத்தி
சுகத்தினன்வந்து தோய்வதெக்காலமே (௬௦)

காலமூன்றுங் கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநினதிரு வருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச் சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுத லென்றுகொடியனே (௬௧)

கொடியவெவ்வினைக் கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளே நினக்கன்பினறிப்
படியிலேழைமை பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதி மேவும்விதியினறே (௬௨)

விதியையும்விதித் தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித் தமமதிமாயைபிற
பதியவைத்த பசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படி கண்டுகளிப்பதே (௬௩)

கண்டகண்ணுக்குக் காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென் பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக் கோர்மதிறையிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மை தீர்த்திடல்வேண்டுமே (௬௪)

வேண்டும்யாவு மிரந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்ற சோதிப்பிரானின்பாற்
பூண்டவன்பாதம் பொறப்பணிவாயகருமே
மீண்டுசென்ம மெடுப்பனனந்தமே (௬௫)

எடுத்ததேக மிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங் கூடவுங்காண்பனே
வடுத்தபேரறிவாரியறியாமையைக்
கெடுத்தவிஞ்ஞபக் கிளர்மணிக்குன்றமே (௬௬)

குன்றிடாத கொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடிய மாணிக்கமேயுனை
யன்றியார்துணை யாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக் கின்னருள்செய்வதே (௬௭)

அருளெலாந்திரண் டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாக்கெடுத் தேயுளமன்னலா
விருளெலாமிரிந் தேங்கொளித்திட்டதே (௬௮)

எங்குமென்னை யிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்த பழவினைபற்றற்று
லங்கணுவுன் னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிட முண்டோசகத்திலே (௬௯)

உண்டவர்க்கன்றி யுற்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றி காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளி யானெனறுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசை ,வாகமதிக்கவே (௭௰)

மதியுங்கங்கையுங் கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப் புனிதநின்புனடிக
கதியைவிட்டிந்தக் காமத்திலாழ்ந்தவென
விதியையெண்ணி விழிதுயிலாதனறே (௭௧)

அன்றெனச்சொல் வாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொல நண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொன வொணபொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள் வாயிருளேகவே (௭௨)

இருவரேபுகழ்ந் தேத்தற்கினியரா
மொருவரேதுணை யென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங் காலாகளவந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க் கென்கொல்புகலவதே [௭௩]

புகழுங்கல்வியும் போதமும்பொய்யிலா
வகழும்வாய்மையு மன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத் துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக் கண்டனகண்களே [௭௪]

கண்ணுணின்ற வொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்று விளங்கியமெய்யினை

யெண்ணியெண்ணி யிர்வும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர் நான்றொழுந்தெய்வமே (எ௫)

தெய்வம்வேறுள தென்பவர்சிந்தனை
யைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிறசிவனேயுனையசார்ந்தவ
ருயவரெனபதும் யாறுணர்ந்தேனுற்றே (எசு)

உற்றவேளைக் குறுதுணையாயிந்தச
சுற்றமோநமைக்காக்குரு சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக் கணைலநுதல்பாதமே
பற்றதாயிற் பரசுகமபற்றுமே (எஎ)

பற்றலாம்பொருளே பரம்பற்றினு
லுற்றமாதவாக குண்மையையநல்குமே
மற்றுமவேறுள மார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமே கெதியெய்தவே (எஅ)

பொன்னைமாதரை -முற்றியது-ஆக-உஎக

௳

ஆரணம்.

ஆரணமாாக்கத் தாகமவாசி
யற்புதமாய் நடந்தருளுக
காரணமுணாந்துங் கையுநின்மெய்யுங்
கணகண்மூன்றுடைய வெண்கண்ணே
பூரணவறிவிற கண்டிலமதனுற்
போறறியிப் புநதியோடிருந்து
தாரணியுளளமடடுமே வணஙகத
தமியனேன் வேண்டிததகுமே (க)

இடமொருமடவா ளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையு மீனறுந்
தடமுறுமகில மடஙகுநாளம்ம ம
தன்னையுமொழிதது விண்ணெனவே
படருறுசோதிக் கருணையகடலே
பாயிருட்படு கரிற்கிடக்கக்
கடனதோாினைப்பு மறபபெறுந்திறையக
கவர்ந்தெனை வளர்ப்பதுங்கடனே (உ)

வளம்பெறுஞான வாரிவாய்மடுத்து
மணணையும் விண்ணையுந்தெரியா

தளம்பெறுந்துரும் பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமர்கவே யலந்தேன்
களம்பெறு வஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காட்சியே சாட்சியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையே பொதுவினிநடிக்கு
முணமையே யுள்ளவாரிதுவே (௩)

உள்ளமேநீங்கா வென்னைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங் கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத் தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுறக்குந் தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்த பாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழா தெனைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட் பரமே (௪)

பரம்பரமாகிப் பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள் பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந் தானகற்பகமே
சோதியே தொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்து கண்டுயில்பொறும
லிருந்ததுமென்கணி யிருட்டைக்
கரந்துனின்கண்ணுற் றுயில்பெறவேண்டிக்
கருதினேன் கருத்திதுதானே (௫)

கருத்திலுடகருத்தா யிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டு சும்மாதான்
வருத்தமற்றிருந்து சுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன் மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பா ணெர்யவர்யாவ
ருலகவர் பன்னெறிநெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய் மௌனசற்குருவே
போற்றிநின் பொன்னடிப்போதே (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க் குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற் சுகமனமாயைக
குடிகெடவேண்டிப்பணியறநிற்றல்
குணமெனப்புன் னைக்காட்டிப்
படிமிசைமௌனி யாகிநீயாளப்
பாக்கியமென் செயதேன்பரனே (௭)

என்செயலின்றி யாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவே னெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயை மயக்கினேன்செயலாம்
பொருந்துவே னஃதொருகாலம்
பின்செயல்யாது நினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனன்னிலை பெறநின்
றன்செயலாக முடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற் குருவே [அ]

குருவுருவாகி மௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினை யதனாற்
கருவுருவாவ தெனக்கிலையிந்த
காயமோபொய்யெனக் கண்ட
திருவுருவாள ரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோ மெத்த
வருவுருவாகி யல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்த வடிவ [கூ]

வடிவிலாவடிவாய்மனநினைவனுகா
மாரக்கமாய்நீககருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டினவாழக்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலசசின்மயம்பூத்த
பசுஙகொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பரைப்பருகுமாரமுதே. (ய)

ஆரணம் முற்றுப்பெற்றது-ஆ-உஅக.

சொல்லற்கரிய

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியேசுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற்கரியமயலிலெனைவிட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன்
கல்லிற்பசியநாருரித்துக்கடுகிற்பெரியகடலடக்கு
மல்லிற்கரியவந்தகனுக்காளாக்கினையோவறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை
நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்றநிலையுந்தெரியாது
குறியகற்றகண்டாதிதமயக்கோதிலமுதேநினைக்குறநிம்
பிறிவற்றிருக்கவேண்டாவோபேயேற்கினிநீமேசாபே. (உ)

பேசாவனுபூதியையடியேன்பெற்றுப்பிழைக்கப்பேரருளாற்
றேசோமயந்தற்தினியொருகாற்சித்தத்திருளுந்தீர்ப்பாயோ
பாசாடவியைக்கடந்தவன்பர்பற்றுமகண்டப்பரப்பான
வீசாபொதுவினடமாடுமிறைவாகுறையாவின்னமுதே ௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவோனிரவும்பகலுந்தோற்றும
லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகியண்ணாவரசேயெனக்கூவிப்
பின்புற்றழுஞ்சேயெனவிழிநீர்பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித்
துன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோசொருபானந்தச்சுடர்க்கொழுந்தே (௪

கொழுந்துதிகழ்வெண்பிறைச்சடிலக்கோவேமன்றிற்கூத்தாடற்
கெழுந்தசுடரேயிமயவரையென்றாய்கண்ணுக்கினியானே
தொழுந்தெய்வமுநீகுருவுநீதுணைநீதந்தைதாயுநீ
யழுந்தும்பவநீநன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே (௫)

தானேயகண்டாகாரமயந்தன்னிலெழுந்துபொதுநடஞ்செய்
வானேமாயப்பிறப்பறுப்பான்வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித்
தேனேயெனைப்பருகவல்லதெள்ளாரமுதேசிவலோகக்
கோனேயென்றுசொன்னினதுசெவிகொள்ளாதென்னோகூறுயேசு

கூறுநின்றவிடர்க்கவலைக்குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்துதடு
மாறுநின்றபாவியைநீவாவென்றழைக்கலாகாதோ
நீறார்மேனிமுக்கணுடைநிமலாவடியார்நினைவினிடை
யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணையரசேயென்னையாள்வானே (௭)

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம்வகுத்துபுரந்துமாற்றவல்ல
கோனேயென்னைப்புரக்குநெறிகுறிந்தாயிலையேகொடியேனைத்
தானேபடைத்திங்கென்னையல்லன்றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை
நாயேனேதென்றிங்கறியேனே நம்பினேன்கண்டருள்வாயே (௮)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீகாணார்காணக்கள்வனுநீ
பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீபலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ
யெண்டோண்முக்கட்செம்மேனியெந்தாய்நினக்கேயெவ்வாறு
தொண்டுசெய்ப்பணிவரவர்பணிநீசூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே (௯)

சூட்டியெனதென்றிடுஞ்சுமையைச்சுமத்தியென்னையுஞ்சுமையாளாக்
கூட்டிப்பிடிகதுவினைவழியே கூத்தாட்டினையேயினிதருளால்
வீட்டைக்கருதுமப்போதுவெளியாமுலகவியப்பனைத்து
மேடுகடங்காச்சொற்பனம்போலெந்தாயிருந்ததென்சொல்வேன்

சொல்லற்கரிய - முற்றியது - ஆக் - ௨௯௧

வம்பனேன்

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ளமாய
வும்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தினையோகோவானோர்
தம்பிரானேநீசெய்ததயவுக்குங்கைம்மாறுண்டோ
வெம்பிரானுய்கதேனுய்ந்தே னினியொன்றுகுறைவிலேனே (௧)

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக் கோதிலாவானந்தவெள்ளத்
துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்துநானறேன்றுவாறுள்
ஞறையிலேயுணர்த்திமோன வொண்சுடர்வைவாடந்த
விறைவனேயுனைப்பிரிந்திங் கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே (௨)

இருநிலமாதிநாத மீறதாமிவைகடந்த
பெருநிலமாயதூய பேரொளிப்பிழம்பாய்நின்றுங்
கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின்காடசிகாண
வருகவென்றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோவஞ்சனேறகே (௩)

வஞ்சனையழுக்காறுதி வைத்திடும்பாண்டமான
நெஞ்சனேவலிதின்மேன்மே னெகுனெக்குருகப்பண்ணி
யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர்விழியுமாகத்
தஞ்சமென்றிரங்கிசாககத் தறபராபரமுனககே (௪)

உனக்குநானடித்தொண்டாகியுனடிககன்புசெய்ய
வெனககுநீதோற்றியருசேலென் றுநாளெந்தநாளோ
மனக்கிலேசங்கடர்ந்தமாதவற்கிரண்டறறோங்கும்
தனக்குநேரில்லாவொன்றேசசிதானந்தவாழ்வே (௫)

வாழ்வெளவயங்கியென்னைவசனுசெய்துமருட்டும்பாழ்த்த
ஊழ்வினைப்பருகிகேட்டிஙகுன்னையுங்கிட்டுவேனோ
தாழ்வெனுஞ்சமயநீங்கித்தமையுணர்ந்தோர்கட்கெலலான்
சூழ்வெளிப்பொருளேமுககட்சோதியேயமரரேறே (௬)

ஏறுவாம்பரியாவாடையிருங்கலையுரியாவென்று
நாறுநற்சாந்தநீறுநஞ்சமேயமுதாக்கொண்ட
கூறருங்குணத்தோயுன்றன்குரைகழல்குறுகினல்லா
லாறுமோதாபசோபமகலுமோவலலறேனே. (௭)

தானமுந்தவமும்யோகத்தன்மையுமுணராவென்பான்
ஞானமுந்தெவிட்டாவின்பநன்மையுநல்குவரயோ
பானலங்கவர்ந்தநின்சொற்பச்சிளங்கிள்ளைகாண
வானவரிறைஞ்சமன்றுள்வயங்கியநடததிறனே. (௮)

நடத்திப்பிவ்வுலகையெல்லா நாதநீநிறைந்ததன்மை
இடத்துடனயிந்தானந்தத்தெள்ளமுதருந்திடாதே

விடத்திரளனையகாமவேட்கையிலழுந்திமாயைச்
சடத்தினைமெய்யென்றெண்ணித்தளரவோதனியனேனே (கூ

தனிவளர்பொருளேமாறாத்தண்ணருங்கருணைபூத்த
வினியகற்பகமேமுக்கணெந்தையேநினக்கன்றினறி
கனிபெருங்குடிலங்காட்டுநயனவேற்கரியகூந்தல்
வனிதயர்மயக்கிலாழ்ந்துவருந்தவோவம்பனேனே (ய)

வம்பனேன்-முற்றுப்பெற்றது. ஆ கூ ககக.

சிவன்செயல்

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறேனுமவந்தருவினை வையெல்லாமகற்றிலேனாசைவெள்ளங் கவர்ந்துகொணடிழுப்பவந்தக் கட்டிலேயகப்பட்டடையோபவந்தனையீட்டியீட்டிப்பதைக்கின்றேன் பாவியேனே. (க)

பாவியேனினியென்செய்கேன்பரமனேபணிந்துன்பாதஞ்சேவியேன்விழிநீர்மல்கச்சிவசிவவென்றுதேம்பி யாவியேனிரையவந்தவமுதமேயென்னேனந்தோ சார்விபோஞ்சமயத்தாழ்ந்துசசகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (உ)

இடைந்திடைந்தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெழுந்தையநின் சரண மடைந்தனனினிநீகைவிடேலுனக்கேயபயமெனறஞ்சலிசெயதுள் ளுடைந்துடைந்தெழுது சித்திரப்பாவையொததுநானசைவறநிற்பத் தொடர்ந்துநீயென்னையாட் கொள்ளுநாளென்றோ சோதியேயாதிநாயகனே. (ங)

ஆதியாய்நடுவாயந்தமாய்ப்பந்தம் யாவுமற்றகம்புறநிறைந்தசோதியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம்பெருமான் ஞெண்டனேன்சுகத்திலேயிருககப், போதியாவண்ணங்கைவிடன்முறையோ புன்மையேனென் செய்கேன்மனமோ, வாதியாநின்ற தன்றியும்புலன்சேர் வாயிலோரியினுங்கொடிதே. (ச)

வாயிலோரைந்திற் புலனெனுவேடர் வந்தெனையீர்த்துவெங்காமத்,தீயிலேவெதுப்பியுயிரொடுந்தின்னச சிந்தைநைநதுருகிமெய்ம்மறந்து, தாயிலாச்சேய்போலலைந்தலைப்பட்டேன் றாயினுங்கருணையாமன்று , ஞயசமாகியொளி விடுமணியே நாதனேஞான வாரிதியே. (ரு)

ஞானமேவடிவாய்த் தேடுவார்தேடுநாட்டமேநாட்டத்துணிறைந்த,வானமேயெனக்கு வந்துவந்தோங்கு மார்க்கமேமருளர்தாமறியா மோனமேமுதலே முத்திநல்வித்தே முடிவிலாவின்பமேசெய்யுந்- தானமேதவமே யின்னநாளினைந்தேன்றமியனேன்றனைமறப்பதந்தே. (சா)

மறமலியுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் -வந்துநின்னன்பர்தம்மை
யணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்தவற்புதநிட்டையினி மித்தந்,
துறமதுவேண்டு மௌனியாயெனக்குத் தூயநல்லருடரினின்னம்,
பிறவியும்வேண்டும் யாதெனக்கிறக்கப்பெற்றவர்பெற்றிடும்பேறே.()

பெற்றவர்பெற்றபெருந்தவக்குன்றே பெருகியகருணைவாரிதி
யே நற்றவத்துணையே யானந்தக்கடலேஞாதுருஞானனேயங்க, ள
ற்றவர்கருதகட்புடைக்கலப்பே யனேகமாய்நின்னடிக்கன்பு- கற்ற
துங்கேள்வி கேட்டதுநின்னைக் கண்டிடும்பொருட்டன்றோகாணே.

அன்றுநால்வருக்கு மௌனநெறிகாட்டு மன்புடைச்சோதியே
செம்பொன்- மன்றுண்முக்கண்ணுங்காளகண்டமுமாய்வயங்கியவா
னமேயென்னுட், நின்றுகூரிருளைத் தூரந்திடுமதியே நனபமுமின்
பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர்நினையேநேசமேநினைபரம்பா
னே. (௬)

யானெனல்காணேன் பூரணநிறைவில் யாதினுமிருந்தபேரொ
ளிநீ- தானெனநிற்குஞ் சமரதுற வென்னைத் தன்னவ ளாக்கவுந்
தருங்காண் வானென்வயங்கி யொன்றிரண்டென்னு மார்க்கமாநெ
றிதந்துமாறாத தேனெனருசித்துளன்பரைக்கலந்தசெல்வமேசிறப
ரசிவமே.

சிவன்செயல்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-கூாயக.

தன்னையொருவர்

தன்னையொருவர்க்கறிவரிதாய்த் தானேதானாயெங்குநிறைந்
துன்னற்கரியபரவெளியா யுலவாவமுதாயொளிவிளக்கா
யென்னுட்கலந்தாயானறியா திருந்தாயிறைவாவினியெனு
னின்னைப்பெறுமாறெனக்கருளா னிலையைக்கொடுக்கநினையாயோ.(௧)

நினையுநினைவுக்கெட்டாதநெறிபெற்றுணர்ந்தநெறியாளா
வினையைக்கரைக்கும்பரமவின்பவெள்ளப்பெருக்கேநினதருளால்
மனைவிபுதல்வரன்னைபிதா மாடுவீடென்றிடுமயக்கந்
தனையுமறந்திங்குனைமறவாத் தன்மைவருமோதமியேற்கே. (௨)

வரும்போமென்னுமிருநிலைமை மன்றுதொருதன்மைத்தாகி
கரும்போதேனோமுக்கனியோவென்னவென்னுட்கலந்துகலந்
தரும்பேரின்பப்பொருளேநின் றன்னைநினைந்துநெக்குருகே
னிரும்போகல்லோமரமோவென்னிதயமியாதென்றறியேனே (௩)

அறியுந்தரமோநானுன்னையறிவுக்கறிவாய்நிற்கையினால்,அறியுந்த
ரமோநீயென்னைப்பெம்மானேபேரின்பமதாச் செறியுமபொருணீ
யென்னையறிச செறியாபபொருளுன்பெறும்பெற்றை, நெறிநின்றோ

எனதென்பதும்மெய்யானெனல்பொய்யெல்லாமிறந்தவிடங்காட்
டுமௌனதொன்பதும்பொய்நீயெனல்பொய்நிற்குநிலைக்கேநேசித்தே
ன,மனதென்பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ, த
னதென்பதுக்குமிடங்காணேன்றமியேனெவ்வாறுய்வனே (௫)

உய்யும்படிக்குன திருக்கருணையொன்றைக்கொடுத்தாறுடையா
ய்யாழ், பொய்யுமவாவுமழுக்காறும்புடைப்பட்டோடுநன்னெறியா,
மெய்யுமறிவுபெறும்பேறும விளங்குமெனக்குன்னடியார்பாற் செய்யு
ம்பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே (௬)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாதிசினந்துசினந்துபோர்முயங்க
நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்வை நிலையெனறுணர்ந்தேனிறகின்றே
னெந்தப்படியுனருள்வாய்க் குமெனக்கப்படிநீயருள்செய்வாய்
பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளிய பரமானந்தப்பழம்பொருளே. (௭)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளென்றெண்ணுமொருபாவி
யிருளைத்திறந்திட்டொளிநெறியையென்றுட்பதிப்பதெனறுகொலோ
தெருளத்தெருளவனபர் நெஞ்சந்தித்தித்துருசத் தெவிட்டாத
வருளைப்பொழியுங்குணமுகிலே யறிவானந்தத்தாரமுதே (௮)

ஆராவமுதம்விரும்பினர்க ளறியவிடத்தையமிர்தாகும்
பேரானந்தசித்தனெனும் பெரியோயாவிக்குரியோயகேள்
காரார்சிரகவலையினிடைக்கட்டுண் கருந்தகளைகளெலலா
மூராலொருநால்கையுண்வேறுண்டா லெனக்கருகொழிந்திடுமே ௯

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுநின்வென்றீந்தவண்ண
மனைத்துமிருந்துமிலதாகவருளாய நில்லாதழிவழககாய்
மனத்துட்புகுந்துமயங்கவுமென மதிகுட்களங்கம்வந்ததென்னோ
தனகொன்றுவமையறநிறைந்த தனியேதன்னந்தனிமுதலே (௰)

தன்னையொருவர் முற்றுப்பெற்றது ஆக ௯௨௧

—※—

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூடிலவம்பஞ்செனவுமனதலையுங்கா
ல மோசம்வருமிதனாலேகற்றதுங்கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்காண -
நேசமுநல்வாசமும்போய்ப்புலனாயிற்கொடுமைபற்றிநிரபரந்நேசதே
கபழுத்தருள்பழுத்தப்பராபரமேநிராசையின்றேற்றெயவமுண்டோ(௧

இரப்பானங்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்டருள்செயெனவேச
ற்றேதான்- புரப்பான்றனருளுடையிருப்பதுபோலெங்கு நிறைபொ
ருளேகேளாய்,மரப்பான்மைநெஞ்சினன்யான் வேண்டுவகேட்டிரங்
செனவேமௌனத்தோடந்- தரப்பான்மையருணிறைவி ளிப்பது
வோபராபரமேசகசநிட்டை (௨)

சாட்டையிற்பம்பர சாலம்போலெலா
மாட்டுவாயிறையென வறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவற மிரண்டுமேன்மையே (௩)

தன்னெஞ்சநினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞான மெனுந்தன்மைபேச, வுன்னெஞ்சமகிழ்ந்தொரு சொல்லுரைத்தனையேயதனையுருகேனையா, வன்னெஞ்சோ விரங்காதமரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோவைரமான, கன்னெஞ்சோவலது மணாங்கட்டிநெஞ்சோவெனதுநெஞ்சங்கருதிற்றுனே (௪)

வாழிசோபனம் வாழிநல்லன்பர்கள
சூழவந்தரு டோற்றமுஞ்சோதன
மாழிபோலருளையனமௌனத்தா
லேழையேனபெற்றவினபமுஞ்சோபனம் (௫)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையாதியானென்றுங்குதர்க்கம்
விடுகின்றோர்களபாறபிரிவிலா துளளன்புவிடாதே
யடுகின்றோர்களுக்கிரங்கிடுந்தண்டமிழலங்க
லொடுக்கின்றோர்களைச சோதியாததுபரஞ்சோதி (௬)

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனை யழலவிட்டனையே யுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டினிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொலாயெழிற் றிலகவாணுதறபைங்தொடிகணணனைதேக்காநாடகஞ்செய்தடியார்க்கெலா- மலைவிலாவினைதீர்க்கதசகைட்டிமப்பனேயருளானந்தசோதியே (௭)

முன்னிலைசுட்டொழி தியெனப்பல்காலுநெஞ்சேநான்மொழிந்தேனேநின் றன்னிலையைககாட்டாதே யென்னையொன்றுச் சூட்டாதேசாணுன்போர்ந்த,வநநிலையேநிலையந்தநிலையிலே சித்திமுதலினைத்துந்தோன்று, நன்னிலையீதன்றியிலைசுகமென்றே சுகாமுதலோர்நாடினரே (௮)

அத்துவிதம்பெறும்பேறென்றறியாமல் யனைறும்பேயகந்தையோடு-மத்தமதியினர்போலமனங்கிடப்பவின்னமினனமவருந்துவேனோ- சுத்தபரிபூரணமாய்நின்மலமாயகண்டிதமாய்சொரூபானந்தசத்திகணீங்கா தவணாதன்மயமாயருள் பழுத்துத் தழைத்தவொன்றே (௯)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீசஞ்சலமதுதீர்க்க,வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான் மறறொருதுணைகாணே- னந்தமாதியுமளப்பருஞ்சோதியேயாதியேயடியார்தஞ், சிந்தைமேவியதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே (௰)

காதிலோர்லைவரைந்துமேற்குமிழையுங்கறுவிவேள்கருநீலப்,போதுபோன்றிடுங்கண்ணியர்மயக்கிலெப்போதுமேதளராமன் மாதுசாதலிபங்களையபங்களைமாடமாளிகைசூழுஞ், சேதுமேவியாமநாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்மடநெஞ்சே (௰க)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமா யளவிலாதவாரு யிருக்கோருயிராயமர்ந்தாயானுற்,கண்டவராார்கேட்டவராருன்னுலுனைக்காணபதலலாலென்னறிவாற்காணப்போமோ- வண்டுளபமணிமார்பனபுதலனுேமெனைவியொடிங்குடியிருந்துவணங்கிப்போற்றும் புண்டரிகபுரத்திலுறைதாந்தமௌனபோதாந்த நடம்புரியும்புனிதவாழவே (௰உ)

பொறியிற்செறியைம்புலககனியைப்புநதிககவராார்பிருந்திழூத்துமறிகிச்சுழலுமனக்குரங்கு மாளவாவிருப்பேனோ வதிருககறிவாயப்பூரணமாயகண்டானந்தமயமாகிப் பிறிவற்றிருக்கும பெருங்கருணைப்பெம்மானேயெம்பெருமானே (௰ங)

உரையுணர்விரந்ததம்மை யுணர்பவருணறவினூடே
கரையிலாவின்பவெள்ளங்காட்டிடுமுகிலேமாறுப்
வரையெனுங்கிரணஞ்சூழ்ந்தபானுவேவிளைப்பற்றித்
திரையிலாநீர்போறசிததந்தெளிவனேசிறியனேனே (௰ச)

கேவலசகலமின்றிக கீழொடுமேலாயெங்கு
மேதியவருளினகண்ணும் மேதிடமேலாயின்பந்
தாதிடதின்பாதிதத் தனியிடையிருந்திவைத்த
தேவெனுமௌனிசெமபொற் சேவடிசிந்தைசெய்வாம் (௰ரு)

நேற்றுளாரினறுமாளா நின்றனரதனைக்கண்டும்
போற்றிலேனினையந்தோ போககினேனைவினைகால
மாற்றிலேன்கண்டானந்த வண்ணலேயளவினமாயைச்
சேற்றிலேயின்னம்வீழ்ந்து திளைககவோசிறியனேனே (௰சு)

போதமென்பதேவிளக்கொவ்வு மவித்தைபொய்யிருளாய்த்
தீதிலாவிளக்கெடுத்திருட்டவுஞ்சிககா
தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறியாமை
யேதுமிலலைபெனறெம்பிரான சுருதியேயியம்பும் (௰எ)

சுருதியேசிவாகமங்களே யுங்களாற்சொல்லு
மொருதனிப்பொருளளவை யிதெனவாயுணடோ
பொருதிவரக்கட ண மணலெண்ணினுமபுகலக
கருதவெட்டிடாநிறைபொரு ளளவையாாகாணபார் (௰அ)

மின்னைப்போன்றனவகிலமென்றறிந்து மெயப்பொருளா
முன்னைப்போன்றநற்பரம்பொருளிலலையெனறோர்ந்து
பொன்னைப்போன்றநின் போதங்காணடுயணிபொருகதான்
வென்னைப்பேசென்றுள வேழையரையவிங்கெவரே (௰கூ

தாயுந்தந்தையுமெனக் குறவாவதுஞ்சாற்றி
னுயநீயுநின்னருளு நின்னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியிணைத் தாமரைபிடித்தே
னுயனேயெனையாளுடைமுக்கணுயகனே (உ௰)

காந்தமதையெதிர்காணிற்கருந்தாது செல்லுமந்தக்காந்தத்தொன்று
தேய்ந்தவிடமெங்கேதானங்கேதான்சலிப்பறவுமிருக்குமாபோற்,சாந்
தபதப்பரம்பொருளேபற்றுபொருளிருக்குமத்தாறசலிக்குஞ்சித்தம்,
வாய்ந்தபொருளில்லையெனிறபேசாமைநின்றநிலைவாய்க்குமன்றே ()

பொற்புறுங்கருத்தே யகமாயநிற்பொருந்தக்
கற்பின்மங்கையரென்னிழி கதவுபொற்கவினச்
சொற்பனத்தினுஞ்சோரவின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து
நிற்பதற்கிந்தவினைவந்தாவாறென்கொனிமலா (உ௨)

வந்தவாறிந்தவினை வழியிதுவெனமதிக்கத்
தந்தவாறுண்டோவுள் ளுணர்விலையன்றிதமியே
னுெந்தவாறுகண்டிரங்கவு மிலைகற்றநூலா
லெந்தவாறினித்தற்பரா யுய்குவேனேழை [உ௩]

வேறு.

சொல்லாலும்பொருளாலு மளவையாலுந்
தொடரவொண்ணுவருணெறியைத்தொடர்ந்துநாடி
நல்லார்களவையகத்தே யிருக்கவைத்தாய்
நன்னர்நெஞ்சந்தன்னல முநனுருவேனே
வில்லாளியாயுலகோ யிரையீன்றிட்
டெண்ணரியயோநினுக்கு மிவனேயென்னைக்
கல்லாலின்கீழிருந்த செக்கர்மேனிக்
கற்பகமேபராபரமே கைலைவாழ்வே [உ௪]

சாக்கிரமாநுதலினிலிந் திரியம்பத்துஞ்
சத்தாதிவசனுதி வாயுபத்து
நீக்கமிலந்தக்கரணம் புருடனேடு
நின்றதுமுப்பானைந்து நிலவுங்கண்டத்
தாக்கியசொற்பனமதனில்வாயுபத்து
மடுத்தனசத்தாதி வசனுதியாக
நோக்குகரணம்புருடனுடனேகூட
நுவல்வரிருபத்தைந்தாநுண்ணியோரே (உ௫)

சுழுத்தியக்தனிற் பிராணஞ்சித்தஞ்
சொல்லரியபுருடனுட மூன்றதாகும்
வழுத்தியகாயிற் றுரியமிபிராணனேடு
மன்னுபுருடனுங்கூடவங்காமிற்கு

மழுத்திடுமூலந்தன்னிற்றுரியாதீத
மதனிடையேபுருட னென்றியமருஞானம்
பழித்திடும்பக்குவரறிவ ரவத்தையைந்திற்
பாங்குபெறககருவி நிற்கும்பரிசுதானே (உசு)

வேறு,

இடத்தைக்காத்திட்டசுவானெனப் புன்புலாலிறைச்சிச்
சடைத்தைக்காத்திட்டநாயினே னுன்னன்பர்தயங்கு
மடத்தைக்காத்திட்ட சேடத்தால்விசேடமாய்வாழ
விடத்தைக்காத்திட்ட தண்டத்தோய்நின்னருள்வேண்டுமே (உஎ)

வாதனைப்பழக்கத்தினன் மனமந்தமனத்தா
லேசீர்நவந்திடுமுறையுரைப்படி தொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடிந் கண்டவெலலா
மாதரஞ்செயாப்பொய்யதற் கையமுண்டாமோ (உஅ)

ஐயவாதனைப்பழக்கமே மனநினைவ்துதான்
வையமீதினிற்பரம்பரை யாகினு மருவு
மெய்யினின்றொளிர்பெரியவர் சாரவுற்றுவிளங்கிப்
பொய்யதென்பதையொருவி மெய்யுணருதல்போதம் (உகூ)

குலமிலான்குணக்குறியிலான் குறைவிலான்கொடிதாம்
புலமிலான்றனக்கென்னவோர் பற்றிலான்பொருந்து
மிலமிலான்மைந்தர்மனைவியில்லா னெவனவன்சஞ்
சலமிலான்முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே (ஙய)

கடத்தைமண்ணெனவுடைந்த போதோவிந்தக்கருமச்
சடத்தைப்பொய்யெனவிறந்தபோதோ சொலத்தருமம்
விடத்தைநல்லமிர்தாவுண்டுபொற்பொது வெளிக்கே
நடத்தைக்காட்டியெவ்வுயிரையுநடப்பிக்கு நலத்தோய (ஙக)

நானெனவுநீயெனவுமிருதன்மைகாடாமனவேசும்மா
தானமருநிலையிதுவேசத்தியஞ்சத்தியமெனநீதமியனேற்கு [யி
மோனகுருவாகியுங்கைகாட்டினையேதிரும்பவுநான்மூளைத்துத்தோன்
மானதமார்க்கம்புரிந்திங்கலைந்தேனேபாந்தேனேவஞ்சனேனே(ஙஉ

தன்மயஞ்சுபாவஞ்சுத்தந்தண்ணருள்வடிவஞ்சாந்த
மின்மயமானவண்டவெளியுருவானபூர்த்தி
யெஞ்ஞ்யமெனக்குக்காட்டாதெனையபகரிக்கவந்த
சின்மயமகண்டாகாரந் தட்சிணாதிககமூர்த்தம் (ஙங)

சிற்றரும்பனசிற்றறிவாளனேதெளிந்தாங்
மற்றரும்பெனமலரெனப்பேரன்வாகிக்
கற்றரும்பியகேளவியான்மதித்திடக்கதிச்சீர்
முற்ற ரும்பியமௌனியாய்ப்பாதகிடைமுனைப்பன் (ஙச)

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிருநெறிவகுப்பா
னயக்குமொன்றன்பா லொன்றிலையென்னலவழக்கே
யியக்கமுற்றிமெயக்கத்திற் றெளிவுறலினிதாம்
பயக்கவல்லதோர் தெளிவுடையவர்க்கெய்தல்பண்போ (கஇ)

அருள்வடிவேமூர்த்த மலைகள்சோபானமென்றே
சுருதிசொல்லியவாற்றாலே தொழுந்தெய்வமெல்லாமொன்றே
மருளௌனகில்லைமுன்பின் வருநெறிக்கிவ்வழக்குத்
தெருளின்முன்னில்லையா முன்னைச்சேர்ந்தியான்றெளிக்கின்றேனே ()

எத்தனைப்பிறப்போவெத்தனையிறப்போவெளியநேற்கிதுவரையமைத்
தந்தனையெல்லாமறிந்தநீ யறிவையறிவிலியறிகிலேனந்தோ [த
சித்தமும்வாக்குந்தேகமுநினவே சென்மமுமினியெனலாற்று
வைத்திடிலென்னைநின்னடிக்குடியாமறைமுடியிருந்தவான்பொருளே

வான்பொருளாகியெங்குநீ யிருப்பவந்தென்னைக்கொடுத்துநீயாகா
தேன்பொருள்போலக்கிடக்கின்றேன்முனையிருவினைவாதனையந்தோ
தின்பொருளானவமிர்தமே நின்னைசசிந்தையிற்பாவனைசெய்ய
நான்பொருளானேனல்லனல்லரசேநானிறந்திருப்பதுநாட்டம்(கஅ)

நாட்டமூன்றுடையசெந்நிறமணியே நடுவுறுநாயகவிளக்கே [னை
கோட்டமில்குணத்தோர்க்கெளியநிர்க்குணமேகோதிலாவமிர்தமேநின்
வாட்டமிலெனஞ்சங்கின்னமாசசேர்த்துவாய்மடுத்தருந்திநனுங்கே
பாட்டளிநறவமுண்டயர்ந்தது போற்பற்றயர்ந்திருப்பதெந்நாளோ ()

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவேயென்னுடையன்பெறுநெறியாய்
கன்னன்முக்கனிதேன் கண்டமிர்தெந்நக்கலந்தெனைமேவிடக்கருணை
மன்னியவுறவேயுன்னைநான்பிரியாவண்ணமென்மனமெனுங்கருவி
றன்னதுவழியற்றென்னுழைக்கிடப்பத்தண்ணருள்வரமதுவேண்டு ()

ஆசையெனும்- முற்றுப்பெற்றது-ஆக கசுக.

—*—

எனக்கெனச்செயல்

எனக்கெனச்செயல்வே றிலையாவுமிங்கொருநின்
றனக்கெனத்தருமுடல் பொருளாவியுந்தந்தேன்
மனத்தகத்துளவழுக்கெலா மாற்றியெம்பிரான்
னினைத்ததெப்படி யப்படியருளுதல்நீதம். (க)

உளவறிந்தெலாநின் செயலாமெனவுணர்ந்தோர்க்
களவிலானந்த மளித்தனையறிவிலாப்புன்மைக்
களவுநாயினேற் கிவ்வணமைத்தனைகருத்துத்
தளருந்தன்மையிங் காரொடும்புகலுவேன்றக்கோய (௨)

என்னைத்தானின்ன வண்ணமென்றறிகிலாவேழை
தன்னைத்தானறிந்திட வருள்புரிதியேறறக்கோய்
பின்னைத்தானின்ற னருளபெற்றமாதவப்பெரியோர்
நின்னைத்தானிக ராரெனவாழ்த்துவர்நெறியால். (௩)

ஏதமின்றித்தன் னடியிணைக்கன்புதானீட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கதிநிலையீதெனக்காட்டும்
போதநித்திய புண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாதநற்பர னாவெனவ்வாறுய்குவேனவிலாய் (௪)

வேறுமொத்தனையத்தனை சிரத்தினும்விளங்கும
பாதநித்தியபரம்பர நிரந்தரபரம
நாததற்பர சிற்பரவடிவமாய்நடக்கு
நீதநிர்க்குணநினையன்றி யொன்றுநானினையேன். (௫)

நெறிகடாம்பல பலவுமாயந்தந்தநெறிக்காஞ்
செறியுந்தெய்வமும் பலபலவரவுகஞ்செறிந்தா
லறியுந்தன்மையின் காருனையறிவினலறிந்தோர்
பிறியுந்தன்மையில்லா வகைகலக்கின்றபெரியோய். (௬)

பெரியவுண்டங்க ளெத்தனையமைத்ததிற்பிறங்கு
மரியமல்லுயிரெத்தனை யமைத்ததிற்குறுதி
வருவதெத்தனையமைத்தனை யமைத்தருள்வுளர்க்கு
மரிய:தத்துவவெனக்கிந்த வெண்ணமேனமைத்தாய், (௭)

கணமதேனுநின்காரணந் தன்னையேகருத்தி
லுணருமாதவர்க்கானந்த முதவினையொன்றுங்
குணமிலாதபொய் வஞ்சனைக்கெந்தைநிர்க்குணமா
மணமுலாமலர்ப்பதந் தரின்யாருனைமறுப்பார். (௮)

கன்னன்முககனிகண்டு தேன்சருக்கரைகலந்த
தென்னமுத்தியிறகலந்த வர்க்கின்பமாயிருககு
நன்னலற்றநின்னற்பதந் துணையெனநம்பச
சொன்னவர்க்கெனலாங்கைம்மாறில்லையென்சொல்வேன். (௯)

தந்தைதாய்தமர்மக வெனுமவையெலாஞ்சகத்திற்
பந்தமாவென்றேயருமறை வாயினாற்பகர்ந்த
வெந்தைநீயெனையின்னமவ்வல்லலிலிருத்திச்
சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வணமுய்வணஞ்செப்பாய். (௰)

ஐயன்றண்ணருள் வடிவினன்பொறுமையாற்றுலங்கு
மெய்யனென்றுனை யயனேய்ட்டந்தனன்மெய்த்த
பொய்யனுண்ணி யவறிவிலனென்றெனையறுக்கும்
பொய்யனென்றெனைப் புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய் (௰௧

ஒன்றதாய்ப்பலவா யுயிர்த்திரட்கெலாமுறுதி
யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமிசைய
நின்றதாய்நிலைநின் றிடுமறிஞவென்னெஞ்ச
மன்றதாயின்ப வுருக்கொடுநடித்திடின்வாழ்வேன். (௰௨)

தனியிருந்தருட்சகசமே பொருந்திடத்தமியேற்
கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னிதயக
கனிவுமப்படியா யினதாதலாற்கருணைப்
புனிதநீயறியாத தொன்றுள்ளதோபுகலாய். (௰௩)

திருந்துசீரடித்தாமரைக் கன்புதான்செய்ய
பொருந்துநாளலவ் புண்ணியஞ்செய்யுநாளபொருந்தா
திருந்தநாள்வெகுதீவினை யிழைத்தநாளெனரு
லருந்தவாவுனைப்பொருந்துநா ளெந்தநாளடிமை. (௰௪)

பின்னுமுன்னுமாய் நடுவுமாயாவினுமெரிய
தென்னுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த்திரளையுமியக்கி
மன்னுந்தன்னருள வடிவமேயுனக்கன்புவைத்துந்
துன்னுமின்னலேன் யானெனுமகந்தையேன்சொல்லாய் (௰௫)

மின்னையன்னபோய் வாழ்க்கையைநிலையெனமெய்யா
முன்னைநான்மறந்தெய்வண்முய்வனமுறையாய
முன்னைவல்வினை வேரறமுடித்தெனைமுடியாத
தன்னைத்தன்னடியார்க் கருளபுரிந்திடுந்தக்கோய். (௰௬)

எம்பராபரவெம்முயிர்த் துணைவவெனறிவறஞ்சு
மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணேநடிக்கின்றுயுன்ற
னம்பொனமாமலர்ப் பதத்தையேதுணையெனவடிமை
நம்பினேனினிப்புரப்ப தெக்காலமோநவிலாய். (௰௭)

பாடியாடிநின் றிரங்கி நின்பதமலர்முடிமேற்
சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யானெருழும்ப
றாடியேயிந்தவுலகத்தை மெய்யெனநம்பித்
தேடினேன்வெறுந்தீமையே யென்னினிச்செய்வேன். (௰௮)

களவுவஞ்சனைகாம மென்றிவையெலாங்காட்டு
மளவுமாயையுங்காரணக் கமைத்தனையா
வுளவிலேவெனக்குள்ள வாறுணர்த்தினுன்னடிமை
வளருமாமதிபோன் மதிதளர்வினறிவாழ்வேன். ௰௯)

எனக்கெனச்செயல.

வானநாயகவுரவர் நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயக நலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக் கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனாயகம்வாடவோ வென்செய்வேன்செப்பாய (உ௰)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமே பொழிகின்றவிறையே
பாதகக்கருங்கனமனங் கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனையாதினு மிசைமேறபேறனாறும்
வாதனைக்கிடமாயினே னெவ்வணமவாழவேன். (உக)

தெளிவொழுக்கையோ வறிகிலர்னறிவிலான்சிறிது
மளியிலானிவன்றிரு வருட்கயலெனவறிந்தோ
வெளியனுக்கினை யெனசெய்வேனெனசெய்வேனெல்லா
வொளியுமாய்நிறைவெளியு மாயாவுமாமுரவோய். . (உஉ)

கண்ணினுள்மணியென்னவே தொழுமன்பர்கருத்து
ணண்ணுகின்றநின்னரு ளெனக்கெந்தநாளுங்கு
மண்ணுவிண்ணு மறநுள்ளபூதமுமாறுப
பெணணுமாணுமாயலல மாய்நிறகின்றபெரியோய் (உங)

சகமெலாந்தனி புரந்தனைதகவுடைத்தகோ
ரகமெலாநிறைந்தா னந்தமாயினையளவின்
மகமெலாம்புரிந்தோரை வாழவித்தனைமாறு
விகமெலாமெனைப் பிறந்திடசெய்ததேனெந்தாய. (உச)

ஏயநதநல்லருள்பெற்றவர்க் கேவலாயெளியேன்
வாய்ந்தபேரன்புவளர்க்கவுங் கருணைநீவளர்ப்பா
யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தனையறிவாற
றேய்ந்தபேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோனறலாந்தூயோய (உரு)

தககனின்னருட்கேள்வியோ சிறிதின்றித்தமியேன
மிககதெய்வமே நின்னின்பவெள்ளத்தில்வீழே
னெக்கருய்தந்தைமகவெனும் பாசககட்டுடனே
துககவெள்ளத்திலாழ்கினறேனெனசெய்வானுணிந்தேன ()

பவம்புரிந்திடுமெபாவியேற் கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித் தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்த வமிர்தத்தையளிகக
நவங்கொடுத்துவத்திரை யெறிகடலெனுநலத்தோய (உஎ)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயல இல்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனரெந்தை நின்னடியர்யானபாவி
முற்றுமாய்மாஞ்சகத்தையே மெயயெனமுதற்று
னற்றிருந்திடதொழில செயவானநனைகிகாானேனே. (உஅ)

எனக்கெனச்செயல்-முற்றுப்பெற்றது ஆக-ங-அக

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின்மிசையொருவனசெய்த வித்தையகோவெனவும்வாா
ஞாதிக]மண்டமவையடுககடுககாயந்தத்தினிறுத்துமவதாளமபோல
வெண்டருநலலகிலாண்டகோடியைத தன்னருள வெளியிலிலக்வைத்
து]கொண்டுநினறவற்புதத்தை யெவராலுநிசசயிககககூடாவொந்றை

ஒன்றிரண்டாய்விவகரிக்கும்விவகாரங்கடந்தேழாம்யோகபூமி
நின்றுதெளிந்தவர்பேசாமெளன நியாயத்தைநிறைநிறவைத்தன்னை
யனமியொருபொருளிலதாவெப்பொருட்குந்தானமுதலாயசலமாகி
யெனறுமுளளவிங்பத்தைத்தண்ணெனற சாந்தபதவியறகைதன்னை()

பதமூன்றுங்கடந்தவர்கருமேலானஞானபதப்பரிககாட்டிச்
சதமாகிநிராலம்பசாட்சிய தாயாரம்பத்தன்மையாகி
விதமயாவுகடநதவிதனதயெனுமிருளைக கீண்டெழுந்துவிமலமாகி
மதமாறுஙகாணுதவானந்த சாகரத்தைமெளனவாழவை (௩)

வாழ்வனைத்துந்தவின்பமாகடலை நல்லமிர்தைமணியைப்பொன்னை
த்]தாழவரனெனறுளத்திருந்ததத்துவத்தையத்துவிதசாரந்தனனைச
சூழபெருமபேரொளியையொளிபரந்த பரவொளியையிங்பச்சுகத்தை
மாறு,வேழுலகுங்கலந்தினறாய் நானாயாயென்றுமாமியறகைதன்னை.

தன்னையறிந்தவர்தம்மைத்தானுகச செயதருளுஞ்சமத்தைலோக
மினனைநிகரத்திடணுழியாகச சொரூபானந்தசசுடரைவேதமாகி
யெனனையறிவறிதெனனைசசமயகோடிகளிடையவிடையறுத
பொனனைவிரித்திடுமுலகத்துமபருமிப பரும்பரவுமபுனிதமெயயை()

பரவரியபரசிவமாயதுவெனலாயநாமெனலாய்பாசகாலம்
விரவினறவிசித்திரத்தையைக யபததகினிதிருந்தவிவேகந்தன்னை
யிரவுபகனினைபபுமறப்பெனும் தொந்தமறியார்களிதயம்வேதச
சிரமெனவாழ்பராபரத்தையானந்த நீங்காதசிதாகாசதனத (௬)

அத்துவிதவனுபவத்தையனந்தமறையின்னமின்னமறியேமென்னு
நித்தியத்தைநிராமயத்தை நிரகுணத்தைத் தன்னருளாநினைவுக்குள
ளே]வைத்துவைத்துப்பார்ப்பவரைத தானுகவெனனுளுமவளாத்துக
காக்குஞ]சிததினைமாதுவெளியைத்தனமயமா மானநததெய்வந்த

தன்னிலேதானுகநினைந்துகனிந்தவிழந்துசுகசமாதியாகப் [னனை.(எ)
பொன்னிலேபணிபோலுமாயை தருமனமேயுன்புரைசடைாந்தா [லை
யெனனிநேயான்பிழைப்பேனெனக் கினியாருன்போலவாரிலலையில
புன்னிலோதிருவருளுக்கொப்பாவயென்னுயிர்க்கோருறவமாவாய்!()

உறவுடலையெடுத்தவரிற்பிரமாதியேனுமுனையொழிந்துதன்னுற்
கறவுமரிதரிதன்றோவிதப்ரமுமுன்னையன்றியாவதுண்டோ
வறிதிலுன்னையசைத்தென்னல்வழக்கென்று சத்தெனவும்வாழ்த்து
வேனென், சிறுமைகெடப்பெருமையினின்சென்மமதே யத்தினினி
செல்லல்வேண்டும். (௯)

வேண்டியநாளென்னோடும்பழகியநீயெனைப்பிரிந்தவிசாரத்தாலே
மாண்டுகிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமாவணக்கஞ்செய்வே
னுண்டகுருமௌனிதன்னால் யானெனதற்றவனருணை வேனபூவிற்
காண்டகவெண்சித்திமுதநியெனக்குண்டா முன்னேலென்கவலைதீர்
வேன். (௰)

நிராதவென்சனனவழக்கெல்லாந் தீருமிந்தசசனனத்தோடே
யாரேனுமறிவரியசிவன்முத்தியுண்டாகுமையவையோ
காரேனுங்கற்பகப்பூங்காவேனுமுனைகருவமைகாடடப்போமோ
பாராகியாகவெழுமண்டலத்தினினமகிமைபகரலாமோ (௰௧)

மண்டலத்தின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ௨-சா.

பாயப்புலி

பாயப்புலிமுன்மான்கன்றைக் காட்டும்படியகில
மாயைபபெரும்படைகளேவிலக் காவெனவைத்தனையோ
நீயெப்படிவகுத்தாலு நன்றேயின்பெருநகருணை
தாயெத்தடியர்க்கருள் சசசிதானந்ததற்பரமே.

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகி மன்றந்தனினடித்து
நிறபரம்போருகன்மால் பணிநீதரென்னெஞ்சமாங்
கற்பரந்தாங்குகரைந்திடவாறுைத்தகாட்சிநல்கும்
பொறபரமாயென்வினைகருந்தமைப்பொடிசெய்தே (௨)

செய்யுந்தவஞ்சற்று மில்லாதநாறுன் றிருவடிக்கே
கொயயும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழாத்துடனே
கையுஞ்சிறமிசைகூப்பிநின்று டிக்கசிந்துருகி
யுய்யும்படிக்கருள் செய்வதன்றோபுலியூரத்தனே (௩)

அத்தனைச்சிற்றம்பல வனை யென்னுயிராகிநின்ற
சுத்தனைச்சுத்தவெளியானவனைசசுகவடிவா
நித்தனைநித்த நிராதாரமாகியநின்மலனை
யெத்தனைநாள்செல்லுமோமனமேகண்டிறைஞ்சுதற்கே (௪)

கண்டாருளத்தினிற்காலூன்றிப் பெய்யுங்கருணைமுகி
லண்டார்புரத்துககு மனையர்வினைக்குமசனிதன்னைக
கொண்டாடிஞர்முனங் கூத்தாடுமத்தன்றன்கோலமெல்லாம்
விண்டாலம்மாவென்றுஙகாணாது வெட்டவெறுவெளியே (௫)

வெளியானநீயென்மன வெளியூடுவிரவினையா
வொளியாருங்கண்ணு மிரவியும்போனின்றுலாவுவங்கா
ணளியாருங்கொன்றைச சடையாடவும்புலியாடைக்கங்கைத்
துளியாடமன்றுணடமாடு முக்கடசுடர்க்கொழுந்தே. (௬)

சொழுந்தாதுளைமலர்க்கோதையர் மோகக்குளைகடலி
லழுந்தாதவண்ணநின்பாதப் புணைந்ததருள்வதென்றோ
வெழுந்தாதரவுசெயம்பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர்
தொழுந்தாதையேவெண்பொடி பூத்தமேனிசுகபபொருளே()

சுகமாகுஞானந்திருமேனியாநல்லதொண்டர்தங்க
ளகமேபொற்கோயிலெனமகிழ்ந்தேமன்றுள்ளாடியகற்
பகமேயுன்பொன்னடிநீழகல்கண்டாலன்றிப்பாவிக்கிந்தச்
செகமாயையானவருங்கோடை நீங்குந்திரமிலையே (௮)

நீங்காதுயிருக்குயிராகி நின்றனினையரிந்தே
தூங்காமற்றூங்கிநல்லாதே யெனககுச்சுகமுமுண்டோ
வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற் புவனத்தையுண்டுபண்ணிப்
பாங்காநடத்தும்பொருளே யகண்டபரசிவமே. (௯)

சிவமாதிநான்முகக்கோவந்த மாமறைசெப்புகின்ற
நவமாயிலங்கியவொன்றே மிரண்டற்றநன்மைபெறு
தவமேதருமைம்புலப்பொறிக்கே யென்னறிவுபொல்லாப்
பவமேவிளைக்கவென்றோ வெளிமானெனப்பாயந்ததுவே. (௰)

ஆறொத்திலங்குசமயங்களாருக்குமாழ்கடலாய்
வீறிப்பரந்தபரமானவானந்தவெள்ளமொன்று
தேறித்தெளிந்துநிலைபெறமாதவர்சித்தத்திலே
யூறிப்பறந்தண்டகோடியெல்லாநின்றுலாவியதே (௰௧)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொருநாட்டமின்றிக்
கிடக்கினுஞ்செவ்விதிருக்கினுநல்லருட்கேள்வியிலே
தொடக்குமென்னெஞ்ச மனமற்றபூரணத்தொட்டிக்குளே
முடக்குவன்யான்பர மானந்தநித்திரைமுடிடுமே. (௧௨)

எண்ணாதவெண்ணியநெஞ்சே துயரொழியென்னிரண்டு
கண்ணேயுரங்குறங்கென்றனை முக்கட்கருணைபிரான்
றண்ணாற்கருணைமௌனத்தினன் முத்திசாதிக்கலா
நண்ணாததொன்றில்லை யெல்லாநலமுநமக்குளவே. (௧௩)

நானென்றொருமுதலுண்டென்றநான்றலைகாணவென்னுட்
டானென்றொருமுதல் பூரணமாகத்தலைப்பட்டொப்பி
லானந்தந்தென்ன மினைவயெல்லாமுண்டவசலகி
மோனந்தனைவிளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (௰௪)

மானந்தவஞ்சற்றுமில்லாத நாண்மைதானரிந்து
மோனம்பொருளௗக் கண்டிடச்சற்குருமோனனுமாய்த்
தினென்றனக்கிங்கிரங்கினையே யினிச்சிந்தைக்கென்று
மானந்தந்தானல்லவோ பரமேசச்சிதானந்தமே. (௧௫)

எனக்கோர்சுதந்ரமில்லையப்பாவெனக்கொப்பில்லைப்பாய்
மனக்கோதகற்றும்பரம்பொருளே யென்னைவாழ்வித்திட
நினைக்கேபரநின்னை நீங்காதபூரண நீள்கருணை
தனக்கேபரமினிச்சும்மா விருக்கத்தகுமென்றுமே. (௧௬)

இடம்பெறுவீடுமின்னுர்சேயுறவுமிருகிதியு
முடம்பைவிட்டாருயிர்யோம்போதுகூடியுடன்வருமோ
மடம்பெருமாயைமனமேயினியிக்கு வாமவுனி
இடம்பெறவைத்தமவுனஞ் சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (௧௭)

நாற்றச்சடலத்தையொன்பதுவாசனடைமனையைச்
சோற்றுப்பசையினெரும்பலபாண்டத்தொடக்கறையை
யாற்றுப்பெறுக்கன்ன கன்மப்பெருக்கையடர்கிருமிச்
சேற்றைத்துணையென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே (௧௮)

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே
மெய்யாவறிந்தென்னவென்ற விதனைவிடப்படுமோ
கையாள்மவுனந்தெரிந்தேகல் லாநிழற்கண்ணிருந்த
வையாதப்பாவென்னரசேமுக் கண்ணுடையாரமுதே. [௧௯]

ஆராவமுதெனமோனம்வகுத்துக் கல்லாலிழற்கீழ்ப்
பேராதுநால்வருடன்வாழ்முக் கண்ணுடைப்பேரரசே
நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தே சுகநிட்டைநீ
தாரர்விடுவென்பெருமூச்சுத் தானந்தனஞ்செயனே. [௨௰

வாயுண்டுவாழ்த்தமவுனஞ் செய்போதுமவுனவருட்
டாயுண்டுசேயென்னவென்னைப்புரக்கசசதானந்தமா
நீயுண்டுநின்னைசசரண்புகநானுண்டென்னெஞ்சமையா
நியுண்டிருந்தமெமூகல்லவோகதிசேர்வதற்கே. ௨௧]

கல்லாலெ நிந்துங்கையில்லாலடித்துங்கனிமதுரச
சொல்லாற்றுதித்துநற்பச்சிலைதூவியுந்தொண்டரின
மெல்லாம்பிழைத்தனரன்பற்றநானினியேதுசெய்வேன்
கொல்லாவிரதியர்நேர்நின்ற முக்கட்குருமணியே (௨௨)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சே நின்பாதமுளைக்கிலையோ
பின்னிலைச்சன்மம் பிறகருங்கண்டாயிந்தப்பேய்த்தனமேனி
றன்னிலையேநில்லுதானேதனிச சச்சிதானந்தமா
நன்னிலைவாய்க்குமென் சித்தியுங்காணுநமதல்லவோ, (உ௩)

சொல்லான்மவுனமவுனமென்றே சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்
தல்லான்மறப்பூரண நிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ
கல்லாதமூடனினியென்செய்வேன் சகக்காரணமாம்
வல்லாளனுன மவுனசதானந்தமாகடலே. (௨௪)

ஆரணமாகமமெல்லா முரைத்தவருணன்மவுன
காரணமூலங்கல்லாலடிக்கே யுண்டுகாணப்பெற்றாற்
பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகிய பாதரச
மாரண்மாய்விடுமெணசித்தி முத்தியும்வாய்த்திடுமே. (உ௫)

சித்தமவுனிவடபரன்மவுனி நந்திபகுண்ட
சுத்தமவுனியெனுமூவருக்கும் தொழுமபுசெய்து
சத்தமவுனமுதலமூன்று மௌனமுந்தான்படைத்தே
னித்தமவுனமல்லாலறியேன் மற்றைநிட்டைகளே. (உ௬)

கண்டேனினதருளவ்வருளாய் நின்றுகாண்பதல்லா
முண்டேயதுவுநினதாக்கி னெனுவட்டாதவின்ப
மொண்டேயருந்தியினைப்பாறினே னல்லமுத்திபெற்றுக்
கொண்டேன்பராபரமே யெனககேதுங்குறைவில்லையே (உ௭)

மேற்கொண்டவாயவுங் கீழ்ப்படமூலத்துவெந்தழலைச்
சூற்கொண்டமேகமெனவூமை நின்றுசொரிவதையென்
னுற்கண்டதன்றுமௌனோப தேசியளிக்கையினிப்
பாற்கண்டுகொண்டனன் மேலேயமிர்தம்பருகுவானே. (௨௮)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற் றொடராய்பரஞ்சோதினின்னை
வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சகமார்க்கத்திலுஞ்
செலலாதென்சிந்தைநடுவே கிடந்துதிகைத்துவிம்மி
யல்லானதும்பகலானதும் வாய்விட்டாற்றுவானே. (உ௯)

அறியாதவென்னையறிவாயு நீயென்றகம்புறமும்
பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ் சுத்தபேரொளியோ
குறியாதவானந்தக்கோவோ உமுகருள்கூண்டவியோ
சிறியேன்படுதுயர் கண்டுகெல்லாநிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩௰)

எல்லாமுதவுமுனை யொன்றிற்பாவனையேனுஞ்செய்து
புலலாயினுமொரு பசசிலையாயினும்போட்டிறைஞ்சி
நில்லெனல்யோகநெரியுஞ்செயேனரு ணீதியொனறுங்
கலலேனெவவாறு பரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩௧)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லையென்றுள்ளத் தொருவவெனக
கென்றுந்தெரிந்தவிவைகே ளிரவும்பகலுங்
குன்றுங்குழியும்வனமுமலையுங் குரைகடலு
மன்றுமனையு மனமாதித்துவமாயையுமே. (௩௨)

மழுதுண்டுபாவையர் மோகவிகாரப்பரவையிட
விழுகின்றபாவிக்குந் தன்றாட்புணையையியந்தளித்தான்
றொழுகின்றவன்ப ருளங்கனிகூரத்துலங்குமன்று
ளெழுகின்றவானந்தக கூத்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (௩௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடை யேனுக்கையாநின்னருள்வழங்கி
னிழுக்காகுமென்றெண்ணி யோவிரங்காதவியல்புகனடாய்
முழுக்காதலாகிவிழிநீர்பெருக்கிய முத்தரொனுங்
குழுக்காணநின்று நடமாடுந்தில்லைகொழுஞ்சுடரே. (௩௪)

ஆலம்படைத்தவிழியார்கண்மால் கொண்டவர்செயிந்த்ர
சாலம்படைத்துததளாந்தனையேயென்றுந் தண்ணருள்கூர்
கோலம்படைத்துககல்லா லடிக்கீழவைகருங்கோவுக்கன்பாங்
சீலம்படைக்கததவம்படையாதென்கொல் கன்னெஞ்சமே (௩௫)

சும்மாவிருக்கச்சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லா
மம்மாநிரந்தரஞ் சொல்லவுங்கேட்டுமறிவின்றியே
யெம்மான்மவுனி மொழியையுந்தப்பியென்பேதமையால்
வெம்மாயக்காட்டி லலைந்தேனந்தோவென்விதிவசமே. (௩௬)

தினமேசெலச்செலவாழ்நாளுநீங்கச் செகத்திருளசொற்
பனமேயெனவெளி கண்டேயிருக்கவும்பாசமந்த
வினையேதுணையென் றிருந்தோநமன்வரினென்செய்குவோ
மனமேநம்போலவுண்டோ சுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. (௩௭)

கடலெத்தனை மலையெத்தனையத்தனைகன்மமதற்
குடலெத்தனையத்தனைகடனுண்மனை லோககுமிந்தச்
சடலத்தைநாளவிடு மினமேனையுனைவந்துசாரவிருட்
படலத்தைமாறப் படாதோநிறைந்தபராபரமே. (௩௮)

நினையுநினைவுநினையன் றியில்லை நினைத்திடுங்கால்
வினையென்றொருமுத னின்னையல்லாதுவிளைவதுண்டோ
தனையுந்தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்களுள்ளசெந்தாமரையா
மனையும்பொன்மனமுழு நின்றுடுஞ்சோதிமணிவிளக்கே. (௩௯)

உள்ளத்தயமிங்கெனையுநின்கையினி லொப்பிவித்துங்
கள்ளத்தைசெய்யும்வினையால்வருந்தக் கணக்குமுண்டோ
பள்ளத்தில்வீழும் புனல்போலப்பரிந்துன்பரமவின்ப
வெள்ளத்தின்மூழ்கினர்க்கே யெளித்தான்தில்லைவித்தகனே. (௪௰)

கள்ளம்பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங்காலாவந்தா
லுள்ளன்பர்கட்குண்டோவில்லையேயுயிரின்றவன்னே
வள்ளம்பொருந்துமலரடிகாண மன்றுமிவ்வின்ப
வெள்ளசெம்பாதப் புனையேயல்லாற்கதிவேறில்லையே. (சக)

தன்மயமானசுபாவத்தின்மெள்ளத் தலைப்படுங்காண்
மின்மயமானசகம்யாதுமாத்தென் வெளியிலுய்த்த
சின்மயமுத்திரைக்கையேமெய்யாகத்தெளிந்தநெஞ்சே
நின்மயமென்மய மெல்லாநிறைந்த நிராமயமே. (சஉ)

ஆயுங்கலையுஞ்சுருதியுங்கண்டாற் கரியவுனைத்
தோயும்படிக்கருக கருணைசெய்வாய்சுகவானபொருளே
தாயும்பிதாவுந் தமருங்குருவுந் தனிமுதலு
நீயும்பரையுமென்றே யுணர்ந்தேனிது நிச்சயமே. (சங)

அல்லும்பகலுமுனகே யபயமபயமென்று
சொல்லுஞ்சொல்லினந் தெரிந்ததன்றோ துதிப்பார்கண்மனக்
கல்லுங்கரைக்கரு மெளனவுனது கருணையென்பாற்
செலலும்பொழுதலலவோ செல்லுவேனந்தசசிற்சுகமே. (சச)

எல்லாஞ்சிவசெயலென்றறிந்தாலவ னினனருள
யல்லாறபுகலிடம்வேருமுண்டோ வதுவேறிலையா
நில்லாயுனறைறமியேறகதியுண்டிக நிலைதகிர
பொல்லாமயக்கத்தி லாழ்ந்தாயதென்ன புகனெஞ்சமே. (சரு)

ஒளியேயொளியி லுணர்வேயுணர்வி லுவகைபொங்குங்
களியேகளிக்குக கருதததேகருதலதைக் கவளாககொண்ட
வெளியேவெளியின் விளைசுகமேசுகர் மீறுகண்டுந்
தெளியேனதெளிந்தவரைப் போற்றிடேனென்னசெயகுவேனே, ()

மறக்கினறதன்மையிறநதலொப்பாகு மனதொன்றிற
பிறக்கின்றதனமை பிறத்தலொப்பாகு மிப்பேய்ப்பிறவி
யிறக்கினவெலலைக் களவிலலையேயிந்தச சன்முவல்ல
றறக்கின்றநாளெந்த நாள்பரமேநின்றுமும்பனுக்கே (சஎ)

காட்டியவந்தக் காரணமுமாயைக் காயமெனறு
சூட்டியகோலமுநானுவியங்கத் துறையிதறு
ஞட்டியநானறனக தென்றோ ரறிவற்ற நானிவறறைக்
கூட்டினினறுட்டினையேபரமேநல்ல கூத்திதுவே. (சஅ)

பொல்லாதமாமாக கடமனமேயெனைபபோலடுத்த
வெல்லாற்றையுமபறறிக் கொண்டனையேயெனனைங்ஙனமயமா
நில்லாயருளவெளிநீ நானிறபேனருணிடடையொரு
சொல்லாறபதிந்து பரிபூரணானந்தக் தோய்குவனே. (சகூ)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன் றுன்மார்க்கமியாவையம்வைத்துக்கட்டுக
காராயடிக்கடிசுற்றுகின்றுயுன்னவலமதிக்
கோராயிரம்புத்தி சொனுலுமோர்கிலே யோகெடுவாய
யாராயுனைக்கொல்லுவேன் வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே. ()

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைநின்
போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையெவரும் புன்மைநெஞ்சே
வேததிலேதர்க்கவாதத்திலேவிளங்காதுவிந்து
நாதத்திலேயடங்காதந்தவான்பொருளைடிக்கொள்ளே (௫க)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதயத்துளே
தங்குந்துயரந் தெரியாதவண்ணந்தடைசெய்ததா
சங்கங்குழைந்துள்ளுருகு மன்மாளர்க்கணைநடந்து
பொங்குக்கருணைக் கடலேசம்பூரணபோதத்தனே (௫உ)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயைமல
மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம்விவேகத்தையு
மையமில்வீட்டையு மெய்ந்நூலையும்பொய்யதர்கவெண்ணும்
பொய்யர்நட்பை விடுவதென்றோபரி பூரணமே. (௫௩)

அளியுங்கனியொத் தருவிளையாளுெந் தயர்வுறுவேன்
றெளியும்படிக்கிப் பரிபாககலமுஞ் சித்திக்குமோ
வொளியுக்கருணையு மாருதவின்பமு மோருருவாய
வெளிவந்தடியர்கவிக்கநின்றும்விழுப்பொருளே, (௫௪)

அடையார்புரஞ்செற்ற தேவேநின்பொன்னடிக்கன்புசற்றும்
படையாதவெனனைப் படைத்திந்தபாரிற்படர்ந்தவினைத்
தடையாற்றளவிட்டு நெஞசம்புண்ணுகத் தளரவைத்தா
யுடையாயுடையபடியனறி யான்செய்ததொன்றிலையே. (௫௫)

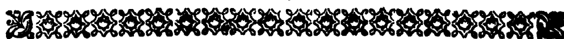
ஆடுங்கறங்குந் திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து
காடுங்கரையுந் திரிவதலலாநின் கருணைவந்து
கூடும்படிக்குத் தவமுயலாத கொடியரெமன்
றேடும்பொழுதென்ன செய்வார்பரானந்தசிறகடரே (௫௬)

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங்கறங்கெனவே
சுற்றுந்தொழில்கற்றுசசிறறின்பத்தா சேழலினெனனுங்
குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமனனர் கூட்டத்தையே
முற்றுந்துணையென நம்புகண்டாய்சுத்தமூடநெஞ்சே. (௫௭)

நீயெனநானெனவேறில்லையென்று நினைவருளத்
தாடுயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச்
சேயெனகாத்தனை யேபரமேநின்றிருவருளுக
கேயெனனசெயயுகைம்மாறுளதோசுத்தவேழையனே, (௫அ)

ஆத்திரம்வந்தவர் போலலையாமலரோகதிட
காததிருந்தெனனே யேயன்னேயோலுங்கருணைவைத்திம்
மாத்திரமுனின் றுணர்த்தினையேமவு னவினிறன்
சாதகிராஞ்சொன்ன படியியமாதியுஞ்சாதிப்பனே (௯௯)

பாயப்புலி- முற்றுப்பெற்றது- ஆ- ௪௫௯.

உடல்பொய்யுறவு

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய்யுறவாயி னுண்மையுறவாகக்
கடவார்தன்னருளேகண்டாய்- திடமுடனே
யுறறுப்பாரமோனா னொருசொலலேயுண்மைநன்றுப்
பறறிப்பாரமறறவல்லாம்பாழ். (௧)

பாராதிபூதமெலலாம் பாரகருங்கால்ப்பரத்தின்
சீராகனிறகுந்திறங்கண்டாய்- நேராக
நிறகுந்திருவருளி னெஞ்சேயாநிற்பதெல்லாற்
கறகுநெறியாதினிமேற காண் (௨)

மெய்யானதன்மை வி ளங்கினல்யார்க்கேனும்
பொயயானதன்மை பொருநதுமோ- வையவே
மனனுனிராசையின்னம வந்ததலலோவுன்னடிமை
யெனனுநிலை யெய்துமாறென (௩)

அறியாமைமேலிட்ட டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேறகறிவென்றகோலம்- வறிதேயா
நீயுணாத்தநாளுணரு நேசந்தாலோவறிவெ-ன
றேயெனககோர் நாமமிட்டதே (௪)

ஏதுக்குசசும்மாவிருமனமேயென்றுனக்குப்
போதித்தவுண்மையெங்கே போகவிடடாய்- வாதுக்கு
வந்தெதிாததமல்லலைப்போல் வாதாடினாயயுன
புந்தியென்ன போதமெனளபோ (௫)

சகமனைத்தும்பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாறறுக்க
சுகமனைத்தும்பொயயென்றேசோரா- திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மேலானவததுவிதக
கட்டுக்குளாவதென்றோ காண். (௬)

கற்கண்டோதேனோ கனிரசமோபாலோவென்
சொறகண்டாதேதென்னநான்சொல்லுவேன்-விறகண்ட
வானமதிசாண மவுனிமவுனத்தளித்
தானமதிலாறு மமிர்தம. (௭)

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமருவும்பவநோய்மாறுமோ - நாட்டமுற்று
மெய்யானநிட்டையினை மேவினர்கட்கன்றோதான்
பொய்யாம்பிறப்பிறப்புப்போம் (௮)

மாயாசகத்தை மதியர்தார்மன்முதலா
யேயானதத்துவத்தி லெய்துவரோ - நேயானு
பூதிநிலைநிறகப்பொருந்துவாகளன்னவர்த
நீதியையோ யோர்மனமேநீ (௯)

இகமுழுதும்பொய்யெனவே யேய்ந்துணர்ந்தாலாங்கே
மிகவளரவந்தவருணமெய்யேயகநெகிழப்
பாரீரொருசொற்படியேய்யனுபவத்தைச
சேரீததுவேதிறம். (௰)

ஆரணங்களாகமங்கள யாவுமேயானந்த
பூரணமேயுண்மைப் பொருளென்னறுங் - காரணத்தை
யோராயோவுள்ளுள்ளே யுற்றுணாந்தவுணமையினைப்
பாராயோநெஞ்சேபகா [௰௧]

நேராயம்மௌனநிலை நில்லாமலவாய்பேசி
யாராயலைந்தீர்நீ ராகெடுவீா - தேரிர்
திலாயந்திரையுந்திச செனனியனைநாவாற்
கரையுஙகரையுமனக்கல். [௰௨]

அற்பனமே யகிலவர்ழ்வத்தனையுஞ்
சொற்பனங்கணடாயுண்மைசொனனேனுன்-கற்பனையொ
ழில்லாவிடத்தேயெனச் சும்மாவைத்திருககக் [ன்]
கல்லாநீதானோர்கவி (௰௩)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையா மென்றென்னைப்
போதும்பொருந்தும் புனிதர்பாற்றீதுநெறி
செலுலுமோசெலலாதே செல்லுமிடமின்பமலாற்
சொல்லுமோ வேதத்தொனி. [௰௪]

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங்கட்டியேறும்போலச்
சொல்லேறப்பாழ்த்துளைச செவிகொண்-டல்லேறு
நெஞ்சனெனநிற்கவைத்தாய் நீதியோர்தற்பரமே
வஞ்சனல்லேநீயோமதி [௰௫]

அப்பொருளுமான்மாவு மாரணநூற்சொன்னபடி
தப்பிலாசசித்தொன்றென சாதியினு-லெப்படியுந்
தேறிற்றுவிதரு சிவாகமமேசொல்லுநிட்டை
யாருமிடத்தத்து விதமாம் (௰௬)

வேதமுதலாய் விளங்குஞ்சிவவடிவாம்
போதநிலையிற்பொருந்தாம - லேதமிகு
மோகாதியல்லலிலே மூழ்கினையேநெஞ்சேயித்
தேகாதிமெய்யோதெளி (௰எ)

நோக்கர்க்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
தாக்கற்குபாயஞ்சமைத்தபிரான - காக்குமுயி
ரதனைக்குநானடிமை மயாதலினலையானென்னதென்
றித்தனைக்கும்பேசவிடமில். (௰அ)

ஒன்றுமறநில்லென்றுணர்த்தியநம்மோனகுரு
தன்றுணைத்தாணீடூழிதானவாழ்க - வென்றென்றே
நிககனைநதுங்கைவிகருஞ சிறமையராந்தனமையர்க்கே
கைககுவருமின்பககனி (௰௯)

மனத்தாலுல்வரக்காலு மன்னவொண்ணுமோன
வினத்தாரேநலமவினத்தார் - கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரே கூறரியமுத்திநெறி
கண்டவரு மன்னவரேகாண், [௨௰]

கண்ணொளியேமோனக கரும்பேகவலையநப்
பண்ணொளிக்குமுள்ளியாம்பான்மையினை - நண்ணிடவுஞ்
சித்தமிரங்கிலதென் சித்தந்தெளியாவே
றித்தனைக்கு மாதரவுமில (௨௧)

அறியாமைசாரினதுவாயறிவ
நெறியானபோததுவாயநிற்கும்- குறியார்
சதசத்கருளுணர்ததத் தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேமெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாக கொண்டேதிருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருளென்று
கண்டவற்கேயானந்தக் கண்டுகொளலாமலது
கொண்டவர்கிங் கென்னகிடைக்கும் (௨௩)

புலியினதுளுடையான் பூதப்படையான்
பலியிரந்தும்மெல்லாம்பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட்புநிதனசாண்பிருந்தோர்க்
கென்முடியாதேதுமுளதே. (௨௪)

சொல்லுககடங்காச சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலும்மாற்றுவதென் - னலலசிவ
ஞானமயம்பெற்றோர்களுமில்லையென்பாந்தோ
மோனமயமானமுறை (௨௫)

ஐயாவருணகிரி யப்பாவுனைப்போல
மெய்யாகவோர்சொல்விளம்பினர்யார் - வையகத்தோர்
சாற்றறிதென்றேசற்றூர் தன்னையாய்முககணைந்தை
நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினன். (௨௬)

காதற்றுப்போனமூறி கட்டிவைதலாவதுண்டோ
தீற்றகாயமுமச் செய்கையே - போதமாய்
நிற்பரல்லாவிச்சகத்தி னோரார்கணோரிடினும்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார் தாம். (௨௭)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினன்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக் கள்ளனே னுள்ளத்தி
லில்லனென்றுலனனவன்று னெங்கும்வியாபகத்தா
னல்லனென்றுஞ்சொல்ல வழக்காம். (௨௮)

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்ளாமல்
வைத்தவருண்மௌன வள்ளலையே - நித்தமனபு
பூணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக்கரமெழும்புங்
காணத்துடிக்கு மிருகண். (௨௯)

தொல்லவினைக்கீடாச் சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலானின்கருணை யெய்துவனோ - வல்லவனு
மோனகுருவே முழுதினையுந்தானு ணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩௰)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமூவுலகுக்
தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே - யீன்றவன்னை
தன்னைப்போலன்புதழைத்தோயொருதெய்வ
முன்னைப்போலுண்டோவுரை (௩௧)

நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தாநிரைந்து பூரணமா - யோசித்து
நின்றதல்லான்மோன நிருவிகற்பனிட்டைனிலை
யென்றுவறுமோவழியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமை யற்றறிவாய்னின்று
பிறிவறவாநந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக்குடலவேண்டேனையாவிவ்வாக்கையையே
யென்றைக்கும்வேண்டுவனேயான், (௩௩)

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேகாடுவரோ மெய்யைப் படயடென
வேண்டுவேனிந்தவுடன் மெய்யுணராப்பொய்யனு
ணுண்டநீதானேயறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னை நீ யாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய்-நெறியங்கிக
குன்றுஞ்செடியுங் குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற் றுயருகேகாண். (௩௫)

ஏதுக்குச்சுமைகொண் டேனிருந்தேனையனே
யாதிககமோனவருட்டாயே -சோதியா
மன்னநிருவிகற்ப வானந்தட்டையிலே
பின்னமறவில்லாதபின். ' (௩௬)

பின்னுமுட்சுமையாப பேசும்வழககதனை
லென்னபலனுநிற் றிருநதோமே- யன்னதனை
லானந்தந்தானேகா னுருமெம்மையனே
யேனிந்ததது னபமினி. (௩௭)

துனபககடலிற் றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற
கரைந்துகரைந்துருகிக் கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவரு மானந்தமே (௩௮)

கரைந்துகரைந்துருகிககண்ணீராறுக
விரைந்தேநிருவிகறபமெய்த-நிரநதரமு
நின்னையேசிந்திகக நீகொடுத்தாயமோனநா
னென்னைமுழுதுங் கொடுத்தேனே. (௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனே தானிருநதாற்
கல்லுமுருகாதோ கன்னெஞ்சே -பொலலாத
தப்புவழியேநினைந்தாய் சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே. (௪௰)

கொடுத்தேனேயென்னைக் கொடுத்தவுடனின்ப
மடுத்தேனேநீடுழிவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனேபெற்றுப் பிழைத்தேனேசன்மவல்ல
விற்றேனேயேழை யடியேன (௪௧)

பெற்றோம்பிறவாமை பேசாமையாயிருககக
கற்றோமெனவுரைககக காரியமேன் - சறறேனு
நீக்கற்றவின்ப நிலைபொருந்தியேசறறு
வாக்கறறுப்பேசுமோ வாய. (௪௨)

காலன்றனையுதைத்தான் காமன்றனையெரித்தான்
பாலன்பசிககிரங்கப பாறகடலை - ஞாலமெச்சப
பின்னேநடககவிட்டான யோருளைநாடாதார்க
கென்னேநடககுமினி. (௪௩)

விண்ணருவிமேன்மேல் விளங்குவபோலேயிரண்டு
கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்பித்தண்ணமிர்த
வெள்ளமேயானந்த வெற்பேயெனத்தொழுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. (௪௪)

பிள்ளைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெருமையினான்
கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்ணியா - னுள்ளபடி
கல்லாலின்கீழிருந்து கற்பித்தானோர்வசன
மெல்லாரு மீடேறவே. (௪௫)

புலனைந்துதானே பொரிமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலு மடிமை-நலமிருந்த
சித்தானமோன சிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானாலுண்டோ பிறப்பு. (௪௬)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோன
முறையுணர்ந்தார்யாதை முயல்வார் - பிறையணிந்த
மிக்கலாயமலை வித்தகனேவேதியனே
செக்கரணிமேனியனே செப்பு. (௪௭)

துங்கமழுமானுடையாய் சூலப்படையுடையாய
திங்களணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையாய்-மங்கையொரு
பாலுடையாய்செங்கட் பணியாயென் சென்னியின்மேற்
காலுடையாய்நீயே கதி. (௪௮)

இனியகருணைமுகி லெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி- தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந் துணை. (௪௯)

நீதியாய்க்கல்லானீழலின்கீழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம் போதித்தா-னேதில்
சனகாதியாய தவத்தோர்க்குஞான
தினகரனாமெளன சிவன். (௫௰)

தேகச்செயலு மறு சிந்தையுடனேகுழையில்
யோகநிலைஞானிகளுக கொப்புவதோ-மோகநிலை
யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயற்ற
வெல்லையிலேசும்மா விரு. (௫௧)

சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயயோகமினி யேனடா-தம்மறிவின்
சுட்டாலேயாகுமோ சொல்லவேண்டாங்கன்ம
கிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (௫௨)

நீயறநவந்நிலையே நிட்டையதினியிலையோ
வாயறநவனே மயங்காதே-போயற
விருந்தாலுநீபோகாயென்றுமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயினபமுண்டுவா (௫௩)

வாவாவென்றின்பம் வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே-நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயிந்தனையேயிந்தபடி
நிலலாயதுவே நிலை (௫௪)

நில்லாப்பொருளை நினையாதேநின்னையுள்ளோர
சொல்லாப்பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தைகுழைந்து சுகஞ்சேரகுருவருளால்
வந்தவழிநலலவழி (௫௫).

வழியிதென்றுமலலாவழியிதென்றுஞ்சொலலிற்
பழிபழியானல்லருளாற் பார்த்தோர்-மொழியுனக்கே
யேற்றிருக்கசசொன்னவன்றே யெங்கும்பெருவெளியாம்
பார்த்தவிடமெல்லாநீயார். (௫௬)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்ளையைப்போ
லாருந்துறக்கையரிதரிது-நேரே
மனத்துறவுமப்படியே மாணுவிவற்றி
லுனக்கிசைந்தவாறெனறேயோரா (௫௭)

ஓராமலேயொருகா லுன்னையுள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடி பார்த்திருந்தால வாராதோ
பத்துத்திசையும் பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ள
நத்திக்கரைபுரண்டுதான் (௫௮)

தானானதன்மைவந்து தாகநிலைவிடத்தே
வானதிமாயை வழங்காதோ-ஞானுக்கே
ஞான்றுளளேதோன்று வுறவாகிநின்றதென
வென்றுளளேயென்றுமிரு (௫௯)

எனனையுன்னையின்னதிது வெனறுமநிறகுநிலை
தன்னையருளென்ற தருணத்தி-லன்னைபெற்ற
பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாத பெற்றிகண்டாயைய்னே
யுளளத்திநுளளே யுணர். (௬௰)

சொன்னவர்தானிட்டை தொகுத்திராநிட்டையிலே
மன்னினவாபோதுயாாமாமௌனன-றனனுவா
விருப்பாகக்கைககட்டி மிககவடநீழ
லிருப்பானிருவிகாப்பததே (௬௧)

இந்தநிருவிகற்பத் தெந்தையிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீதேறாய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடாப்
பாடுகெடவனறேவோ பாத்திரத்துககாடலலலா
லாடுவதேனுட்டுமெவன் (௬௨)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து மவனேதா
மானவரேசொனனு லவரோகுருவெனக்கு
கானவனுயநிறபதெந்தநாள. (௬௩)

நாளவங்கள்போகாம னுடோறுநந்தனமயே
யாளவந்தார்தாளினகீழாட்புகுந்தாய-மீளவுன்னைக்
காட்டாமனிறகுங்கருததறிந்தானெனுசேயுன
னுட்டானுனையமிலலை யால (௬௪)

யான்றனெனலறவே யின்பநிட்டையெலாருணைக
கோன்றனுரைத்தமொழி கொளளாயோ - தோன்றி
யிழுககடிததாயநெஞ்சே நீ யௌகலைகளசோர
வழுககடிககும்வணணுாபோ லாய் (௬௫)

எங்குஞசிவமே யிரண்டறறுநிறகினெஞசே
தங்குஞசுகநீ சலியாதே-யஙகிங்கென
றெணணுதேபாழி லிறநதுபிறநதுழலப்
பண்ணுதேயானுன் பரம். (௬௬)

மெயயைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யெனையாப்பொய்ந்நெஞ்சே
பொயயைத்தானமெயயெனவும போகுமோ-வையமறத
தன்மயத்தைமெயயெனவே சாாந்தனேயேலானந்த
மௌனமயமுநின்மயமுநினமயமுமே [௬௭]

பூங்காவனநிழலும புத்தமுதுஞசாந்தபதம்
வாயகாதவானநத மாமழையு நீங்காவாரு
சொல்லிறந்தமாணடவாபோற றாமௌனபூமியினு
னிலலையென நினறவிடம (௬௮]

இடம்வானநல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காககருவியனைதது-முடனுதவ
மந்தாரதாருவென வந்துமவுனகுரு
தந்தானோசொறகொணடு தான [௬௯

தானந்தவஞானஞ சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெலலாநதாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொனனவொருசொலலாற சுகமாயிருமனமே [௭௰

உன்னையுடலை யுறுபொருளைத்தாவெனவே
யென்னையடிமைக் கிருத்தினான் - சொன்னவொரு
சொல்லைமறவாமற் றுயந்தாநெஞ்சேயுன்று
லில்லைபிறப்ப தெனக்கே. (௭௧)

எனக்குமுனக்கு முறவில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதானவினப நிட்டை - தனைக்கொடுத்தே
யாசான்மவுனி யளித்தானெஞ்சேயுனையோ
காசாமதியேனான காண. (௭௨)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தளைக்கிசைய முற்றியதாற் - றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந் தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன மோனவடிவே. [௭௩]

எல்லாமேமோனநிறை வெய்துதலாலெவ்விடத்து
நல்லாகண் மோனநிலை நாடினார் - பொல்லாத
நானெனவிங்கொன்றை நீவேமுளைக்கவிட்டிங்
கேனலைந்தேன் மோனகுருவே. (௭௪)

மோனகுருவளித்த மோனமேயானந்த
ஞானவருளுமது நாறுமது - 'வானந்தி'
நிறைநிலையுமது நெஞ்சபிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்தமே. (௭௫)

அறிந்தவறிவெல்லா மறியனறிபில்லை
மறிந்தமனமற்ற மவுனன்று - செறிந்திடவே
காட்டினானந்த நாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோன குரு. (௭௬)

குருவாகித்தன்னருளைக் கூறுமுனேமோன
வுருநீடுயிர்பொருளு மொக்கத - தருதியென
வாங்கினையேமேறுமுண்மை வைத்திடவுங்கேட்டிடவு
மீங்கொருவருண்டோ வினி. [௭௭]

இனியகருப்புவட்டை யெனனுவி விட்டா
னனியிரதமாறுது நாளுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேனமோனம பிறந்தவனறேமோனமல்லாற்
கற்றிலேனேதுங் கதி, (௭௮)

எதுக்குஞ்சும்மா விருநீயெனவுரைத்த
சூதுகோதோன்றுத துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையா நீக்கிப்பிரியாமற்
கொணறைத்தற்கோபேசா தூறி. [௭௯]

குறியுங்குணமறக் கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்று விடவாக்கே - பிறியறவுஞ்
சும்மாவிருத்தச் சுகங்கொடுத்தமோனநின்பால
கைம்மாறுநானொழிதல் காண. (௮௰)

நானாறெனுமயக்க நண்ணுங்காலென்றனை
வான்றானென் றிறைய மாட்டாய்நீ - யூன்றுமல
வைத்தமவுனத்தாலே மாயைமனமிறந்து
துயத்துவிடுஞான சுகம். (௮௧)

ஞானநெறிக்கேற்றகுரு நண்ணரியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந் தழைத்தகுரு - மோனமொடு
தாயனவும்வந்தெனைத் தந்தகுருவென்சிந்தை
கோயிலெனவாழுங் குரு. (௮௨)

சிதஞ்சடமுஞ் சிவத்தைவிடவிலலையென்ற
நிதனபரமகுரு நேசர்தாம் - சுத்தநிலை
பெறறேமேநெஞசே பெரும்பிறவிசாராமற்
கறறேமேமோனக கரு. (௮௩)

உடலபொய்யுறவு - முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௫௪௨.

ஏசற்றவந்நிலை

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவன்னிலையே யெந்தைபரிபூரணமா
மாசற்றவானந்த வாரிவழங்கிடுமே
யூசற்சுழல்போ லுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதே பலகாலும்பாழ்நெஞ்சே. (௧)

பாழாகியவண்டப் பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாதியின்பத தழுந்தப்படியாயோ
தாழாயோவெந்தை யருட்டாழ்கீழ நெஞ்சேயெனைப்போல்
வாழாதுவாழ்ந்தழியா வண்ணமிருப்பாயே. (௨)

இருப்பாயிருந்திடப் பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காக வாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்க வாகண்டாயவஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோபண்டையுள வாதனையாநீயலைந்து
கொஞ்சமுற்றுமுனைக் கூறசொல்லவாயுமுண்டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயெனபோல் நீயழுந்தவாராயோ. (௪)

வாராவரவாய்வடகிழற்கிழ வீற்றிருந்த
பூரியநம்மைப் புலப்படுத்தவேண்டியன்றோ.
வோராயோநெஞ்சே யுருகாயே வுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப் பாரகங்நிறைவாய்விடுமே (௭)

வாயாதோவின்பவெள்ளம் வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநாளும் பயிராயப்பிழையேயோ
வோயாமலுன்னி யுருகுநெஞ்சே யநிலைக்கே
தாயானமோனனருள் சந்திக்கவந்திடுமே (௮)

வந்தவரனைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகனம
பந்தமுறவுன்னைப் படியபிககநறவர்யா
ரிந்தமதியேறளககிங் கென்மதிகேளென்றலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற சாரினிபமுண்டாமே. (௯)

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம் பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பா ரதுவுநிலையன்றியுண்டோ
வுள்புலத்தையோரினருட் கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தெனபுலத்தாரோடிருந்து செய்பூசைகொண்டருளே (௧௦

அருளேயோராலயமா வானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருடீரமுயற்கோடோ வான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருடீரநீயுரைந்த தெவ்விடமோகாணேனே (௧௧)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்தைபிரான்றண்ணருளே
யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயற்கண்டிலனே
யவ்விடத்துமாயைபிலே மாண்டனையோ வவ்விடமுஞ்
செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. (௧௨)

ஏசற்றவங்நிலை முற்றுப்பெற்றது ஆக ௫௫௨.

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவதன்பிறகே [ரா
யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோவொன்றுய்ப்பலவா யுயிர்க்குயி
யாடுங்கருணைப்பரஞ்சோதி யருளைப்பெறுதற்கன்புநிலை
தேடும்பருவமிதுகண்டீர் சேரவாரஞ்சகத்தீரே. (௧)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளைக்
கைவந்திடவேமனறுள வெளிகாட்டுமிந்தக கருத்தைவிட்டுப்
பொய்வந்துழலுஞ் சமயநெறிபுகுதவேண்டாமுத்திதருந்
தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௨)

காகமுறவுகலந்துண்ணக் கண்டீரகண்டரகாரசிவ
போகமெனும்பேரின்பவெள்ளம் பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா
யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோவின் புற்றிடநாமினியெடுத்த
தேகம்விழுமுன்புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (ரு)

காடுங்கரையும்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௫௫௫-

எடுத்த தேகம்

கட்டளைக்கலிப்பா,

எடுத்ததேகம் பொருளாவிமூன்றுநீ
யெனக்கொன்றிலை யெனமோனநன்னெறி
கொடுத்தபோது கொடுத்தனறேயினுங்
குளறிநானென்று கூத்தாடமாயையை
விடுத்தவாறுங் கண்ணீரொடுகம்பலை
விலகுமாறுமென்வேட்கைப்ரவாகத்தைத்
தடுத்தவாறும்புகலாய்சிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே (க)
நோயும்வெங்கலிப் பேயுந்தொடரின்
நூலிற்சொன்ன முறையியமாதிநான்
றேயும்வண்ணமெனைக் காக்குங்காவலுந்
தொழும்புகொள்ளுஞ் சுவாமியுநீகண்டாய்
யோயுஞ்சன்மமினி யஞ்சலஞ்சலென்
றுலகங்கண்டு தொழவோருருவிலே
தாயுந்தந்தையுமானோய்சிரகிரித்
தாயுமான தயாபரமூர்த்தியே

எடுத்ததேகம்,முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௫௫௬

முகமெலாம்

முகமெலாங்கண்ணீர்முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்ப்ப
வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞர்
நிகமெலாந்தவமிலைழக்கின்று றென்செய்கோவேழை
சகமெலாம்பெறநல்லருள்தரு மாசமைந்தோய்-

முகமெலாம்-முற்றுப் பெற்றது-ஆ-௫௫௮

திடமுறவே-

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவேநின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்காத்தாளக்
கடனுனக்கென்றெண்ணி நின்னைக்கைகுவித்தோனலனோ
வடைவுகெட்ட பாழ்மாயையாழியிலேயினமல்லற்
படமுடியா தென்னவிற்பறறேபராபரமே. (க)

ஆராலமகண்டிங் கருட்குருவாய் நீயொருகால்
வாராயோவந்து வருத்தமெல்லாந் தீராயோ
பூராயமாகவருட் பூரணத்தி லண்டமுதற்
பாராதிவைத்த பதியே பராபரமே. (௨)

வாழாதுவாழவுனை வந்தடைந்தோ ரெல்லாரு
மாழாழியென்ன வருளானாரழுககாறறே
டேழாயெனவுலக மேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாருமுகம் பாரநீபராபரமே, (௩)

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளககருணையையான காணுந்தரமாமோ
வெள்ளத்தைமாற்றி விடககுணபார்நஞ்சூட்டும்
பள்ளத்தினம்ன்போற பதைத்தேனபராபரமே. [௪]

வாவிக்கமலமலர் வண்டாய்த்துவண்டுவண்
டாவிககுணியாறவுனககன்புவைத்தாககஞ்சலெனபாய்
பூவிறகும்வான்கடையிற புல்விறபோராபோலவொன்றைப்
பாவிககமாட்டேன் பதியேபராபரமே (௫)

விண்ணாறுவெறபின் விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணாறுபாயசிடுமென காதலவெள்ளங்கண்டிலையோ
தண்ணாறுசாந்தபதத் தற்பரமேநால்வேதப்
பண்ணாறுமின்பப் பதியேபராபரமே. (௬)

கூடியநின்சீரடியார கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவென்னெஞ்சமுக வாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத் திக்கனைத்துங்கைகுவித்து
பாடியநான்கண்டாய் பதியேபராபரமே. (௭)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடி
மஞ்சலெனவாழுமென தாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற றுயககுபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார் பதியேபராபரமே. (௮)

புத்திநெறியாகவுனைப் போற்றிப்பலகாலு
முத்திநெறிவேண்டாத மூடனேனோகெடுவேன்
சித்திநெறிக்கென்கடவேன சீரடியார்க்கேவல்செய்யும்
பத்திநெறிக்கேனுமுகம் பார்நீபராமரமே. (௯)

கண்டறியேன்கேட டறியேன் காட்டுநினையேயிதயங்
கொண்டறியேன்முத்தி குறிக்குந்தரமுமுண்டோ
தொண்டறியாப்பேதைமையேன சொலலேனினியொன்மைஎல்லாம்
பண்டறிவாய்நீயே பகராய்பராபரமே. (௰)

இடமுறவே-முற்றுப்பெற்றது-ஆகூ ருகூஅ.
யகூ

தன்வினை

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத்தனதருளாற் றானுணர்ந்து
மன்னைப்பொருளெனவே வாழாமறபாழ்நெஞ்சே
பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெய்யெனவே
யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட் டெனனபலன்கண்டாயே. (க)

தன்னை-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-ருசுசு

ஆக்குவை

ஆக்குவைமாயையாவு நொடியினிலதனைமாள
நீக்குவைநீக்கமிலலா நினைப்பொடுமறப்புமாற்றிய
போக்கொடுவரமின்றிப் புனிதநல்லருளானந்தம்
தாக்கவுஞ்செய்வாயன்றோ சச்சிதானந்தவாழ்வே. (க)

ஆக்குவை-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-ருஎஎ

கற்புறுசிந்தை

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந் தலைவநின்னலதோர்தெய்வம
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணானந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய
விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியாட்டுகாளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயுதப்பே ரினத்தனையிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோ பூரணானந்தவாழ்வே (உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்படலம்போர்த்த
பாதகசிந்தைபெறற பதகனுன்பாதநீழ
லாதரவடையவுள்ளன் பருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவலலார் பூரணானந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனைநாதாதீத நண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைககலந்துநிற்க நெஞ்சமேநீவாவென்றால்
வாதனைபெருககியென்னை வசனுசெய்துமனந்துன்மார்க்க
போதனைசெய்தனன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே (௪)

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்காசை
பண்ணியென்னறிவையெல்லாம் பாழாககியெனைப்பாழாக்குந்
திண்ணியவினையைக்கொன்று சிறியனையுய்யக்கொண்டார்
புண்ணியநினககேயன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே (ரு)

பதிநீபத்திக்கான பலனுநீபலவாச்சொல்லுந்
சித்திநீசித்தர்சித்தித் திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கான முதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே
தாயினுமினியநின்னைச் சரணமடைந்தநாயேன்
பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்றோ
தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன் றெளிவிலேன்வினை
போயினதாற்றுகிலலேன்பூரணாநந்தவாழ்வே[காலம்

கற்புறுசிந்தை-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௱௭௭

மலைவளர்காதலி

பதியுண்டுநிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
　　பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவுசுண்டுதவிசுண்டு திட்டாந்தமாகயம
　　படரொருநிமிஷமணுகாக
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசதுருண்டு
　　காயசித்திகளு முண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லம்மைநின்னருளிற்
　　கருத்தொன்று முண்டாகுமே
நதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
　　ஞானவானந்த வொளியே
நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
　　நானென்னுமகந்தை தீர்த்தேன்
மதியுண்டமதியான மதிவதனவல்லியே
　　மதுசூதனன தங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
　　வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (க)

தெட்டிலேவலியமட மாதர்வாய்வெட்டிலே
　　சிற்றிடையிலே நடையிலே
சேலொத்தவிழியிலே பாலொத்தமொழியிலே
　　சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டு பட்டிலேபுனைகந்த
　　பொடியிலே யடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலே நிறமினுக்கிலேயிலே
　　புந்திதனை நுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாம லறிவிலேபொறையிலே
　　நின்னடியார் கூட்டத்திலே

நிலைபெற்றவன்பிலே மலைவற்றமெய்ஞ்ஞான
ஞேயத்திலே யுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருளவையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே. (உ)

பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும
பொய்யென் றெனைககாட்டியெங்
போதத்தினடுவாகி யடியீறுமிலலாத
போதபூரண வெளிகரு
ளேதுமறநிலலெனறுபாயமாவைத்துநினை
வெலலாஞ்செய வலலசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்த வன்னையேநின்னையே
யெளியேன் மறந்துயவனே
வேதமுதலானநல் லாகமததனமையய
விளக்குமுட்கண்ணிலாரகரு
மிகநின்மகிமையைக கேளாதசெவிடர்கரும்
வீறுவாதம புகலும்வாயு
வாதநோயாளர்கரு மெடடாதமுககனுடை
மாமருந் துக்கமிாதமே
வரைராஜனுககிருகண் மணியாயுதிததமலை
வளாகாதலிப பெணுமையே (௩)

மிடியிட்டவாழகையா லுப்பிட்டகலமெனவு
மெயயெலா முள்ளுடைநது
வீறிட்டசெல்வாதந் தலைவாயிலவாசமாய
வேதனைகளுறவேதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையை யேவினனபாவிநான
றுடரிட்டதொழில்களெலலாந
துணடிட்டசாண்கும்பி யினபொருடடாயதுனை
தொண்டர்பணி செய்வதெனறோ
வடியிட்டசெந்தமிழி னருமையிடடாருரி
லரிவையோர் பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டு நடைநடந்தருளடிக
ளடியீது முடியீதென
வுடியிடடமறையேசு பச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவு தேவையரசே

வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே (௪)

பூரணிபுராதனி சுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகி திரியம்பகியெழிறு
புங்கவிவிளங்குசிவ சங்கரிசகஸ்ரதள
புஷ்பமிசை வீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்த சத்தியென்றுன்
னாமமேயுச்சரித் திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழ
வகிலாண்ட கோடியீன்ற
வன்னையேயின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானந்த ரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளர்மருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே (௫)

பாகமோபெறவுனைப் பாடவறியேன்மலப்
பரிபாகம் வரவுமில்லை
பண்புமோசற்றுமிலை நியமமோசெய்திடப்
பாவியேன் பாபரூப
தேகமோதிடமில்லை ஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன் பேரின்பமோ
சேரவென்றாற்களவு மனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்கு தென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோ குரோதமோலோபமோ
முற்றுமாச் சரியமோதான்
முறியிடடெனைக்கொள்ளு நிதியமோதேடவெனினோ
மூசுவரி வண்டுபோல்
மாகமோடவுமவல்லனெனையாளவல்லையோ
வளமருவு தேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப் பெணுமையே (௬)

தூளேறுதூசிபோல் வினையேறுமெய்யெனுந்
தொகதினுடசிக்கிநாளுஞ்

கழலேறுகாற்றினிடை பழலேறுபஞ்செனச
சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்பேற வுள்ளுடைந்து
நயனங்களற்றதோ ரூரேதுபோலவே
நானிலந் தனிலலையவோ
வேளேறுதந்தியைக கனதந்தியுடன்வென்று
விறையேறு மாலைசூடி
விண்ணேருமேகங்கள வெந்பேறிமறைவுற
வெட்டிய கருங்கூந்தலாய
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
மனதுக் கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுககிருண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெணுமையே (எ)

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாமயேய்கள்
புந்திமுத லானபேயகள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென்
போததைதை யூடழித்து
வாதனைவளாததிடச சதுரானவேதவஞ்சன்
வுதித்தானி வல்லவெலலாம்
வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதிக்ய
விதைதயை வியந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகிய மகாமந்த்ரரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நறசமயமானபயிர் தழையவருமேகமே
ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராஜனுககிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிபபெணுமையே. (அ)

மலைவளர்காதலி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௫அ௫

அகிலாண்டநயாகி சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டடொளிர் பிராணவாயுவெனு
திகளமோடுகம னஞ்செய்யு
மனவெனுமபெரிய மத்தயானையையென்
வசமடக்கிடின்மூ மண்டலத்

திடடமுற்றவள ராஜயோகமிவன்
யோகமென்றறிஞர் புகழவே
யேழையேறுலகி னீடுவாழவனினி
யிங்கிதற்குமநு மானமோர்
பட்டவர்த்தனர் பராவுசகரதர
பாசயமான சுபயோகமும்
பாரகாவிய கவிதவநான்மறை
பராயணஞ்செய் மதியூகமு
மட்டசித்தியுந லண்பருககருள
விருதுகட்டியபொ னன்னமே
யண்டகோடிபுகழ் காவைவாழுமகி
லாண்டநாயகியெனமலைமயே (க)

அகிலாண்டநாயகி-சந்தவிருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆடுஅசு

பெரியநாயகி-விருத்தம்

காற்றைப்பிடித்து மட்கரகத்தடைத்தபடி
கனமப் புனற்குளூறுங்
கடைகெட்டநவவாயில பெற்றபசுமட்கலக
காயத்து ளேயிருத்திச
சோற்றைசசுமத்திநீ பந்தித்துவைககத்
துருத்திககுண் மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்ன பேறுபெற்றேனருட்
டோயநீ பாய்சசல்செய்து
நாற்றைப்பதித்தென ஞானமாம்பயிரதனே
நாட்டிப் புலப்பட்டியு
நமனைதீப்பூடு மனுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பகுத்தருளி யெனையாளவல்லையோ
பெரியவகி லாண்டகோடி
பெறறநாயகிபெரிய கயிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகி யம்மையே' (க)

பெரியநாயகி-விருத்தம்-முற்றுப்பெற்றது-ஆடுஅள.

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனை வாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமெளனியருடைமைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவு கானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கை யென்னேயென்னே' (க)

என்னைநான் கொடுக்கவொருப்பட்டகால
மியாதிருந்தென் னெவைபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோலருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப்பெருமுகிலே யரசேசொல்லாய் (உ)

அரசேநின்றிருக்கருணை யல்லாதொன்றை
யறியாதசிறியேனுனதினுன் முத்திக்
கரைசேரும்படிக்குனருட் புணையைக்கூட்டுங்
கைப்பிடியேகடைப்பிடியாக் கருத்துட்கொண்டேன் (ந)

கண்டேனிங்கென்னையுமென் றனையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான் கண்டேன்கண்டேன்
விண்டேனென்றெனைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்களிப்பின்வியப்பபாலன்றோ (ச)

ஓவென்றசுத்தவெளி யொன்றேநின்றிங்
குயிரையெல்லாம்வம்மினெனவுவட்டாவின்பத்
தேவென்றநீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோசெகவிலாசம் (ரு)

செகத்தையெல்லா மனுவளவுஞ் சிதறவண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பையணுத்திரளையெல்லா
மகத்துவமாம்பிரமாண்டமாகசசெய்யும்
வல்வாநீநினைந்த வாறேயெல்லாம் (சு)

சொல்லாலே வாய்துடிப்பதல்லாநெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கலலாலேயிருந்தநெஞ்சுங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ (எ)

தந்தைதாய்-முற்றுப்பெற்றது-ஆகூ-ருகூச

பெறறவட்கே

பெறறவட்கே தெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதை யறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கே கண்ணீர்கம் பலையுண்டாகு
முறாதவரே கன்னெஞ்சமுடையாராவர் (க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங் கையராகி
யப்பனே யானந்த வடிகளேநீ
வாவாவென் றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க் கிரங்குவதெவவாறுநீயே (உ)

நீயேயிங் கெளியேற்குந் தாகமோக
கினையூடே நின்றுணர்த்தி நிகழ்த்தலாலே

பேயேற்குந் தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானே யினனமன்பு பெருகப்பாராய் (௩)

பாராயோவென்றுயா மெல்லாமைய
பகருமுன்னே தெரியாதோ பாவியேன்முன்
வாராயோ வின்னமொரு காலானுலு
மலர்க்காலென் சென்னிமிசை வைத்திடாயோ. (௪)

வைத்திடுங்காலைப் பிடித்துக்கண்ணின் மார்பில்
வைத்தணைத்துக கொண்டு கையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைபபுக விருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியககமற வினபசுகஞ் சேர்வதனறோ. ௫

சேராமற சிறறினதனைப் பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பே ரினததுடனேசேராவண்ண
மாராக நானலைந்தே னரசேநீதா
னறிந்திருந்து மாயையிலே னழுந்தவைததாய் ௬

வைத்தபொருளுடலாவி மூன்றுநின்கை
வசமெனவே யானகொடுக்க வாங்கிககொண்டு
சித்தமிசைப் புகுந்ததுதான் மெயயோபொயயோ
சிறியேற்கிங் குளவுரையாய திகையாவண்ணம் ௭

திகையாதோ வெந்நாளும் பேரானந்தத்
தெள்ளமுக முதவாமற் றிவலைகாட்டி
வகையாக வலககழிததா யுணடுடுதது
வாழந்தேனு னிரணடுதான மாடுபோலே ௮

மாடுமக்கள் சிற்றிடையார் சேமபொருளை
வைத்தகன தனமேடை மாடகூடம
விடுமெனபாற் றொடர்சசியோர் விடைவிடாமன்
மிக்ககதிவிட்டனறோ விளங்கலவேண்டும். ௯

விளங்கவெனக்குளளே விளங்காநின்ற
வேதகமே போதகமே விமலவாழவே
களங்கரகி தப்பொருளே யென்னை நீங்காக
கண்ணுதலே நாதாந்தக் காடசிப்பேறே ௰

நாதமேநாதாந்த வெளியேசுத்த
ஞாதுருவே ஞானமே ஞேயமேநல
வேதமே வேதமுடி வானமோன
வித்தேயிங் கென்னையினி விட்டிடாதே. ௰௧

பெற்றவட்கே-முற்றுப்பெற்றது ஆ-சுாசு

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனி லொருநால்வர்க்குங்
கடவுணியுணர்த்துவதுங் கைகாட்டென்றாற்
சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந்தன்மை
அரும்புபற்றிக கடல்கடக்குந் துணிபேயன்றோ ௧

அன்றேயாமோ வெனவுஞ் சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறா யாற்றநேரே
நின்றேயே நினைபபெறுமா றெவ்வாறங்கே
நின்னருள்கொண் டறிவதல்லானெறிவேறுண்டோ. ௨

நெறிபார்க்கி னின்னையன்றியகிலம்வேறோ
நிலநீர்தீககால்வானுநீயலாத
குறியாது மிலலையென்றால் யாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூறுடையாய் கூறாய்கூறாய் ௩

கூறாயவைம்பூதச் சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும் பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன் சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின் மகிமைநன்றே ௪

நன்றெனவுந்தீதெனவு மெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்த நியாயஞ்சற்றே
யின்றெனக்குவெளியானா லெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருட னிருந்துவாழவேன் ௫

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவு மிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தா கற்பனையாம் மயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச் செயலபோய்வாழப்
பரமேநினானந்தப் பார்வையெங்கே ௬

எங்கேயெங் கேயருளென் றைமையிரந்தா
னேழையிவனெனவுமென் னிசைகூறு
மங்கேயெங்கேயெளிவந் தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பா னலந்துபோனேன் ௭

போனநாட் கிரங்குவதே தொழிலாயிங்ஙன்
யொருந்து நாளத்தனையும் போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின் மோனஞான
நாட்டமுற்று வாழ்ந்திருக்கு நாளெந்நாளோ ௮

நாட்பட்டகமலமென்ன விதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்க நாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக் காயமென்றோ
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்க வருமந்நீதி ௯

நீதியெங்கே மறையெங்கே மண்விண்ணெங்கே
நித்தியா மவர்களெங்கே நெறிதப்பாத
சாதியெங்கே யொழுக்கமெங்கே யாங்களெங்கே
தற்பரநீ பின்னுமொன்றைச சமைப்பாதானல். (ய)

ஆனலும் யானெனதிங் கற்றவெல்லை
யதுபோது மதுகதிதா னல்லவென்று
போனலுங யாண்போவ னல்லான் மோனப்
புண்ணியனே வேறுமொரு பொருளைநாடேன், (யக

பொருளேநின் பூரணமே விட்டகாலம்
போகருவா வுண்டோதற போதமுண்டோ
விருடானுண் டோவலலால் வெளிதானுண்டோ
வினபமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமநகுண்டோ யஉ

உண்டோநீ படைத்தவுயிர்த் திரளிலென்போ
லொருபாவி தேகாதி யுலகம்பொய்யாக
கண்டேயுமெள்ளவுத் துறவுமின்றிக்
காசுனிககு ளலைந்தவராா காட்டாய்தேவே யங

தேவரெல்லாந்தொழுசசிவந்தசெந்தாண்முக்கட
செஙகரும்பேமொழிககுமொழிதிதிப்பாக
மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந்திருசசெவிக்கே
மூடனேனபுலம்பியசொன் முற்றுமோதான். யச

முற்றுமோவெனக்கினியா னந்தவாழவு
மூதறிவுக்கினியாயநின் முளரித்தாளிற
பற்றுமோ சறறுமில்லை யையோவையோ
பாவிபடுங கடகலககம பார்ததிலாயோ. யரு

பார்த்தனவெல் லாமழியு மதனைச்சுட்டிப
பாராதே பார்த்திருககப ரமேமோனமூர்த்திவடி வாயுணர்த்துங் கைககாட்டுணமை
முற்றுயென தல்லலவினைமுடிவதெனறோ யசு

என்றுனைநீயனறுளம்யா மென்பதென்னை
யிதுநிற்கவெலலந்தா மில்லையென்றோ
பொனறிடசசெய் வல்லவனியெமைபபடைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதே. யஎ

பொருந்துசகமனைத்திணையும்பொய்பொய்யெனறு
புகனறபடிமெய்யென்றே போதநபத்
திருந்தபடியெனறிருப்ப தன்றேயன்றே
தெமபெருமான் யான்கவலை யொய்தாக்காலம். யஅ

காலமே காலமொரு மூன்றுங்காட்டுங்
காரணமே காரணகாரியங்களில்லாக
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக
குறைவறநின்னருள்கொடுத்தாற் குறைவோசொல்லாய்

சொல்லாய தகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரே தொண்டனேனைக
கல்லாகப்படைத்தாலு மெத்தநன்றே
கரணமுட னுறவுகலக்கமாட்டேன் ௨௰

கலங்காதநெஞ்சுடைய ஞானதீரர்
கடவுளுனைக் காணவேகாயமாதி
புலங்காணாநானொருவன் ஞானம்பேசி
பொய்க்கூடு காத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். ௨௧

கண்டிலையோ யான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளன்பார
தொண்டாடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. ௨௨

சோதியாயிருட்பிழம்பைச சூறையாடுந்
தூவெளியேமௌனதொடர்து தொடர்நதெந்நாளும
வாதியாநினறவினைப்பகையைவென்ற
வாழ்வேயிங்குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். ௨௩

மயககுறுமென் மனமணுகாம்பதைகாட்டி
வலவினையைப்பறித்தனையே வாழ்வேநானென்
செயககடவேன்செயலெல்லாநினதேயென்று
செங்கைகுவிப் பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. ௨௪

வேறுபடுஞ்சமயமெல்லாம் புகுநதுபாாககின்
விளங்குபரம்பொருளேநின்விளையாடடல்லால்
மாறுபடுங்கருததில்லைமுடிவின்மோன
வாரிதியினதிரைபோலவயங்கிறறம்மா ௨௫

அம்மாவித்தி ததிசயந்தானன்றோவன்றோ
வகண்டநிலை யாககியென்னையறிவாமவண்ணஞ
சுமமாவேயிருக்கவைத்தையையாவாங்கே
சுகமயமாயிருபபதலலாற் சொலவானென்னே ௨௬

என்னேநானபிறந்துழலவந்தவாறிங்
கென்னகென்னவோசெயவிலையேயேழையெனபான்
முன்சேசெயவினையெனவும பினனேவந்து
[illegible] ௨எ

தாயான தண்ணருளை நிரம்பவைத்துத்
    தமியேனைப்புரவாமற் றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையா வேகதேசம்
    பூரணத்துக்குண்டோதான் புகலல்வேண்டும் ௨௮

புகலரியவின்விளையாட் டென்னையெந்தாய்
    புன்மையறிவுடையவென்னைப்பொருளாப்பண்ணி
யிகலவினைக்குமலமாயை கன்மத்தூடே
    யிடருறவுஞ்செய்தனையேயிரக்கமீதோ ௨௯

இரக்கமொடுபொறையிதவறிவாசார
    மிலலேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல்புடையேனைபாழ் நெஞ்சமெந்தாய்
    கருந்தாதோவலவுருக்கோகரியகல்லோ (௩௰)

கலலாவின்-முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௬௨௪

பராபரக்கண்ணி

சீருறுதெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
    பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே

கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணாமலருள்
    விண்ணூடிருந்தவிளைவேபராபரமே ௨

சிந்தித்தவெல்லாமென சிந்தையறிந்தேயுதவ
    வந்தகருணை மழையேபராபரமே ௩

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
    பேராறேமோனப் பெருக்கேபராபரமே ௪

ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறையோலமிடும்
    பேரறிவேயின்ப பெருக்கேபராபரமே ௫

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக்
    கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே ௬

எத்திக்குந்தானாகி யென்னிதயத்தேயூறித்
    தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே ௭

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
    கைக்குள்வளர்நெல்லிக்கனியேபராபரமே ௮

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
    சித்தேயெனதுள்ளத்தெளிவேபராபரமே ௯

கண்ணேகருத்தேயென்கற்பகமேகண்ணிறைந்த
    விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே ௰

வாக்காயமனதாய்மனவாக்கிறந்தவாபாற்
    றுக்காதேதாகந்தணியேபராபரமே ௰௧

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்றவொரு
வார்த்தைசொல்லவந்த மௌனவேபராபரமே. (௰௨)

வானந்தமன்னினந்தம் மவலத்துவைத்துப்பார்க்கவெனக்
கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே, (௰௩)

அன்பைப்பெருக்கியெனை யாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. (௰௪)

வானமெல்லாங்கொண்ட மௌனமணிப்பெட்டகத்துக்
கானபணியான வணியேபராபரமே. (௰௫)

ஓடுமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளான நட்பேபராபரமே, (௰௬)

சித்தநினைவுஞ் செயுஞ்செயலுநீயெனவா
மூதத்தமுடனான வுறவேபராபரமே (௧௭)

போதாந்தப்புண்ணியர்கள் போற்றிஜயபோற்றியெனும்
வேதாந்தவீட்டில விளக்கேபராபரமே. (௧௮)

முத்தாந்தவீதி முளைத்தெழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவ பராபரமே. (௧௯)

ஊனந்தருமுடல மென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டி யலைந்தேன்பராபரமே. (௨௰)

என்புருகிநெஞ்ச மிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலந்தேன்பராபரமே. (௨௧)

சுத்தவறிவாய்ச் சுகம்பொருந்தினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென செய்வேன்பராபரமே. (௨௨)

மாறுவனுபூதி வாக்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறாதெனசெய்வேன் சிவமேபராபரமே· (௨௩)

தாகமறிந்தின்பநிட்டை தாராதேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென் செய்வேன்பராபரமே. (௨௪)

அப்பாவென்னையப்பிலவைப்பேயாற்றுகிலேன் போற்றியென்று
செப்புவதல்லாலவேறென் செய்வேன்பராபரமே , (௨௫)

உற்றறியுமென்னறிவு முட்கருவிபோற்சவிமாண்
டற்றவின்பந்தங்கிலையே யையாபராபரமே. (௨௬)

சொல்லாலடங்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாலென்றாகமறுமோபராபரமே. (௨௭)

பாராயோவென்னைமுகம் பார்த்தொருகாலென்கவலை
தீராயோவாய்திறந்து செப்பாயபராபரமே. (௨௮)

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராயபராபரமே. (௨௯)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருளவங்கனவிலு நைவுத
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே (கூ0)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்னருளைப்
பார்த்தவன்னெனைமுகம் பார்நீபராபரமே கூக]

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதெனமுகம் பார்நீ பராபரமே (கூஉ)

உள்ளமறிவாயுழைப்பறிவாய் நானேழை
தள்ளிவிடினமெத்தத் தவிப்பேனை பராபரமே கூங)

கன்றிறுக்குசசேதாகனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே கூச)

எண்ணாதவெண்ணமெலாமெண்ணியெண்ணியேழைநெஞ்சம்
புண்ணாகசெய்ததினிப் போதும்பராபரமே (கூரு)

ஆழிததுரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன் டிமை
பாழிறறிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே கூசு)

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போறகூத்தாடிற்
குற்றமெனறெனைநெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே(கூஎ)

ஐயோவுனைககாண்பா ஞசைகொண்டத்தனையும்
பொயயோவெளியாயப் புகலாய்பராபரமே (கூஅ)

துன்பககண்ணீரிற் றுளைந்தேற்குனஞனந்த
வின்பக்கணணீர்வருவ ளெந்நாளபராபரமே கூகூ)

வஞ்சனையும்பொயயுமுள்ளே வைத்தழுக்காறுயுளறு
நெஞ்சனுககுமுண்டோ நெறிதானபராபரமே (ச0)

பாசம்போய்கின்றவர்போற் பாராட்டியாறுது
மோசம்போனேனை முறையோபராபரமே (சக]

நன்றறியேன்றீதறியே னென்றுநின்றவனு
றென்றறியேனனேழை யெனனைபராபரமே [சஉ]

இன்றுபுதிதன்றே யெளியேனபடுந்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே [சங)

எத்தனைதான்சன்மமெடுத் தெத்தனைநான்பட்டதுய
ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே [சச]

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே [சரு]

உற்றுற்றுநாடியுளமருண்ட பாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே (சசு)

எள்ளளவுநின்னைவிடவில்லா வெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே சஎ)

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. (சஅ)

சொன்னத்தைச்சொல்வதல்லாற்சொல்லறவென்சொல்லுருநிக்
கென்னத்தைச்சொல்வே னெளியேன்பராபரமே (௪௯)

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே (௫0)

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லா லுன்னடிமைச்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே (௫௧)

துச்சனெனவேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்கண்டா
லச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே (௫௨)

கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினந்த
மண்ணுவாாகட்டைமதியேன்பராபரமே (௫௩)

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிச்சைபராபரமே(௫௪)

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானேன்மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே (௫௫)

வாயினாற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்துந்
தாயிலார்போலானே னானேன்பராபரமே (௫௬)

அன்னையிலாசசேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணா
வென்னகத்திற்றாய்போ லிருக்குமபராபரமே (௫௭)

உற்றுநினைக்கிற்றுயரமுள்ளுள்ளே செந்தீயாய்ப்
பற்றநொந்தேனென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. (௫௮)

பொய்யனிவனென்றுமெள்ளப்போதிப்பார்சொற்கேட்டுக்
கைவிடவும்வேண்டாமென்கண்ணேபராபரமே (௫௯)

எண்ணமறிந்தேதவிளப்பறிந்தே யேழையுய்யும்
வண்ணந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. (௬0)

காட்டாதே யென்னையொன்றி னாட்டியிதமகிதங்
காட்டாதேயெல்லாநீ கண்டாய்பராபரமே (௬௧)

உன்னைநினைந்துன்னிறைவி லுள்ளேயுலாவுமென்னை
யன்னைவயிற்றின்ன மடைக்காதேபராபரமே. (௬௨)

பாருனக்கென்னெண்ணும் பழக்கமேமாறா
வரமெனக்குத்தந்தருளென் வாழ்வேபராபரமே. (௬௩)

வந்தித்துநின்னை மறவாக்கடனாகச்
சிந்திக்கநின்னருள் செய்யாய்பராபரமே (௬௪)

எவ்வுயிருமென்னுயிர்போலெண்ணியிரங்கவுநின்
றெய்வவருட்கருணை செய்யாய்பராபரமே (௬௫)

வெட்டவெளிப்பேதையன் யான் வேறுகபடொன்றறியேன்
சிட்டருடன்சேரனந்த தெண்டன்பராபரமே (௬௬)

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வைப்பாய்பராபரமே ௬௭

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிலாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. (சுஅ)

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணுநான்றேன்றுந
வைப்பையறியா நிலையாலையாய்பராபரமே, (சுகூ)

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. (எ0)

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிகாப்பண்ணறநின்
றன்னொடுகாணிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (எக)

மைவண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. (எஉ)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. (எங)

ஆங்காரமற்றுன் னறிவாவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. (எச)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. (எரு)

சொல்லடாவூமரைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (எசு)

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாசசுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. (எஎ)

கெட்டியென்றுன்னன்பர் மலங்கெட்டயர்ந்தோர் பூரணமாந்
தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பராபரமே. (எஅ)

காட்டவருளிருக்கக் காணுதிருண்மலத்து
நாட்டாமெனக்குவர னன்றோபராபரமே. (எகூ)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளு மன்றோபராபரமே. (அ0)

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னுநிலையின்பமுண்டோ
சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே (அக)

மண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவுருவைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்றுகாண்பேன்பராபரமே (அஉ)

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலநாளிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே (அங)

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. (அச)

அனைத்துமாய்நின்றவே யான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே (அரு)

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமின்றா
லென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே (அசு)

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும்பராபரமே [௮௭]

கொழுந்திலுயிரெனக் கோதறவுள்ளவ்வழி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண் டாகும்பராபரமே (௮௮)

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பாவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேறும்பராபரமே (௮௯)

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்போன்பான
தாகியரும்யோகமுன்னே சாரந்தோபராபரமே [௯௰]

அல்லும்பகலுமறிவாகி நின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுவைகாண்பராபரமே [௯௧]

எச்சிலென்றுபூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே [௯௨]

அந்தகரணமடங்கத் துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன் றெந்தாய்பராபரமே [௯௩]

தன்னையறிந்தாற்றலைவன்மேற்பற்றலறு
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே (௯௪

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டேபராபரமே (௯௫]

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே [௯௬]

கற்றகலையாணிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவித்தேவெளியாமன்றோபராபரமே [௯௭]

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோநின்னருளாம்
விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே [௯௮]

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
பாரேன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே (௯௯]

வான்காணவேண்டின் மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய் நாட்டம்பராபரமே (௱)

வாதனைவிட்டென்னருளின் மன்னினல்லால்வேறுமொரு
சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே [௱௧]

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகளிபதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே (௱௨

விளக்குந்தகளியையும் வேறென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறநீவேறென் றுசொல்வார்பராபரமே (௱௩

பாராதிநீயாப் [illegible]
மாராயுஞ்சீவனுநீ [illegible]பராபரமே (௱௪

பொய்யைப்பொய்யென்பறியும் போதத்துக்காதாவுன்
மெய்யருளென்றோ விளம்பாய்பராபரமே (௱௫

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத்
தெரிவாதவில்லையென்ற திறம்பராபரமே (௯௬)

மாயாசகமில்லையேன் மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே (௯௭)

வாறுதிநீகயனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதே சாற்றும்பராபரமே (௯௮)

வெள்ளக்கருணைமத வேழவாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே (௯௯)

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டாற்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே (௱)

மாயைமுதலாம்வினை நீமன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானது நீயன்றோபராபரமே (௱௧)

என்னறிவுமயானுமென வென்பதுவுமாமிவைக
ணின்னவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பராபரமே (௱௨)

பாரறியாதண்டப் பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோ வறியேன்பராபரமே (௱௩)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டநின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே (௱௪)

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொளிபுகாமோனவட்டக்
கப்பனுக்காம்வான்பொருளீ கண்டாயபராபரமே (௱௫)

என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போலவலியவரு முண்டோபராபரமே (௱௬)

பார்கவினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்துநின்செயலே
யார்க்குசெயலில்லையே யையாபராபரமே (௱௭)

ஒன்றேபலவே யுருவேயுருவேயே
வென்றேயழைப்பதுன்னை யென்றுபராபரமே (௱௮)

செப்புவதெல்லாஞ் செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
றொப்பியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே (௱௯)

ஆரிருந்தென்னார்போயென் னாரமுதாநின்னருளின்
சீரிருந்தாலுய்வேனே சிவமேபராபரமே (௱௰)

வஞ்சநமனவாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந் தேனையாபராபரமே (௱௰௧)

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே (௱௰௨)

எந்தெந்நாளுமெனைப் பிரியாதென்னுயிராயச்
சிந்தைகுடிகொண்டவவுட் டேலேபராபரமே (௱௰௩)

அஞ்சலஞ்சலென் றடிமைக கப்போதைக்கப்போதே
நெஞ்சிலுணர்ந்து நிறைவேபராபரமே (௱௰௪

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார் யாவரென்னையான்கொடுத்துப்
பின்னையுன்றற்பெறநலம்பேசேன்பராபரமே (௧௨௫)

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றோ நீமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே (௧௨௭)

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே (௧௨௭)

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே (௧௨௮)

சுட்டியுணராமற் சூரியனிலையாய்வெளியில்
விட்டிடின்னையாளே வியம்பேன்பராபரமே (௧௨௯)

சூதொன்றுமின்றியெனைச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோ வின்பமபராபரமே (௱௩௰)

வாயொன்றும்பேசாமொனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே (௱௩௧)

என்றுமிருந்தப்படிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே (௧௩௨)

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாபெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுனை கண்டேன்பராபரமே (௧௩௩)

பித்தனையேதுமறியாப் பேதையெனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதானதெண்ட னிடுவேன்பராபரமே [௧௩௪]

தாயார்கருப்பத்தூடனமுந் தண்ணீருந்தருளு
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே (௧௩௫)

விரிந்தமனமொடுக்கும் வேளையினுனைகப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே [௧௩௬]

சிந்தனைபோய்நானெனல்போய்த் தேககவின்பமாமழையை
வந்துபொழிந்தனைநீ வாழிபராபரமே [௧௩௭]

தந்தேனேயோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயெந்தனைநீ வாழிபராபரமே [௧௩௮]

மண்ணும்விண்ணும்வந்துவணங்காவோநின்னருளைக்
கண்ணுறவுட்கண்டவரைக் கண்டசர்பராபரமே [௧௩௯]

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்செயல்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ்சொல்லும்பராபரமே [௧௪௰

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே [௧௪௧]

பொங்கியநின்றண்ணருளைப் புட்கலமாய்பெற்றவர்கட்
கெங்கெழுந்தெளுயிறி யம்பாபராபரமே [௧௪௨]

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையென்னிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே [௧௪௩]

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார்போற்றிரியுந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகங்காண்பராபரமே (௱௪௪)

கங்குல்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே (௱௪௫)

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடரவாபராபரமே (௱௪௬)

அப்புமுப்பும்போன்ற வயிக்கியபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே (௱௪௭)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிகாண்பராபரமே. (௱௪௮)

தம்முயிர்போலெவ்வுயிருந் தாமென்றுதண்ணருள்கூர்
செம்மையருக்கேவலென்றுசெய்வேன்பராபரமே (௱௪௯)

விண்ணுக்குமவிண்ணாகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணவிருக்குமாறு பகராய்பராபரமே (௱௫௰)

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே (௱௫௧)

கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைபூசை செய்வார்பராபரமே (௱௫௨)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே (௱௫௩)

பஞ்சசுத்திசெய்துன்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்தால்
விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே (௱௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவெனையாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே (௱௫௫)

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச்சற்குருவும் வாய்க்கும்பராபரமே ௱௫௬

விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே (௱௫௭)

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணைய நல்லோர்பராபரமே (௱௫௮)

சொன்னதைச்சொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப்பேய்க்
கின்னல்வருவதெங்ஙா னெந்தாய்பராபரமே (௱௫௯)

இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றே
வன்றேவிளைந்ததன்றோவாற்றேன்பராபரமே ௱௬௰)

எண்ணமுந்தானின்னவிட வில்லையென்றுமியான்முனமே
பண்ணவினையேது பகராய்பராபரமே (௱௬௧)

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னவினைகூடன் முறையோபராபரமே (௱௬௨)

அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குணர்வு கூறாய்பராபரமே (௱௬௩)

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே (௧௬௪)

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநாளொருவ
னில்லையெனிலெங்கே யிருக்கும்பராபரமே (௧௬௫)

முக்குணத்தாலெல்லா மூலக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே (௧௬௬

ஆற்றப்படாதுன்பி மையவென்றலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே [௧௬௭]

பூராயமாம்மனதைப் போக்கவறியாமலையோ
பிராயலைந்தே னரசேபராபரமே (௧௬௮)

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே ௧௬௯)

வாதுக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற்பாழ்த்தமன
மேதுக்குக்கூத்தாடுதெந்தாயபராபரமே (௧௭௰)

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே (௧௭௧)

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றமெய்க்குறங்காய்க்
கள்ளமனத்துள்ளுவதென் கண்டாய்பராபரமே ௧௭௨)

வந்ததையும்போனதையும் வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற்
சிந்தையிதமகிழ்ந்தன்றுசேரும்பராபரமே ௧௭௩)

ஏறுமயிர்பாலமுணர் விந்தவிடயங்கநெருப்
பூறலுநன்று வறிந்தேன்பராபரமே ௧௭௪)

பொறிவழியேபோமை பொறியாயுழல்வதுநின்
னறிவின்விதித்த விதியாமோபராபரமே ௧௭௫)

பாசசாலங்களெல்லாம்பறறுவிட ஞானவைவாள்
வீசகாளெந்நாள் விளம்பாயபராபரமே ௧௭௬)

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவிடநல்லதென்று
சிந்தைசெயவந்தநிறைஞ் செப்பாய்பராபரமே ௧௭௭)

பொய்யெல்லாமொன்றாப் பொருந்திவைத்தபொய்யுடலை
மெய்யெனநான்மெய்யாய விடுமோபராபரமே ௧௭௮

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பியையோ
நின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே ௧௭௯)

நித்தியமொன்றிலவாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற்
கித்தனைத்தான்றுன்பமுண்டோவென்னேபராபரமே

தேகமிருக்கின்றுசடர் தேமபுவதெள்ளித்திரையி
னாகமதிந்தாறுயந்த்ர ஞணரேபராபரமே (௧௮௧)

ஏதச்சுமையா யெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே [க௮௨]

தோர்பாவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சிவனென்றிங்
கார்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே [க௮௩]

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்ன கண்டேன்பராபரமே [க௮௪]

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைசேரிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுங்காண்பராபரமே [க௮௫]

நூலேணிவிண்ணேற நூற்குப்பவித்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்றூற் போதம்பராபரமே [க௮௬]

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றையொக்கு
மன்றுங்கலைஞான மாகமம்பராபரமே [க௮௭]

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே [க௮௮]

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
னாட்டமின்றிவாய்பேச லன்றோபராபரமே [க௮௯]

வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே [க௯௰]

காலமொருமூன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார் நல்லோர்பராபரமே [க௯க]

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே [க௯௨]

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துச்சிந்தைவழி
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே (க௯௩)

ஏதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியானென்னார்கள்
போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே (க௯௫)

மாயமயக்கொழிந்தாற் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருணிலையி னிற்பார்பராபரமே (க௯௬)

சித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சுத்தர்களோநல்ல துறவோர்பராபரமே (க௯௭)

என்நெஞ்சமேனு மிரங்குமோநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சருமுளரோ காட்டாய்பராபரமே (க௯௮)

மந்தவறிவாகியின்பம் வாயாதிருந்தலைந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே [க௯௯]

தேடினேனிக்கலைத்துந் தெண்டனிட்டேன்சிந்தைநைந்து
வாடினேனென்மயக்க மாற்றாய்பராபரமே (௨௱)

மடிமையெனுமொன்றை மறந்தன்றோவென்னை
பிடிக்கொள்ளல்வேண்டு மரசேபராபரமே ௨௱௧

காலர்பயந்தீரவின்பக் காந்தபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே ௨௧௨

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றழியப்
பார்ப்பதல்லால்வேறுமொன்றைப் பாரேன்பராபரமே

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்கரையப்
பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைபராபரமே ௨௧௪

ஆடியோய்ப்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குமுனைத்
தேடியோய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே ௨௧௫

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோனநலமோ பராபரமே ௨௧௬

ஆனந்தமானநின்னை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே ௨௧௭

ஏதுக்குமுன்னைவிட வில்லையென்றுமென்கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான் சொன்னேன்பராபரமே ௨௧௮

முத்தியிலுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரத்தனைபேரென்றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே ௨௧௯

நீயன்றிநானார் நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிசூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே ௨௱௨

அங்கமேநின்னவடிவ மானசுகர்கூடப்பிடநீ
யெங்குமேனேனென்ற தென்னேபராபரமே ௨௨௧

கொள்ளைவெள்ளத்தண்ணருண் மேற்கொண்டெழுந்தார்கிழித்தா
கள்ளமனக்கப்பலெங்கே காணும்பராபரமே [ற்

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ ரென்றவர்க்குஞ்சம்மதஞ்சொல்
வக்கணையாவின்பம் வருமோபராபரமே ௨௨௩

தூல்லெலறியப்பாசி தலைக்குந்நன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயறிஞ்
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே ௨௨௫

என்னறியாவென்னலற்றோ ரெங்கிருந்தும்பார்க்கினுநின்
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே ௨௨௬

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்டிதுங்கத
காற்றைப்பிடித்தலேந்தேன் கண்டாய்பராபரமே ௨௨௭

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கின்வார்க்கவர்க்குநல்லாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே ௨௨௮

அடுத்தவியல்பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்லாற்
றொடுத்ததொன்றையான்வேண்டிச் சொல்லேனைப்பராபரா

உள்ளம்பறியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலேயோ
துன்னியிலங்கன்றுயுத துடிப்பேன்பராபரமே (௨௨௰)

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே (௨௨௧)

முன்னாண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டதெல்லா
மிங்காணிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே (௨௨௨)

கன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைபராபரமே (௨௨௩)

கண்டபிரானென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே (௨௨௪)

காணாதன்மையென்று நாடாமனுடவின்ப
வாணாகிநின்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௫)

அணுத்தானுமணுவா யண்டமெல்லாந்தானும்
மகத்தானைநின்றனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௬)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமென்கண்ணே
வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபராபரமே (௨௨௭)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியையோராடி
யிரந்தோருந்தம்மதென்பா ரென்னேபராபரமே (௨௨௮)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுருவாழியருள்
வார்த்தையென்றும்வாழியன்பர் வாழிபராபரமே (௨௨௯)

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பராபரமே (௨௩௰)

இற்றையவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே (௨௩௧)

நாடுநகருநிசா ளூட்டியபாளையமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பராபரமே (௨௩௨)

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங்
கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே (௨௩௩)

தேடாததேட்டினரே செங்கைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமநிலையில் வாழ்வார்பராபரமே (௨௩௪)

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனென்
பாராததென்னே பகராய்பராபரமே (௨௩௫)

உள்ளபொருளாவியுடன் [illegible]
கொள்ளை [illegible] பராபரமே (௨௩௬)

ஆழ்ந்தாயே [illegible]
[illegible] (௨௩௭)

தாராவருளையெல்லாந் [illegible]
வாராயோ [illegible] (௨௩௮)

ஆசையுனைமீதல்லா லருளறியவேறுமொாறிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்காறப்பராபரமே (உநகூ)

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே (உசய)

தானாகவந்து தடுத்தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே (உசக)

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிக்கடன்மலையுஞ்
சுற்றமினைக்குமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே (உசஉ)

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே (உசந)

சத்தாகிநின்றோ சடங்களிலிங்கமெனை
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே (உசச)

சித்தமிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே (உசரு)

ஆதிகாலத்திலெனை யண்டனையேயிப்பானி
போதியெனினெங்கோன் போவேன்பராபரமே (உசசு)

நாவழுத்துஞ்சொன்மலரோ நாலுதிக்கும்பொன்மலரோ
தேவையுனக்கினனதென்று செப்பாய்பராபரமே (உசஎ)

கன்னற்கரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்று மிருந்தாய்பராபரமே (உசஅ)

சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வசுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பே யறிவேபராபரமே (உசகூ)

அறிவிப்பாநீயென்றாலைம் புலன்கடந்தங்
நெறிநிற்பாரியாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே (உருய)

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே (உருக)

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே (உருஉ)

அருளாகிநின்ற சுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே (உருந

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவுமியானொருவ
றன்புறுதன்றோநீ சொல்லாய்பராபரமே (உருச)

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே (உருரு)

நானுனெனக்குளது நாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே (உருசு)

இக்காயம்பொய்யென்றே ரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காருண்டோ புகலாய்பராபரமே (உருஎ)

தானுதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டிரும்
வானுதியுமெ மாழுங்காய் மன்னும்பராபரமே (௨௫௮)

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே (௨௫௯)

நாட்டிட்டலலேந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக
காட்பட்டுந்துளபமெனக் காமோபராபரமே (௨௬௰)

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிருந்தா
லாவிகருறுதுணையா ரையாபராபரமே (௨௬௧)

நின்றைறவேதாரகமாய் நின்றுககமெய்தாம
லெனனிறைவேபாவித்தே னெனனேபராபரமே (௨௬௨)

நின்னைச்சரண்புகுந்தா லீகாககல்வேண்டுமெல்லா
லெனனைபபுரமவிடுத லெனனேபராபரமே (௨௬௩)

மாறுதுன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தானின்செவியி
லேறுதவாறே றியம்பாய்பராபரமே (௨௬௪)

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுயிவேடருககு மாறறேன்பராபரமே (௨௬௫)

கள்ளநகரியதிறக காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கெனனைபிலககாகவைத்த தென்னேபராபரமே (௨௬௬)

சித்திநெறிகேட்டல செகமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திநெறிகேட்டன முறைகாண்பராபரமே (௨௬௭)

சிந்தைசிதயச சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந் தெய்தும்பராபரமே (௨௬௮)

கூர்த்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குவரன்
றோர்த்தபடிதானே திரிந்தேனபராபரமே (௨௬௯)

பத்தருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லு மியம்பாயபராபரமே (௨௭௰)

தீரத்திறற்றுறவு சோர்மலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனபேசல பண்போபராபரமே (௨௭௧)

யிந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்பேரறிவாத
தந்தவெளிககேவெளியாச சார்ந்தேனபராபரமே (௨௭௨)

உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி
யிணக்குருமெனனேழமைதா னெனனேபராபரமே (௨௭௩)

உண்டுபோலின்று முலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுகொன்பெற்றபலன கூறாய்பராபரமே (௨௭௪)

உள்ளபடியாதுமெள உற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே (௨௭௫)

சித்தமவனன் செயலவாகவெலாமவனன்

கண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்தனைக்குங்
கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே (உஎஎ)

எனக்கினியாருனைப்போலு மில்லையென்றால்யானு
முனக்கினியனாகா வுளவேனோபராபரமே (உஎஅ)

அண்டபிண்டங்காணே னகமும்புறமுமொன்றாக்
கண்டவெனை நீகலந்த காலம்பராபரமே (உஎகூ)

எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடுத்துச்சொன்னாலுஞ்
சித்தமிரங்கலையென் செயவேனபராபரமே (உஅ௰)

அன்றந்தகாலவருக்கு மற்புதமாநீயுரைத்த
தொன்றந்தவார்த்தையெனக் குண்டோபராபரமே (உஅக)

அப்பனென்றுமன்னையென்று மாரியனென்றும்முனையே
செப்புவதுமுன்னிலையின் சீர்காண்பராபரமே (உஅஉ)

கட்டுங்கனமுமந்தக் காலர்வரும்போதெதிர்த்து
வெட்டுந்தளமோ விளம்பாயபராபரமே (உஅங)

பேசாதமோனநிலை பெற்றோரென்றோநின்னருளாம
வாசமகோசரந்தான் வாய்க்கும்பராபரமே (உஅச)

கற்றாலுங்கேட்டாலுங் கயமழியாதசித்தி
பெற்றாலுமின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே (உஅரு)

கண்டவடிவெலாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாநின்னருளே யன்றோபராபரமே (உஅசா)

தற்செயலாலொன்றுமில்லை தானென்றுனைபாவி
நினசெயலாய்நில்லா நினைவேனபராபரமே (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்பராபரமே (உஅஅ)

தன்னையறியாதுசகந் தானாயிருந்துவிட்டா
லுன்னையறியவரு ளுண்டோபராபரமே (உஅகூ)

ஒன்றிரண்டொன்றன்று வுணர்வுகொடுத்துள்ளபடி
யென்றுமெனைவையா யிறையேபராபரமே (உகூ௰)

ஓதுமடியார்களுளங் காணவெளியாகுந்
துரியநிறைவான சுகமேபராபரமே (உகூக)

...ப்குவித்தநெஞ்சனருட்பொறைபறிந்துதிக்கனைத்துங்
கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம்பராபரமே (உகூஉ)

அத்துவிதமான வயிக்கியவநுபவமே
சுத்தநிலையந்நிலையா சொலவார்பராபரமே (உகூங)

...த்தசுரவலாபின மனைபோமோமாயையினோர்க்
கெத்தனைபோதித்துமென்ன மெய்ந்தாயபராபரமே (உகூச)

பட்டறத்தேகமறப் போகுமுனேநின்னருளைப்
காட்டாததகாதோவென கண்ணேபராபரமே (உகூரு)

சொல்லிப்பதர்களெந்து சொன்முடிவுகாணுதார்
நெல்லிறபதாபோல நிற்பாரபாரபரமே (௧௬௯)

அழுக்கா றறுநெஞ்ச மழுவம்யபுனமாக்க
விழுககாறறுவின்பநல மெய்தார்பராபரமே (௧௬௭)

தேகாதிபொயயெனவேதோந்தவுபசாந்தருக்கு
மோகாதியுணடோ மொழியாய்பராமரமே (௧௬௮)

சாதனையெலலாமவிழத்தறபோதங்காட்டாதோர்
போதனைநிலகுவதெப் போதேபராபரமே (௧௬௯)

மூனறுமறியாவிறளா முன்ளம்படைத்தவெனக்
கெனறுகதியருவ தெந்தாய்பராபரமே (௧௭0)

சிந்திக்குந்தோறுமென்னுட் சிற்சுகமாயூற்றறிப்
புநதிக்குணின்றவருட் பொறபேபராபரமே (௧௭௧)

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்காகுறிப்பனைத்துங
கனறையுதைகாவி கதைகாண்பராபரமே (௧௭௨)

குறறங்குறையைக குணமெனவிடவருளை
யுறறவரேயாவிக குறவாம்பராபரமே [௧௭௩]

ஓருரையாலவாயகருமணமைக கோரனந்தநூல்கோடிப்
பேருரையாறபேசிலென்ன பேறும்பராபரமே (௧௭௪)

சொலலுஞசமயநெறிச் சுற்றுக்குளேசுழனு
மலலலொழிவதென்றைக கையாபராபரமே [௧௭௫]

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும பேராணவத்தை
யடித்துததுரத்தவலலா ராகாண்பராபரமே (௧௭௬)

நேசத்தாணினனை நினைககுநினைவுடையா
ராசைககடலிலழுநதாபராபரமே [௧௭௭]

கள்ளாதுகடடுணைவுங் காரியமோநானொருசொற்
கொளளாததோஷமனறோ கூறுயபராபரமே [௧௭௮

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளேதாரகமா
நினறவாககேயானநத நிடைபராபரமே [௧௭௯]

நீட்சிகுறுகலிலலா நிதயசுகாரமபசக
சாடசியாமுனனைவநது சாரநதெனபராபரமே [௧௮0]

வானுதிததுவமாய மனனிநிலைறகாரணநீ
நானுகிநிறபதெநத நாளோபராபரமே [௧௮௧]

காட்டதிலஙகிகடையவந்தானெனனவுன்று
நாட்டத்திறுநிவநத நடபேபராபரமே ௧௮௨

சித்திரையாயநதாலே நினைவயாநதாணிநதனித்தனு
செதததிறைபபானெதெஙகளா செயலைகபராபரமே [௧௮௩]

இன்பநிடைடயெயதாமல யாமெனிறுஞசெனறுமனங
துன்புறுதல வன்பிறவித துககம்பராபரமே [௧௮௪]

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமில்லையையமில்லை யையாபராபரமே

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெளக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தகாதோபராபரமே ௱௧௬]

மின்கருணைபூத்ததென்ன மேவியுயிர்க்குயிராய்த்
தன்கருணைதோன்றவரு டாய்நீபராபரமே [௱௧௭]

தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகிநின்று
னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே [௱௧௮]

பங்கயிடையுநெஞ்ச வேழையைநீவாவென்றே
பாங்குபெறசெய்வதுனமேற் பராம்பராபரமே (௱௧௯]

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமாணவத்தைப்
பூண்டதென்னனமம் புகலாய்பராபரமே (௱௨௰)

ஏங்கனுநீயென்று விருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமெனறலைய லாமோபராபரமே [௱௨௧]

கற்குமதுவுண்டு களித்ததெல்லாநின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே ௱௨௨

அண்டபகிரண்டமரியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைகண்டாற் கதியாம்பராபரமே [௱௨௩]

கலக்கமுறநெஞ்சக் கலக்கிததிரும்பத்
துலக்குபவனீயலையோ சொல்லாய்பராபரமே [௱௨௪]

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட்டால்
வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேனபராபரமே [௱௨௫]

பந்தமெல்லாதீரப் பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவை மறவேன்பராபரமே [௱௨௬)

தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
வானந்தனிட்டையருளையாபராபரமே ௱௨௭)

அலலலெல்லாந்தீரவெனக் கானந்தமாகவொரு
சொலலயென்பால்வைத்தத்தை யென்சொல்வேன்பராபரமே

சிந்தைமயக்கமறச சின்மயமாஙனின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கெனனையுநான் றந்தேனபராபரமே ௱௨௯

மைகாட்டுமாயை மயககமறநீகுருவாயக
கைகாட்டவுங்கனவு கணடேனபராபரமே ௱௩௰

மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவென்சென்னிமிசைக்
கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே ௱௩௧

மண்ணானமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு
கண்ணாரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே ௱௩௨

மண்ணீர்மையாலே மயங்காதுனகையாலென்
கண்ணீர்துடைககவுநான் கண்டேன்பராபரமே ௱௩௩

உள்ளதுணரா வுணர்வின்மாபாவியெனறோ
மெள்ளமெள்ளக்கைநெகிழ விட்டாயபராபரமே (௩௩௪)
எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே ,(௩௩௫)
பந்தமயக்கிருக்கப் பறறொழிந்தேனென்றுளரு
மிந்தமயக்க மெனக்கேனபராபரமே (௩௩௬)
காட்சியெல்லாங்கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோயாதினுக்கு
மாட்சியுனதருளே யனறோபராபரமே
எட்டுத்திசையுமொன்று மின்பமாங்கனநவுண்னை
விட்டுப்பிரியவிட மவேறோபராபரமே [௩௩௭]
பிரியாதுயிர்க்குயிராயப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே (௩௩௮)
ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச
ருதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே (௩௩௯)
கற்பனையாப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருங்கம்பலையுஞ்
சொற்பனத்துங்காணேனுனை சொலவேன்பராபரமே.
வன்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்புமாறுப்பே
ரன்பொன்றுமபோது மெனக்கையாபராபரமே (௩௪௨)
ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற பொருறோபராபரமே (௩௪௩)
ஓராமலெல்லா மொழிந்தேறுதுன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே [௩௪௪]
மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கை யருளாய்பராபரமே [௩௪௫]
வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறைவேபராபரமே [௩௪௬]
புந்திபினுநின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின் றியானம்பராபரமே [௩௪௭]
உனக்குவமையாக்கருணை யுள்ளவருமன்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே [௩௪௮]
தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலெவ்விடதது
நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின்றேன்பராபரமே [௩௪௯]
வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாயபேசிப்
பேயானாக்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே [௩௫௦]
பாவமென்றாலேதும் பயமின்றிசெய்யவிந்தச்
சீவனுக்கார்போதந் தெரிந்தார்பராபரமே [௩௫௧]
இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதான்வன்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிது சொன்னேன்பராபரமே [௩௫௨]

கற்குநிலைகற்றுங் கருவியவிழாதருளாய
நிற்குநிலைகறபதுவே நீதம்பராபரமே [௩௫௩]

காச்சுச்சுடர்விடும்போற கட்டிபோனின்மலமாய்
பேச்சறநவரே பிறவார்பராபரமே [௩௫௪]

பற்றொழிந்துசிந்தைப் பகைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக் கமைப்பாயபராபரமே [௩௫௫]

உருவெளிதான்வாதவூ உத்தமாக்கல்லாலினரூம்
குருவழிநினறொக்குறுண்டோ கூராய்பராபரமே [௩௫௬]

தேகமியாதேறுமொரு சித்திபெறசிவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறியையாபராபரமே ௩௫௭

உலகநெறிபோறசடல மோயவுயிர்முத்தி
யிலகுமெனல்பந்த வியல்போபராபரமே ௩௫௮

பரமாய்பரவெளியாற் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்க்கும்
திரமேதுமில்லைகன்றாய்த் தேர்ந்தேன்பராபரமே ௩௫௯

தேடுவேனின்னருளைத் தேடுமுன்னமேயெய்திட
மாடுவேனைந்த மாவேன்பராபரமே ௩௬௰

உள்ளங்குழைய வுடல்குழையவுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே [௩௬௧]

பட்டப்பகற்போலப் பாழ்த்தசிந்தைமாளினெல்லாம்
வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே [௩௬௨]

பார்கினனுப்போற்கிடந்த பாழ்சிந்தைமாளினென்னை
யார்க்குஞ்சரியிடலா மையாபராபரமே [௩௬௩

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க
ளீட்டுக்கெல்லாங்குறுகி னின்றாய்பராபரமே ௩௬௪

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குனிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே ௩௬௫

உன்னுவெளியாயுரக்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே ௩௬௬

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மயர்க்குச்சின்மயமா
னித்தமுத்தசுத்த னிறைவேபராபரமே ௩௬௭

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணை வேண்டும்பராபரமே ௩௬௮

என்னைப்பிறப்பதருளின்கடனுமென்கடனு
னின்னிறபணியரவே னிற்கைபராபரமே ௩௬௯

தானேயானன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
மானேமனதீத வாழ்வேபராபரமே ௩௭௰

மண்ணாதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்தனின்னிறைவைக்
கண்ணாரக்கண்டு களித்தேனபராபரமே ௩௭௧

அறியாமைமீதெனை யறிவித்தவனேதான்
பிரியாவருணிலையும் பெற்றேன்பராபரமே (௩௭௨)

தீதெனவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநானேதோந்தபடி
யேதுநடக்கவொட்டா தெனேபராபரமே (௩௭௩)

கண்டவழிகண்டா காரமெனமெய்யறிவி
கொண்டவர்க்கேமுத்திகொடுப்பாய்பராபரமே (௩௭௪)

ஈருகவல்வினைநா னென்னுமலைபகம்
பேரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே (௩௭௫)

பெற்றாரனுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே (௩௭௬)

நீயேநானென்னறுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனைவ நடந்தாய்பராபரமே (௩௭௭)

சஞ்சலமற்றெல்ல [illegible] னமுணர்ந்தேதென்னை
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே (௩௭௮)

பூதமுதலனைத்தவரை பெயனொன்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தகவினைபக கா[illegible]லைபராபரமே (௩௭௯)

வாகுமனமொனோடு [illegible] வாாக[illegible]யல்லாலவெவ்வேறுபய
போககுடையவரா[illegible] பொருந்தேகனபராபரமே (௩௮௰)

வனமையினறிவெல்லாமறந்துணர்வாய்கநாகெடுவேன்
றனமையொன்றுநாேநாயத தடையோபராபரமே (௩௮௧)

பத்தர்சித்தர்வாழி[illegible]வாகளவாழிசெங்கோல
வைத்தவாகளவாழிநீநீவாழிபராபரமே (௩௮௨)

கல்லாதேனானாலுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநினைந்தொடர்ந்தே[illegible] பராபரமே (௩௮௩)

சொல்லிறப்பசசறதருவாயத தோன்றிசகலங்கொடுத்த
நலலுரைகேகொத்தடிமை நானகாணபராபரமே (௩௮௪)

முத்திக்குவித்தான மோனகருமபுவழி
தித்திதிடவினைந்த தேனேபராபரமே (௩௮௫)

நித்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமறுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே (௩௮௬)

மண்ணுமறிகடறு மற்றுளவுமெல்லாமுன
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேனபராபரமே (௩௮௭)

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோவறியேனபராபரமே (௩௮௮)

பொய்யுணர்வாயிந்தப்புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே
னுய்யுமவகையுமுண்டோபராபரமே (௩௮௯)

பராபரக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக ௬௨௫.

பைங்கிளிக்கண்ணி

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோபைங்கிளியே (௧)

அகமேவுமண்ணலுக்கென் னலலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவாபைங்கிளியே (௨)

ஆவிக்குள்ளாவியேனு மற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிகளுக்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீபைங்கிளியே (௩)

ஆருமறியாமலென்னை யந்தரங்கமாகவந்து
சேருமபடியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே (௪)

ஆறானகண்ணீர்கனே ளங்கபங்கமானதையுங்
கூறாததென்னேகுகலைமொழிப்பைங்கிளியே (௫)

இன்பருவவாடையழுக் கேறுமெமதகண்ணலசுத்த
மெய்பரமமாமாடை யளிப்பானோபைங்கிளியே (௬)

உண்மைமெலான்றிரண்டென் றோராமலவீட்டுநெறி
சொன்னவரவுவகை சொல்லாய்நீபைங்கிளியே (௭)

ஊருமிலாப்பேருமிலா நற்றூர்பொற்றூருடனே
யாருமிலாதெனனை யறிவாரோபைங்கிளியே (௮)

ஊரைப்பாராமலெனைக் குளளகத்துநாயகனை
சீரைப்பாராதார்க்கருணை செய்வாரோபைங்கிளியே (௯)

என்றுவிடியுமிறை வரவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே (௰)

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறைவடிவைச்
சிந்தைமடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோபைங்கிளியே (௰௧)

கண்ணுண்மணிபோலிப் பங்காடடியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோபைங்கிளியே (௰௨)

ஏடாமலர்சூடே னெமபெருமான்பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோபைங்கிளியே (௰௩)

கல்லேன்மலரேன் களிந்தவனுக்கேபூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு நாடுவரோபைங்கிளியே (௰௪)

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே
விண்டபொருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே (௰௫)

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே (௰௬)

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே (௰௭

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே (௰௮)

கிட்டிக்கொண்டன்பருண்மை கேளாப்பலவடிகொள்
பட்டிக்குமின்பமுண்டோசொல்லாய்நீபைங்கிளியே ௰௯)

விட்டோர்நெஞ்சிற் கிளர்வார்தழுவவென்று
னெட்டோரரவரவா நேசமென்றோபைங்கிளியே

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினுரைகவலை
யாறும்படிக்கு மணைவாரோபைங்கிளியே (உக)

சின்னஞ்சிறியேனறன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவா
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கிளியே (உஉ)

சிந்தைமருளாத தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள்வாய்க்குமோபைங்கிளியே (உங)

சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோபைங்கிளியே [உச)

தற்போதத்தாலே தலைகீழதாகவைய
னற்போதவின்புவைக்க நாட்செல்லுமோபைங்கிளியே (உரு

தன்னையறியுந் தருணந்தனிற்றலைவ
ரென்னையணையாதவணமெங்கொளித்தார்பைங்கிளியே(உசு)

தாயகாரியமையெல்லாந் தந்தனைவிட்டடிமாறருளாம்
பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிதற்குப் பணபோசொல்பைங்கிளியே

தாவியதோர்மாககடமூர் தன்மைவிட்டேயண்ணவிடத்
தோவியம்போனிற்பினென்னை யுனாதுவரோபைங்கிளியே (உஅ)

தீராக்கருவழக்கைத் தீரவைவிட்டுவிகென்னைப்பினிப்
பாரேறுதாண்டானைப பற்றுவனோபைங்கிளியே (உகூ)

தூங்கிவிழிதென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கிநிற்கும
பாக்குகண்டாலன்றோ பயனகாண்பேனபைங்கிளியே (ஙய)

தொலலைககவலை தொலைத்துக்கலையாத
வெலலையிலாவின்பமயமெயதுவனோபைங்கிளியே (ஙக)

நன்னெஞ்சத்தன்பரெல்லா நாதனைசசேர்ந்தினபுற்றார்
வன்னெஞ்சததாலேநான வாழவிழந்தேன்பைங்கிளியே (ஙஉ)

கானேகருதினவர நாடாராசும்மாவிருந்தாற்
றானேயணைவர்வா தனமையெனறோபைங்கிளியே (ஙங)

நீர்க்குமிழிபோனறவுடனிறகையிலேசாகுவதன்று
சோககவரியாமற மிகைப்பேனோபைங்கிளியே (ஙச)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கினவேறென்றனையார்
வஞ்சகததாரலலரவர் மார்ககமெனறோபைங்கிளியே (ஙரு)

பன்முத்திரைசசமயம் பாழபடககலலாலடிவாழ
சின்முத்திரையரசைச சேர்வேனோபைங்கிளியே (ஙசு)

பசசைகண்டநாட்டிற பறககுமுனைப்போறபறந்தே
னிசசையெலலாமண்ணாற மியமபிவாபைங்கிளியே (ஙஎ)

பாசப்பந்தஞ்செய்ந்துனபம பாராமலெம்பெருமாறவ
ராசைதநததுனபமதற காரறோபைங்கிளியே (ஙஅ)

பாராசையறுத்தெனையப் பற்றநானபற்றின்ற
பூராயமெல்லாம் புகன்றுவாபைங்கிளியே (௩௯)

பேதைப்பருவத்தே பின்றொடர்ந்தென்பக்குவமுஞ்
சோதித்தவண்ணல்வந்து தோயவாரோபைங்கிளியே (௪௰)

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பார்பூத்தபைங்கொடிசோ
செம்பயிரைநாடித் திகைத்தேனைபைங்கிளியே (௪௧)

பொய்க்கூடுகொண்டு புலம்புவனேயெம்மிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்று விளம்புவாபைங்கிளியே (௪௨)

பொய்ப்பணிவேண்டேனைப் பொருட்படுத்தியண்ணலென்பான்
மெய்ப்பணியுந்தந்தொருகால் மேவுவனோபைங்கிளியே (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கும் மற்றுளவெலாமுறங்குங்
கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காதலாற்பைங்கிளியே (௪௪)

மட்டுப்படாத மயக்கமெலாந்தீரவென்னை
வெட்டவெளிவீட்டிலண்ணல் மேவுவனோபைங்கிளியே (௪௫)

மாலைவளர்த்தென்னை வளர்த்திறைவர்பனனெறியாம
பாலைவனத்தில்விட்ட பாவமெனனோபைங்கிளியே (௪௬)

மெய்யினையமாற்றவிழ்த்த மெத்தவுண்டெம்மண்ணறந்த
மையனைத்தீர்க்கமருந்து முண்டோபைங்கிளியே (௪௭)

மேவுபஞ்சவண்ணமுற்றுய விலாசிறையாலல்லலுற்றுய
பாவிபஞ்சவணணம் பகாந்துவாபைங்கிளியே (௪௮)

வாய்திறவாவணணமெனை வைத்தாண்டாரக்கென்றுயரை
நீதிறவாசசொலவி னிசமாங்காணபைங்கிளியே (௪௯)

வாட்டப்படாத மவுனவின்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காணபேனோபைங்கிளியே (௫௰)

வாராவரவாக மந்தருளுமோனருக்கென்
பேராசையெல்லாமபோயப் பேசிவாபைங்கிளியே (௫௧)

விண்ணவர்தம்பாலமுதம வேபபங்காயாகவெனபாற
பண்ணியதெமமண்ணன்மயல் பாாத்தாயோபைக்கிளியே (௫௨)

விண்ணுறுளவெளியடங்கி வேறறறதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோபைங்கிளியே (௫௩)

விண்ணாநிலவுதவழ் மேடையிலெல்லாமுற
மணணுறனவிட்டிலெனனை வைத்ததெனனோபைங்கிளியே (௫௪)

உள்ளத்திலுள்ளே யொளித்திருந்தென்களளமெலலாம்
வௌளளவறிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோபைங்கிளியே (௫௫)

ஆகத்தைநீக்குமுனனே யாவிதத்துணைவரைநான்
றாகத்தினவண்ணந் தழுவுவனோபைங்கிளியே (௫௬)

தானெனபாவக தலைப்படினுமுளனுான
வானவரும் வருவாரோபைங்கிளியே (௫௭)

களத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுளத்தில்வந்த வுபாயமென்னேபைங்கிளியே (௩௮)

பைங்கிளிக்கண்ணி-முற்றுப்பெற்றது-ஆக-௩௮.

எந்நாட்கண்ணி

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றுணின்ற
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ (௧)
பொன்னாருமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்று
மென்னாருமுகிலை மிசைப்பதெந்நாளோ (௨)
நீக்கமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத்தொழுதிடுநாளெந்நாளோ (௩)
கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறுப்பதெந்நாளோ (௪)
வெஞ்சலெனுமவிழியார் வேட்கைநெஞ்சுக்கஞ்சினரே
யஞ்சேலெனுங்கைக் கபயமென்பதெந்நாளோ (௫)
ஆறுசமயத்துமதுவதுவாய்நின்றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனின்றானை யாங்காண்பதெந்நாளோ (௭)
ஆதியந்தங்காட்டாத தகைடிகமாயினுணர்த்தும்
போதவடிவாள்வடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ (௮)
கங்கைநிலவுசடைக்காட்டானைத் தந்தையெனும்
புங்கவனைக்கோட்டானைப்பதம் புந்திவைப்பதெந்நாளோ (௯)
அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவகனைச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ (௰)
தந்தையிருதாளணிந்துத் தம்பிரானென்றுளசேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ (௰௧)

முற்றுப்பெற்றது-ஆக-[illegible].

குருமரபின்வணக்கம்

துய்யகரமலராற்சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசைநாமணைவதெந்நாளோ (௧)
சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிகழுக்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ (௨)
எந்தைசனற்குமார னெறியெமையாட்கொள்வான்
வந்தவன்றன்னை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ (௩)

பொய்கண்டார்காணாப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ (௪)

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை
சாதித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ (௫)

சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைநகர்க
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூருநாளெந்நாளோ (௬)

குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக
ணைமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ (௭)

நாளவங்கள்போகாம னன்னெறியைக்காட்டியெமை
யாளவந்தகோலங்கட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௮)

என்னறிவையுளடக்கி யென்போல்வருமமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான சாருநாளெந்நாளோ (௯)

ஆறுமொன்றைநாடினதற் காருமுண்டாமென்றெமக்குக்
கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ (௰)

நில்லாமலின்னருளை நேரேபாரெனறவொரு
சொல்லான்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ (௰௧)

வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல விடியுநாளெந்நாளோ (௰௨)

வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனற்தருளோ
தாக்கவுமென்னல்லலெல்லாந்தட்டழிவதெந்நாளோ (௰௩)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-தூாள.

அடியார்வணக்கம்

வெம்பந்தந்தீரத்துலகாள் வேந்தனையிருஞான
சம்பந்தசுவாமியருளார சாருநாளெந்நாளோ (௧)

ஏரினசிவபோக மிங்கிவாககேயெனனவழ
வாதங்கொளசெங்கையாதாள வாரம்வைப்பதெந்நாளோ [

பித்தரிறைமெனறறிந்து பேதைபாற்றூதனுப்பு
வித்ததமிழச்சமத்தர் மெய்யபுகழ்வதெந்நாளோ (௩)

போதவூரடமிய புத்தர்தமைவாதிலவென்ற
வாதவூரையன்னன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ (௪)

ஓட்டுடன்பற்றின்றி யுலகைத்துறந்தசெல்வப
பட்டினத்தார்பதரிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ (௫)

கண்டதுபொய்யெனறுகண்டா காரசிவமெய்யெனவே
விண்டசிவவாக்கியர்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ (௬)

சக்கரவர்த்தி தவராஜயோகியெனு
மிகத்திருமூலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ [௭]

கந்தரநுபூதிபெற்றுக் கந்தரநுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணாடி யிருக்குநாளெந்நாளோ (௮)
எண்ணரியசித்த ரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள் பாலிப்பதெந்நாளோ (௯)

முற்றிப்பெற்றது ஆக-௯௱௰௯.

யாக்கையைப்பழித்தல்

சுக்கிலமுநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற்
புகருழலும்வாஞ்சையினிப் போதுமென்பதெந்நாளோ (௧)
நீர்க்குமிழ்போலே மதத்தினுருவில்லாமெய்
பாரக்குடத்தின்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ (௨)
காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாட்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச் சீயென்பதெந்நாளோ (௩)
செந்திருமியாதி செனிக்கச்சென்மபூமியினை
யிங்கெனுடலென்றுமிழுக்கொழிவதெந்நாளோ (௪)
தத்துவர்தொண்ணூற்றறுவர் தாமாய்வாழ்நாட்டைடப்
பித்தனென்னு மபிதற்றொழிவதெந்நாளோ (௫)
ஊனென்றிநாதுணர்த்துமதைவிட்டறிவே
ஞனென்றபாவிதலை நாணுநாளெந்நாளோ (௬)
வேலையிலாவேதனை விசித்தவிந்திரசாலவுடன்
மாலைவியாபார மயக்கொழிவதெந்நாளோ (௭)
ஆழ்ந்துவினைக்கினரோசிகமாமிவ்வுடலில்
வாழ்ந்துபெறும்பேற்றைமதிக்குநாளெந்நாளோ (௮)
மும்மலச்சேறுனமுழுக்கும்பிபாகமென்று
நிம்மலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ (௯)
நாற்றமிக்ககாட்டு நவவாயில்பெற்றபசுஞ்
சோற்றுத்துருத்தி சுமையென்பதெந்நாளோ (௰)
உருவிருப்பவுள்ளேதா னூறுமலக்கேணி
யருவருப்புவாழ்க்கையைக்கண்டஞ்சுநாளெந்நாளோ (௰௧)

முற்றிப்பெற்றது. ஆக-௯௱௨௭.

மாதரைப்பழித்தல்

மெய்வீசுநாற்றமெல்லாமிக்கமஞ்சளான்மறைத்துப்
பொய்வீசும்வாயார் புலையொழிவதெந்நாளோ (௧)
திண்ணியநெஞ்சைப்பறவை சிக்கக்குழற்காட்டிக்
கண்ணிவைப்போர்மாயங் கடக்குநாளெந்நாளோ

கண்டுமொழிபேசிமனங் கண்டுகொண்டுகைவிலையாக்
கொண்டுவிடுமாதர்பொய்க் கூத்தொழிவதெந்நாளோ (௩)
காமனைவாவென்றிருணட கண்வலையைவீசுமின்னார்
நாமமறந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ (௪)
கண்களில்வெண்பூளைகரப்பக்கருமைபிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிழைகருநாளெந்நாளோ (௫)
வீங்கித்தளர்ந்துவிழு முலையாரமேல்விழுந்து
தூங்குமதன்சோமபைத துடைக்குநாளெந்நாளோ (௬)
கசசிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருககுமினமாற்றம்
வைசசிருக்குமாதர்மயக கொழிவதெந்நாளோ (௭)
பசசென்றகொங்கைப் பசுப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநாளெந்நாளோ (௮)
உந்திசசுழியாலுளத்தைதசசுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ (௯)
தட்டுவைத்தசேலைகொய் சகத்தி்ற்சிந்தையெலலாங
கட்டிவைக்குமாயமின்னார் கட்டழிவதெந்நாளோ (௰)
ஆழாழியென்னவளவுபடா வஞசநெஞசப்
பாழானமாதர்மயற பறறொழிவதெந்நாளோ (௰௧)
தூயபனித்திங்கள சுடுவெதனப்பித்தேறறு
மாயமடவார மயககொழிவதெந்நாளோ (௰௨)
எழைக்குறும்புசெயு மேநதிழையாரமோகமெனும்
பாழைககடந்து பயிராவதெநநாளோ (௰௩)
விண்டுமொழிதூறி வேட்கைவருமொண்டுத்தூந்
தொண்டியாகள்கடகடையித சுறறொழிவதெந்நாளோ (௰௪)
மெய்யிற்சிவம்பிறகக மேவுமின்பமபோன்மாதர்
பொயயின்பின்றென்று பொருந்துநாளெந்நாளே (௰௫)

முற்றுபபெறறது-ஆ-தூா ௪௨

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலகாழிந்தேதாஷமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (௧)
சத்தமுதலாம்புனிற சஞசரித்தகள்வரெனும்
பித்தர்பயந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ (௨)
நாளும்பொறிவழியைநாட்டாதவண்ணமெமை
யாளும்பொறியாலருள் அருள்வதெந்நாளோ (௩)
வாக்காதியானகன்ம மாயைதம்பால்வீண்காலம்
போக்காமலுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ (௪)

மைமானவானைக் கைம்மாலையாகாம
· லென்னையாளடிகளடி செய்துநாளெந்நாளோ (௫)

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைதிருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமன மிறப்பதெந்நாளோ (௭)

புத்தியெனுந்துத்திப்பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையரு ளோங்குநாளெந்நாளோ (அ)

ஆங்காரமெனனுமத யானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ (௯)

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நிதமலையாதருளினிறகுநாளெந்நாளோ (௰)

வித்தியாதத்துவங்களேழும் வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகததைததுய்ககு நாளெந்நாளே (௰௧)

சுததவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத்
தத்துவத்தைநீங்கியருள்சாருநாளெந்நாளோ (௰௨)

பொல்லாதகாமப் பிலேதொழிலிலென்னறிவு
சொல்லாமல்நன்னெறியிற் சேருநாளென்றுளோ

அடிகளடிகீழ்க்குடியாயம்வாழாவண்ணங்
குடிகெடுகருபாமுடிமைக் கூறொழிவதென்றுளோ (௰௪)

ஆனபுறக்கருவியாறு யறறுமற்றுளவும்
போனவழியுங்கூடப் புன்மூளைப்பதென்றுளோ (௰௫)

அந்தகறுகளெங்கு மிறுளானவாறுவழிவில்
வந்தவிருள வேலைவடியுநாளெனறுளோ (௰௬)

புன்மலத்தைச்சோர்ந்துமல போதமபொருந்துதல்போய்
நின்மலத்தைசசேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ (௰௭

கண்டுகண்டுந்தேறுக கலக்கமெலலாநீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேலைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ

ஐபங்கூழவினைதான படுசாவிய ாகவெமக்
கெங்கோனகிரணவெயிலெயதுநாளெந்நாளோ ௰௯)

குறித்தவிதமாதியாற கூடும்வினையெல்லாம்
வறுததவிததாம்வண்ண மருள்வந்திடுநாளெந்நாளோ (௨௰

சஞ்சிதமேயாதி சரககானமுச்சேரும்
வெந்தபொறியாகவருண் மேவுநாளெந்நாளோ (௨௧)

தேகமுதனுள்காரத்திரண் டொன்றுய்நின்றிலகு
மோகமிகுமாயை மூடியுநாளெந்நாளோ (௨௨)

சத்தமுலதாத்தழைத்திங் கெமக்குணர்த்துஞ்

சுத்தமா மாயைதொடக்கறுவ தெந்நாளோ (௨௩

எம்மைவினையை யிறையையெம்பா றகாட்டாதே
வம்மைதிரோதை யகலுநாளெந்நாளோ (௨௪)

வித்திலாயாய்வந்து நீளேவழிக்குங் கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெலலுஞ சமர்த்தறிவதெந்நாளோ ௩௫)

சன்னலபின்னலான சகளமெனுகுப்பையிடை
மூன்னவன்ஞானக்கனலே மூட்டுநாதெந்நாளோ ௨௬)

மாயாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ (௨௭)

முற்றுப்பெற்றது- ஆ௨- தா௱௬௬.

தன்றுண்மை

உடம்பதியுமென்றுமந்தலூழலெல்லாந்திரத்
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௧)

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிகருளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ (௨)

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்தருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ (௩)

பஞ்சப்பொறியையுயி ரெனலுமந்தப்பஞசமறச
செஞ்செவேயெமமைத் தெரிசிப்பதென்றுளோ (௪)

அந்தக்கரணமுயிராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெமமைத் தேர்ந்தறிவதென்றுளோ

மூக்குணத்தைசசீவனென்று மூடத்தைவிட்டருளா
லக்சணமேயெம்மை யறிந்துகொளவதெனறுளோ (௬)

காலையுயிரென்றுங் காலாதிகள்சொறகேளாமற
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதென்றுளோ (௭)

வான்கெடுத்துத்தேடுமதி கேடர்போலவெமமை
நானகெடுத்துத்தேடாம னகறிவதென்றுளோ (௮)

முற்றுப்பெற்றது-ஆக-தா௱௭௭.

அருளியல்பு

ஈனந்தருஞடிது நமக்குவேண்டாமென்
றுனந்தநட்டிலவதரிபப தெந்நாளோ (௧)

பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ [௨]

ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேங்கிநந்த
நீதிலருட்கடலேச்சேருநாளெந்நாளோ [௩]

எட்டுத்திசைக்கீழ்மேலெங்கும்பெருகிவரும்
வெட்டவெளிவின்றுறறின்மெய்தோய்வதெந்நாளோ [ ]

ஆதாரமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு
மீதானமானவெற்றை மேவுநாளெந்நாளோ (௫)

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய்
வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ (௬)

சூரியர்களசந்திரர்க டோன்றாச்சுயஞ்சோதிப்
பூரணத்தேயத்திற பொருந்துநாளெந்நாளோ (௭)

கனன்றுமனவெப்பக லகமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ (௮)

கட்டுமனசெஙகோல கடாவடிக்குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மெவுநாளெந்நாளோ (௯)

சாலககபாடத்தடை நீரவெம்பெருமா
னாலகமண்டபத்து ளோடுநாளெந்நாளோ (௰)

விண்ணவன்றனொன்று மெரிகிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீருநதித தளாவொழிவதெந்நாளோ (௰௧)

வெய்புலிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லமைத
துயயவருள்க றுயிலுநாளெந்நாளோ (௰௨)

வெய்யபிறவிவெயில் மெப்பமெலாம்விட்டகல
வையனடிநீழலணையுநா ளெந்நாளே (௰௩)

வாதைப்பிறவி கலைகடலைநீந்தவையன
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ (௰௪)

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யினைமையிலேகாணவெளி
ஞானமெனு மஞ்சனத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாமவடிவைப்
புலலாமற்புலவிப் புணருநாளெந்நாளோ (௰௬)

சட்டதுளுயிரபோலெமக்குத் தாறுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நாமவிடுவதெந்நாளோ (௰௭

அக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளா
மிக்கரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ (௰௮)

முற்றுப்பெற்றது. ஆ-தாகூ

பொருளியல்பு

கைவிளக்கினபினனே போயககாணபார்போன்மெய்ஞ்ஞான
மெய்விளக்கின்பின்னேபோய் மெய்காண்பதென்றோ

கேடில்பசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுங்க ளைபுறுவதெந்நாளோ (௨)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையைவகையாய்க
காணவத்தைகப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ ௩]

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாய்
போக்குவரவற்ற பொருளடைவதெந்நாளோ (௪)
அண்டருக்குமெய்யில்லைப்பாமாரமுதையென்னகத்திற்
கண்டுகொண்டுநின்று களிக்குநாளெந்நாளோ (௫)
காட்டுந்திருவருளேகண்ணாகக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ (௬)
நானெனதன்மைநழுவியே யெவ்வுயிர்க்குந்
தானெனவுண்மைதனைச் சாருநாளெந்நாளோ (௭)
சிந்தைமறந்துதிருவருளாய் நிற்பவர்பால்
வந்தபொருளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்பதெந்நாளோ (௮)
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குமவியாபகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ (௯)
அருவுருவமெல்லா மகன்றதுவயான்
பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ (௰)
ஆரணமுகங்காணு வகண்டிதாகாரபரி
பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ (௰௧)
சத்தொடுசித்தாகித் தயங்கியவானந்தபரி
சுத்தவகண்டசிவந் தோன்றுநாளெந்நாளோ (௰௨)
எங்கெங்கும்பார்த்தாலு மினபுருவாய்நீக்கமின்றித்
தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ (௰௩)
அடிமுடிகாட்டாதசுத்த வம்பரமாஞ்சோதி
கடுவெளிவந்தெனைக் கலக்குநாளெந்நாளோ (௰௪)
ஒன்றனையுங்காட்டா வுளத்திருளைச் சூறையிட்டு
நின்றபராஞ்சோதியுட னிற்குநாளெந்நாளோ (௰௫)
எந்தச்சமயமிசைந்துமறிவூடறிவாய்
வந்தபொருளே பொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளே (௰௬)
எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே
யவ்வாறாய்நின்றபொருட்கன்புவைப்பதெந்நாளோ (௰௭)
பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ (௰௮)
நினைப்புமறப்புமற நின்றபராஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற்சந்திப்பதெந்நாளோ (௰௯)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௨௱௰௪

ஆனந்தவியல்பு

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணா நிற்குநாளெந்நாளோ (௧)

சித்தந்தெளிந்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ
சிற்றின்பமுண்டுழ சிதையவனந்தக்கடல்போன்
முற்றின்பவெள்ளமென்மை மூழ்குநாளெந்நாளோ (௪)
எல்லையில்பேரின்பமய மெப்படியென்றோர்தமக்குச்
சொல்லரியாதுமாகளம்போற் சொலுநாளெந்நாளோ
அண்டரண்டகோடியனைத்து மகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூடுநாளெந்நாளோ (௫)
ஆதியந்தமில்லாத வாதியனைநிறைய ஒரு
சோதியினைப்பத்தாடே தோயுநாளெந்நாளோ (௬)
சாலோகமாதி சவுக்கியமும்விட்டகம்பான
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ (௭)
தற்பரத்திலுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியாலும்
பொறப்பிரதானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
உள்ளத்திலுள்ளேதா னூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்து விடாயதீரவதெந்நாளோ (௯)
கன்னலுடனமுதக்கனியுநறுந்தேனுஞ்சீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாயமடுப்பதெந்நாளோ (௰)
மண்ணூடுழன்ற மயக்கமெல்லாந்தீரவும்
விண்ணூடெழுந்த சுகமேவுநாளெந்நாளோ (௰௧)
கானற்சலமபோன்ற கட்டுழலைப்பொய்யதீர
வானமுதவாவிமருவுநாதெந்நாளோ (௰௨)
தீங்கரும்பெனமுறுவினி யாதினமுறுவினிப்பனபோற்
பாங்குறுமப்பேரின்பப் பண்டைகருநாதெந்நாளோ (௰௩)
புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லாம்
நண்ணியபேரின்பக நாமனைவதெந்நாளோ (௰௪)

முற்றியது-ஆ-கஉஅ.

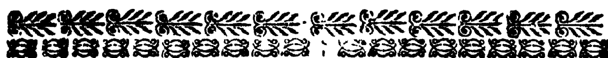
அன்புநிலைமை

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய
மிக்கவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ (௧)
வானமுகில்கண்டமயூரப்பட்சிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாதெந்நாளோ (௨)
சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபட்சிபோலறிவில
வந்தபரஞ்சோதியையாம்வுசனுசிப்பதெந்நாளோ (௩)
சூத்திரமெய்ப்புறகத்துக குண்டலிப்பாம்பொன்றூட்டுஞ்
சித்தனையென்கண்ணாறதெரிசிப்பதெந்நாளோ (௪)

அந்தரத்தே நின்றாடு மானந்தக் கூத்தனுக்கென்
    சிந்தைதிரை கொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ (௫)
கள்ளனிவனென்று மெள்ளக் கைவிடுத லகாரியமோ
    வள்ளலே யென்று வருந்துநாளெந்நாளோ (௬)
விண்ணுடர் காணு விமலா பராபரஞ்சோதி
    யண்ணாவா வாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ (௭)
ஏதேது செய்தாலு மென்பணிபோ நின்பணியா
    மாதேவா வென்று வருந்துநாளெந்நாளோ (௮)
பண்டுங்காணேனென் பழம்பொருளே யின்றுமுனைக்
    கண்டுங்காணேனெனவுங் கைகுவிப்பதெந்நாளோ (௯)
பொங்கேதமான புறச்சமயமெல்லாந் திரவிடப
    மெங்கேயெங்கே யென் றிரங்குநாளெந்நாளோ (௰)
கடலின் மடைதிறந்தது போற் கண்ணீராறாக
    வுடலமெல்லாம் பூரித்து உருகுநாளெந்நாளோ (௰௧)
புலர்ந்தே னகஞ்சருகாயப் போனேனினிற்காண
    வலந்தேனென் றேங்கி யழுங்குநாளெந்நாளோ (௰௨)
புண்ணீரமையாளர் புலம்புமாபோற் புலம்பிக்
    கண்ணீருங் கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ (௰௩)
போற்றேனென் றாலுமெனைப் புரந்துசெய்யும் வேதனைக்கிங்
    காற்றேனாற் றேனென்னை யாற்றுநாளெந்நாளோ (௰௪)
பொய்முடங்கும் பூமியிலே போட்டலறப் பூங்கழலை
    கைமுடங்க ஞானசனகர் கட்டறுவதெந்நாளோ (௰௫)
கற்குணத்தைப் போன்றவஞ்ச காரர்களைக் கோவாம
    நற்குணத்தார் கைகோர்த்து நான்றிரிவதெந்நாளோ ௰௬
துட்டன்மா மாயைச் சுழலிற் கயந்தரமே
    விட்டனையோ வென்று வியக்குநாளெந்நாளோ (௧௭)

முற்றியது-ஆ. ௲௨௪௫.

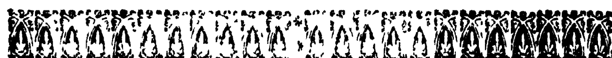
அன்பர்நெறி

அத்துவா வெல்லா மடங்கச் சோதித்தபடிச்
    சித்துருவாய் நின்றோர் தெளிவறிவதென்னாளோ (௧)
மூச்சற்றுச் சிந்தை முயற்சியற்று மூதறிவாய்ப்
    பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்நாளோ
கோட்டாலையான குணமிறந்த நிர்க்குணத்தோர்
    தேட்டாலே தேடுபொருள் சேருநாளென்னாளோ (௩)
கெடுத்ததே பசுத்துவத்தைக் கேடிலா வானந்த
    மடுத்தோ ரடுத்தபொருட் கார்வமைப்பதெந்நாளோ

கற்கண்டாலோடுகின்ற காகைபோக்பொய்மாயச்
சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வதிவதென்னாளோ (௫)
மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்டு
சித்தரொளகுஞ்சோரச செயலறிவதென்னாளோ (௬)
குற்றச்சபயகருமம படர்ந்துதற்போத
மறறவர்கட்கறறபொருட் கன்புவைப்பதென்னாளோ (௭)
தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயகருதர்க்கம்விட்டு
நிர்க்குமவர்கண்டவழி நோடெருவதென்னாளோ (௮)
விதியவேதாந்தமுதன் மிககாலாந்தவரை
யாறுமுணாந்தோருணரவுக் கன்புவைப்பதென்னாளோ (௯)
கணடவிடமெல்லாங் கடவுளமயமெனறறிந்து
கொணடெஞ்சர்நேயரொருமிக்கொணடிருப்பதென்னாளோ
பாக்கியங்களெல்லாம பழுதுமமெனமபழு... தா
நோககுஞ்திருக்கூத்தை நோக்குநாளென்னாளோ (௰௧)
எவ்வுயிருந்தன்னுயிர் போலெண்ணுந்தபோதனர்கள்
செவ்வடிவைநாடிமிகச சிந்தைவைப்பதென்னாளோ (௰௨)

முற்றியது - ஆட் கூடுன்

அறிஞருணர்

இருவிலனுய்த்யோமி யென்றதிருப்பாட்டின்
பெருநிலையைககண்டனைநது பேசசருவதென்னாளோ (௧)
அறதவாகடகறமறிவன்று மெனறவத்துவித
முறறுமொழிகணடருளின மூழ்குநாளென்னாளோ (௨)
தானென்னைமுன்படைத்த னெனறகதவுரயை
நானெனனுவுண்மைபெற்று நாமுணர்வதென்னாளோ (௩)
என்னுடையதோழனுமா யெனறிதிருபாட்டி
னன்னெறியைககண்டுரிமை நானுசெய்வதென்னாளோ (௪)
ஆருடனேசேருமரி வென்றவவ்வுரையைத
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளென்னாளோ (௫)
உன்னிலுன்னுமெனற வுருமொழியாலெண்ணியதயக்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச சாருநாளென்னாளோ (௬)
நினைப்பரவேதானினைந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாழுநாதென்னாளோ (௭)
சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்தொன்றாகி
நின்றுவிடுமென்றநெறிநிற்குநாளென்னாளோ (௮)
ஆதியந்தமில்லா வரியபராஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளென்னாளோ (௯)

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லனிலை நிற்குநாளெந்நாளோ (௰)
திரையற்றநீர்போற் றெளியவனத்தேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங் கொடுங்குநாளெந்நாளோ (௰௧)
அறியார்வறிவி லவிழ்ந்தேரவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ (௰௨)
எனக்குநீயென்று மியக்கமாய்ப்பின்னு
முனக்குநானென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ (௰௩)
அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென்
றுறுதியைச்சொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ)

முற்றியது - ஆ-கு உ௭௧

நிர்க்குணம்

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பானின்றதிரு
வெண்ணியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ (௧)
அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ (௨)
சொல்லானமனதகிற் றெட்டராசசம்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய நிலைநிற்பதெந்நாளோ (௩)
செங்கதிரின்முன்மதியன் தேசடங்கினின்றிடல்போ
லங்கணனார்தாளி லடங்குநாளெந்நாளோ (௪)
வானூட்டங்கும் வளிபோலவினைபுருவாங்
கோனூடடங்குங் குறிபடுவதெந்நாளோ (௫)
செப்பறியதன்கருணை சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லிப்பினிடையப்பா யணையுறுவதெந்நாளோ (௬)
தூயவறிவான சுகரூபசோதிகனபாற
றீயினிரும்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ (௭)
நிதனையாககர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியுடனொன்றித் துரிசறுவதெந்நாளோ (௮)
ஆராருங்காணவரியதனார் பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ (௯)
எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிராசன்னிதியிற்
பட்டப்பகல்விளக்காய் பண்புறுவதெந்நாளோ (௰)
கருப்புவட்டைவாய்மடுத்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ (௰௧)
துசசுபுலனார் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ (௰௨)

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ (௰௩)
தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவெண்டமெய்ஞ்
ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ (௰௪)
ஒன்றிரண்டுமில்லதுவாய் யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவா
நின்றசமயத்தினிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ (௰௫)
பாசமகலாமற் பதிநிறைகலவாமல்
மாசிலசமத்துமூத்து வாய்க்குநாளெந்நாளோ (௰௬)
சித்தவிவுமொள்ளச் சிறைசெகமமாயைபோ றிவை
புத்ரியயாவண்ணமறிந்த கோக்குநாளெந்நாளோ (௰௭)
தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரியையாமபிவெள்
வெந்தைபுனைமேயடிவா வெய்துநாளெந்நாளோ (௰௮)
போக்குவரவறவொளி போலிறைந்ததோ கதிலே
நீக்கமறக்கூடி நின்றுபெறுவதெந்நாளோ (௰௯)
காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாநின்றநந்
வீண்பாவமேபாயதுவாய் மெலுநாளெந்நாளோ (௨௰)
வாடாதேநைவாய மாறாதேபெக்கோலை
நாடாதுநாம நயபெறுவதெந்நாளோ (௨௧)
ஆடலையேகாட்டியெம காட்டொழிச்சாண்டவன்பொற்
றொடலையமரந்தடிக தழைகதுநாளெந்நாளோ (௨௨)
மேலொன்றிரா விக்கநதமறுடனே
பாலொன்றினிபோல்கலந்து பணபுறுவதெந்நாளோ (௨௩)
அறியாதபிரகெலமை யண்ணலைநாகக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ (௨௪)
ஓராமலாமந்திரமு முணர்வுமாயபரனைப்
பாராமற்பார்த்துப் பழகுநாளெந்நாளோ (௨௫)
ஊர்பாறுமெனநேனைறவைபறுப்பூரணையபால்
வானபறுங்கான்போன மருவுநாளெந்நாளோ (௨௬)
ஆண்டானமவுனி யனிதநயிவாறயிலைத்
தாண்டாமற்றாணடிக தலைகுநாளெந்நாளோ (௨௭)
ஆனைதகதோடகதுவித மானயடியெமிறைகுருக
தானாவிருட்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ (௨௮)

முற்றியது - [illegible] - [illegible]

நிலையுணர்ந்தோர் கூறுதற்குபாயம்

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧)
[illegible]

ஞானநெறிதானே நடுவிடினுமப்பதத்து
ஊனமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ (௨)
பன்மார்க்கமான பலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்னமார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ (௩)
அத்துவிதமென்ற வன்னியச்சொற்கண்டுணர்ந்து
சுத்தசிவத்தை தொடருநாளெந்நாளோ (௪)
கேட்டன்முதனான்காலே கேடிலாநாற்பதமும
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ (௫)
என்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்றுசான்
சன்னிதியாக்கண்டிடைடை சாதிப்பதெந்நாளோ (௬)
நாம்பிரமமென்று நடுவேயொன்றுண்டாமா
றேம்பியெல்லாமொன்றாய்த்திகழுநாளெந்நாளோ (௭)
மூச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந் தானெனலபதெந்நாளோ (௮)
எவ்வடிவுப்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
வவ்வடிவுகளுள்போ யடங்குநாளெந்நாளோ (௯)
சிந்தித்ததெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ (௰)
தாங்கியபார்விண்ணுதி தானேஞானக்கினியா
யோங்குமிகயோகவுணர் வுறயிநாளெந்நாளோ (௰௧)
ஆசனமூர்த்தங்க ளறவசண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ (௰௨)
அஞ்செழுத்தி னுண்மை யதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றாகி நிறகுநாளெந்நாளோ (௰௩)
அவ்வுயிரபோலெவ்வுயிரு மானபிரானறனடிமை
யெவ்வுயிருமெனறுபணியாஞ்செய்வதெந்நாளோ (௰௪)
தேசிகர்கோனுன திறமைவுனிநந்தமக்கு
வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ (௰௫)
குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற்றருள்பெறுவதெந்நாளோ (௰௬)

எந்நாட்கண்ணி-முற்றியது-ஆ தூநாயடு,

காண்பேனோவென் கண்ணி

சித்திக்குள்தோறுந் தெவிட்டாவமுதேயென்
புத்திக்குள்ளேதான்பெருகிடவுங்காண்பேனோ (௧)
கேவலத்திருக்கிடக்கு மெய்ப்பாடாதின்பமுறும்
தவலன்பாலெதன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ (௨)

துரியங்கடந்தவொன்றே தூவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங்காண்பேனோ (௩)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாறாதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின் றேசினையுங்காண்பேனோ (௪)

மாயாவிகாரமலமகல வெந்தைபிரா
னேயாநுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனோ (௫)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்பொய்யெனவே
மெய்யநினைமெய்யெனவே மெய்யுடனேகாண்பேனோ (௬)

வாலறறபட்டமென மாயாமனப்படலங்
காலற்றுவீழவுமோக கண்ணுடையாய்காண்பேனோ (௭)

உள்ளும்புறமபு மொருபடித்தாயநின்றுசுகங்
கொள்ளுமபடிகநிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ (௮)

காட்டுகின்றவழகைக் கரும்பேகனியேயென்
னாட்டமெல்லாநீரவுன தாடலையுங்காண்பேனோ (௯)

தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலை பெறவுங்காணபேனோ (௰)

வாதவூராளிதனை வாலகருணையாலவிழுங்கும
போதவூரேறினபொன்னடியுங்காணபேனோ (௰௧)

சாட்டையிலாப்பம் பரம்போலாடுஞ்சடசால
நாட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளிகாணபேனோ (௰௨)

மன்றுதமவாழ்வே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றாட்கீழ்க்குடிபெறவுங்காண்பேனோ (௰௩)

பொய்யென்றறிந்துமெய்மைப போகமொட்டாதையவிந்த
வையங்களமயக்க மாறிடவுங்காண்பேனோ (௰௪)

தாயினும்நல்லதயாளுவே நின்னையுன்னித
தீயினமெழுகேரக்குருகுநெஞ்சநதைவரக்காண்பேனோ (௰௫)

என்செயினுமென்பெறினு மென்னிறைவாவேழையன்யா
னின்செயலேயென்றுநினைவுவரக்காண்பேனோ (௰௬)

என்னதனையுமிரக்க மிலாவனபாவி
யுள்ளத்துமெந்தையுலாவிடவுங் காண்பேனோ (௰௭)

வஞ்சகத்துக்காயுலமாம் வல்வினையேயறுகெடுவெ
னெஞ்சகத்திலபாசீ நேர்பொரவுங்காண்பேனோ (௰௮)

தொலலைப்பிறவித் துயர்கெடவுமெங்கைபிரான
மல்லற்றுயர்நீங்க வழங்கிடவுங்காண்பேனோ (௰௯)

வாளாருங்கணணூர மயறகடலிலாழ்ந்தேசற்
றாளாகவெந்தையருளா செயவுங்காண்பேனோ (௨௰)

பஞ்சாப்புமுறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீகைவிடையா
வஞ்சாதேயென்றின் னருளசெயவுங்காண்பேனோ (௨௧)

ஆடுகறங்கா யலைமறிதூமன் றமனம்
வாடுமெனையாள்நீ வரவெனவுங் காண்பேனோ (௨௨)
சிட்டர்க்கெளிய சிவனேயோ இவ்வேழையேனை
மட்டறநவாசை மயங்குறுநெஞ்சுங் காண்பேனோ (௨௩)
உண்ணிலையுணர்ந்துமூலப்பிலாவொளிநிறைந்த
நண்ணுமெய்ஞானந்தவருள் சாரநிடவுங்காண்பேனோ (௨௪)
ஓங்கருத்தொடுங்க வுணர்வுதானழிந்த
கூடம்படிகமென்ன நின்றிடவுங்காண்பேனோ (௨௫)
வாக்காமனமகன்ற மகப்பிரமானந்த ரூப
நோக்காமனோகதியி னுள்ளறிவுங்காண்பேனோ (௨௬)
இவ்வுடம்புநீங்குமுனே மெய்காயசித்தியொன்றால்
மெய்வுடம்புகூறுமனே யுவந்திருக்கக்காண்பேனோ (௨௭]
நித்தமாயோருநிராதாரமாய்நிராகுலமாய்
சுத்தவெளியீதெனவே யுற்றிடவுங்காண்பேனோ [௨௮
கண்ணிறந்த மோனக் கருத்தேயெனக்கனவோ
டுண்ணினைந்துமோனமெனவொழிந்திடவுங்காண்பேனோ (௨௯)
அத்தாவிமலா வருளாளா வாரணந்த
சித்தாவெனக்கருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ
விண்ணேபிறந்திறந்துவிட்டசந்தேகத்தேசைய நக
காணென்னுள்ளினிக் கருணைபெறக்காண்பேனோ (௩௧)
சட்டையொத்தவிவ்வுடலைத் தள்ளிநானதனாசக்
நிட்டையைப்பெற்றியானிருந்திடவுங்காண்பேனோ (௩௨)
எல்லாந்தெரிந்தறிவாவென்னெல்லையெல்லாஞ்
சொல்லாமுனிவர்களோர் துன்பமறக்காண்பேனோ (௩௩)
அண்டபிண்டமனைத்துமொருபடித்தாக
கண்டவர்கள்கண்டவருள் காட்சியையுங்காண்பேனோ (௩௪)
உன்னிருக்கையாருடனி நப்பையவெங்கைகளிலால
வானிருந்ததென்னவுநான் வந்திருக்கக்காண்பேனோ (௩௫]
இன்பமுங்கவலையுந்தெரியாப்பாவியேன்
னினிவிடையாமிப்பருநீ நோபொவுங்காண்பேனோ (௩௬)
அன்பமெனுந்திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையாவே
யின்பவெள்ளமலக்கிய கெடாப்படவுங்காண்பேனோ (௩௭)

முற்றியது - அடி - ௧௧௨

ஆகாரத்தேவன் கண்ணி

(✽)

கல்லாதபேர்களுக்கு நல்லவெத்தொழிற்கும்
வல்லமையின்னிலம்பம்வழிங்கிலவாகச்சோ [௧]

என்னைப் பிரியமெனக் [illegible]
[illegible] (௧)

பொய்ம்மாயமான புலை [illegible] வெல்லாம்
மெய்ம்மயம் [illegible] விழுங்கவைத்தாலாகாதோ (௨)

மட்டிவாசனைசூதகமாம் வாழ்வெனும் [illegible]
சிட்டாய்போலயான் [illegible] தேக்கவைத்தாலாகாதோ (௩)

அத்தாநின் பொற்றாளடிக்கே [illegible]
பித்தாக்கும் [illegible] பெருக்கவைத்தாலாகாதோ (௪)

மெலவியுலாமோகவி [illegible]
[illegible] நந்தமிசைத்தாலாகாதோ (௫)

கட்டழகாயென்று [illegible]
கட்டழக [illegible] கலக்கவைத்தாலாகாதோ (௬)

சோதியே [illegible]
யாதியே [illegible] வைத்தாலாகாதோ (௭)

நேசனே [illegible]
வாசனே [illegible] வாவென்றாலாகாதோ (௮)

என்னவிருள் [illegible]
நின்னருள் [illegible] வைத்தாலாகாதோ (௯)

ஆதிப்பிரானே [illegible]
சோதிப்பிரகாசமடைந்தோ [illegible] த்தாலாகாதோ (௰)

ஆசைசூழ்ந்த [illegible]
[illegible] துறந்திலாகாதோ (௰௧)

பாசங்களங்களெல்லாம் பஞ்சாக [illegible]
நீசவென்னை [illegible] லாகாதோ (௰௨)

ஓயாவுள்ளப்பாயுருவே [illegible]
சேயானியென்றை [illegible] சேர்வைத்தாலாகாதோ [௰௩]

ஆதியாய்வாழ்வாய [illegible]
சோதியே [illegible] கொழும்பென்றாலாகாதோ [௰௪]

விண்ணாரக [illegible]
கண்ணாரணின [illegible] வைத்தாலாகாதோ [௰௫]

சேராமற்சோர்ந்து [illegible]
பாராமற்பா [illegible] வைத்தாலாகாதோ [௰௬]

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளை
யுண்ணாடியையா வுருகவைத்தாலாகாதோ [௰௭]

மூலவிருள் [illegible] தோன்றவருட்
கோலம்வெளியாகவென்னை [illegible] த்தாலாகாதோ [௰௮]

சாத்திர [illegible]
[illegible] காதோ [௨௰

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவிபெய்யவரு
ளையமின்றுட்கிழே யடிமையின்றுலாகாதோ (௨௧)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௱௭௩.

இல்லையோவென் கண்ணி

ஏதுந்தெரியா தெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ [௧]
பணியறநின்றுபதைபதறுமென்கண்ணுள
மணியொத்தசோதிமணி வாரியெனக்கில்லையோ [௨]
எம்மாலறிவதற வெம்பெருமானையாதுமினியிச
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ [௩]
தாய்க்குங்கடையானே னைத்தாங்கினனிணையமயம்
வாய்க்குமபடியினியோர் மந்திரந்தானில்லையோ [௪]
ஊனுக்கிரங்கு மனோவைமறந்தையானீ
தானாகிநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ [௫]
அலலும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான
புல்லுமபடியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ [௬]

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௱௭௯

வேண்டாவோவென் கண்ணி

கண்டவடிவெல்லாநின காட்சியென்றேகைகுவித்துப்
பண்டுமினறுநின்றவெனைப்பார்த்திரங்க வேண்டாவோ
வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ (௨)
தன்னையறியத் தனியருளாயனினறருளு
மின்னையமிந்தெனையிலை நீக்கினிற்கவேண்டாவோ (௩)
அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ (௪)
அண்டனேயண்டரமுதேயெனதுருயிரை
தெண்டனிடுகினைப் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ (௫)
பாராதேனின்று பதையாதேச்சும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ (௬)

முற்றுப்பெற்றது-ஆ-௩௱௮௫

நல்லறிவேயென் கண்ணி

எண்கண்ணிறைந்தமென்மைப்படைத் தென்னுயிர்க்குமன்னுயிராய்க்
கண்ணிறைந்தசோதியே நாங்காணவா நல்லறிவே (௧)
சித்தாகாசமென்னு மட்டுந்தாகாமென்ன மெனுமவரு
[illegible] (௨)

அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனுர்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப்பயன்பெறவாநல்லறிவே (௩)
கான்றசோறென்னவிந்தக்காசினிவாழ்வத்தனையுந்
தோனரவருள்வெளியிற்றேன்றவாநல்லறிவே (௪)

முற்றியது - ஆக - ௩௩௯௧.

பலவகைக்கண்ணி

என்னாசைகேடகிலையோ வென்செயலோவேதுமில்லை
தன்னாசுநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடியதே (௧)
பண்டொருகாலிளபார் பழகமுண்டோவெந்தனினைக்
கண்டொருகாறபோறகருத்துங்கருகியதே (௨)

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிக காணுவோகாணுவென்
கொண்டரிவேவெனந்தைநினைககூடுங்குறிப்பினையே (௩)
கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமேயெனனளவோ
பொல்லாவினைக்குப்பொருத்தந்தான்சொல்லயோ (௪)
தப்பிதமொன்றியது தானகிறகவுண்மை
செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியதுதொட்டனவே (௫)

வேறு,

மாசானனொகுசனிவன் வஞ்சனென்றேவாய்திறந்து
பேசாமவுனம் பெருமானபடைத்ததுவே [௬]
கற்பதெலலாங்கறறேமுக்கண்ணுடையானின்பானியாய்
நிற்பதுகற்றனறே னிருவிகற்பமாவதுவே [௭]
முன்னளவில்கனம றுயனறுணிவனென்றே
வென்னளவிலெந்தா யிரங்காதிரந்ததுவே [௮]

வேறு,

நெஞ்சகம்வேராகி னினைககூடலெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே [௯]

வேறு,

பள்ளங்கடோறும் பாந்தபுனல்போலுலகி
னுள்ளம்பரந்தா லுடையாயென்செய்வேனே [௰]
முன்வினைக்கப்பின்மறைக்குமூலவிருளாகெடவே
யென்வினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே [௧௧]
வல்லாளமோராணின் வான்கருணையென்னிடத்தே
யில்லாதேபோனு லெவ்வண்ணமுய்வேனே (௧௨]

வேறு,

மாக்குமனைத்துமவுனமுற்றவெருங்கனின்னை
நோக்குமவுனமிந்த நூலறிவிலுண்டாமோ [௧௩]

ஒன்றாய்ப்பல்வா யுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்றவையாவென நீ நீக்கற்கெளிதாகுமோ (௰௪)
ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென்றனை நீ
கூவியழைத்தினபங் கொடுத்தாற்குறையாமோ (௰௫)
எத்தனையோநின்விளையாட் டெந்தாய்கேளிவ்வளவென்
றத்தனையுமென்று லறியுங்காமமோ (௰௬)
தேடுவார்தேடுஞ் சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ (௰௭)
வேறு,
பற்றினைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேல்லாது
உறவுவிநெஞ்சமானே யென்னிற்பதெப்படியே (௰௮)
ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொனறுங்காட்டாமற்
பொய்ப்புவியைமெய்போற் புதுக்கவைத்ததென்னேயோ ()
காலல்வழிநடவுங் காலதுதேகண்டுளத்தாற
போலேயெனதயிலிற் போங்கரிவாய்இல்லாயோ (௨௰)
தன்னரசுநாடாகுஞ் சடசாலபூமிமிசை
யென்னரசேயென்னை யிறையாகநாட்டினையோ (௨௧)
வேறு,
இங்கென்றுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டாசே
பொங்குவிடமினைய பொய்ந்நல்புலம்புவேறோ (௨௨)
[illegible] வேலனையேநிக் [illegible] ஊங்குகின்றநவை
யிளையபின்னாங்காறும செலதாயசுழல்வேனோ (௨௩)
ஆராவமுதாயுமாறனநகவாழியேயென்பாற்
ருராமலையுநீ தளிவிடவந்ததென்னே (௨௪)
பலவசுருகத்தையா - முற்றியது. - ஆக - [illegible]

[illegible]

(*)

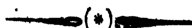
நின்றநிலையே [illegible] யாமெகதானங்க
[illegible]
யென்[illegible] [illegible]
பிருககவிலைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்திருக்குமந்தோ (௧)
இருக்காதிமறைமுழுவதும் [illegible]
பிதமுங்கைகாட்டிடன்றே [illegible]
[illegible]
[illegible] (௨)
[illegible]
கட [illegible] கல்லா[illegible]
[illegible]
குணக்குமியர [illegible] கூடவன்றோ (௩)
[illegible]
[illegible]

பாடுகின்றபனுவல்

பாடுகின்றபனுவலோர்க - டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி - லாடுகின்றவாறகனே (௧)
அத்தனென்றுநின்னையே பத்திசெய்துபனுவலார்
பித்தனென்றுபேசவே - வைத்தகொன்னவாரமே (௨)
சிந்தையனபுசேரவே - நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துவின்பமே - தந்திரங்குதானுமே (௩)
அண்டரண்டமயாவுநீ, கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டாகண்டுசொரிகணீர் - கண்டநெஞ்சுகரையுமே (௪)
அன்னைபோலவருண்மிகுந்து - மன்னுஞானவரதனே
யென்னையேயெனக்களித்த - நின்னையானுநினைவனே (௫)
பாடுகின்றபனுவல் - முற்றுப் பெற்றது - ஆக ருசஉக

ஆனந்தகளிப்பு

சங்கர சங்கர- சம்பு- சிவ சங்கர - சங்கர சங்கர - சம்பு

ஆதியநாதியுமாகி - எனக்கானந்தமாயநி- வாயதிலா திலங்குஞ்
சோதிமௌனியாத் - தோன்றி- அவனசொலலாத- வார்த்தைதனைச்
சொன்னாண்டிதோழி - சங்கர (௧)
சொன்னசொல்லேகென்று சொல்லுவன்- யென்னைசதாய்த்
தனிக்கவே- சும்மாவிருக்கி- முனனிலை யேதுமில்லாத- சுக- முற்றச
செய்தே யென்னைப் பற்றிகொண்டாண்டி- சங்கர (௨)
பற்றிய பற்றற-உள்ளே தன்னைப் பற்றச சொன்னான்பாரிப்பா
ர்த்தவிடத்தே- பெற்றதையேதென்று- சொலவேன்- சற்றும்பேசா
தகாரியம்பேசினான் தோழி சங்கர ( )
பேசாவிடும்பைகள்-பேச்சசத்தப் பேயங்காட்டிப் [illegible]
தேன் - ஆசாபிசாசைத் துரத்தி ஐய னடியிணை நீழ- லடக்கிக்
கொண்டாண்டி சங்கர (௪)
அடக்கிப் புலனைப்பிரிந்தே அவனுடைய மௌனிபிலன்பை- வளர்ந்
தேன்மடக்கிக்கொண்டான -என்னைத்தனக்குட் சற்றும், வாய்பேசாவ
ண்ண-மாபுனுசெய்தாண்டி சங்கர. (௫)
மரணத்தை கெடுத்தனனை கெட்டேன் - இந்தை-ஞாய்விட்டுச்சொ
ல்லின் வாழ்வெனக்கிலலை கரவுபுரந்தது மலமனை எனக்காக்குந்தல
மைக்கடவுள்காண் மின்னே, சங்கர. (௬)
கட்டிடிவைம்மை விண்டேன் - இருகண்களுமானந்தக்கண்ணீர் சொ
ரிய- உடலும் புளகிதமாக என்துள்ளமுருக்வுபாயஞ்செய்தாண்டி-ச
ங்கர. (௭)

உள்ளதுமில்லதுமாய - முன்-னுணர்வதுவாயுன் - னுள்கண்ட தெல்லாந்தள்ளெனச் சொல்லி யென்னையன் - என்னைத் தானாக்கிக் கொண்டசமர்த்தைப்பார்தோழி சங்கர (அ)

பாராதிபூதநீயல்லை உன்னிப் -பாரிந்- திரியங்கரணநீயல்லைவா ராயுணர்வுநீ யென்றான் ஐய- னன்பாயுரைத்தசொல்-லானந்தந்தோ ழி சங்கர. (கூ)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய னானந்தமோனனருட் குரு நாதன் தன்பாதனு சென்னியிலவைததான-என்னைத்தானறிந்தேன் மனந்தானிறந்தேனே சங்கர. (௰)

இறப்பும்பிறப்பும்பொருந்த-எனக்கெவ்வணம்வந்ததென்றெண் ணியான்பார்க்கின் -மறப்புநினைப்புமாய்நின்றவஞ்சமாயமானத்தால்வ வந்ததுதோழி சங்கர. (௰க)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ- தெய்வ மௌனகுருவாகிவந்து கைகாட்டி எனதாம்பணியறமாற்றி அவனின் னருளவெள்ளத்திருத் திவைத்தாண்டி-சங்கர. (௰உ)

அருளாலெவையும்பாரென்றான்- அத்தையறியாதேசுட்டியென் னறிவாலேபார்த்தேன இருளானபொருளாகண்டதல்லாறகண்ட வெ ன்னையுங்கண்டிலனென்னேடிதோழி- சங்கரா (௰ந)

என்னையுந்தன்னையும் வேறா-உள்ளத்தெண்ணாத வண்ணமிரண் டறநிற்கச சொன்னது மோவொருசொலலேஅந்தச- சொல்லால் விளைந்தசுகத்தையெனசொலவேன சங்கர (௰௪)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி அந்த வெட்டவெளிநண்ணித் துட்டவி ருளாங் களையைகளைந்து பினபார்தேன ஐயன்களையன்றிவேறொ ன்றுங்கணடிலனதோழி சஙகர (௰ரு)

கண்டார் நகைப் புயிர்வாழ்க்கை இரு- கண்காண நீங்கவுங்கண் டோந்துபிறா- கொண்டாற் போர் போனும் போகும் இதிற்கு ணமேது நலமேது கூறாய் நீதோழிசங்கர (௰கூ)

நலமேதுமறியாத வென்னைசுத்த - நாதாந்த - மோனமானாட் டந்தத் தேசனுசலமேது மிலலாமலெலலாம் வல்லான் றளாலென் சலமீது தாகசினன்தோழி - சங்கா (௰எ)

தாக்குநல்லானந்தசோதி - அணு - தன்னிச்சிறிய வெனைத்தன் னருளாற் - போக்குவா வத்திருக்குனு சுததபூரணமாகினன்- புது மைகாண் மின்னே - சங்கரா (௰அ)

ஆக்கியளித்துத் துடைக்கும் - தொழிலத்தனைவைத்து - மென் னைத்தனையேனுந் தாக்கறநிற்குனு சமர்த்தன்- உன்னசாட்சியைச்சிந்தி க்கத் தககதுதோழி - சங்கர (௰கூ)

சிந்தைபிறந்தது மற்றே அந்தச் - சிந்தை பிறந்துதெளிந்தது,

மாங்கே- எந்தநிலைகளுமாங்கே - கண்ட யான்றானிரண்டற்றிருந்தது மாங்கே - சங்கர (௨௰)

ஆங்கென்று மீங்கென்றுமுண்டோ- சச்சி-தானந்தசோதியகண் டவடிவாய் - ஓங்கிநிறைந்தது கண்டாற்- பின்னர் - ஒன்றென்றிரண் டென்றுரைத்திடலாமோ-சங்கர (௨௧)

என்றுமழியு மிக்காயம் - இத்தை யேதுக்கு மெய்யென்றிருந்தி ருலகீர் ஒன்றுமறியாதநீரோ-யம- னேலைவந்தாற்சொல்ல- வுத்தாரமு ண்டோ-சங்கர (௨௨)

உண்டோ நமைப்போலவஞ்சர் - மல - மூறிந் ததும்பு முடலை மெய்யென்றுகொண்டோபிழைபபதிங் கையோ- அருட்கோலத்தை மெய்யெனறு கொள்ளவேண்டாமோ - சங்கர (௨௩)

வேண்டாம் விருப்பும்வெறுப்பும்- அந்தவில்லங்கத்தாலேவிளை யுஞ்சனனம் ஆண்டா னுரைத்தபடியே சற்றுமசையா திருந்துகொள் ளறிவாகி நேஞ்சே - சங்கர (௨௪)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை - யாரென்றறியாதவங்க தேசத்தில் வழிதேசாமத்திவிற் சிக்கி - உள்ள - வானபொருடோற்க வோவந்தே னன்தோழி சங்கர (௨௫)

வந்தவரவைமறந்து மிகக மாதர் பொன்பூமி மயக்கத்திலாழும் இந்தமயக்கத்தையறுகக - எனக - தெந்தைமெயஞானவெழிலவா ள் கொடுத்தான் - சங்கர (௨௬)

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம்யம - வாதக்கனலை வளர்க்குமெ ய்யென்றே - வேளானவனு மெய்விட்டான் - எணணின் - மிக்கோர துறக்கை விதியன்றோதோழி சங்கர (௨௭)

விதிகளும் பிரபஞ்சமெல்லாளு சுத்தவெயின் மஞ்சளோனவே வேதாகமங்கள - மதிகளுமதனை மதியார் - அவாமாாக்கந் துனமார்க் கனுசன் மார்க்கமோ மானே - சங்கர (௨௮)

துன்மார்க்கமாதர்மயககம்மனத் தூயர்க்குப்பற்றுதுசொன்னே ன்சனகன் - தனமார்ககநீதிதி ட்டாந்தம்-அவனானலனதமானசதான ந்தனன்றோ - சங்கர (௨௯)

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ - உனக்கானந்தம்வேண்டி னறிவாகிசற்றே -னின்றுறநெறியுமெனவேமறை -நீதியெம்மாதிரிக்கு த்திறனன்தோழி -சங்கர சங்கரசம்பு -சிவ- சங்கரசங்கர சஙகர சமபு

ஆனந்தக்களிப்பு-முற்றியது-ஆ - ௩௪௯

அகவல்

திருவருண்ஞானஞ் சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவான குறைவிலா நிறைவே

நின்றதொன்றே நின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
ஆதியுமந்தமு மானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தே தொலைவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத் திருவருளதனாற்
பார்முதலண்டப் பரப்பெலாநிறுவி
அண்டசமுதலா மெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற் றுழாதோங்கும்
அலங்கயோனியி னளம்பெறமல்க
அணுமுதலசல மாயவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற் கற்பகாலமுங்
கருமப்பகுதித் தொன்மைகடோ
இருமப்பொழுதேனுந் தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயாதந்தருள வாழுறைமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தா ரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவே துன்பமிலையெனப்
பிரியாவண்ண முரிமையினவாக்க
ஆதரவாக்க காதலுமமைத்திட்
டேகப் பரிமேய தேகநானென
அறிவுபோலறி யாமையககிக்
காலமுங்கன்மமுங் கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமு மேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனை யேலும்வண்ணம்
அமையாக்காதலிற் சமயகோடி
அறம்பொருளாதி திறம்படநிலையிற்
குருவாயுணர்த்தி யொருவாபோலனைவருந்
தத்தநிலையே முத்திமுடிவென
வாததாசகமும் போதநூல்களும்
நிறைவிறக்காட்டியே குறைவினறிலயங்க
அங்கங்குநின்றனை யெங்குமாகித்
சமயாதீதத் தன்மையாகி
இமையோர்முதலிய யாவருமுனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென
ஏசற்றிருக்க மாசறஞான
நலமுங்காட்டினை ஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டு தனிமுதலருட்கடலே

அகவல் முற்றியது - ஆக கசஉ

வண்ணம்

அருவென்பதுவுமன்றி உருவென்பதுவுமன்றி.
அகமும்புறமுமன்றி முறைபிறழாது
குறியுங்குணமுமன்றி நிறைவுங்குறைவுமன்றி
மறையொன்றெனவிளம்ப விமலமதாகி
அசலம்பெறவுயர்ந்து விபுலம்பெறவளர்ந்து
சபலஞ்சபலமென்று ளறிவினர்காண
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய்

அனலொன்றிடவெரிந்து புகைமண்டிடுவதன்று
புனலொன்றிடவுறைந்து மடிவிலதாதை
சருவும்பொழுதயர்ந்து சலனம்படுவதன்று
சமாகொண்டறிவதனாலே ரியல்பினதாகும்
அவனென்பதுவுமன்றி அவளென்பதுவுமன்றி
அதுவென்பதுவுமன்றி எழிலகொடிலாவும்
ஆருகிலை யரியாப்படியேவை (௧)

இருளென்பதுவுமன்றி ஒளியென்பதுவுமன்றி
எவையுந்தனுளடங்க ஒருமுதலாகும்
உளதென்பதுவுமன்றி இலதென்பதுவுமன்றி
உலகந்தொழவிருந்த வயன்முதலோர்கள்
எவருங்கவலைகொண்டு சமயங்களில்விழுந்து
சுழலும்பொழுதிரங்கி அருள்செயுமாறு
கூறரியசகமாயையறவே

எனதென்பதையிகழ்ந்த அறிவின்றிரளினின்று
மறிவெனவெனவிளங்கு முபயமதாக
அறியுந்தரமுமன்று பிரியுந்தரமுமன்று
அசரஞ்சரமிரண்டி னொருபடியாகி.
எதுசந்ததநிறைந்த தெதுசிந்தனையிறந்த
தெதுமங்களசபகொள சுகவடிவாகும்
யாதுபரமதை நாடியறிநீ (௨)

பருவங்குலவுகின்ற மடமங்கையர்தொடங்கு
கபடந்தனில்விழுந்து கெடுநினைவாகி
வலையின்புடைமறிந்த மறியென்றவசமுண்டு
வஞ்சந்திரமுமின்றி அவரிதழூறல்
பருகுந்தொழிலிணங்கி யிரவும்பகலுமின்சொல்
பகரும்படிதுணிந்து குழலழகாக
மாலைவகை பலசூடியுடனே

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவவெல்லப்பநாவலர்.

அருளிச்செய்த.

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்.

இவை.

திருத்தணிகை.

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

மாணாக்கரிலொருவராகிய

திருவண்ணாமலை

அல்லாளப்பிரபு ஐயர்சகோதரர்.

அருணாசலவையரால்.

முன்பதிப்பித்த பிரதிக்கிணங்கப்

பரிசோதித்து

திருவண்ணாமலைப்படலம்-௧.

பிரமன்-மால்-அடிமுடியறியாதபடலம்-௧.

பார்வதியம்மை-திருவவதாரப்படலம்-௪.

இடப்பாகமடைந்தபடலம்-௪.

திருக்கண்புதைத்தபடலம்-௧.

ஆக-ஐந்துபடலங்களுடன்.

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௨ வரு

உ

சிவமயம்.

புராணத்தின் சருக்கங்களி னுடைய

அ ட் ட வ ணை.

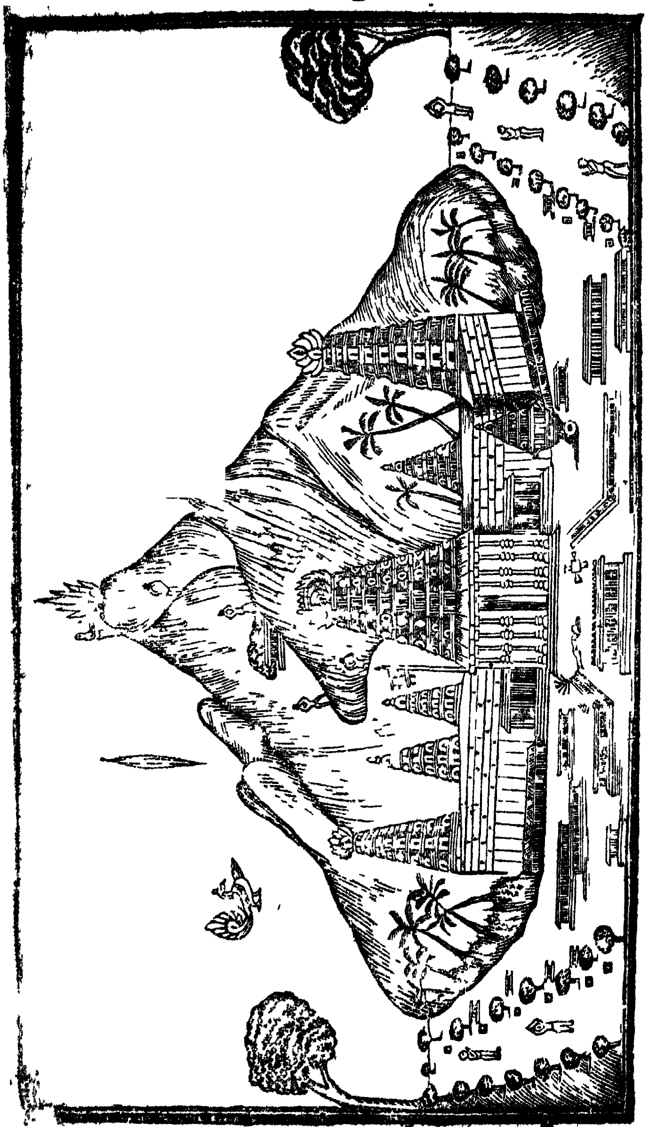
ஆகப்பாயிரமுள்படச்சருக்கம்௰ங.

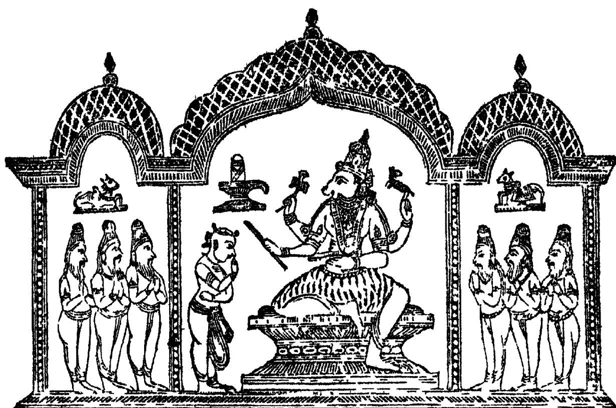
சருக்கம்அட்டவணை

முற்றிற்று.

திருவண்ணாமலை

முதலாவது நந்திகேசுரர்-மார்க்கண்டேயருக்கு-உபதேசித்தபடம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணம்.

மூலமும் - உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர்தோத்திரம் - கலிவிருத்தம்.

மிக்கவேதவியாசர் விளம்பிய
விக்கனைதக்கிலைய யின்றருள்செய்திட
முக்கண்ணன்வெற்பினை முக்கியமதுவாரிலையக்
மைக்ககளிற்றினைக் கைதொழுதேறுவாம்.

(இ-ள் பொருள்)

அநேகவேதங்களை இடல்லாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செ
ய்யப்பட்ட ஸ்காந்தபுராணத்தில் உருத்திரசங்கிதையிலிருக்கும் இந்த அ
ருணாசலமகாத்மியத்தை தமிழினாற் சொல்ல இதற்கு இடை
யிலே விக்கினம் வராமல் அனுக்கிரகம்பண்ணுதற்கு மூன்றுகண்
களையுடைய மலைப்பான்மணைச் சமுத்திரம்போன்ற மும்மதத்தையு
டைய பிடிகையையுடையயானைமுகமுடைய விநாயகரைக் கையினால்
வணங்கி ஸ்தோத்திரஞ்செய்வோம் எந்தநாளும் இடையூறில்லாமல்

(சபாபதி துதி)

மூவிருஞ்சுவைமதுரம்பெற மொழியுந்தமிழ்விரகன்புகழ்
பதிகப்புனைபவனையபினர் பவபஞ்சனைமலன்கதி
குதிரும்படிபகிரண்டமுமுடையும்படியிலகும்படி
யதிருமபடிநடனம்புரி பதிருங்கழலதிருங்கழல்

(இ-ள்.) மிகுந்தமதுரரசமுண்டாகப்பாடுகின்ற திருஞானசம்பந்தமூர்த்திஸ்வாமிகளால் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்ட பதிகமாகிய மாலையைத்தரிக்கின்றவராகியும் தம்மையடைந்தவர்கள் பிறவியைக்கெடுப்பவராகியும் மலரகிதராகியுமிருக்கின்ற சபாபதியினுடைய சூரியனுதிரவும் பகிரண்டமுடையவும் விளங்குகின்றபூமிபதிரவும் நடனத்தைச்செய்யாநின்ற மிகவுஞ்சப்திக்கின்றவீரகண்டையைத்தரித்தபாதத்தைவணங்குவோம்-எ-று. (இச்செய்யுளுக்குப்பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது.) (௧)

ஸ்தலமகிமை அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இரவிகள்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்ஞசயரிமையவ ரெண்டிசையோ
ருரகருந்தவர்முனிவரர்பங்கயருவணகொடிக்கொடியோர்
பாவிநெருங்கலிலுலகநிறைந்தவர்பணியுமிடங்கிடையா
தாகாவென்பதுகடலின்முழங்கியதருணைவளமபதியே.

(இ-ள்.) சூரியரும்சந்திரரும்வயிரவரும் வித்தியாதரரும் தேவரும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் நாகலோகத்தாரும் அரியதபசிகளும் முனிவரும்பிரமாக்களும் கருடக்கொடியையுடையவிஷ்ணுக்களும் பார்த்துநெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள்வணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாயவாகளாலேசொல்லப்பட்ட அரகரவென்கிறசப்தமான துசமுத்திரத்திலும் அதிகமாகமுழங்கும்வளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்-எ-று. (௨)

இளமுலைமங்கையர்முகமுநெருங்கியவிருகுழையும்பகலே
யொளிரொருசந்திரனுடனிருசெங்கதிருதயமெனுந்தனியூர்
தலையவிழுந்தொடைமகபதிதன்பதிநணபதின்பதியா
மளகைவளம்பதிதனிலும்வளம்பதியருணைவளம்பதியே.

(இ-ள்.) இளமையாகிய ஸ்தனங்களையுடையபெண்கள்முகங்களும் அவர்களணிந்தஇரண்டு இரத்நகுண்டலங்களும்பகலிலே பிரகாசிக்கின்றதொருசந்திரனுடனே இரண்டுசூரியருதயமானார்களென்றுசொல்லும்படியாகியதைப்பற்றலூர்முறுக்கவிழ்ந்த கற்பகமாலையைத் தரித்த தேவேந்திரனுடையபட்டணமாகிய அமராவதியையும்குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியைப்பார்க்கிலுமவளத்தையுடையது அருணாசலமென்னும்ஸ்தலமாம்-எ-று. (௩)

பாயிரம்.

காலனெதிர்த்திடமார்பிலுதைத்தவர்காமனுருப்பொடியா
ராலமிடற்றினர்மாலைமதிக்குறையாடரவப்பணியா
னாலுமுகத்தவன்ஞானமளிப்பவனுஞ்சிரசற்கரியார்
ஞாலமெடுப்பவர்மேவுதிருப்பதிசோணகிரிப்பதியே.

(இ-ள்.) யமனெதிர்க்கமார்பிலுதைத்தவராகியும மன்மதனுடைய தேகத்தைப்பொடியாகச் செய்தவராகியுமவிஷத்தைக்கண்டத்திலதரித்தவராகியும மூன்றாம்பிறையை மாலையாகததரித்தவராகியும ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப்பூண்டவராகியும பிரம்மாவிஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும் ஞானத்தையளித்தவராகியும விளங்குகின்றபரமசிவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அருணாசலமென்னுந்தலமாம.எ-று.

சாந்திக்கலிவிருத்தம்-பரமசிவவணக்கம்

உறவொடுபகையறு மொருமுதலெவனெவ
னிருவினையுலகரு ளிறையவனெவனெவன்
மறைமுடி வினிடம்வளர்பவனெவனெவன்
னறிவினிலறிபவ னடியிணைதொழுதாம,

(இ-ள்.) உறவும்பகையுமில்லாதவொப்பற்றமுதன்மையானவனெவன் சர்வசங்காரமானபின்பு உலகத்தையுண்டாக்குகிறவனெவன் வேதமுடிவிலேசகலத்தையுமறிகிறவனெவன் அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையசிவனதுதிருவடிகளையாம வணங்கினோம்-எ-று. (௫)

கலிநிலைத்துறை-அருணாசலகாதை.

மணிகொண்டநெடுங்கடலில்விழிவளருந்திருமாலுமறையினோனும்
பணிகொண்டபாதலத்துமபூதலத்துமீதலத்துமபரிந்துதேட
வணிகொண்டபிரமாண்டகோளமைபொற்கோளகையாயழகுகாட்டக்
கனிகொண்டவுருவாயாமொருவரையாமகலாதுகருத்துட்சேர்ப்பாம்

(இ-ள்) இரத்தினங்களிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலில் நித்திரை செய்கின்றவிஷ்ணுவும்பிரம்மாவும நாகங்கள்வாசஞ்செய்கின்ற பாதாளத்திலும்பூமியிலும் மேலுலகத்திலும்வருந்திதேட அவர்களால்காட்டப்படாமல அழகாகியபிரமாண்டகோளமையானது பொன்னாற்செய்யப்பட்ட கோளகையாக அழகுகாண்பிக்கின்ற கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பரமசிவத்தை நீங்காது இருதயத்தில் சேர்த்துக்கொள்வோம்-எ-று, (௬)

ஒருமானைக்கரத்தினில்வைத் தொருமானைச்சிரத்தினில்வைத்துவகை
பெருமானைத்தருமானையிடத்தினிலவைத்தருளவானைப்பவளமேனிச்சயிலம்
போல, வருமானைமுகத்தானையளித்தானைப் பொருமானையகிழ்வேனும்.
பெருமானையருணகிரிப் பெம்மானையடிபணிந்து பிறவிதீர்ப்பாம்,

(இ-ள்) தாருகாவனரிஷிகள் வரவிட்ட மானைக் கையிலேயேந்தியுஞ் சிரசிலே குருமான்போன்ற கங்கையைச் சடையில்வைத்தும் ஏழுலகத்தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில்வைத்தும் அடியார்களுக்கருள் செய்கிறவரும் பவளம்போல்வருகின்ற ஆனைமுகத்தையுடைய கணபதியைப்பெற்றவரும் போர்செய்கிற ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பரமசிவன் பாதத்தைவணங்கி இனிமேல்வரும்பிறப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுங்கள்-எ-று. (எ)

உண்ணாமுலையம்மை துதி.

காரெழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந் தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணாளை
மூரலிளநிலவொழுகப் புழுகொழுகுமழகொழுகு முகத்தினாளை
வாரெழுந்த தனத்தாளை வடிவொழுகி நெளிந்தாகமருங்குலாளைச்
சீரொழுகும் பதத்தாளை யருணையுண்ணா முலையாளைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மேகம்போன்ற கூந்தலையும் கிருபைவழிந்தொழுகாநின்ற இரண்டுகடைக்கண்களையும் தந்தங்களின்காந்தி இளையநாளையசந்திரிகைபோல் பிரகாசிக்க புழுகுவாசிக்கின்ற அழகுபொருந்திய முகத்தையும் மலைகளையொத்த ஸ்தனங்களையும் அதிகவழகையுடையதாய் ஒருவருக்குந்தெரியாத இடையினையும் சிறப்புபொருந்திய பாதங்களையுமுடைய அருணாசலஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற உண்ணாமுலையம்மையை மனதில்நினைத்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (அ)

யானைதிறைகொண்ட விநாயகர் துதி.

மதமூன்றுமாறாவொருவகளிற்று முகத்தானைமனதிலேதான்
பதமூன்றுமறுதவாகருப்பயநமூன்றுங் கடந்தபதப்பாலியானை
விதமூன்று புரங்கடிந்தாளித்தருளுமெய்க் குருமூதலேவோடேசஞ்
சிதமூன்றுபிறப்பொழிக்குமானைதிறைகொண்டவனைச் சிந்தைசேர்ப்பாம்

(இ-ள்) மும்மதங்களும் ஆறாகிஓடிவருகின்ற யானைமுகமுள்ளவரும் மனதில்தாமுடைய பாதங்களைச்சிந்திக்கின்ற அரியதவத்தையுடையவர்களுக்கு நான்காம்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைக் கொடுப்பவரும் முப்புரத்தைநீறுசெய்த சிவனாலேபெறப்பட்டவரும் ஒப்பற்றமுதலிய சஞ்சிதவினையையுடையபிறப்பைக்கெடுக்கிற வருமாகிய யானைதிறைகொண்டவனென்னும்விநாயகனை மனதிற்சேர்த்துக் கொள்ளுவோம-எ

சுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாருமலர்ச்சோலையருணைநெடுங்கோபுரத்திற்குமரவேளை
நந்தாவாழ்விக்கவடவீந்தனிலுறையுமயிலினனைக்
கந்தாருங்கடகளிற்றுயகலாறகுதகருகிழலுங்கைகரடுங்
தந்தனையலர்க்கடப்பந்தாரானைப்பணிவதாடலைமேற்கொள்வாம்

இ-ள்பூங்கொத்துகளையுடையசோலைசூழ்ந்தஅருணாசலத்துகிழக்குகோபுரவாசலுக்கடுத்தமேல் புறத்து மண்டபத்திலிருக்கிறவரும் தம்மை

டைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வடவீதியிலே வாசஞ்செய்கிற மயில்வாகனக்கடவுளும் தறியிற்கட்டப்பட்டமதம்பொருந்திய ஐரி ராவதத்திலேறுகின்ற தேவேந்திரனுக்குத்தெய்வலோகத்தையுங்கற்ப கவிருட்சத்தினிழலையும் கொடுத்தவரும கடப்பமாலையைத் தரித்தவ ருமாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளை வணங்குகிற அடியார்களுடைய பா தங்களைத் தலைமேல்வைத்துக கொளவோம்-என்றவாறு. (௰)

(சைவசமயாசாரியர்கள் துதி.)

வாதுகொண்டபாசமய கோளரியையடிவணங்கி வன்கற்றூணாற்
றீதுகொண்டசருங்கடலைக் கடந்தசெழுந் தமிழ்க்கடலின் றிருத்தாள்
போற்றி, காதுகொண்ட விழிப்பாவை திருமனைக்கெம் பெருமானைக்
கால்கழுவத், தூதுகொண்டசுந்தரனைத்தம்பிரான்றன்றோழனையாந்
துதிசெய்வோமே.

(இ-ள்.)வாதுகொண்டுஜெயிக்கவந்தசமணர்களாகியயானைகளுக் குச் சிங்கமாகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி ஸ்வாமிகளது பாதத்தைவ ணங்கி வலியகருங்கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டிச் சமணர்கள் சமுத்திர த்திற்போட அக்கல்லினாலேதானே அச்சமுத்திரத்தைக்கடந்த செந தமிழ்க்கடலென்று சொல்லப்பட்ட அப்பாசுவாமிகளதுபாதத்தைவ ணங்கி காதளவுந்தாவிய கண்களையுடைய பரவைநாச்சியாருடைய தி ருமனைக்கு இரண்டுபாதங்களுமநோக நடந்தாண்டவரைத் தூதாகவனு ப்பியதம்பிரான்றோழராகிய சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளைவணங்குவோம்.

(தரவு-கொச்சகக் கலிப்பா.) (எ-று.

அத்தனூர் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக்கடல்கடந்து
புத்தனூர் மதங்கடிந்து புனிதமாகியசீவன்
முத்தனூர் மாணிக்க வாசகனூர்முத்திக்கு
வித்தனூர் வாதவூர் வித்தகராதாள்போற்றி.

(இ-ள்.) பரமசிவன்குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப் பெருந்துறைக்குப்போய் அச்சாமியினுடைய அனுக்கிரகம்பெற்று அ ரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அந்தக்காலத்தில் வியாபித்திருந்தபு த்தர்களுடைய மதத்தைக்கண்டனஞ்செய்து பரிசுத்தமாகியசீவன் முத்திதசையடைந்தவரும் அம்முத்தியாகிய நிலத்திற்கு விரையாகியு ம திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞானசொரூபராகியுமிருக்கின்ற மாணிக்க வாச கசுவாமிகளுடைய பாதத்தைவணங்குவாம்-எ-று. (௰௨)

(திருத்தொண்டர்கள் துதி.)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம். (௰

மனையாளையரற்களித்துமணங்களித்தவியற்பகையார்மலர்த்தாள்போற்றி
தனையாரும்பெருமானுக செச்சிலிடுங்கண்ணப்பர் சரணம்போற்றி
வினையாளரறியாத திருநீலகண்டரடி விரும்பிப்போற்றி
எனையாளுமிளையான்குடிமாறரிணையடியை யிறைஞ்சுவேமே.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அடியார்வேடம்பூண்டுவந்து பெண்சாதியை யெனக்குக்கொடுத்துவிடென்றுகேட்க அதற்காக அதிகசந்தோஷத் தையடைந்து சுவாமிகளுக்குத்தன்மனைவியைக்கொடுத்தது அதனால் அதிக மகிழ்ச்சிபொருந்திய இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்றபாதங்க ளைவணங்கி தன்னையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத் தான்தின்று ருசிபார்த் த எச்சிலைக்கொடுத்த கண்ணப்பசுவாமிகளது பாதத்தைவணங்கி வினை யையுடையவர்களறியாத திருநீலகண்டநாயனாருடையபாதத்தை மகி ழ்ந்துவணங்கி அடியேனையாட்கொண்டருளும இளையான்குடிமா றநாயனாருடைய பாதத்தைவணங்குவேன்-எ-று. (௰௩)

ஐயடிகள்காடவர்கோ னீரடியைவணங்கிமகவறுத்தெம்மாற்கு, செய்ய
டிசிலுடன்படைத்தார் திருவடியைத்தொழுதிறைஞ்சி நீறணிசேரமான்,
மெய்யடியைப்புகழ்ந்துதெய்வவுலாசசொன்னசேரனடிவிரும்பிஏத்தி
ப்,பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முதலனைவரையும போற்றுவோமே.

(இ-ள்) ஐயடிகள்காடவர்கோனாயனாரது இரண்டுபாதத்தையும வணங்கி எமதுசுவாமிக்குப்பிள்ளையை அறுத்துச்சமைத்தகறியை மெ ய்விட்ட அன்னத்துடனேபடைத்த சிறுத்தொண்டநாயனாருடைய மெ ய்மையாகிய பாதத்தைவந்தித்துத் தெய்வீகம்பொருந்திய உலாப்பிர பந்தம்பாடிய சேரமான்பெருமாணாயனாருடையபாதத்தைத் துதிசெய்து ப்பணிந்து மெய்யடிமையையுடைய புலவர்கள்முதலாகிய சகலரையும வணங்குவோம்-எ-று. (௰௪)

(நந்திகேசுரர்-துர்க்கை-கௌதமர்-சண்டேசுரர்துதி.)

நந்திதிருவடியிறைஞ்சி விந்தையடிபுகழ்ந்துமறை நான்கிற்கைந்தாய்
வந்தருளுங்கௌதமனார் மலரடியென்முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
தந்தைவிருபதஞ் சிதைத்துச்சிதையாதபதத்திருந்த தண்டிதாளைச்
சிந்தையிலைசக்குடியிருத்தியருணகிரிநினைபவர்தாள்சென்னிசேர்ப்பாம்

(இ-ள்.) நந்திகேசுரருடைய அழகியபாதங்களைத் தொழுது துர்க் காதேவியினுடைய பாதத்தைவணங்கி நான்குவேதத்தினின்றும் ஐந் தாம்வேதசொரூபமென்றுசொல்லப்பட்ட கௌதமருடைய தாமரை போன்றபாதத்தை என்சிரசுக்குத்தரிக்கப்பட்ட மாலையாகச்செய்து த ம்முடைய தகப்பனாரது இரண்டுபாதங்களையும்வெட்டி அதனால்கெடா த மோட்சபதத்திலிருந்தசண்டேசுரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச்செய்து அருணாசலஸ்தலத்தை நினைப்பவருடையபாதத் தைச்சிரசிற்சேர்த்துக்கொள்ளுவோம்-எ-று. (௰௫)

(அவையடக்கம்.)

தேறுகின்றகலைகலையுந் தெளிந்தசுவையிருநான்குந் திகழும்பாடல்
கூறுகின்றபுலவர்முன்னே தமியேனுஞ்சிலபுகல்சொற் குறித்தவாறு
வீறுகின்றமறைவிரிஞ்சனேறிவருமனத்திமூர்ன்னு ஏவிரிஞ்சன்குறை
யேறுகின்றகருடன்முன்னுமொருமசகம்பறவையெனவிரிதல்போலும்

(இ-ள்.) பலநூல்களையுங் குறைவறக்கற்றுளட்டுச்சுவையும்பொ
ருந்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச்சொல்லுகின்றவித்துவான்கள்முன்னே ஒ
ன்றுமறியாதயானுஞ்சிலபாடல்களைப்பாட நினைத்தவிதம் விளங்கியநா
லுவேதங்களையுடைய பிரமனானவனேறி நடத்தும் அன்னவாகனத்தி
ன்முன்னும் அவன்தகப்பனாகிய விஷ்ணு ஏறும்படியான கருடன்மு
ன்னுமொருசிறியகொசுதானுமொரு பறவையெனப்பறத்தல்போலும்
-எ-று. (௰௬)

நீரிருக்குதெனப்பழித்துவிடுவரோவதுபாலினிகழுமானல்
நாரிருக்குதெனக்கழித்து விடுவரோவதுமலரினண்ணுமானு
லாரிருக்குஞ்சடைமுடியார் விடமிருக்குந் திருமிடற்று மருணைநாதர்
பேரிருக்குந்தகைமையினாலெனதுரையையிகழுவரோபெருமையோரே

(இ-ள்.) பாலொடுகலந்திருக்கின்ற நீரைச்சகவாசயோக்கியதா
ல்தள்ளாமலெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்புஷ்பமாலையோடுசேர்ந்தநாரை
யும் அப்படியேகொள்ளுவார்கள் ஆத்திமாலையைச் சூடிய சடைமுடி
யையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டத்தையுமுடைய அருணஜலேசுர
நாமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்னாற்செய்யப்பட்ட புன் பாட
லையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களேயன்றி யிகழார்கள்-எ-று.

அழகுதரக்கனிந்தநச்சமரம்பழையதெனினுமதிலமுதுண்டாமோ
விழைவுதருசுவைக்கரும்புபுதியதுவேயெனினுமதனிரதம்போமே
இழிவுறுபாடலுமுயர்வு தங்கியசெய்யுளுமவைபோ லிருக்குமாகில்
பழமையெனநலந்தருமோ புதுமையென விகழ்படுமோ பயன்கொள்
வார்க்கே.

(இ-ள்.) அழகியசிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழுத்தஎட்டிமரம்
வெகுநாளையமரமாயிருந்தபோதிலும் அதில்மாதுரியமுண்டாகாது ச
ர்வதாலும் இச்சிக்கப்பட்ட இனிதாகியகரும்பு கொஞ்சநாளையதாயி
ருந்தாலும் அதில்கசப்புஉண்டாகாது அப்படிபோல் குற்றத்தோடுகூ
டியசெய்யுள் பழமையாயிருந்ததினாலே ஒருநன்மையைக் கொடுக்கா
து யாதொருதோஷமுமில்லாமல் உயர்வுபொருந்தியபாடல் சிலநாளை
க்குமுன் னுண்டாயிருந்ததினாலேயே இகழப்படாது பிரயோசனத்
தைக்கொள்வோர்களுக்கு-எ-று. (௰௮)

திணையளவுந்தமிழ்ப்பிடியிற் றகிமதாம்பிறந்தகல்வித் திறமையோருந்
தினையுமியற்சுவையறியாமூடர்பருஉவறிவின்முன்னே நிற்கலாமோ
விணையடருங்குவளைவிழியனிச்சமலரணையதிருமேனிமானார் (கிடாரே
புனைவின்மதன்மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதல்லாலமரினைப்புபொறுத்

எட்டுஞ்சுவையாவன-சிங்காரம்-வீரம்-பெருநகை-கருணை-ரௌத்
திரம்-குற்சை-அற்புதம்-பயம்.

(இ-ள்.) கிளையளவுகூடச் செந்தமிழ்த்தரிகிறம் இன்றி அதிகமதாம்பிறந்தகல்விவல்லவாகளும இலக்கணாசமேஅறியாத மூடாகளதுமிகுந்தஅறிவையுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின்முன்னனிற்கார்கள் கொலைலுந்தொழிலடைகின்ற நீலோத்பலம்போன்றகண்களையும் அனிச்சப்பூவொத்தஉடம்பினையுமுடைய பெண்கள் கருப்புவில்லைத்தரிக்கின்றமன்மதனாலே விடப்பட்ட புஷ்பபாணத்தைப் பொறுப்பாாகளேயல்லாமல்கொடிதாகியயுத்ததில்விடுகிற அம்பைப்பொறுக்கார்களது போல்-எ-று (௰௯)

(நூல்வரலாறு.)

கருத்துருகவிறைவனந்திக்கருள்புரியநந்திமார்க்கண்டற்கோத,விருத்திமறைவியாசமுனிக்கவனுரைக்கச் சூதனுக்கு வியாசன்சொல்லப்
பொருத்தமன விருடியருக்கருட்சூதன் மொழிந்தசிவ புராணங்கோடி,
யுருத்திரசங்கிதையுரைததவருணகிரிவளத்தினையா னுரைக்கலுற்றேன

(இ-ள்) மனதுருகப்பரமசிவன்-நந்திகேசுரருக்கு அருள்புரியநந்திகேசுரரும் மார்க்கண்டேயருக்கருள்செய்ய மாாககண்டேயாவேதங்களையொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய வியாசர் - சூதமுனிவருக்குச்சொல்ல சூதாஒருவழிப்பட்டமனத்தையுடைய சவுனகாதிரிஷிகளுக்கருள்செய்த சிவபுராணங்கோடியாகும-அவைகளில் முக்கியமாகியஸ்காந்தத்தில் உருத்திரசங்கிதையிற சொல்லிய அருணசலஸ்தலமகிமையைச்சொல்லத்தொடங்கினேன-எ-று. (உ௰)

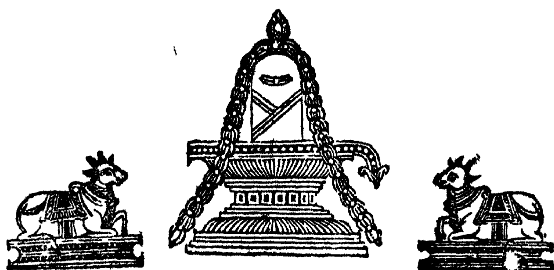
அருணைநகர்வளமையுமாலயனகந்தைவிடவழல் வெற்பானவாறும்
பொருவில்மககமழித்ததுவும் அாணுமையை மணந்துங்கண்புதைத்தவாறும், வருமகிடற்கொலைத்ததுவுமிறைவியிடங்கலந்ததுவும்வயிரப்பூணனிருவினையையகற்றியதுவடகலைதென்கலைவிதியாலிசைக்கலுற்றேன.

(இ-ள்.) அருணசலஸ்தலமகிமையும் பிரமாவிஷ்ணுவினுடையகர்வமடங்க-அக்கினிமலையானதும்,ஒப்பில்லாததக்கனுடையயாகததை அழித்துப்போட்டதும், பரமசிவன-பார்வதியைக் கலியாணஞ்செயததும், அப்பார்வதி-சுவாமியினுடையகண்களை மூடியதும, மகிடாசுரனை-உமாதேவிகொன்றதும்; அப்பார்வதி-வாமபாகத்திற் சோந்ததும, வச்சிராங்கதபாண்டியனுடைய பாவத்தைநீக்கினதுமாகிய சரிததிரங்களைச் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தை தமிழ் மொழியினாலே சொல்லத்தொடங்கினேன் -எ-று. (உ௧)

பாயிர - முற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-உ௧.

சிவமயம்.

முதலாவது

திருநகரச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

துங்கமழுவுழைபிரம்பு சுரிகையகலாதகையான் றுகிர்க்குன்றுடே,
திங்களுமிழ்நிலவனைய வெண்பொடியான் சடைமுடியான் செறிமூ
சுகண்ணான், பொங்குதிருவரையகலாப் புலித்தோலான் புயநாலான்பு
ரிமுந்நூலான், கங்கைமதிதவழ்சடையான் றிருவாணை செலுத்தும்வெ
ள்ளிக்கயிலைகாப்பான்.

(இ-ள்.) உயர்வாகியமழுவும் மானும்பிரம்பும் உடைவாளும் நீங்
காதகையையுடையவர்-பவளமலையில் சந்திரன்பொழிகின்றநிலவுபோ
லத்தேகத்தில் அணிந்த விபூதியையுடையவர்- சடைமுடியையுடைய
வர், நெருப்பாகியமூன்றுகண்களையுடையவர், விளங்குகின்றஇடுப்பில்எந்நா
ளும்நீங்காதபுலித்தோலையுடையவர், நான்குபுசங்களையுமுடையவர் மூ
ன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடையவர், கங்கையும் சந்திரனும் தவழாநி
ன்றசடையையுடைய பரமசிவனது கட்டளையைச்செலுத்திக்கொண்
டுகைலாசகிரியைக்காக்கிறவர்-எ-று. (௧)

கொய்வனசமலர்பிறத்தான்மைவளருந்திருமிடற்றோன் குலவேள்னே
ற்றான், சைவமெனும்பயிர்தழைக்கக் கருணைமழைபொழிமேகந் தன்
னையொப்பா, னவரையுமகத்தடக்குஞ் சிலாதார்க்குப்புறத்துலவுமணி
போல்வான், றெய்வமெல்லாந்தொழச்சிவந்த மலர்ப்பதத்தானந்தி
யெனுந்திருநாமத்தான்.

(இ-ள்.) கொய்யப்பட்டதாமரைமலரையொத்த நிறத்தையும் விளும்பொருந்திய கண்டத்தையும்நல்லவெண்மையாகிய ரிஷபவாகனத்தையுமுடைய பரமசிவனுக்கு சம்பந்தமாகிய சைவசமயமென்னும் பயிரானது தழைப்பக்கருணையாகிய மழையைப்பொழிகின்ற மேகம் போன்றவர் பஞ்சேந்திரியங்களையும்அகத்தில்நின்றும் புறத்தில்தீமையாகியபொருள்களிற் போகவொட்டாமல்அடக்கிய சிலாதாரிஷிக்குப் புத்திரற்சஞ்சரிக்கின்ற உயிர்போன்றவர் விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களெல்லாம்வணங்க அதனாற்சிவப்பேறிய தாமரைப்பூவொத்தபாதங்களையுடையவர் இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடையநந்திகேசரென்கிற அழகியநாமத்தைப்பெற்றவர்-எ-று. (௨)

ஈசனணிகதிமதியுந் திருவுருவுந்திருவுருவி லிசைந்தநீறும்
தேசவெனவிளங்குமொரு கயிலாயச்சிலம்புளதச் சிலம்பின்மீதே
வாசவனேமுதலிமையோர்நெருங்குதலான் மகுடமொடு மகுடந்தாக்கி
யோசையுடன்கனகமணிப்பொடியுதிர்ந்துகனகமலைக்குவமையாகும்

(இ-ள்.) பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையுஞ்சந்திரனும் மேற்சொன்னசுவாமியினது வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்தில் அணிந்ததிருநீறுமாகிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப்பிரகாசிக்குங் கைலாசமென்று ஒருதிருமலையுண்டு அந்த திருமலைமேல் வணங்குகின்றதற்காகத் தேவேந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியினாலே கிரீடத்தோடுகிரீடம் இடிபட்டுச் சப்தத்துடனே சொர்ணப்பொடிகளும் ரத்னப்பொடிகளும் உதிர்ந்துமகமேரு கிரிக்குச் சமானமாகக்குவியும்-எ-று. (௩)

இந்திரநீலச்சிலையா லிசைத்தகடந்தெரியாமலெழுதிச்சேர்த்து
மந்திரமாமெனவயிரத் தூணிறுத்திமாணிக்க மதலைகூட்டிச்
செந்துகிராற்போதிகையு மரகததாலுத்திரமுஞ் செறித்ததுமீதே
சந்திரகாந்தத்தகடு பரப்பியமண்டபமுளதச் சயிலமீதே.

(இ-ள்.) இந்திரநீலக்கல்லினாலேயொன்றோடொன்றுசேர்த்துசந்து தெரியாமல் சித்திரமெழுதிச்சுவரைவைத்து மந்திரகிரிபோல் வயிரத்தூண்களைநிறுத்தி மாணிக்கத்தினாற்செய்தகொடுங்கைசேர்த்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினாலேபோதிகையும் மரகதத்தினால் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேற்சந்திரகாந்தத் தகடுமேய்ந்த மண்டபம் ஒன்றுண்டு அந்தமலையின்மேல்-எ-று. (௪)

அருமருங்குத்தானமணி யிழைத்தவரியாசனத்தி லிருந்துநீலப்
பருமணியா லிழைத்ததொரு பாதபீடிகையின்மலர்ப் பதத்தையூன்றி
யிருவுபெருங்கயிலையின்மீதிருந் துமுயலகன்மூதுகில்வலதாளூன்றி
யருமறையைமுனிவருக் குரைக்குமிலமையெனவிருந்தா னந்தவேலை.

(இ-ள்.) அந்தமண்டபத்தில்இரண்டுபக்கமும் முத்துகளிழைத்தசிம்மாசனத்திலிருந்துபெரியநீலரத்தினத்தினாலே இழைக்கப்பட்டிருக்கிறபாதக்குறட்டின்மேலேமலர்போன்றபாதங்களை வைத்துக்கொ

ண்டெந்திகேஸ்வரர் சிவகணங்களாலே மருவுப்பட்ட பெருமைபெற்ற கைலாயகிரியிலெழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல வலப்பாதத்தை வைத்து அரிதாகியவேதப்பொருளை முனிவர்களுக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருந்தார் அந்தவேளையில்-எ-று. (௫)

குற்சனுரோமசன்குமுதன் குமுதாக்கன்சகடாயன்கும்பசாதன்
வற்சலவைசம்பாயனாக ஞெரிமுனிபுலிக்காலன் வாமதேவன்
நற்சனகன்சனக்குமரன் வாதராயணன்மதங்க னடனத்தாளை
யர்ச்சனைசெய்யனந்தமுனி முதலனந்தமுனிவர்தமருகிற்சூழ

(இ-ள்.) குற்சர்ரோமர் குமுதர் குமுதாட்சர் சகடாயர் அகத்தியர் வற்சாவைசம்பாயனர் ஞெரிவியாக்கிரபாதர் வாமதேவர்சனகர்சனற்குமாரர் வியாசர்மதங்கர்சுவாமியினது நடனமபொருந்திய திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்கின்ற பதஞ்சலிமுதலாகிய அனந்த முனிவர்கள் தமமுடையபக்கத்திற்சூழ-எ-று. (௬)

மன்னியமார்க்கண்டமுனி யுடனெழுந்துபணிந்துயிர்கண் மழைமின்போல, வின்னிலத்திற்பிறப்பதுவு மிறப்பதுவுமிருவினையு மெமக்குத்தோன்றச, சொன்னவொருதனிமுதலேமுத்திபெறும் பரிசெமக்குச்சொல்வதென்று, னன்னவுரைசெவிப்புகலு நந்தியருள்சுரந்துமுனிக்கருளவதானான்.

(இ-ள்.) நிலைபெற்றவயதினையுடைய மார்க்கண்டேய முனியானவர்சீக்கிரத்திலெழுந்திருந்து நந்திகேசுரரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி மேகத்தில்தோன்றிஅதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல உயிர்களானவைஇவ்வுலகத்தில்பிறக்கிறதும இறக்கிறதும் இவைகளுக்குக்காரணமாகிய நல்வினைதீவினைகளாகிய இரண்டும் எங்களுக்கு விளங்கும்படியாகஅருளிச்செய்தருளப்பற்றுகடவுளேநாங்கள்மோட்சத்தையடைகிறதற்குத் தக்கவழியைக் கிருபை செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க அந்தவார்த்தையைக்கேட்டவுடனே மிகுந்தகிருபையுண்டானவராகி நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயருக் கருளிச்செய்யத்தொடங்கினார்-எ-று. (௭)

கம்பநதிகும்பநதி காவிரிகோதாவேரி கன்னவேணி
பம்பைநதிவேகநதி வேதவதிசரயுநதி பாமாங்கங்கை
செம்புநதிபொன்முகிநல்யமுனாநதி நருமதைமேற் செப்புஞ்சோணை
யம்புவியின்மிகவுளவங்காடினர்தம் வினையகற்று மதுவல்லாமல்.

(இ-ள்) கம்பைநதி கும்பைநதி காவேரி-கோதாவரிகிருஷ்ணவேணி-பம்பைநதி-வேகவதி-வேதவதிசரயுநதி-எல்லாநதிகளுக்கு மேன்மையாகிய கங்காநதி-தாமிரபரணி பொன்முகி - யமுனாநதி -நர்மதாநதி-மேன்மையாகச்சொல்லப்பட்ட சோணைநதியென்று அழகுபொருந்திய பூவுலகத்தில் அனேகநதிகளுண்டு அவைகளாகிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தைநீக்கும் அதுவல்லாமல்-எ-று.

காசியெனுமொருதலமிக் கயிலையெனுஞ்சிறப்புளது கங்கைநித்தம்
வீசுதிரைக்கொழுந்தோட்டிப்பாகதிக்கு வேறோட்டும்வியனுழுமின்
மாசிலுடலதிலிறந்தான் மாமேனும்விலங்கேனுமனிதரேனு
மீசனருளுபதேசஞ் செவிப்புகலா லிறைவனெனவிருக்கலாமே.

(இ-ள்.) காசிஎன்கிற ஒருதிவ்யத்தலமானது இந்தக் கைலாசத்தைப்பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது அக்காசியில்வருகின்ற கங்காப்பிரவாகமானது எறிகின்ற அலைகளைக்கொழுந்தாக ஓடச்செய்து தன்னிடத்தில் விரும்பிமுழுகினால் அவர்களுக்குமோட்சத்துக்குவழிகாட்டும் களங்கம்பொருந்தியதேகம் அவ்வூரில்விட்டால் மாமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனதுதாரகப் பிரம்மோபதேசம் செவியிற்சோதலாலே சிவசாரூப்பியத்தை யடைந்திருக்கலாம்-எ-று. (௯)

போகியொருபுற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்டிடுதலல்லாற்புனிதர்போற்றும், யோகியொருபுற்றிடங்கொண்டிருந்ததலங்கண்டதுண்டோ வுரைப்பக்கேளு நாகமிசைநடித்தவநுக்குயிர்வேண்டித் திருதவஞ்செய் கனினக்கோயில், சேருமனத்தவரான மறுவாரூர் தனையெரித்த திருவாரூரே.

(இ-ள்.) சர்ப்பமானதுபுற்றை யிடமாகக்கொண்டிருந்ததைப்பார்த்ததேயல்லாமல் ஞானிகள்போற்றுகின்ற யோகியானவர் புற்றினிடத்திலே யிருந்ததலததைப்பார்த்ததுண்டோ அதுயாதெனிற்சொல்லக்கேளுங்கள காளிங்கனென்னும்பாம்பினமேலேறி நடனஞ்செய்த விஷ்ணுவுக்குஉயிர்பிச்சைவேண்டி லட்சுமியானவள்பூசைசெய்துக்கொண்டிருந்த கமலாலயமென்னும் தலமாகிவஞ்சம்பொருந்திய மனதையுடைய திரிபுராதிகளையெரித்தசிவன்வாசஞ்செய்கின்ற தாகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்வியத்தலந்தான்-எ-று. (௰)

தக்கவிராட்புருடன்மனத்தலமெனுமோர் தலமுளதத் தலத்தின் மீதே
முக்கணனர்நடிப்பவர்மூர்த்தியிலாயிரத்திலொரு மூர்த்திதானே
யிக்கயிலையிடத்துறைவதன்னிலத்தின் பெருமைநம்மாலிசைக்கலாமே
யக்கனகசபைகண்டா ரரியயன்காணுதமுத்தியடைகுவாரே.]

(இ-ள். பெருமைபொருந்திய விராட்புருடனுடையஇருதயத்தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஓர்தலமுண்டு அதிலுள்ளதாகிய கனகசபையில் மூன்றுகண்களையுடையபரமசிவன் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்வார் அவருடையமூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்றுதான் இக்கைலாசபுதத்திலிருக்குமென்றால் அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை நம்மாற்சொல்லக்கூடுமோ அப்படிப்பட்ட அழகுபொருந்தியகனகசபையைக்கண்டவர்கள் விஷ்ணுவினாலும பிரமாவினாலுமகாணப்படாத மோட்சததையடைவார்கள்-எ-று. (௰௧))

தாங்காழியவன்சிவனை வழிபடுந்தொல்லையந்தத்தலத்தைப்பார்க்கி, லோகாரவடிவநிலேயுயிரிழுங்காலுடலழியாதொளிகெடாது-விளங்காதுநெகிழாதபிறவுயிரால்வருந்தாது வெடிதலிடாது-நீங்காமைமண்ணிருமி பிறவாதுகிடக்கும் வலச்செனிமேலாக.

(இ-ள்) சக்கரத்தைக்கையில்தரிக்கின்ற விஷ்ணுவானவர் பரமசிவனைப்பூசைபண்ணிய விர்ததாசலமென்று ஒருஸ்தலமுண்டு அந்தஸ்தலத்தைப்பார்க்குமிடத்தில் அதுபிரணவசொரூபமா யிருக்கும் அந்தஸ்தலத்தில் உயிர்விட்டால்தேகமழியாது நிறங்குன்றுதல்சம்மாட்டாதுகட்டுகுலையாது மற்றயபட்சிமிருகங்களால்பின்னமாகாதுவெடிப்படாது அமிலதுர்க்கந்தமும்புழுவும்உண்டாகாமல்வலதுகாது மேலாகக்கிடக்கும்-எ-று. (௰உ)

பொய்ம்மிடமுகனைவென்றவம்மையிடமகலாதபுனிதமூர்த்தி,செம்மையிடமென்றிருந்த கருமகிடமுகமாகச்செறிகேதார-மிம்மையிடர்மறுமையிடர்ஞானமில்லாச் சிறுமையிடரெலாந்தீர்க்கும், மும்மையிடம்பெறமூலகுக்கெளிதாகத் தனியிருந்தமூதநிபோலும்

(இ-ள்) மெய்ம்மையாகியஎருமை முகததினையுடையமகிடாசுரனை ஜயித்தபார்வதிவாமபாகததில் நீங்காதபரிசுத்தராகிய பரமசிவனானவர் செம்மையாகியயிடம இதுதானென்று எழுந்தருளியிருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினதுமுகம்போல் விளங்கியதிருக் கேதாரமென்னுமஸ்தலமானது இகதஜெனனத்தில்வருகிறதுக்கமும் மறுமையில்வருகிறதுக்கமும்ஞானமில்லாததினாலே உண்டாகிறதுக்கமுமாகிய எல்லாததுயரதனையுமதீர்க்கிறதற்குமூன்றுலகத்தாருக்கும்எளிதாகிய தனியேயிருந்த மூத்திஸ்தானம்போல்இருக்கின்றது-எ-று. (௰௩)

இருப்பனத்தன்பருப்பதத்திற் பிரமராம்பிகையுடனென்றிரண்டுபோதுமு-மிருப்பனத்தன் பணிந்திமையோருலகுமுதலனைத்துலகும் விதித்தான்மற்றைத்-திருப்பதிக்கேயிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்சராசரமாய்ச்செனித்தவ்வூரி-லிருப்பதற்குமுயல்வரென்றுரெத்தலமுமத்தலத்துக்கிணையதாமோ.

(இ-ள்) மல்லிகார்ச்சுனமென்கிற பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகையுடனேபரமசிவனானவர் எழுந்தருளியிருக்கிறாரென்று அன்னவாகனத்தையுடையபிரமாவானவர்வந்துபதநியோடு இரண்டுவேளையும் வணங்கி அவருடையஅருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எல்லாலோகத்தையும படைத்தார்மற்றைதிருப்பதியிலிருக்கின்ற வெங்கடாசலபதியும் தேவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்சரமாகவும் அசரமாகவும பிறந்திருப்பதற்குத்தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்டஸ்தலங்களும் அந்தசேஷத்திரத்துக்குச் சமானமாகுமோ-எ-று. (௰௪)

விருப்படியார்சொரிந்தவறுகலருனே விழியிடந்தவேடர்காவிற்செருப்படியுமுதைகந்தபிரான் காளத்திகைசமேனுஞ்செய்வபூரி - பருப்பத

பாகியபுக் விளக்கும் தண்ணாருக மகாழிகுயவர்ப் பதுமையோடு மருப்ப டியுந்தும் யமாரபன வடமலை பயிருக்குக் கண்டு வணங்கமாதோ.

(இ-ள்.) திருக்காளத்தியென்னும் தெய்வீகம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் ஆதிசைவப்பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பத்தியோடு நித்தியார்ச்சனைசெய்த அந்தப்புஷ்பங்களை இவையுடனே கண்ணப்பர் பத்தியோடு மாமிசங்களைப் பச்சையாக வைத்துச் சேர்த்து விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற சிவபெருமான் தாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய தேன் சொரிகின்ற தாமரைமலரிலிருக்கின்ற லட்சுமியோடுகூட அலைகடலிற் றுயிலுகின்ற விஷ்ணுவானவர் வேதங்கள் முதலான திருப்பதியில் தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக் காலத்தில் மலையாகியும் விளங்குகின்றார் —எ-று. (௰௫)

தேக்குமா விருநிலையும்புகழ்ந்த தொண்டைநாட்டினோர்தெய்வ நாட்டிற்கு ஒக்கின்றவென்கறு மொருதலமுண்டதனையுரையக் கேளும் மாகருணையின் மனத்தபுவிதழைக்க அறமவளர்த்தவ தனாளுங் காமாட்சியுடனே கம்பரேகருணையுங்கசிறுதார்.

(இ-ள்) அந்நாட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற தொண்டைமண்டலமென்னும் தெய்வீகம்பொருந்திய நாட்டில் தரிசனஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப்போக்குகின்ற தருமஸ்தலமுண்டு அதன் பெயரைச்சொல்லக்கேளுங்கள் சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன் படைத்த உலகத்திலுள்ள உயிர்களைப் பிழைக்கும்படி கருணைப்பெருக்கினால் இரண்டு நாழி தருமத்தையும் பரிபாலனஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசுரர் எழுந்தருளியிருக்கிற காஞ்சிபுரமாகும்-எ-று

பழுதறவேயெழுகடலும் புவியுமெழுதலமும்படைத்தவேதக் கிழவனறியாமுடியையொருபாலனறிந்ததெனக்கிளர்த்தக்கேளு மழுதநடம்புரியுமிறைவருக்கம்பிகைபூசையமுதைப்பூசை வழுவறுதருமர்பூசைகாள் பூசைபுரிதிருவிரிஞ்சைசிறந்தார்.

(இ-ள்.) யாதொருபழுதுமில்லாமல் எழுசமுத்திரத்தையும் எழுமலையையும் எழுலகத்தையும் படைத்தபிரமன் விஞ்ஞானத்தாலறியக்கூடாத (௧) சிரசை ஆதிசைவப்பிராமணப்பிள்ளையானது அறிந்த ... அந்தச்சொல்லைக் கேளுங்கள் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்கு பார்வதியாரும் பிரமாவுஞ்சிவனை மிகுந்த பக்தியோடும் காணும் பூசித்த விரிஞ்சிபுரமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (௰௭)

---

(௧) சுவாமியினது சிரசைப் பாலன் அறிந்ததாவது அபிஷேக முதலியவை செய்கிறதற்குச் சுவாமியினுடைய திருமுடியானது ஒருவருடைய பிள்ளையின் கைக்கு எட்டாமையினாலே அந்தப்பிள்ளை மனது புண்ணாகக் கலங்குகிறதைக் கண்டு செய்யவொண்ணாமல் விசனப்பட்டபோது சுவாமி குனிந்து கொடுத்தருளினார்.

பொய்யாதபுனல்பெருகுங் காவேரிநதிக்கரையிற்சீராயு
மையாறுமிடைமருதுந்திருக்குடந்தைவளநகருமானைக்காவு
மையாறுமிடற்றார்திரிசிரமலையு மாணிக்கமலையுந்தோன்று
மெய்யாகவவற்றினதுபெருமையெல்லாம்விரித்துரைக்குமவேதத்தானே.

(இ-ள்) பொய்க்காமல்பெருகிவருகின்ற காவேரிநதியிருகரையினு ஞ்சீகாழி திருவையாறுதிருவிடைமருதூர்வளம் பொருந்தியகும்பகோணம் திருவானைக்காவிஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய மாதுருபூதேசுர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரமுமாதலின் இரத்தினகிரி இவைமுதலாகிய தலங்களில்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அத்திவ்யக்ஷேத்திரங்களுடையபெருமையெல்லாம்வேதமானதுதான்மெய்மையாக விரித்துச்சொல்லும்-எ-று. (௰௯)

பருவலையார்பரிக்குவைகைநதிக்கரையின்மதுரையறுபத்துநாலு
திருவிளையாட்டிறைவனியற்றியதலமாமதன்பெருமைசெப்பலாமோ
கருவிளையாட்டகற்றிராமேச்சுரந்தென்கடற்கரையிற்காணுமங்கே
செருவிளையாட்டிராகவன்றிராவணனைத்தொலைத்தபழிதீர்த்திட்டானே.

(இ-ள்) பெரியசங்குகள்முழங்குகின்ற வைகையாற்றின்கரையில் சோமசுந்தரக்கடவுள் அறுபத்துநாலு திருவிளையாடல் செய்தருளிய மதுரையென்றநல்லதலமுண்டு அந்தத்தலத்தின்பெருமையாவராலுஞ்சொல்லப்படாது தென்சமுத்திரக்கரையில ஜனங்களுக் கதைப் போக்குகின்றராமேச்சுரமென்றொருஸ்தலமுண்டு யுத்தத்தைவிளையாட்டாகச்செய்கின்றஸ்ரீராமர்ராவணனைக்கொன்றதனாலடைந்ததோஷத்தைஅந்தத்தலத்தில் சிவனைப்பூஜித்துத்தீர்த்துக்கொண்டார்-எ-று. ()

அத்தகையாத்தலங்கடமிற்பிறக்கவுடலிறக்கவிதியாமையக்காணச்
சித்தவெள்ளிதனிலாடுஞ்சுடரொளிக்குமனக்களிப்பதாய்சீராட்ட
வித்தமலைநகைநித்தியாத்துச்சிவாலயமும்விரிபொழிலுநீசுவுண்டாக்க
வுத்தமமாகியபாமகதியுளதென்றுரைக்கமுனியுரைப்பனானே.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டகன்மாணையுடைய தலங்களிலே யாசனாகிலும்பிறந்தாலுமிறந்தாலுமபோய் தரிசித்தாலும்பரிசுத்தராகியாகாசத்தில் விருத்தஞ்செய்யுமிருக்க பிரகாசமானசொரூபமாகிய சிவனுக்குந்திருவுள்ளமானது களிக்கும்படி தாமுமாகிய சிறிநல் அவ்வேகைசெயதாலும் சிரியதெனகவசெய்து சிவாலயங்கட்டுவிக்காலும்விசிந்தபூஞ்சோலையைவைத்தாலுமுக்கமான பொருந்தியபாமகதியுண்டாமென்று நற்றிகள் மா அருளிச்செயக்கேட்டு மார்க்கண்டேயர்சொல்லத்தொடங்கினர்—எ-று. (௨௰)

இங்ஙனநதிதோறுந் தலந்தோறுமிப்படியேயியற்றவென்றால்
முன்னியசீரமரருக்குஞ் சித்தருக்குமுனிவருக்கு முடிவுறாது
மின்னிகருஞ்சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்கெளிதாமோமவிறலு
முந்திபமாமபிறவுயிர்க்கு மாத்திறுகருங்கிடையாதேயமலவென்றான்

(இ-ள்.)இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நதிகள்தோறும் ஸ்தலங்கள்தோறும்போய்த் தேவரீர்கட்டளையிட்டவிதமாகவே தீர்த்தமாடி வழிபாடுமுதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிகுந்தசிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலுஞ்சித்தர்களாலும முனிவர்களாலும்முடியாது அப்படியாகமின்னலைப்போற்றோன்றி க்ஷணத்திலழியுஞ்சிறியவாழ்நாளையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதல்முடியுமோ அப்படிமுடிந்தாலுமிருகங்களுக்கும பட்சிகளுக்கும விருட்சங்களுக்குங்கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமியென்றுசொன்னார் மார்க்கண்டேயர்—எ-று. (உக)

ஆடுமந்தநதிதோறுமினிதெனுமத்தலந்தோறுமனந்தகாலம்
தேடுகின்றபயனுல்வுஞ் சிவஞானம்வருந்தாமறசிறுதுபோதி
னாடுகின்றவுறுப்பிலாதகுறிவிலர்க்கும்புலையருக்குநரகாளவாக்கற்றான்
மோடுகின்றவிலங்கினுக்குமறநெறிக்குமருமறைமுணுபாபாமயன்

(இ-ள்.)மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்தநதிகள்தோறும் இனிதாகிய அந்தஸ்தலங்கள்தோறும் அனந்தகாலமாகஸ்நானஞ்செய்து தரிசனமுதலியவைகளைச்செய்ததினால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தைவருந்தப்படாமல்கொஞ்சகாலத்தில்தானேபிரதட்சணஞ்செய்தல்கும்பிடுதல் தரிசனஞ்செய்தல் முதலியவற்றிற்கு ஏதுவாகியவைகளாலகண்களற்றவர்களுக்குமவிவேகசூனியர்களுக்கும் நீசர்களுக்கும்நரகத்திலவிழத்தகுந்த பாவஞ்செய்தவர்களுக்கும சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாசசீவராசிகளுக்கும கொடுக்கின்றஒருஸ்தலம அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டாரமார்க்கண்டேயர்.—எ-று. (உ௨)

இப்படியோகமனைவென்றபெருந்தவனுமிருக்சவருமிடம்பியேத்திக்
கைப்பதுமமலர்கொடுதன்காற்பதுமந்தீண்டிநலுங்கருணைபாகி [ன்னை
அப்படியேமுதநிதருமொருதலமுண்டுரைக்குதுமென் றமைத்தான்பி
மைப்படியுங்கண்டத்தா னருணகிரிதனைத் தபாவசத்தனுனான்

(இ-ள்.)எமனைச்செயித்தபெருமையாகிய தவத்தினையுடையமார்க்கண்டேயரும்மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாகச்சொல்லிதோத்திரஞ்செய்து தாமரைமலர்போன்றகைகளால் நந்திகேஸ்வரருடைய தாமரைமலரொத்த திருவடிகளைதரிசித்துவந்தனஞ்செய்யுமளவில்அவர்இருவரையுள்ளவராகிநீங்கள்சொன்னபடியேமோட்சங்கொடுக்கிறஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அதைச்சொல்லுகிறோமென்றுகையமர்த்திப்பின்பு விஷந்தங்கியகண்டத்தையுடையபரமசிவம்எழுந்தருளியிருக்கிற அருணாசலமென்னும்ஸ்தலத்தைத்துப்பாவசப்பனார்நந்திகேஸ்வரர-எ

அங்கமெல்லாமயிர்பொடிப்ப கண்டுணைவிழிபொழிய மறுகிப்பா
ய, செங்கையிணைமலர்க்குவிய மொழிதவறகெம்போது தெளிவில்
லாமற், கங்கையணிசடையானே யருணகிரிப்பெருமானே கனற்கண்
ணனே, எமையாளுடையானே யெனத்துதித்து விழித்தநற்பின்
னைசப்பதானன்.

இ-ள். தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறியக் கம்பிதங் கொண்டு இர
ண்டுகண்களிலும்நின்று அருவிபோல் ஆனந்தபாஷ்பம் வரமலர்போ
ன்ற இரண்டுகைகளும ஒன்றாய்க்குவிய வார்த்தைதடுமாற அநேகநா
ழிகை ஞாபகமில்லாமல் கங்கையைத்தரித்திருக்கின்றசடையையுடை
யவரே அருணகிரியிலெழுந்தருளியவரே அக்கினிக்கண் ணையுடைய
வரேஎங்களையாட்கொண்டவரேஎன்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்
கொண்டு அதன்பின்பு சொல்லத்தொடங்கினார்நந்திகேசுரர்-எ-று உ௬

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சத்தியமதாமொழிவன் முத்திதருமூறது தனக்குரியநாமமிகவு
ண், டத்தனையுநான் பொழியவல்லதனை வலேநதிலொாறபவளவேயு
லுவேன், சித்தியுதவுங்கௌரிசேகநக ரென்றுபெயர் தென்னருணை
யென்றுபெயர்சிறவைத்தசிவலோகநக ரென்றுபெயர் நீடுசதுர் வாயு
நகரென்றுபெயரே.

இ-ள். அப்படிஸ்தோத்திரஞ் செய்தபின்பு நந்திகேசுரர் சொல்
வார்கேளும மார்க்கண்டேயரே சத்தியமாகச்சொல்லுகிறேன் மோட்
சத்தைக்கொடுக்கிற ஸ்தலமொன்றுண்டு அதற்குரிய நாமங்களோ அ
நேகம்அதனை பெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான்எவ்வளவுசக்தி
யுடையவன் ஆகிலும அவைகளில் சிலநாமமாத்திரம் சொல்லுகிறே
ன் சித்தியைக்கொடுக்கிறகௌரிநகரமென்றும் தேசுநகரமென்றும அ
ழகிய அருணாசலமென்றும் சிறப்புப்பொருந்திய சிவலோக நகரமெ
ன்றும் நாகரீகமிகுந்த வாயுநகரமென்றும் நூல்களில்சொல்லப்பட்ட
திருநாமங்களையுடையது-எ-று. உ௭

சத்தபுரியேமுதலெடுத்தலம் யாவுமொருதட்டொரு தட்டத
னிலே, யத்தலமுமிட்டெடுதிரா சிடுக்கவணை கட்கதிகமானதொனிநக
நகாய, முத்திநகரென்றுபெயர் ஞானநகரென்று பெயர்மூர்த்தியதலேச்
சாமெனுஞ், கத்தநகரென்றுபெயர் தென்கைலையென்று பெயர்சோண
கிரியென்று பெயரே.

இ-ள்.பின்னும் நந்திகேசுரர்சொல்வார் சத்தபுரிகளென்கிற அயோ
த்திமதுரை மாயாபுரி காசி-காஞ்சிபுரி-அவந்தி-துவாரகை முதலாகிய

யிலாத்தலங்களையும் ஓர்தட்டிலும் அந்த அருணாசலத்தை ஓர்தட்டிலும் வைத்துநிறுக்க அந்தத்தலங்களுக்கெல்லாம் அதிகனத்தையுடையதாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திநகரமென்றும் ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலேச்சரமென்றும் சுத்தநகரமென்றும் தட்சணகைலாசமென்றும் சோணகிரியென்றும் பெயராம்-எ-று

வாதமிகுகாலமழலூழியிலே யேழுபுயல் வாரைபுரியாததகொஞ்சிதை மூகலானபிணி நிலைமிடையூறுபசி சேரவரிதானதகோய, மாதவர்களமாதவர்கள் பூசைபுரிமாசகோமாதவர்களுறுமிலாசாய, போதிலுறை வேதியர்தொண்ணூறு பெயர்வோடறுவர் பூசைபுரிதேவதகோம்.

(இ-ள்). இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்டவாயுவினாலும் ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும் பொங்கிவரும் சமுத்திர பிரளயத்தினாலும் யுகமுடிவில் பொழிகின்ற ஏழு மேகங்களினாலும் யாதொரு வாதையும் அடையாததலம் சைத்தியம் முதலானபிணிகள் நிலைமையாகிய இடையூறுகள் பசியிவைகள் சேராததலம் மகத்தாகிய தவசிகள் அநேகவிஷ்ணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றாறு பிரமாக்கள் பூசித்ததெய்வீகம்பொருந்தியதலம் அருணாசலமென்னும் ஸ்தலமாம்-எ-று. (உஎ)

ஒன்றுளதுபூமிதனி லின்றுபுதிதன்றுலகு மும்பருமுயர்ந்தவெளியு மென்றுளதொனுளது வேதமுடிமீதனிலிருப்பதகலாமலதிலோர் குன்றுதலிலாதொருவெற்புளது புண்டரிககோளகையுமூடுருவியோங்கின் றுளது தென்றிசையிலென்று மழியாதுநெடு நீருலவுவாழ்வுபெறவே.

(இ-ள்) இப்படிப்பட்ட சன்மார்க்கமயமடையஸ்தலம் ஒன்றுண்டு அந்தஸ்தலம் இன்றைக்கு புதிதாகவுண்டானதல்ல இந்தப்பூவுலகமும் மேலுலகமும் ஆகாயவெளியும் என்றைக்கு உண்டானதுகளோ அக்காலத்திலே தானே உண்டாயிருக்கின்றது நீங்காமல்வேதத்தின்முடிவிலுள்ளது அந்தஸ்தலத்தில் கெடுதலில்லாததொரு மலையுண்டு அது தென்றிசையில் என்றும் நிலைபெற்றுப்பிரமாண்டகோளகையையூடுருவிநிற்கின்றது நெடிய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ளவர்கள் வாழும்படிக்கு-எ-று. உஅ

கலிவிருத்தம்.

ஆரிடமிராக்கதம்சூரந்தேனதம்
தாருடைமானிடஞ் சம்புவென்றுநாம்
பேரிடமிக்கமே பிறக்குமெங்கணு
மேருடைப்பருப்பதமிக்கமாலது.

(இ-ள்.) ஆரிஷமென்றும் ராட்சசமென்றும் ஆசுரமென்றுமனு
ஷதமெனறும் மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றுமானமகன்மேற்று
லிங்கங்கள்ளாகதல்ஸ்தலங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இந்தஸ்தலத்திலேயென்னு
முல் மலைபோலிங்கமாயிருக்கின்றது ரிஷிகளாலே பூசைசெய்யப்பட்டது
ஆரிஷலிங்கம் ராட்சசர்களாலேராட்சசலிங்கம் தேவர்களாலேதைவலிங்
கம மானிடராலே மானிடலிங்கம்—எ-று. (௬௰)

செங்கணன்முதல்யுகந் திரேதைமாமணி
யொங்கியதுவாபரம் பொலிந்தபொன்னிறந்
தங்கியகலியுகந் தன்னிலேசிலை
யங்கமாமதன்பெய ரருணைபூதரம்

(இ-ள்.) முதல்யுகமாகிய கிரேதாயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினிம
லையாகவும் திரேதாயுகத்தில்மாணிக்கமலையாகவும் துவாபரயுகத்தில்திரு
ந்தபிரகாசத்தையுடைய பொன்மலையாகவும்கலியுகத்தில் கல்மலையாகவு
மதிருவுருக்கொண்டஅந்தமலைக்குஅருணாசலமென்னுந்திருநாமம்-எ-

கருவியாமுகக்கடைச் சொரியுங்காரின
முருவமேழன்றியொவ் வொன்றுகோடியாய்
பருவமாயிரந்துளி பனையிற்பெய்யினு
மருவியாயடங்குமவ் வசலமீதினில்.

(இ-ள்.) எல்லாச்சீவராசிகளும்கருவழியும்படியுகாந்தகாலத்தில்பொ
ழிகின்றமேகங்கள் ஏழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்வொன்று
கோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளிபனைமரம்போலப்பருமனுள
ப்பெய்தாலும்அந்தமலையின்மேல்சிறியஅருவியாய்ச்சுவறிஅடங்கிப்போ
மல்லாமல் புறத்தில்வரமாட்டாது—எ-று. (௬௧)

அரியயனளவிடா தனந்தகாலமாய்த்
திரிதலிறதறகிணை செப்பலாகுமோ
சுரநதிபாலநிற சுணையினீருண
விரவிதன்பரிமே லேறிசெல்லுமே.

(இ-ள்.) விஷ்ணு-பன்றியாகியும்-பிர்மா-அன்னமாகியும்- அநேக
கோடிகாலமாய்த்தேடி அடிமுடிகாணாமல் வருந்துவார்களாதலால் அந்
த அருணாசலத்துக்கு ஒப்பானசமானமாகச் சொல்லக்கூடுமோ அதுவு
மன்றி ஆகாசகெங்கையானது சம்மிலுமாகிய வெண்ணூல்துகிசெய்கி
ன்ற அந்தமலையிலிருக்கின்றசுனையிலே நீருண்ணச்சூரியன தேரிற்கட்
டியகுதிரையானதுகள ஏறிவிடக்குமெ—எ-று. (௬௨)

வெண்மைசேர்புபலத லைடியிர்போவுக
வெண்மகிழ யீக்கீ திருப்பதொகுப

நன்மைசேர்கார்த்திகை விளக்கையேற்றுதல்
மணமகன்மகுடமாணிபிறங்கின்றதுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளிநிறமாகியமேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்திற்சேர்ந்தாலயாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாசகிரிமேல் அந்தமலையிருக்கிறது போலாம் குளிர்ச்சிபொருந்திய கார்த்திகையாதத்தில் கார்த்திகாதீபம அந்தமலைமேலேற்றினால் பூமிதேவியினுடையகிரீடத்தில்பதித்தரத்தினம்போலாம்—எ-று. (௩௩)

அன்றுமாறிசை முகனளவிடாமுதன்
மன்றல்சோர்ந்திடுமலை வடிவுகொள்கையா
னன்றுமமருகனு மாமமோர்குல
மென்றுளமகிழ்ந்ததே யிமையபூதரம்.

(இ-ள்) முற்காலத்தில் பிர்மாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும் அறியப்படாத பரமசிவன்கீர்த்திபொருந்திய அந்தமலையுருவங் கொண்டதினாலே இமோதபாவதாரசனனவன் இத்தனைகாலமவனுக்கும்வேறுசாதியாயிருந்தநம்முடையமருமகன் நம்முடையசாதியாய்ப்போய்விட்டானென்றுமனதுசந்தோஷித்ததான்-எ-று. (௩௪)

பன்னிருதிங்களும பரிதியானது
மன்னியமதியமும் வலமதாய்வரு
மந்நிலையுரைக்கவென் னறிவுபோதுமோ
வுன்னியவாசையா லுரைக்கலுற்றனன்.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுமாதமும் சந்திரசூரியர்கள் மகாமேருவைவலஞ்செய்தல்போலப்பிரதட்சணஞ்செய்துவருவார்களென்றால் அந்த அருணாசலத்தினது பெருமையைச்சொல்வதற்கு அற்பமாகியஎன்னுடையபுத்தி போதுமோ ஆனாலுஞ்சொல்லவேண்டுமென்று நினைவுகொண்டபத்தியினால் சொல்லத்தொடங்கினது—எ-று. (௩௫)

அர்க்கமாமலையுள தகத்தகீழ்த்திசை
நர்கணாயிரத்தவ னண்ணிவாழ்த்துவன்
தெறகிலேயுளதுபுத்தேளிர்மாமலை
பொறமைவேந்தசன்றினம் புகழ்ந்துபோற்றுவான்

(இ-ள்.) அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில ஆயிரங்கண்களையுடையதேவேந்திரன் இருந்துகொண்டுசுவாமியை ஸதோத்திரஞ்செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்ததென்பாரிசத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு அதில்சிவந்தகைகளையுடைய யமன்புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான்—எ-று. (

மேற்றிசைத்தண்டமாவிலங்கலுண்டதிற்
சேற்றிசைவருணன் முன்செங்கைகூப்புவன்

தோற்றிடுப்வட திசைக்குலமால்வரை
போற்றிடவளைகையான் பொருந்திவாழ்ந்துவான்.

(இ-ள்.) இந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்குமேல்பாரிசத்தி[ல்] தண்டலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் பகரவாகனத்தி லேறுகிற ணராஜன சிவத்தைகையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான் வடபா சத்தில குலமலையென்று ஒருமலையுண்டு அதில் சகலாலும்போற்றப்பட்டகுபேரனானவன் இருந்துக்கொண்டு அநசெய்வான்-எ-று. (கூ

மற்றுநால்வகைகளில் வாயுதியவ
னெற்றிசேர்விழியவ னிருதிம்பார்றுவான்
சுற்றுளமலைதொறுஞ் சாருஞ்சித்தரு
முற்றசீரவசுக்களு முறைந்துபோற்றுவார்.

(இ-ள்) மற்றநான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலும் இருக்துகொண்டுவாயு அக்கினிஈசானன் நிருதி யிந்தநாலவர்களும் வண குவார்கள் அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்க சித்தர்களும சிறப்புபொருந்திய அஷ்டவசுக்களும் இருந்துக்கொ டுவணங்குவார்கள்-எ-று. (கூஅ

தன்னையேநிகருமத் தலத்திலேபுவி
யன்னையாந்தவமபுரிந் ததிகமாகவே
என்னையாளுடையவ னிடங்கலந்ததை
பின்னையுமதிநலம் பேசலாகுமோ.

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேஒப்பாகிய அந்தஸ்தலத்தில் லோகத்துக்குத் தாய பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற்சேர்ந்தாள் ஆனபடியாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைசொல்லவேண்டுமோ எ

தன்னிகர்மந்திரம் புவனந்தத்துவம்
வன்னமாயவிளங்குமவ் வரைமையாலய
னன்னமுமேனமு மாகிநாடியு
மின்னமுமளவிடா திடும்படீசகினர்

(இ-ள்.) தனக்குத்தானேசமானமாகிய மந்திரம்புவனம் தத் இவைகளினுருவமாய விளங்கும் அருணாசலத்தை விஷ்ணுபிரம தேவரும் பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடையதென்று அறியக்கூடாமையினாலேகங்களுடையசர்வத்தைநீக்கினார்கள்-எ-

மருவியபெரும்புகழ் வச்சிராங்கத
னொருவனைவலபுரிந் தமலனையினன்
கருவியலாதான் காந்திசாலியென்
திருவநம்பாதனு மெய்யதினாதில்.

(இ-ள்.) மகத்தாகிய கீர்த்திபொருந்திய வச்சிராங்கதபாண்டியன் அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம்வந்ததினாலே தன்னுடைய பாவத்தை நீங்கினான் பெருமைபொருந்திய கைலாசமென்னும் ஸ்ரீசாலியிலுள்ள இந்திராதிகளும் அந்தஸ்தலத்தைவலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தார்கள்-எ-று. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்

ஆதியாமிவர்கடொடங்கியின்றளவுக்கணேசருண்டருணையைநினைந்துங்-காதலானுரைத்துங்கேட்டுமுன்கண்டுங்கால்களால்வலமதில்செய்தும் நீதியாயிருந்துநெறியினுணடந்து நெடுங்கயம்படிந்தறம் புரிந்துஞ் சோதிதாடொழுதும் பணிவிடைசெய்துந் துளக்கிலா முத்திபெற்றிருந்தார்.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றுமுதல் இன்றையவரைக்கும் அனேகம்பேர் அருணாசலத்தைநினைத்தும் ஆசையோடுஸ்தோத்திரஞ்செய்தும்கேள்விப்பட்டும் தரிசனஞ்செய்தும்கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும் அதில்நீதிபொருந்தியவேதமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும் மகத்துவம்பொருந்திய தீர்த்தங்களிலேமுழுகியும் தருமங்களைச்செய்தும்சோதிசொரூபமாகியசிவனைத்தொழுதும் திருப்பணிசெய்தும் கெடுதலில்லாதமோட்சத்தை பெற்றிருந்தார்கள்-எ-று. (சஉ)

அப்பதிதமிழ்நாட்டுளதிடைபெண்ணையாறுசெய்யாறுபிங்கலையாஞ் செபமிகமலைநதி சுழிமுனையாஞ்செய்த தொன்றாயிரம்பலமாமுப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களுமுனிவருந் தவஞ்செயவாரதற்கோர்ஒப்புவேறில்லையிப்பாரூட்டிடத்துமும்பாரூட்டிடத்துமென்றுரைத்தார்.

இ-ள். அந்தஅருணாசலஸ்தலமானது தமிழ்நாட்டின்கண்ணிருக்கிறது அந்தப்பதிக்கு வலப்பக்கத்திலேவருகிறபெண்ணையாறுஇடையென்னும்நாடியாகும் இடப்பக்கத்திலேவருகிறசெய்யாறு பிங்கலையென்னும்நாடியாகும் கமலையென்கிறநதி சுழிமுனையென்னும நாடியாகும்அந்தநதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்குபலன்வருமமுப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்களும்முனிவர்களும் அந்தஸ்தலத்தில்தவஞ்செய்வார்கள் அதற்குச்சமானம இந்தலோகத்திலும் மேலுலகத்திலும இல்லையென்றுசொன்னார் நந்திகேசுரர்-எ-று. (சங)

அற்றமிலவன்சொலருணையின்சிறப்பாலகமகிழ்ந்துருகியமுனிவன்மற்றுளதலத்திலதிகமென்றுரைத்தவாய்மையமனங்கொளாதவப்பான் : இற்றதீவுடையேனுதலாலொருசொற்றெளிந்திலேனெனச்சொனு

னதற்குறற் றுளமுணர்ந்தான்மொழியெனமொழிந்தான்முனிவனு மவர்க்கினைமொழிவான்.

(இ-ள்.) சிவபத்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திகேசுரர் சொல்லப்பட்ட அருணாசலத்தின் மகான்மியத்தினாலே இருதயமகிழ்ந்து உருக்கத்தை யடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்றசிவஸ்தலங்களைப் பார்க்கிலும அருணாசலம அதிகமென்றுசொன்னதைமனதில் ஒப்புக்கொள்ளாமல்சொல்வார் சுவாமீ நான்சிறிய அறிவையுடையவனானபடியினாலே நீங்கள்திருவுளம்பற்றியது நன்றாயதோன்றவில்லையென்றுசொல்ல அதுகேட்டுச்சலத்தையும உள்ளத்திலுணர்ந்த நந்திகேசுரர்உமக்குண்டான சந்தேகத்தைசொல்லுமென்றுகேட்கமார்க்கண்டேயர்சொல்வார்-எ-று. (௪௪)

தில்லையைக்காணக்காசியிலிறக்கச்சிறக்குமாரூர்தனிற்பிறக்க, வெல்லையில்பெருமையருணையை நினைக்கவெய்தலா முத்தியென்றுரைத்தீர். சொல்லொணாவிலுதலங்களுந் தம்மிலொக்குமென்றுரைத்திடாதடிகேளெல் லிருந்தருணை யதிகமென்றுரைத்தருளெனவருள்செய்வானவனும.

(இ-ள்.)சிதம்பரத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் காசியிலே தேகத்தைவிட்டாலும்சிறப்புள்ள திருவாரூரிலேபிறந்தாலும்அளவில்லாதபெருமையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும் முத்திகிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர் இதனாலுஸ்தலங்களையும ஒன்றுக்கொன்றுசமானமென்று திருவுளம்பற்றாமல்சுவாமி அல்லிமலர்களையுடையதடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தைமாத்திரம்அதிகமென்றுகட்டளையிட்டதை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்று மார்க்கண்டேயர்கேட்க அந்தநந்திகேசுரரும அருளிச்செய்கிறார்-எ-று. (௪௫)

இறந்திடுந்தொழிலும்பிறந்திடுந்தொழிலுமெண்ணியபடியவைமுடியா, பறந்திடுமவைக்குஞ்சிலவிலங்கினுக்கும்பாதவமுதலோருயிர்க்கு, நிறைந்தபுன்னீசரங் குருடர்க்குமக்கு நிருத்தமண்டபந்தொழுவோரதற்றிகழ யனார்சிலசிலர்க்கெளிதாமல்லவர்க்கரியதாமதுவே.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே ஒருவன் இறக்குந்தொழிலும் பிறக்குந்தொழிலும் நினைத்தபடிமுடியாது அதுஇருக்கட்டும பட்சிஜாதிகளுக்கும, மிருகங்களுக்கும விருட்சமுதலாகியஜீவவர்க்கங்களுக்கும்புன்மைநிறைந்த நீசருக்கும், குருடருக்கும், சபாபதியினது நிருத்தசபையை தரிசனம்பண்ணக்கூடாது பூர்வசன்ம புண்ணியத்தினாலே அந்தச்சபைக்குப் போய்க்காணத்தக்கதவர்களாகியசிலர்க்குமாத்திரங் கிடைக்கும் மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும் அந்தஸ்தலம்-எ-று. (௪௬)

குண்டகர்பதிதருக்கோளகர்புலையர்கொலைபுரிநருறுப்பினிற்குறைந் தோர், கண்டகர்நெடுந்தூரத்தினிலிருப்போர்கருணைசேரருணை-யூரர்

ஈத எண்டகவொருகா லினைத்திடமுத்தி யிவரலால்விலங்கு புள்மரங்
கள்-முண்டகமுதலாயினவுமன் காணமுளைத்திடமுத்தியேபெறுமால்

(இ-ள்.)ஸ்திரீயானவள் தன்கணவனுக்கன்றிவேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிகளுக்கும் விதவை பெறப்பட்டகோளகருக்கும்-நீசருக்கும-கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும் அவையவங் குறைந்தவர்களுக்கும்-தீமைசெய்கின்றவர்களுக்கும - வெகுதூரத்திலிருப்போர்களுக்கும்-கிருபைபொருந்திய அருணசலஸ்தலத்தை நன்றாக ஒருதரமினைக்க முத்தியுண்டாகும் இவர்களல்லாமல்மிருகங்கள்- பட்சிகள்-மரங்கள்-தாமரைமுதலாகிய கொடிபூண்டுகளும் அந்தவூரில் முளைத்தால்முத்தியையடையும்-எ-று. (௬௭)

சிலையெலாமிலிங்கமதுசிவலோகந்தேவர்பாதவங்கள்பாதவங்க
ளலையுலாமபுனல்கள்சடையுலாங்கங்கையறுந்துமுணமாருண்ணமுதா
மூலவியேவருதல்புவிவலம்வருதலூரத்தசொல்சுருதியாமுறங்கலை
மலைவருசமாதியாகுமத்தலத்தைமானுமோமற்றொருதலமே.

(இ-ள்.)அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற சிலைகளெல்லாம் லிங்கங்களானபடியினாலே அதுசிவலோகமாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற விருட்சங்களெல்லாம் கற்பகவிருட்சங்களாகும் அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்தியநீரெல்லாம் சுவாமியின்சடையிலிருக்கிறகங்கையாகும், அந்தஸ்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிறவுணவுகளெல்லாம் தேவாமிர்தமாகும்-அந்தஸ்தலத்தில் சஞ்சரித்தால் பூமிப்ரதட்சணஞ் செய்ததாகும்-அவ்வூரில்சொல்லும்வார்த்தைகள் வேதமாகும்- அந்தஸ்தலத்தில் நித்திரைசெய்தால்நிஷ்டைகூடி சமாதியிருந்ததாகும் ஆனபடியினாலே அதற்குமற்றொரு ஸ்தலம்சமானமாகுமோ-எ-று. (௬௮)

முத்தழல்புரிந்தோர்வண்மறைதெளிந்தோராவகைவேள்வியுமுடித்தோ, ரொத்தவம்புரிந்தோ ரெவ்வறஞ்செய்தோ ரெண்வகை யோகிய ரெனினு மத்தலநினையா தவர்க்கிலைமுத்தியாதலா லயாவனிடத்துஞ்சுந்தமானிடராய்ப் பிறந்ததைநினைத்துத துஙகிலாமுத்திபெறற்கிருப்பார்.

(இ-ள்.) காருகபத்தியம்-ஆகவனியம்-தட்சணாக்கினி என்கிற மூன்றக்கினியைவளர்த்தவர்களும்-ருக்குயசுர்-சாமம அதர்வணம என்னுநான்குவேதங்களை யுணர்ந்தவர்களுமபிரமயாகம்தெய்வயாகம பூதயாகம-பிதிர்யாகம்-மானுடயாகம்-என்கிற ஐவகை யாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும் இத்தன்மையாகிய தவஞ்செய்தவர்களுமப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும்-இயமம்-நியமம்-ஆசனம்பிராணாயாம பிரத்தியாகாரம்-தாரணை-தியானமசமாதி யென்னப்படுகின்ற அஷ்டாங்க

யோகஞ்செய்தவர்களுமாகிய எப்படிப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும் அந்த அருணாசலத்தைநினைக்கவிட்டால் அவர்களுக்குமுத்தியில்லை ஆனபடியினாலேதான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களுமஞ்ஞானமுள்ள மானிடராகப் பூமியிற்பிறந்து அந்த அருணாசலத்தைத்தியானஞ்செய்துகெடுதலில்லாதமுத்திநிலையையடைந்திருப்பார்கள். (சக)

பொருவிலாசுவர்க்கத் தமிர்தமுண்டிருப்போர் போகபூமியைத்த
னிபுரப்போ ரருணைமாநகரிற்கிருமியாய்ப்பிறப்பதிகமென்றுநாங்கொ
ள்வார், மருவுமப்பதியிற்பிறப்பது நாடி மகம்புரிந்தவர்க்கலாற்கிடையா,
திருவருள்படைத்தார்க்கெளிதலான்மற்றதேவர்கள்யாவர்க்குமரிதே.

(இ-ள்.) ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில்-நரை-திரை-மூப்பு உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகியதேவர்களும் போகத்தையனுபவித்தற்குரிய அந்தச்சொர்க்கமுதலானலோகங்களைத்தனித்தனியாளுகின்ற தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர்களும் அருணாசலஸ்தலத்தில் கிருமியாயப்பிறக்கிறது சொர்க்கத்தின்பத்தை அனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும் அதிகமென்றுபிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது நூறுயாகஞ்செய்தவர்களுக்கு அல்லாமற் கிடையாது சுவாமியினுடைய கிருபைபெற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அவர்களன்றிமற்றதேவர்கள்முதலான மகத்துவம்பொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிப்பிறக்கிறது கிடைக்கமாட்டாது-எ-று.

வெற்றிரும்பிடத்தில் செம்பில்வெண்கலத்தில் வெள்ளியில்வெள்
ளியபொன்னிற், குற்றமொன்றில்லாக்குயிற்றியமணிபோற்குலவியசி
வனிருந்திடுவன், மற்றையதலத்தி லருணையென்றுரைக்கும் வளம்பதி
தனிலெழுந்தருள்வன், பொற்றகட்டிடத்து மணியெனவுலாத்தான் பு
னிதனுறைபவருணந்தி.

(இ-ள்.) சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண்கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளையபொன்னிலும் பதிக்கப்பட்ட யாதொருதோஷமில்லாத மாணிக்க ரத்தினம்போல் மற்றஸ்தலங்களில் அங்கங்கு நிறைந்தபரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார் பொன்னினாற்செய்த தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்த ரத்தினம்போல அருணாசலமென்றுசொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்று பரிசுத்தமாகிய நந்திகேசுரர் திருவுளம்பற்றினார் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலத்திற்கும் இது அதிகமாயது-எ-று.

கண்ணினால் விளங்குந் திருமுகமுகத்தாற் கரியகள் விளங்குமவ் விரண்டின், பண்ணினால் விளங்குமுடலெலாமவைபோற் பரமனால் விளங்குட லருணை, யண்ணருன் விளங்குமருணைமாநகராலமலனோ டருணை யூரகமா, லெண்ணிலாப்பதிகளெவைகளும் விளங்கு மெவற்றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

(இ-ள்.) கேளும் மார்க்கண்டேயரே கண்களிருக்கிறதினால் முகம் பிரகாசிக்கிறது முகத்தினிடத்திலிருக்கிறதினால் அந்தக்கண்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்தஇரண்டினுடையசேர்க்கைஅழகினாலே தேகமெல்லாம் விளங்கும் இவைப்போலப் பரமசிவனாலே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும் அந்தஅருணாசலத்தால் சுவாமியும் அதிக அழகையுடையவராய் விளங்குகிறார் அந்தஸ்தலத்திலேயும் அதிலெழுந்தருளியிருக்கிறசுவாமியினாலும் எண்ணிக்கையில்லாதஎல்லாக்ஷேத்திரங்களுமசிறப்பாயவிளங்கும் ஆனபடியினாலே எல்லாஸ்தலங்களிலும் அதுசிறந்ததென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று. (௬௨)

இதனால் எல்லாஸ்தலங்களு முடலாகவும், அருணாசலஸ்தலம்முகமாகவும் அதில்சுவாமிகண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசலரிலைமெய் குளிர்ந்திடிப்கொடியின் வேரினீர்சொரிந்திடி னது போற்பூசனை யருணைநகரிலேசிறிதும் புரையறநடக்குமேயாகிற் காசிமே முதலெத்தலமெலாம்பூசை கணம்பெறநடந்ததாமிலையே, லீசவாழ்ந்த ததலமெலாம்பூசை யியற்றிலெனியற்றிடா திருக்கிலென்.

(இ-ள்.) ஒருகொடியினதுவேரில் நீர்வார்த்தால் அக்கொடியும் அதினிடத்திலுண்டாகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியை யடையும் அதுபோல் அருணாசலஸ்தலத்தில் சுவாமிக்குஎவ்வளவேனும்பூசைகுறைவில்லாமல் நடக்குமானால் காசிமுதலாகிய எல்லாஸ்தலங்களினும் மேன்மையாகப்பூசைநடந்ததாகும் அந்த திருவண்ணாமலையில் பூசைநடவாவிட்டால் மற்றஸ்தலங்களில் நடந்தாலென்ன நடவாவிட்டாலென்ன ஒருபயனுமில்லை-எ-று. (௬௩)

நிலந்தொழுமருணாசலந்தனிலிருந்து நெஞ்சினிலையமாயப் பிரிந்தோர், நலந்தனைவிரும்பி நடந்தவர்முன்செய் நலங்களு மிழந்துநலரூபர், குலந்தனி லுதித்தோ ராயினும் புலையர் குலத்தவராயினுங் கோடிய, ருலந்தவருயிரோடிருக்கினுமதற்கோர் குவமைசொலவறுமீதெரிக்கும்.

(இ-ள்.) உலகத்தார் போற்றுகின்ற அருணாசலஸ்தலத்தி லிருந்து இதைவிட உயர்ந்தஸ்தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில் சந்தேகங்கொண்டுபிரிந்துஒருக்ஷேத்திரத்தைநாடி நடந்தவர்களுக்கு அவர்கள் அத

ற்குமுன் செய்யப்பட்டதவங்களும், சருமங்களும், பிரயோசனப்படா துகள் அவர்கள்நல்லகுணத்திற்பிறந்தவர்களானாலும் நீசராவர்கள்நல்ல குணங்களையுடையவர்களானாலும் கொடியகுணத்தாராவார்கள் அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள் அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறேருஸ்தலங்களைச் சமானமாகச்சொன்னாலும் இந்தத்தோஷங்களெ ல்லாம் உண்டாகும்-எ-று. (௫௪)

என்றுதானவனனைச் சிறப்பொழுகிவாக்கேதுவோடெடுத்தினி தியம்பிக் கன்றுமானும் மழுவுஞ் சூரிகையுந்தரித்த கடவுணன் திருந்தன னலலைச், சென்றுசென்றுவணங்கி நெக்குநெக்குருகிச் சென்னிமேற் செங்கைகளேற்றி, ஒன்றுமானந்தப்பெருங்கடலிடைப்புக்குணாச்சி யாய்முனிவனிருந்தனன்.

(இ-ள்) இப்படிப்பிரகாரம் அருணாசலஸ்தலத்தினுடைய பெருமையை துவேடுமுனிவர்களுக்கு இனிதாயெடுத்து அருளிச்செய்து மான்கன்று மழு உடையவர் இவைகளைத்தரித்த நந்திகேசுரராமவர் களிப்புற்றிருந் தார் அந்தநந்திகேசுரனைப்பலதரம் வந்தனஞ்செய்து நெக்குவிட்டுருகி ச் சிரசின்மேல் சிவந்தகைகளை நெடுநேரங்கூப்பி ஒன்றுபட்டவராய் ஆ னந்தசமுத்திரத்தில்முழுகி தன்னைமறந்தவராகிப்பின்பு ஞாபகம்வந்து இதனைச்சொல்லுவாராமார்க்கண்டேயர்-எ-று. (௫௫)

முதலாவது.

திருநகரச்சருக்கம்.

முற்றிற்று.

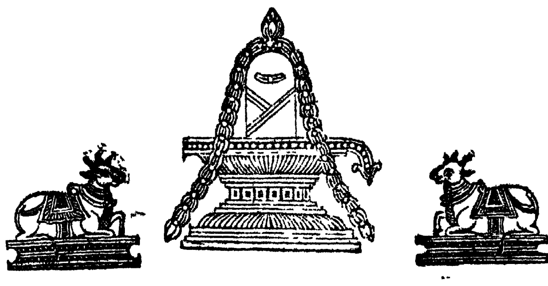
ஆக-திருவிருத்தம்-௭௯.

திருவண்ணாமலை

பிர்மா-விஷ்ணு இருவரும்பரமசிவத்தினது அடிமுடியைக்காணுதல்.

உ

சிவமயம்.

இரண்டாவது

திருமலைச்சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்தையேயரு ணந்தியேயடியவர்க்கெளியாய்
சிந்தையானது மகிழ்ந்தனனருணையின்சிறப்பா
லந்தமாநகரிடத்திலே சிவனழல்வடிவாய்
வந்தவாறுடனது மலையாகியவகையும்.

(இ-ள்.) அருணாசலஸ்தலத்தினது மகிமையைக் கேள்வியுற்றமார்க்கண்டேயர்சொலவார்சம்முடையஆண்டவரே அடியேனுக்கு அருள்செய்த நந்திகேசுரசுவாமியே அடியார்களெளியவரே நீர்அருளிச்செய்ததிருவண்ணாமலையென்னும் ஸ்தலத்தினதுமகிமையினால்மனங்களிப்படைந்தேன் அப்படிப்பட்ட ஸ்தலத்தினிடத்திலே பரமசிவனாவர் அக்கினிசொரூபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும் அதுபின்பு மலையுருவமானதும்-எ-று. (க)

அம்மலைச்சுடரடி தலைதெரிகிலாதயன்மால்
விம்மலுற்றது மவர்க்கருள்செய்ததும விளம்பாய்
கைம்மலைக்கட கரியுரிபுனைந்திடுங் கைலை
செம்மலைத்தொழுஞ் செல்வனேயெனவவன்செப்பும்.

(இ-ள்) அந்தஅக்கினிமலையினது அடியும்முடியும்அறியக்கூடாமல்பிரமாவும்விஷ்ணுவும வருத்தப்பட்டதும்பின்புசுவாமி அவர்களுக்குஅநுக்கிரகஞ்செயததும்திருவுளம்பற்றவேண்டும் கைபெருத்திய மலைக்கு ஒத்ததாயாகத்தையுடைய யானையினதுசர்மத்தைத்தரித்தரு

ளிய கைலாசவாசகராகிய பரமசிவனைவணங்கும்படியான செல்வத்தை யுடையவரே யென்றுசொல்ல அந்நந்திகேசுரர் சொல்லத்தொடங்கி ஞர்-எ-று. (உ)

பஞ்சபாதகமொருவனப்பதியிலேபண்ண
நெஞ்சினுனினைததிடுகினு நினைத்ததேபரமாய்த
தஞ்சமாகியமுததியாமெனமறைசாற்று
மஞ்சொலாலதுமொழிந்தபேர்க்கென்னபேறரிதே.

(இ-ள்.) ஒருவன் அந்த அருணாசலஸ்தலத்திலே பஞ்சபாதங்க ளைச்செய்யவேணடுமென்றுநினைத்தாலும் அப்படிநினைத்ததே மேற் பட்டபுண்ணியமாகிஅதனால்பற்றுககோடாகிய முத்தியுண்டாகுமெ ன்று வேதங்கள்முறையிடும் அன்பையுண்டாக்கும் நல்லசொற்களினு லேஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களுக்கு என்னபேறுகிடைக்கமாட்டாது என்றவாறு. (௩)

ஆகையாலுமக் கன்றியேயெமக்குமுண்டதிகஞ
சோகமேகங்கள்தவிர்ப்பவஞெருபரஞ்சுடராய்
மாகமூடுறவளர்ந்ததுமாலயாககாகப்
போகலிங்கமொன் றுனதுமொருவகைபுகல்வேன்.

(இ-ள்.) ஆனபடியினுலேமார்க்கண்டேயரே இந்தமகான்மியத் தைக்கேட்கிறஉமக்கேயல்லாமல்எனக்கும் அதிகபலனுண்டாகும் து க்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவன்ஒப்பற்ற பெரியசோ திசொரூபமாய்ப் பிரமாவிஷ்ணு இவர்களுக்காக ஆகாசம்அளாவிவள ர்ந்தும் சர்வத்திரர்க்கும் போகத்தைக்கொடுக்கநின்ற லிங்கமென் றுசொல்லும்படி திருவுருக்கொண்டதும் எனக்குத்தெரிந்தஅளவில் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன்-எ-று. (௪)

ஒடுக்குநாளினிலயனரியுருத்திரன்மகேச
னெடுஞ்சதாசிவன்விந்துநாதஞ்சததிநெறியே
யடங்கிடும்பரசிவத்தினிற்பரமசிவமனைத்துங்
கடந்ததத்துவ முடிவிலேநின்றதுகருதி.

(இ-ள.) சர்வசம்மாரகாலத்தில் முறைப்படிச் சகலஉயிர்களும் பிரமாவிடத்தில்ஒடுங்கிப் பிரமாவிஷ்ணுவிடத்திலொடுங்குவார் விஷ் ணுமகேசுரனிடத்தி லொடுங்குவார் மகேசுரன்சதாசிவனிடத்திலொ டுங்குவார் சதாசிவம் விந்துவினிடத்திலொடுங்குவார் விந்துநாதத்தினி டத்திலொடுங்கும் நாதம் சத்தியினிடத்திலொடுங்கும் சத்திபரமசிவத் திலொடுங்கும் அந்தபரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாங்கடந்த த த்துவமுடிவிலேநின்றது-எ-று. (௫)

பரசிவத்தினில்வருபராசத்திபாற்குடிலை
விரிவிதியபர தத்துவமடையவிலேவிரிந்து

மருவுமைவரு வொடுங்கியமுறையிலேவந்தா
ரரிமகன்படைத்திடுவதுநினைந்தனனகத்தில்.

(இ-ள்.) அப்படியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்தில் தனியாகிநின்ற பரமசிவம்உலகம்உண்டாக்கவேணுமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில் அந்தசிவனிடத்திலேதோன்றிய பராசத்தியினிடத்தில்குடிலையென்னுஞ்சத்திதோன்றியது அதில்பெருமைபொருந்திய மற்றைத் துவங்கள முறையே உண்டானதுகள் பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குரியபிரமா விஷ்ணு ருத்திரன்மகேசுரன் சதாசிவன்முன்னே ஒடுங்கிய முறையே உண்டானார்கள் விஷ்ணுவினுடைய புத்திரனாகிய பிரமாவானவர் உலகத்தைச்சிருஷ்டிக்கிறதற்குமனதிலெண்ணினார்-எ-று. ()

மரீசியங்கிரன் புலத்தியன்புலகனுன் மறையோர்
கிருதுவத்திரிசனபதி யெழுவருநினைத்தா
ருரியதக்கனும வலப்பதப்பெருவிரலுதித்தான்
பிருகுமார்பினு மறத்திறைமுகத்தினும்பிறந்தார்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமாநினைத்தவுடனே மரீசி-அங்கிரன்- புலஸ்தியா-புலகர்-கிருது-அத்திரி-சனபதியென்கிறஏழுரிஷிகளும பிறந்தார்கள் தக்ஷனவலதுகால்பெருவிரலில்பிறந்தான் பிருகுமார்பினிடத்திற பிறந்தான் தருமதேவதைமுகத்திற்பிறந்தது-எ-று. (எ)

உன்னுமைந்தரின் மரீசிபாற்காசிபனுதித்தான்
பன்னுதக்கனு மைம்பதுபெணகளைப்பயந்தா
னன்னகாசிப னவர்பதின்மூவரையணைந்தான்
முன்னளாகியவதிதிபாலிமையவர்முளைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமாவினிடத்திற்பிறந்த பிள்ளைகளாகிய ஏழுவரில் மரீசிரிஷியினிடத்தில் காசிபரிஷிபிறந்தார் தக்கனென்பவன் ஐம்பது பெண்களைப்பெற்றான் அந்தஐம்பதுபெண்களில பதின்மூன்றுபெண்களைக் காசிபர்விவாகஞ்செய்தார் மூத்தவளாகிய அதிதிவயற்றில முப்பத்துமூக்கோடி தேவர்களும்பிறந்தார்கள்-எ-று. (அ)

இருமைசேர்த்திதி யிரணியனிரணியாக்கர்களைத்
தெரியவீன்றனள் சிறப்புறுந்திதியெனுமிளையாள்
தருணமைந்தரி லிரணியன்பிரகலாதனைமுன்
டருமைமைந்தர்க ளவரைப்பயந்தனனவருள்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புப்பொருந்திய திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாட்சசனென்கிற இரண்டுபேரையும்பிரசவித்தாள் அந்தஇருவரில் இரணியன் பிரகலாதன்முதல் ஐந்துபிள்ளைகளைப்பெற்றான்-எ-று.

பிரகலாதனன் றவத்தினால்மூவரைப்பெற்றா
னாருளுமைந்தரில் விரோசனன் மாவலியளித்தான்
மாவுமாவலி வாணனென் றொருவனைப்பயந்தா
னானருச்சனைபுரிந்தவ னயன்றொழவிருந்தான்.

(இ-ள்.) அந்தப்பிரகலாதனன் தவத்தினாலே மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான் அந்தமூவரில் விரோசனனென்பவன் மாவலியென்பவனைப்பெற்றான் மாவலிவாணாசூரனைப்பெற்றான் அந்தவாணாசூரன்பரமசிவனைப்பூசித்துப் பிரமாதொழுபடியாக வாழ்வு பெற்றிருந்தான்-என்றவாறு. (௰)

தனுவளித்தவன் சம்பரன்முதலினோர்பதின்ம
ரனையதானவர் பெற்றனன் சிங்கிகையணங்கு
பணியிராகுவே முதலொருநால்வரைப்பயந்தாள்
பினையளாகவொரு மூன்றுபேரசுரரைப்பெற்றாள்.

(இ-ள்) மலைகளினுடைய சிறகையறுக்கிறதற்குத் தேவேந்திரனுக்குதகன்முதுகெலும்பைக்கொடுத்துத தேகத்தைவிட்டவராகிய ததீசிரிஷியெனபவர் சமபரன்முதலாகிய பத்து அசுரர்களைப்பெற்றார் அந்தப் பத்துப்பேரில் சிங்கிகையென்பவள் இராகுமுதல் நாலுபிள்ளைகளைப்பெற்றாள் அவளுக்கு இளையவள் மூனறுபேர்அசுரரைப்பெற்றாள்-எ-று. (௰௧)

காலகேயர்களறுவரைப் பயந்தனள்காலை
காலநீள்சிறைக் கருடனுமருணனுந்தவிர
நாலுபாலரைப புதல்வராவினதையுமயந்தாள்
ஆலநேர்விழிக்கத்துரு பணியெலாமளித்தாள்.

(இ-ள்.) காலையென்பவள் காலகேயர்கள் ஆறுபேரையும்பெற்றாள் மிகவும்நீண்டிருக்கிற சிறகினையுடையகருடன் அருணனோடு கூடநாலுபிள்ளைகளை வினதையென்பவள்பெறறாள் விஷத்தையொத்த கண்களையுடைய கத்துருவென்பவள் பாம்புகளெல்லாவற்றையும் பெற்றாள்-எ-று. (௰௨)

அரிட்டையென்பவளிடத்திலேயரம்பையேமுதலாய்த
திரட்டிமங்கையர் பிறந்தனரிலங்கினைமுனிவ
னருட்டலத்திலென் னிரட்டிகந்தருவரையளித்தா
ளருட்டுவாள்விழிக் கபிலையாற்பதின்மர்வந்துதித்தார்.

(இ-ள்.) அரிட்டையென்பவளிடத்தில் அரம்பை ஊர்வசிமுதலான பெண்கள்பிறந்தார்கள் இலங்கினையென்பவள் முனியினுடைய கிருபையினாலேபதினாறுவகையாகியகந்தருவர்களைப்பெற்றாள் வாள்போன்ற கண்களையுடையகபிலையிடத்தில்பத்துப்பிள்ளைகள்பிறந்தார்கள்-எ-று.

அங்கிரர்சனபதிகள் காந்தருவரையளித்தார்
தங்குமத்திரி கதிரமதிபுலத்தியன்முனையா
பொங்கிராக்கதர் வானரர்கின்னராபுலக
னகுமைந்தரகிம் புருடர்பின்விலங்கையுமளித்தான்.

(இ-ள்.) அங்கிரர்-சனபதிஎன்கிற இருவரும் காந்தருவரைப்பெற்றார்கள் அத்திரியென்பவர் சூரியசந்திரரிருவரையும்பெற்றார் புலத்தியா-இராட்சதர்-வானரர்- கின்னரர்-இவர்களைப்பெற்றார் புலகரிஷியென்பவர்கிம்புருடரையும மிருகங்களையும்பெற்றார்-எ-று.   (௰௪)

தருணராகியவசுக்களைச் சனபதிதந்தான்
பிருகுவென்பவன் கவியுடன்சவுனரைப்பெற்று
னிருவரோடுசெந் திருவையு மபிருகுபெற்றெடுத்தான்
பருவமைந்தரிற் கவியுமோவெள்ளியைப்பயந்தான்.

(இ-ள்.) சனபதியென்பவர்பின்னும் தருணம்பொருந்தியஅஷ்டவசுக்களைப்பெற்றார் பிருகுவென்பவர் கவியென்பவனையும்சவுனகரையும்பெற்றார் இந்தஇருவரைப்பெறறதுமல்லாமல் பின்பு லட்சுமியையுமபெற்றார் அந்தபபருவம்பொருந்திய பிள்ளைகளில் கவியெனபவர் சுக்கிரனைப்பெற்றார்-எ-று.   (௰௫)

பரியதானதன் றேவிமூக்கிரண்டினும்பரிதி
யுரியவாண்பரி யாகிப்பெட்டிரியதைத்தூற
வரிசைபட்டிய மருத்துவரிருவரும்வந்தார்
விரி * சராசரம் பிறந்தனபலபலவிதமாய்.

(இ-ள்.) சூரியன்தன்மனைவியையச்சேருகிறதற்கு யத்தனப்பட்டபோது அவளதற்குப்பொருந்தாமல் பெண்குதிரையாயோடினாள் சூரியன் ஆண்குதிரையாயததாரதத அவளை திருமபிப்பார்த்தாள் அப்பொழுது சூரியன்தனதுபெண்சாதியி னிரண்டுமூக்கிலும இந்திரியந்தங்கவூற வரிசையாகிய அசுவினிதேவர்களிருவர்பிறந்தார்கள் அதன்பின்பு பலாக சரமும அசரமும அனேகவிதமாயுண்டாயின-எ-று.   (௰௬)

கலிவிருத்தம.

கண்டுலகெலாமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிகவேதியன் மதத்திரிபுரத்தில்
தண்டியெதிர்கொண்டுபகை தகவிசைவண்டார்
வண்டுளபமாயனை வைதுரைவழங்கும.

(இ-ள்.) இப்படிச்சகலமும உண்டாக்கிய பிரமதேவர் இந்த உலகெல்லாமம்முடையசிருஷ்டியினாலல்லவோ உண்டாயினவென்று அகங்காரங்கொண்டு அதனாலவைகுந்தத்தில் வலுவிற்போயெதிர்ந்து பகைகொள்ளுமபடி சங்கீதம்பாடாநின்றவண்டுகள்சூழ்ந்த துளபமாலையைதரித்த விஷ்ணுவைப்பார்த்து அவமதித்துச சிலவார்த்தைகள் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று.   (௰௭)

---

* சரம்-நடையுள்ளன. அசரம் - நடையில்லன.

ஏழுலகமேழுபில மேழுபுயலோடே
ழாழிமுதலேழுகிரி யாமவையியற்றி
வாழுமுயிரனைத்தையு மகுத்திடமனத்தால்
பாழிகொளமரீசிமுதன் மைந்தர்கள்படைத்தே.

(இ-ள்.) வாராயவிஷ்ணுவே பதினாலுலகங்களையுங்கறுத்தமேகங்களையுமசத்தசமுத்திரங்களையும, முதன்மையாகிய சத்தகுலபருவதங்களையும உண்டாகும்படிமனத்தினாற்படைத்து எப்பொழுதும்வாழ்கின்ற எல்லாவுயிர்களையும உண்டாக்கவலிமைபொருந்திய மரீசிமுதல் ரிஷிகளைப்பெற்றேன்-எ-று. (௰௮)

மைந்தரதுமைந்தர்கள் குருக்களுடன்வானோர்
சந்திரன்முதற்பெரிய தானவர்களானோர்
கந்தருவர்கிம்புருடர் சித்தர்கணநாத
ரிந்திரன்முதற்றிசைக ளெட்டினுமிருப்போர்.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே என்னுடையபிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாததேவர்களும, சந்திரசூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர்-கிம்புருடர்-சித்தர்- கணநாதர்களும தேவேந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள் இவர்களெல்லோரும் என்னாலல்லவோ உண்டானார்களென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (௰௯)

எஞ்சுதலிலாவிறைவ னென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திடுகர்த்தா
வஞ்சமில்படைப்பொழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ.

(இ-ள்.) குறைவில்லாதசகலத்துக்கும் நானேகர்த்தனென்பதையும், என்பிள்ளைதான் பிரமாவென்பதையும், மறந்துவிடுகின்றகையினாலே உலகத்தைப்படைக்காவிட்டால் எப்படிக்காப்பாற்றுவாய் சுவரில்லாமலெழுதுகிறசித்திரமுமுண்டோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர்-எ-று. (௨௰)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்தினில்விடாயேல்
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
குளிர்ச்சியகடற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திடுசாத்திரனுனைச் சருவுமுன்னே.

(இ-ள்.) வாராய்விஷ்ணுவே சகலத்தையும் இரட்சிக்கிறோமென்கிற மதத்தைவிட்டுவிடு நீவிடாமற்போனால் உன்னுத்தியோகத்தைநீக்கி மற்றொருத்தனையுண்டாக்கி இரட்சிக்குமதொழிலுக்குவைத்துப்போடுவேன் அப்பொழுது வேனனபமுடையபுத்திரபௌத்திரர்களாகிய தேவர்கூட்டங்கள்வந்து உன்னைக்கொல்லும்படிவளைத்துககொள்ளுகிறதற்குமுன்னே திருப்பாற்கடலுக்குள்ளேஒளித்துப்போவென்றுசொன்னார்பிரமதேவர்-எ-று.

வித்தகமு னிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பத்துருவெடுத்ததனை பகுத்தறிகிலாயோ
வத்தனையுடற்களு மமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்ததாடிபாராய்,

(இ-ள்.)ஞானசொரூபியாகிய பிரிகுரிஷி யானவரிட்ட சாபத்தினா லேபத்துதரம பூமியிலேபிறந்தாய்நீ அதைப்பகுத்தறிய வில்லையோ அப்படிப்பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவு பெரியஉடல்களையெல்லாம்படைத்துப்படைத்து என்கைகள்காய்ப்பேறினபடிகறுத்துப்போயினபாரென் றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்—எ-று, ௨௨

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரையாதே
முந்தவொருதூணிடை முளைத்தனையுனக்கு
தந்தையெனவோவல்து தாயெனவோசொல்
செந்தழல்பிரந்துகளை நீயப்பதறியாயோ

(இ-ள்.)வாராய்விஷ்ணுவே நம்முடைய நாபிக்கமலத்திலே தானே வந்தவனென்றுநிந்தனைசொல்லாதே முன்னாலே நீஒருதூணினிடத்திலேபிறந்தாயே அந்ததூணை உனக்குதகப்பனென்றுசொல்லட்டுமா அல்லதுதாயென்றுசொல்லட்டுமா அந்தத்தூண் உனக்குதந்தையானால் னக்குநீதந்தையாவாய் செந்நிறம் பொருந்திய நெருப்புமூண்கிளினிடத்திலேபிறந்து மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போடுகிறதை யறியாயோ அப்படிஉன்னிடத்திலே நான்பிறந்தாலும்உன்னையழித்துப்போடுகிறேனென்றுரர்பிரமதேவர்—எ-று, ௨௩

வேதனிவைசொற்றன கொடும்படைவெதுப்பிக்
காதிடை துளைத்தனல்பு கட்டினகடுப்பக்
கோதமோடெழுந்தபுகை கொண்டநகைகொண்டே
மாதவன்மதித்தனன் மறுத்திவையுரைப்பான்

(இ-ள்.)பிரமாஇப்படி சொன்னவார்த்தைகள் விஷ்ணுவுக்கு இரண்டுகாதிலும் வேலாயுதத்தைப் பழுக்கக்காய்ச்சித் துளைக்கவிட்டுள்ளேசெலுத்தியநெருப்புப்போலதகிக்கவிருந்த கோபங்கொண்டுபுகையெழும்புபடியாகநகைத்து இவனுக்குஇந்த அகங்காரம்வந்த தெந்த விதத்திலேயென்று ஆலோசித்துச்சிலவார்த்தைகளைச்சொன்னார்விஷ்ணு—எ-று, ௨௪

வந்தவழிதன்னையு நினைந்திலைமனத்தென்
னுந்தியுனதன்னை யெனஉன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைநர்பிழை தன்னையுணராரென்
றிந்தவுரைசொல்லினை யிகழ்ந்ததுபோதேனே

(இ-ள்.)வாராய்பிரமாவே நீவந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லைஎன்னுடைய நாபியைதாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை தாய்தகப்பன் மக்கள் செய்தபிழையை ஒருகுற்றமாகநினையார்களென்றுதைரியமாகசொல்லினையோ இனிமேல இப்படிபொறுக்கமாட்டேனென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவார்.

கன்றுமதுவுக்கயிட வப்பகடுநானு
மென்றனையாரகவு மிகழ்ந்ததுயிர்குடித்தேன்
மன்றமொருதீமைசெயின்மைந்தனெனவுண்டோ
வன்றியுடனேயுமறுத்தெறிகிலாரோ

(இ-ள்.)கோபத்தையுடையமதுவும் யானைபோன்றகைடவனும்ன
னக்குப்பிள்ளைகளல்லவாஎன்னையிகழ்ந்துஎதிர்த்த ‘டியினாலேகொன்
றுவிட்டேன்பிள்ளைபெற்றவரு தீங்குசெய்தால் மகனென்று பார்க்கக்கூடு
மோ அதுவல்லாமல்தேகத்திலே ஒருகட்டிகண்டால் அதைஅறுத்தெ
றிந்துசொஸ்தபடுத்திக்கொள்ளாமலிருக்கிறார்களோமனுஷர்கள்.(சா)

பித்தனுனதோர்தலைபிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைமகனென வமைக்கவிதியில்லா
எத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலையராமுடிகொள் பாரிடம்விதித்தாய்,

(இ-ள்.)வாராய் பிரமாவே பயித்தியக்காரனாகிய சிவன்உன்னு
டைய தலைகளிலொன்றைப் பிடுங்கி எறிந்தகாலத்தில் அந்தத்தலையை
மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை உன்னைப்படித்தலைவனெ
ன்றுசொல்லுகிறது இந்தத்தலையைக்கொண்டுதானே படத்தையுடை
ய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கிறபூமியைப்படைத்தாயென்றார்விஷ்ணு

மச்சவுருவங்கொடு மறைதொகுத்தேன்
விச்சைபுளதானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சமரமாமெனினும் வைத்தமரமென்றே
யச்சமுறுகின்றனை யழிக்கவறிதன்றே,

(இ-ள்.)வாராய்பிர்மாவே சோமுகாசூரன் உன்னிடத்தில்வேத
ங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டுபோனபோது நான்மச்சாவதாரங்கொண்டு
அந்த அசுரனைக்கொன்று வேதங்களைவாங்கித்தந்தேன் அதுவல்லாம
ல சாமார்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக்கொன்றுதேவர்களோடு உ
ன்னையுங்காப்பாற்றினேன் எட்டிமரமானாலும் தான்வைத்தமரமாக
விருந்தால்வெட்டார்கள் அப்படிப்போல் பிள்ளையான உன்னைக்கொல்
லக்கூடாதென்றுபயப்படுகிறேனென்றார்விஷ்ணு—எ-று, (௨௮)

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்
கன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்
நின்றுலகுதித்தனர் நெருக்கினர்சிமிர்ந்தார்
துன்றியகனற்பொறிசுருக்கெழவிழித்தார்

(இ-ள்.)இந்தப்பிரகாரம் ஒருவருக்கொருவர் எத்தனைவார்த்தை
களையோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள் கோபித்துக்கொண்டுபுஜதசி
ன்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள் நின்று பூலோகத்தில்
குதித்தார்கள் நெருங்கினார்கள் நிமிர்ந்தார்கள் நெருப்புப்பொறிநெருக்
கமாய்விழச்சுறுகசெனககண்களைவிழித்தார்கள்—எ-று, ௨௯

வெற்புகள்பொடிக்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர பணிக்கதிரொளித்த
சாப்பமுமொளித்தது தலைச்சுமைபொறாதே
கற்பமுடிவென்றமரா கண்களையிமைத்தார்.

(இ-ள்.) பிரமதேவரும் மகாவிஷ்ணுவும்சண்டைசெய்கிறபோது மலைகளெல்லாமபொடியாய்ப்போனதுகள் அண்டகடாகம்படீரென்று வெடித்தது பலபலகிரணங்களையுடைய சந்திரசூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமைபொறுக்கமாட்டாமல்உடலெல்லொளிந்து க்கொண்டான்கற்பகாலம்வந்து உலகமழியப்போகிறதென்று தேவர்கள் கண்களையிமைத்துக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௩௰)

உடுக்கணமுதிர்க்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
மிடுக்கணிலவிழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடங்கினபகீரதி முன் ஞானகியெல்லாந்
திடுக்கொடுமுழங்கின திசைக்கரிகளொட்டும்.

(இ-ள்.) நட்சத்திரக்கூட்டங்களும் மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்ததுகள் உலகமெல்லாந்துன்பங்களோடு அடுக்குகலைந்து விழுந்ததுகளெழும்பியதுகள்கங்கைமுதலானநதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வறிப்போனதுகள அட்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள திடுக்கிட்டுப்பயந்தன—எ-று (௩௧)

மேலினிதெடுத்தெறிவர் வீழுவர்சடிகோடிக்
கோலியெதிர்க்குத்துவென்றுநின்றிடுவர்குதிச்
சாலமடிதொட்டளவில சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டுமவல மாயவருந்தமான.

(இ-ள்.) ஒருவரையொருவர்மேலே யெடுத்தெறிவார்கள் கீழேவிழுவார்கள் மறுபடிஎழுந்து விரைவில்ஓடிவளைந்து எதிரேநின்று குத்துவென்றுசொல்லுவார்கள் அப்படிகுத்திக்கொண்டு மிகவுமடியைப்பிடித்து சூறைபோல அனேகவிசைசுழன்று திரிந்தார்கள அந்நேரமும் இரவும் வலம்வராகவருந்த யொத்திருக்கும்படி—எ-று. ()

ஊருவனதத்துவன செல்வனவிண்ணோடு
சேருவனநின்றன திரிந்தனதிரட்டார
தாருவகைமிற்றன கரைந்ததிருளெங்கு
மேருவமையுகக்தெழு வேலையளறுக.

(இ-ள்) அந்தவேளையில் உலகத்தில் ஊர்ந்துபோகின்ற சீவன்களும், தவழ்கின்றசீவன்களும் நடக்கின்றவைகளும்பறக்கும்சீவராசிகளைபோல ஆகாசத்திலேபறந்ததுகள் நிலையாகநின்ற விருட்சமலைகள் திரிந்ததுகள் திரளாகநிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவதருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப்போனதுகள், எவ்விடமும அந்தகாரம் நிறைந்தது மகாமேரு அசைந்தது சத்தசமுத்திரங்களுஞ்சேறானதுகள்—எ-று. ()

அந்தமுடிவெல்லைதனி லஞ்சியிமையோர்தா
மிந்திரனையெய்தினர்க ளெய்திபதுமைக்கு

முந்தியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதெனவ வருகதனைசெய்கின்றார்.

(இ-ள்) சருவசங்காரகாலம்வந்ததென்று சொல்லும்படி இருவருஞ்சண்டைசெயயும்போது 'அந்தவேளையில்தேவர்களெல்லாம பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற்போயசேர்ந்து தங்களுடையதுக்கத்தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்னேதேவேந்திரன் தானபட்ட துன்பங்களெல்லாஞ்சொல்லிப்பின்பு நீங்கள்வந்தகாரியம் ஏதென்றுகேட்கத தேவர்கள்சொல்லுவார்கள்—எ-று. (௲௪)

ஆரணனுநாரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிகு சமர்தொழில்வினைத்தா
ரோணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும
காரணனையேதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

(இ-ள்) பிரம்மா விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும் பூமியில்மிகுந்தயுத்தத்தைச்செய்கிறார்கள் எங்களுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்தமாாககம வேறேயில்லை எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனைதொழுது இந்தச்செயதியைசசொல்வதேகாரியமென்றுசொன்னார்களதேவாகள

நாயகனிசைந்துபின ர் நாகவுலகத்தோர்
ஆயமலாபோலடி துதித்தரிவைபாகா
மாயமுடன்மாலயன் வருந்தமது திராய்
தாயலதுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லத்தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப்பின்பு அவனோடு தேவாகளெல்லோருமபோயச் சிவனுடைய பரிசுத்தமாகிய தாமரைமலாபோன்ற பாதத்தைததொழுது மங்கைபாகனே ஞெசக்கொண்டு விஷ்ணுவும பிரமாவும சண்டைசெய்வதனால் வருந்துக்கதனைததீாககவேண்டும பிள்ளைகளுக்குத்தாயேதுணையல்லாமல் மற்றொருதுணை பூமியிலுண்டோவென்று சொன்னார்களதேவர்கள-எ(

உருப்படுசகட்டைநிக ருற்றுலகின்மீதே
யிருட்படுபிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புககளவிலாவுன்
னருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம.

(இ-ள்) உருண்டுகொண்டுபோகாநின்றவண்டியினுடையசக்கரம்போல அஞ்ஞானம்பொருந்திய பிறப்பையுமிறப்பையு மாறிமாறியடைந்து வருத்தத்தை யனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெற உனக்கடிமையாகப்புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றாகள் தேவாகள—எ-று. (௲௭)

புழுக்குடையுடம்பை பொறுக்கமுடியாக
விழுக்குடையநீக்சைகெட விச்சையருள்வோனே

முழுக்கடவிடத்தின் முழுக்காளுமேமாறு
வழுக்கமலமற்றிட வடைக்கலமதானோம்.

(இ-ள்) அநேகம்புழுக்கள் குடைந்துகொண்டிராநின்ற உடற்பாரத்தைத்தப்பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானங்கெடப்பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்றசுவாமியே பெரியசமுத்திரத்தினிடத்தில் தினம்முழுகினாலும் போகாதமும்மலமாகிய அழுக்கற்றுப்போக அடைக்கலமாயுமமைச்சேர்ந்தோமென்றார்கள் தேவர்கள்-எ-று. (௩௮)

எண்ணமினிவேறிலை யெமக்கருள்செய்யென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தனனத்துயிரினுள்ளே
யெண்ணெயெனநிற்குமவ னீதறிகிலானோ.

(இ-ள்.) இனிமேல்வேறேஆலோசனையில்லை எங்களுக்குக் கிருபைசெய்யுமென்று சிவனைதேவர்களபுகழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்யும்போதில் சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசண்டையின்மூலத்தையறிந்தார் எல்லாவுயிர்களிடத்திலும் எள்ளினிடத்து எண்ணெயைபோல்நிற்கும் சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ அறிவார்—எ-று. (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நடுக்குறுமுனிவரோடு மமரரெலாம்பயந்துவிர நாகமீது
படுக்கைபுரிதிருமாலும் பங்கயத்திருந்தயனும் பகைமைதீர
வடுக்கியிடுமபுவனமெலா மடுக்கழியாதிருக்கமனத் தருள்வதாகி
தடுக்கரியதழலுருவத தொருவரையாயிருவரையுந் தடுப்பதானான்.

(இ-ள) நடுக்கமடைந்தமுனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயத்தைநீங்கும்படி சர்ப்பசயனத்தில் நித்திரைசெய்கின்றவிஷ்ணுவும்தாமரைப்புஷ்பத்தில்வீற்றிருக்கின்றபிர்மாவும் ஒருவருக்கொருவர் பகைமைநீங்கவும் அடுக்கடுக்காயிருக்கிற அண்டங்களெல்லாம் அடுக்குக்குலையாமலிருக்கும் கிருபைசெய்வதற்காக தடுத்தற்கரிய அக்கினிசொரூபத்தோடுகூடிய ஒருமலையாகி இவ்விருவரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவம்—எ-று. (௪௰)

பாதலத்திற்பணிகளெல்லா விழுதாகவதன்கீழ்ற் பருவேரோடிப்
பூதலத்திலகிளைத்திமையோர் குலமெல்லாமலர்ந்துமலப் புண்டரீகன்
மீதலத்துமுகடுடைத்துக கடாகவெளிகடந்துபெரு வெளிக்குமேலா
மாதலத்துக்கிதுவுமொரு கனன்மேருவதித்ததென வளர்ந்தமாதோ.

(இ-ள்.) பாதாளலோகத்திலிருக்கிறபாம்புகளெல்லாம் அந்தமலைக்குச்சல்லிவேராகவும் அதன்கீழ்ப்பருத்தவேரோடி பூமியிற்பெரிதாய் கிளைத்துக் தேவலோகங்களெல்லாந்தாண்டிப் பிர்மலோகத்துமுகட்டையுடைத்து அண்டகடாகவெளியைக்கடந்து அதற்குஅப்பாலிருக்கிற பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கினிசொரூபமாகிய மகாமேருஅடுத்ததென்றுசொல்லவளர்ந்தது—எ-று. (௪௧)

மூளைக்குநெடுஞ்சுடரிரவி புரவியுலவாவுலக முழுதுமோடிக், களைக்குமணியிருளகற்றவேற்றிவைத்த விளக்கெனவே கிளாகங்குபாலே யெளக்கவெலாமளப்பரிய வளவையழல்பரந்ததென வாத்தமானர, தினைக்குமெழுதிரிகளெல்லா மதுசொரிந்தசிறுபொறிபோற் சிவந்தமாதோ.

(இ-ள்.) உதயமாகினெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேரிற்கட்டிய குதிரைகள் சஞ்சாரஞ்செய்யக்கூடாதஉலகமெல்லாம் ஓடிக்கிளைத்தல் நீலமணிபோலுங்கரிய இருளையோட்டுகிறதற்கு ஏற்றிவைத்தவிளக்குப்போல பிரகாசிப்பதனாலே சமுத்திரமெல்லாம் சொல்லுதற்கரிய வடவாமுகாக்கினிபறந்ததுபோலச் சிவப்புநிறத்தைப்பொருந்தச் சத்தகுலாசலங்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தினாலே அந்த அக்கினிமலைசொரிந்த அக்கினிப்பொறிகள்போலச் சிவந்ததுகள்-என்றவாறு. மாது ஓ அசைகள். (சஉ)

கலிவிருத்தம்.

வானக்கண்ணழலானது கண்டமலரோனுங்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றாரகளரானா
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லனவைசேரு
மீனக்கண்ணினருக்கெளிதானேயெமமானே.

(இ-ள்.) இப்படிஆகாசபரியந்தம அக்கினிசொரூபத்தைக்கண்ட பிரமாவும வேணுநாதத்தைச்செய்கின்ற கிருஷ்ணனாகிய விஷ்ணுவும பயப்பட்டு ஒதுங்கினின்றார்கள் ஞானக்கண்ணையுடையவர்கள் காணுவதல்லல் குற்றம்பொருந்திய ஈனமாகியமுகற்றிற் கண்ணுடையவர்காணுகிறதற்கு எளியவரோ நம்முடையபரமசிவன்—எ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிலளவிடவரிய சுடரிணைகண்டிருவருமாய்க்கவலையனோ, ரெண்ணிலிதனடிமுடியையறியவரேபெரியவரென் றிரைந்தாரந்த,மண்ணினடியறிவனெனப் பணிவிடையிறாக்கமிகமோன்வரகமனான். டிண்ணின்முடியறிவனென வடிவெகினவெடுத்தயனும் விறைந்துபோனான்.

(இ-ள்.) கண்களாலே இவ்வளவுதூரம் இந்த மலைபோலிருக்கிறதென்று அறியக்கூடாத மிக்க சமானமலையைப்பார்த்து இரண்டுபேருந் துன்பத்தையுடையவராய் இந்தமலையினது அடியையாவது முடியையாவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள் அப்பொழுதுசாப்பத்தில்நித்திரைசெய்கிறவராகிய விஷ்ணு இந்தமலையினடியை நானறிந்துவருகிறேனென்று வராகரூபமானார் இந்தமலையின் சிகரத்தைக்காணுகிறேனென்று பிரமாவும் அன்னபட்சியாகி ஆகாயத்திற்பறந்தார்—எ-று. (சச)

மொத்துமரைக்கணத்தினுக்காயிரங்காதம்பறந்தயனார்விசாரந்துபோனார், அத்திரலெடுத்தபுவி கணத்தினுக்காயிரங்காதந்துளைத்துபோனார், பத்தகையோர்செயலுரைக்கிறகணசமணிகெடும்பூட்டுகருகிலோடு, நித்திலமொக்குண்டகைபுநீலமணிக்குன்றனைய நிகாத்தமாதோ.

(இ-ள்.) சொல்லப்பட்ட அரைக்ஷணத்தில்பிரமா ஆயிரங்காதவழி பறந்துமேலாகப்போனார் படத்தையுடைய ஆதிசேஷன் சுமந்தபூமியை அரைநொடியிலே ஆயிரங்காததூரம் துளைத்துக்கொண்டு விஷ்ணுகீழாகப்போனார் அதுஎப்படியிருந்ததெனறால் அந்தமலைதங்கமயமாகியராட்டணப்பூட்டைப்போலவும் அதில்யிறைக்கிறதற்குக்கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினத்தோண்டிபோலவும் முத்துகளிழைத்திருக்கிற அழகியதோண்டிபோலவும்யிருந்தது—எ-று. (௬௫)

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்முறைமுறையே புகுந்துபோந்து
காவலுறுமாவலிதன்போகவதி யெனுமபுரமுங் கடந்துமேவித்
தேவர்தொழும்பரஞ்சுடர்வாளாடகேசுரசரதுஞ் சிரத்தும்போற்றி
மூவுலகைமுதலளந்தோனேழுலகமளந்துமதனமுடிவுமாணான்.

(இ-ள்.) வராக அவதாரமெடுத்து விஷ்ணுவானவர்பூலோகத்தைக்கடந்து அதின்கீழிருக்கின்ற ஏழுலகத்தையு முறைமுறையே துளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிச்சக்கிரவர்த்திகாவலிலேயிருக்கிற போகவதிபட்டணத்தைத்தாண்டி அப்புறம்தேவர்களவணக்கும் பிரமசொரூபம்விளங்காநின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு கைகளினாலு சிரசினாலும்வணங்கி முன்னேமூன்றுலகத்தையுமளந்தவ இப்போதேழுலகங்களை அளந்து அந்தமலையினடியைக்காணமற்போனார்—எ-று. (௬௬)

வளர்ப்புடையபிறைபோல வளர்மருப்புந் தேய்பிறைபோல்மழுங்கிப்போகக், குளப்படியுமூக்குநுனியும் பிணத்தேமாசைபோற் குறைந்துபோக, வளப்பரியதுயரிலவிழுந் தொருதாறுண்டொழிந்த தமபினரானைவாழ்த்தி, யிளைப்பதுவுஞ்சலிப்பதுமற் றெழுதலமுமிடர்க்கடலு மேறினானே.

இ-ள்.) அப்படிமகாவிஷ்ணுவராகரூபங்கொண்டு தேடுகிறபோது வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள்வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும் தேய்பிறைபோல்குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புகளும், மூக்குநுனியும்-தேய்மானமாயின்பு எப்படிகுறைந்துபோமிறதோ அப்படிதேய்ந்துகுறைய எண்ணக்கூடாததுக்கசமுத்திரத்தில்விழுந்து தாறுவருஷகாலந்தேடியுங்காணாமல் பின்பு தெளிவுவந்து இது சிவனுடைய செயலென்றறிந்து அவனாதியானஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்புமநீங்கித் தன்னுடையதுக்கசமுத்திரத்தையும், ஏழுலகத்தையும தாண்டிவந்தார் -எ-று. (௬௭)

தமபோரைமுதற்றவிக்கத் தழற்பிறப்பாதவந்தத்தலத்தைச் சார்ந்தாரணமபோதனிதன்முடிபினளவறியானெனமனத்திலையகிந்தாரணமபோருக்கரியானைச் சேடனைத்தனதுவிழிநயனத்தோடே, வைபம்போதைப்புனைவானைப்பலகாலும்பணிந்துருகிப் பாவினின்றான.

(இ-ள்.) தனக்கும்பிரமாவுக்கும் வந்தகலகத்தை நீக்கும்படிக்கு அக்கினிசொரூபமாகஎழுந்ததலத்தைச்சேர்ந்து அழகியதாமரைப்பூவிலிருக்கிறபிரமா இந்தமலையின்முடியை அறியமாட்டானென்றுநிச்சயி

ஞ்செய்துக்கொண்டு ஸம்பூரணமனுஷர்களுக்கு அரியவனை எப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தூரமாகயிருக்கிறவனைத் தாமுடைய கண்ணாகியபுஷ்பத்தோடு அழகியபுஷ்பங்களைத் தரிக்கானின்றவனைப்பலதரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பாவின விஷ்ணு—எ-று. (௪௮)

கலிவிருத்தம்.

இன்னதாமிறைஞ்செய லிருக்கவிக்கிதன்
முன்னமேயழற்கிரி முடியைத்தேடவே
யன்னமாய்ப்பறந்தவ னளக்கணத்திலே
மன்னுமோராயிரக் காதம்வாவினான்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிஷ்ணுவிருக்க இதற்குமுன்னே அக்கினிமலையின் முடியைத்தேட அன்னபட்சியாகிப் பறந்தபிரமா அரைக்ஷணத்திலே ஆயிரங்காதவழியாகத்தாண்டினார்—எ-று. (௪௯)

கிறியேயண்ட கோளமையுங்கீழுற
வேறிநூறாயிர மாண்டுமேவினு
னூறுநூறாயிரக் காதமோக்கினு
மீறிலா திருத்ததவ் வெறியினாணமே.

(இ-ள்.) அண்டகோளகையுங்கீழ்ப்பட கிழித்துப்பறந்து நூறாயிரம்வருஷந்தேடினார் அப்படி அனேகநூறாயிரங்காதந்தாண்டிப்போயப் யாதத்தினும்முதலபார்த்ததுபோலவேயிருந்தது அக்கினிஸ்தம்பம்—எ-று. (௫௦)

சிறையெலாமுதிர்ந்தன திசையுந்தீர்ந்தன
நிறைவத மிகக்கனு முயிர்ப்புநீண்டன
குறைவெலாம்வளர்ந்திடத் தனிமைகூர்தலான்
மறையினானிலையிலை மனதிலெண்ணினான்.

(இ-ள்.) அப்படிபிரமா அன்னமாய்ப்பறந்துபோகிறபோது சிறகெல்லாமுதிர்ந்துபோயின திசையும் அடங்கின குறைவில்லாததுக்கமும்பெருமூச்சும் அதிகப்பட்டன மனக்குறை வளர ஒருவருமில்லாமல் தான் ஒருவனானபடியினாலே பிரமா சிலதை மனதிலெண்ணினார்—எ-று.

அரியமாலிதனடி யறிந்துமீளுமோ
தெரிவருமுடியிலே திரும்புமோவெனா
வரியதாகியதுய ருசலாடினு
னெரியுறுமெழுகுபோ லிளகுஞ்சிந்தையான்.

(இ-ள்) அரியமகாவிஷ்ணு இந்தஅக்கினிமலையினுடைய அடியை அறிந்துதிரும்புவானோ கொஞ்சதூரந்தேடி இனிமேல் தேடக்கூடாதென்றுதிரும்பிவருவானோ என்கிறதுக்கமாகிய ஊஞ்சலிலிருந்தாடினார், நெருப்பிலேயிட்டமெழுகுபோல இளகிய மனதையுடையவராகிய பிரமதேவர்—எ-று. (௫௨)

மற்றிதுசிவனென மனதிலெண்ணிலே
னுற்றரிதன்னையு முறவுகொண்டிலே
னிற்றைநாளவனாகுமிவ் விடாகசூழ்கினேன்
சிற்றறிவுடைமையோ செய்ததீமையோ

இ-ள். இந்தமலையைச்சிவனென்று அறியாமற்போனேன் பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விஷ்ணுவையாவது உறவுகொள்ளாமற்போனேன அன்றுமுதலின்றையவரைக்கும்வெகுகாலமாய்த்துக்கசமுத்திரத்தில்மூழ்கினேன் என்னுடையசிறியபுத்தியினாலேயோ பூர்வகாலத்திலேநான் செய்தபாவத்தினாலேயோவென்று விசனத்தையடைந்தார் பிர்ம்மதேவர்—எ-று. (௫௪)

எயதினேன்முடியறிந் தேகிலேனெனும்
பொய்களையுஞ்சொல்லும பொருந்தவேயுரை
செய்துணைபிறிதில்லையென்றுதேடினான்
கைதையின்மடல்வாய் பின்புகண்டனன்

(இ-ள். இவ்வளவுதூரந்தேடிவந்துமுடியையறியாமற்போனேன் ஆகிலுமினிமேற்போய் விஷ்ணுவினிடத்தில பார்த்தேனென்று பொய்சொன்னாலுங்கூட அந்தாசையாகப்பார்த்தேனென்றுபொய்சாட்சிசொல்லுகிறதற்கு ஒருதுணையுமில்லையேயென்றுவிசனப்பட்டார் அந்தசமயத்தில்தாழம்பூமடலொன்றுமேலேயிருந்திறங்கப்பார்த்தார்பிரமா-எ-று.

இம்மடலெங்குற்று வருவதென்னுமுன்
னம்மடலணைந்ததன் கைகளையெற்றனன்
செம்மறன்முடியிலவீழ் செம்மலர்க்கையான
மெய்ம்மைசேருயிர் ப்பதாய் விடுமினென்றதே

(இ-ள்.) இந்தத்தாழைமடலெங்கேயிருந்து வருகிறதென்று ஆலோசிக்குமுன்னே தாழம்பூபிரம்மாவுக்குச்சமீபத்தில்வர அதைக்கையினாலேபிடித்தான் அதுபரமசிவனுடையசிரசிலிருந்து தவறிவிழுந்ததாழம்பூவானபடியினாலே மெய்மையானபெருமூச்சோடு என்னைச் சீக்கிரத்திலேவிட்டுவிடுவாயென்றுசொல்லியது—எ-று. (௫௫)

ஞாணிகைதையே யிங்குநீவருங்
காரணமேதெனக் கமலன்கூறினான்
ஆரணனாரண னளவிடாமுத
ற்றாணிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தனன்

(இ-ள்.) அந்தத்தாழம்பூசொல்லியதைக்கேட்டு அழகுபொருந்திய தாழம்பூவேயெங்கேயிருந்து வருகுவதாயென்றுபிர்மாகேட்கப்பிரமாவினாலும் விஷ்ணுவினாலும அறியக்கூடாதபரமசிவனுடைய சிரசிலேயிருந்து தவறிவிழுந்தேனென்றுசொல்லியது—எ-று. (௫௬)

தார்ப்பொலிமுடியினுந் தவறிவீழ்ந்தபின்
றற்பதினாயிரம வருடமெண்ணினே

னேற்பதுவிடுசெவன் றிசைப்பவெங்கதையைப்
பாரப்பதுவிடுத்தயன் பகர்வதயினான்

(இ-ள்) கொன்றைமாலைப்பிரகாசியாநின்ற சுவாமியினது திருமுடி மேலிருந்துவிழுந்ததும நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாகவந்தேன இன்னமநான் பூமியிற்போகவில்லைவருந்தத்தேடுவருகிறேனென்னைப் பிடிக்கவேண்டாம்விடென்று தாழம்பூசொல்லப்பிரமா சுவாமியைத் தேடுகிறதைவெறுத்துச்சிலவார்த்தை சொல்லத்தொடங்கினான் -எ-று.

துன்வியகதையே துணையுமாய்நமக்
கின்னமுமலைவுற திருக்கணிக்கின
யுன்னிலுமுயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
யன்னியனல்லனா னனமுமல்லவே.

(இ-ள்) என்சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவேநீஎனக்குத்துணையாயிருந்து நாளின்னமுந் தேடியலையாமல் என்வருத்தத்தைநீக்கினாயுன்னைப் பார்க்கிலுமுயிர்போன்றதுணையுமுறவுமவேறில்லை நானும அன்னியனல்ல அன்னபட்சியுமல்லவென்றுசொன்னான்பிரமதேவன-எ-று.(

நாமமோநான்முகனுமாலுமா
யேமமாமிதற்கள விசைக்கவெண்ணினேன்
பூமிகீழிடந்தவன பொயினான்மதே
தீமையென்றிருமுடி தேடிக்காண்கிலேன்.

(இ-ள்) என்பெயரோ பிரமா நானும விஷ்ணுவுங்கூடி அக்கினிசொரூபமாகிய இந்தமலையினளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினோம பூமியின்கீழிடந்தைப்போந்துகொண்டு அடியைஅவன்தேடப்போனான் பாவிபாவியநான்முடியைக்காணவெகுநாளாய்த்தேடியுங்காண்கிலேன்-எ-று

அந்தமலைவாவிற்று வதுகொடெண்பய
னெடியனின்வாவினா னினைத்ததெய்தினாற்
படியளந்தவனுடன் பறவையாமிவன்
முடியறிந்தானென மொழிதல்வேண்டுமே.

(இ-ள்.) ஆதியந்தமாக நடந்தசமாச்சாரமிது அதைக்குறித்துப்பேசுவதனாற்பயனென்னபெருமைபொருந்தியஉன்னுடையநலவார்த்தையாலே நினைத்தகாரியமுடிக்கால்தான்பயன்பூமியையளந்தவிஷ்ணுவினுடன்பகைக்கொண்டு பட்சியாயுருவெடுத்த இந்தபிர்மாசிவனுடைய முடியையறிந்தானென்று நீசொல்லவேண்டுமென்றுபின்னுஞ் சொல்லுவான்பிரம்மதேவன்—எ-று. (கூ0)

வஞ்சமென்றிகந்திடேல் வருந்தினோர்க்குயிர்த்
தஞ்சமாமெனிற்பெரும் பொய்யும்சாற்றலா
மஞ்சியேசொலத்தகர் மொழியுமன்றிது
கஞ்சமுண்டமைவரே ணபுவேணடினார்.

(இ-ள்.) தாழம்பூவே கேள் இதுவரைச் சனைத்தொழிலெனாது தன்னைத் தேடியும் தானறிந்துணாப் பதத்தையடைந்தவராக்கு உயிர்ச்சேதம் வருமாயின் அதுபிழைத்தற்குப் பெரிதாகிய பொய்யைக்கூடச்சொல்லலாம் இந்தப்படிச்சொல்லக்கூடாதவார்த்தையுமல்ல அன்பன்சொன்னதும் சினைத்தருள் விருமபினவா விஷ்ணுதனையுந்தின்ற இசைவாய்-எ-று. (௬௨)

உன்னையானும் செய்ய வேணுமென்ச்சம் உண்டெனச்சொன்ன தென்னைச்சம் கத்திரத்தது இப்பிடி சிறப்புமைதோக்கின்றது- ஏகாம-தேறறத் ன்கண்வந்தது

கண்ணுதன் முடியில்வாழ் கைதையேபிறி
தென்னுமவித்தாழிகென வியைந்துபோந்தது
விண்ணினுமிருந்துகீழ விரைந்துவேதியன்
மண்ணுலகளந்தமான மருமகனிறைஞ்சண.

(இ-ள்.) பரமசிவனுடையமுடியில்வாழுகின்றதாழம்பூவேவேறே ஒருஆலோசனையுஞ்செய்யவேண்டாம் இதமதுடனே பரமென்றுசொல்லத் தாழம்பூஅதற்கிசைந்துவந்தது ஆகாயத்திலிருந்து சீக்கிரத்தில்பூமியையளந்த விஷ்ணுவினிடத்திலவாந்துசேர்ந்தது-எ-று. (௬௩)

தோகேட்டியென வரவின்செயலைகயைக
காதநூறுயிரங் கணத்திலேகடந்த
தாதியானமுடியறிந்தனென்னெனன
வேதிஞானதையுமுள்ளதென்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிவந்தபிரமனைச் சேர்ந்தானைப்பார்த்து விஷ்ணுவே உன்னுடைய பாலவரவைக்கேள் ஒருகோடியின்மேல நூறாயிரங்காதமபறந்து எல்லாருக்கும ஆதியாகிய சிவனுடையசிரசைப்பார்த்து வந்தேனென்றுசொன்னான் தாழம்பூவுமஅதுபோல்நிஜந்தான் பிரமா பார்த்தாரென்றுசொல்லியது-எ-று. (௬௪)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கணமழற்கிரிவெடித்ததுவெடித்தவா வத்கினி லரக்கிரியையோருருட்கினா திசைக்களிறுகக்கினாவருககளையருக்கியதெனக்குறு திநீர், செகககோளிமடங்கிடமுறுக்கிசழருககுமெயசிலப்பொளிவெளுந்தவடிவாய, முகமண்ணதறகிடை முளைத்தனன்முகத்திலவன்முப்புரமெரித்தநகையே

(இ-ள்.) அப்படிபிரமாசொன்னதக்ஷணமே அக்கினிமலை பருமென்று வெடித்தது, வெடித்தசத்தத்தினால் ராக்ஷதர்கள் மேருவர்கள் திக்கிட்டு உயிர்சோர்ந்தார்கள் திக்கில்இருக்கிற ஆனைகள்சூரியர்களைகருக்கிச்சாய்ந்தாலெப்படியோ அப்படி ரத்தஜலங்களைத்தக்கினதுகள்செக்கர்வானத்துப்பிரகாசமமழுங்கி போகும்படியாகவும்முருக்கம்பூவிதழ்களிருந்தபடியாகவும் சிவந்ததம்துகிருவநுனின் ஓருருவுபொருந்திய திறமானதுவிபூதியினால் வெளுத்தவடிவாயத்தோன்ற அந்தவெடிப்பினின்றுசுபாமூர்த்திவந்துஎழுந்தருளினார் முப்புரத்தைஎரித்தநகைப்பு அவர்முகத்திலேவந்தது-எ-று. (௬௫)

மூண்டகனசங்கைதனின் மொழிந்தவுரைக்கென் பொழிந்தானை
கொண்டவளவே, அண்டபகிரண்டமெங்கணும் வெடிபடுமெனவடவனி
வெகிளர்ந்தடர்வலாக, கொண்டலுமறைந்தன சிறந்தனவிறந்தன குறை
ந்தன நிறைந்தன குலா, வெண்டிசைதிரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தனவெ
ரிந்தன விரிந்ததருவே.

(இ-ள்.) பிரமாவே உன்னுடைய அகங்காரத்தினாலே சொன்ன சொல்லின் முழுதுமென்று சொல்லிக்கைத்தபோது அண்டபகிரண்டங்களெல்லாம் இடிமுழக்கம்போல் வெடித்துப்போயின சூரியசந்திரருடைய பிரகாசமடங்கிப்போயின மேகங்கள் மறைந்தன சிறந்ததில்லையாயிருக்கிறதுகளெல்லாம் இறந்ததுகள் நிறைந்தவைகளெல்லாம் குறைந்துபோயின குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன கூட்டமாகிய திக்குகள் அலைந்ததுகள் மரங்களெல்லாம் கரிந்தும் பொரிந்தும் மரித்தும்போனதுகள்-எ-று. (௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அழிந்தனனயனென வமரரஞ்சினர்
குழிந்ததுநிலமெனக்கொள்ளையாயமலர்
பொழிந்தனர்நெடியவர்க் குவகைபூத்தது
கழிந்ததுமலரவற் கிடும்பைக்கங்குலே.

(இ-ள்.) தேவர்களெல்லாரும் பிரமா இன்றே அழிந்துபோனானென்று பயப்பட்டார்கள் பூமிபள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளையாகப் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள் விஷ்ணுவுக்குச் சந்தோஷம்வந்தது பிரமாவுக்குமுன்னைய அகங்காரமென்கிற இருள்நீங்கிப்போயிற்று-எ-று. ()

பாடினன்பரவினன் பரவசத்தினா
லாடினனோடினனவிடாமுதத்
கூடினனெவ்வாங்கொள்ளுகேனெனத்
தேடினன்சிவனைத் தெளிந்தசெங்கண்மால்.

(இ-ள்.) அப்போது தெளிவையடைந்த விஷ்ணுவானவர் அக்கினிமலையினிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப்பாடினார் வந்தனஞ்செய்தார் பரவசங்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினார் ஓடினார் குதிகளிலும் ஓடினார் யாவராலும் அளவிடக்கூடாத இந்தசுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டேன் இனிநானென்னவரங் கேட்பேனென்று ஆலோசனைசெய்தார்-எ-று. (௬௭)

ஆசையாலுருகுமவ் வரிதனன்புகண்
டீசனும்பலகா லினிதுளங்கினன்
வாசமாமலரவனுக்குமண்ணின்மேல்
பூசையுங்கோயிலும் போகவென்றனன்.

(இ-ள்.) இப்படியிருந்த பக்தியினாலே தேகம் உருகாநின்ற விஷ்ணுவினுடைய அடிமைத்திறத்தைப்பாராதது கேட்ட வரங்களெல்லா

ஞ் சிவன் அருளிச்செய்து பிரமாவைப்பார்த்துஉனக்குபூமியிலேகோயிலும்பூசையுமில்லாமறபோகக்கடவதென்று திருவுளம்பற்றினர் சுவாமி-எ-று. (௬௮)

கைதையேயிவனொடு காவுரியுரை
செய்ததாற்றீண்டிலே யென்றுதீர்த்தன
னெயதியமுனிவாகண் டேஙகிராமுகன்
மெயதரையுறபபதம வீழ்ந்துபோற்றினன்.

(இ-ள்) வாராயதாழம்பூவேஇந்தபிரமாவினேடுசேர்ந்துபொயசாட்சிசொன்னபடியினலேஉன்னைஇதுமுதற கொண்டுதீண்டேனென்றுதள்ளினார்தனபின்பு சுவாமிக்கு இப்படிபபட்டகோபமவந்ததனைப்பாா்த்து ஏககமெடுத்துப் பிரமாவானவன் தன்னுடையதேகம பூமியிலேநின்றபடியவிழுந்துவந்தனஞ்செய்தான்-எ-று. (௬௯)

வேறு.

பொடிமுடியதழலேநிகா புலையாவைமலமாந்
செடிமுகைடாலேபுழல சிறியேனொருபொருளோ
வடிவேபெருவெள்யேசதுா மறையேசதுாமறையின்
முடிவேதனிமுதலேயென முனியேலெனமுனியேல்.

(இ-ள்.) நீறுபூடுபநெருப்பையொததசுவாமியே சண்டாளத்துவமாகிய புணவாலமென்கிறசெடிமூடிககொண்டிருப்பதினலே அவிவேகியாயத்திரிகின்றசிறியனொருபொருளோஉருவானவரே அகண்டவெளியானவரே நான்குவேதமானவரேநான்குவேததினுண்டாய அந்தாங்கமாகிய றவரேமுப்பத்றமுதலாகியவரேகோபித்துககொளளவேண்டாம கோபித்துககொளளவேண்டாம்-எ-று. (௭௦)

எந்நீாகளுமொன்றாகிய வெழுவாரியுமறுகி
வெந்நீருவாறுடன் விளைவப்புனலுண்டே
நினனீரணயிசென்றுல குயிரெபபடிநிகழும
முந்நீாவிடமுண்டோயென முனியேலெனமுனியேல்.

(இ-ள்.) எல்லாநதிகளினீரும்விழுந்து ஒன்றாகிய ஏழுசமுத்திரமுங்காயந்து வெந்நீராயசசட்டால அதைதயாற்றுகிறதற்கு வேறேசலமுண்டோஉமக்கேஇப்படிப்பட்டகோபமவந்தாலஉலகத்திலிருககிறசீவாசிகள எபபடிபிழைககும முன்னேசமுத்திரத்திலேபிறந்த ஆலகாலவிஷத்தைதயுண்டமூர்த்தி கோபஞ்செயயவேண்டாமகோபஞ்செயயவேண்டாம-எ-று. (௭௧)

பிறைபேமுழுமதியேயுரை பெண்ணேபிறவாணே
நறையேநறுமலரேயென நாறுவித்மாவை
பொறையேதிருவருளேபொழி புயலேயியலிசையே
முறையேபலமுறையேயென முனியேலெனமுனியேல்.

(இ-ள்) மூன்றாம்பிறையாகியும்பூரணச்சந்திரனாகியும்பெண்ணாகியுமாணாகியும்தேனாகியும் புஷ்பமாகியுமமலைகளாகியும சிருபாவருஷத்தைப்பெழிகின்றமேகமாகியும்சொல்லாகியும் நாதமாகியும

நம்சாஹவிதரூபமாகி பூமிருக்கின்றமூர்த்தியே உமக்கு முன்னமேயோ மூலமேயோ என்னைக்கோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாம்-எ-று. ()

செம்மை சசாமலாகிய வில்லேவடனுவன்றே
கொழுமைத்தலைமதனைத்தெழு கோபக்களிறன்றே
செம்மைக்கனலன்றேகொலை செயுமந்தகனன்றே
மும்மைப்புரமன்றேயொரு பொருளாயெனைமுனியேல்.

(இ-ள்.) மிருதகவெள்ளத்தைக்கொடுக்காநின்ற புஷ்பபாணங்களையுடைய மன்மதன்றோமல்லவே தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட்ட எழும்பினதலையையுடைய ஆனைபோன்றாத்தத்தையுமுடைய கோபமாகிய யானையல்லவே அந்தரிஷிகள்பின்புவிட்ட சினமாகிய அக்கினியல்லவே கொலைசெய்யுந்தொழிலையுடைய யமனல்லவே திரிபுரமல்லவேநானென வளவு உமக்குஎன்னைஒருபொருளாகக்கோபஞ்செய்யவேண்டாம் எ-று.

அரிதற்கரிதாமுனது முடியாறிவெனென்று
பரவைப்படிவானினிமேலோவிடாய்வேன்
சிறுமைப்படியென்பாலருள்செய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிக்குளிரனலபோலிறைமகிழ்வாயினவமொழிவான்.

(இ-ள்.) யாவராலுமறியக்கூடாத உமதுடைய முடியையறிவேனென்று சக்கிரசக்கிரலைபட்டசியுறவனாமென இனிமேலோதுக்கத்தை அடையேனென்று சிறுமையையடைந்தவன்னிடத்தில கிருபைசெய்யுமென்று சொல்லிவிபசனப்பட்டபோது மறுக்காயத்துக் குளிர்ந்தஜலம்போல சங்கோஷமாய்த்திருவாய்மலர்ந்து சிலமொழிகளை அருளிச் செய்வார்-எ-று. (எசு)

அம்போருகவஞ்சேவினியவனித்தலமறையோர்
தம்பூசனையுன்பூசனையாகித்தமனியமாஞ்
சம்பூர்தலவுலகேமுமயுபசிக்கியென்றருள்செய்தான்
எம்பூதலவிடமுண்டருள் கருணைக்கடலனையான்.

(இ-ள்.) வாராய்பிரமாவே இனிமேல் நீயடப்பட்டதே பூமியில்பிராமணர்களுசெய்கிறபூசை உன்பூசையாகக்கொண்டுபொன்னுருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலைதானாகும் அழுலகத்தையும் எப்போதும் போலப்படையென்று அருளிச்செய்தார் சகலர்களுஞ்சூழாநின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவபெருமான் எ-று.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்திலுமக்குவரங் கொடுத்தஞ்சனேல்யே சனேமூன்றெல்லைதாம்
சுத்தபவித்திரஞானத் தலமாக்கப்பொலிக்கிறதச்சேத்திரானும
சித்துருவமாயசிவாமூதவாக்கடவதின்சுசிமந்தத்தான
முத்தியினைத்தனையாமலுநவுயிர்க்குகருணைபுரியெனமொழியுநாமம்.

(இ-ள்.) வாருங்கள்பிரமவிஷ்ணுக்களே உங்களுக்கு இந்தஸ்தலத்திலே அனுக்கிரகஞ்செய்துவரங்கொடுத்தபடியினாலே இந்தத்தலத்தைச் சுற்றி மூன்றுயோசனைதூரமவரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாக இருக்க வேண்டியது இக்கேத்திரத்தையானது சிறியஉருவத்தோடுகூடிய மனுஷர்க்கு வந்து பேரின்பந்தருகிற மோட்சத்தைத் தடையில்லாமற் கொடுக்கும் இந்தத்தலத்துக்கு அருணைபுரியென்று பெயராம்-எ-று.

வானடைந்த மின்றிரனுமிமையவருநினைக்கவயர்வருத்தந்தீர்த்தோம்
ஆகலினித்தலத்தை நினைப்பதாக்குப்பிறப்பிடும்மையைச்சுற்றுமவாயிப்
பூதலம்பூமித்தலமும்பிரளயத்து மழியாதபொற்பதாகி
மோதியகாற்றுடைந்ததிசை சராசரங்களெவையுமுயர்முத்திசேர்க்கும்

(இ-ள்.) துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும் மற்றவர்களும் நம்மைநினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத்தீர்த்தோம், ஆனபடியினால் இத்தலத்தைநினைக்கிறவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தைநீக்குவோம் இந்தப்பர்வதமாகிய இத்தலமும்பிரளயகாலத்திலும் நாசமடையாத இலக்ஷணத்தையுடையதாகி மோதுகின்ற வாயுசஞ்சாரஞ்செய்கின்ற திக்குகளிலிருக்கின்ற சராசரங்களெல்லாவற்றையும் முத்தியிலேசேர்க்கும் எ-று. (எஎ)

வையகத்திலரியதவம் புரிந்தவருக்கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவிக்கத்திருக்கரிலவதரிக்கவாரருவேனுஞ்செய்ததனை
மெய்பெறவொன்றாயிரமாமவளருமித்திறகொடும்பவம விளையாததினை
வையமெனவுணர்வார்க்குப்பாகங்கிட்டாதுநமதாணைதானே.

(இ-ள்.) பூமியிலருமையாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமையான மோட்சத்தைக்கொடுக்கவேண்டி ஜோதிசொரூபமாகிய இந்தத்தலத்தில் அவதரிக்கவாரருநச்செய்தப்பே மிதில்லொருகாலஞ்செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய்விருத்தியாகும் இத்தலத்திலேபாவமேயுண்டாகாது இதைச்சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்குமோட்சங்கிடைக்கமாட்டாதுஎம்முடைய ஆணைப்படிக்கு என்றார் பரமசிவன் -எ-று. (எஅ)

அண்ணல் பமொழியளவிலழலுருமதுகுறுகியசலமாகி- வண்ண
வெழிஞ்சுடர்விட்டழுவிளங்குசல்கணடையனிருமாலவனங்கிசசொல்வார்
விண்ணவர்களுமெங்களுக்குமிதன்சோதிக்கெதி-கதுறுகிவிழிக்கப்போ
கா- கெண்ணரியசுடர்களெலாமுட்கரந்தமலையாக விருக்கவென்றார்.

(இ-ள்.) இப்பிரகாரம்சுவாமிசொன்னவளவில் அக்கினிமலையானதுகுறுகி ஒருசிறியமலையாய் நிறம்பொருந்திய அன்னசிகரமுண்டாகி விளங்கிப் பிரகாசித்தமலையாதத பிரமாவும்-விஷ்ணுவும்- சுவாமியைவணங்கிச்சொல்லுவார்கள்- தேவர்களுக்கும்- எங்களுக்கும் இந்தமலையின் சோதிக்கெதிராகப்போய் கண்விழிக்கக்கூடவில்லை ஆனபடியினால் அளவில்லாத கிரணங்களெல்லாமடங்கி ஒருமலையாயிருக்கவேண்டுமென்றார்கள் எ-று. (எகூ)

அன்னமிசைவருவானுங் கருடன்மிசைவருவானுமமலபுராதன-
வன்னியொளிமறைந்தமறைமலையாகவிருக்கவென மலையாச்செய்
தார்- சென்னியிலேயொருசோதியுண்டென்றுதெரியவருள்செய்யாவெ
ன்று- சொன்னதவடியவர்களிறையவனுமிறங்கியினையியம்பலுற்
றார்.

(இ-ள்.) அன்னவாகனத்திலேறுகின்றபிரமவும்கருடவாகனத்தில்வருகின்றவிஷ்ணுவும்-மலரகிதராகிய சுவாமி அக்கினிப்பிரகாசத்தை மறைத்து மற்றமலைகளைப்போலிருக்கவேணுமென்றுகேட்க அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார் சிகரத்தினுச்சியிலே ஒருபிரகாசம் கண்ணுக்குத் தெரியும்படியாக்கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள் அப்படிக்

சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச்சுவாமியுந்திருவாய்மலர்ந்தருளினார்-எ-று (௮௧)

கார்த்திகைக்குக்கார்த்திகைநா ளொருஜோதிமலை நுனியிற் காட்டுவித்துப்போம்-வாயத்தவந்தச்சுடர்காணிற்பசிபிணியில்லாதுலகின மன்னிவாழ்வார்- பாரந்திவந்து மருந்தவர்க்குமிடையூறுதவறுமிதுபணிந்தோர்கண்டோர்- கோத்திரத்திலிருபத்தோர் தலைமுறைக்குமுத்திவாழ்கொடுப்போமென்றார்

(இ-ள்.) வாருங்கள் விஷ்ணுபிர்மாக்களே கார்த்திகைமாதத்தில்கிருத்திகைநட்சத்திரத்தில்மலையினுச்சியில் ஒருபிரகாசங்காண்பிப்போம் அப்படிப்பொருந்திய சுடரைக்கண்டால் தரித்திரமும் வியாதியுமில்லாமலுலகத்தில்நிலைபெற்றுவாழ்வார்கள் இந்தசோதியைக்கண்ட அரசர்களுக்கும்- அரியதவசிகளுக்கும்- இடையூறுநீங்கும் இதைப்பணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொருதலைமுறைக்குமுத்திவரங் கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசுரர்-எ-று

மரணபவமறுக்கநல்லமருந்தாகுமதற்குமலைமருந்தென்றேயோபேரருளைவடிவாதலினா லருணகிரியெனுமொருபே ரதனையோர்பால்- தரணியிலேயுரைத்தவர்க்கு மூன்றுகோடியுஞ்செழுத்துச் சரித்ததாமென்-றிருணிலவுமிடற்றிறை வனிசைக்கமகிழ்ந் திறைஞ்சியவரிசைப்பதானார்

(இ-ள்.) இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குவதற்குமருந்தானபடியினாலிந்த மலைக்குமலைமருந்தென்றுபெயர் இந்தமலைசிவபுசிதமானபடியினா லருணகிரியென்று ஒருபெயர் அதைஒருதரம் பூமியிலேசொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சாக்ஷரத்தை மூன்றுகோடிதரமுச்சரித்ததற்குச் சமானமாகுமென்று நீலகண்டத்தையுடையசிவன் அருளிச்செயவிஷ்ணு பிரமாக்கள் சந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியைவணங்கிச்சொல்லுவார்-எ-று (௮௨)

அந்தவருணகிரியானேயுனக்குவிண்ணீரலதுபுனலாட்டுவாரார்
தொடுத்தவுடுத்திரளலதுதிருமுடிக்குமணிமாலைசூட்டுவாரார்
கடுத்திகழுமிடத்திற்றுனேசுகதிரொன்றிமணித்தீபங்காட்டுவாரார் (றுரை)
யடுத்திறைஞ்சிப்பூசை செயவிதன்கீழோர்லிங்கவடிவெடுப்பாயென்

(இ-ள்.) அருணாசலேசுரரே மலையாகியவுமக்குஆகாயத்திலிருந்துபெய்யாநின்றமழையேயல்லாமல்சலங்கொண்டுவந்து அபிஷேகஞ்செய்கிறவர்களார்நக்ஷத்திரக்கூட்டங்களே முத்துமாலையாவதலலது வேறேமுத்துமாலைசூட்டுகிறவர்களார் சூரியகிரணமேதீபமாவதலலாமற்றீபங்கொண்டுவந்துவேறேகாட்டுகிறவர்களார் ஆனபடியினாலே நாங்களபிஷேகமுதலானதுகள்செய்து பூசைசெய்வதற்கிந்த மலையின்கீழொரு இலிங்கரூபமாயெழுந்தருளவேணுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௮௩)

அன்னதுவாயிருக்குதிர் காமியத்திலருச்சியுமென் றசலம்புக்காரெங்கிலுமாம்புகழவங்கோர்சிவனுருவமூலைத்ததுகண் டிறைஞ்சிவத்திமன்னியபூமழைபொழிந்துபரவசமாய் மகிழ்ந்துதாடிமபனைக்கூவித்துன்னிதிருச்சிலைகோபுரமுமணிமண்டபமுமணிமதிலுஞ்சமைப்பித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படியே இலிங்கமும் ஓங்காரம் பதியுடன்பூசியுங்கொண்டு நந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் ஏகாந்தமாகத் தேசமும் புகழும்படியவ்விடத்தில் ஒருஇலிங்கந்தோன்றிற்று அதைக்கண்டு வணங்கிதத்தோத்திரஞ்செய்து புஷ்பவருஷம்பொழிந்து பரவசமாய்ச்சந்தோஷத்தையடைந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி மயனென்கிறதேவதச்சனைக் கூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் அழகுபொருந்திய மதிலுஞ்செய்வித்தார்கள்-எ-று. (௮௪)

அழியாதவளங்கொளுந்தீர்த்தமுந்நூற்றறுபதுங்கண்டழகுசெய்தார
வழியாநீர்ச்சுரநதியுஞ்சுரதருவுங்கேணிகளுமாறுமான
வொழியாமனிமையவருமிருடியருமனிதரெனவுருவங்கொண்டார்
விழியாலவிடமனையகணிகையாரரம்பையருமேவினாரே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் அழியாதவளமுள்ளதாகமும்முந்நூற்றறுபதுவகையாகியதீர்த்தமும்உண்டானதுகண்டழகுசெய்தார் வழியாதசலத்தையுடைய ஆகாயகங்கையும் கற்பகவிருட்சமும் கிணறுகளும் ஆறுமானதுகள் நீங்காமல் தேவர்களும்ரிஷிகளும மனிசரூபங்கொண்டுவந்துபிறந்தார்கள் விஷம்போன்றகண்களையுடைய தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள்-எ-று. (௮௫)

காலையிலேமுழுகிமாவுரியுடுத்துச் சிவந்தசடைகட்டிநீறு (ண்
மேலணிந்துகண்டிகைபூண்டனமுதலாமஞ்சனத்தால் மிகுந்தசாரமாலையினாற்சிவபூசைபுரிந்தண்ணாமலையனைவணங்கொண்டேத்தி
ஏலவொருபதினாயிரவாண்டுகழிந்ததற்பின்னிறைவனாணை.

(இ-ள்.) பிரமாவிஷ்ணுக்கள் இருவரும் காலமேமுழுகிமாவுரிதரித்துக்கொண்டு சிவந்தசடைகட்டிவிபூதியையுடம்பெல்லாந் தரித்து ருத்திராட்சமாலை பூண்டுகொண்டு அன்னமுதலாகிய திருமஞ்சனத்தினாலும மாலையினாலும் சிவபூசைசெய்து திருவண்ணாமலையை பிரதட்சிணஞ்செய்து வணங்கிப்பின்பு பதினாயிரவருஷம் ஆனபிறகு சுவாமியினிடத்தில விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்களபதிக்குப் போகத்தங்களதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள்-எ-று. (௮௬)

ஆசைதருந்திருவருணைசமைந்ததறபின்கயிலைமலையாகசபோயிற
நீசனுக்குகந்தகமலையிதுவாயின்வெள்ளிமலையினிமேலென்றுங
காசிமுதலெடுத்துரைக்குஞ்சிறப்புடையதலமேழுங்கனகாடு (ந்த
மாசகன்றகதிர்தோன்றவொளியிழந்தவுடுக்கணமபோன்வளமாகேகா

(இ-ள்.) சுவாமிக்குஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலஸ்தலஞ்சமைந்தபிறகுகயிலைமலையிலிருக்கும ஆசைவெறுத்தது இதுதானேயேபொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின வெள்ளிமலையினிமேல் ஆசையுண்டாகுமா காசிமுதலாகசசொல்லப்பட்ட ஏழுஸ்தலங்களுமாசிதைந்தேலோகமும் குற்றநீங்கிய சூரியனுதயமாகப் பிரகாசமிழந்த நட்சத்திரங்களைபோல ஒளிமழுங்கிப்போனதுகள்-எ-று. (௮௭)

அரியயனுமளவிடற் கரியமலை நிலையுரைக்கவரிதென்றுலகு
தெரியவுணக்கருந்தபடிசிறிதுரைத்தகேணி [illegible] இறகே [illegible]
ண் [illegible] சபெருமாக்கண்டமணிமிழ்ந்து [illegible] துலையுயர்ந்து

ந்ரேசுனி-புரியசிவனிடங்கலந்தகதையுமுரைத் தருளுகெனவுரைப்ப தானுன.

(இ-ள்) நந்திகேசுரர் மார்க்கண்டேயரிஷியைப்பார்த்து விஷ்ணுவு ம்பிரமாவும் அறிதற்கரிதாகிய திருமலையினது சிறப்பை எனனுலசொ ல்லுதற்கரியதெனறாலும எனக்குத்தெரிந்த அளவில்சிறிது உமக்குத் தெரியும்படிச்சொன்னேன் இனிச்சொல்லவேண்டியதென்னவெ ன்றார் அவரைச்சொற்றமார்க்கண்டேயரிஷி சந்தோஷித்துக்கண்ணகிசுவ மி யாரைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பாகம்பெற்றதுவும் சொல்ல வேண்டுமென்றுகேட்கச் சொல்லத்தொடங்கினா-எ-று. (அஅ)

இரண்டாவதுதிருமலைச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக-திருவிருத்தம்-க௬௪.

உ

சிவமயம்.

மூன்றாவது

பார்வதியார்திருவவதாரச்சருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பன்னிருவர்பதினொருவ ரெழுவரெண்மர் திசைக்கிறைவர் பணி ந்தேட்டுள்ளோர், இந்திரசேகிமபுருடசித்த ரியக்கரினையலார்முனிவர்கிளை யி னுள்ளோர், மணாளுமலரயன்றிருமால் கலைமகதை மலர் மடந் தைமகிழ்ந்துசூழ, மூவனைவனையிகழ்ந்துதக்கன முடியாத பெருவே ள்விமுடிக்கலுற்றான்.

பூருவகதை.

கேளுமார்க்கண்டேயரே முன்னாளிலே பிரமாவினிடத்திற் பிற ந்தக்கனென்பவன் அரியதபஞ்செய்து உயர்ந்தவரங்களைப் பெற்று [illegible]ண்டுபிள்ளையுமிரித்தனுக்குவாழுகிறகாலத்திலே பார்வதியானவ

ள் தன்னிடத்திலேபிறக்க அந்த அம்மனைச்சுவாமிக்கு கலியாணஞ்செ
ய்துகொடுத்து மாமனாகும்படிவரம்பெற்று அந்தப்படிசெய்தபின்புஞ
குகாள் இவன்சுவாமியினுடையசபைக்குப்போனான் அவ்விடத்தில்சுவா
மிதனக்குஎழுந்துமரியாதைசெய்யவில்லை என்கிறகோபங்கொண்டு
தன்னுடையவீட்டுக்குவந்து சுவாமியைப்பார்க்கிலும் உயர்வையு
யவேண்டுமென்று.

(இ-ள்.) பன்னிரண்டுசூரியர்கள் - பதினொருருத்திரர்கள்- சத்தரி
ஷிகள்-அஷ்டதிக்குப்பாலகர்-நாகலோகத்தார்- கின்னரர்-கிம்புருடர்-
சித்தர்-யட்சகர்-தேவர்கள்-முனிவர்கள்-பிரமன்-மகாவிஷ்ணு- சர
ஸ்வதி இலட்சுமிமிகவுஞ்சந்தோஷத்தையடைந்துசூழ்ந்துகொள்ள எல்
லோருக்குமுதல்வராகிய பரமசிவனைநிந்தித்து முடியக்கூடாதபெரி
யயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினான் -எ-று. (௧)

எந்தைசெயுமகம்பார்க்க விடையருளென்றிறைக்கிறைவிவிசை
த்தானந்தை, புந்தியிலாதிகழ்ந்தனனென் றுரைத்தனனீதெனை வே
ண்டிப்பொருப்பாயென்று, வந்தனஞ்செய்தனளவளை நகைபுரிந்துகடி
துசென்றுவருவாயென்றான், கந்தமலர்குழலாளுந் தந்தைமகந்தொட
ங்குகன தவத்தைச்சார்ந்தாள்.

(இ-ள.) பார்வதிதேவியானவள் தகப்பனாகியதக்கன்யாகம்பண்
ணுகிறதைக்கேட்டுசுவாமி என்னுடையதகப்பன்செய்கிறவேள்வியை
ப்பார்த்துவருகிறதற்கு உத்தரவுகொடுமென்றுகேட்க அதற்குசுவாமி
யானவர உன்னுடையதகப்பன் புத்தியில்லாமல் என்னைமிகவும் நிந்
தித்திருக்கிறானே நீபோகலாமாவென்றுசொல்ல அதைக்கேட்டுசுவா
மீ என்தகப்பன்செய்த இந்தக்குற்றத்தை என்னைவேண்டிப்பொறுக்க
வேண்டுமென்று நமஸ்காரஞ்செய்தபோது அந்தஅம்மனைப்பார்த்துந
கைத்து நல்லதுநீபோய்சீக்கிரத்தில்வந்து சேரென்றுசொல்லப்பா
ர்வதியும் தகப்பன்யாகஞ்செய்கிற இடத்துக்குப்போனாள்-எ-று ( )

தாயரைக்கண்டடிதொழுதா ளவட்முவாதிருந்தனன்றந்தை யா
னன், தீயவனைப்பணிந்தனளாநகலனுமிகழ்ந்தானிகழ்ந்தசொல்லைநோக்
கிப்,பேயிருக்குஞ்சுடலைபெணாப்பிழைபிறந்துவிடுகவுங்கள்பெறுவாழ்
வென்று, வாய்பிறைக்குங்கொடுமைசொலி மறைந்தனளச் செயலறிந்
தான் மங்கைபாகன்.

(இ-ள்.) பார்ப்பதியானவள் தக்கன்யாகசாலைக்குப்போய்தன்னு
டையதாயைவணங்கினாள் அவள் இந்தஅம்மனைத்தழுவி உபசாரஞ்
சொல்லாமலிருந்தாள் அதன்பின்பு தீமைபொருந்திய தகப்பனைவந்த
னஞ்செய்ய அவனும்நிந்தித்தான் அதைப்பார்த்துக்கோபங்கொண்டுஉ
ன்னுடையயாகசாலைவாழ்வுபேயிருந்து விளையாடுஞ்சுடலையாகிப்போ
கக்கடவதென்றுஜபித்து இந்தப்பாவி வளர்த்ததேகம்இருக்கக்கூடா
தென்றுயோகத்தினாலேதன்னுடைய தேகத்தைவிட்டாள் அந்தச்செ
ய்கையையுணர்ந்தார்சாம்பவமூர்த்தி-எ-று. (௩)

(கலிவிருத்தம்)உண்ணிலாவுவஞ்சிசெல்ல ,வொருவனாவியுய்யுமோ
தண்ணிலாமுடிக்கணின் றுதழலையொண்டிறைக்கையு

லண்ணல்வெம்பிமுனிவுகொள்ளு மளவினெற்றிவிழிதனில்
விண்ணடங்கமண்ணடங்க வீரன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) எப்பொழுதுங்கூடயிருந்த பார்ப்பதிதேவியைத்தனை விட்டவுடனே ஒன்றியாகியிருந்த பரமசிவனுடைய உயிர்சவுக்கியத்தனையடைந்தமா குளிர்ச்சிபொருந்தியசந்திரன் தங்குமுடையசிரசிலேதானேயிருந்து நெருப்பைவாரிச்சொரிகிறபடியினாலே அதிகதாபத்தையடைந்து தக்கனாகிய பாவியினாலல்லவோ இந்தவருத்தம் உண்டாச்சுதென்றுகோபித்துக்கொள்ளுகிறபோது அவருடையநெற்றிக்கண்ணிலிருந்துவீரபத்திரரானவர் ஆகாயஉலகமும் பூமியும் நடுங்கும்படியாகத் தோன்றினார்-எ-று. (௪)

மஞ்சுபற்றியுடல்கறுத்த மணிமயூரமுடியுடன்
சஞ்சரிக்குமேருவென்ன விடிமுழங்குதழலின்வாய்
நஞ்சுகொப்பளிக்கவெற்றி நயனமூலகொதிக்கவே
லஞ்சலித்தகையோடெங்க ளையன்வந்துதோன்றினான்.

(இ-ள்.) மேகத்தைப்பார்க்கிலும்உடம்புகறுத்தமயிலினதுநிறம்போன்ற மரகதரத்தினமிழைத்த கிரீடத்துடனே சஞ்சரிக்கின்றமேருவுக்குச்சமானமாகி இடிபோல்முழங்குகின்றநெருப்பாகியசொற்களையுடையவாயானது நஞ்சைக்கொப்பளிக்க நெற்றிக்கண்கொதிக்கச்சிரசின்மேல்வைத்துக் கூப்பியகைகளோடு எமதுஐயராகிய வீரபத்திரர்வந்துதோன்றினார்-எ-று. (ரு)

ஒழித்தசிங்கவுரிபுயத்தி னுத்தரீயமாகவே
கழித்தெறிந்தவல்லியத்தி னதளிசைத்தகச்சையாய்
விழித்திமைக்குமுன்னம்விண்ணின் வெளியடைத்தமேனியா
தழைத்ததென்னவென்னவென் றனையன்வந்து தோன்றினான்.

(இ-ள்) இரணியனைக்கொன்ற நரசிங்கத்தினுடையதோல்உத்தரீயமாகவும்தாருகாவனத்துரிஷிகளால்விடப்பட்டுச்சுவாமியினால் மரணத்தையடைந்த புலியினதுசர்மம் இடுப்புக்கச்சையாகவும்விழித்து இமைக்கிறதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாமறைந்ததேகத்துடனே என்னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்றுவீரபத்திரர்வந்தார்-எ-று. (சு)

முக்கணத்தனீர்கொடாது கனல்கெடுக்குமுகிலென
தக்கன்வேள்வியைத்தகர்த்து மீள்கவென்றுசாற்றின
னக்கணத்திலுவகைபொங்கி யடிவணங்கியேகினான்
பக்கநின்றபூதநாதர் பாரிடங்கள்சூழவே.

(இ-ள்.) என்னையழைத்தகாரியமென்னவென்றுகேட்டவீரபத்திரரைப்பார்த்து மூன்றுகண்களையுடைய பரமசிவன் ஜலத்தைப்பொழியாமல்நெருப்புகளைக்கக்கும மேகம்போற்போயதக்கனுடையயாகத்தையழித்துவாவென்று அருளிச்செய்ய அந்தக்ஷணமேவீரபத்திரர் அதிகசந்தோஷத்தையடைந்து சுவாமியினது திருவடியைத்தொழுதுபக்கத்தினின்றபூதக்கூட்டங்களும் பேய்களுஞ்சூழப்போனார்-எ-று. ()

நஞ்சுகொப்பளிக்குநாக நாணிரண்டுமாலையா
அஞ்சுகாட்டிபூதலே வாலவட்டம்வீசவே

குஞ்சரங்களெட்டையுங் குதம்பையாகவிட்டவெங்
கஞ்சகத்தராநால்வர்தூய கவரிநின்றுவீசவே.

(இ-ள்.) விஷத்தைக்கக்குகின்ற அஷ்டமாநாகங்களை மலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்துபூதங்கள் நீலவானமான ஆலவட்டம் வீசிக் கொண்டுவரத்திக்கிலிருக்கின்றயானைகளெட்டையுங்காதிலேகுண்டலமாகத்தரித்துக்கொண்ட வெள்ளைச்சட்டையணிந்த நாலுபேர்களுத்தமாகிய சாமரம்வீசவும் புறப்பட்டார் வீரபத்திரர்-எ-று.

தீயிருந்தவுதரவெம்மை விண்பிழிந்துதீர்த்திடும்
பேயிரண்டுநூறுநூறு காளமபிடிக்கவே
வாயிரண்டுபோலுமாலை மதியிடைந்தபூதமோ
ராயிரங்கவிக்குமுத்தி னுகபத்திரங்களே.

(இ-ள்.) வடவாமுகநெருப்புக்குடிகொண்டிருந்தவயிற்றினுடையபசியையமேகங்களைப்பிழிந்துகுடித்து ஆற்றிக்கொள்ளுகின்ற இரண்டாயிரம்பேய்கள் எக்காளம்பிடிக்கவும் சந்திரனை இரண்டாகப்பிளந்து இரண்டுகடவாயிலும் வைத்ததுபோலுமிருக்கின்ற ஆயிரம்பூதங்கள் முத்துக்குடைகள்பிடிக்கவும் புறப்பட்டார்-எ-று. (க)

மாயுமாயாதந்தசங்கு கோடிகோடிமருகவே
தீயின்வாயினூர்திதந்த சிங்கநாதமூதவே
சாயுமெண்ணிலகாலமேதி தந்தகொம்பிசைக்கவே
யாயிரங்களிறுநெருந தனைத்தேரிலேறினன்.

(இ-ள்.) இறந்திறந்துபிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுக்களுடையகையிலிருந்தசங்குகளை அனேகபூதங்கள்வாயில்வைத்துஊதிவரவும் இறந்தஅக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆட்டுக்கடாக்களைமாளிதுகளுடையகொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேக பூதங்களூதவும் இறந்துபோன யமராசாக்களேறிய எருமைக்கிடாக்களுடைய கொம்புகளை வாயில்வைத்து அனேகபூதங்களூதவும் ஆயிரம் யானைகள்கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினார் வீரபத்திரர்-எ-று. (ம)

சிலகணங்களானையான சிலகணங்கடோதா
யுலவுகின்றசிலகணங்க ளோடுகின்றவாசியாய்
மலைவுகொண்டுசிலகணங்கள் மனிதர்தேவராயின
வலகைதானுமளவிலா தனந்தவேடமானதே.

(இ-ள்.) அப்படிவீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது சிலபூதங்கள் யானைரூபங்கொண்டதுகள், சிலபூதங்கள் தேரினுருவங்கொண்டதுகள் சிலபூதங்கள்குதிரையானதுகள், சிலபூதங்கள் மனிதரூபமும் தேருமானதுகள், அளவிலாதபேய்கள் அனந்தரூபங்கொண்டு புறப்பட்டதுகள்-எ-று. (மக)

வீரையேழடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாதுமீளுமே
பாரவேழுபாருமுண்டு பசிகெடாதுபடருமே
கூரவேலெறிந்துகால னுடுகெஃளைகொள்ளுமே
போரையேவிரும்பிமுன் னடக்குசென்றபூதமே.

(இ-ள்.) வீரபத்திரர்புறப்பட்டவுடனே யுத்தஞ்செயயவிரும்பி அவருக்குமுன்னேநடந்தபூதங்கள் ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்கலுங்குடி

தாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்பாரமாகிய ஏழுலகத்தையும் சாப்பி
ட்டுப் பசிபோகாமல் அலைந்துக்கொண்டிருக்கும கூர்மைபொருந்திய
வேலாயுதத்தையெறிந்து யமனுடையகோட்டைகளைக்கொள்ளுமாறு
ப்படிப்பட்ட வலிமையுடையதுகள்-எ-று. (௬௨)

கொண்டலேழையுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீதுசுற்றுமே
புண்டரீசாண்டமும் புகைகொளுததிமீளுமே
யெண்டிசாமுகத்தைநாடி யாகசாலைதேடுமே
சண்டவாயுவென்னவகை தட்டியோடுபூதமே.

(இ-ள்.) ஏழுமேகங்களையும்பிடித்துச் சிவந்ததலைமயிரிலேசுற்றி
க்கட்டிக்கொள்ளும் அநேகபிரமாண்டங்களையும புகையுண்டாக நெ
ருப்பினாலேகொளுத்தும எட்டுத்திக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயெ
ன்றுதேடும் பிரசண்டவாயுபோலக் கைகளைக்கொட்டிக்கொண்டு வீர
பத்திரபின்னேயோடுகின்றபூதங்களெ-எ-று. (௬௩)

வெள்ளவாழிமதுநுகர்ந்து வீறுகின்றசிலசணந்
துள்ளவந்துபுவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்றசிலகணந்
தள்ளுகின்றபேர்களென்று சாய்ககின்றநகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளுமுடனெழுந்து பரிவுகொண்டுபாடுமே.

(இ-ள்.) வெள்ளமாகியசமுத்திரமயோன்ற மிகுந்த மதுவைப்
பானஞ்செய்து அதனால்வீறுப்புக்கொண்டு சண்டைக்குஎழுந்ததுகள்
சிலபூதங்கள் நம்முடையகுலமிவைத்தள்ளுகிறவர்கள்-யாரென்றுகே
ட்க அவர்களைசொல்லுகிறதற்காக நின்றுவீரநகைகொள்ளும் சிலபூ
தங்கள் நித்திரைசெய்யும சிலபூதங்கள் உடனேஎழுந்து அன்புகொ
ண்டுசிவனைக்குறித்துப்பாடும்-எ-று. (௬௪)

வெதிரசிலம்புமுரசுசங்கம விருதுபம்பையதிரவே
புதியகண்டைமணிதவண்டை புரிமதங்கமழுங்கவே
கதிகடந்துயாகசாலை கண்டுபூதகணமெலா
மதிநிமைந்தரானபேரகளையுமவாரிவீசினர்.

(இ-ள்.) வீரபத்திரசுவாமிபுறப்பட்டவுடனே புள்ளாங்குழல் சி
லம்பு முரசு-சங்கங்கள்விருதாகியஉடுக்கைமுதலான வாத்தியமுழங்க
வும், பெரியமணிதவண்டை மிருதங்கம சத்திக்கவும்வழிமுழுதுமபோ
யதக்கனுடையயாகசாலையைக்கண்டு எல்லாப்பூதகூட்டங்களும அ
திதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகலதேவர்களையும வாரிவாரி வீசி
னதுகள்-எ-று. (௬௫)

காரிலேறிமையிலேறி கடாவிலேறியலகைமே
லேறிலேறிமகாமேறி பிரேயேறியலகையாம
பாரிலேறிமானமேறி பசுவிலேறியெண்மரும
தேரிலேறிவகதவீரா சேனைமாளமோதினர்.

(இ-ள்) மேகவாகனனாகியதேவேந்திரனும ஆட்டுக்கடாவிலேறு
கின்றஅக்கினியும் எருமைக்கடாவாகனனாகிய யமனும பேய்வாகன
னாகிய நிருதியும் மகரவாகனனாகிய வருணனும் மானவாகனனாகிய வா
யுபகவானும் அளகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறுகின்ற குபேர
னும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டுபேர்களுந்தேரி

லேறி யெதிர்த்துக்கொண்டுவந்த வீரபத்திருடைய பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள்-எ-று. (௰௮)

வளிசூலம வேலுலக்கைக வச்சிரங்கணிச்சிவாள்
மீளிசேனைகாவலாளர் வீழுமாறுவீசினார்
கூளிகளிரண்டுசென்று கொடியவெண்மர்பரியெலா
மாளியோடெடுத்தெறிந்த வம்மனைக்குநிகரவே.

(இ-ள்.) திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரும் பாணம்-சூலாயுதம்-வேல்-உலக்கை-வச்சிராயுதம்-மழுக்கத்தி-இதுகளைவீரபத்திருடையசேனைத்தலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ்செய்தார்கள். அப்போது எட்டுப்பூதங்கள்புறப்பட்டுத் திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேரையும் அவர்களேறிய வாகனங்களெட்டையும் * அம்மனைக்குச்சமானமாக எடுத்தெறிந்ததுகள் எ-று. (௰௯)

அலகைநாலிரண்டுவீழ வமர்செயபூதமோடவே
மலைவுகண்டுதிக்குப்பாலர் வெற்றிமாலைசூடினார்
நலிதல்கண்டுவீரன்வாளி நாலிரண்டையேவினு
னுலகபாலருடல்புகுந்து வமுதமுண்டுலாயதே.

(இ-ள்.) முன்னேயெட்டுப்பூதங்களாலேயெறிபட்டுவிழுந்ததிக்குப்பாலகரெட்டுப்பேரும் அந்தஎட்டுப்பூதங்களுங்கீழேவிழவும்,மற்றைப்பூதங்களெல்லாம் ஓடிப்போகவுமயுத்தஞ்செய்து வெற்றிமாலைசூடிக்கொண்டார்கள் அதுகண்டவீரபத்திரசுவாமியானவர் எட்டுப்பாணத்தைவிட்டார் அதுகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடலைத்துளைத்து அவ்வுடல்களுள்இருக்கிற அமிர்தத்தைப்புசித்துச்சஞ்சரித்ததுகள்-எ-று. ()

மருங்கிழிந்துகுயிலதாகி வச்சிரத்தனோடினு
னொருங்கியீசனளகையாளி நிருதிவாயுவருணனுஞ்
சுருங்கினார்கடாவிலேறி துஞ்சினனழற்பிரான்
பெருநகையேழுமீசனன்பர் பிரலிபோலறுத்தனன்.

(இ-ள்.) தேவேந்திரனானவன் தன்வாகனத்தைவிட்டுக் குயில்ரூபங்கொண்டுஓடினான் ஈசானன்-குபேரன்-நிருதி-வாயுவருணன்-இவர்கள்தோற்று வெட்கத்தையடைந்தார்கள் யமனானவன் இறந்தான் அக்கினிபகவானுடைய ஏழுநாக்கையும் சுவாமிஅன்பருடையபாவங்களை அறுப்பதுபோல அறுத்துத்தள்ளினார் வீரபத்திரர்-எ-று; (௰௧)

கச்சமற்றவச்சமோடு கலையதானவெச்சன
ரெச்சனைவுயிரைவாரி யுடலுரிசதெரித்தனன்
பசசைவல்லியன்னையான பன்னிகர்தாண்டையும்
வசிரத்தினாலறிந்து மாமன்முன்புசென்றனன்.

(இ-ள்.) அளவில்லாதபயங்கொண்டயாககர்த்தாவாகியகலைக்கோட்டு மகாரிஷிபிராணனுநதேகமும் வேறாகக்கொன்று உடலை வுரித்து வெரித்தார் பார்வதியின்தாயாகிய தக்கனுடையபெண்சாதியின் இரண்டுகாதையும் அறுத்துத்தள்ளிமாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர்-எ-று. (௨௰)

---

* அம்மனை மகளிர் விடுமோர்விளையாட்டு.

யிக்கருந்துசோமபானம் வீரபானமாகவே
யொக்கநின்றயாகதண்ட மொன்றுகொண்டிருந்தபோத்
தக்கனெதிர்க்கபோது தலையரிந்துதள்ளின
னக்கணத்திலொன்றுசென் றனைக்கணத்தயின்றதே.

(இ-ள்.) தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ்செய்கிறதைநீக்கித்தன வீரமேபானமாகும்படி யாகசாலையிற்புகுந்து யாகஸ்தம்பத்தைப்பி டுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்ததக்கனுடையதலையைமலைபோல்கீழேவிழுந்து விழும்படி அறுத்துத்தாளினர் அப்போதத்தப் பூதகணங்களிலொன் று அரைநொடியிலேதானே அந்தத்தலையைத்தின்றுவிட்டது-எ-று. ()

பசுக்களேறுருத்திரப் பசுக்களாவிதன்னையும்
வசுக்களாவிதன்னையு மற்றதேவராவியும்
முசுக்களபோலொளித்திருந்த முனிவராவிதன்னையு
மசிக்கவீரன்விட்டசூல மளவியள்ளியுண்டதே.

(இ-ள்.) மாடேனிலேறுகின்ற பசுப்போன்ற ருத்திரக் கூட்டங் கள்பிராணனையும்-அஷ்டவசுக்களுயிரையும் மற்றதேவர்கள்உயிரையும் குரங்குகள போலொளித்துப் பதுங்கியிருந்தமுனியீசுரர்களுடைய பி ராணனையும், பரியாசமபண்ண வீரபத்திரர்விட்ட சூலாயுதம எடுத்து எடுத்துத்தின்றுவிட்டது-எ-று. (௨௨)

வழியினோடருக்கர்பல்லை யோறுத்துவாரணிமா
வெழில்படைத்ததண்டகர் விரண்டதுண்டமாச்சினன்
கழலமைத்தகன்குதிக்க வமிர்தமுண்டகலையிலா
வழலவிக்குமாறுதாளி லப்புவெண்ணெயொத்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனுடைய பல்லும்கண்ணும்தெறித்துக்கீழேவிழும்ப டியடித்துச்சரஸ்பதியைப்பிடித்து இரண்டாகக்கறுத்தார்இலட்சுமி யைமூக்கறுத்தார் வீரகண்டாமணியைத் தரித்த காலினாலே சந்திரனை மிதிக்க அவன்நசுங்கினதன்னுடையயாகசாலைநெருப்பைமிதித்தபடியி னாலே அந்தவெப்பந்தீர அப்பியவெண்ணெயைப்போ லானான்-எ-று.

காயமண்ணில்விட்டதேவர் கரியமேனியலகையாய்
மாயமாகிமூன்னையாகம் வந்துதோன்றியமாசெயத்
தூயசேனையாயபேர் தொடர்ந்துசாகவாசெய்தார்
பேயதாயிருக்கவும் பிணக்ககன்றதில்லையே.

(இ-ள்) பூதகணங்களாலேஇறந்துபோனதேவர்கள் கரிய உடம்பி னையுடைய பசாசாகிமறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாயத்தோன் றிமூர்ந்துசண்டைபண்ண அவர்களை வீரபத்திரர்சேனை அடித்துக்கொ ன்றார்கள்ஆனபடியினாலேபேயாய்ப்போகியுந்துக்கம்நீங்கவில்லை-எ-று

விதிபுனைந்தவோமகுண்டம் வேறுபட்டதென்னினும்
புதியசோறுமெள்ளினோடு பொரியும்வாய்புகட்டிமுன்
குதிகொளெய்க்கடாமெடுத் தொழுகுபூதகூளிகன
ளுதைக்குண்டமானதெழுந்த வோமகுண்டமானதே.

தின்றுவிட்டதென்றது-இவையனைத்துங்கொன்றதுஎனறுகொள்

(இ-ள்.)பிரம்மாவினாலேவிதிக்கப்பட்டயாகசாலைவாசத்தையடைந்தாலும அதற்குபயோகமாகவைவத்திருந்த சோறுமவைகளும் பொரியும் ஒருபூதபசாயிற்கொட்டிக்கொண்டுநெய்க்குடங்களையெடுத்து மடமடவென்றுவிட்டுக்கொள்ளும்போது அதனுடையவாய் ஓமகுண்டமாகவும் உதிராக்கினியேநெருப்பாகவுமிருந்தது—எ-று. (௨௫)

அட்டதிக்குப்பாலரும் வசுக்களுமருக்களும்
முட்டானமுப்பதிறமூன்றுகோடித்தேவரும்
பட்டபோதுவாதமெய்களபழுதுறுதுதன்னுனே
இட்டபூதவுதரமுன்னையாகசாலையொத்ததே

(இ-ள்) அஷ்டதிக்குபாலகரும்அஷ்டவசுக்களுமதலைவராகவந்தகுருக்களும்முட்டுப்பட்டவராகியமுப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் இறந்தபோது அவர்கள்தேகமவீணைகப்போகாமல வீரபத்ரருக்குமுன்னே அவருடையசேனைகளசாப்பிட்டபடியினாலே அந்தப்பூதகணங்களுடையவயிறுயாகசாலையையொத்தது—எ-று. (௨௬)

கறபகாலமுங்கெடாத கணமிதிக்கவமரர்தம
மறபமாமுடம்பிரத்தமாவிகாரமொத்ததால
பற்பலவியக்கர்சித்தர்பண்டிசிந்துடர்களாம்
சர்ப்பயாகமொத்ததன்றுதக்கன்செய்தயாகமே

(இ-ள்.)கற்பகாலத்திலும்அழிவில்லாத பூதகணங்கள் மிதித்தபடியினாலேதேவர்கள் அற்பமாகியஉடம்பில்நின்று பிரிட்டரத்தமானதுயாகத்துக்குநெய்யெடுத்துச்சொரிதல்போலிருந்தது பலபல யட்சசித்தர்களுடையவயிறுபிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல் கொடிபோகச்சிந்திவிடுகிறது சர்ப்பயாகம் செய்தலையொத்தது அன்றுதக்கன் வேள்வி—எ-று. (௨௭)

சிறந்ததிக்குபாலராதிதேவ சித்தர்முதலினோர்
இறந்திறந்துபோகவேதனிமையிலேயிமாறினோ
பிறந்துவந்துவந்துபோரபெருகினாபிறந்தபேர்
மறந்துவீழவீரன்மோதிமாறினோனமண்டினோன்

(இ-ள்.)சிறப்புப்பொருந்திய திக்குப்பாலகர்முதலாகியதேவர்கள் சிதறிகள இறக்கப்பிரம்மாவானவர் நொடிப்பொழுதிலே யவரைப்படைத்துக்கொண்டுவந்தார் அவர்களமறுபடியும் யுத்தஞ்செய்தார்கள் அவர்கள்பின்னும்பிறவாமலிருக்கும்படிபிரமாவையடுத்து யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார்வீரபத்திரர்—எ-று. (௨௮)

செத்ததேவர்மீளவுஞ்செருச்செயப்படைத்திடுங்
கைத்தலங்களவீழுமாறுகமலனைமோதினான்
*முத்தலைக்கொள்படையெடுத்துமுண்டகத்தர்சிந்தைசேர்
பத்துமைந்தர்சென்னியுமடிக்குமோபரப்பினான்

(இ-ள்.)இறந்துபோன தேவர்கள்மறுபடியும் சண்டைசெய்யப்படைக்கும பிரம்மாவினுடைய கைகளை அறுத்துத்தள்ளினார்முன்றுக

---

*முத்தலைக்கொள்படை-சூலாயுதம்

ளையுடையஆயுதத்தினாலே அவர்மனதிலுண்டாகிய பத்துபிரமாக்களுடையதலைகளையும் குததி பூமியில்விழததள்ளினா வீரபத்திரா.எ-று

அண்டகூடமுண்டுமிழ்ந்தவாதிமாயனையர்செயத்
துண்டமேருவெனவிளங்குகருடன்மீதுதோன்றியே
விண்டவாளிவருடமாக்கவீரன்மார்பில்வீசினான்
கண்டதுண்டமாகவீரன்கையிலவாளியேவினான்

(இ-ள்.) அண்டங்களைவிழுங்கிஉமிழ்ந்தமுதல்வராகியவிஷ்ணுசண்டைசெயயமுகதையுடைய மேருகிரிகாக விளஙகிய கருடன்மேலேறிக்கொண்டுஅனேகபாணவருஷங்களவீரபத்திரா மார்பில்படும்படியாகப்பொழிந்தார் அப்படிவிட்ட பாணங்களையெல்லாம் துண்டமாகததன்கைப்பாணத்தினாலேஅறுத்தெறிநதார்வீரபததிரா ௫௰

வையமுண்டமால்வெகுண்டுவாள்விதிர்த்துவீசினா
னையணங்கொரவாளியாலறுத்தெறிந்தோர்ம்பினாற்
பையராவருந்தியாவிபருகினான்மெயகருகினான்
கையிலாழியேவினான்கனிநதண்ணல்காலிலே

(இ-ள்.) விஷ்ணுவானவர் வில்யுத்தம் பண்ணுகிறதற்குச்சக்திபில்லாமல்கோபஙகொண்டு ஒருகத்தியையெடுதது சுற்றி வீசினா வீரபத்திரர் அந்தகததியை ஒருபாணததைவிட்டு அறுதெறிந்து ஒருபாணத்தினாலேபாமபைககொல்லுகின்றகருடனைககொன்று விட்டார் அதுகண்டுதுக்கததினாலேவுடமபுகறுப்பாயக் கையிலேயிருக்கிறசக்கரததை வீரபத்திரர்மேல் பிரயோகமசெயதார அது ஓடிவநது சுவாமிகாலிலேவிழுந்துபணிநதது—எ-று. (௫௧)

எந்தைமுன்னளித்தவாழிபெந்தைதாளில்வீழவே
யந்தமெய்யொழிநதுடனரியரியினைவேடமாகியே
வந்துவந்துபோரதொடங்கிவாளின்வேலின்வல்வினை
ணுந்திவேறோர்சேலதாகிவாரிமீதொளிததனன்

(இ-ள்.) முற்காலத்திலேவிஷ்ணு ஆயிரம்தாமரை மலரைக்கொண்டுபரமசிவனைப்பூசித்து வருகிறபோது இவர்பத்தியைபரிசோதிககவேண்டிஆயிரம்பூவிலேஒருபூவைச் சுவாமிமறைததுவைத்தார் விஷ்ணுபூசைசெய்துஅருச்சனைபண்ணிககொணடு வருமபோது ஒருபுட்பங்குறைய அதற்குப்பதிலாகத்தமமுடைய தாமரைப்பூ ஒநதகண்ணைப்பிடுங்கி அருச்சிக்கச்சுவாமிக்குமனம் சந்தோஷம்வந்து சக்கராயுதஙகொடுத்தார அந்தசக்கரத்தைத்தானே சுவாமிமேலேவிட அதுபயந்துகாலில்விழவேஇனிமேல்இந்தரூபத்தோடேநின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று அந்தஉருவததைஒழிததுப் பன்றியாகவும் சிஙகமாகவுமரூபமெடுத்துவந்துயுத்தஞ்செயய அந்தவுருவஙகளை வாளாயுதத்தாலும் வேலாயுதத்தாலும் வீரபத்திரர்வென்றார் அதனபின்பு மிகவும்பயந்து மீனுருவமெடுத்துச்சமுத்திரத்திலேவிழுந்துஒளித்தார்—எ-று. (௫௨)

புவியுண்ட நெடுமாலும் பழையபடி புவியுண்டு போனான் வேதன்
தவியுண்டு தலைநாலுந் தீயுண்டாரிமையவர்தங் குடியூனுண்டார்
அவியுண்ட கணங்குண்டம் பேயிறைச்சி யருந்தசன கலமேயான
தவியுண்டு மனமகிழ்ந்தங் கெய்ததவ முனிவரெல்லா மவியுண்டாரே.

(இ-ள்) மண்ணையுண்டவிஷ்ணுவுந் தோற்று மண்ணைவாயிற்றொட்டுக்கொண்டு ஒளித்துக்கொண்டார் பிரமா தலையிழந்து நான்குதலை றுபட்டு இறந்தார் தேவர்களுங் கண்டத்தால் அடியுண்டு இறந்தார்கள் பூதகணங்கள் இறைச்சிசாப்பிடுகிறதற்குக் குண்டம் பாத்திரமானது அவிர்ப்பாகம்சாப்பிட்டுவந்த முனிசிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திரசுவாமியினால் இறந்தார்கள்-எ-று. (௯௩)

இங்கிதுவாய் முடிந்ததற்பின் வீரனிறைபதம்பரவியிசைந்தானெ
ல்லா, மங்கணனுமுனிமாறியருள்சுரந்து மகத்திறந்தாரக்காவியீந்து,
மங்கரியபதங்களெல்லாம பழையபடியுதவுதலுமவணங்கிப்போனார், ச
ங்கரியைமுன்பெற்றானென்பெற்றானறனக்காட்டுத்தலைப்பெற்றானே

(இ-ள்) இவ்விடத்தில் இவ்விதமாகயாகசாலையோடு சருவதிரபேரும் நாசத்தையடைந்தபிறபாடு வீரபத்திரர் கைலாயத்துக்குப்போய் சுவாமியினுடைய பாதத்திலேவணங்கி அங்கேநடந்தசமாச்சாரமெல்லாஞ்சொன்னார் அதுகேட்டருளிப்பரமசிவனுங்கோபமாறிகிருபைபிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்களனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கேடிலலாத அவவிடங்களையவரவர்க்குப்பழையபடியே அருளிச்செய்தலும் அவர்கள் சுவாமி நாங்கள் விவேகமில்லாமையினாலே செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டியதென்று நமஸ்கரித்து விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள் பார்வதியைப்பெற்றதக்கனுக்குமாத்திரம் நிந்தைசெய்ததற்கு அபராத அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை அவனுடலில் வைத்துப் பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படிசெய்தார்-எ-று. (௯௪)

எந்நாதன்றனையிகழ்ந்தோன் செல்வியெனவுலகுரைக்குமிடுக்கண்டீர
தன்னாகந்தன் யோக சாதனத்தால்விடுத்திமயன் றவத்தினாலு (த்
முன்னாகமைநாகன் றனைப்பயந்த மேனியது முயற்சியாலு
மின்னாகவவதரித்தா ளமரரெல்லாங் கற்பகப்பூவீசினாரே.

(இ-ள்) எனக்குநாதராக இருக்கின்ற பரமசிவனைநிந்தித்ததக்கனுடையகுமாரியென்றுபழிப்பாகஉலகஞ்சொல்லுமேகம்மையென்று பார்வதி அந்தத்துக்கநீங்க தன்னுடையதேகத்தை யோகாக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து இமவற்பருவதராசன் தபோமகிமையினாலும் முன்னேமைநாகனென்கிற பிள்ளையைப்பெற்றமேனாதேவியினது தவமுயற்சியினாலும் அவர்களுக்குக்குமாரியாக அவதாரஞ்செய்தாள் தேவர்கற்பகப்புஷ்பங்களைவருஷமகப்பொழிந்தார்கள்-எ-று. (௯௫)

சிந்தாந்தத்தோன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்ஞானமிச்சைசெயலின்
மூன்று, கொத்தாகிக்குடிலைதரு நாதவிந்துவிரண்டினுக்குஞ் சொழு

கொம்பாகி, முத்தாகிச்சிவனிடத்தேயுருத்திரன்மாலயன்முதலாரு
ளைத்தமூல, வித்தாகிநிறைவாளைப் பயந்தவறகுமுடிந்ததவம விளம்ப
லாமோ.

(இ-ள்.) சித்தாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்திலேதோன்று
கிட்ட ஆதின்ஞானசத்தியாய்ப்பின்பு அச்சிவத்தில்நின்றும பின்ஞானசத்தி
யென்று வேறுபட்டுப்பின்புஞானசத்திஇச்சாசத்திகிரியாசத்தியென
மூன்றுவகையாகிக் குடிலையினாலுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்குக கொ
ழுகொம்பாகியுமசுவாமிககுமுத்தாகியும பரமசிவனிடத்தில் உருத்திர
ன் விஷ்ணுபிரமாமுதலானவர்களஉண்டாகிறதற்குமூலமாகிய வித்தா
கியும எங்குநிறைந்தபார்வதியைப் பெற்றவாகளுமுடிந்த தவப்பெரு
மையைச சொல்லக்கூடுமோ—எ-று. (௫௬)

கலைவளருமதிபோன்று சிவனைவெல்லாதன்வளர்க்குங் கரும்பு
போன்றும, பலகலையுந்தெளிந்துயர்ந்து பந்துகழலூசல்பறறியவிலு
நாளில், மலைபாசனிடத்தின்மறை நாரதனொருநாளில் மகிழ்வாயெ
ய்தி, யுலகமெல்லாங்குடியிருக்குந் திருவயிற்றிலிலக்கணம்பார்த் து
ரைக்கலுற்றார்.

(இ-ள்.) பார்வதியானவள்இமாசலராசனுக்குமேனாதேவிக்கும்
குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல நாளுக்குநாள்வளர்ந்து மன்மதனா
னவன் சிவனைவெல்லவில்வேணடி அதற்குவளர்ந்த கரும்பையொத்து
ப்பலசாஸ்திரங்களையுங்கற்றுப் பந்துகழங்கு ஊசல்விளையாட்டு முத
லானதுசெய்துகொண்டு வருகிறகாலத்தில் மலையாசனிடத்தில் வே
தமுணர்ந்தநாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகங்களெல்லாம் வயிற்றிலேவை
த்திருந்த அம்மனுடைய இலட்சணம்பார்த்துச்சொல்வார்-எ-று. ()

நெற்றியிலோர்புறத்திலரை கேத்திரமுண்டாமொருகைநெடியசூலம
மற்றுமொருதனமறையு மொருபாகமாகதம்போய்ப் பவளமாகும்
கற்றைநெடுங்குழற்பாதி சடையாகுமொருகைவளை கழன்றுபோகு
மூற்றுவருமிவ்வைகளென மலையாசன்மனமுருகி யுவகையானான்.

(இ-ள்) வாரும்பருவதராசனே உம்முடைய குமாரத்திக்குச்சில
பொழுதிலேநெற்றியில் ஒருபக்கத்தில் அக்கண்தோன்றும ஒரு
கையிலேசூலமுண்டாகும ஒருபக்கத்துஸ்தனம் மறைந்துபோகும்பா
திசரீரம் பசுமைநிறம்போய்ப்பவளநிறமாகுமகூந்தலிறபாதிசடை எளா
கும்ஒருகையிலேவளையல்களில்லாமறபோகும் இதுகள்சம்பவிக்குமெ
ன்று நாரதர்சொல்ல பருவதராசன் உள்ளமுருகிச சந்தோஷத்தைய
டைந்தான்-எ-று. (௫௮)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க்கங்கைபாயும் பணிவரைமருங்கினங்காள்
துய்யநீர்ச்சடையான்வந்தங் கோர்தவத்தொடங்கக்கேட்டு
வையகம்ளித்தாடரதை வள்ளலைப்பணிந்துமானை
யையநின்றவத்துக்கேவல் கொடுவென்றளித்துப்போனான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் நாரதர்சொன்னதைக்கேட்டுப்பார்வதியே நமக்குப்பெண்ணாகவந்தபடியினாலே பரமசிவன்மருமகனாகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறானாயில் பூமியிலே கங்கையைசெலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமவற்பர்வதத்திலொருபக்கத்தில் பரமசிவன்யாதோவொரு நினைவினாலேயோகத்திலிருக்கிறாரென்கிறவார்த்தைகேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையு[m] சில தோழிப்பெண்களையும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் நமஸ்கா[ரஞ்] செய்து என்னுடையபெண்ணை உமமுடையதவசுக்காக ஏவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில் அம்மனைவிட்டுப்போனான் பருவதராசன்-எ-று. (௩௯)

ஓங்குமாலயன்மற்றுள்ளோ ரொழிவிலாத்தவம்புரிந்தால்
தாங்குபேரளிப்பான்றானோர் கருத்தினாற்றவஞ்செய்போதிற்
பூங்குழல்கனியுப்போது முஞ்சியும்புனலுங்கொண்டு
பாங்கியர்பலருஞ்சூழப் பணிவிடைபலவுஞ்செய்தாள்.

(இ-ள்.) எல்லாத்தேவரிலு முயர்ந்தவிஷ்ணு- பிரமா-மற்றவர்கள் பெருமையாயொழிவில்லாத தவசுசெய்தால் அவர்களுக்கு வேண்டியவரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமியானவர் யாதோ ஒருகருத்தினாலே தவஞ்செய்கிறபோது பார்வதி-பழம்-புஷ்பம்-தருப்பை- திருமஞ்சனமுதலானதுகளைக்கொடுத்துத் தன்னுடையபாங்கிமார்களுடனே பலபணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருந்தாள்-எ-று. (௪௰)

இங்கிவையிருக்கத்தேவ ரியாவருமிமையோர்கோவும்
பங்கயத்தவனையெய்திப் பணிந்தனர்பதுமத்தோனு
மங்கவர்க்கிருக்கையீந்தா னவரவர்முகத்திற்சோர்வுங்
குங்குமக்குழம்புநீத்த புயங்களிற்குழைவுங்கண்டான்.

(இ-ள.) இவ்விடத்தில் இந்தப்பிரகாரமாகவிருக்க எல்லாத்தேவர்களும் தேவேந்திரனுங்கூடிப் பிரமாவைச்சேர்ந்து தொழுதார்கள் அந்தப்பிரமாவும் அவர்களுக்குஇருக்க ஆசனங்கொடுத்துப்பிற்பாடு அவர்களுடைய முகஞ்சோர்ந்து இருப்பதையுங்குங்குமம்பூசியிருக்கிற தோள்கள் இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தார்-எ-று. (௪௧)

வச்சிரமொடிந்தீசானன் கணிச்சுவாய்மடிந்துகாலன்
முச்சிரம்வளைந்துமற்றோர் படைபெலாமுறிந்துதேவர்
மெச்சிரமகுடநீத்து மெலிந்தமைவிளம்புமென்று
னச்சுரர்தமக்குக்கோமான் றாரகனழித்தானென்றான்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதம்ஒடிந்துபோயும் ஈசானன் மழுவாயுதத்தின் வாயமழுங்கியும் யமனுடையசூலாயுதம்வளைந்தும் மற்றவர்கள ஆயுதமுறிந்தும தேவர்கள்சிரசிலேயிருக்கிற மகுடம்பிடுங்கப்பட்டும் வருந்தத்தையடைந்தீர்கள் அவ்வருத்தத்தைச்சொல்லுங்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரனானவன் தாருகாசுரன்இப்படிஅவமானஞ்செய்தானென்றுசொன்னான்-எ-று. (௪௨)

காலையாம்புயத்தோன்சொல்வான் கர்லனாற்கனலாற்காற்றான்
மாலினாலென்னாலுன்னா லவன்வலிதொலைக்கலாமோ

வாலமாமிடற்றான்சேயா யசலமாதிடத்தேதோன்றும்
வேலனார்வெல்வாருக்கள் சிறையெலாமவிடுப்பாரென்றான்.

(இ-ள்.) அப்படிதேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமாவானவன் சொல்வான்-யமன்-அக்கினி வாயு-விஷ்ணு-இவர்களாலும்என்றாலும் உன்றாலும், அந்தத்தாருகாசூரனைக் கொல்லக்கூடுமோ, சிவனுடைய நிலையாய இமாசலபுத்திரியான பார்வதியினிடமாக சுப்பிரமணியர் அவதரிப்பார் அவனைகொன்றுஉங்கள் சிறையைமீட்பாரென்று சொன்னான்-எ-று. (சுக)

யோகத்திலிருக்கவீச னுமைக்குநாணளிக்குமாறு
வேகத்திலியற்றுமென்றே யயனவிடைகொடுத்தான்மீண்டு
மாகத்திலணுகித்தேவர் மதனைநினைத்தார்மாரன்
சோகத்தையொழிசகுநமெதன்றறநேருடன்றோன்றிசசொல்வான்

(இ-ள்.) யோகத்திலிருக்குஞ்சிவனுனைவர்பார்வதிக்குமங்கலியதாரணஞ்செய்யும்படிச்சீக்கிரத்தில் முயறசிசெய்யுங்களென்று பிரமாவானவதந்திரபேருகதும உததரவுகொடுக்கத் தேவாகளெல்லாரும அமராவதிக்குவந்து மன்மதனைநினைததாாகள் அவனை விடாயதீர்க்கத் தருந்தென்றலாகிய தேரிலேறிவந்துசொல்வான்-எ-று. (சுசு)

எனறவமழிக்கமாத ரெவர்களைமயககதீவிர
கவலாறதெத்துயாரலெம்மை யழைத்ததெனகருமமென்று
னவனாறனையிறுகபபுல்லி யமரர்கோனருளினோக்கிச்
சிவன்றவமழிக்கவேண்டி யழைததமை தெரியச்சொன்னான்

(இ-ள்)மன்மதன்தேவர்களைப்பார்த்து சிவனுடையதவததை அழிக்கட்டும் எந்தப்பெண்களைமயக்கட்டும் நீங்கள் எந்ததுக்கநிமித்தமாக என்னையழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்தமன்மதனை இரண்டுகையினாலும் இறுகக்கட்டித்தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய் தவத்தையழிக்கும்படி உனனைவேண்டியழைத்தனென்று தெரியசசொன்னான்-எ-று. (சரு)

விண்ணிலாமகவான்சொல்ல வெகுண்டுவேள்பயந்துகூறும
பெண்ணலாராலியாணல்லா பிறப்பிலாரிறப்புமில்லார்
கண்ணினாலளவைநூலாற் கருததினாலளவாவநத
தணணிலாமுடியார்செய்யுந்தவத்தையார்தவிர்க்கவல்லார்

(இ-ள்.)தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன் சொல்லக்கோபித்துச் சுவாமிக்குபயப்பட்டுச்சொல்லுவான் வாருமையாதேவேந்திரனே சிவன் பெண்ணுமல்லா, ஆணுமல்லர் அலியுமல்லர் பிறப்பும் இறப்புமில்லாதவர் காட்சிப்பிரமாணத்தினாலும் ஆகமப்பிரமாணத்தினாலுமநுகருதத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்கக்கூடாத குளிர்சசிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்குமுடியையுடைய அந்தச்சுவாமியினது தவத்தையழிக்கின்றதற்கு ஆர்வல்லவர்-எ-று. (சுசு)

கன்னிகைதெளரிபீசன் கதமிலாப்பிரமசாரி
சக்திகிரியையாலே யுயிரெலாந்தழைய நிற்கு

முன்னியவுயிர்கள்போல வொடுங்கிடுமவன்பாற்செல்லு
பன்னியபொருளுந்தோன்றி மனதிலேயொடுங்குமாபோல்.

(இ-ள்.) அம்மனோகன்னிகை சிவனோடு குற்றமில்லாதபிரமசாரி யிவாகளிரண்டுபேர்களுடையசன்னிதிமகிமையினாலேசகலவுயிர்களும் உண்டாகிவிாதகியாகுமமுன் அப்படிசுவாமியினிடத்திலிருந்துசீவ ளாஉண்டாச்சுதுகளோ அப்படியே அவரிடத்திலே ஒடுங்கும் ம லேதோன்றியஅனேகவஸ்துகளாடுங்குவதுபோல-எ-று. (சஎ)

தாமதகுணத்தரென்பர் சங்கரிததிடலாலீசன்
வமமாமுயிர்கட்கெல்லா மிளைப்பொழித்தருள்வதாக்கும்
மாமலகுணமூன்றில்லை வடிவமிக்கனலாமென்கைய
பூவலாசொரிந்தககாலும் புகையெழப்பொரிந்துபோமே.

(இ-ள்.) உலகததிலேசங்காரகதொழில்செய்வதனாலே சிவன் த மோகுணததையுடையவரென்று சொலவாாகள் அப்படிஆன்றுஉயிர் களுடையவினைப்பையொழிப்பதாகும மற்றத்தேவர்களுக்குஉண்டாயி ருககின்றமுமமலசம்பந்தமில்லை இவருடையசொருபமமிகவும்நெருப் பாகும அவர்மேல்நான்புஷ்பபாணததைவிட்டால அதுகள்புகையாகக் கரிநதுபோகுப-எ-று. (சஅ)

உருவெனதெரியாதானை யுருவினொடுருவாவானை
யருவெனதெரியாதானை யமாசெயலரிதென்றஞ்சி
வெருவரப்புகுநாளைத வேளையிலவேளைநோக்கித்
தருவனததிடையில்வாழும் சரமகனுரைப்பதானான்.

(இ-ள்.) உருவென்று யாவராலுந்தெரியக்கூடாதவரையுருவமாகி யும்அருவமாகியும இருககின்றசிவனை அருவமென்றுமதெரியாதவரை மிகவும்யுதகம்செயதுசயிக்கப்படாதென்று மன்மதன்பயப்பட்டுத் த னனுடையஸ்தானததிறகுப்போகப்புறப்பட்டான் அந்தக்காலததில் மன்மதனைப்பாாததுககறபகத்தருவினிழலில்வாசஞ்செயயாநின்றதே வேந்திரன் சொல்லததொடங்கினான்-எ-று. (சகூ)

மாயவனுரத்தின்மீது மலரவனாவின்மீது
நாயகன்சிரததின்மீதும் பொறுத்ததுனலமேயன்றோ
காயுநற்கதிரினமேனிக கடைந்ததுமெனக்குமிந்த
வாயிரநயனந்தந்த செயலுமுன்னுணமையன்றோ.

(இ-ள்.) விஷ்ணுதமமுடையமார்பிலே இலட்சுமியை வைத்துக் கொண்டதுபபிரமாசரஸ்வதியைநாவில்வைத்துக்கொண்டதும்,மகாத் மாவானவா தலையிலேகஙகையென்கின்ற பெண்ணை வைத்துக்கொண் டதும் உன்னுடையசாமர்த்தியமல்லவோ சூரியனைச்சாணையில்கடை யச்செயததும் எனக்கு ஆயிரநகணவத்ததும் உன்னுடையஆண்மை யல்லவோவென்றான் தேவேந்திரன்-எ-று. (ரு௦)

செல்வதின்றெமக்காயங்கே தருவதுசேவர்க்காவி
வெல்வதுசிலனைவென்று கொடுப்பதுகாமவேட்கை

சொல்வதுமறுக்கவேண்டாமெனச்சொலித்துணைக்கைப்பற்றி
நல்வரமிதுதாவெனமதனையேனையர்க்கூறும.

(இ-ள்.) பின்னுந்தேவேந்திரன்சொல்வான் வாராய்மன்மதா என்னக்காக அங்கேசென்று சிவனைசயித்து அவருக்குக்காமலாகிரி யுண்டாகும்படிசெய்தால் அவருக்குப்புத்திர னுண்டாகும் அந்தப்புத்திரன் சூரர்களைக்கொன்று தேவர்களைப்பிழைக்கும்படிசெய்வார் அதற்கு சமயமாயிருக்கிறபடி நான்சொன்ன வார்த்தையைமறுக்கவேண்டாமென்றுகையைப்பிடித்துக்கொண்டு எனக்குஇந்தநல்லவார்த்தைக்கொடுவென்றுகேட்க மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான்-எ-று. ()

அரன்சிலைமலையென்றாலு மம்புக்கணையரியென்றாலும்
வரபறவிசைநாணுற வாசுகியாவென்றாலுங்
கருமமெனுஞ்சிலைபார்க்கு சகணையுறுபலராகிலச் (போனான்
சுரும்படைகுணத்தால்வெல்வே னெனச்சொலித் தொழுது

(இ-ள்) வாருந்தேவேந்திராசனே சிவனுக்குவில்லானது மலையாகியிருந்தாலும விஷ்ணுவே பாணமாகியிருந்தாலும வாசுகியே நாணாக ஏறுகின்றதாணியானாலும என்னுடையகரும்பாகிய வில்லினாலும் ஐந்துபுட்பங்களாகியபாணங்களாலும நீலநிறம்பொருந்திய வண்டென்கிறநாணியினாலும அந்தசிவனைச் செயித்துப்போகிறேனென்றுவந்தனஞ்செய்துசுவாமியிடத்துக்குப்போனான் மன்மதன்-எ-று.

சந்தனமணமுந்தெட்வக தமிழப்புதுமணமுங்கொண்டு
வந்துமலையதென்றல் வசந்தமந்திரியுஞ்சார்ந்
திந்துவுநிலவாபவென்னை வலையினையெதத்தெங்கும
கொந்தலரிளமாவெல்லாங் கோகிலமுழங்கிறதே.

(இ-ள்.) மன்மதன் சிவனைசெயிக்கும்படிபுறப்படும்போதுபொதியமலையிருந்து அவ்விடத்தில்தங்கிய சந்தனவாசனையும திவ்வியமான தமிழவாசனையுங்கொண்டுதென்றல்காற்றுவந்ததுவசந்தமாகிய மந்திரியுமவந்துசேர்ந்தான்சந்திரன்கிரணமாகிய் [illegible]வலையினையாக பக்கமுமவீசினான்புட்பக்கொத்துகளையுடைய இளமையுற்றமாமரத்திலெல்லாங்குயில்முழங்கியது-எ-று. (௩௯)

மல்லிகைமுகையாஞ்சங்க மதுகாமுழங்கபசெய்ய
முலலைசண்பகமசோகு முளரியேமுதலாயுள்ள
வெல்லைபின்மலருந்தேனு மிசைத்தனவிரும்படைச்செம்பைக்
கல்வினையுநக்கும்சொல்லார் குறிஞ்சியாழகாதிற்கொண்டார்.

(இ-ள்.) மல்லிகையரும்போசங்கமாகவும அவ்வரும்பிலசப்திக்கின்றவண்டுகள்அச்சங்கத்தைவாயில்வைத்துஊதுகிறவீரர்களாகவுமவிளங்கவுமுல்லை சண்பகம் அசோகு-தாமரைமுதலியபகணக்கில்லாத புஷ்பங்களையும்தேனையுமுண்டுபாடுமிறைத்துக்கொண்டுகடினமாகியபயிரும்புகல்செய்யுமிதுகளைகூடவுருக்கும்படி சொல்லுகிறவார்த்தையையுடையபெண்கள்குறிஞ்சியாழென்னும்வாத்தியத்தைக்கையிலேகொ (௪௦)

பொங்கியவுடுக்களான புகாணிமுகத்துச்செக்கர்
தங்குசிந்தூரமாகுந் தனியிருட்கரியுங்கிளிளைப்
பைங்குரகதமுஞ்செல்லப் பணைமுலைப்பவளச்செவ்வாய்
மங்கையரெனுமபோர்வீரர் வடிகண்வாள்விதிர்த்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மிகுந்தநக்ஷத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புள்ளிகளாக செவ்வானமானது ஒருதிலகப்பொட்டாகவும் விளங்குகின்ற ஒ— விருட்டாகியயானையும் பசுமைபொருந்திய கிளியாகியகுதிரையும் நடக்கப்பருத்தமுலையையும் பவளம்போன்றவாயையுமுடைய ஸ்திரீகளாகிய சுத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்களாகிய சத்திகளை அசைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள்-எ-று. (௫௫)

கோணியகருப்புமைந்து குலமலர்க்கணையுங்கொண்டு
வாணுதலிரதிசெல்ல மகரகேதனத்தினோடு
தாறுமாவனத்தைச்சேர்ந்தான் றவஞ்செய்வான் றனைக்கண்டஞ்சி
நாணினானகால்வண்டு நாணினனமிங்கினனே.

(இ-ள்.) வளைவாகியகரும்புவில்லையும் புஷ்பங்களாகியஐந்துபாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய ரதிதேவியானவள் கூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன் யோகத்திலிருக்கிறவனத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்தவஞ்செய்கிற அந்தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரையெவ்வாறுசெயிப்போமென்றுபயந்து வெட்கத்தையடைந்துநடுங்கினன் வண்டுநாணாகவுடைய மன்மதன்-எ-று.

வெளிப்படச்சலத்தெதிர்த்தாலென்னவிளையுமோதனச்சென்றெண்ணி
யொளித்தனன்முன்னேபின்னேயுமையவள்வரவுகண்டு
களித்தனமயக்கமாமோகனத்துகளிறைத்துவில்லை
வளைத்தனனிநாண்பூட்டிவடிக்கணைதொடுத்தான்மாரன்.

(இ-ள்.) நேரேவெளியாகவந்துயுத்தஞ்செய்தால்என்னசேதமக்கு உண்டாகுமோவென்றுநினைத்துச் சுவாமியின்பின்தெரியாமல் ஒளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோதுபார்வதிஅக்கடவுள் முன்னே பணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு பெண்துணைநமக்கிருக்கிறபடியினாலே வெல்லக்கூடுமென்று சந்தோஷித்து மோகனமுண்டாக்கும் புஷ்பாகத்தைஇறைத்து வில்லைவளைத்து நாணேற்றிப்பாணங்களைத்தொடுத்தான்மன்மதன்-எ-று. (௫௭)

ஒருகரும்புருவச்சாபமொடியினுமுலகமீன்ற
விருகருப்புருவச்சாபமுளவெனுமெழுச்சியாலே
*பொருகணைதொடுத்தானென்று புராணசுடுகணையினாலு
மொருகணைவிடுத்தான்மாரனுடலெலாங்கொளுத்திற்றன்றே.

(இ-ள்.) மன்மதனைவனதானதிக்கண்டைசெயதால்ஒருகரும்புருவமாகியவில்லானது ஒடிந்தாலும் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின்

---

*ஒருகணையென்றமையால் வெற்றியென்றுவருவிக்கப்பட்டது கணையென்றசொல்மெய்கேட்டு கணையென்று சொல்லணியேற்ற—.

இரண்டுபெரும்புருவமாகிய வில் உண்டாயிருக்கின்ற நமக்கியாதொரு குறைவுமில்லையென்கிறசெருக்கினாலேபோய்அனேகபாணங்களை விட்டபோது மூன்றுபுரத்தையும் எரித்தகண்ணையாகிய அம்மையுடைய சிவன் அம்மன்மதன்மேல் தன்னெற்றிக்கண்ணைச்செலுத்தினார் அக்கண் மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங்கொளுத்திவிட்டது-எ-று.(ருஅ)

கூழுக்கவெண்பஞ்சுபோலே யழற்கண்ணாலனங்கனை
திருக்குளக்கனலக்கண்டு தேவருந்திசையினோரும
வெருக்கொளவொளித்தார்பூதகணத்துடன் விடையினானும்
பொருக்கெனமறைந்துவெள்ளிப் பொருப்பிடை புகுந்தானன்றே.

(இ-ள்.)நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சுபோல் மன்மதனாகியவாறு பாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தேவர்களும் அஷ்டதிக்குப்பாலகரும் பயப்பட்டொளித்துக்கொண்டார்கள் அதன்பின்பு சுவாமிபூதகணங்களுடன்சீக்கிரமாகஅந்த விடம்விட்டுகைலாசத்துக்குளெழுந்தருளினார்-எ-று. (ருகூ)

சங்கரன்மணத்தைவேண்டியுமையுநற்றவமேசெய்தா
ளங்கதுணர்ந்தாரேழ் முனிவருக்கமலனசொன்னான்
மங்கலமேவுழுஞ்செய்த முனிவருமகிழ்வாயெய்தி
துங்கவெற்பிறைபாற்கிதனைச் சோபனஞ்சொல்லினார்கள்

(இ-ள்)பரமசிவனானவர் தன்னைக்கல்யாணஞ்செய்துகொள்ளப்பார்வதிதவஞ்செய்கிறாள் அவள்வந்துசேரசப்தரிஷிகளையழைத்து பருவதராஜனிடத்திற்போய் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணை கலியாணஞ்செய்துகொடுவென்று கேளுங்களென்று அனுப்பினார் அந்தப்படியே அந்த ஏழுபேரும் பருவதராசனிடத்திற்குப்போய் இந்தச் சோபனத்தைச் சொன்னார்கள்-எ-று. (சுய)

மலையிறைமகிழ்ந்தானந்த மலையிறைபுதல்வன்வள்ளல்
குலமதுபயந்தோர்நாமங் குடிப்பெயரேதுவாழூர்
தலமதுபுகலுமென்றான் தவத்தவர்நகைத்துச்சொல்வா
ரலகிலான்பிறப்புசொல்ல கிலையெனவறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.)ரிஷிகள்போய்ச்சொன்னவுடனே பருவதராஜன் சந்தோஷித்தான் அவன்பிள்ளையாகியமைநாகன் ரிஷிகளைப்பார்த்து சிவனென்ன சாதி அவருக்குத்தாய்தகப்பன் பெயரென்னகுடிப்பெயரென்ன அவரிருக்குமூரெது சொல்லுங்களென்றுகேட்டான் அதைமுனிவர்கேட்டுநகைத்துச் சிவனோ அளவிடக்கூடாதவர் அவர்பிறந்தவிடம் மூங்கில் அவர்கல்லசாதியென்றுதெரிவித்தார்கள்-எ-று. (சுக)

பொருந்தநேதோருவகையாகிப் பிறைமுடியவன்பேர்சாலிற்
பொருந்தபூசாளுந்தோர்ந்து புனிதனைப்புகழ்ந்துபோமறி
விருத்தியார்வாவுசாளுங்குறிதகிறைவிடுத்தானன்றோ
பருத்தகைக்கையினாற்கிந்தப்படியெல்லாம்பணிந்துசென்று

(இ-ள்.) அப்படிசத்தருஷிகள்சொன்னபிறகு பருவதராசன்முதலானவர்களெல்லாமமகாசந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த முடியையுடையசிவன் பிறந்தநட்சத்திரத்திற்கும் அம்மன்பிறந்த நட்சத்திரத்திறகுந் தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிறகாலமுமறிந்து நிசசயமபண்ணி ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்துவணங்கி திருத்திபொருந்தியகலியாணமுகூர்த்தஓலையும் எழுதிக் கொடுத்த... புவித்தான் அந்தஏழுரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்தசுவாமிக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம வணங்கிசசொன்னார்கள் -எ-று. (சுஉ)

இமையவெற்பிறைவனோலை யூகத்திலேழுகிரிக்குமேருச்
சிமையமாலவரைக்குஞ்செம்பொற் றிகிரிமாவரைகளுமேழு
தமரவான்கடற்குஞ்சித்த சாரணர்முனிவோருக்கும்
அமரரானவர்க்குமவஞ்சிமணத்தினையறிவித்தாகள்.

(இ-ள்.) இமையப்பருவதராசன் பார்வதியம்மன் கலியாணமுகூர்த்த ஓலையை அனேகதூதர்கள்கையிற்கொடுத்தனுப்புவிக்க அவாகள்சத்த குலபருவதங்களுக்கும், கொடிமுடிபொருந்திய மேருவுக்கும், சக்கிரவாளகிரிக்கும் ஒலியையுடையசத்தசமுத்திரத்திற்கும், சித்தா - சாரணர்-முனிவர்-தேவர்முதலானவர்களுக்கும், அம்மன கலியாணத்தை தெரிவித்தார்கள் எ-று. (சுங)

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வுந்திகளேழும்பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்நதிகளேழும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவாகூட்டங்கொண்டார்கள்.

(இ-ள்.) ஓலையைக்கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும்பூமிதேவிக்கும, மாலைபோலப்பிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்திய ஏழுநதிகளுக்கும, நீலகிரிமுதலாகிய சபதகுல பருவதங்களுக்கும், அதிஷ்டானமாகியதேவதைகளொருங்கிசசேர்ந்தார்கள்-முனிவர்களும், சித்தர்களும் தேவர்களும் கூட்டங்கூட்டமாகச்சேர்ந்துவந்தார்கள்-எ-று. ()

அட்டதிக்கனைத்துந்தோற கொடிகளாலடைத்தாவிண்ணை
மட்டறுவிமானந்தன்னான் மாலையான்மறைத்தார்வீதி
நெட்டிலைபாமையூக நிரைகளாய்நிறைத்தார்வெறபிற
றட்டியபுழுகினாலே மெழுகினார்தரைகளெல்லாம்.

(இ-ள்) எட்டுதிக்கையும் தேரினாலும்கொடிகளாலும் இடமில்லாமல்நிறைத்துவிட்டார்கள், ஆகாயத்தைஇடமில்லாமல் விமானத்தினாலும், மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள் வீதிகளில் நீண்ட இலைகளையுடைய வாழைகளையும்-கமுகுகளையும் நிரைநிரையாகநட்டு அலங்காரஞ்செய்தார்கள்-மலையிலிருக்கிற புழுகைக் கரைத்துத்தரைகளெல்லா மெழுகினார்கள்-எ-று. (சுரு)

தோரணஞ்சமைத்தார்முத்தின் றொங்கலெலாந்தொடுத்தார் வி
பூரணதும்பமவைத்தார் புதுமணிவிளக்குமிட்டார் (ண்ணில்

ஆரணனுஞ்சூழ்ந்தவரை யனைகையுமமரரும்
காரணனுலகுமவந்து காணவேவானுமாறே.

(இ-ள்) தோரணங்கட்டினார்கள், அகில முத்துமாலைகளைத்தொங்க விட்டார்கள் ஆகாயகங்கைகொண்டுவந்து பூரணகும்பம் வைத்தார்கள். நூதனமாகிய இரத்தினவிளக்குகள் ஏற்றினார்கள் பிரமலோகமும் புரியும்தேவலோகமும் வைகுந்தமும் இதைப்பார்த்து நாணமடையும்படிச் சிங்காரித்தார்கள்-எ-று. (௬௬)

மணிவிளக்கனையவிம்மனை மங்கையாமகளிர்கூடிக்
கணிமலர்க்கங்கையாட்டிக் கலையினன்மருங்கைக்கூட்டிப்
பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாரஞ்சூட்டி
யணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

(இ-ள்) இரத்தினதீபம்போன்ற பார்வதியைமலையிலிருக்கிறபெண்களகூடிக் கற்பகமலர்வாசனைசேர்ந்த கங்காசலத்தினாலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து இடுப்புத்துவளும்படி சேலைகட்டி ஆபரணங்களுடன், முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர் மாலைசூட்டி அழகியநெற்றியிலே திலகம்பொட்டிட்டு வேதவிதிப்படிச் சடங்குசெய்தார்கள்-எ-று. (௬௭)

பூடணக்கோலஞ்செய்த பொடியணிபுனிதனாரைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுர்முகன் முதலோரெண்ணித்
தூமணித்துகில்கள்சாற்றிச் சுராதருமாலைசாற்றி
மாமணிப்பணியைநீக்கி மாமணிப்பணிகள்பூட்டி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பபாணங்களை எய்தமாரனை நெற்றிக்கண்ணாலெரித்த அப்பஸ்மத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பரமசிவனை மணக்கோலஞ்செய்யும்படியாகப் பிரமா முதலானவர்கள்கூடிப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக் கற்பகப்பூமாலைதரித்து முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணங்களைக்கழற்றிப்போட்டு மாணிக்கரத்தினங்களாகிய ஆபரணங்களைத்தரித்தார்கள்-எ-று. (௬௮)

சடையிளம்பிறையைத்தங்க ளிறையெனத்தகைந்துசூழ்ந்த
உடுகுலமெனமுத்தா லொளிவிடுமகுடஞ்சூட்டி
அடைவுடன்விழியாந்திங்க ளாதவர்காதின்மீது
குடியிருந்தனபோற்செய்ய குண்டலமிரண்டுஞ்சாத்தி.

(இ-ள்) சுவாமியினுடைய சடையிலே தரித்த பிறையைப்பார்த்துத் தம்முடைய புருஷனென்று சுற்றிக்கொண்ட நட்சத்திரக்கூட்டங்களைப்போல முத்துக்கள்பிரகாசியாநின்ற கிரீடஞ்சூட்டிப்பொருந்தியகண்களாயிருக்கிற சந்திரசூரியரிருவருங் காதினிடத்திற் குடியிருந்தாற்போல அழகாகிய இரண்டுகுண்டலங்களைச் சாத்தினார்கள்-எ-று. (௬௯)

வரம்பெற்றதிருமால்சாத்து மலர்விழிக்கரியசோதி
பரம்பியதனையசீலப் பருமணிச்சிலம்புசாத்தி
விரும்பியகோலஞ்செய்தா ரிறையுமால்விடைமேற்கொண்டா
ரம்மையாரொருங்கிருந்தன்னி ராஜசமுங்காட்டினார்கள்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் வரம்பெற்றுக் கொள்வதற்காகத் தம்முடைய கண்ணிலொன்றைப் பாதத்திற் சாத்தினார் அந்தக் கண்ணினது கறுப்புச்சோதி காலைச்சுற்றிப்பரவினதுபோலே நீலமணிகளாலிழைத்த சிலம்பைத்தரித்தது சர்வதகிரானும் விரும்பத்தகுந்த அலங்காரஞ்செய்தார்கள்-பரமசிவன் விஷ்ணுவே யுருவமாகிய ரிஷபத்திலேறினார் -அப்பொழுது அரம்பாஸ்திரீகள் மஞ்சளாலத்தி யெடுத்[illegible]கள்-எ-று.

குலவுமாலனுகிப்போற்றக் குமுதவாய்மலர்ந்தான்கஞ்ச
மலரினானவணங்கச்சற்றே மணிமுடியசைத்தான்விண்ணோர்
தலைவனெதிர்நின்றேத்தத் தனிநகைபுரிந்தான்றேவர்
பலருமவ்விறைஞ்சியேத்த வவர்க்கெலாமபார்வையீந்தான்.

(இ-ள்) விஷ்ணுவானவர் சுவாமியின்முன்னேவந்து வணங்கச் செவ்வாம்பற்பூப்போலுந் திருவாய் மலர்ந்து வாருமென்றார் - தாமரைப்பூவிலிருக்கிற பிரமாவந்து நமஸ்கரிக்கச்சற்றே இரத்தின கிரீடமிழைத்த திருமுடியையசைத்தார் - தேவேந்திரன் வந்தனஞ்செய்யப் புன்சிரிப்புசெய்தார்-மற்ற தேவர்களெல்லாரும் வந்துவணங்கக்கிருபைக்கண்ணினாலே பார்த்தருளினார்-எ-று. (௭௧)

கலித்துறை.

முடித்தகங்கையாம்பிறைக்கொழுந்தெழுந்துமேன்முளைத்து
வெடித்தசந்திரனெனத் தவளவர்ணவிளக்கேபோல்விளங்க
வடித்தசங்கைபினலவிழுமாற்புனல்கொழுந்தாந்
தொடுத்ததுவிழுமாறெனவிருசவரிகடுலங்க.

(இ-ள்) சடைமுடியிலேயிருக்கின்ற கங்காசலத்தினால் பிறையானது கொழுந்துவிட்டு அநேகமாகிப்புதியசந்திரனென்றுசொல்லும்படியாக வெள்ளைவட்டக்குடை பிடிக்கவும், அலையடிக்கிற கங்கையினருவிபுரண்டு சந்திரனுடனேசேர்ந்துவிழுந்ததுபோலும் இரண்டுசாமரம்வீசவும்-எ-று. (௭௨)

திருவினாயகனடப்பைகொண்டொருபுறஞ்சேரத்
தருவிறையகன்களாஞ்சிகொண்டொருபுறஞ்சார
விரவிநான்முக னாலவட்டங்கொடுவீசப்
பாவிநாரதர் தும்புருவிருபுறம்பாட.

(இ-ள்) இலட்சுமிகாந்தராகிய விஷ்ணுவானவர் வெற்றிலை முதலானவைவைக்கிற அடப்பையெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம்வரவும், கற்பகத்தருவிற்கு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கமெடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமாசமீபத்தில்நின்று ஆலவட்டம்வீசவும், தும்புருநாரதரிரண்டுபேரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலும் நின்று சங்கீதம்பாடவும்-எ-று. (௭௩)

கூற்றுணைவன்கணசபர்த்துகைகொடுத்துறக்
காற்றுவேந்தனுந் திசையெலாநறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாசனக்கடவுளுஞ்சிறியவாளெடுப்பத்
தோற்றுநாதவர்கலைமதிவீசக்கொடுத்தருள.

(இ-ள்) யமராசனானவன் தக்கத்தினாற்செய்திருக்கிற பாதக்குறடுகளைக்கையாலெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவான் திசைகளெட்டிலும் அகிற்புகை, சாம்பிராணிப்புகை; காண்பிக்கவும், ரிஷபத்திலேறுகின்ற ஈசானன் உடைவாளெடுத்துக்கொண்டுவரவும், சூரியர்களேகரும் சந்திரரேகரும் விளக்கெடுத்துக்கொண்டுவரவும்-எ-று. ()

[illegible] சுரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சிகைபலசுமப்ப
வரவமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந்தணுகப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர்வீணைபார்ப்பரிகைப்
பொருவினான்மறை நடந்திறைதலைமைப்புகழ.

(இ-ள்) தேவகன்னிய ரநேகவஸ்திரம்வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத்தூக்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெண்கள் நவமணிகளிழைத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச்சுமந்துகொண்டுவரவும், கின்னரகிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும், நான்குவேதங்களுஞ்சமீபித்துசுவாமியெல்லாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்துமுறையிடவும்-எ-று. ()

கிரகமேழுமெண்வசுக்களுமுனிவருங்கிளர
வுரகாவிஞ்சையரிமையவர்மகிழ்ந்துகண்டுருக
விருகரங்களாலுருத்திரர்மலர்மழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலைமடந்தையுமிமசலந்தெளிப்ப.

(இ-ள்) சந்திரசூரியரிருவருந்தவிர மற்றவேழுகிரகங்களும், அஷ்டவசுக்களும், முனியீசுரர்களும் களிகூர்ந்துவர நாகலோகத்தார் வித்தியாதரர்கள் தேவர்கள்பார்த்துச்சந்தோஷத்தையடைந்து உருக ஏகாதசருத்திரர்களும் இரண்டுகைகளாலும் புஷ்பங்களைவருஷமாகவிறைக்க-இலட்சுமியும், சரஸ்வதியும், பனிநீர்தெளிக்கவும்-எ-று. ()

திக்குப்பாலகர் தெரிவையர்திசைதொறுந்திகழ
மிக்கமாதர்களெழுவருஞ்சோபனமிசைப்ப
விக்குநேர்மொழிநீரமகளிர்வாழ்த்தெடுப்பத்
தக்கவிஞ்சையாமகளிர்பல்லாண்டிசைவழங்க.

(இ-ள்) திக்குப்பாலகருடைய தேவிகள் அவரவர்கள் திசைகளினின்றுசேவிக்கவும் சத்தமாதர்கள் சோபனம் பாடவும் கரும்பஞ்சாறுபோல்மாதுரியம்பொருந்தியவார்த்தைகளுடைய நீரமகளிர்வாழ்த்துச்சொல்லவும், தகுந்தவித்தியாதரமாதர்கள் பல்லாண்டுகூறவும்-எ-று,

கண்டைபேரிகை குடமுழகாகளந்துவைப்ப
வுண்டமல்லரி சல்லரிவலம்புரியொலிப்ப
வண்டகோளகை மடந்தையர்சிலம்பொலியதிர்ப்ப
வெண்டிசாமுகந் தனிலுமெண்பிரம்பொலியிசைப்ப;

(இ-ள்) பெரியமணியினோசையும், பேரிகை-குடவாத்தியம் -மத்தளவாத்தியம்-காகளம்-சப்திக்கவும், மல்லரி-சல்லரி-சங்கங்கள்கோஷிக்கவும், தேவப்பெண்கள் காலின்சிலம்புகலீரென்று சப்திக்கவும் எட்டுத்திக்கிலும் நந்திகேசுரரானவர்வருகிறகூட்டங்களைவிலக்க அடிக்கிற பிரம்பினதுசப்தம் பிரகாசிக்கவும்-எ-று. (எஅ

எண்ணும்வெள்ளியாம் வரையடியிறங்கியதிடப
மண்ணல்சேனையின் கொழுங்கிரிதலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமறநெருங்கியவிமானம்
மண்ணுமால்விடைநெறிகடந்தடைந்ததப்பதியே.

(இ-ள்) யாவராலுந்தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட கைலாயகிரியடிவாரத்தில் ரிஷபவாகனமிறங்கியதுசுவாமியினுடைய சேனையின் முன்னணி இமையபர்வதத்தையடைந்தது-ஆகாயமும்பூமியும் எள்ளிருக்க இடமில்லாமல் விமானங்கள்நெருங்கியதுகள் அலங்கரித்திருக்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபம்சுவாமியைத் தாங்கிக்கொண்டு வழிமுழுதுங்கடந்து இமயபர்வதராசன் பட்டணத்தில்வந்துசேர்ந்தது-எ-று. ()

இமயகிரிப்பதியடைந்ததுமிமகிரிமடவார்
நிமலனார்திருவழகெலாம்விழிகளானிரைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிவிலையெனப்புகழ்ந்துரைத்தா
ரமர்செய்காமனையழித்தகண்ணெதுவெனவுரைத்தார்.

(இ-ள்) அப்படியேசிவன் இமயபர்வதத்திலே எழுந்தருளினபோது அந்தமலையிலிருக்கின்றபெண்கள் சுவாமியின் அழகைப் பார்த்துப் பார்வதிசெய்ததவசுக்கு ஒருகுறைவுமில்லாமல்பலன்சித்தியாச்சுது என்றார்கள்- அவர்களில்சிலாயுதத்துக்குவந்தமன்மதனையெரித்தகண்ணெதுவோ அந்தக்குரூரமானகண்ணைப் பார்ப்போமென்றார்கள்-எ-று.

ஆகமாரணிந்திருக்கவுமுலகெலாமயர்ந்த
போகமீதிவரிரக்கையான் மாரனுடலொழித்துப்
போகமீதிவர்விரும்புறவுபாசகனவபுணர்ந்த
மோகமாக்கிமூதலவரெனசிலாமொழிந்தார்.

(இ-ள்) மன்மதன்தேகத்தையுடையவனாயிருந்தபோது இவர்யோகத்திலேயிருந்ததினாலே உலகத்திலுள்ள சனங்களெல்லாம் விசாரமில்லாமல் அசந்துகிடந்ததுகள் மன்மதன் தேகம்போயும்இவர்போகத்திலேவிருப்பமுண்டானபடியினாலே சகலருக்கும்போகத்திலாசையுண்டாச்சுது-ஆனபடியினாலே மோகத்தையுண்டாக்குகிறவர் இந்தசிவனேயன்றி வேறொருவருமில்லையென்று ஸ்திரீசனங்கள் சிலர்சொன்னார்கள்-எ-று (அக)

மாயவிற்கைவேளழகிவரெழின்மிகுவடிவி
லாயிரத்திலொன்றிலையெனத்தனைமதித்தவனைத்
தீயிடத்துடல்கொளுத்திய தவத்திறனற்றிறமே
யாயுமுத்தமராழிப்பரோவெனச்சிலாறைந்தார்.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்றகருப்புவில்லைகையிற் றரித்திருக்கின்ற மன்மதன் அழகு இந்தசுவாமியினுடையவடிவமாகிய அழகில் ஆயிரத்திலொருபங்குகாணாது-அதனாலே அவனையிகழ்ந்து தன்னைமதித்துத்தீயினாலேஅவனைக்கொளுத்திப்போட்டது-தபோபக்கிரமையினாலேயே ஆராய்ந்தெடுக்கத்தகுந்த உத்தமர்கள்- ஆனால் அப்படிச்செய்வார்களோவென்றுசிலமாதர்கள்சொன்னார்கள் எ-று. (அஉ)

மாதுலன்பெருங்கிளைஞருநாருகனாதிரனும்
காதலன்பினுநெதிரெதிர்தழுவினாகலந்தா

ராதியந்கமுமதனிலே யளவிடவரியோன்
வேதியன்காம்பிடித்தினி திழிந்தனன் விடைமுன்

(இ-ள்) யாமனாகிய இமவற்பர்வதராஜன் சுற்றத்தார்முதலிய சேனைகளுமநேகராகிய பரமசிவனுடைய சேனைசமூகமுமிகுந்த ஆசையோடே கூடினவர்களாய் எதிரெதிராவந்து ஒருவர்க்கொருவர்கத தழுவிக்கொண்டார்கள் முதலுமீறுமில்லாத அளவிடப்படாதசிவனானவர் பிரமாவின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு ரிஷபவாகனத்தில் நின்று இறங்கினார்-எ-று. (௮௩)

இலகுமங்கையரனேகர் நீராஞ்சனமெடுப்ப
வுலகபாலகரிருமருங்கினுநடந்தொருபுறத்
திலகமாதவனிருகைமேலொருகரஞ்சேர்த்திட்
டலகிலாமணி யிழைத்ததோர்மண்டபத்தணைந்தார்

(இ-ள்) இப்படி சுவாமியானவர் ரிஷபவாகனம் விட்டு இறங்கினவுடனே அழகுபொருந்திய அனேகம் பெண்கள் ஆலாத்தியெடுக்கவும் அஷ்டதிக்குபாலகரெட்டுப்பேரும் சுவாமியினிருபுறத்திலும் நடந்தேறாநிற்கவும் எல்லாருக்குந் திலகமாகிய விஷ்ணுவினுடைய இரண்டுகைமேலும் தம்முடைய ஒருகையைச்சேர்த்துக் கணக்கில்லாத ரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற மண்டபத்தில் வந்துசேர்ந்தார்கள்-எ-று. (௮௪)

அரியமண்டபத்தமைத்த பீடிகையின்மீதமைந்தார்
வரையிடைப்பிறந்தமைவளர்முலைசொலவருவார்
குருமலர்க்கையி லேந்திவந்சருள்குடியிருக்கும்
திருமுகத்தியை யிறையவன்வலப்புறஞ்சேர்த்தார்.

(இ-ள்) சுவாமி அருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிருக்கிற ஆசனத்திலெழுந்தருளினார்-ஸ்தனங்கள்மலைபோலே யிருப்பதினாலே அந்தஸ்தனங்களே இவர்கள்மலையிலே பிறந்தாரகளென்று காணபிக்கும்படியாக வருகிற மாதர்களுடைய நிறம்பொருந்திய புஷ்பம்போலும் கைகளிலேதாங்கிக்கொண்டு கிருபையே குடியாகவிருக்கின்ற அழகியமுகத்தையுடையபார்வதியைச்சிவனுடையவலப்புறத்திலே கொண்டுவந்து வைத்தார்கள்-எ-று. (௮௫)

முன்னையாரணன் வதுவையின்சடங்கெலாமுடித்து
வன்னிமேற்பொரி யிறைத்தநெய்சொரிந்துமந்திரத்தா
லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுலகீன்ற
கன்னிசெங்கரம்பிடித்துமுவலஞ்செய்தான்கனலே.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாணமண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்க அந்தவேளையில் பிரமாவானவர் கலியாணச்சடங்கைவிதிப்படிமுடிக்க என்னையாட்கொண்ட பரமசிவனானவர் அக்கினியிற்பொரியிறைத்து நெய்யாகுதிபண்ணி முன்னமே ஏழுலகத்தையும்பெற்ற அம்மன் கையைப்பிடித்து அக்கினியை மூன்றுதரமவலமாகச்சுற்றிவந்தார்-எ-று. (௮௬)

ஒற்றைவால்வளையொலித்தது சுருதியுமொலித்த
சுறவுங்வானவ ரிருடியர்மலர்மழைசொரிந்தார்

பற்றியாசனத்திருந்தன னனைவரும்பணிந்தார்
பெற்றதாயொடன்னையைப் பணிந்தனள்பெதும்பை.

(இ-ள்) வெண்மைபொருந்திய சங்கம் முழங்கவும், நான்குவேதங்களும் சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்டு தேவர்களும் ரிஷிகளும் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஒரு ஆசனத்தில் எழுந்தருளினார்- அப்போது சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்செய்தார். பார்வதியானவள் அவள் தாயையுந் தகப்பனையும்வணங்கினாள்-எ-று.

எரித்தகாமனைத் தருதியென்றிமையவரயன்மா
லொருத்தரின்றியே யிறையவன்மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மரித்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருத்தவன்பினாலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் பிரமாவும் விஷ்ணுவும் மற்றசாவத்திரபேரும் சுவாமி எல்லாரிடத்திலும் வைத்தபிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமீநீர்முன்னே எரித்த மன்மதனையெழுப்பித்தரவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துக்கொடுத்த கிருபைசெய்தார்- பரமசிவன்-பின்பு யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு போனார்கள்-எ-று. (அஅ)

அதற்பின்னன்றுலுமை கவுரியுமுருகியொன்றாகி
மதத்தவானனையகுமாரனைபயந்தனாமகிழ்வாய்
விதித்தவேலினைக்குமாரனுக்களித்திறையடுத்தான்
கொதித்ததாருகனுயிர்குடித்துவந்தனன்குமரன்.

(இ-ள்) அப்படியேதிருக்கலியாணம் நடந்தபின்புசுவாமியும் அம்மனுமிருந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிச்சேர்ந்து வலிமைபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விக்கினேசுவரனையும் சுப்பிரமணியரையும் பெற்றார்கள்-அதன்பின்புசுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்பினர். அவர்போய் அந்தத் தாருகாசூரனை வேலாயுதத்தால் விட்டெறிந்து கொன்று சந்தோஷத்தையடைந்தார்குமாரசுவாமி-எ-று. (அகூ)

மயிலெனத்திகழ் மலைமகள்பொருகரிவதன
னயிலெடுத்தசேவகனுடனிமயவெற்பகன்று
கயிலைவெற்பில்வாதிமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவனிருந்தனனன்பால்.

(இ-ள்) மயில்போல்விளங்குகின்ற பருவதராஜன்மகளாகிய பார்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார், வேலாயுதத்தைத்தரித்த சுப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கி, தேவர்கள் முனிவர்களுடைய கண்களிக்கக்கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்-முப்புரத்தையெரித்தவராகிய பரமசிவன்- அதன்பின்பு-எ-று. (கூ0)

மூன்றாவது-திருவவதாரச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆகதிரு ... ௲ - உ௱௪

உ

சிவமயம.

நான்காவது

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையமுகிறவழு மிமகிரியின் றபோபலத்தான் மேனைட்ட
ண, வன்னையிடத்தென்னன்னையவதரித்தகதை சிறிதேயறைந்தேனிப்
பால், பொன்னனைய சடையிறைவன திருநயனமிருகரத்தாற் புதை
த்தவாறுந், தென்னருணைமாநகரி லன்னவினை தீர்த்ததுவுஞ் செப்ப
லுற்றேன்.

(இ-ள்) மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள்தவழ்ந்து போகாநின்ற இம
வறபருவதத்தின் தபோபலத்தினாலே மேனாதேவியிடமாக என்தாயா
கியபார்வதி அவதரித்த கதையில் கொஞ்சந்தான் சொன்னேன் அந்
தப் பார்வதி பொன்போலும் சடையுடையசிவனது அழகியகண்களை
இரண்டுகைகளினால் பொத்தியதும அதனால் வரும்வினையைத் தெற
்கின்கண்ணிருக்கிற அருணாசலத்தில் அமமைபூசைசெய்துதீர்த்ததும
சொல்லததொடங்கினேன்-எ-று. (௧)

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஊடுவர்புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக்கொருவர்மாலை
சூடுவார்மறைநூல்கேட்பர்சொல்லுவார்வீணைநாதம்

பாடுவர்பலவிதேமும் பயிற்றுவர்பலகாறகூத
மாடுவர்வெல்லாமேற்றப மணிகலம்புனைவரன்பால்.

(இ-ள்) சிவனும்பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள் அதை மறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாலைகளைச்சூடிக் கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள் முனிவர்கள் சொல்லக் கேட்டும், அதன்பொருளைச்சிலருக்குச்சொல்லியும், வீணைமுதலிய வாத்தியங்களை வாசித்தும் மற்றும் பலவிளையாட்டுகள் செய்தும், பலதாம் கூத்தாடியும், அதனால் வெற்றியையும் தோற்றலையுமடைந்தும் அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்-எ-று. (உ)

இதுவுமது.

அந்தவேலையிலெனன்னை யையனையிறைஞ்சியைய
விந்துவுமிரவிதானும் யாவரென்றிசைத்தாளெந்தை
சுந்தரகனிவாய்மின்னே சுடர்களெம்மிருகண்ணென்றார்
கந்தனைப்பயந்தாளீசன் விழிகளைப்புதைத்தாள்கையால்.

(இ-ள்) அந்தச்சமயத்தில் என்தாயாகியபார்வதி சுவாமியை வணங்கி ஐயா சந்திரசூரியர்கள்யாவரென்றுகேட்க அதற்குச்சுவாமி அழகிய கனிபோலும் வாயையுடையபெண்ணே அந்த இருவரும் நம்முடைய கண்களென்றுசொன்னார்-சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற தாயானவள் கேட்டு வேடிக்கையாகச் சுவாமியினுடைய கண்களை இரண்டுகைகளால் மூடினள்-எ-று. (௩)

கலிவிருத்தம்.

ஈசனார்விழிபுதைத்தலு மிருட்பிழம் புருக்கிப்
பூசினாலெனவிருண்டன திசைகளும்புவியு
மாசினீலமால்வரையெனக்கருகியமலைகள்
காசிலாவிய நதியெலாம்யமுனைபோறகறுத்த.

(இ-ள்) பரமசிவனுடையகண்களைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட்கூட்டத்தை யுருக்கிச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும பூமியுமிருண்டதுகள்-மலைகளெல்லாங்குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுத்ததுகள் - மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம யமுனாநதிபோல் கறுத்ததுகள்-எ-று. (௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

மறையவனுநாரணனு முனிவர்களும் வசுக்களுநான் மறையும்வானோ, ரிறையவனும்விழியொளிபோய்ப் பிறவிநெடுங் குருடரெனவிருந்தார்மற்றைக, கறவைகிளைமுதல்விலங்கு பறவைகளு மொளியிழந்த கண்ணதான, துறவறமும்பிறவறமுந் தொலைந்தனமற் றுளதொழிலுந்தொலைந்ததன்றே.

(இ-ள்) பிரமாவும், விஷ்ணுவும், முனிவர்களும், அஷ்டவசுக்களும், நாலுவேதங்களும், தேவர்களும்; இந்திரனும், கண்ணினது பிரகாசமற்றுப்பிறவிக்குருடர்போலிருந்தார்கள்; பசு-கிளை முதலிய மிருகங்க

ளும், பட்சிகளும் கண்ணொளியற்றதுகள்-துறவறமில்லறமிரண்டும் ஒ ழிந்ததுகள் -மற்றவெல்லாதொழில்களும கெட்டதுகள-எ-று. (௫)

கலித்துறை.

தேவர்மானிடரிராக்கதர் நிறமெனததிரிந்தார்,
கோவிலிந்திரன் வெண்கரிகருநிறங்கொண்ட
தாவிலம்புயன் கொடிகொடியானதவ்வளவின்
மூவாதேவனுக் களவறுமுறைசெப்புகின்றார்.

(இ-ள்) தேவர்களும் மனிதர்களும் இராட்சதர் நிறம்போலக் கறுத் தார ஆகாயததில் இந்திரன்வாகனமாகிய வெள்ளையானை கரிபோலக் கறுததது, கெடுதலில்லாதபிரமாவின்கொடிய கியஅன்னமகாகபபோ லகருகியது, அப்படிஎல்லாப்பொருளுங்கறுததது மயங்குகிறகாலததில் மூமமூாததிகட்கு முதலாகிய சிவனிடத்தில் எலலோரும போயமு றையிட்டுத தஙகளகுறையைச் சொல்லிக்கொண்டாாகள-எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலெனவமைத்தகரத் திறைவனுதல் விழிதிறந்தா னவனி யேழுங், துஞ்சயிருளகன்றது பன்னிருகோடி சூரியாதந் தோற்றம போல, வஞ்சியுமையிறைவன்விழி புதைததிருககாய லவைவாங்கிநின் றாள், விஞ்சுமறையவாவளர்க்குங் கனல்போல விழி மூன்றும விளங் கிறறன்றே.

(இ-ள்) சிவன் பயம்வேண்டாமென்று கையமர்த்திப் பன்னிரண்டு கோடி சூரியருதயம்போலத் தபமுடைய நெறறிக்கண்ணைததிறககு-ஏ ழுலகமும அநதகாரததைநீக்கியது, பாாவதியானவள பொததிய கை யைவாங்கிநின்றாள், பிராமணாகள் வளர்க்கும யாகாககினிபோல மூ ன்றுகண்களும விளஙகியதுகள-எ-று. (௭)

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிந்தனைப்பாணெஞ்சூலப் ப டையாய்காலன், மார்புதைததமலர்ப்பததா யார்புதைத்த சடாடவி யாயனையமேழும்,கார்புதைததவிருளாக விழிபுதைததகொடும்பாவஞ் சூழுமாறு, சீர்புதைதத பாரிடத்திற்றவமபுரிதற்கானவிட மிகழ்த்து மென்றாள்.

(இ-ள்) எல்லாச்சீவாாசிகளையும் கருவாகவைத்துக் கொண்ட வயிற் றையுடையபாாவதி சுவாமியைப்பாாதது நெடிய சூலததை யுடையவ ரே, இயமனைமாாபிலேயுதைதத மலாபோன்ற பாதகளை யுடையவ ரே, ஆததிமாலையையணிந்த சடைககாட்டினையுடை யவரே, ஏழுலக மும் மேகநிறததிலும் அதிகநிறமான இருட்டுண்டாக உமதுகணகளை மூடிய கொடியபாவமானது போகும்படியாகச சமுததிரஞ்சூழ்ந்தபூ மியினிடததில் தவஞ்செயதறகு நல்ல இடஞ் சொல்லுமென்றுகேட் டாள்-எ-று. (அ

ஈசனுமங்குரைத்தருள்வா னுனைவினைவந்தணுகாதே யெனினும் யார்க்கும், மாசகலும்படிக்கரியதவம்புரிய விரும்பினையேன் மதுரை மாயை, காசியவந்திதுவாரகை யயோத்தியினுஞ் சிறப்புடையகாஞ்சி மேவிப், பூசைபுரிந்தரியதவம் புரியென்றான் விடைகொண்டாள் புகழ்ந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிபார்வதிகேட்கச் சுவாமிபெண்ணே உன்னைப்ப[illegible]ம்வந்து சேராதாயினும் மற்றவர்களுக்குப்பாவம நீங்கும் பொரு[illegible] தவஞ்செய்யஇச்சித்தாயாகில்மதுராபுரி- மாயாபுரி-காசி-அவந்தி-துவாரகாபுரி-அயோத்தி, இவைகளுள் சிறந்தகாஞ்சீபுரத்திற்போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ் செய்யென்றுசொல்லச் சுவாமியைவணங்கித் திருவிடைபெற்றுக்கொண்டாள்-எ-று. (௯)

விசையமகள்குடையெடுப்பசயமகள்பொன்னடப்பைகொடுவிரைந்துமேவ, வசையுமணிக்கவரியிரண்டருந்ததியுங் கமலினியு மருங்கில்வீசத், திசையிலிளங்கிலவெறிக்குந் தாளமணிச் சிவிகையின்மேற் சென்றபோது, இசைபெருகுமறம்பெருகப் புனல்பெருகும புகழ்க்கங்கா நதியைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, செயலட்சுமி பொன்னடப்பந்தாங்கிச சீக்கிரத்தில்வர, இரத்தினங்களிழைத்தசாமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டுபாகங்களில் நின்றும் காற்றுகளைவீச, [illegible]சந்திரனைப்போலப் பிரகாசத்தைவீசும்முத்துப்பல்லாக்கின்மேலேறி யாவரும் விரும்புகின்ற தருமம் பெருகச்சலம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கங்காதீரத்தில்வந்துசேர்ந்தாளென்றவாறு. (௰)

இறந்தவுயிரினிமீளப்பிறவாமலிறவாமலிறைவனூர்தன், சிறந்ததிருவுருவாகுந்திருக்காசித்தலமடைந்து சிவன்றாள்போற்றி, வறந்தமழைக்குருகுழுந்தத் தலத்தவர்கள் பிழைக்கவறம் வளர்த்துப்பன்னாள், நறுந்தாரடையினரசன்விடைகொண்டுசிறப்பத் தொண்டைவளநாட்டைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) இறந்துபோனஉயிரானது இனிதிரும்பப்பிறக்காமலும் இறக்காமலும் பரமசிவனுடைய திவ்யசொரூபமாகின்ற காசிப்பதியைச்சேர்ந்து விஸ்வேசருடைய பாதம்போற்றி மழையில்லாமல் வருந்தாநின்ற சீவராசிகள் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப் பலநாள்வளர்த்துத் தேன்பொருந்திய மாலையைத் தரித்த அத்தேசத்திராசன்விடைபெற்றுச்சிறந்த தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தாள் பார்வதி-எ-று. (௰௧)

மரைதவழுந்தலைப்பலவின்பழமதுவாய்விரிந்தாலும்மகரவாழைப், பழமதுவாய்விரிந்தாலும்புதுமடைவாய்விரிந்தொழுகும்பழனநீங்கிக், குழைபாவுடமாடும் விழிமாதர்நடமாடுங் குறிப்புநோக்கிப், பொழிலணியின் மடமயில்கள்நடமாடுந்திருக்காஞ்சிப்புரத்தைச்சேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) மேகங்கள்தவழாநின்றதலையையுடைய பலாவினது பழங்கள் [illegible]விண்டாலும், மகரவாழையினுடைய பழங்கள் அளிந்தாலும், புதிய

தேன்பெருக்கெடுத்துவாய்க்கால்வழியாகஓடிவிழாநின்றகழனிகளைக்கடந்து குண்டலம்வரைக்குந்தாவுகின்றகண்களையுடையபெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச்சோலைகளில் இளமையாகிய மயில்கள்நடனஞ்செய்கின்றகாஞ்சிபுரத்தலத்தைச்சேர்ந்தாள பார்வதி யென்றவாறு. (௰௨)

தாவாத்தையழிவாக்கிமணிநிரையுள்ளறிவழிக்குந்தடங்கண்மாதர்,
பூவாரத்தம்புயசரணஞ் சிவப்பேறவிழைமருங்குனுடைகவேறு, மாபுர
த்தின்மணிமேடையரம்பையர்க்குவிளையாட மலைகளாகுங், கோபுரத்தி
னெடுங்கொடிகள்காமவல்லியெனுங்கொடிக்குக் கொழுகொம்பாகும்.

(இ-ள்) கல்லுகளையும்மரங்களையுமுருகச்செய்து மனிதர்களுடையவுள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகியகண்களையுடைய பெண்கள் சிலமணிந்ததாமரைமலர்போலுமபாதஞ்சிவக்க நூல்போலு மிடைதளைய வாறுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கின்றஇரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகளரம்பைமுதலாகியபெண்களுக்குவிளையாடுகிறதற்குமலைகளாகவிருக்கும், சிவாலயத்தின்கோபுரத்திற்கட்டியிருக்கிற கொடிகள்கற்பக விருக்ஷத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென்னுங் கொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுகொம்பாயிருக்கும்-எ-று. (௰௩)

பாதநாடகமாடு மயில்போலுங்கயிற்று வழிப்பாவைபோலும், சுர
தநாடகமாடுந்துடியிடையார்கணவருடன்றுவளும்போது, மாயதாதிக
ளுறுத்த விழ்த்ததுபணிமேடையினுமவாரிவீச, வரதனுக்குமானதனலு
முதலின்றளவுமாழிகானே

(இ-ள்) பரதநாட்டியமாடுகின்றமயிலுக்குச்சமானமாகவும் கயிற்றுவழியாகஆடுகிறசிங்காரமபொருந்தியபிரதமைபோலவுமசுரதவிளையாட்டைச்செய்கின்றஉடுக்கைபோன்றஇடையினையுடையபெண்கள புருஷர்களோடுபடுத்துப்புரளுமபோதுமரகதமுதலிய இரத்தினாபரணங்களுறுத்தகோபித்து அவ்வுப்பரிகையில்நின்றுமகற்றுத்துவீசியெறிய அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்திலேவிழுந்ததினாலேதான் அதுரத்னாகரமென்கிறபெயர்பெற்றது-எ-று. (௰௪)

அனையமருங்ககன்றுவஞ்சியொருமாவின்கீழிருக்கு மானைப்போ
ற்றிக், கலைவனையவினைகளையுநடுக்குவிக்க நடந்ததிருக் கம்பையேவிப்,
புனையமணல்குவித்திலிங்கவடிவாக்கியுமைபூசைபுரிந்தாளப்போ, தெ
னையுடையானவடவத்தினுருதிரினைந்தரியக்கைகையேவினனே.

(இ-ள்) அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்றமாவிருட்சத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும்ஏகாம்பரநாதரைவணங்கி நெருப்பொத்தபாவங்களைக்கெடுத்தோடிப்போகவருகின்றகம்பாநதியருகேபோய் அலங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாகப்பார்வதி பூசைசெய்யும்போது எம்முடையசுவாமி அவள்தனதினுடையஉறுதியையறியக்கங்கையைப்பிரவாகமாகவரச்செய்தார்-எ-று. (௰௫)

பூதலமேற்குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்கவிழ்ந்துவரும்பொன்னி தானோ, ஆதியிலேயந்தமுனியாசமிதனையுமிழ்ந்தவலையாழிதானோ, வநமுறத்தவம்புரியும்பகீரதற்காச்சன்னுமுனி யிரக்கத்தாலே, காதின்வழியொழுகவிடப்பாவியகங்காநதியோகமபையாறு.

(இ-ள்) பூமியில் அகஸ்தியமுனிவர் கமண்டலங்கவிழ்ந்ததினாலே வரு... காவேரியோ அந்தமுனியானவர் ஆதிகாலையில் ஆசமனஞ்செய்... மிழ்ந்தசமுத்திரத்தின் பெருக்கோகுறைமற்றதவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச்சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தினாலே காதின்வழியாகவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்தகங்காநதியோவென்று சந்தேகப்பட விருந்தது கம்பை

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம் (௩௰-௪-ரு

மங்காநதியின்மலைவிலிங்கமழியாதிருக்கும்வகையுமையாள்
வெங்காதலினாலணைபவள்போல்வெற்பாரிமையவெற்பாடன்
சங்கார்கரத்தாலிருதனத்தாலிறுகவிறுகத்தழுவுதலும்
கொங்கார்களபத்திருமார்புமுருகியுருகிக்குழைந்தானே.

(இ-ள்) பார்வதியானவள் கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும் போதுமணலாலேசெய்தலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்துகாமங்கொண்ட ஆசையினாலே அணைகிறவள்போல் இமவத்பர்வதராசகுமாரிவளையணிந்தகைகளாலும், இரண்டுகொங்கைகளாலும், இறுகவிறுகத்தழுவுதலும்வாசனைபொருந்தியசந்தனத்தையணிந்ததிருமார்பு உருகிக்குழைந்தாள்-எ-று. ([illegible]

மனத்தானினைந்தபெருந்துயருமனைக்கப்பிரிவுமுடன்றீரந்
தனத்தாலொருகிமுகபழுதெனத்தலைப்போலத்தழுவுதலு
மனத்தால்விளங்குங்கம்பைநதியருணாசலத்தையொருபொழுது
நினைத்தாவினைகளிரண்டும்போலிரண்டாயப்பகுத்துக்கியதே!

(இ-ள்) தன்னுடையதவத்துக்குப்பங்கம்வாராமல் நினைத்திருந்ததுன்பமும், சுவாமிகூடாமற்பிரிந்ததுன்பமும், திரும்படி ஸதனங்களிலேநெருக்கிமுகமழுந்தமுலைகளைப்போல அணைந்தவுடனே அன்னங்கள்சூழ்ந்தகம்பைநதியானது அருணாசலஸ்தலத்தை ஒருவேளை நினைத்தவர்களுடையநல்வினைதீவினைபோலிரண்டாகப்பிரிந்துவிலகியதைச்சுற்றுப்போனது-எ-று. ([illegible])

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

விடுத்தனள்கரத்தைப்பாங்கர் விளங்கிழையவர்கள்சூழத்
தொடுத்ததபூந்தொடையுஞ்சார்ந்து மணிந்தவளதொழுதாளந்த
வடுக்கணாளதனதுகேள்வன்மாமயினைத்தொடரந்தானித
தடுத்திடுகுறிகளபோலவிளங்கியதழும்பாயமமா

(இ-ள்) பார்வதிசுவாமியைத்தழுவியகைகளைவிட்டாள் அருகில்பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அணைகண்கள் சூழபுஷ்ப மாலையுஞ் சூத்தனமுந்தரித்து வந்தனஞ்செய்தாள பாவடுபோன்ற கணை

லையுடைய அந்தஅம்மைதன்னுடையசுவாமிமார்பைமற்றப்பெண்கள் வெட்கத்தையடைந்து தொடாமலிருக்கும்படிதடுக்க வைத்த குறிகள் போல் தழும்புகள்விளங்கியதுகள்-எ-று. (௰௯)

அப்பொழுதானுமாற னடித்தழும்பிருக்குந்தோளு
முப்பொழுதிறைஞ்சுந்தேவர் முடித்தழும்பிருக்குந் தாளு
மைப்பொலிகுழலாள்கொங்கை வளைத்தழும்பிருக்குமார்பு
மெய்ப்பொலிநீறுமாகத் தேவன்றிருந்விடையின்மீது.

(இ-ள்) அந்தக்காலத்தில்பரமசிவனும்பாண்டியராசன் அடித்தழும் பிருந்ததிருத்தோள்களும், மூன்றுகாலத்திலும்வணங்குகின்ற தேவர் களுடையகிரீடங்களின் தழும்பிருந்ததிருவடிகளும் மேகம்போல்விள ங்குங் கூந்தலையுடையபார்வதி முலைத்தழும்பும்,வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற்பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தின் மேல் எழுந்தருளினா-எ-று. (௨௰)

அந்தரத்தமரரெல்லா மலர்மழைசொரியவானிற்
றுந்துபிமுழக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
விந்திரன்றிருமாறேவ ரிறைவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்மின்னு மீசனைத்தொழுதுநின்றாள்.

(இ-ள்) ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புஷ்பவருஷம் பொழிய தேவதுந்துபி முழக்கத்தோடு வேதங்கள் முழங்காநின்றன தேவேந்திரனும், விஷ்ணுவும் தேவர்களும், பார்வதியைத் தொ ழுதார்கள்-அழகுபொருந்திய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மனும் பரமசிவனை வணங்கினாள்-எ-று. (௨௧)

ஒண்ணுதல்விடைமுன்சென்று பணிந்துளமுருகிப்பூசை
பண்ணுதல்புகழ்தலாகிப் பணிந்தனளவளைநோக்கிக்
கண்ணுதலுனக்குவேண்டும் வரமெதுகழறுகென்று
னெண்ணுதல்பிறிதொன்றில்லை யிடப்புறந்தருதியென்றாள்.

(இ-ள்) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மன் ரிஷபவாகன த்தின் முன்பாகச்சென்று நமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசை செய்தலை மோல் புகழ்ந்து வணங்கினாள் சுவாமி அப்படிப்பட்ட பார்வதியைப் பார்த்து உனக்குவேண்டியவரம் எதுசொல்லென்றார்-அதற்குஅம்ம னும் வேறேயொன்றும் வேண்டியதில்லை உமது இடபாகத்தை அரு ளுமென்றுகேட்டாள்-எ-று. (௨௨)

அத்தனுமொழிவானென்கண் புதைத்ததாலடைந்ததீமை
யித்தலத்தினியபூசை யியற்றலாலகன்றதிந்த
மெய்த்தலந்தனக்குத்தென்பா லொருநகர்விளங்கித்தோன்று
முத்திமாநகர்தன்னை நினைத்தபேர்க்களிக்குமூதூர்.

(இ-ள்) அதற்குப்பரமசிவனருளிச்செய்வார், கண்களை மூடியதனா லே அடைந்த பாவம் இந்தஸ்தலத்தி லினிமையானபூசை செய்தலி

ஞலேநீங்கியது- இந்தமெய்மையானஸ்தலத்துக்குத்தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம்பிரகாசிக்கு மதைநினைத்தால் முத்தியுண்டாகும-எ-று.

ஆரணன்றிருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீ ழுலகெலாம்பொருந்திநிற்போம்
தாரணியவர்க்குமற்றைச் சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாய்பாகந் தருகுவோம்வருதியென்றார்.

(இ-ள்.) பிரமாவும், விஷ்ணுவும்தேடப்பாதமும், சிரசும், அவர்களுக்குத தெரியாமலொளிததுப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாகிய மேல கீழுலகங்களெல்லாம் ஒன்றாயநிறபோம்-பூமிகளிலிருப்போர்க்கு மலையுருவமாயிருப்போம-அவவிடததில்வந்தால் கசசணிந்த தனத்தையுடையபெண்ணே இடப்பாகத்தைததருமோம் வாவென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (௨௪)

என்னலுமிறைவிசொல்வா ளினிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித தலமெனவுரைததீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணை நகரமேயதிகமென்றீர்
பின்னையுமுளதோவந்தத தலததினுக்கிணையாம்பேரூர்.

(இ-ள்.) பரமசிவன் அப்படிதிருவுளம்பற்றிய அளவில் பார்வதிப்பெண் சொலலுவாள்-இனிமைசோந்த கையிலாயம்காசி இவ்விரண்டு தலஙகளிலும இந்தககாஞ்சீபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர் அந்தலத்துககுச்சமானமாகிய பெருமைபொருந்திஸ்தலம்வேறொன்றுண்டோவென்றாள் பாாவதியமமை-எ-று. (௨௫)

அவ்வுரைமறுத்தெஙகோமானருள்வானமக்கொப்பான
தெய்வமுந்தெழுத்துமானத் திருந்துமந்திரமுமில்லை
சைவமேயனையதான சமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிாக்குமூருமிலலையெனவிளம்பிப்போனார்.

(இ-ள்.) அப்படிபார்வதிசொன்னவார்த்தையைச்சுவாமியானவர்மறுத்து நமக்குச்சமானமாகியதெய்வமும் பஞசாக்ஷரததிற்கொப்பான மந்திரமும், சைவத்திற்குச்சரியானசமயமும், பொல்லாதபாவங்களைத்தீர்க்கும் அருணாசல ஸ்தலத்திற்குசசரியானஸ்தலமும், உலகத்திலில்லையென்றுதிருவாய்மலர்ந்துகைலாயத்திற்கெழுந்தருளினார்-எ-று. (௨௬)

கொம்பனாள்பொறுப்பாயென்றிறைவனைக்குவித்துப்போற்றிக்
கம்பையாறகன்றுகாஞ்சித் தலததையுங்கடந்துவேலன்
தும்பிமாமுகத்தோன்கன்னி வயிரவர்கணங்களசூழச்
செம்பொனாள்கவரிவீசச சிவிகைமேற்சிறந்துசென்றாள்.

(இ-ள்.) புஷ்பக்கொம்பையொத்த பார்வதியானவள் சுவாமிநான்தெரியாமல்சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்று இரண்டுகைகளையுங்குவிதது வணங்கிக் கம்பையாற்றைவிட்டுக் காஞ்சீபுரததையுங்கடந்து சுப்பிரமணியர்-கணபதி- சப்தகன்னிகள்- வயிரவர்-சிவகணங்களசூழவும, இலட்சுமி கவரிவீசவும், பல்லக்கி லெழுந்தருளினாள்-எ-று. (௨௭)

மண்மகண்மகிழப்பட்ட மரங்களுந்தழைத்துவீறிக்
கண்மலர்சொரியக்கல்லு மலைகளுங்கரைந்துசோர
வெண்மலர்மடவாள்போற்றக் காவதமிரண்டுநீங்கி
விண்மதிமுகத்தாண்மறமேரூர் வெள்ளிடையருகிற்சேர்ந்தாள்

(இ-ள்.) பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போன மரங்கள் தளிருண்டாகித் தழைத்துத் தேனோடும் புஷ்பங்களைச் சொரிய பாராங்கல்லுகளும் பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக வெள்ளைத்தாமரைப்பூவில்வாசஞ்செய்யும் சரஸ்வதிதோத்திரஞ்செய்ய இரண்டுகாதந்தூரம்போய்ச் சந்திரனையொத்த முகத்தையுடைய பார்வதி ஒருவெளியிடத்திலிறங்கினாள்-எ-று. (௨௮)

வெய்யவனுமையாரென்று வினவுகாரணத்தானீலக்
கையவன்மரகதத்திற் கரியவள்கரமுங்காலுஞ்
செய்யவள்வருந்தினாளென்றறிந்துயிர்சிதைப்பான்போலப்
பையமேற்கடலிற்பாய்ந்தான்குமரவேள்பந்தல்செய்தான்.

(இ-ள்.) சூரியனானவன் தன்னையாரென்று பார்வதி வினவக்கேட்டதனாலே நீலம்போன்றகையும், மரகதம்போன்றவடிவமும், தாமரைப்பூப்போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலும் பொருந்திய அம்மன் சாபத்தினால் வருந்தினாளென்றறிந்து தன்னுயிரைவிட்டுவிடுகிறவன்போல மெள்ளமெள்ள மேற்குச்சமுத்திரத்தில் விழுந்து அஸ்தமித்தான்-சுப்பிரமணியர் அம்மனிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல்போட்டுவைத்தார்-எ-று.

அந்தஸ்தலத்திற்கு வாழைப்பந்தலென்று இக்காலத்தில் வழங்கிவருகின்றது.

அன்னையுங்குகனைநோக்கி யம்மையாற்பந்தல்செய்து
பன்னிருகரமுஞ்சால வருந்தினையெனப்பாராட்டிப்
பின்னுமோர்கருமஞ்சந்தி முடிப்பதற்கினியநன்னீர்
கைந்நிறைவேலைவேலி யழைத்திடுகணத்திலென்றாள்

(இ-ள்.) அதன்பின்பு பார்வதியானவள் சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து வாழைமரத்திலே பந்தல்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளும் சிவக்கவருந்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி இன்னுமோர் வேலையிருக்கின்றது அதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்லபரிசுத்தமான ஜலம்வேண்டும் உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியென்றுசொன்னாள்-எ-று. (௩௰)

காதலாலிறைஞ்சிக்கந்த னேவினன்கைவேலவ்வேல்
போதவான் புத்திரண்டன்புகழ்புருகூதன்போதன்
வாதிபாண்டரங்கன்சோமன் வாமனென்பவரைவாட்டி
மீதிலேழ்கிரியைவீட்டிக்கொணர்ந்ததுவேலைநீத்தம்.

(இ-ள்.) அப்படிசொன்ன அளவில் அதிகமத்தியோடு சுப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தைகயேவினார், அதுபோதவான் - புத்திரான்டன் - புருகூதமப்போதன் - பாண்டரங்கன் - சோமன் - வாமன்னென்றுசொல்லப்பட்ட எழுபேரையும், அவர்களிருந்த எழுமலையையும், உருவிக்கொண்டு தண்ணீர்க்கடலுக்குப்போய் ஜலங்கொண்டுவந்தது - எ-று. (கக)

அந்தநதிக்குச் சேயாறென்றுபெயர்.

கந்தவேலனைழுந்தவ னற்றிறகடனெலாங்கழித்துவாழைப்
பந்தலிலிருந்தாளப்போ தமைபதம்பணிந்தாற்றிந்
சிவதுநீர்சிவப்பதேதென் றுரைத்தலுஞ்சிறப்பதாக
வந்தவாறதனையாறுதிருமுகற்குரைப்பாள்வஞ்சி.

(இ-ள்.) சிவசுப்பிரமணியா வரவழைத்த ஆறறிலே தீர்த்தடனெல்லாமுழுகிக்கொண்டுவாழைப்பந்தலிலிருந்தாள் அப்போது அம்மனை வணங்கி இந்தஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டிய தென்னவென்றுகேட்க, அந்தவிவரத்தைச்சிவசுப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகிறாள்பார்வதிபாரவள் - எ-று. (கஉ)

அனந்தமாபுரத்திலேழு மறையவரறியாக்காலத்
தனந்தமாவினைகள்செய்தா ரதன்பினல்லறிவுதோன்றி
யனந்தமாமெனவேயேழு மயன்பதங்கருதிப்பன்று
ளனந்தமாலமதாயுட்கொண் டருந்தவம்புரிந்தாளந்நாள்

(இ-ள்.) அனந்தமாபுரமென்கிறபட்டணத்தில்எழுபிராமணர்கள்அறியாதகாலத்தில் அனந்தவினைகளைச்செய்து அதன்பின்புவல்லவிவேகந்தோன்றி அதமமென்றுஅன்னத்தைதத்தனக்குவாகனமாகக்கொண்டபிர்மாவைக்குறித்த இலைகளையே சோறாகவுண்டுபலநாள்தவஞ்செய்தார்கள், அக்காலத்தில - எ-று. (கங)

பதுமனுமவர்முன்சென்று பாவிகாள்வனகளேழில்
விதிமுறைதவஞ்செய்வீரேற் குமாரவேள்விடுக்கும்வேலாற்
பொதிசடைமுடியுமுங்கள் வினைகளும்பொடியாமென்று
சதுர்முகனுரைத்தப்போனு னவருமத்தவமேசெய்தார்.

(இ-ள்.) பிர்மா அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய்பாவிகளே நீங்களேழுபேரும்எழுமலைகளிலே விதிமுறையாகத் தவஞ்செய்வீர்களானால் அப்போது அம்மனுக்கு ஜலம்வேண்டியநிமித்தியத்தால் சிவசுப்பிரமணியர்வேல்விடுவார் அதனாலே உங்கள்சடையோடுகூடிய சிரசுகளும்பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனார் அவர்களும் அப்பிரகாரந்தவஞ்செய்தார்கள். (கச)

[வேறு.] எழுவரையுமதிலிருக்கு மெழுவரையும் பிளந்துநீயெறிந்தகூர்வே, லழியுரவருநிருமுடன் புனல்கலந்துசிவந்தது காணுறைகாலே, வழுவிலையிங்குனக்கென்ன வடிபணிந்து மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற்பட்டசெழுமுனிவர்குருதியினாற்சிவந்ததுபோய்ச்சிவந்ததுவேசெக்காவானம்.

(இ-ள்.) அவ்வேழுபேரையும் அவர்களிருக்குமலையேழையும் பிளந்து உன்னுடையகூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமானது அரனுல்வழிச்

தொழுகிற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு ஜலங்கலந்து சிவந்துபோய் விட்டது-உனக்கொரு குற்றமுமில்லையென்றுசொல்ல அம்மன் பாதத்தில் சுப்பிரமணியர்வணங்கிச சந்தோஷமாயிருந்த அளவில் மலையிலே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த முனிவர்களுடைய இரத்தத்தினுற் சிவப்புநிறத்தையடைந்ததுபோலச்சிவந்தது செவ்வானம்-எ-று. (௬௫)

வித்தகர்கண் புதைக்குமுனம் பார்தவிருண்மறுமையிற சூழ்வினை
போல, வத்தலத்திலுமையவளைப் பின்பிடித்தாலெனப்பரந்த தங்
தகர,முத்தமிழோர்சிறுகதலிப்பந்தலின்கீ ழிருப்பவளென் றும்பர்ட்ட,
மித்திலப்பந்தனிகராயவிளங்கியது தாரகையானெருங்குமகானம்.

(இ-ள்.) சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னேமூடின திருலேலஉலகமெல்லாம் பரவியவிருளானது ஒருவனுக்கு மறுமையிலவந்து பிடித்துக்கொள்ளுகிற பாவகனைதப்போல அந்தஸ்தலததில் பிறகுவந்து அம்மனைப்பிடிததுபோலிருந்தது பார்வதியோ ஒருவாழைப்பந்தலின்கீழிருப்பாளென்று தேவாகள்போட்டுவைத்தமுத்துப்பந்தலையொத்திருந்தது நட்சத்திரங்களால்நெருக்கப்பட்ட ஆகாயம்-எ-று. (௬௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுகமகற்றியந்தி வானச்சோரி,
கோலமுடன்படிகலியகங் கொண்டதுபோன்மதியெழுந்துகுடபாற்சென்று, தாலமணி மிடற்றிறைதன் விழிபுதைக்கவளாதவிருளனைத்துநீங்கப், பாலமிசைவெடித்தெழுந்த விழியெனவேயெழுந்ததுசெம்பரிதிதானே.

(இ-ள்.)மாலைக்காலமென்கிறதுர்க்கையானவள்இருட்டாகிய மகிடாசுரன்தலையையறுத்து அதனுல்செவ்வானமென்றுசொல்லப்பட்ட இரத்தகோலத்தோடுபொருந்தியஸ்படிகலிங்கத்தைக்கைகொண்டதுபோலச் சந்திரனுதயமாகிமேற்குத்திக்கிலஸ்தமித்தது நீலகண்டராகிய பரமசிவனது இரண்டுநேத்திரங்களையும் அம்மன்புதைத்த அளவில் நான்குதிக்கும்பரவியஎல்லாவிருளும,போகும்படியாயவிழித்தஅச்சுவாமியினதுநெற்றிக்கண்போலச் செம்மைநிறமபொருந்திய சூரியனகிழக்குததிக்கில்உதயமானன்-எ-று. (௬௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிகைகாஞ்சேயாற்றிற்காலைசந்திகடன்கழித்து, மங்கைகனகச்சிவிகையின்மேன்மறையோலமிடவழிகொண்டாள், பங்கமலந்திரவழியடியார் கொடியவினையாம்பஞ்சமலைக், கனிமலையாயவிளங்கிய சிவண்ணுமலைகண்டு தொழுதாள்.

(இ-ள்.) பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறென்கிறநதியில் காலைக்கடனை முடித்துக்கொண்டு பொன்மயமாகிய பல்லக்கிலேறிவேதகோஷமுழங்க நடந்து பகைப்படுத்து மும்மலங்களைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகியபஞ்சமலைக்குநெருப்புமலையாய விளங்கிய திருவண்ணுமலையைப்பார்த்துச்சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்துக்கொண்டாள்-எ-று. (௬௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்- வேற்றுவண்ணம்.

வென்றிபிறைக்கவர்ந்தபொருள்புகிர்த்திறைவியலியாமெம்வேனிற்பர்

லைக் குன்றமெல்லாம் வெறியாடன் முல்லையெலாம் பொதுவர் மின்னார் குரவையாடன், மன்றல்கமழ்ந்தராற்குவிழாவெடுத்துக்கொண்டாடன் மருதவேலி, முன்றிலெலாஞ் சினச்சுறவுநான் ஹுணைக்கிபணைகளம்முழக்கி னகநெய்தல்.

(இ-ள்.) கல்லணமயின்மேலபாலைநிலத்தார் வழிசசெல்வோரை அடித்துப்பறித்த பொருளைப்பங்கிட்டு அந்நிலத்திலிருக்கிற துர்க்கைக்குப் பலிபோடுவார்கள், மலைகளையுடைய குறிஞ்சிநிலத்தில் இருப்பவர் ஆடு பலிகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள், முல்லைநிலத்தில இடைச்சிகள் குரவைசகூத்தாடுவார்கள், கறபகமாலையைதரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உச்சவஞ்செய்வார்கள், முற்றங்களில் சுறாமீன்களை காயப்போடாநின்ற கடலருகாகிய நெய்தநிலத்திலிருக்கிறவர்கள வருணனுக்கு திருவிழாச்செய்வார்கள்—எ-று. (௫௯)

சோதிபெறுகாரகமறையவப்புசொரிகையினற்றூய்மையாய
மாதரைவெலங்கலத்தமகிழ்ச்சியினற்பொற்கலந்துமருவுதலால்
போதகவிசனகளைப்பெருகுதலான்மதுவுடையபொருதலலே
சீதரனிருக்ககதிருநகராறுபேசசெலலாமுஞ்சிறநததன்றே.

(இ-ள்.) திருநகரானதுஒளிபொருந்தியதுதிக்கையையுடைய யானைகள்மதறயசசலத்தைப்பெருக்கி வருதலாலும, பரிசுத்தமாகியபெரிய பூமியெலலாமபரவிய சகதோஷத்தினாலும, பொன்பொடிகளையுந் திரட்டிககொண்டு வருதலாலும், மஞ்சளபொடிகளையைப் பெருக்கினபடியாலும, தேனைதுகூடுமடைந்துமோதுதலினாலும், என்றுசந்நிகருப்பொருளகொண்டுநிலைவகையால்கானுடையத்தகமறையப்பாணங்களைசசொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்தியகோபிகாஸ்திரீகளைச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைஷ்ணவர் உருகந்தயைசெய்கிறடியினாலும், பதுவென்ற அச்சுதன்சாயுச்சியஞ்செய்தலாலும் விஷ்ணுவுக்குசசமானமாகநாலுதிக்குகளிலுஞ்சிறந்தது-எ-று. (௬௰)

இதுமுதலாறுபாடல் வயறசிறப்புக்கூறுதும்.

பேவுபுலல்பாலதொழுகக குளிர்ந்துமயிர்பொடிததவபோல்விதந்திறசேற்றப்பு, காவிலுறைபசுங்கிளியின் சிறகெனவேபசந்து தொண்டைக்கிரயமுற்றி, கூவுகின்றவாணத்தினிதம்போலவிரிந்தெழுந்து குறையிலசாலி, பாவையுமைத்வசபுரியுந்தலமிதெனப்பணிந்தனபோற படிந்தனரோ.

(இ-ள்) அந்தகதிருநகரியின்கண்ணுள்ள நீர்பாய்ந்துஒழுகிறபடியினாலேகுளிர்ந்தபூமிதேவியினுடைய தேகத்தின்மயிர்க்குச்செறிந்ததுபோல குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளின்வாசஞ்செய்கிறபச்சைககிளிகளினதுசிறகுபோல பச்சைநிறத்தையடைந்துதொண்டைககதிராய் முற்றிகூவுகின்ற கோழிக்கழுத்தைப்போலவிரிந்து நாலவிதமாவன தவசுபண்ணுகிறதலம் இதுவென்றுவணங்கினதுபோல வளைந்து கிடக்கின்றன-எ-று. (௬௧)

சந்தமுமேருமுவர்பதம் நார்த்தங் கரிந்தவரிசமித்துமாரி, இந்திரனுருலகிலேறுபோர்செய்வாரெழுமலையாமென்னப்போர்ச்சு, தந்தா

மேசுற்றிரவிபுரவிகள்போற் கடாவிடுகதேயாற்றித்தாற்றி, மந்தரமேமெனகருவித்து வழங்குகினுந் தொலையாசெனை மருதவேலி.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் உழுவோர்கள பதம்பார்த்து அறுத்துஅரிகளைச்சுமையாகவரித தேவேந்திரனுலகத்தோடுசண்டைசெய்ய எடுத்த மலையென்று சொல்லும்படியாகப்போர்போட்டுஆகாயவழியாகவருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும்,கடாக்களைவிட்டுஅடித்துவைக்கோலைத்தூற்றி மந்தரகிரிபோலக்குவியல்செய்து சருவமனிதர்களுக்குங்கொடுத்தாலும் நெல்குறையாது மருதநிலத்தில்-எ-று. (௪௨)

கயலினமென்றுமதடியர்தங் கண்ணிழலைக்கண்டுகருவகயல்வந்தேறும், அயலினிவர்கொடும்புருவநிழலினைக்கண்டேசிலையெனறஞ்சிமீளும், மயலுதவுமாவதனந்தாமரைப்போதெனமருவி வண்டுசேரும், இயலும் வாசிநிழல் சண்பகப்போதெனவெருவியிரியல்போகும்.

(இ-ள்)வயலிற்களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடைய கண்ணிழலைக்கண்டு சேற்கண்டைகள் நமமினமென்றுவந்துசேரும், பின்புஅருகில அவர்களுடைய புருவநிழலைப்பார்த்து வில்லென்றுபயப்பட்டோடும்ஆசையைக்கொடுக்கிற அவர்களுடையமுகத்தைத்தாமரைப்பூவென்று நினைத்துவண்டுகள்வந்துசேரும்-அதன்பின்பு அவர்களுடைய நாசியினிழலைப்பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௪௩)

பெரும்பழனத்துழத்தியர்தங்கணைககாலை வராலெனப்போய்ப் பிடித்துப்பள்ளர், திருமபவுமங்கவர்புறங்கால் கமடமெனப்பிடி மருதத்திணைகடோறும், குரும்பையெனுமுலைச்சியர்கண்முகத்தினுக்கும் விழியினுக்குக்குலைந்தோமென்று சுரும்பினுடன்கலுழவன போற்றுமரையுங் குவளையுந்தேன் சொரியுமாதோ.

(இ-ள்.)பெரியவயல்களிற களையெடுக்கிற பள்ளத்திகளுடையகணைக்காலை வரால்மீனென்று பள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்துமறுபடியும அவர்பெண்களுடைய புறங்காலையாமையென்றுபிடிக்கு மருதநிலந்தோறுமதென்னங்குரும்பைபோன்றமுலைகளையுடைய பெண்களதுமுகத்திற்கும், கண்ணுக்குந்தோற்றுப்போனோமென்று வண்டுடனே சொல்லியழுகிறதுபோல்தாமரைப்பூவும,நீலோற்பலமும்,தேனைச்சொரியும்-எ-று. (௪௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நீழலையுஞ்சுளிக்குமேதி நெடும்புனல்குடையவன்ன
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரமணிப்பூண்பள்ள ரரிகிணைக்கிசையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாற்கூட்டம்.

(இ-ள்.) எருமைகீரிலேபோய் விழுந்துகலக்க அன்னம் இளமையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய தானத்தையுடைய சோலையில்ஓடும் பிரகாசம்பொருந்திய இரத்னாபரணங்களையுடைய பள்ளர்கள் அடிக்கின்ற அரிகிணையென்னும்வாத்தியத்திற்கு இசையும்படியாகஊதுகின்ற புல்லாங்குழலிசை இல்லாதபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற்பொருந்தியவண்டுகள் இசையும்படியாகவூதும்-எ-று. (௪௫)

மூசுவண்டினங்களெல்லா மூடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுசெற்கதிர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகளாகத்
தேசுவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகப்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோலுமருதம்வீற்றிருந்தமாதோ.

(இ-ள்.) ஒழுங்காய்மொய்த்துக்கொண்டிருக்கிற வண்டுகூட்டங்கள் சங்கிலியாகவும், இரதம்போலு செறகதிர்கள்சாமரைபோன்றதா பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்றென்கிறபொருளைச்சிலேடை கொடுக்கும்-அழகியவாயினாலே கவளம்பெறுதலாலும், பருவங்கொண்டதேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்னும் பொருளைக்கொடுக்கும் தேறித தன்கண்ணிருக்கின்றபாகனைத் தள்ளிக்கொள்ளுதலாலும், தேவேந்திரனேறுகின்ற ஐராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது-எ-று. (சுசு)

தேசுவாய்க்கவளம்பெற்று என்றதைப் பிரகாசம்பொருந்தவளப்பங்களைப்பெற்று என்றும் யானைக்குப்பிரகாசத்தையுடைய கவளம் பெற்று எனப்பொருள்கொள்க-தேறுகப்பாகைச்சிந்தி என்றதை சிறந்த தேனாகிய அமிர்தத்தைச்சிந்தியென்றுகொண்டு யானைக்கு தேறித்தன் கண்ணிருக்கின்றபாகனைத்தள்ளியென்றுகொள்க.

தரவு- கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார்கமலப் பழனப்பதிநீங்கி
மண்ணோர்போற்றும் வடவீதியிற்குறுகி
யண்ணாமலையா னடிக்கமலஞ்சென்றுதொழ
விண்ணார்கொடிநெடுந்தேர் வீதிகளின்மேவினள்.

(இ-ள்.) வண்டுகளிசைபாடாநின்ற தாமரைப்புஷ்பங்களையுடையமருதநிலத்தைவிட்டுநீங்கிப் பூலோகத்தாரவணங்குகின்ற வடக்குவீதியிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதாரவிந்தங்களைத்தப்பாமல்வணங்க ஆகாயத்தையளாவியகொடிகளையுடைய தேரோடுகின்றகிழக்கு வீதியிலவந்தாள் பார்வதி-எ-று. (சுஎ)

கலி விருத்தம்.

உச்சகோபுரத் துச்சிமேவிலோர்
வச்சிரத்தினன் மதியின்மாசுபோம்
வச்சிரமணிச் செம்மையால்தினன்
பச்சைமாவெலாம் பவளமாகுமே.

இ-ள். யாவரும்விரும்பப்பட்டகோபுரத்தின துசிகரத்தினருகில்சந்திரன்வரும்போது அக்கோபுரத்தில் இழைக்கப்பட்டிருக்கிற வைப்பற்ற வச்சிரங்களினாலே தனதுகளங்கத்தை நீங்குவான் இன்னும் அக்கோபுரத்தில் இழைத்திராநின்ற மாணிக்கங்களுடைய சிவந்தவொளியினால் அதனருகில்வரும்போது சூரியன் இரதத்திற்கட்டியபச்சைக்குதிரைகளெல்லாம் பவளக்குதிரைகளாகத்தோன்றும்-எ-று. (சுஅ)

வேற்றுமேறுசேர் மேடைமீதினும்
போற்றுகார்மதிற் புரிசைமீதினும்

தோற்றுநீலமா மணியின்சோதியா
லேற்றவானமே யமுனையானதே.

(இ-ள்.) வேறுமலைகளை மேருவையொத்தமேடைகள்மேலும், மேகங்கள்சஞ்சரிக்கின்ற மதில்கள்மேலும், இழைத்திருக்கின்றநீலரத்தினத்தினுடைய பிரகாசத்தினாலே ஆகாயத்திலிருக்கின்றகங்கையானது யமுனைபோல் கறுப்புநிறத்தையடைந்தது-எ-று. (௪௯)

பாலைவயாமெனப் பணைமுழங்கவே யரிவைமாதரா
ரடரங்கின்மேல், விரவுபச்சையின்கதிரைவெய்யவன்
புரவிகௌவிடும் புல்லென்றுன்னியே.

(இ-ள்) சமுத்திரம்போல வாத்தியங்கள்முழங்கப்பெண்கள்நாட்டியஞ்செய்கின்ற மேலுப்பரிகையிலிழைத்திராகின்றபச்சைரத்தினங்களுடையகிரணங்களைப் புல்லென்றுநினைத்துச்சூரியன் இரதத்திற் கட்டிய பச்சைக்குதிரைகளெழுந்துகௌவும்-எ-று. (௫௰)

தரவு- கொச்சககலிப்பா.

அத்தகையவீதி கடந்துமணியாலயஞ்சேர்ந்
துத்தமனையென்னை யாளுடையானைச்சோணகிரி
வித்தகனைக்கண்டு பணிந்துருகிமீண்டுபல
சத்திகளதமமோடு தலேச்சுரத்தைமேவினாள்.

(இ-ள்.) அப்படிப்பட்டதன்மையையுடையவீதியைத்தாண்டி அழகுபொருந்தியகோயிலுக்குட்போய் உத்தமனை என்னை யாட்கொண்டவனை அருணாசலத்திலிருக்கின்ற ஞானசொரூபனைத் தரிசித்துநமஸ்கரித்து உருக்கத்தையடைந்து திரும்பிப்பலசத்திகளுடனே தலேச்சுரமென்கிற மலைச்சாரலையடைந்தாள் அம்மன்-எ-று. (௫௧)

ஊசியிலோர்கால்விரலையூன்றியொருதாண்மடித்து
நாசியிசைவிழிகளையு நாட்டியழன்மூட்டித்
தேசினுறுத்துருத்த தெள்ளமுதையுண்டுதவ
கோசிகனைப்போலவுயல்வார் *கோடானுகோடியே.

(இ-ள்) ஊசியிலேயொருகாலினுடைய விரலையூன்றி மற்றொருகாலை மடித்து மூக்குநுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பார்த்து அக்கினியைவளர்த்து திப்பிரகாசமான அமிர்ததாரைசெய்துபிரமரந்திரத்தின்வழியொழுகின்ற அமிர்தத்தைச்சாப்பிட்டு விஸ்வாமித்திரன்போலத் தவஞ்செய்வார் அநேகங்கோடிபேர்-எ-று. (௫௨)

நாடுமலமூன்றகற்றி நல்வினையுந்தீவினையுஞ்
சாடிமனமிறந்து தானிறந்துதன்மயமாம்
வீடுபெறவிரும்பி வேட்கைபிறிதில்லாமற்
கூடுசிலஞானியர்கள் கோடானுகோடியே

(இ-ள்.) ஆணவமாகிய மாயையென்கிறமும்மலங்களையும் நீக்கிநல்வினைதீவினையொடு புண்ணியமென்பது இறந்துஅற்பாதமகெட்டு உலகம்சிவசொரூபமாயமோட்சம்பெறும்படியாக ஆசைகொண்டு மற்றோராசையுமின்றிச்சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள்கோடிபேர்கள் அந்தமலைச்சாரலில் இருப்பார்கள்-எ-று. (௫௩)

---

* கோசிகனென்பது - [illegible]

தொண்டருடனாகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைமையைத்
தண்டிமுடிவுசவராதியாய்ப்பூசித்
தண்டர்பிரானஞ்செழுத்தையோதியகமகிழ்ந்து
கொண்டகிரியையினர் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) அடியார்களோடு ஆகமங்கள் சொன்னவிதிமுறைப்படிசூரி யன்முதல்சண்டேசுரர் அந்தரயாகப்பூசைசெய்து தேவருக்கெல்லா மாகிய சிவனுடைய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தையோதிமனது ம[illegible] து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடானகோடி-எ-று. (௫௪)

நேருமியம நியமாதனவகையும்
போபிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரமொடு
தாரணையான சமாதிவகைதன்னிலுமெய்
கூருமுயல்யோகியர்கள் கோடானகோடியே.

(இ-ள்.) இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்-தார ணை-தியானம்-சமாதியென்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க யோகங்களி ன் வகைகளையறிந்து அவைகளைத்தேகசிரமமபட்டுமுயல்கின்றயோகிய ர்கள் அநேககோடிபேர்கள்-எ-று. (௫௫)

மாதவர்களினைசெயல் செய்யும்வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ்சூழ்ந்த சுனையுஞ்சுனைசூழ்ந்த
சீதவருவிகளும் பார்த்துச்சிறப்புறுக
கோதமனாசிரமந் தனைநிறகுறுகினுள்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்கை யைப்பார்த்து மாமரத்தோப்புச்சூழ்ந்த சுனையுஞ் சுனைசூழ்ந்த சீதளமான அ ருவிகளையும்பார்த்துசிறப்படைந்து அவ்விடத்திலிராநின்றகௌ தமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன்சேர்ந்தாள்-எ-று. (௫௬)

அந்தவிடத்துமையாள் செல்லவகலிகையு
மைந்தனுமவர்தேசகினர் வாழ்த்திமறைகோதமனார்
முந்திமுனிவெவ்விடத்தே யென்றுள்முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர்தருப்பைக் கொய்கியதுஞ்சாற்றினன்.

(இ-ள்.) அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மன்போனவுடனே அ வருடைய பெண்சாதி அகலிகையும்புத்திரராகிய சதானந்தரும்வந்துபணிந்தா ர்கள் அம்மன் ஆசீர்வதித்துவேதங்களையுணர்ந்தமுதன்மையான கௌத மரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்றுகேட்கச் சதானந்தரானவர் தருப்பைகொ ண்டுவருகிறதற்குப்போனாரென்றுசொன்னார்-எ-று. (௫௭)

பினனுமவனுரைப்பான் பேதைமையேன்புன்குடிசில்
கன்னலமுதனைப்போதிருந்தருளி
லன்னவனைக்கொணர்வே னெனவேறையடிதொழுது
தன்னையளித்தவளைப்பாற சென்றான்சதானந்தன்.

(இ-ள்.) மறுபடியும்பார்வதியைப் பார்த்துகருப்பஞ்சாறுபோன்ற பார் வதியம்மையே அறியாமையுடைய என்குடிசைவீட்டில் கொஞ்சப்போது இருந்தால் என்தகப்பனாரைக் கொண்டுவருகிறேனென்று பாத ங்களைவணங்கி முதுதன்னைப்பெற்றெடுத்தாயிடத்திற்குப் போனார்சதான ந்தர்-எ-று. (௫௮)

இங்கிவன்செல்போதி விளக்தருப்பைகொய்துமுனி
புங்கவர்கள்சூழாது வருமுனிவன்பூத்தலர்ந்து
துங்கவனக்கற்பகம்போ ன்றுதலைவிதவனங்
கங்களவனமல்லவென்றுசநகையுற்றுநோக்கினான்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரம்சதானந்தா போகிறபோது இளமையாகிய த வத்தைச்செய்து அநேகமுனிவர்கள்சூழக்கௌதமர் வருகிறதற்குமு ன்பே இவ்விடத்தில எல்லாவிருக்ஷங்களும் புஷ்பித்துக் கற்பகவிருட் சம்போலக்காணுகிறபடியினாலே நமமுடையவனமல்லவே இது - அரு ணாசலமென்றுசந்தேகப்பட்டுப்பார்த்தார்-எ-று. (௫௧)

இத்தலத்தில்வந்தவா றென்றுரைத்துமாதவற்குப்
பதத்தருவந்த முனியும்பாராசரனு
மத்திரியுமப்புதமை யாராயுமெலலையிற்றன்
புதல்வனைக்கண்டேவா வென்னபுகலென்றான்.

(இ-ள) இந்தஇடத்தில்வந்த பெரியோர்கள்யாரென்றுவிஷ்ணுவுக்கு பாதத்தாமமிருகாச் சாபங்கொடுத்தபிருகுரிஷியும், பாராசருமம, அத்திரி யென்பவரும், அபபுதமைவிசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை ச தானந்தனைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகியவிசேஷம்என்னவென்று கேட்டார்கௌதமர்-எ-று. கலிவிருத்தம். (௫௨)

தாதையிவைகேளிறைவர்தங்களையளிக்குஞ்
சோதியிவணெய்தினனைத்தொழுதுசொன்னா
னாதமறைதேடுமவனங்குடிசைமேவற்
கேதுதவமேதுதவ மேதுதவமென்றான்.

(இ-ள.) சதானந்தனானவர் தன்தகப்பனாராகியகௌதமனைப்பார்த்து பிரம்மாமுதலாகிய ஐவரையுந்தன்னிடத்திலுண்டாகிய தேஜோ மயமாகியபராசத்தி இவ்விடத்தில்வந்திருக்கிறாளென்று வணங்கிச்சொ ல்ல நாதசொரூபமாகிய வேதங்கள்தேடுதற்கரிய அம்மைநமமுடையகு டிசையில்வர என்னதவம்செய்தோமென்றார்கௌதமர்-எ-று, (௫௩)

ஓடினனிணைத்துமக னுச்சியைமுகந்தா
னாடினன்மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல்புகுந்தான்
வாடினனெடுந்தருப்பை பார்மிசையெறிந்தான்
வீடினதுநந்தம்வினை வேரினுடனென்றான்,

(இ-ள்) கௌதமர்இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தனைக் கட்டி யணைத்துஉச்சிமுகந்து ஓடினார்திருக்கூத்தாடினார்சந்தோஷமென்கிறசமு த்திரத்திலாழ்ந்தார் வாடினார்தருப்பையைப் பூமியிலேயெறிந்துவிட்டா ர என்னுடையபாவம்வேருடனேகெட்டுப்போயிற்றென்றுசொன்னார்-

அத்திரிமுதற்றலைமை யந்தணர்களெல்லா
கைத்தலமெடுத்தனர் நடித்தனர்களிப்பால்
வித்தகியிருக்குமிட மேவியெதிர்கண்டார்
பத்திவலையிற்படு பதங்களில்விழுந்தார்

(இ-ள்) அத்திரிரிஷிமுதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லாம் இர ண்டுகைகளையுந் தலைமேல்வைத்துக்கூத்தாடினார்கள் சந்தோஷத்துட

னே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரேகண்டு பத்தியாகிய வலையிலே அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடைய பாதத்தில்வீழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள்-எ-று ௬௩

நின்னிலைமைகன்னியிறை நீள்பிரமசாரி
என்னுமுறையன்றுமுத லின்றுவரையெல்லா
முன்னிடையுதித்துல குயிர்த்தொகைக்கெல்லா
மன்னையெனுமுன்பெருமை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) தாயேநீயோகன்னிகைசுவாமியோ நித்தியபிரமசாரியென்று சிருஷ்டிதொடங்கி இதுவரைக்கும்வேதங்களெல்லாஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றதுகளா அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் உலகங்களிலிருக்கின்ற எல்லாவுயிர்களுந்தோன்றித்தாயென்றுசொல்லும் அப்படிப்பட்ட பெருமையை ஆரறியப்போகிறார்கள் எ-று ௬௪

நித்தனைமுதற்றருவை நித்தனதிடத்தே
சத்தியெனநீவருவை சத்திசிவமென்றே
இத்தகைமைகொண்டுயிர்கள் யாவையுமளிப்பா
யத்துவிதமாகுமுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) நித்தியமாகவிருக்கிற சிவனை முதலில் உண்டாக்குவாய் அந்தசிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய் சத்திசிவமென்கிற தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம்பெறுவாய் அத்துவித சொரூபமாகிய உன்னையாரறியப்போகிறார்கள்-எ-று ௬௫

மெய்ப்பொருண்மகேசனரன் வேதனரியாலும்
மைப்பருமகேசியுமை வாணிதிருவாலை
இப்படியுமன்றியவ னெப்படியெடுத்தா
னப்படியுமானவுனை யாரறியவல்லார்

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் மகேஸ்வரர் உருத்திரர் - பிரமா-விஷ்ணு ஆனால் நீ மகேஸ்வரி-உருத்திரி-சரஸ்வதி-லட்சுமியாகிய சத்திகளாய் இப்படியுமல்லாமல் அந்தச்சிவன் எப்படிப்பட்ட உருவங்கொண்டாரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொளவாய் உன்பெருமையை ஆரறியவல்லவர்கள்-எ-று ௬௬

நெஞ்சுருகிமாதவர்க ணின்றிவைபுகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடைகோதமனும் வந்தனன்வரும்போ
தஞ்சலிபுரிந்தன னதற்குமுனமேமின்
கஞ்சமலரன்னவிரு கால்களில்விழுந்தான்

(இ-ள்)மகாதவத்தையுடையரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சுருகி நின்று இப்படிதோத்திரஞ்செய்தார்கள் அந்தச்சமயத்தில் பார்வதி சமீபத்தில் கௌதமர்வரும்போதே இரண்டுகைகளையுந் தலையிலேவைத்துக்கூப்பி தாமரைமலரையொத்த அம்மனது இரண்டுபாதத்திலும் நமஸ்கரித்தான்-எ-று

அன்பினுயர்கோதமனு மன்னையைவணங்கி
யின்புறவரைப்பனைய னெண்டிசைபரப்போர்

தன்சிரமிதிக்கரிய தாளிணைகளின்றென்
புன்றுடில்மிதிக்கவென புண்ணியமுடித்தேன்

(இ-ள்) பகதியினாலேஉயர்ந்த கௌதமரிஷியும்பார்வதியம்மனைவணங்கிச்சொல்வான் பிரமாஅஷ்டதிக்குப்பாலகா சிரசிலேவைத்தற்கு அருமையான பாதமிரண்டு மடியேனுடைய புன்மைபொருந்திய சிறுவீடு மிதிக்க என்னபுண்ணியம் செய்தேனோ-எ-று ௬அ

இந்தமொழிசொற்றவு மிளங்கொடியுமவேலன்
றந்தியினிடசென்றிடுவணங்கதுதவிர்ந்தால்
சிந்தையதின்முன்னிடையில் வந்துகுறைதீர்வேன்
மைந்தவெனவோதினன் மறுத்துமிவைசொல்வாள்

(இ-ள்) இந்தவார்த்தையைச்சொன்ன அளவில் இளமையாகியகொடிபோன்ற அம்மையும், பிள்ளையாகிய கௌதமனே எனக்கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணியனிடத்திலும் கணபதியிடத்திலுஞ் சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன் அவ்விடம்விட்டால் என்பேரில் அன்பு வைத்த உன்னிடத்தில்வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடியுஞ்சொல்வாள்-எ-று ௬௯

நாயகன்மொழிந்திட நடந்தபடியெல்லாம்
பாயிரமெனும்படி பகர்ந்தனளவர்க்குத்
தாயிவைமொழிந்தளவினிற்சதமகற்கன்
றாயிரம்விழிதந்தி ளளித்தமுனிசொல்வான்

(இ-ள்) பரமசிவனானவர் சொன்னபடி பூமியில்வந்து தானடந்தசமாசசாரமெல்லாம பாயிரத்தோடுகூடிய நூல்போல முறையாகவிரித்து எவருக்குந்தாயாகிய பார்வதிசொன்னபோது முன்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர்சொல்வார் என்றவாறு ௭௰

இத்தலமுதற்றலமிதன்பெயர்தலேச்ச
முத்தமயிதிற்றரு மொன்றுபலவாகும்
மெய்த்தவமியற்றியிடில் வெள்விடையின்மேல்வந்
தத்தனுமிடப்புற மளித்தருளுமென்றார்

(இ-ள்) இத்தஸ்தலம் முதன்மையானஸ்தலம் இதனுடையபேர் தலேச்சரம் இதுமிகவு முத்தமமானது இதில் ஒருபுண்ணியத்தைச்செய்தால் ஒன்றுபலவாய் விருத்தியாகும் இதிலிருந்து கொண்டு நீமெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால் வெண்மைபொருந்திய ரிஷப வாகனத்தின்மேலெழுந்தருளிப்பரமசிவன் உனக்குஇடப்பாகம்கொடுப்பரென்றார் கௌதமர்-எ-று ௭௧

மாலயன்வசுக்கண் மகவான்முனிக்கணத்தோர்
சாலைகள்சமைத்ததில் தனித்தவமுடித்தார்
காலமிடகன்றுசெயல் கைப்பலமிதென்றான்
மூலமுதல்வல்லியு முடிப்பணிதுவென்றாள்

(இ-ள்) வாராய்அம்மையே விஷ்ணுபிரமா அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அனேகமுனிவர்கள் அவரவர்கள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒப்பற்றதவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக் கொண்டார்கள் நீவந்த

காலமுமிடமுநன்மையாகும் இவ்விடத்தில் நீதவஞ்செய்தால்கைப்ப லமாகி முடியுமென்று கௌதமர்சொல்ல எல்லாப்பொருளுக்கு மூலமாகிய அம்மனுந்தவஞ்செய்து என்கருத்தைமுடித்துக்கொள்ளுகிறேனென்றாள்-எ-று ௭௪

எண்சீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

கோதமனேமுதலாய முனிவர்க்கெல்லாங் குளிர்ந்தமொழி பு ந்துவிடை கொடுத்துச்சோணபூதரமாமதன் குணபாற்பன்னசாலை நிதமைப்பித்தகமகிழ்ந்து புறம்புகாக்க, மாதரொழு வயிரவரைத்து நா லுபாலின் வாயிலையெண் வயிரவர்கண் மகிழ்ந்துகாக்க, வாதரவினிரு த்திமைந்தர் மருங்குகாக்க வந்தரியுட்புறங்காக்க வமைத்தாள்மன்னே

(இ-ள்) கௌதமாமுதலான முனிவர்க்கெல்லாம் பிரியவசனஞ்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப்பக்கத்தில்பன்னசாலை புதிதாகச்செய்வித்து சத்தமாதர்களைப் புறக் காவலாகவைத்து நான்குவாசலையும் எட்டுவயிரவர்களைக்காக்கவும் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் தன்இரண்டுபக்கமுங்காக்கவும் துர்க்கை உட்பக்கங் காக்கவுஞ்செய்தாள் பார்வதி-எ-று ௭௫

கொந்தளகஞ்சடைபிடித்துவிரித்துப்பொற்றோட் குழைகழுத்தி ற்கண்டிகையின் குப்பைபூட்டி, யுந்துமாவுரிகிர்ப்பட்டாடைநீக்கியுரித் தமாவுரிசாத்தியுத்தூளத்தால், விந்தைதிருநீறணிந்து கனற்குட்காய்ந் துவிளங்குமூசியிலொருகால்விரலையூன்றி, அந்திபகலிறைபதத்தின் மனைதையூன்றியரியபெருந்தவம்புரிந்தாளகிலமீன்றாள்

(இ-ள்) புஷ்பங்களைத்தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரித்துத் தோள்கழுத்து காதுகளில் ருத்திராட்சமாலைகளைத்தரித்து ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுத்துகிறதுவிட்டு மாவுரிதரித்து செயத்தைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சருவாங்கமுந்தரித்து நெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒருகால்பெருவிரலையூன்றிக்கொண்டு இராப்பகலாக மனதிலே பரமசிவனைத் தியானமாகநிறுத்தி அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்தாள் உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன்-எ-று ௭௬

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியினுப்ப னினியதவ மியற்று தலைகண்டிளைத்துவாடிக் களைத்துமனந்துடித்துவிழி புதைத்துவாணி கண்ணீரின் மூழ்கினாள் கமலத்தாளும், முளைத்துமனந் தளர்ந்த ழுதுவிழுந்தாண்மற்றையுயிர்களெல்லாங்கரைந்துகரைந்துருகாநின்ற, வளைத்துவளைத்துரைப்பதென்றாய் வருந்துமானால் வயிற்றினுள்ள கருப்பமெல்லாம் வருந்திடாதோ

(இ-ள்) மிகவுஞ்சிறிதாகிய கொடிபோன்ற இடையானது வளைந்து அக்கினிமத்தியிலே இனிமையான தவத்தைச்செய்கிறதைப் பார்த்துப் பார்த்து இளைத்துவாட்டத்தையடைந்து களைத்துமனதுதுடித்து இரண்டுகண்களையுமூடிக்கொண்டு சரஸ்வதியானவள் கண்ணீரால்மூழ்கினாள் இலட்சுமியானவள் மனதுவருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுது விழுந்தாள் மற்றசீவராசிகளெல்லாம் மனங்கரைந்து உருகியதுகள் நாவிலைப்பிரித்துச் சொல்லவதினால் என்னபயன் தாயானவள் வருந்து

வாளாயின் வயிற்றிலுள்ளகருவாகிய சீவனெல்லாம் வருத்தத்தை ய டையாதோ-எ-று ௭௫

முன்பனியிற்கருகுபடாக்கமலம்போல முகநதோன்றப் பனிகய த்துண் மூழ்கிநிற்கும், பின்பனியிலதிசீதவிடத்திற்சேரும்பெருமலமு க்குணமீனென்னப் பேணிநிற்கும், அன்பனிடம் பெறுமளவு மிது ரால் வேண்டு மரியதவமபுரிந்தனளவவிடத்துவேந்தன், வன்பனி ற்றுயினை மீமான்முதலாந் தேவர்மறைபுகுந்ததவச சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்

(இ-ள்) முன்பனிக்காலத்திலே கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப்போ லமுகமாத்திரந்தெரியக்குளிரசசிபொருந்திய தடாகங்களிலே நின்றும் பின்பனிககாலததிலே அதிகசீதளம்பொருந்திய இடத்திலேயிருந்தும மழைபெயகிறபோது அதில் ஒருமீன்போலச்சஞ்சலப்படாது நின்றும் பரமசிவன் இடப்பாகததைப் பெறுகிறவரைக்கு மிதுபோலவேண்டி யதவததைசசெய்தாள் அநதவிடத்தில் பிரமதேவனும வலிய சர்ப்பத தில நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களும் தேவகோ ஷ்டம்பொருந்திய தவச்சாலையைவந்து அடைந்தார்கள்-எ-று ௭௬

அந்தரியுமாயவனா முதலாந்தேவ ரனைவருக்கு முபசார மளித் துநீங்கள், வந்தவாவியம்புமென மகிடனுலேவருந்தியதுந் தளாந்ததுவும் வகுத்துச்செ ன்னா, சுந்தரியுங்குமரியுடன் சுடரும்வாளாற்று டுகளதின் மகிடனுாநதொலைப்பாயென்றாள், விாதையதுபுரிவனெ னப் பணிந்தாளன்னை விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண் டாரே

(இ-ள்) பார்வதியானவள் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களெல்லாருக்கு முபசாரஞ்சொல்லி நீஙகளிவ்விடததிறகுவந்தவகைசொல்லுங்களென றுகேட்க அவர்கள் மகிடாசுரனுலே தாங்கள்துன்பப்பட்டுத் தளாசசி யண்டந்தவகை விபரமாசச்சொன்னுர்கள் அதற்குப்பார்வதியானவள் துர்க்கையைக்கூப்பிட்டு நீகததியினுலே யுததகளததிலே மகிடாசுர னவல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்றுசொன்னுள் அதற்குத் துாக்கை அப்படியே செய்வேனென்றுபணிந்தாள்தாயாகியபாாவதி இந்த வார்ததையைசசொன்னஅளவில் விஷ்ணுமுதலானவர்கள் சநதோஷ த்தையடைந்து வணஙகி விடைபெற்றுகெகொண்டாாகள் எ-று ௭௭

கலிவிருத்தம

கோதமாச்சிரமந் தனனிற்கோல்வலே

தீதில்ததவஞ் செயததுசெப்பினேன்

மேதிமாமுகற் காய்ததும்வெள்விடைச்

சோதிபாகமடைநததுஞ்சொல்லுவேன்

(இ-ள்) சத்திதேவியானவள் கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் குறை யில்லாத தவததைசசெய்ததுசொன்னேன பிறயாடு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தையுடைய சிவனுடையஇடப்பாகததை ப்பார்வதியார் அடைந்ததுஞ்சொலவேன்-எ-று ௭௮

நான்காவது-திருககண்புதைத்தசருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௩௩௨.

சிவமயம்.

ஐந்தாவது

பார்வதியார்

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக்கிரியில்வாழு மசுரன்றனைர்க்குந்தீ
னஞ்சமேயனையானந்த நமனுக்குமனையவந்தோன்
செஞ்சிகையெரியைதீய்க்கும் தீமையானளகைநாட்டின்
விஞ்சையான்வருந்தவுள்ள வளமெலாங்கவர்ந்தவீரன்

(இ-ள்) நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அசுரனனவன் எல்லாரிலும அதிகபராக்கிரமத்தையுடையவன் விஷத்தினுக்குச்சமானமானவன் அந்தயமனுக்கும யமனானவன்சிவப்பாகிமேலெழுகின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைசசுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன் அளகாபுரியில குபேரன் தரித்திரத்தையடைய அங்கேயிருக்கிறவளங்களெல்லாங் கொள்ளையிட்டவன்-எ-று

தாமரைக்கண்ணன்றங்கு மாவினைத்தலைவால்கூட்டி
மாமணிக்கவண்போற்கொள்வன் வானிலாகசத்தைவாங்கி
வேமழற்குஞ்சிமைந்தர்க் குதவுவன் விமானத்தோடே
சோமனைப்பிடித்துக்கையாற் பிழிந்தமுதருந்துஞ்சூரன்

(இ-ள்) விஷ்ணுவித்திரைசெய்கிற ஆதிசேடனைத்தலையையும், வாலையும் ஒருகையினாலே சேர்த்துப்பிடித்து அதன் சிரமணியைக் கவணிலாகவெறிந்து விளையாடுவான் அக்கினியைத்தனிவிட்டு அவனேறுகின்ற ஆட்டை நெருப்பைப்போல சிவப்புமயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் சந்திரனை அவனேறுகிறவிமானத்தோடே கையினாலே பிடித்துப்பிழிந்து அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தேவாமிர்தத்தைப்பானம்பண்ணுகிறசூரன்-எ-று ௨

கருகியமகவான்வெள்ளைக் களிற்றின்மேற்றிரிவன்பின்னைப்
பரிதிதேர்த்தனிப்பசசைப் பரிசெலப்பவனிபோவா
னிருதியைச்சுமக்குமாளி யேறுவனினைக்கின்மூழ்கிக் வான்
குருதிகொப்பளிக்கும் வாளோன் றெடுத்துயிரனைத்துங்கொல்

(இ-ள்) உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெள்ளையானைமேல் திருவோலக்கம்வருவான் சூரியனுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு பச்சைக்குதிரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப்போவான் நிருதியைச் சுமக்கின்ற ஆளியின்மேலேறிக்கொள்வான் நிணங்களாலே மூழ்கப்பட்டு இரத்தங்களைக்கொப்பளிக்கும் ஒருவாளாயுதமெடுத்து சருவத்திரசீவஜந்துக்களையும் கொல்வான்-எ-று ௩

அன்னவன்மகிடமான வாழ்திறலஞ்சிக்காலத்
தென்னவன்மகிடமேறுன் காலினாறிரிந்தானென்று
லென்னவன்கொடுமைநம்மா லியம்பலாமிலகுஞ்சோதி
மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீனுக்காவாரிதூர்த்தான்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்டஅசுரன் எருமைமாட்டுமுகத்தையுமுடையவனானபடியினாலே தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற யமனானவன் எருமைக்கடாவின்மேலேறுமற் காலினால்நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்த மகிடாசுரனுடைய கொடுமை நம்மாலேயப்படிச்சொல்லக்கூடும் சோதிசொரூபமாகிய சிவனிருக்கிறகைலாயத்தையுஞ் சாயச்செய்தான் மீனை வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந்தூர்த்தான்-எ-று ௪

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலன்று
னயனறுகரிசிநல்க விருக்குநாளவனுக்காய
பயனுறுநுகர்ச்சிவேண்டி யாயிரம்படைக்கையாளர்
கயமுதல்விலங்கைநாடி வேட்டையாக்க னிறசென்றார்

(இ-ள்) மயனென்கிற தேவதச்சனால் இரத்தினகசிதமாகச் செய்யப்பட்ட மகிடபுரத்தில் அந்தஅசுரன் பிரமாவானவர் நித்தியம் அறுகும் அட்சதையுங்கொடுக்க வாழ்த்துக்கொண்டிருக்கிறநாளில் அந்த அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம் பேர்கள் யானைமுதலாகிய மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக் காட்டுக்குப்போனார்கள்-எ-று ௫

தானவர்சென்றுவஞ்சிதவஞ்செய்கானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுமட்டவயிரவரொகைதந்தாரால்
போனவாறிர்தவாறுமபுரிசூழற்றவருநூதூத
ரானவரவுணர்கோவுக்கடிபணிந்தறிவித்தார்கள்.

(இ-ள்.) அப்படி வேட்டையாட வெளிப்பட்ட ஆயிரமசுரர்களும் ...ந்து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைச்சுற்றிக்கொ...ள அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்றகாவலாகவிருந்து அஷ்டவயிரவர்களும் அந்தஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள் அவர்கள் இறந்துபோனதும் அம்மன் தவசுபண்ணுகிறதும் பாதத்தைவணங்கிததூதர்கள் மகிடாசூரனுக்குத்தெரிவித்தார்கள்-எ-று. ௬

போற்றிபங்கவர்கள்சொல்லப் புகைகாகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவிநகணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றிசையுள்ளவேழ நடுங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிர்ந்ததன்றே

(இ-ள்) தூதர்கள்வணங்கித்தெரிவித்தஅளவில் புகையும் சிரிப்புமுண்டானது இரண்டுகண்களும் நெருப்புகளைப் பறக்கவீசியதுகள் அண்டகோளமுமகிழுங்கிறெண்றுசுழன்றது அஷ்டதிக்கிலிருக்கிறயானைகளும் தலையைத்தொங்கப் போட்டதுகள தேவர்கூட்டம நடுக்கத்தையடைந்தது யமனும்ஒளிந்துக்கொண்டான் ஆலகாலவிஷமும் குளிர்ச்சியடைந்தது-எ-று ௭

அப்படிமகிடன்சீறு மளவினிகும்பனென்போன்
செப்பிடுமுனதுகோபம் பொறுப்பரோசிறியரென்றே
முப்புடையிளநீரென்ன முலைச்சிவாழ்வனததுளாரைக்
கைப்படையதனாற்கொல்வேனெனச்சொலிக்கடிதுபோனான்.

(இ-ள்) அந்தப்பிரகாரம் மகிஷாசூரன் கோபிக்குமளவில் நிகும்பாசூரனென்கிற படைத்தலைவனவாருமையாராசனே உமதுடையகோபத்தை அற்பமாகியவர்களார பொறுப்பார்கள் என்றுசொல்லித் தென்னிளநீர் போதததனதனதையுடைய பார்வதிதவஞ்செய்கிற வனத்திலிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்றவாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்தில் புறப்பட்டுப்போனான் எ-று ௮

குடதிசைக்கடலைசசீறிக் குணதிசைக்கடல்சென்றன்ன
நெடியதேர்கரிமாசேனை யெழுந்தனனிகுமபனென்போன்
வடகிரிதனக்குங்கும்ப மாமுனிமலைக்குநேரே
இடைபெருகரியமேரு வெழுந்ததாமென்னச்சென்றான்.

(இ-ள்)மேற்குச்சமுத்திரத்தின் மேற்கோபித்துக் கிழக்குக்கடல்சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும் யானைகளும குதிரைகளும காலாள்களும் புறப்பட்டதுகள் நிகும்பாசூரனைவன் மகாமேருவுக்கும் அகஸ்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியிலே கிறைந்த ஒருபெரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப் போனான-எ-று

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்

எழுந்தவனுமரகதநேர் துரககமாயிரம்பூண்டவிரதமேறி,வழிந்த கரிமதக்கடலை யெழுந்ததுகளடக்கவுமை வனத்திற்சென்றான், கொழுந்துவிடுங்கனலனையபாவரவுகணடுபலகோடி குன்றம்வீசி,தழைந்த நத்-த் தாக்கணங்குநோக்கணங்கும் பொருதெதிரே தடுத்தாரன்றே-

இ-ள் இந்தப்பிரகாரமாகிதம்பாசுரன் பச்சைக்குதிரை ஆயிரங்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுது எழும்பிய சிறுஅணுக்கள் முன்போகாநின்ற யானைகளின்மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேங்கியிருப்பதைவறச்செய்ய பார்வதிதவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான் கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பொத்த அசுரப்படைகள்அநேகமலைகள்விட்டெறிய இவர்கள்வருகிறதுகண்டு அம்மனிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணிகளாகப்போய எதிரேதடுத்தார்கள்-எ-று ௰

சண்டனுருத்திரன்சோமன் கபாலிசிகர்சங்கரன் கோதண்டன் வீத, னெண்டரியசித்திராங் கதனென்னும்வயிரவர்களிருநால்வோரு, மண்டமுகடுடையநகத் தானைகளைத்தொலைத்திட்டவரிகளைபோலக், கண்டகனுஞ்சாரதியுந் தேருமன்றிச சேனையெல்லாங் கணத்திற்சாய்த்தார்.

(இ-ள்)சண்டன்ருத்திரன்சோமன் கபாலிதனக்குத்தானே ஒத்தசங்கரன் கோதண்டன் வீதன் சித்திராங்கதன்இவ்வெட்டுவயிரவர்களும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக்கொல்லுகிற சிங்கங்கள்போலக்கர்சசித்துகிதம்பாசுரனும் அவன்சாரதியும்தேருந்தவிரமற்றச்சேனைகளையெல்லாம நொடிப்பொழுதிலே கொன்றார்கள். ௧௧

அட்டவயிரவர்படையா லணங்குகளாற்றனது படையழிதலைக்கி,வட்டநெடுந்தேர் முடுக்கித் தாக்கணங்கின் முகத்திலெண்ணிலவாளிகோத்தான், விட்டகணைகளைவிலக்கித தேரோட்டுஞ்சாரதியை வீழ்த்திவாளி, தொட்டகரங்களைப்பிடுங்கி யவனுயிரைக்குடித்தந்தச்சூரமாது.

(இ-ள்)எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும் இரண்டுபெண்களாலும் தன்னுடையபடைமுழுவதும் இறந்துபோகின்றதைப்பார்த்து கிரும்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடியதேரைவிட்டுக் கொண்டு தாக்கணங்கென்பவளுடைய முகத்திலேகணக்கில்லாத பாணங்களைவிட்டான் அந்தபாணங்களைவிலக்கித்தேர்நடத்துகிறசாரதியைகொன்று அம்புதொடுத்தகைகளையறுத்து அவனுடையதலையையும் அறுத்துக்கொன்றாள் தாக்கணங்கு-எ-று ௧௨

ஓடினசெங்குருதிநதியுடலிழந்துவிழுமவுணருயிர்கள் போல,வாடினவெண்குழைத்தலைக ளனுதினமுமருந்துகின்ற வலகைபோலச்-குடினர்கள்வயிரவரும் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும் தும்பைவாகை,வீடினர்க ளவுணரென மகிடமுகற் குரைத்தனர்போயவிரைந்துதூதர்,

(இ-ள்.) வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேகமறு பட்டுசிகிர்தநிறபோருமசுரருயிர்போல் இரத்தநதியானது ஓடியதுமி தமிபம்மாமிசத்தைத்தின்று கூத்தடுகிறபேய்போல்கவந்தங்கள் கூத் தாடியதுகளவயிரவர்முதலாகியவர்கள் தும்பைவாகைமாலை சூடிக்கொ ண்டார்கள் அசுரர்களிறந்துபோனார்களென்று மகிடாசுரனுக்குதூதர்கள் சீக்கிரத்தில் போய்ச்சொன்னார்கள்—எ-று. (௰௩)

கேட்டளவினமகிடமுகன் கயிடவன்றன்முகநோக்கிக் கிளத் வானோர்,காட்டிலுறைசிறுபேயுஞ் சனவருநமபெரும்படையைக் கழி கதுவென்றல,நாட்டநுகலயனரியுமெனக் கினிமேறறிறைகொடுக்க வ னுவாரோவ, நீட்டினகைபுரிந்தெழுந்தா னேறினனுயிரஞ்சரிகு ழிரத மீதில்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன் இந்தவார்த்தைதனைக்கேட்ட அளவில் தன்னரு கிலிருக்குங்கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச்சொல்வான ஒருகாட்டிறசஞ் சரிக்கின்றசிறியபேய்களும்சனங்களும்நமமுடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றதுகளென்றால் சிவன்பிர்மாவிஷ்ணுமுதலானவர் ள் சொன்ன படிகேட்பார்களோவென்று அதிகமாகியநகைகொண்டு எழுந்திருந்து ஆ யிரம்யானைகளைக்கட்டியதேரிலேறிக்கொண்டான்—எ-று. (௰௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பகிரொருகோடியானைப் பலத்தராய்க்காந்தநீலன்
முதுகான்குருதியண்ட னீசகன்சண்டன்முண்டன்
மதுகயிடவன்றீகண்ணன் புகைக்கண்ணன்மாலியென்றும்
தகிகொளாயிரண்டுபேருந் தேர்களைத்தூண்டிச்சென்றார்.

(இ-ள்.) மகிடாசுரன்தேரின்மேலேறினவுடனே பதிகொருகோடியானைப் பலத்தையுடையவராகியகாந்தன்-நீலன்-முதுகான்-குருதி-அண்டன் - நீசன்-சண்டன்-முண்டன்-மதுகயிடவன்-தீக்கண்ணன் - புகைக்கண் ணன்-மாலியென்று-துதிக்கப்பட்டபன்னிருவரும்தங்கள்தங்களிரதங் களைநடத்திக்கொண்டுபோனார்—எ-று. (௰௫)

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேதிப் பணைமுகத்தவர்கள்பற்றி
எரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழுமபுலிமுகத்துக்களவ
ரரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

(இ-ள்.) யானைமுகத்தையுடையவர்கள்-நிவாதகவசர்கள் காலகேயர் கள்-குதிரைமுகத்தையுடையவர்கள் எருமைமாட்டின்முகத்தையுடைய வர்கள்நெருப்பெரிந்துகொண்டிருக்கிறமுகத்தையுடையவர்கள் புலிமுகத் தையுடையவர்கள்சிங்கமுகத்தையுடையவர்களாகியஅசுரர்கூடிய ஆயிர ம்வெள்ளம்நடந்தார்கள்—எ-று. (௰௬)

பாய்பரியதனிற்பாகி பரிகளிற்கரிகள்பாகி
காய்கரியதனிற்பாகி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
வேயகனப்பறைகளார்ப்பக் குறுகிலன்விகதைகாணின்,

(இ-ள்.) இப்படி ஆயிரம்வெள்ளங்காலாட்கள் புறப்பட்டவுடனேஐந் நூறுவெள்ளங்குதிரையும்இருநூற்றைம்பதுவெள்ளம்யானையும் நூற்றிருபத்தைந்துவெள்ளம்தேருமாட்டகப்பேய்களும்காக்கைக்கூட்டமும்விருந்தகம்படுமென்றுகளித்துக்கூத்தாட வெள்ளைக்கொடிகளாடப்புள்ளாங்குழல்பேரிகைமுதலானதுகளமுழங்கமகிடாசுரன் அம்மனிருக்கிறகாவல்வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (௰௭)

அடலவன்வரக்கண்டஞ்சி யடைந்தனமைக்கபயமென்று
மடருறுமுனிவர்கூற வுமையவள்பயங்கெடுத்து
விடலுடனருகுநின்ற விந்தையைவிரும்பிநோக்கி
கடகமேந்தாண்மடிவாயென்றாள்விடைகொடுமெயர்ந்தாள்கன்னி

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியமகிடாசுரன் வருகிறதைப்பார்த்துபய ப்பட்டுஓடிவந்துபார்வதிக்கு அபயமென்றுமுனிவர்கள் முறையிட்டுச சொல்லஅம்மனானவள் அவர்களுடையபயங்களைத்தீர்த்துத தன்சமீபத் தில்நின்றபெருமைபொருந்தியதுர்க்கையைப்பார்த்து உன்னுடையகத் தியினாலேஅந்தஅசுரனைக்கொன்றுவிடென்றுசொல்ல உத்தரவுபெற்று ப்புறப்பட்டாள்துர்க்கை—எ-று. (௰௮)

ஆளிமேற்கன்னிசெல்ல வருணனாயகிமுன்செல்லக்
காளிதுந்துமிபின்செல்லச சுந்தரிகணங்கள்செல்ல
ஞாளிமேல்வடுகர்செல்ல நான்முகிமுதலாமாதர்
தாளிமேற்செல்லத்தங்கள் விடையின்மேற்றாசிசென்றார்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள் ஆளிவாகனத்திலேறிக்கொண்டுபோகஅருணநாயகியென்பவள்முன்னேபோகவும்காளிதுந்துமிஎன்கிற இருவரும்பின்னேபோகவும் பார்வதியினதுகணங்களும் சுவானவாகனத்தில் வயிரவர்போகவும்அபிராமிமுதலாகியமாதரெழுவரும்தங்கள் தங்கள்வாகனங்களேறிக்கொண்டு தாசிப்படையாகத் துகளெழும்பப் போனார்கள்—எ-று. (௰௯)

சென்றிதோமரத்திற்குன்றிற் சிலைகளிற்படையிற்கையிற்
கன்றிடமகிடன்சேனைப் பாதியைக்கணத்திற்சாய்த்தார்
வன்றிறன்மகிடன்சேனைத் தலைவருமகிடன்றானுங்
குன்றெனவெதிர்த்தகன்னி படையெலாந்தாக்கிக்கொன்றார்.

(இ-ள்.) இப்படி துர்க்கைசேனைகள்போனவுடனே உலக்கையினாலு ம்மலைகளாலும்வில்முதலாகியஆயுதங்களாலும் கைகளினாலும் கோபத் துடனேபோர்செய்கிறமகிடாசுரனுடையபாதிசேனையை ஒருநொடிப் பொழுதிலேகொன்றுவிட்டார்கள்மகிடாசுரனும் அவனுடையசேனைத் தலைவர்களும்மலைபோலெதிர்த்துதுர்க்கையின்சேனைகளையெல்லாந் தாக்கிக்கொன்றுவென்றார்கள்—எ-று. (௨௰)

துந்துமிமுதலாநால்வ ரிடைத்தனர்சூலியான
சுந்தரிவராகியாறு முகத்தகடிசிரிக்கையா
ளிந்திரியமறைபாவென்னு மெழுவருமறைந்தார்ஞானி
யுததிரியிடைந்தார்கன்னி மனந்தளர்ந்தனமரியவன்றே.

(இ-ள்.) அசுரனது படைகளை நிர்த்தியுத்தஞ்செய்த அளவில் துந்துமி-காளிமதங்கி-சண்டி-என்கிறநான்கு சத்திகளுந்தோற்றார்கள்-சூலி-நீலகண்டி-வாராகி-சண்முகி-திரிக்கையாள்-இந்திரையென்கிற ஏழுமாதரும்யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற்காட்டிலொளித்தார்கள் சுவான வாகனத்தையுடையவயிரவர்களுந்தோற்றார்கள் ஆர்க்கையானவள் மனந்தளர்ந்துஉமாதேவியேயென்றுதியானித்துநின்றாள்—எ-று.

உறுதுணையுமையேயென்னும் பொழுதில்யோகினிகள்வானி
லறுபத்துநாலுகோடி யதிர்த்தெழுந்தழலின்மாரி
இறுதியாயசுரசேனை யிடிமழைசொரிகையாலே
குறுகியமகிடன்சேனைத் தலைவருங்கொதித்துச்சென்றார்.

(இ-ள்.) ஆர்க்கையானவள் அம்மனே துணையென்றபோது அறுபத்துநான்குகோடியோகினிகள் ஆகாசத்திலார்ப்பரித்தெழுந்து நெருப்புமழையையும்இடிமழையையும் சொரிந்தபடியினாலே மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோனதுகள் அப்பொழுதுசேனைத்தலைவர்கள்கோபித்துச்சண்டைசெய்தார்கள்—எ-று. (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அருசிகன்றனைச் சென்றனளாரணி
மருவுகாந்தனை மாய்த்தனள்வாரணி
காரனைவென்றனள் வேலுடைக்காரணி
நாகனுருயி ருண்டனனாரணி.

(இ-ள்.) அப்படிமகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த்தவுடனே அபிராமியென்பவள் அருசிகனென்பவனைக்கொன்றாள் வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள் சண்முகியென்பவள் காரனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள் காரணி நாகனென்னும் அசுரனைக்கொன்றாள்—எ-று. (௨௩)

சூலபாணி தொலைத்தனன்மிண்டனைக்
கோலமாமுகி சண்டனைக்கொன்றன
ளாலவூணி மதுவையழித்தன
ணீலனுருயி ரிந்திரைநீக்கினள்.

(இ-ள்.) சூலக்கையாளென்பவள் மிண்டனென்பவனையும் வராகிசண்டனென்பவனையுநீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும் இந்திரை நீலனென்பவனையுங்கொன்றார்கள்—எ-று. (௨௪)

துந்துமிக்கொடி சோணிதனூனனை
தந்துமிக்கும் படிக்கதையாட்டினள்
நந்துமிக்க நிகர்க்கருணாசலை
வந்துமிக்கெரிக் கண்ணனைவாட்டினள்.

(இ-ள்.) துந்துமிக்கொடியை யுடையவள்சோணிதனூனனென்பவனைத் தலையறும்படி தண்டாயுதத்தாலடித்தாள் சக்கரத்தைக் கையிலேதரித்த அருணாசலையென்கிறசத்தி அக்கினிக்கண்ணனைக்கொன்றாள்—எ-று.

கயிடவன்புகைக் கண்ணனிருவருஞ்
செயிரின்மாளாச் சிந்தினன்சுந்தரி

செயிர்மிக்க திணிபடு வேலினன்
பயில் வன்முகக் கணைவிட்டெதிர் வந்தனன்.

(இ-ள்.) சுந்தரியென்கிற சத்தி விட்ட வினையமபுகைக்கண்ணனையுர் யுத்தத்திலே கொன்றாள், செய்யப்பட்டொழிகின்ற திண்மைகளைபொருந்திய வேலாயுதத்தையேந்திய தாருகையாளவளாமகிடாசுரனைக்கண்டு எதிரே வந்தான்—எ-று. (௨௬)

வெங்கடாமுகன் மேவலு மாதர்க
டங்களாயுதங் கொண்டெடுத்தனர்
சிங்கவூர்தி யவனெதிர்ச் சென்றவனைச்
சங்கையூதினண் மேருசலிக்கவே.

(இ-ள்.) வெப்பமபொருந்தியவிருமைகடாமுகத்தையுடைய அசுரன் யுத்தத்துக்குநேரிட்ட அளவிலசத்தமாதர்களுந் தங்களாயுதங்களினாலே அவன்விட்ட ஆயுதங்களைவிலக்கினார்கள் அவர்களிலே சிங்கவாகனத்திலேறிவந்த துர்க்கையானவள் அவனுக்கெதிரேபோய தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தைமகாமேருஅசையும்படிவாயிலவைத்தூதினாள்—எ-று ()

செருவிலங்கவள் சங்கொலிசெய்திட
ஒருவரின்றி யவுணருறங்கினார்
பெருவரங்களிற பெற்றசரங்களை
இருவருஞ்சொரிந் தாரமழையென்னவே.

(இ-ள்.) வல்லமைபொருந்தியசிங்கவாகனத்தையுடைய துர்க்கை சங்கத்தொனிசெய்ய அசுரர்களொருவராவது இல்லாமல்மயக்கத்தையடைந்தார்கள் அருமையாகியவரத்தினாலே பெற்றுக்கொண்டபாணங்களையிருவரும் பெருமழைபோலசசொரிந்தார்—எ-று. (௨௮)

எந்தவெந்தக் கணையிவளேயினும
அந்தவந்தக் கணையாலறுத்தனன்
விந்தைமீண்டிரு வெமபிறைவாய்க்கணை
சிந்தினாளவன் சென்னியழுந்தவே.

(இ-ள்) எந்தெந்தப் பாணங்களைத் துர்க்கையானவள் விட்டாளோ அந்தந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத்தள்ளினான் அதன்பிறகு இரண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்களை அவனுடையசிரசில அழுந்தும்படியாகவிட்டாள்—எ-று. (௨௯)

வெம்புசெய புனல் வெள்ளமுறுக்கிய
செம்புபோலச சிதறவிடுங்கணை
யம்புபோலருகினுமங்கவன்
கொம்புபோல விளங்கியகோடியே.

(இ-ள்.) இரத்தவெள்ளமானது உருகினசெம்புபோல் சிதறிவிழவிட்ட அர்த்தசந்திரபாணங்கள் அம்பாகஇருந்தாலும அசுரன் தலையிலே பூனைத்திருந்தகொம்பிரண்டுபோல்தலையிலேவைத்து அழுந்தியிலிலங்குதே தோன்றினதுகள்—எ-று. (௩௰)

வெற்றிகொண்டவன் வில்லைமுறித்தன
னுற்றவமயிற் சிலைநுதலைப்போதினுள்
கொற்றவனையின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றிக்கண் ணழலினிமிர்ந்ததே.

(இ-ள்) செயங்கொண்டவளாகிய துர்க்கையிலிருந்த வில்லை ணடங்கமுறித்தான் அந்தவில்லினாலே அசுரனுடைய நெற்றியிலே தான் அங்கமபலமபொருந்திய அம்புகளைவிட்டவனாகிய அந்தமகி ன்நெற்றியிலே சுவாமியினுடையகண்ணக்கினிபோலச்சூழ்ந்தெழுந்து தாக்கியது—எ-று. (௫௧)

சாபமெழுந்திலே போகத்தரிப்பனோ
கோபமிகுந்திக கொதித்தெழுகூற்றதிற்
றீபமொளிர்ந்த திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினள்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்வில்லொடிந்ததும்பொறுக்காமல் அதி க கோபங்கொண்டுகொதித்தெழும்பாவனையைப்போல பிரகாசிக்கின் றசக்கராயுதத்தைவிட்டுப்பாவியாகியமகிடாசுரனுடையதலையறுப டச்செய்தாள்—எ-று. (௫௨)

கன்னியாழி யெறிடக்கடமுகம்
சின்னபின்னமாக ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னையாதவத் தன்மையினைமும்மதம்
தன்னுமால்தரி யாயெதிர்தோன்றினன்.

(இ-ள்.) துர்க்கையானவள்சக்கராயுதத்தைவிட்டெறிய மகிடாசுர ன்தேகஞ்சின்னபின்னமாகியுஞ்சாகாதவனாகிப்பூர்வகாலத்திலேசெய் ததபோபலத்தினாலேமும்மதங்களைப்பொழியாநின்றபெரியயானையுருவ ங்கொண்டெதிராகவந்தெதிர்த்தான்—எ-று. (௫௩)

ஆளியேறுமென் றங்கையாசியின்
மூளைவாரி நுகர்ந்ததுமெய்யபிறனை
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்வீரனன்
சூளிநாயகி கூர்மைவேலேவினள்.

(இ-ள்.) அப்படியானையுருவங்கொண்டெதிர்த்தஅளவில் துர்க் கையேறுகின்ற ஆளியானதுபோய அந்தயானையுச்சியிலிருக்கின்ற மூ ளையைக்கையினாலேஅள்ளித்தோண்டியெடுத்துத்தின்றது அதனாலு யுஞ்சாகாமற் கையினாலேதிருப்பியுந் தண்டாயுதங்கொண்டெதிர்ந்தான் பேய்களுக்கதிகாரியாயிருக்கின்றதுர்க்கைகூர்மைபொருந்திய வேலாயு தத்தைவிட்டாள—எ-று. (௫௪)

விடுத்ததும்பிய வேல்படவெஞ்சமர்க்
கிடந்ததும்பி முகனுமிறந்தனன்
னடந்ததும்பிக ளாயிரமாயிர
குடைந்ததும் பிரபமெனக்குன்றியே.

(இ-ள்.) விடுத்தகைக்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறவேலாயுதம் பாய்ந்த வுடனேயுத்தத்தில்நின்றயானைமுகன் அதைச்சகிக்கமாட்டாமல் இறந் துவிட்டான் அநேகமாயிரம்வண்டுகள்குடையவுள்ளேயென்று மிலவை

மத்துமேனியோடேகூடிய அதகிமாம்போல்—எ-று. (௬௫)

வீழ்ந்தபின்பரி வேடமதாயெதிர்ப்
போர்ந்தவன்கதை கொண்டுபுடைத்தனன்
சோர்ந்தவன்கதை யுமமவன்சென்னியு
மார்த்தகங்கொண் டறுத்தனனாளி.

(இ-ள்.) அப்படிவிழுந்துஇறந்துபோனவுடனேகுதிரைமுகமாகி எதிரேவந்துதண்டாயுதத்தினாலேஅடித்தான் அடித்ததண்டாயுதத்தையும்அந்தஅசுரனுடையதலையையும்சக்கிரத்தினாலேஅறுத்துத்தன்னினது ஆக்கையும—எ-று. (௬௬)

அக்கதன்பி னழலுருவாயினன்
கங்கையாயினன் காரிருளாயினன்
பங்கயாசனனுமாயினன பங்கய
மங்கைநாயக னுமாயினன்மாயையாய்.

(இ-ள்.) அதன்பின்பு அசுரன் நெருப்புருபங்கொண்டுவந்தான் அதன்பின்புசலப்பிரளயருபங்கொண்டும் அந்தகாரமாகியும்தாமரைப் புஷ்பத்திலிருக்கிறபிர்ம்மாவாயும் இலட்சுமிபுருஷராகியவிஷ்ணுவாகியும் எதிர்த்தான்மாயையினாலே—எ-று. (௬௭)

ஈதுகண்டவ ளென்செய்வன்மாயையால்
வாதுசெய்தன னென்றுதளர்ந்துமை
பாதநெஞ்சினிற் பற்றினள்பற்றிய
போதிலோர்மொழி விண்ணிறபுகன்றதே.

(இ-ள்.) அப்படிஅசுரன பலபலருபங்கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலேயுன்பப்படுத்துகிறான்என்னவுபாயஞ்செய்தாலும்சாகிறதில்லைஇதற்கென்னசெய்வேனென்றுதுர்க்கையானவள் பார்வதிதேவியினுடையஇரண்டுபாதத்தையும்மனதிலேதியானித்தாள் அப்படிதியானித்தவுடனே ஆகாயத்தினின்றும் அசரீரிஒருவாக்கியஞ் சொல்லியது—எ-று. (௬௮)

மாயவேடங்க ளன்றிமகிடமே
மாயபோதி லவன்றலைத்தள்ளியே
தூயதாளின் மிதிக்கற்றொலைந்திடு
மீயமாயையெனச்சொலத் தேறினாள்.

(இ-ள்.) அநேகவிதமானமாயவேஷங்களல்லாமல்சுபாவமான எருமைமுகருபங்கொண்டபோதுஅவன்தலையைஅறுத்துஅகற்றிமேதள்ளி உனதுடையபரிசுத்தமாகிய காலினாலேமிதித்தால் தீமைபெருந்திய மாயைதொலைந்துபோமென்றுசொல்லத்துர்க்கையம்மன்தேறினாள்-எ-று.

மட்டின்மாயை வடிவின்மலைந்துபின்
னெட்டிலைத்தலைச் சூலத்தினிக்கினாள்
துட்டன்மேதிய தாய்ப்படைதொட்டனன்
வெட்டிவீழ்ந்தத யடியின்மிதித்தனள்.

(இ-ள்.) அளவில்லாத மாயருபங்கொண்டுவோ செடுமைபொருந்திய அவனுடைய சூலத்தினாலேகுத்திக்கொன்றான் பின்பு அந்தத்துஷ்டன் பழைய எருமைக்கடாமுகத்தை யுடையதனுகிஆயுதங்களைப்பி

ரயோகஞ்செய்த அளவில் அதகளைவிலக்கி வாளாயுதத்தால் தலையை வெட்டிததள்ளிக் காலினலேமிதித்துக்கொன்றாள் துர்க்காதேவி எ-று.

ஒப்பிலாபபத மூன்றுமிதித்திடில்
தபமோலைய தவிர்ப்பதுபாரமோ
வப்பதத்தை நினைக்கினுமாணவஞ்
செப்புகாமிய மாயையுந்நீக்குமே.

(இ-ள்.)துர்க்கையம்மன்பாதத்தைநினைத்தாலும்அதைநினைததவருடைய ஆணவமாயை காமியமென்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும் அப்படிப்பட்ட ஒப்பில்லாதபாதம் பரிசமாகும்படி மஹிஷனை மிதித்தால் பொய்யாகிய மாயைமாததிரந் தவிர்ப்பதுபெரிதோ—எ-று. (௬௧)

போதவாணவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாமுகன் மெய்க்கதியுற்றனன்
நீதிலாவவன் செங்களந்தன்னிலோர்
சோதிலிங்கமிருந்ததுதோன்றவே.

(இ-ள்.)தேவர்கள்மிகவும் புஷ்பவருஷம்பொழிந்தார்கள்மஹிடாசுரனும் அம்மன்கையினுலிறந்ததினுலே மெய்ம்மையானமோட்சத்தைச்சேர்ந்தான் யாதொருகுற்றமுமிலலாதஅவனதுசிவப்பாகிய கண்டத்திலே ஒருபடிசலிங்கமிருந்தது—எ-று. (௬௨)

கண்டமட்டிலக் காக்கொளக்கர்கவ
கண்டமட்டிற் புறந்தகடாமகன்
கண்டமட்டிலிருந்தகடவுளைத்
கண்டமட்டியெடுத்தனள்கன்னியே

(இ-ள்) நவகண்டமட்டும் ஆண்டமஹிடாசுரனுடையகழுத்தைச்சேக்காகவைத்துத் துர்க்காதேவி அறுக்கஅந்தக்கழுததிலிருந்தபடிகலிங்கத்தை கண்டபோதே கையினுலெடுத்தாள்—எ-று. (௬௩)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகப்பதங்
கண்டுபோற்றிகடவுளையீந்தனள்
வண்டுவார்குழல் வாங்கினள்செங்கையை
அண்டர்நாயகன் விண்டலனுங்கையால்.

(இ-ள்.)அப்படிப்பட்டபடிகலிங்கத்தையெடுத்துக்கொண்டுபோய் உமாதேவியினதுபாதங்களைத்தொழுதுநடந்தகாரியமெல்லாஞ்சொலலி. த்சுவாமியைக்கொடுத்தாள வண்டுகளசூழ்ந்திருக்கின்ற கூந்தலையுடையபார்வதியம்மன் கையினுலேவாங்கினுள்தேவர்களுக்கெல்லாம்நாதராகவிருக்கின்றசுவாமியும் அம்மன்கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆசையினுலே கையைவிடாமற கெட்டியாகஇருந்தார்—எ-று. (௬௪)

தாயுமந்தது கண்டுமகிழ்ந்திறை
ஞயவெங்காம பற்றியதெனை
வாலையங்கை புதைத்துமகபதிக்
காயிரக்கண் ணளிததவன்கூறுவான்.

(இ-ள்)பார்வதியாமவள் அந்த ஆச்சரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்துசுவாமிபூனாடீன்கையைவிடாமலிருந்தது எதனுலேயென்

றிகேட்கந் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்கொடுத்த கௌதமரானவர் வாயைக்கங்கையினாலே பொத்திக்கொண்டு அம்மனுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (௬௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னகத்தியனமுதலாமுனிவர்களைம்பதின்மர்வரமுனிபாற்செ ன்னவனவரன்னவமதிப்பாலவமதிப்பாயிருந்திடவுமவனைநோக்கி ப்பொன்னனையதவமுனிவர்வெகுண்டுனைப்பரசெமையிகழ்ந்தபுன்மை யாலே, இன்னரியகருங்கடாவாயினிப்பிறக்கக்கடாவாயென்றனைச் சொன்னார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திலே அகஸ்தியர்முதலான ஐம்பதுரிஷிகள் கூடிவரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள் அந்தவரமுனியானவர் தம்முடைய தபோபலத்தினாலே மரியாதையாக உபசாரஞ்செய்யாதிருந்தார் அப்போது-அவரைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லாமுனிவர்களும் கோபித்து எங்களுக்கு அவமரியாதை செய்தபடியினாலே யாவரானும் குறைவுசொல்லப்பட்டாய் நீ எருமைக்கடாவாகப்பிறப்பாயென்று அவர்களவருக்குச்சபித்தார்கள்)

அந்தவைம்பதின்மருமன்றுரைத்தமொழிக் கொடுமையைக்கண் டச்சமாகியிருந்தவனுமெழுந்துபணிந்தெனதுபிழைபொறுத்தருளவீ சென்றனந்தப்பெருந்தவர்புடனுரைப்பாமகிடமுகத்தவுணனென னப்பிறந்துபின்னர், இருந்தவாணிடமேவவடித்தவம்புரியுமுமைகணைதி ர்ப்பாளென்றார்.

(இ-ள்) அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பதுமுனிவர்களும் அன்றுசொல்லியசாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டுப் பயப்பட்டுப்பெருமைபொருந்திய தவஞ்செய்த வரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே தெரியாமல்நான்செய்தபிழையைப்பொறுத்துக்கொள்ளுங்களென்றார் அந்த முனிவர்கள் நீ எருமைமுகம்பொருந்திய அசுரனாகி அருணாசலத்தில் சுவாமியினது இடப்பாகத்தைப்பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மனுமையவள் உம்முடையசாபத்தைநொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்றுசொன்னார்கள்—எ-று. (௬௭)

ஆங்கவர்சொற்படியிலவனசுரர்பொருங்குலத்திலுதித் தரசனாகி யோங்கியபேர்மகிடனெனக்கொடுங்கோன்மைபுரிகுதலுமொருநாள்வே ட்டைத், தீங்குதெரிவனத்திலடைந்தழுபசியாலிளைத்தோடித்திரிந்தா னங்கே, நைசரியவருச்சனைசெய்மன்னதனைன் றொருமுனிவனைப்ப ட்டானே.

(இ-ள்) அந்தமுனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுரர்குலத்திற்பிறந்து இராஜாவாகிமகிடாசுரனென்கிறபெயரையடைந்துகொடுங்கோலாட்சிசெய்துக்கொண்டுவருகையில் ஒருநாள்வேட்டையாடும்படியாகவனத்தில்வந்து மிகுந்தபசியினாலே இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித்திரிந்துகொண்டிருந்தான் அவ்விடத்தில் நீகைக்குத்தகரியதவஞ்செய்கின்றமன்னதரிஷியங்கிறவன் எதிர்ப்பான்—எ-று. (௬௮)

மன்னதனுமவனையிவன்காத்தி லிங்கத்துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்துபோ
னான்,பின்னதனாலவன்மிடற்றிற்சிவனுருவமிருந்ததந்தப்பெருமையாலே,
யுன்னதமாயினஞ்சிவனுமூறுசெய்தவுடனுமிறைபருவமென்றே,வன்
னதனால்வினையடைந்ததுதவுருநவதீர்த்தமாடியென்றான்.

(இ-ள்) எதிர்ப்பட்டஅந்தமன்னதனென்கிறரிஷியைக் கையிலிரு[illegible]
ம்இலிங்கத்தோடேஇந்தமகிடாசூரனெடுத்துவிழுங்கிவிட்டுப்போனா[illegible]
பின்புஅவனைகண்டத்திற்சிக்கிக்கொண்டு படிகலிங்கமிருந்தபடியினாலே
யிருந்தபெருமையடைந்தான் அந்தஇலிங்கமிருந்தகண்டத்தையுடைய
னும் சிவசொரூபமன்றோ அவனைகொன்றபடியினாலே பாவம்சம்ப
வித்தது நவதீர்த்தங்களாடினால அந்தபாவம்போகுமென்றார்கௌதமர்

அன்புமுனியுரைத்தளவிலொருமொழியந்தரத்திலெழுந்தரியதீர்த்த
மொன்பதுமவ்விடத்திலவருமவை வருமாறியற்று மௌனவுமையும்வில்
லை,தன்பதுமமுகநோக்கி யுனதுகைவாளினதுகங்கைதருவாயென்று
ள, வன்பணிலமெடுத்தாளூ தொழுதுகைவாளிலத்தெறிந்துவாங்கும்
போதில்.

(இ-ள்) மிகவும்பத்தியையுடையகௌதமர்இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்
னஅளவில் பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பதுதீர்த்தமும்இவ்விடத்தில் வரு
மபடிச்செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தைபிறந்தது அதை
கேட்டுபார்வதியும துர்க்கையினதுமலர்போன்ற முகத்தைப் பார்த்து
உன்னுடையகையிலிருக்கிறவாளினாலே பூமியைபிளந்துகங்கைவரும்ப
டிசெய்யென்று சொல்ல ஜயசங்கைபிரசரித்த துர்க்கையும்வணங்கிவா
ளாயுதத்தால்பூமியிலேவீசியெடுத்தபோது-எ-று. (௫௰)

நவநதியும்பிறவுளநன்னதிகளுமச் சொகந்தீரநல்லதான
சுவையதிகமுதவுபலதடாகங்களுமங் கெழுந்தவந்தசுனையினாடே
பவமகலவொருமாதமுமுழுகியிருந்தாள் கரத்தைப்பற்றிநீங்காச் [று
சிவவடிவமகன்றதுதன்னுளமகிழ்ந்து கரையில்வந்தாடேவர்போற்

(இ-ள்) ஒன்பதுதீர்த்தங்களும்மற்றுமுள்ளநதிகளும் விடாயாறும்
படிஉதவிசெய்யும கலசருசியைக்கொடுக்கின்ற அனேகம்தடாகம்உண்
டானதுகள் அந்தநதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்மன்குற்றம் நீங்கு
ம்படி ஸ்நானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள கையைப்பற்றிக்கொண்டு வி
டாமலிருந்த லிங்கமுமநீங்கியது அப்போதுதேவர்களபோற்றும்படி ம
னதுசந்தோஷித்துஅம்மன்கரையில்வந்துசேர்ந்தாள்-எ-று. (௫௧)

அருவருவாமொருசிவனையதன்கரைமேற்புறத்திருத்தியருச்சித்தாளம்
இருவினையுந்தவிர்ப்பானுக்கென்பாவந்தீர்த்தானென்றியற்பேரிட்டாள்
திருமருவும்பெருஞ்சுனைக்கு மினியகட்கதீர்த்தமெனத்திருப்பேரிட்டா
ள், குருமணியையருணகிரிப்பெருமானைத்தொழக்கனகக்கோயில் சார்ந்
தாள்.

(இ-ள்) அருவமாகியும்உருவமாகியும்விளங்குகின்றஒப்பற்றசிவனை
அந்தநதிக்கரையிலேஎழுந்தருளச்செய்து அர்ச்சனைசெய்தாள்நம்முடைய

யங்கல்வினை நீங்கிய இரண்டாயுடைய அருணைநகரையாமகரு எனபாவந்தீர்த்
தானென்றுபேரைத்தரித்து அழகுபொருந்திய அந்தக்கோலக்குக் கட்க
திர்த்தமென்றுபெயரிட்டாள் நிறம்பொருந்தியமணியொத்தவளை அரு
ணைநகரத்திலெழுந்தளியிருக்கின்றபரமசிவனை வணங்கும்படியாகபொன்
னாகியகோவிலுக்குப்போனாள்-எ-று. (௫௨)

முருகுமலரயன்றடத்திற்படிந்துவெண்ணீரணிந்துசெங்கைமுடியிற்
கூப்பி, யருகுவருங்கோதமன்சொற்படிதொழுதட்புகுந்துகணநாமு
தைககண்ணுற், றுருகிநிலமுறவிழுந்துபணிந்தெழுந்துபரவசமாய்ப்பா
டியாடி, பருகியுவந்தழுதுயர்த்து வலமபுரிந்து தனதுகுறையுரைத்துப்
போற்றி.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்தியதாமரைமலரிலிருக்கிறபிர்மாவினுடைய
தீர்த்தத்தில்முழுகிவிபூதிதரித்துச்சிவந்தகைகளைசிரசில்வைத்துகரும்
பிட்டுத்தன்னருகேவருகிறகௌதமர்சொன்னபிரகாரம உள்ளேபோய்க்
குளிர்ச்சிபொருந்தநமஸ்காரஞ்செய்து எழுந்திருந்துபரவசமாகிப்பாடி
யாடிஉருக்கமடைந்துகளித்துஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப்பெருமூச்செ
றிந்துவலமாகவந்துதன்னுடையகுறையைசொல்லிவணங்கினாள்-எ-று

கார்த்திகைத்திங்களிற்றிருநாளாக மற்றின்படிநடத்திக்கனற்கண்ணனை
தோத்திரம்பண்ணுதலுமொருசுடர்மலைமே லெழுந்தச்சுடரினூடே [த
லைதெரியபலகோடியிரவியெனவொருசேதி யெழுந்துமின்னே
வாய்த்தமலைவலமாகநடத்தியெனவுரைத்துடனே மறைந்ததன்றே.

(இ-ள்) கார்த்திகைமாசத்தில் ஆகமப்பிரகாரம்திருநாள்செய்துநெ
ருப்புக்கண்களையுடைய சிவனைப்பணிந்தவளவில் மலைமேலேஒருபிரகா
சமுண்டாகி அதிலேசொல்லுதற்கரிய பலகோடி சூரியப்பிரகாசமாயசு
வாமியெழுந்துபெண்ணே இந்தமலையைவலமாகநடந்துவாவெனறுசொ
ல்லிமறைந்துவிட்டார்-எ-று. (௫௪)

காரிதனைச்சிலையாக்குமுனிவனுமப் படிவலமாநடத்தியென்றான்
வாரியெனமறைபுகழ்க் காரிகையுநடந்தண்டன்மலர்க்கைகூப்பி
பேரிகையுங்காகளமுஞ் சல்லரியும்மல்லரியும்பெரியவாணி
றாயமுகந்துந்துமியுமத்தளமுங் குடமுழவுந்துவைத்தவன்றே.

இ-ள்) அகலிகையாகியபெண்ணைக்கல்லாக்கியகௌதமரிஷியும்அம்
மாஅப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச் சமுத்திரம்போல்வேத
கோஷமுழங்கவும் ஆகாயத்தில்பேரிகை காகளம் சல்லரி மல்லரி மு
க துந்துமி மத்தளம் குடமுழா முதலானவாத்தியங்கள் முழங்கவும்பா
ர்வதிஇரண்டுகையுங்கூப்பிக்கொண்டுநடந்தாள்-எ-று. (௫௫)

அரம்பையுருப்பசிமுதலாமகபதிநாட்டரிவையர்க ளாடல்காட்டக்
குரும்பையெனநெருங்குமுலை வரையரமங்கையர்மலரின்குப்பைகொட்
டரும்புகனிக்கனியமொழிப்புலமங்கையரிருட்டுக்கவரியாட்ட [டக்
கிரும்புருகக்கரைபுரியு பரவகிருர்பணிவிளக்க மெடுத்துநீட்ட.

(இ-ள்) இந்தப்ரகாரம்பார்வதியம்மையாரும்போதுஇரம்பையூர்வசி முதலாகியதெய்வலோகத்துப்பெண்கள் நாட்டியமாடதென்னைக் குன்று யையொத்த தனத்தையுடையமலையரமகளிர் அம்மன்கூடநடந்து வருமிடத் து பாதம்பூமியிலேபட்டு உறுத்தாமலிருக்கப்புஷ்பங்களைகுப்பைபோ[ல] கொட்டக் கறுப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடைய கிராதப்பெண்க ள்சாமரம எடுத்துவீச இரும்புகூடஉருகும்படி கைசெய்கிற நாகலோ கத்துப்பெண்களஇரத்தினதீபங் கையிலேபிடித்துக்கொண்டுவர-எ-று.

இதுமுதலிரண்டுபாடல் குளகம்

முன்னடகமண்டபமயிலும்புலோமிசையுமுறாதுவளமுளரிமானு
கண்டகமும்வழிபாலுமொழித்துவரலகடன்கைகணிட்ட
அண்டர்குலமடந்தையருமுநிவர்குலநிதையருமருவிப்பூந்தேன்
வண்டவிழுஞ்சேரகறுமலரினறுந்துகள்சொரிந்துவழிகளாக்க

(இ-ள்) தாமரைப்புஷ்பமாகியமண்டபத்திலிருக்கிற லட்சுமியும்இந்திராணியும்வெண்டாமரைப்பூவிலிருக்கிறசரஸ்வதியும போகிறவழியிலிருக்கிற முள்ளுகளையும்கல்லுகளையுந்தள்ளிக்கொண்டுவரப் பூமிதேவி கைகளைநீட்டிச சாக்கிரதையாகத்தாங்க தேவஸ்திரீகளும் முனிவர்களுடையஸ்திரீகளும புஷ்பத்திலிருக்கிற தேனருவியினாலே வழிசேற்றை நீக்கிபுஷ்பத்துக்குள்ளேயிருக்கிற பராகபொடிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய-எ-று. (௫௭)

கன்னிகைதுன்னிருசரணம்பொறுக்கருள்வாயெனவங்கைகங்கைகூப்ப
மன்றனதிசையணுகிபழக்கி||யையெதிர்முகமாவணங்கிபோற்றி [ன்
தென்றிசையுநிருதிபெறுந்திசையினையுங்கடந்துகுடதிசைக்குச்சென்று
குன்றவிலாப்புகழானுமழவிடைமீதினிற்காட்சிகொடுத்துப்போனான்.

(இ-ள்) கன்னிகையானவள் அம்மாபார்வதி உன்பாதமிரண்டு பூமியிலே படுக்கன்றிப்போயவிட்டது பொறுக்கவேணுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப அழகியஅக்கினிதிசையிலேவந்து அக்கினிமலைஎதிர்முகமாகத்தொழுது தெற்குதிக்கும்நிருதிமூலையுந்தாண்டிமேற்குதிக்கிற்போனான்குறைவில்லாதகீர்த்தியையுடையசுவாமியுமஇளமைதங்கியரிஷபவாகனத்தில எழுந்தருளிவந்துதரிசனங்கொடுத்துநடந்தார்-எ-று. (௫௮)

நாற்றிசையுட்போற்றிசெயும்புகழணியுண்ணுமலையாநடங்கால்போற்றி
கேற்றிசையுவகாறிசையுங்கடந்துவடதிசையணுகிவிரும்பியேத்தி [ற
எற்றிசையுமுறைதிசையுமகிழ்ந்துகுணதிசையடைந்தாளிளவைவெற்பி
சேற்றிசையுடனவழலைவலம்புரிந்தசெயல்போலநெறிந்ததன்றே.

(இ-ள்) நாலுதிக்கும்வணங்குகின்றகீர்த்தியையுடையஅருணாசலேசுர ரதுநடனபாதத்தைவணங்கிமேற்குதிக்கும் வாயுதிக்கும் தாண்டிவடதி சையில்மறுபடியுந்தொழுதுஈசானதிக்கிலேமுன்னீசானனுடைய திக்கைக் கடந்துகிழக்குதிசைக்குவந்தாள் அப்படிவந்தது இமவற்பர்வதத்தில் சிவமகலியாணஞ்செய்தபோதுஅமரர்க்கிணையவலம்வந்ததுபோலிருந்

கலித்துறை.

பானுகம்பன்கனச் சங்கொலிநெடியமால்பணிலத்
தானகம்பலை நாரதர்வீணையினரவம்
வானதுந்துமி கம்மலேதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திழி மலர்மழையிமையவர்சிதற.

(இ-ள்) பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலுஞ் சங்கத்தைவைத்தூதுகிறவொலியும் விஷ்ணுவானவர் தமது சங்கத்தை வாயில்வைத்தூதுகிற சத்தமும் நாரதர் வீணையைவாசிக்கிறசத்தமும் ஆகாயதுந்துமியினுடைய சத்தமும் திக்குகளெல்லாஞ் செவிடுபடச்செய்தது கள் தேனிறைந்தபலருஷ்பங்களைத்தேவர்களசொரிய.-எ-று (௬0)

இது முதல்மூன்றுபாடல்களுக்குளகம்.

கற்றைவார்சடை யிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
பற்றராமணி யிளவெயில்விரித்திடப்புவியைப்
பெற்றமாதினுக் கொருபுறமளித்திடப்பிடித்த
வெற்றநூலெனப் புரிபூணுண்மார்பகத்திலங்க.

(இ-ள்) கற்றையாகியநீண்டசடையில்தரிக்கப்பட்ட இளமையாகிய பிறையினதுநெடுமைபொருந்தியசந்திரிகைபிரகாசிக்கவும் ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்றசர்ப்பத்தின்தலையிலிருக்கிறமணிகாந்தியை விரிக்கவும உலகமாதாவாகியபார்வதிக்குப்பாதிசரீரத்தைக்கொடுக்கிறதற்காகப் பிடித்தவெறுநூல்போலபுரியாகியபூணுலானது மார்பிறபிரகாசிக்கவும.

பிறப்பிலாமதன்மறைசியலரமளவிடாபபெரியோ
னிறப்பிலாவிடையிறையினமேலினிதெழுந்தருள
வறத்தினுபகியடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துக்
துறைக்குமன்னனுமவளுடனிவையினவசொலலும்.

(இ-ள்) பிறப்பில்லாதமூர்த்தி அநேகவேதங்களாலும அறியப்படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன் ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளத்தருமவளர்க்கின்றபார்வதி அந்தச்சுவாமியாதத்தைததொழுதுவணங்கினாள் எலலாவற்றையும்நீக்கியகடவுளானவர் ஆநந்தமுமடனேும் சொலவா.-எ-று.

பெண்ணுமாணுமா யுலகுயிர்பபொருளொலாமபிரிந்தோ
மண்ணுதாகிய பீடமுமிலிங்கமுமானோ
மெண்ணுநீயென நாமெனவிரண்டிலேமரமு
முண்ணலாவிய வயிரமுங்கோத்துடனுறைவோம்.

(இ-ள்) வாராயுமையேநீயும்நானும்பெண்ணுமாணுமாகிஉலகத்தில் அநேகம்சிவராசிகளைவேறுவேறு உண்டாக்கினோம் சமீபமாய் ஆவிடையாரும்லிங்கமானோம்நீயென்றும்நானென்றும்வேறுபேதமில்லைமரமும அதற்குளளேயிருக்கிறவயிரமும்போலநுங்குயகசேர்ந்திருப் பாம் (௬௩)

அங்கம்பாவும்பொருட்டுவிட்டிமயவெற்படைந்தா
யிங்குநாமுனக்கொருபுறமளிப்பதேயியற்கை
மங்கையேமெயிடப்புறத்துறைகனமகிழ்வுற்
றங்கையாலணைந்தருளினனுருகியொன்றானார்.

(இ-ள்) தேகத்தைவிட்டுநம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்திலேவந்து பிறந்தாய் அவ்விடத்தில்நாம்உமக்கொருபாகங்கொடுப்பதுசுபாவமே ண்ணே நம்முடையஇடப்பாகத்திலேசேர்ந்திருவென்று சந்தோஷத்தினி யடைந்துகையினாலேஅணைத்துக்கொண்டார் இரண்டுதேகமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள் அம்மனும்சுவாமியும்-எ-று. (கூ௪)

அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளக
தொடுத்தகொன்றையோர்புறமொருபுறமலர்குவளை
வடித்தசூலமோர்புறமொருபுறமலர்க்குவளை
திடத்திலாகழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

(இ-ம்) அப்படியிருவரும்உருகிச்சுவாமியினுடையபாதியும் அம்மனுடையபாதியும் ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற்சிவந்தசடையும் ஒருபக்கம்கூந்தலும் ஒருபக்கம்கொன்றைமாலையும் ஒருபக்கம் புஷ்பமாலையும் ஒருபக்கம்சூலமும் ஒருபக்கம்நீலோற்பலபுஷ்பமும் ஒருபக்கம்வீரகண்டாமணியும் ஒருபக்கம்சிலம்பும் தோன்றியதுகள்-எ-று. (கூ௫)

பச்சைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறப்பவளங்
கச்சுலாமுலையொருபுறமொருபுறமகவின்மா
ரச்சநீக்கியவரமுமொன்றபயமொன்றங்கை
இச்சையாமிவறுறுதல்கண்டிறைஞ்சினாரிமையோர்.

(இ-ள்) ஒருபுறம்பச்சைநிறமும்ஒருபுறம்பவளநிறமும்ஒருபுறம்இரவிக்கையணிந்தஸ்தனமும்ஒருபுறம்அழகுபொருந்தியமார்பும் ஒருபுறம் அபயமும் ஒருபுறம்வரமுமாகியஆசையோடுஇருவரும்பொருந்தினதைப் பார்த்துதேவரும்வணங்கினார்கள்-எ-று. (கூ௬)

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனாசலமுனியினிற்றமிழ்க்கடல்கடப்பா
மைந்தரோமுதற்கிளையுடனுலகினில்வாழ்வார்
பந்தபாசமறறழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

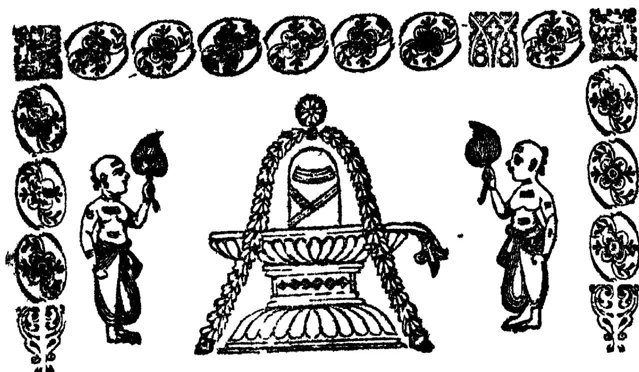
(இ-ள்) இந்தக்கதையைப்படித்தவர்களும் காதிலேகேட்டவர்களும் சந்தனவிருக்ஷங்கள்சூழ்ந்தபொதியமலையிலிருக்கிற அகஸ்தியரைப்போல தமிழ்க்கடல்கடப்பார்கள் சந்தானபாக்கியத்தோடுஞ்சுற்றத்தாரோடும் உலகத்தில்வாழ்வார்கள் தங்களைபந்தமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறதீவினையைத்தள்ளிமோட்சம்பெறுவார்கள்-எ-று.

முனிவனேயெனப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறையென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கலாகலைச்சிராங்கதனுயர்கதிபெறுங்கதையை
வினவினன்முனிவினவலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

(இ-ள்) இந்த்ரகோசாமார்க்கண்டேயனைப்பார்த்துத் தாங்களைப்பெற்றப
ரமசிவன்சொன்னசரிதத்தின்முறைஇதுவென்று அந்நந்திக்குச்சொல்ல
அக்குமரக்கண்டேயரிவ்விதமாகத்தண்டமசெய்து பின்புசுவாமி வச்சிரா
ங்கதபாண்டியன்உயர்வாகியமோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லத்
தொடங்கினார்-று. (௯௮)

ஐந்தாவது இடப்பாகம் பெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் சா.

உ

சிவமயம்.

ஆறாவது.

வச்சிராங்கதபாண்டியன்சருக்கம்.

(*)

கலி-விருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தனவனத்திடைதிரிந்தே
நீடுதமிழினசுவையளைந்துநெடுநாளா
யாடுமடவன்னவர்களன்னநடைபோலே
வாடமிசைதென்றல்புகும்வையைவளநாடு.

(இ-ள்) புஷ்பவிதழ்மணக்குஞ்சந்தனவனத்தின்மத்தியிலேசஞ்சரித்
துச்சிறியாகிய தமிழினாலாகிய நூல்சுவையைப் பலநாள்களாக ஆடாநின்
றயின்போன்றபெண்களுடையநடைபோலவாசைக்காற்றில்சமயாதமா
யதென்காற்றுவாராநின்றவையையாறுபொருந்தியபாண்டியவளநாடு.

வெவ்விருள்ஞெரிடையமின்னனமருங்கூடே
செவ்வியெழுதேந்தகைசெறிந்தகுருநாடு
[illegible]

(இ-ம்) வெப்பத்தைசெய்யும் கண்களையுடையபெண்களிடையைப் பார்த்துமின்னலென்றுமயங்கி அழகுபொருந்தியதாமரைகள்புஷ்பிக்கும் காடுமானைபோன்றமாதர்கள் கூந்தலைப்பார்த்துஇருளென்றுமினைந்துமுல்லைச்செடிகள்காயிலேபுஷ்பிக்கும்வையைவளமபொருந்தியநாடு-எ-று

அந்தவளர்நாடர்பெரு மானரசர்கோமா
னிந்திரன்முடிக்கிடையெறிந்தவளைவீர
னிகைதயன்றுதென்கயிலைநெற்றிவிழிபோலே
முந்தியதிசைக்கரிமுகத்தெழுதிவைத்தோன்.

(இ-ள) அத்தன்மையாகியபாண்டிவளநாட்டாருக்கு இராசன் அரசர்க்கரசனானவன்தேவேந்திரன்முடிசிதறும்படியாகவளையென்னும் ஆயுதத்தைபிரயோகித்தவன்குற்றமற்றதென்கைலாசத்துக்குநெற்றிக்கண்போல்அஷ்டதிக்கிலுமிருக்கிறயானைகள்முகத்திலே தன்னுடைய மீனக்கொடியையெழுதிவைத்தவன்-எ-று. (௩)

கலி-விருத்தம்.

ஆகமாதி மதனினழகின
னாகமாதி தெளிந்தவறிவினன்
பாகநாரியி பத்தியினன்மொழிப்
பாகநாரியர் பற்றியதோளினன்.

(இ-ள்) தேகத்தினுடையந்தமாகமன்மதன்போலழகுள்ளவன் ஆதிசேடனைப்போல் தெளிந்தவிவேகத்தையுடையவன்பாகத்திலேபார்வதியையுடையசிவன்மேல்பக்தியுடையவன்பாகுபோல்மதுரமாகியசொற்களையுடையஸ்திரீகளைவிரும்பாநின்றதோளையுடையவன்-எ-று. (௪)

வானகத்திலு மண்ணிலுமெண்ணிம
வானகத்திலும் வைத்தபுகழினன்
கானகத்தொளி யார்சடைக்கண்ணிதன்
கானகத்தொளி யாமலைக்காப்பவன்.

(இ-ள்) தெய்வலோகத்திலும்பூமியிலும்எண்ணைப்பொருந்திய இமயபர்வதத்தினிடத்திலும்தன்கீர்த்தியைநாட்டினவன்சுவாமிதரிக்கின்றசடைக்காட்டினிடத்தில்பிரகாசிக்கின்றஆத்திமாலையினது வாசனையைத்தன்மனதிலேநினைத்துக்கொண்டுபூமியைக்காக்கின்றவன்-எ-று. (௫)

தங்களுயக னைத்தலைசூடிய
வெங்களுதாடித்தலையேத்தினன்
பொங்குநன்றியறிந்ததுபோற்றுவா
ரிங்கிவர்க்கிணையாவருமில்லையே.

(இ-ள்) தங்கள்குலத்துக்குதலைவனாகியசந்திரனைசிரசில்தரித்தவெங்கர்நாதரதுபாதங்களைதலையிலேவணங்கினவன் மிகுந்தநன்றியையறிந்துதைப்பாதுகாக்கின்றவர்களில்இவனுக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லை எ

பங்குனார்திரைமீதுமடப்புசழ்
வித்துவாரியிறைக்கின்றமேன்மைபோ
லத்துவாரியிலவாரினர்கல்கிய
முத்துவாரியிறைக்கின்றமேன்மைபோ.

(இ-ள்) நீணடபத்துத்திக்கிலுமபரவக்கீர்த்தியாகியவித்தைவாரியிறைக்கின்றதன்மைபோல் சங்கங்கள்தவழாநின்ற சமுத்திரத்தில் குளித்துவாரிவந்தவர்கள்கொடுத்தமுத்துகள் இறைந்துகிடக்காநின்ற மும்மைத்தையுடையவன்-எ-று. (எ)

ஆடறந்தவரசன்புகழ்க்கடல்—ஓடுகின்றகலங்களிரோட்டுதேர்
கூடுசெக்கரபவளக்கொடிகளே—நீடுதிக்கினாரீரின்மகிதரே.

(இ-ள்) வெற்றிபொருந்திய அரசனதுகீர்த்தியாகியகடலுக்குள் ஓடுகின்றகப்பலானது சூரியனுடையதேர்கூடியசெக்கரவானமே அக்கடலிற்படாநதபவளக்கொடிகள்நீண்டஎட்டுத்திக்கிலுமுள்ள மனிதர்களே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்குமீனமனிதர்-எ-று. (அ)

சசராசரமுநகளிப்பெயதவே
நசசுராவுலகாளுநலததினான்
கச்சராவுகழறபொலிகாலினான்
வச்சிராங்கதனென்றொருமன்னவன்,

(இ-ள்) அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகியஎல்லாவற்றையும்சந்தோஷத்தையடையவிஷத்தையுடையஆதிசேஷன் தாங்கிவுலகத்தையாளுகின்றநன்மையுடையவனாகச்சு அராவிய வீரகண்டாமணியைத்தரித்தகாலையுடையவன்வச்சிராங்கதபாண்டியனென்றொருவனிருந்தான-எ-று. (௯)

படையிற்றோற்றவரசரைப்பல்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்கைவியப்பதோ
கொடையிற்றோற்றிடுங்கொண்டலையுஞ்சிறை
யிடையிற்போட்டனனென்பதிருக்கவே.

(இ-ள்) அவன்யுத்தத்திலேதோற்றராசாக்களைச்சிறையிலே போட்டானென்கிறதென்ன ஆச்சரியம்தன்கொடைக்குத்தோற்ற மேகத்தையுஞ்சிறையிற்போட்டானென்பதிருக்கும்போது-எ-று, (௰)

நாட்டுமல்லரசனொருநாளிலே—வேட்டையாடவிருமபினனாகியே
மூட்டுசேனைகரிபரிமொய்த்திட—ஓட்டினான்பரியுத்தரதிக்கிலே

(இ-ள்) இப்படிசெயத்தைநாட்டியவச்சிராங்கதபாண்டியன்ஒருநாள் வேட்டையாடும்படியாகமனதிலெண்ணியானை குதிரைசேனைகள்சூழக் குதிரையைநடத்திக்கொண்டுஉத்தரதிக்கிலேநடந்தான்-எ-று. (௰௧)

துங்கவாம்பரிமீதிவன்தோன்றலு
[illegible]

திங்களின்குலச் செல்வனன்றஞ்சியே
யெங்குமோடி யிருட்கணமென்னவே.

(இ-ள்) சந்திரவம்சத்திற்பிறந்த அரசன்தாவுகின்ற சிவந்த குதிரையின்மீதேறினமாத்திரத்தில்சந்திரனைக்கண்ட விருட்கூட்டம்போல துதிக்கையையுடைய யானைக்கூட்டங்கள் அஞ்சியோடின-எ-று.

வீறுமாமபுலியின் குலமேன்மையான்
வீறும்புலியின் குலவிட்டினான்
ஞறிலொன்று கடமைகொண்டாள்பல
ஞறிலொன்று கடமைகொன்றனரே.

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய அம்புலியென்னும் பேருடைய சந்திரகுலத்திற்பிறந்த மேன்மையினாலே இருமாப்படைந்த அழகியபுலிகளைக்கொன்றான் ஆறிலொருகடமை வாங்கிக்கொண்டு ஆளகியவன் மார்க்கத்தில நேரிட்டகடமைமை மிருகங்களைகொன்றான்-எ-று. (௰௩)

சேரமானினந் தன்னைச்சிதைப்பவன
சேரமானினந்தன்னைச் சிதைத்தனன்
வாரமாய்கலைச் சங்கம்வளர்த்தவன்
மாரமாய்கலைச் சங்கம்வளைத்திட்டான்.

(இ-ள்) சேரமானென்னும பெயரையுடையசேரனது சேனையைச் செயிததவன் ஒருமிக்க மானினங்களைக்கொன்றான் அன்போடு ஆராய்கின்ற வித்தியாசங்கத்தை வளர்த்தவன் அனேககலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான்-எ-று. (௰௪)

சோனைபொனபத மாரிசொரிந்திடும்
யானைதேர்பரி யாண்முதலாகிய
தானையின்னிடத் தான்றனிவாசிமேற்
கானாவியைக் கண்டுதொடர்ந்தனன்.

(இ-ள்) சோனைவருஷம்போல் மதத்தைசொரிகின்றயானை தேர்குதிரை ஆள்இவர்கள்பின்னிட்டுப் போகத்தா னொருவனுக்குக் குதிரைமேற்கொண்டவனாகி ஒருபுனுகுபூனையைத்தொடர்ந்தான்-எ-று. (௰௫)

அந்தனுவிய கன்றருணாசலத்—துந்தியேவல மாய்விரைந்தோடலு
முந்திபிவாசி யதன்பின்முடுகினன்கந்தனுவிவிழுந்தது கண்முன்னே

(இ-ள்) அப்படிராசாவாலே துரத்தப்பட்ட புனுகுபூனையானது சீக்கிரத்திலே அருணாசலத்தைவலமாகச்சுற்றியோடின அளவில்வேகத்தோடுங்குதிரையைநடத்தினான் அந்தப்புனுகுபூனைவந்தகண் முன்னேவிழுந்தது-எ-று. (௰௬)

பச்சைநாவிப ருகினர்போல்விழுந்—தச்சனுவிதன் ஆகம்விடுத்தெழில்
விச்சைவேந்தா துதிக்கவிமானமே—லிச்சைமேனிகொண்டேகியெழுந்ததே.

(இ-ள்) நாவியாகியவிஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்கள் போல் விழுந்துபயத்தையுடையபுனுகுபூனைத்தன்தேகத்தைவிட்டுவித்தியாதரர் முதலானவர்கள்துதிக்க விமானத்தின்மேல்திவ்வியதேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டெழுந்தன-எ-று

மேவுமதுரை யரசன்விழுந்துட
மாவுமிழ்ந்து வாழ்வுதன்னைத்துறந்
தேவர்களெழுந்தாவு நக்கொண்டொரு
பூவிமானமே தேறிப்பொலிந்ததே.

(இ-ள்) அகஸ்மாத்தாய் மதுரைராசன் விழக்குதிரையானதுஇடறிவி ழுந்து தன்தேகத்தை தவிட்டுச்சித்திரகாரருக்கும்எழுதக்கூடாததிவ்விய ரூபத்தைப்பெற்று ஒருபுஷ்பகவிமானமும்ஏறிப்பிரகாசித்தது-எ-று.

கைவிலங்கலை யான்பரிக்காலின்விழக்
தவ்விலங்கை யரசனைப்போலவே
செவ்விலங்க லடியிற்றேம்பினன்
வெவ்விலங்குட னேடில்விழுவார்களே

(இ-ள்) யானைபோன்றவச்சிராங்கதபாண்டியன் குதிரைக்காலினாலுதி ல்விழுந்தஅந்தஇலங்காபுரி இராவணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினான் மிருகத்தின்பின்வோடினால் யார்தான்விழுவார்கள்-எ-று.

பாய்ந்தநாவி பரிப்பெயாபோய்ப்பழங்
காய்ந்திசாலி கலாதர்ப்பேர்படைத்
தாய்ந்தகண்போ டருவிபகணணராய்
மோய்ந்தணைந்து மகிட்சியின்மூழ்கினார்.

(இ-ள்) பாய்ந்துசொல்லாநின்ற குதிரைநாவியென்கிற பேர்போய்ப ழையகாந்திசாலி கலாதரனென்கிறபேரைபடைத்தவராகிமிகுந்தசினேக ராய் அருவிபோலக்கண்ணிலிருந்துசலம்வரநுவர்க்கொருவர் கட்டிய ணைத்துஉச்சிமோந்துசந்தோஷத்தில்முழுகினார்கள்-எ-று. (உ௰)

அன்னவீரர்க ளவ்விடைநின்றழி
யொன்னலர்க்கு முறுந்துயருற்றிடும்
மன்னர்மன்னவன் மறறிதுவந்தவா
றென்னவென்னவென் றேங்கியிரங்கினான்.

(இ-ள்) அந்தவீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன்சத்துருக்களுக் குவந்ததுக்கத்திலும் அதிகமாய்வருந்துகின்றபாண்டியன் இதுவந்தவ கையென்னவென்று இரங்கிவருத்தமுற்றான்-எ-று. (உக)

விஞ்சைமன்னர் விமானத்தராகியே
தஞ்சமில்லவன் றன்புடைசூழ்ந்துநீ
யஞ்சவெஞ்சலன் றங்கையமைத்தனர்
பஞ்சவன்மகிழ் வோடும்பகருவான்.

(இ-ள்) வித்தியாதரர்களாகியஅவ்விருவரும் விமானத்திலேறிக்கொ ண்டு தஞ்சமில்லாதபாண்டியனிடத்தில்வந்துநீபயப்படாதேபயப்படா தேயென்றுகையமர்த்தினார்கள் அப்போதுபாண்டியன்மிகவுஞ்சந்தோஷ த்தோடுசொல்லுவான்-எ-று. (உஉ)

நீதியாய்வரு நீரவரெத்துயர்
காதிகாரணயாதில்வருந்துயர்
போதுமாறேது பேதியுமென்றெவ்
வேதயோதக் கலாதரனோதுவான்.

(இ-ள்) நீதிபொருந்திய நீங்களிருவரும்யார்உங்களுக்குஇப்படி[illegible] துக்கசிறகுக்காரணமென்ன அதுபோலவுனக்குவிதத்தின,லேமோர்[illegible] ங்கஜென்றும்கேட்க கலாதரனென்பவன்சொல்லுவான்-எ-று. (௨௩)

வாய்ந்தசாலிமதுரையின்மன்னனே, ஏய்ந்தவிஞ்சையர்யாங்களிலன்[illegible] யர்,காந்திசாலிகலாதரனெனபெயா,ஆய்ந்தனைபினராய்விளையாடி[illegible]

(இ-ள்) செல்விளையாயின்றமதுரைக்கு அரசனேநாங்கள்ஒப்பற்ற[illegible] த்தியாதரர்கள இவன்பேர்காந்திசாலிஎன்போகலாதரன்நாங்களிருவரு[illegible] டமிருக்தசினேகராயவிளையாடிக்கொண்டிருந்தோம்-எ-று. (௨௪)

மாரவேளும்வசந்தனுமபோலவே, யாரவேபிரியாதுறைநாளிலே, சேரு ஆழ்வினைசென்றுதொடாங்கிட, மேருமால்வரைச்சாரலினமேவினும்.

(இ-ள) மன்மதனும்அவன்சினேகனுகியவசந்தனுமபோல ஒருவர்க் கொருவர்பிரியாமலவாசஞ்செயகிறநாளையிலேமுன்செய்தவூழ்வினைவந் தடையமகாமேருவின்சாரலிலேபோய்ச்சேர்ந்தோம்-எ-று. (௨௫)

கலிவிருத்தம் வேறுவண்ணம.

மாச்சரியமிககதூருவாசமுனிவாழு
மாச்சிரம்மேலருகி லத்தமுனிவோனே
நீர்ச்சொரியநெஞ்சுருகி நின்றமாமெல்லாம்
பூச்சொரியுநந்தவன மீதினிடைபுக்கோம்.

(இ-ள) கோபமிகுக்கதூருவாசரிஷிவாழானின்றஆச்சிரமத்தினருகி லேஅந்தரிஷிமனமுருகிகதணணீர்சொரியவளர்ந்தவிருட்சங்களெல்லா ம புஷ்பங்களைசொரிகின்ற நந்தவனத்திற்புகுந்தோம்-எ-று. (௨௬)

புக்கவனத்திற்சிறு புதற்களைமிதிததான்
மிக்கவினையேனுமதின் மென்மலாபறித்தென்
அக்கணமுணர்ந்துமுனி யங்கிவிழியாளே
கக்கவொளிமிக்கசடை கட்டவிழவந்தான்.

(இ-ள) அப்படிப்புகுந்தவனுகிய இநதகாந்திசாலி அங்குள்ளசிறுபுத ல்களைமிதிததான் மிகுநதவினையையுடைய நானும அதுகளிலிருக்கிற மென்மையாகியபுஷ்பங்களைப்பறிக்கேன் அந்தட்சணததிலேதூருவாச ரிஷிஅறிந்துவிழிகளாலேநெருப்புகளைக்கொட்டிக்கொணடு சடையவிழ் ந்துவிழக்கோபித்துவந்தார்,எ-று. (௨௭)

முத்துமணியாமென முகத்தினில்வியர்ப்ப
வித்துமமின்னைத்தனைய மெல்லிதழ்துடிப்ப
வுத்தரியமவிழவதை யடிக்கடியுயர்ததிச்
சித்திரவழற்பொறி தெறிக்கவிவைசொன்னன்,

(இ-ள) முத்துகள்போல் முகத்தில்வேர்வையுண்டாகவும் பவளம் போன்றமேன்மையாகிபஇதழ்துடிக்கவும்நழுவியபோகின்ற வஸ்திரத் தையடிககடிஉயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்பொறிதெறிக் கஇவைகளைச்சொன்னார்-எ-று. (௨௮)

செந்தபனர்தங்கதிர் வாராதுசிறுகாலு
நந்துமருகாவுமொரு காலுமிலைகண்ணு
[illegible]
[illegible]

(இ-ள்) சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடையபாதத்திலேவரக் கூடாது தென்றற்காற்றுமவன்கேளும்படி நயோதும் இந்தவனத்தைய டையாதுகள் இல்லையுதிராதுவாடாதுநாசத்தையடையாது இந்தவனத்தில் ஒருவர்வருகிறதற்குமெளிதோ-எ-று (உகூ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேவினூர்க்கினியபூசைக் கணிமலர்செலுத்துங்காலில்
பாவிகாள்புகுந்தென்கோபக் கனலிடைபஞ்சதாரீ
மேவியதுரங்கமாதென் றிவர்க்குமாவிடத்தையீந்தா
னவியாய்ப்பிறப்பாயென்றானணமலர்பறித்தவென்னை

(இ-ள்) ரிஷபவாகனராகியசிவனுக்குஇனிமையாகியபூசைக்குச்சாத் துமவஷ்பங்களபொருந்தியசாலையில்பாவிகளேநீங்களபுகுந்துஎன்னுடை யகோபமாகியநெருப்பினிடத்திலேஅகப்பட்டபஞ்சாரீகள் குதிரையா ய்ப்போவென்று விஷம்போல் இந்தகாந்தசாலிக்குசசாபத்தைக்கொடுத் தார்புஷ்பம்பறித்தவென்னைப்புனுகுபூனையாயப்போவென்று சபித்தார் தாருவாசரிஷி-எ-று. (௩௦)

கோபமேதவமதாகப் பலித்திடுங்கொடியோனிட்ட
சாபமேலவர்மேனாங்க ளிருவருந்தளர்ந்துஞான
தீபமேயருளேயனைபர் செல்வமேயெனச்சென்றேத்திப்
பாவமேலிடுமிச்சாப மொழியுநாள்பகாதியென்றோம்.

(இ-ள்) கோபமேதவசாகப்பலித்தபொல்லாத ரிஷியிட்டசாபம் எங்க ள்மேலவராநாங்களிருவருந் தளர்ச்சியடைந்து ஞானவிளக்கேகிருபை யேபத்தருடையசெல்வமேயென்றுவணங்கிபாவமுண்டானதினாலே எங்களமேலவந்தசாபம ஒழியுநாள்எல்லைகுச்சொல்லுமென்றுகேட டோம-எ-று, (௩௧)

முனிவதுதவிர்ந்தசாப முனிவனுமொழிவானிந்த
தனிவருஞ்சாபஞ்சோண சலதினைவலஞ்செய்தாற்போம்
மணிதருஞ்சுரரும்போற்று மலைவலம்புரிகைதானு
மினிமையாமபாணடிகாட்டி னிறைவனுமெய்துமென்றார்

(இ-ள்) தாருவாசரிஷிக்குக்கோபமநீங்கினானிட்ட இந்தபர்றசா பமானது திருவண்ணாமலையைவலமாகவந்தாய்போதும்மனிதருமதேவ ருமவணங்குகிற அந்தமலையைப பிரதக்ஷணஞ்செய்தல்சிறந்தபாண்டிய தேசத்துராசாவினாலே கிடைக்குமெனறாா-எ-று, (௩௨)

என்றொருகதையுஞ்சொல்வா னெரியமுற்கிரியதாக
நின்றவெண்பிறையவர்முன்னா ளெடு* வனக்கடவினீந்த
மன்றல்சேர்கனியைதன்சே யிருவரும்வருந்திக்கேட்க
வின்றுலகனைத்துஞ்சூழ்தோர்களிப்பனன்றிறையுஞ்சொன்னார்

(இ-ள்) இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ்சொல்லுவார அக்கினிமலையா கி நின்றஸ்வாமியானவர்முன்னேவனக்கடவுள்கொடுத்த வாசனைபொரு ந்தியமாம்பழத்தை தம்முடைய பிள்ளைகளாகியவிநாயகர் சுப்பிரமணிய ர்இருவரும்வருந்திகேட்க இன்றைக்குள்உலகமுழுதுஞ்சுற்றி வந்தவர்க் கு இந்தப்பழங் கொடுக்கிறேனென்றுசொன்னார்-எ-று. (௩௩)

* வனக்கடவுளென்பது—வருணபகவான்.

கற்றனுமயிலிலேறிக் கடலுலகனைத்துஞ்சூழ
முந்தினான்கரியவானை முகத்தவனெழுந்தெலலோர்க்கும்
தந்தையார்தனதுதாதை தனைவலம்புரியத்தந்தை
மைந்தனைதழுவிவேண்டும் வரத்துடனேகனியுமீந்தான்

(இ-ள்) சுப்பிரமணியாமயிலவாகனத்திலேறிகொண்டு சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதுஞ்சுற்றிவைத்தார் யானைமுகத்தையுடையவிக்கினேசுவரர் எழுந்திருந்துசுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார் அவரைச்சுற்றினால் உலகத்தைச்சுற்றிவருதலெல்லாருக்குமென்றஎல்லார்க்குந்தகப்பனாகிய தன்னுடையதகப்பனைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தார் சுவாமிமகனைத்தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவரங்களும் பழமுங்கொடுத்தார் எ-று. (கூ௪)

மேவினன்கடிதுமேவிக் கனிதானினவத்தமமைக
காவினுலவலமாயிந்தக் கரிமுகன்வந்தானேழு
தாலமேவலஞ்செய்தாலும பலபலதவஞ்செயதாலும
பாலகாநமைசசூழ்தெய்வப் பலத்திலுக்கிணையோபாரக்கில்.

(இ-ள்) சுப்பிரமணியர்சீக்கிரத்தில்பூமியைச்சுற்றிவந்துபழங்கேட்கச்சுவாமிநம்மைவிக்கினேசுரன் காலாலநடந்துவந்தான்மேழுலகத்தையும் வலஞ்செயதாலும்பலபலவாகியதவத்தைச்செய்தாலும் மகனே நம்மைச சுற்றிவருமபலனுக்குச் சமானமாகுமோ பார்க்குமிடத்தில் எ-று. (கூ௫)

செமமலையுருவனம்மைத் தினமவலமபுரிந்தோரவேதனை
தம்மிலுமதிகமாயோன் றனககுமேலவர்கமடாரகளி
லுமமிலுமதிகரித்த வனைமயிலுமதிகாரமைந்தர
எம்மிலுமதகமென்றோ னெலலாக்குமேலதிகமானோன்.

(இ-ள்) சிவப்பாகியமலையுருவாகியநம்மைதினம்வலமவருகிறவர்கள்பிரமாவிலுமதிகராவார் விஷ்ணுவிலுமதிகராவார்பார்க்கில் உமையிடத்திலுமதிகராவர்பார்க்கிலுமதிகராவார் மகனேநம்மைப்பார்க்கிலுமதிகராவானனானாரஎலலாக்குமேலாகியசிவன் எ-று. (கூ௬)

மாசிலாநமதுமேனி வளைதலாகமார்தாமும்
பூசனைபுரியமாட்டா ரமைவலமபுரிந்தபேருங்
காசையாயளிக்கும்பூசை நமக்கினிதளிக்குமபூசை
கூசுமாரிழைத்ததீங்கு நமைசசெயுநகொடுமையாகும.

(இ-ள்) குற்றமிலலாதநமதுஉருவமாகியஅநதமலைசுற்றிவர்கள் நம்பூசைபணணமாட்டார்கள் அதைவலமாகசுற்றிவர்தலுக்குஆசையவேசெய்கிறபூசைநமக்குஇனிதாகசசெய்கிறபூசையேயாகும் அவர்களுக்குகூசுமபடிசெயததீமையேயாகுமென்றுசுவாமிசுபபிரமணியருக்கு அருளினார் எ-று. (கூ௭)

என்பதுமொழிந்தானத்த னெனச்சொலிமுனிவன்போனான்
பின்பகலைபடியேநானி புரவியாம்பிறந்தேனென்று
தெனபுவியுடையாய்நின்னாற் றிருமலைவலமபெற்றே
மின்பொலிபழையகோலம படைத்தெழுதில்விமானத்தானேம்.

(இ-ள்) இந்தப்பிரகாரமசுவாமிசொன்னாரென்றுதுருவாசரிஷிசொல்லிவிட்டுபபோனார் பின்புஅந்தபபடிகுதிரையாகவுமநானாகவும்பிறந்தோமஇமமைக்குப்பாண்டியதேசத்தையுடையராசனேஉன்னாலே

இத்தட்டணஞ்செய்கோம்பினைல்போல் பிரதியாவிற்றப்
பத்தைப்பெற்று விமானத்திலேறினவர் களா(ம்)-எ-று (௫௮)

ஏற்கன்றமவாவிதுன்பா லிடுக்கணைவந்தடுத்தநிக்க
வெவணைலவரையமாலின் மிசைவலம்வருகையாலே
பொலவியதனும்பூசை புரிகவிடும்போமெனறேத்திப்
தங்களூர்ப்புகுந்தாராகாதி சாலிருந்தாலுமாக

(இ-ள்) எங்களுடையசரித்திரம இது அகக்கினிசொரூபமாகிய இந்தம
லையைக்காலிலேவலஞ்செய்யாமலகுதிரையிலேரிவலஞ்செயதபடியி
னாலேனகளுக்குத்துன்பமவந்துசம்பவித்தது அதுவும் சவாமியைப்பூசை
செய்தறபோமென்றுசொல்லிக்காங்கிசாலியுங்கலாதரனுந் தங்களூருக்கு
போனார்கள்-எ-று ௫௯

வெற்றும்பரியுந்தேரும் வீரருஞ்சிவடுராடிச்
சூழமதகரிகளோடுஞ் சூழ்ந்தனர்துயரந்தீர்த்தான்
தாழையின்கமுகொடு தவளவாங்கதிரைத்தீண்டும்
வாழையுநகரு மபின்சாற்றின் வளர்ந்திடும்வையைநாடான்

(இ-ள்) அதன்பின்புயானையுங்குதிரையுந்தேரும்காலாள்களும அடிப
ற்றிக்கொண்டுமந்திரிகளுடனே இராசாவைச்சுற்றிக்கொண்டார்கள் அப்
பொழுதுவிசனமநீங்கினனதென்னமரங்களுங்கமுகுவாழையுஞ்சந்திரனை
த்தடவுமவாழைமரங்களும் கரும்பின்சாற்றிலேவளர்ந்திடும பாண்டிய
தேசத்துக்குராசனாகியவச்சிராங்கதபாண்டியன்-எ-று (௬௰)

அரதனாகதனைமந்தன் யனைக்கடிதழைப்பித்தாகி
மரதனுமெனவிப்பாரைப் புரவெனப்பகர்ந்தான்சில
விரதனாகதனைக்கேளா வதனமுனமவிடைபெற்றனே
யிரதனுமருக்குஞ்சூழப் பதிபுகுந்திறைமைசெய்தான்

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியன்றன்பிள்ளையாகியரத்தினாங்கதபாண்
டியனைச்சீக்கிரத்தில்வரவழைத்துமுன்னலாமதுவமிசத்திற் பிரபலனாயி
ருந்தபாரதன்போல இராசியத்தைக்காப்பாற்றென்றுசொனனான் அந்தவா
ர்த்தையைக்கேட்பதற்குமுன்னமேவிடைபெற்றுக்கொண்டுமகனானவன்
ஆனைதேர்முதலாகியசேனைகள்சூழமதுரைக்குப்போயராச்சியபரிபால
னஞ்செய்தான்-எ-று (௬௧)

மூலநாயினுலிறையின்வந்த கனகமுமுத்துந்தெவ்வார்
திரையினுலளந்தபொன்னுந் தினந்தொறுங்களிற்றின்மேலே
இறைவனுந்தனதுகாதைக் கனிகதிடவிறைவன்வேணிப்
பிறையினுற்கினியபூசை திருப்பணிபெறுதனுசெய்தான்

(இ-ள்) நியாயமாகபூமிலோருகடமைகொண்டதிரவியமுமகடலிற்கு
ளித்துவாரிக்கமுத்துக்களுமசத்துருக்களால் திறைவிட்டபொன்னும்
இறைச்சோரும் ஆனையின்மேலேற்றிஅரசனாகியதன்தகப்பனுக்குஅனு
பவிக்கவச்சிராங்கதபாண்டியன்சடையில்சந்திரனைத்தரித்தசுவாமிக்குநி
னமையாகியபூசைதிருப்பணிபெரிதாகச்செய்தான்-எ-று (௬௨)

செய்தபின்றவமதாகி கவுதமர்சிரமத்தோர்பு
வெய்திமன்னவனை யேற்றிமைப்பராதிக்கு

முதலுறுபவமறுறகணைபாய் மலைவளர்ந்தசெய்புனைந்தக்
கைதவர்கெதிரேவந்தான் கைதவற்கெதிரேவாரான்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரருக்குத்திருப்பணியும் பூசைமுதலானவை கள்சிறப்பாகநடக்கப்பின்பு தவஞ்செய்கிறதற்குவிநாயகருடைய ஆசிரமத்திலொருபக்கத்திற்சேர்ந்து பன்னகசாலைகட்டிக்கம்பூ... த்தைத்தரிக்காநின்றநீலகண்டத்தையுடைய சுவாமிக்குஅன்பாகப்பிர தட்சணஞ்செய்கின்றநாளிலகைதவனாகியபாண்டியனுக்கெதிரேதோன்றி னார்வஞ்சமபொருந்தியமனத்தையுடையவர்களெதிரே வாராதபரமசிவ ன்-எ-று. (௪௮)

அணிச்சிறுபிறையும்போத வருள்பொழிவிழியுநீல
மணிக்களமிடறுநாலு புயங்களுமலர்க்கைமானுங்
கணிச்சியின்விடையின்மீதி லிருப்பதுங்கண்டெனபாவப்
பிணிச்சிறைவிடுப்பதென்றோவெனச்சொலிபெரிதுந்தாழ்ந்தான்

(இ-ள்) அழகுபொருந்திய சிறியசந்திரனையும்மிகவும்கருணைபொ ழியாநின்றகண்களையுமநீலமணிபோல் பிரகாசியாநின்ற கண்டத்தையு ம்நான்குகைகளுமபுஷ்பமபோன்றகையில் மானுமழுவையு முடையவராகி ரிஷபவாகனத்தின்மேலிருப்பதுபார்த்து என்னுடையபாவம்பிணிப்பு என்னைவிடுவதுஎன்றைக்கோவென்றுசொல்லிமிகவும்பாண்டியன் வண ங்கினான்-எ-று. (௪௯)

வேறு-அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்ணாமலையுடையாய்மழவிடையாயணிசடைசேர்
தண்ணாமலையுடையா யுமையுடையாய்நுதலதழுவுங்
கண்ணாமலையுடையா வினைகடவாரறிவரிதற்
கொண்ணாமலையுடையா யுமையுண்ணாமுலைதலைவா.

(இ-ள்) அண்ணாமலையென்னும்பெயரையுடையதுஇளமையாகிய ரிஷ பவாகனத்தையுடையவரே அழகுபொருந்தியசடையிலேகுளிர்ச்சிபொ ருந்தியகங்கையையுடையவரே உமையவளைப்பாட்கொள்ள உடையவரேநெற்றி யிற்கண்ணுடையவரேபாவிகளறியப்படாதகைலாயத்திலிருக்கின்றவரே உண்ணாமுலையாகியபார்வதியினதுதலைவரே எ-று. (௫௦)

மையாகியவினைதேனுனை யொருமாவினில்வலமாய்ச்
செய்யாததுசெய்தேனிதுநீதென்றுரைசெய்தான்
பொய்யாதவன்மொழிகின்றது கண்டேயருள்பொழியுங்
கையானனமுடையான்மழவிடையானிவையருள்வான்.

(இ-ள்) தீவினையையுடையவனாகியநான்உம்மை ஒருகுதிரையிலேற் றிவலமாகவந்துநான்செய்யத்தகாதகாரியம் செய்தபடியினாலே பொறுத் தருளவேண்டுமென்றுபொய்யில்லாதபாண்டியனசொல்ல அதைக்கேட் டுகிருபையுண்டாகியிளமைபொருந்தியரிஷபவாகனராகிய ஐந்துதிருமு கத்தையுடையபரமசிவன்அருளிச்செய்தார்-எ-று. (௫௧)

மன்னுமகபதிநீயெமைமதியாதொருகுலிச்
மன்னுள்விடவுற்றுயிரினியதனுவேகார்வடிவா
யின்னுதனபெற்றுயினியிமையோர்பதியாய்ப்
பொன்னுடைலையென்றேவரமொழிந் தேகினடைந்தீர்தா.

(இ-ள்) வச்சிராங்கதபாண்டியனே நீ பூருவசென்மத்தில் தேவேந்திரனா
யிருந்தாய் அந்நாளில் நம்மை அலட்சியஞ்செய்து வச்சிராயுதத்தை நம்
மேல்பிரயோகஞ்செய்தாய் அதனாலே பூமியிலே மனிதனாகப்பிறந்து நான்
பக்ஷத்தையடைந்தாய் அதன்பின்பு நம்மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினாலே
மீளவுந்தேவர்களுக்கு அதிபதியாகத் தேவலோகத்துக்குப்போவென்றுவர ௬௭
ங்கொடுத்துசுவாமிமறைந்தார்-எ-று

அருணைப்பதிவளமிப்படி யருணாபுரிசினவோ
மரணத்துகளடையாசிவன் வடிவாகுவரென்றான்
கருணைக்கொருகடலேபர கதிபெற்றனமென்றே
சரணத்திடைபணிந்தார்நமனைவாட்டியதவத்தோன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தின் வளமிப்படி இத்தஸ்தலத்தை நினைப்பவர்கள்
மரணதுன்பத்தைப்பொருந்தாமல் சிவனுடையரூபம் பெறுவார்களென்
று மகேசுவரர்சொல்லயமன்வாடும்படியாகச்செய்த தவத்தையுடைய
மார்க்கண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுத்திரமானவரே உமதாலேபரகதிய
டைந்தேனென்றுபாதத்திலேவணங்கினார்-எ-று ௬௮

இக்காதையின்பொருளானதோரெழுத்தாயினுந்தெளிந்தோர்
தக்காருடன்படித்தோர்சிவசாயுச்சியம்பெறுவார்
முக்காலமுமிதுகற்றவர் வினவிப்பொருண்முடிப்பார்
புக்கார்சிவகதியென்பது புதுமைப்பொருளன்றே

(இ-ள்) இக்கதையில் ஒருஎழுத்தினது பொருளாயினும் அறிந்தோ
ர்களும்பெரியோர்களோடுபடித்தவர்களும்சிவசாயுச்சியமடைந்தனர் தி
ரிகாலத்திலுமிதுகற்றவர்கள் இதின் அருத்தத்தைக்கேட்டு முடிப்பார்க
ள்சிவகதியிற்சேர்வார்களென்பது எ-று ௬௯

ஆறாவது வச்சிராங்கதபாண்டியன் சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௬௬௯

இதனுள்
சகலருக்குந் தெ
ரிவிப்பதியாதெனில்
இந்தவச்சிராங்கதபாண்டி
யன்சருக்கம்ஆனவுடன்வல்லா
ளமகாராசன்சருக்கம் இருக்கவேண்
டியதைஇதுவரையில்அச்சிடாமலிருந்த
மையால்இப்போதுமேற்படிவல்லாளமகாராஜ
ன்சருக்கத்தைபற்பலஏட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டுபி
ழையறச்சீர்திருத்திஅச்சிட்டிருக்கின்றோம்வே
ண்டியவர்கள்மேற்படிவல்லாளமகாராசா
ன்சருக்கஞ்சேர்ந்தஅருணாசலபுரா
ணத்தைவாங்கிப்பார்வையிட்டு
புண்ணியவான்கள்மனமகி
ழ்ந்துஆனந்திக்கும்ப
டிமிகவுங்கோரு
கின்றோம்.

எழாவது,

நீர்த்தச்சருக்கம்.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செருமலையுங்களிற்றுமுகப் பிள்ளையாருபதம்போற்றித் திறையான்மூத்த, கருமலையுமொருமலையுந்தொலைத்தமலைக்கிழவனிரு சரணம்போற்றிப், பொருமலையு மிரகலையு மடியாருக் கொழிக்கவமுற்பொருப்பாயநின்மேயன், கருமலையுஞ்செம்மலையும் பச்சைமலை மடந்தையையுமுகருத்துடசோபபாம்.

(இ-ள்) யுத்தஞ்செய்யத்தக்கயானையினதுமுகத்தையுடையபிள்ளையாரது இரணடுபாதங்களையும்வணங்கி அலைகளாலே முத்துக்களைக்கொழிக்குஞ்சமுத்திரத்தையும கிரவுஞ்சமென்னுமலையையும அழித்தசுப்பிரமணியரது பாதங்களைவணங்கித் துன்பத்தையுஞ் சோர்தலையும் அடியார்களுக்குழிக்க அநாகினிமலையாகநின்றஎன்னுடையபிறவியைக்கொடுக்குஞ்சிவனையும்மரகதநிறம்பொருந்தியபார்வதியையுமனதிற்சேர்ப்பா [ம்

கலிவிருத்தம்.

தேங்குமன்பிற்சிவபுராணந்தனி, லோங்குருத்திர சங்கிதையோதினேன், பாங்கிலிங்கபுராணப்பரப்பினு, மீங்கடிந்தபடியுமியம்புவேன்,

(இ-ள்) பெருகிய அன்பினாலேசிவபுராணத்தில்உயர்ந்திருக்கின்ற உருத்திரசங்கிதையைமுன்சொன்னேன், பெருமையாகிய இலிங்கபுராணப்பரப்பிலேஈனறிந்ததன்மையுஞ்சொலவேன் எ-று. (க)

ஆதிவேதனருளச்சனகனும், வேதம்வல்லவியாசனுக்கீந்தனன், சூதனுக்கவனசொல்லினன்சூதனு, மேதமற்றவிருடியர்க்கீதனன்.

(இ-ள்) ஆதியிலேபிரமாஜனகரிஷிக்குச்சொல்ல ஜனகர் வேதவியாசருக்குச்சொல்ல வேதவியாசர் சூதரிஷிக்குச்சொன்னார் சூதருமகுற்றமற்றநைமிசாரணியத்துரிஷிகளுக்குச்சொன்னார்-எ-று, (உ)

வன்னிமாமலைகதோற்றமும்வான்மலைக், கன்னிபாகங்கலந்ததுமுன்னமே, சொன்னதாதலினுங்கொழித்தனன், பின்னருள்ள கதைசிலபேசுவோம்.

(இ-ள்) அக்கினிமலையானது தோன்றினதும்பெருமைபொருந்திய மலைப்பெண்ணுமையார்வதி சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும் முன்னமேசொன்னபடியினாலேயாகுந்தக்கிப்பின்னுண்டாகிய சிலசரித்திரங்களைச்சொல்லுவோம் எ-று.

தீர்த்தமுமதிற்செய்தருமங்களும், வாய்த்தவெற்பின்வலமுமியின் கழும், மேதகுடாதலெய்துமிகழ்ச்சியும், பார்த்தான்பொருள் கொண்டவர்பாவமும்.

(இ-ள்) தீர்த்தங்களின்மகிமையும் அதிற்செய்யப்பட்ட தர்மங்களும்கிரிப்பிரதக்ஷணத்தின்மகிமையும் இவ்விடமகத்துவமும் சுவாமியை வணங்காதவர் அடையும் இகழும்அவரடைந்தஇகழ்ச்சியைப்பார்த்துச்சுவாமியினதுபொருளை அபகரித்தவர்களுக்குவருங்கொடும்பாவமும். எ-று

பந்தமாயுறியாதுசெய்பாவமுஞ், சிந்தையாறவறிந்துசெய் தீமையுமாமுந்தையோர்களொழித்தமுறைமையு, மெந்தைகாணமகிழ்வுமியம்புவே

(இ-ள்) பந்தவசமாய் அறியாமற்செய்த பாவமும்மனதாரஅறிந்துசெய்தபாவமும் முற்காலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்தபாவத்தைத்தீர்த்துக்கொண்டமுறைமையுமசுவாமியினால்மகிழ்ச்சியடைந்தபுழுகுபூனையின்செய்கையுஞ்சொல்லுகின்றன்-எ-று. (௭)

வேறு-அறுசீரடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

விரும்பில்கோதமனுறிசன் றிருமுனேவேள்விநாட்டத்
திரும்பொலிசடையோன்றன்னுற் செனித்திருமறையோனெங்கு
உருப்பொலிகனலோனென்ன வுத்தமனவனைநோக்கிப்
பொருப்பிறையவனைப்பூசை புரியெனபுகழ்ந்துசொன்னான்.

(இ-ள்) உலகத்துஆசையில்லாதகௌதமரிஷி சுவாமியின்சந்நிதிமுன்னமேவேள்வியொன்றுசெய்கிறதற்குயத்தனித்துஅக்கினிவளாக்கஅழகுபொருந்தியசடையையுடைய அந்தச்சுவாமியின் கிருபையால்முன்னமேதோன்றியிருக்கிறசிலபிராமணன் அந்தயாகத்தில் அக்கினிசொரூபம்போலப்பிறந்தார் அவனைப்பார்த்துக்கிரிரூபமாகிவிளங்கிய அருணாசலேசுரரைப்பூசைசெய்யென்றுபுகழ்ச்சியாகஉபசாரஞ்சொன்னார்.

மற்றுமேழ்தருப்பைதீயி லிடுதலுமலர்மாதென்னக்
கறைமையுங்குழல்மின்னாரு முதித்தனர்கணிகைமாராய்
நிற்றலுமிறைவர்முன்னே நிருத்தமேபுரியுமென்று
ளற்றடம்பல்வுங்கண்டு நகரமுஞ்சிறப்புஞ்செய்தார.

(இ-ள்) அதன்பின்புகௌதமர் ஏழுதருப்பையெடுத்துக் குண்டத்தின் அக்கினியிலேபோட்டஅளவில் இலட்சுமிபோலக்கறுப்பாயிருக்கின்றகூந்தலையடைய ஏழுபெண்கள் தேவதாசிகளாகப் பிறந்தார்கள் அவர்களைப்பார்த்துநீங்களசுவாமியின்சந்நிதியிலேநாட்டியஞ்செய்துவாருங்களென்றார் அவர்கள்நன்மையாகியதடாகங்கள்பலவுண்டாக்கிஊரைச்சிறப்புசெய்தார்கள்-எ-று. (௮)

மந்திரம்பரவும்வேந்திமலைதனக்கடுத்தகீழ்பா; லிந்திரதசிமுண்டாந்த லிந்திரன்முதலேகண்ட, தந்தரத்தமரர்காமுடதிற்றின மூழ்கலாலே சந்தனக்குழம்புநாறு மணக்குளமைக்கருவின்மாலே,

(இ-ள்) தேவர்கண்மந்திரங்களாலேதோத்திரம்பண்ணப்பட்ட அருணகிரியலைக்கு அடுத்தகிழக்குத்திக்கில் இந்திரதடாகமென்றொன்றுண்டு அதைத் தேவேந்திரன் முன்னுண்டாக்கினது தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அணிந்திருக்கும் புழுகு சந்தனக்குழம்பின்வாசனையும் கற்பகபுஷ்பத்தின் மாலையினுடைய வாசனை மணக்கும் எ-று. (௯)

பரமமாமதிற்றைப்பூசம் படிந்தொழிற்பரிந்திற்கோடி
பிரமபாதகம்போமென்றா லதின்மபேசலாமோ
சுராபதிமுழுகிமுன்னே தொடர்ந்ததீவினைகடீர்ந்தா
னிரவியுள்ளளவும்வாழ விமையவருலகம்பெற்றான்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்திய அந்தத்தேவேந்திரதீர்த்தத்திலேதைப்பூசத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைலாசம்ஆஸமனஞ்செய்தால்கோடிப்பிரமஹத்திதோஷம்போமென்றால் அதன்பெருமையைப்பேசக்கூடுமோ தேவேந்திரன்முன்பு அதிலமுழ்கித்தன்னைப்பற்றியதீவினைகளைத்தீர்த்துக்கொண்டு சூரியனுள்ளளவும்வாழத்தேவலோகத்தையும்பெற்றான்.

அங்கிகைபெயரத்தீர்த்த திருவணாமலைதன்கீழ்பால்
பொங்கியபத்தவினிமாத திங்கட்பூரணையின்முழ்கில்
செங்கயற்கருங்கட்செவ்வாய் திருந்திழையவராலுந்து
தங்கியவினையுந்தீருந் தருமமுந்தவமுஞ்சாரும்.

(இ-ள்) அருணாசலத்துக்குத் தென்கிழக்கில் அக்கினிதீர்த்தமென்றொன்றுண்டு அதிலே பங்குனிமாதம் பௌர்ணமியில் முழுகினால் செம்பொருந்தியமீன்போன்ற கரியகண்களையும் சிவப்பாகியவாயையுமுடையமாதர்களாலே வந்துபொருந்தியபாவமுந்தீரும் தருமமுந்தவமுஞ்சேரும்.

ஒன்னிமுனொருநாளேழு மறைக்குலமுனிவர்தாரந்
தன்னியமட்டந்தைமாரை விருப்பத்தின்சுவாகையந்த
மன்னியவடிவமாகப் புணர்ந்துமேற்பட்டபாவந்
தன்னைத்தானகண்டவந்தக் கடத்திலாடிநாசஞ்செய்தான்

(இ-ள்) அக்கினிதேவன்முன் ஒருநாளவேதமுணர்ந்த ஏழுமுனிவர்களுடைய பத்தினிகளைவிரும்ப அதைத்தனது பெண்சாதியாகிய சுவாகாதேவிபெண்பவளறிந்து அந்தஸ்திரீகள் ரூபத்தைத்தானெடுக்கப்புணர்ந்து மேலேவினைத்தபாவத்தைத் தீர்க்கத்தன்றாலே உண்டாக்கப்பட்ட அந்தத்தடாகத்திலே ஸ்நானஞ்செய்துபாவத்தைப்போக்கிக்கொண்டான்-எ-று.

தென்றிசைதீர்த்த மூளத்திறசெறிந்துமுழ்கி, பொன்றிகள்வடிவமாகு மூடர்ப்பணியிடப்பட்டோம், தென்றியிற்காலன்முன்னாள் விதிப்படை தொடரவேளி, குன்றியசாபந்தீர்த்த காதலிடைக்குளித்துமாதோ

(இ-ள்) பின்னும் அருணமலைக்குத் தென்பக்கத்தில் யமதீர்த்தமொன்றிருக்கின்றது அதில் அடைந்துமுழுகினால் உடல்பொன்வடிவமாகும் பேய்கள் சூழ்ந்த வினைப்பாதிப்பாம் வெற்றிபொருந்திய பிரமாவினது ஆயுதந்தொடாத சேனைகளின்மனதை யமனானவன் அதில்முழுகித் தீர்த்துக்கொண்டான்-எ-று. (௧௧)

தீக்கிருநிருதிதீர்த்த முளதுமேனிருதிகோணத்
தாகைதின்முழுகிஞருக்கும்புஞ்மையனைத்துந்தீரும்

துறையுமத்தடத்தின் மூழ்கி யுருகியேனிருவிருக்கி
வீங்கியகனற்கட்பேழ்வாய் யலகையைவிசயமபெற்றான்.

(இ-ள்) நிருதிதீர்த்தமென்று திருமுலையிலிருக்கி றது அதில்முழுகினவர்களுக்கு அரியபகைகளெல்லாந்தீரும் உயர்ந்த அந்தத்தீர்த்தத்தில் முன்னேமுழுகின பலத்தினாலே நிருதியானவன் அக்கினிபோன்றகண்களையும் ஆழமாகியவாயையுமுடைய பேயைத்த னவசமாக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (கசு)

வசையறுமலைக்குமேல்பால் வளம்பெறுவருணதீர்த்த
மசைபெறவதனின்மூழ்கிற்கிரகமொன்பானுநலமும்
இசைபெறக்கிரகமெல்லா முழுகிமவ்விடத்தில்வாயு
திசையினறபவனதீர்த்த முழுகிலெத்துயரந்தீரும்.

(இ-ள்) குற்றமற்றஅருணகிரிக்குமேற்குதிசையிலே ளம்பொருந்திய வருணதீர்த்தமொன்றுண்டு ஆசையுண்டாக அதிலேமுழுகினால்நவக்கி ரகங்களும் நன்மையைக்கொடுக்கும்அந்தஅக்கினிபதுமேற்கு அதிலேதங் களிஷ்டத்தையடைய மூழ்குவார்கள் வாயுதீர்த்தமொன்றுண்டு அதிலேமுழுகினால் எல்லாத்துன்பமுந்தீரும்-எ-று. (கஎ)

வடதிசைக்குபேரதீர்த்த முழுகினாவறுமைபோகத்
தடமதிற்குணபாலீசன தத்துவாசமைத்ததீர்த்தம்
புடைசெறந்ததனின்மூழ்கிற் புலையநிக்கடையரோனு
மடைவுடன்வருணனாகி லதிகமாயரனைச்சேர்வார்.

(இ-ள்) வடக்குதிக்கிலே குபேரதீர்த்தமொன்றுண்டு அதில் முழுகினவர்களுடைய தரித்திரம் நீங்கிப்போம் அதற்குகிழக்கு ஈசானியத்திக்கிலே அக்கினிதேவர்களாலே உண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தம் இருக்கின்றது அதில்முழுகினால் நீசனாகப்பாதகிலும் இழிந்தவராயி ருந்தாலும் பெருமையோ நான்குவருணத்திலு மதிகமாகிய பரமசிவனை ச்சேருவார்கள்-எ-று (கஅ)

அந்தகத்தடத்திற் றென்பாலகத்தியத்தீர் முண்டங்கே
முந்தியகன்னிமாத மூழ்கியுடகொண்டோர்கள்
சந்திரவதனகண்டார் தமிழ்க்கவிக்கரசராவார்
செந்திருமயிலுங்கலைவிச் செல்வியுஞ்சேருமென்றே

(இ-ள்) முன்னேதற்காகச்சொன்ன யமதீர்த்தத்துக்குத்தெற்காக அக ஸ்தியர் தீர்த்தமொன்றுண்டு அதிற் புரட்டாசிமாதத்திலமுழுகி இருகை கூலம் உட்கொண்டபேர்களுடையசந்திரனைபோகத்துதகையைப்பார்த்த வர்கள் தமிழிற்சிறந்தவர்களாவார்கள் இலட்சுமியும்சரஸ்வதியும் அவ ரிடத்திற்சேர்ந்திருப்பார்கள்-எ-று

தவபதிதடத்தைச்சேர வதிஷ்டனார்தடமுண்டந்த
முனிவனைப்பசியிலமூழ்கி முனிவரிற்றலைமைபொருந்
சனையதின்மூழ்கினோர்கட் கசமுஞ்செங்கைநெல்லி
கனியெனவிளங்குபாவக் கூலதுங்கடப்பரனறே

(இ-ள்) முன்சொன்ன குபேரதீர்த்தத்துக்குமேல் வசிஷ்ட தீர்த்த மொன்றுண்டு அதில்வசிஷ்டர் தவம்பண்ணினத்தில் முழுகி முனிவர்

களுந்தில்லாம்முழுதனையாயிருக்கப்பெற்றார் அப்படிப்பட்ட தீர்த்தத்து
ல்முழுகினவர்களுக்குச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி
போலவிளங்குமபாவமாகியகடலையுந்தாண்டுவார்கள் எ-று. (௰௮)

கனகவேற்குமாரனைப்புகழ்ந்தவன் கதிரோன்வெற்பின்
மங்கையோர்வடிக்கன்கன்னி மதியமென்வசுக்கள்வெள்ளைப்
பங்கயமடைந்தவேவா ருடைத்தடம்படிவுஞ்சூழ
மங்கைதோய்தடத்தினமேன்மை மறைகளுமறிவுறாதே.

(இ-ள்) கனகவேலாயுதத்தையேந்திய சுப்பிரமணியர்விக்கிரகத்தையு
ஞ்சூரியன்பார்வதிவயிரவர் சத்தகன்னிகள் சந்திரன் அஷ்டவசுக்கள் சரஸ்
வதி முதலாயுள்ளதேவர்கள் முழுகியதீர்த்தங்கள் அனேகமுண்டு அதனி
ல் ஒவ்வொருதீர்த்தத்தின்பெருமையைவேதங்களுஞ்சொல்லமுடியா
துகள் -எ-று (௰௯)

ஒருநதிநாலுமொவ்வாத்திருநதிவடபாலாக
வருநதிமுழுகிப்பூமானமாயவன்றாதுசேர்ந்த
னருமறைபரவுஞ்சோணைநதியெனத்தன்பால்மேற்றொன்றுந்
சுராநதிபுனைபொன்னியணிநதுநதுபரந்தீர்த்தார்.

(இ-ள்) ஒருநதியையுமொப்புச்சொல்லக்கூடாததிருநதியென்று ஒரு
நதி அருணாசலத்துக்குவடக்குப்பக்கத்திலேயுண்டு அதில் இலட்சுமிமுழுகி
விஷ்ணுவினுடையமார்பைச்சேர்ந்தாள் நர்மதாநதியென்கிற சோணை
யென்று ஒருநதி அருணாசலத்துக்குத்தென்பாரிசத்திலிருக்கும் அதிலகங்
கையுங்காவேரி முதலியநதிகளும் முழுகித்தங்கள் துன்பத்தைத்தபோக்கி
க்கொண்டார்கள் -எ-று. (உ௰)

புண்ணியவாறுசெய்வமலைக்குமேற்றிசையிற்போக்கு
நண்ணியபுண்ணியாற்றாலொன்றுபேர்நகரநாதனும
ணண்ணியநதியின்முழுகியீழமொன்றரசன்றீங்காம
பெண்ணியலவாவந்திரநாள்கடிவையும்பேறும்பெறான்.

(இ-ள்) தெய்வீகம்பொருந்தியஅந்தமலையினுமேற்பாரிசத்தில்புண்
ணியநதியென்றொன்றுண்டு அதனருகிலேபுண்ணியாற்றாலொரு நக
ரமுண்டு அதிலிருந்தகாமனென்கிறராசன் தனக்குத்தீங்காகவந்தடை
ந்தபெண்ணுருவைக்கந்ததியில்முழுகித்தீர்த்துநல்லவுருவமும் மேலான
டியபேறும்பெற்றான் எ-று. (உ௧)

திருந்தசேயாறுமுன்சொற்றிருந்திவடபாற்சேர்ந்தும்
பொருந்தவேலெறிந்துசெவ்வேளழைத்திடப்புனிதநீரி
லருந்துகழ்பிலொளமூழ்கியசுரரைக்கொலைக்குஞ்சீரு
மருந்தயிலமரர்சேனாபதியெனுமவரமும்பெற்றான்,

(இ-ள்) அழகியசேயாறென்றுநதி முன்சொன்னதிருநதிக்குவடபா
ரிசத்திலிருக்கும் அதுமுன்சுப்பிரமணியர்வேலெறிந்து அழைத்ததீர்த்தம்
அதிலமிகவும்பிரகாசிக்கின்ற வேலையுடைய அந்தச்சுப்பிரமணியரே மு
ழுகி அசுரர்களைக்கொல்லும்வரமும் அமிர்தபானஞ்செய்யும் தேவர்களு
டையசேனாபதியென்கிறபேறும்பெற்றார் -எ-று.

நிந்தராலயத்தி னுள்ளேசிவகடமுளதுமிக்கன்
கருதிநினைத்தால்தெய்வக் கங்கையிற்படிந்ததொக்கும்
உருத்திராபலரும்மாசி மகத்திலேயுகந்துமூழ்கி
எருத்தினிலிருந்துதேவ ரெவரினுமேற்றம்பெற்றார்.

(இ-ள்) சுவாமியினது ஆலயத்தில்சிவகங்கையென்றொருதீர்த்தமுள்ள — அதைநினைக்கிறார்கள் மனதிலேநினைத்தால் கங்கையிலமுழுகினபலனுண்டாகும் அனேகருத்திரர்கள்மாசிமகத்திலேஸ்நானஞ்செய்து ரிஷபவாகனருடராயஎல்லாத்தேவர்களிலும்மேன்மைபெற்றார்கள்-எ-று. ()

சக்கரதீர்த்தமெனுந் தடத்தினிற்குண்பாற்றோன்றும
மைக்கடலனையமேனி வராகமால்படிந்ததாகும்
அக்கரைவலமாய்வந்தோர் முழுகினோருந்தினோர்கள்
துக்கசாகரமுட்டீசன் றுணைப்பதம்பெறுவரன்றே.

(இ-ள்) சக்கரதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமுன்சொன்னதீர்த்தத்துக்கு கிழக்கேயிருக்கின்றது அதுபுண்மைசமுத்திரத்தினிறம்போன்றவிஷ்ணு வராகஅவதாரத்தில முழுகிப்பேறுபெற்றதாகும் அந்தத்தீர்த்தத்தை வலமாகவந்தவர்களும் அதில்முழுகினவர்களும் அந்தநீரையுட்கொண்டவர்களும் துன்பசமுத்திரத்தினின்றுநீங்கிச்சிவனது இரண்டுபாதத்தையுமடையப்பெறுவார்கள் எ-று. (உச)

நாயகனமருங்கோயின் மருங்கினின்னிருக்கோயிற்
றூயவன்பொராசநாசன் பவன்றிசையிற்றோன்றுங்
காயமத்தடத்திற்றோயந்தார்பிறவிமாகடலிற்றோயா
ராயிரஞ்சனனந்தோறு மடைந்தவினையுந்தீர்பார்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரனெழுந்தருளியிருக்கிறகோயிலுக்குப்பக்கத்தின்அக்கினிதிசையில்பிரமதீர்த்தமென்றொருதீர்த்தமுண்டு அதில்முழுகினவர்கள் பிறவிசமுத்திரத்தில்முழுகார்கள் ஆயிரம்பிறப்புகளதோறுஞ்சேர்ந்தவினைநீங்கப்பார்கள்-எ-று. (உரு)

உத்தமமாடமுழுகிசசெம்பொன் னணுவளவளிப்பாராகிற்
சத்தசாகரஞ்சூழ்ந்தப் புவிமுழுதனைத்தினோடு
முத்தணிமணியினோடுநிறைந்த முழுதுமீசன்
பதத்தாயவளிக்குமந்த பலத்தினுமதிகமாகும்.

(இ-ள்) அந்ததீர்த்தத்தில்முழுகித்தங்கம்ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாராகில் சத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தப்பூமியெல்லாம்சொர்ணத்தினோடும்முத்துரத்தினங்களினோடும்நிறைந்து அவைகளையெல்லாம் சுவாமியினுடையபதசந்நிதியிலேகொடுக்கும்பலனிலுமதிகமாகும்-எ-று.

தேனொருதடத்தின்மூழ்கிச் செய்யவானிந்தோர்வெள்ளைத்
தானவாரணஞ்சூழ் செம்பொற்சயிலநேர்விமானத்தேறி
மேனகைரம்பைதூயசுவரிகளிரட்டமேவி
யானிலோர்மயிர்க்கோர்கற்ப மரன்பதத்திருப்பரன்றே.

(இ-ள்) தேன்பொருந்தியபுஷ்பங்களையுடையஅந்ததீர்த்தத்தில் முழுகிச்சிவப்பு பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் மதங்கொண்ட வெள்ளையானைகள்சூழ்ந்துதாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொர்ண விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகைரம்பை இருவரும்சாமரிசுத்தமாயிருக்கரிவச

மையாய அப்பசுவினதுவயிரோமன்றுக்கு ஒருகற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (உஎ)

காலமேயதனின்மூழ்கிக் கரியவானளித்தோர்சோல
நீலமால்வரைபோனில நெருங்கியவிமானத்தேறி
சூலமேபிடித்துப்பூத கணத்தவர்தொடர்ந்துபோற்றப்
பாலனேவாசனாவாளகின்ற புரபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்தில் காலமேமுழுகிக் கறுப்புப்பசுவைத்தானஞ்செய்தவர்கள் அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல் நீலரத்தினமும் நிறைந்தவிமானத்திலேறிச் சூலாயுதத்தையும் பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனுடைய பரமபதத்தில் இருப்பார்கள்-எ-று (உஅ)

வெள்ளையானளித்தோர்வெள்ளை விடைகளாயிரஞ்சூழ்ந்தங்ங
கொள்ளையாம்விமானத்தேறி யிமையவர்சூழாங்கமர்ந்த
வள்ளலார்பதத்திற்சேர்வார் மலர்க்குடைசெருப்புத்தோ
ரெள்ளருமபரிமாவீந்தோர் இந்திரபதத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) அந்தத்தீர்த்தத்திலமுழுகி வெள்ளைப்பசுவைத்தானங்கொடுத்தவர்கள் ஆயிரம் வெள்ளைரிஷபங்கள் சூழ்ந்துவரத்திருமலைகரிகப்பட்டவிமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூடப் பரமசிவனது பதவியிலே சேர்வார்கள் பூக்குடையும் காலுக்குப் பாதரக்ஷையும் கொடுத்தவர் இகழ்தலில்லாத குதிரைகொடுத்தவர் தேவேந்திரபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று (உகூ)

கன்னியைத்தானமாகக் கரைதனிலளித்தோர்தேவர்
பொன்னியலுலகிற்போக பூமியிலளகைநாட்டுன
மின்னிக்கமலரோனாட்டில விரும்பினதுகார்த்தேவர்
சென்னியாலவணங்கப்போற்ச சிவபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) அந்ததீர்த்தக்கரையிலே கன்னிகாதானஞ்செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் சுவர்க்கலோகத்திலும் குபேரனுடைய அளகாபுரிப்பட்டணத்திலும் பிரகாசம்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும் சிலசிலநாட்களிருந்து விரும்பினவற்றையெல்லாம் அனுபவித்துத் தேவர்கள் தலையாலேவணங்கவுதன்பின் சிவபதவியிற்சேர்வார்கள்-எ-று (௩௦)

உத்தமதலத்திற்கோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னம்
நித்தமாங்காசியிற்றோர் தவப்பலனாமதற்குநேரா
சுத்ததலத்தனந்தகோடி யருந்தவர்க்குதவுமன்னந்
சத்தியவருணைநாட்டி னலப்பலன்றனக்கொவ்வாதே.

(இ-ள்) உத்தமமாகியஸ்தலங்களில் கோடி அருந்தவசிகளுக்குப்படைத்த அன்னத்தின் பலனானது நித்தியமாயிருக்கிற காசியிலே பெரியோர்களுக்குப்படைத்த அன்னத்தின் ஒரு அன்னப்பலனுக்குச் சமானம் அப்படிப்பட்ட காசியில் அநேககோடி தபசிகளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின் பலன் உண்மையாகிய அருணாசலஸ்தலத்தில் படைத்த அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது-எ-று (௩௧)

ஆவடியளவுபூமி யந்தணர்க்களித்தோரீசன்
சேவடிநிழலிறைகள் இணையுடன்சொக்கிவாழ்வார்

டையார்க்கும்விட்டோர்மற்றெருவினதுமேலேறி
மேன்மேன்றுசிவலோகத்திற் பவனிபோயுவப்பரன்றே.

(இ-ள்) பகலின்குளம்படியளவு பூமிபிராமணர் களுக்குத் தானஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவனது பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோரோடு வாழ்வார்கள் சுவாமிக்குப் பெருமைபொருந்திய ரிஷபங்களைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மற்றோரிஷபவாகனத்திலேறிக்கொண்டு சிவனது லோகத்தில் பவனியாகப்போய்ச் சந்தோஷித்திருப்பார்கள் எ-று. (கஉ)

சாலைகள் சமைத்தோர் கந்த வனஞ்சமைப்பித்தோர் கேணி
கூலமார் தடங்கள் கண்டோர் குளிசனூர் பதத்திற் சேர்வார்
ஆலயமெழுகித்தூர்த்து விலக்கிட்டோரலங்கரித்தோர்
வேலையின்விழ்ப்பாந்தன் மெத்தையிற்றுயில்வரன்றே

(இ-ள்) அருணாசலத்திலே சாலைகட்டினவர்களும் நந்தவனம் வைத்தவர்களும் கிணறு குளம் முதலானவைகள் வெட்டினவர்களும் தேவேந்திரபதவியை அடைவார்கள் ஆலயத்திலுள்ள மண்டபம் மெழுகி விளக்கேற்றிவைத்தவர்களும் அலங்காரஞ்செய்தவர்களும் விஷ்ணுவாய்த் திருப்பாற்கடல் நடுவிலே சர்ப்பசயனத்திலே யோகநித்திரைசெய்வார்கள் எ-று. (கங)

மழைப்புனலரிதாநாளின் மருவுநீர்ப்பந்தல் வைத்தோர்
செழிக்கும் மேற்பதவி தன்னிற்றேவருந்துதிக்க வாழ்வார்
புழைக்கைமாவிரியரன் பர்க்களித்திடு புனலைவித்தோரோ
ரிழைக்கள விறந்தகால மிறைபதத்திருப்பாரன்றே

(இ-ள்) ஜலம் அரிதாகிய கோடைகாலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தவர்கள் செழுமை பொருந்திய மேலாகிய பதவியிலே தேவர்களும் வணங்க வாழ்வார்கள் யானையுரிபோர்த்த சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திரங்கொடுத்தவர்கள் ஒரு இமைக்கு அளவிறந்தகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள் எ-று

மடமொன்றமைத்தவர்கள் அந்த மடத்திலோர் துகட்கோற்பம்
மிடம்பிடித்தழியாவீட்டிலிருப்பரவ் வறந்தபோர்க்கும்
விடங்குடித்திறந்தபேர்க்கும் விதியினாலுறுதிவேள்விக்
கடன்கழித்தனரேலந்தக் குலமெலாம் கதியிற்சேரும்.

(இ-ள்) இத்தஸ்தலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள் அந்தமடத்திலிருக்கிறவர்களுக்கு ஒருகற்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோக்ஷத்திலவிலே பெற்றிருப்பார்கள் பின்னும் அவச்சாவாயிறந்தவர்களுக்கும் விஷங்குடித்திறந்தவர்களுக்கும் விதிப்பிரகாரம் உறுதிபொருந்திய பிதிர்யாகம் அந்தஸ்தலத்தில் செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரெல்லாரும் கதியில் சேர்வார்கள் எ-று. (கரு)

காகமுன்பலிபீடத்திற் பலிதனைக்கவருமபோதி
லாகமார் சிறையைக்கீழே புடைத்தகாலயத்தினூடே
ஓங்கையாரமது கோயில்விளக்கிய தெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனனூர் வாழும் பலபினைப்பரமன் ஈதான.

(இ-ள்) ஒருகாக்கையானது அந்தஸ்தலத்துக் கோபுரம் சமீபிடத்தில் வைக்கிறபலியன்னத்தை வாயினால் கக்கிற்பொழுது அந்த

டையசிறப்பால் வெழயசுந்தது அதைச்சுவாமிபார்த்து ஆலயத்தினு பிரியத்தினால் நம்முடையகோயிலை விளக்கியதென்றுநினைத்துத்தேவே ந்திரன்வாழ்கின்ற லோகத்தை அந்தகாகத்துக்குக்கொடுத்தருளினார். ஸ்ரீ

மூடிகமொன்றுகோயின் முழையினைக்கிளறும்போது
தேயருமணியொன்றங்கே சிதறியோர்விளக்கிற்காட்ட
வாடியபெருமன்றீப மளித்ததென்றதற்குநல்ல
வீடுபெர்நெறியுங்காட்டி விளாந்துசாலோகமீந்தார்.

(இ-ள்) ஒருபெருச்சாளியானது கோயிலில்வளையுண்டாக்கும்போது தேடுதற்கரிய மாணிக்கமணியொன்று அங்கேசிதறிச்சந்நிதியிலேவிளக்குபோலக்காண்பிக்க கடனாகுசெய்த சுவாமியானவர் நமக்குத்தீபங்கொடுத்ததென்று அத்தகுஞானமார்க்கத்தைத் தெரிவித்துச் சாலோகபதவியைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௧௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளந்தத் திருமலையிடத்துநூலைக்
கலந்துடனிழைக்கவீது கலைநமக்களித்ததென்று
நலந்திகழ்ராசனாக்கி யதற்குநல்லறிவுநல்கி
யுலாந்தபின்கெடியமாய னுலகினையுதவினானே.

(இ-ள்) அந்தமலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்திவாயினூலாலே பின்னலிட இதுவஸ்திரம்செய்துகொடுத்ததென்று அந்தச்சிலந்தியைஇராஜனாகப்பிறப்பித்து நல்லஞானத்தைக்கொடுத்துத் தேகவியோகமானபிற்பாடுவிஷ்ணுலோகத்தைக்கொடுத்தார்-எ-று. (௧௮)

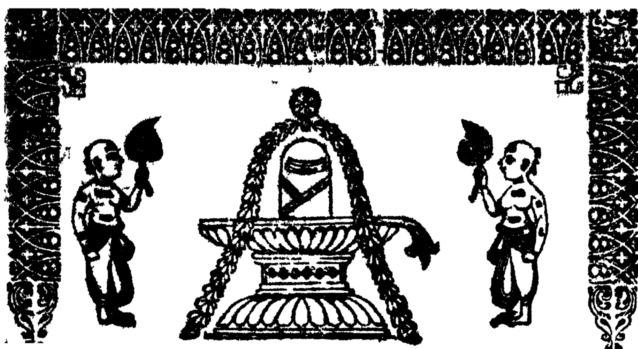
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

ஒருமணலைச்சிவனுருவமெனநினைத்தவ் விடத்திலவைத்தா னொருவன்பின்னைப், பரகதிபுக்கடைந்துசிவனென்ன வேற்றுமை யகன்றபதவிசேர்ந்தான், பொருவரியவருணகிரிப் பதிவளமீதெனவுரைத்துப்புண்டரீகத், திருமுகமண்டலமலர்ந்தேயிருந்தனனான் மறைபுகன்ற செல்வன்றானே.

(இ-ள்) பின்னும் அந்தஸ்தலத்தில் ஒருவன்மணலைச்சிவனுருவமென்றுநினைத்துவைத்ததனால் அவன்மேலாகிய கதியைச்சேர்ந்து சிவனென்றும் இவனென்றும்பேதமில்லாமல் இருக்கிறசாரூபயபதவியைப்பெற்றான் ஒப்பில்லாதஅருணாசலத்தின்வளம இதுவென்று தாமரைமலர்போல் முகமலர்ந்துசொல்லியிருந்தார்நான்குவேதங்களையுஞ்சொன்னபிரமா-எ-று. (௧௯)

௩-ஆவது-தீர்த்தச்சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் (௩அஅ.)

சிவமயம்.

எட்டாவது,

திருமலைவலம்புரிச்சருக்கம்-

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கனகமலகனகமலத்தடங்களது பெருமையினுங்களித்தேனந்த
கனகமலைவலம்புரியுஞ்செயலினையுந் தெரியவுரைத்தருளவாயென்று
சனகமுனிஎழுந்துபணிந் துரைக்குதலுமனமகிழ்ந்துகிரணக்கோலிற்
றினகரனார்திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்கடவுளிவைசெப்பலானன்.

(இ-ள்) மேன்மைபொருந்தியபிர்மாவே பொன்போன்ற நிறத்தையுடையதாமரைப்புஷ்பங்கள்சூழ்ந்த தீர்த்தங்களின்பெருமையைசொல்லக்கேட்டுச் சந்தோஷித்தேன்பாபரகிதமாகிய கிரியைவலஞ்செய்யும் பெருமையுந்தெரிய அருள்செய்வாயென்று ஜனகரிஷியானவர்எழுந்து வணங்கிச்சொன்னஅளவில் மனதுசந்தோஷித்துச்சூரியன்தனதுகிரணமாகிய திறவுகோலாலே திறந்துமூடுந்தாமரைமலராகிய கோயில்வாசஞ்செய்கிற பிர்மா சொல்லத்தொடங்கினர்-எ-று. (க)

அற்பமெலாமரியதவம்புரிந்தவருமதின்பெருமைகாணமாட்டார்
அற்பதவம்புரிந்தவருக்கருணகிரிவலத்தினலமறியலாமோ
சிற்பரன்றன்புகழ்கேட்கும்விருப்புடையாயெனவுனக்குச் செப்பாநின்றே
னற்புதவிக்கதையமுதச்செவிவழியேபுரட்டின்பமருந்துகென்றான்.

(இ-ள்) கற்பகாலம்அரிதாகிய தவஞ்செய்தவர்களும் அதன்பெருமையையறியமாட்டார்கள் அற்பமானதவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடுமோ பரமனுடையபுகழைக்கேட்கும் ஆசையுள்ளவ னென்று உனக்குச்சொ

லைத்தொடங்கினேம் அற்புதமயாருநேய இத்தக்கதையாகிய அமிர்
தத்தை உள்காதாகிய வாய்வழியேபுகட்டி இன்பமாக அருந்துமென்று
சொன்னார்பிரமா-எ-று.

சோணகிரிவலம்புரிதல்பிறவியெனும் பெருங்கடற்குத் தோணியாகு
மேழ்நரகக்குழிபுகா தரியமுத்திவழிக்கேறவேணியாகும்
காணரியதவத்திற்குமறத்திற்குமருமபொருட்குமகாணியாகும்
வாணுதல்மின்னிடத்திருக்குங்கணநாகலைமனமுருக்கமகிழ்ச்சியாகும்

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்கிறதுபிறவியென்கிறபெரியக
டலைத்தாண்டுதற்கு ஒருதோணியாகும் ஏழுநரககுழியிலும்புகுதாமல்
அருமையாகியமுத்திவழிக்கு ஏறுகிறதற்கு ஏணியாகும்காணியாயிரு
க்கும ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய பார்வதியை இடப்பாகத்தில்
வைத்திருக்கின்ற சுவாமியைமனதையுருக்குஞ்சந்தோஷமாகும்-எ-று.

காசிமுதற்சிறப்புடைய தலங்களிலேயிருந்திறையைக்கற்பகாலம்
பூசைசெயுமொருபலமுநெடுங்காலமரியதவமபுரிகைதானுந்
தேசிகனுரைத்தபடி சமாதியிலேயிருந்துபெறுஞ்சித்திதானு
நேசமுடனருணகிரிவலம்வருகென் றுரைப்பதற்குநிகராமோ.

(இ-ள்) காசிமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய ஸ்தலங்க
ளிலேயிருந்துசுவாமியைக் கற்பகாலம்பூசைசெய்தபலமும் அநேககால
ந்தவஞ்செய்தலும குருசொல்லியமுறைப்படியே சமாதியிலே யிருந்து
அடைகின்றசித்திகளும அருணாசலத்தைவலம்வரவேண்டுமென்றுசொ
ல்லியபலனுக்கு நிகராகுமோவென்றுசொன்னார்-எ-று. (௪)

அருணகிரிவலம்வருகென் றுரையபல விலங்கிபிரமகத்திக்கு
நருமதையினளவுமதவருந்துபவம்வருந்தநெடுங்கியோடு [கும்
மருவுபெருமபொருளகவர்ந்தபழவினையுநகாங்குவித்துவழிகொண்டே
குருபரற்குத்தவறிழைத்த கொடுவினையுமயர்ந்துகருக்குலையுந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யென்றுசொல்லும அளவில்பி
ரமஹத்திபாதகமபோயவிடும நருமதையாற்றினளவு மதுவைப்பானம்ப
ண்ணியபாவமுமவருத்தமுற்றுநடுங்கியோடிப்போகும பிறருடைய
அநேகமபொருள்களைக்களவுசெய்த பழமையாகியபாவமும் கைகுவித்
துக்கொண்டு ஓடிப்போகும குருவாகியசுவாமிக்குத் தவறு செய்தபாவ
முமபயந்து கருப்பங்குலைந்து ஓடிப்போகும-எ-று. (௫)

அந்தவினையுடன்படலும்பொருகாற்றினெறிசுடாபோலவியாதிக்குந்
தந்தையனைக்கடிந்தவினைகருடனிற்றவாவெனவே தளர்ந்துமாயு
மைந்தரையுமகளிரையுங்கொலைதவினை கடல்சுவறிவறியவாகு
மெந்தைபொருள் கவர்ந்தவினை தனக்கிருக்குமிடமேதென்றினைக்குந்
தானே

---

* எழ்நரககுழியென்பது - ஏழுநரககுழியெனத்திரிந்ததுதேன்
மொழிவழக்கு.

(இ-ள்) இறுதியைக்கெடுக்கும்பாவமும் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யுமென்று நினைத்தஅளவில் குறைக்காறறினதிராக இருக்கும் நியம யோர் அழிந்துபோகும் தகப்பனைக்கொன்றபாவமும கருடனைக்கண்ட பாம்புபோலடுக்கத்தையடைந்து ஓடிப்போகுமபிள்ளைகளையும் ஸ்திரீ களையுங்கொன்றபாவமாகியகடலும்வற்றிப்போகும்ஏழமுடைய சுவாமி யினது திரவியத்தை திருடினபாவமும்காணிருக்குமிடமெங்கேயென்று ஓடிப்போகும்-எ-று. (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம் வேற்றுவண்ணம்.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாணிற்கு
மீரடியிராசசூய பலந்தருமினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினை நிறைக்குநாலு
பாரடியிவோக்கியாகப் பலமெலாமபலிக்குந்தானே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து நீ ரடியெடுத்துவைத்தவருக்கு யாகஞ்செய்தபலன் சித்திக்கும இரண்டடி க்கு ராஜசூயமாக பலன்சித்திக்கும் மூன்றடிக்கு அஸ்வமேதபலமுண் டாகும் நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின்பலனுஞ் சித்திக்கும்-எ-று. ()

வளங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செயும்பலத்தைநல்கும்
அலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களீயும்
தலங்கொண்மூரடிகளீரெண் டானதின்பலத்தைநல்கும்
யிலங்குநாலடிகஷியோகத் தெண்வகைப்பலத்தைநல்கும,

(இ-ள) பிரதக்ஷணஞ்செய்யுமபோது தூக்கிவைத்தஓரடியின் பல ன் பூமியைபபிரதக்ஷணஞ்செயத பலனை உண்டாககும இரண்டடியி ன்பலன் சர்வதீர்த்தமாடிய பலன்களைககொடுக்கும் மூன்றடியின்பலன சோக்ஷதானப்பலனைககொடுக்கும் நாலடியின்பலன் அஷ்டாங்கயோகஞ் செயதபலனைக்கொடுககும்-எ-று. (௮)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலமெலாம்மழங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கத் தாபிதவுறுநல்கு
மெயத்தவேயடிமூன்றிட்ட பலனசொலின்விமானங்கோடி
யெத்தனைதூபிக்கோயில் சமைத்தபேறெல்லாநல்கு

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்தஓரடிக்குப் பூசாபலன்க ளெல்லாம்பலிக்கும் இரண்டடிக்கு இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தபலனை க்கொடுக்கும் மூன்றடிக்குக்கோடி விமானஸ்தூபிகளையுடைய கோயில் தனைக்கட்டியபேறுகொடுக்கும்-எ-று. (௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்-வேற்றுவண்ணம்.

நீடருணகிரிவலத்தோரடியிட்டொரு ருத்திரர் வாணிலைக்கொ ண்டோர், நாடியிரண்டடியிட்டோர்மகேசுரர்தம்பதத்தடைந்தார் நதியு ஞ்சூடி, ஆடரவம்புனைந்தமலை வலமாகவெழுந்தொருமூன் றடியிட் டார்க்கே, கோடிதலைமுறையவரைச்சிவலோகத்தனிற்கொண்டுபோயக்குடி யவைத்தாரே.

(இ-ள்) நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யவேண்டுமென்று ஓரடி வைத்தவர்கள் உருத்திர பதவியையடைவார்கள் இரண்டடிவைத்தவர் மகேசுரபதவியையடைவார்கள் மூன்றடிவைத்தவர்கள் கோடிதலைமுறையிலுள்ள மனிதரையும் பதவியிற்கொண்டுபோய்ச்சேர்க்கும்-எ-று (௰)

நன்றிதருமருணகிரிவலமாகச்சிறிதுவழிநடந்தபேர்க்குத்
துன்றிநெடுங்கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலைவழிகடுகித்தொலையாநிற்கு
மன்றியுமம்மலைவலமாயநடந்தவழிப்பாலுறுத்துமழற்சியாலே
கன்றியகாலனைக்காணிற்கன்றியகாலனைப்போலக்காணும்பாகம்.

(இ-ள்) நன்றியைக்கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகக்கொஞ்சத்தூரம்நடந்தவர்களுக்குநெருங்கியகிரணத்தைவீசுகின்றவெள்ளிமலையாகிய கைலாயத்துக்குப்போகிறவழி சீக்கிரத்தில்தொலையும் அல்லாமலும் அந்தமலையை வலமாகப்போகிறபோது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழற்சியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக்கண்டால் யமனே ன்றுபயந்து பாவங்கள்ஓடிப்போகும்-எ-று. (௰௧)

வன்னுமலைவலம்புரிந்தோர்பசுத்துகளொனறுருவாயுவசத்தினாலே
யுன்னகரமனையவிடம்புகுகிலதுகயிலையெனப்புனிதமாகும்
மின்னுமவர்பதத்துகளோர்மனிதருடற்செறியிலவர்பிறப்புநீங்குத்லேமே
துன்னுமவர்பிறப் பொழியும்வலம புரிந்தோர்பெருமைகளென்சொல்லு

(இ-ள்) அக்கினிமலையை வலம வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டியதூளொன்றுகாற்றினாலேநகரத்தையொத்த இடங்களிலேசேர்ந்தால் அதுவுங்கைலாயம்போலபரிசுத்தமாகும் இனனுமவலமவந்தவர்களபாதத்துகளிலேஒன்றுமனிதரதுதேகத்தலேபட்டால்இறப்பும்அவர்களைபின்பற்றிவருகிறபிறப்புநீங்கும்அப்படியாகும்போதுபிரதட்சணஞ் செய்தவர்களுடையபெருமைகளையென்னசொல்லுவோம்-எ-று. (௰௨)

இந்தமலைவலம்புரிந்தோரிவனிருக்குங்கயிலையினிலேகுமபோதிற்,சந்திரன்வெண்குடையெடுக்குமிரவிவிளக்கெடுக்கு மங்கைதருமந்தாங்கும்,மந்திரமேலிந்திரனூர்வழிகருமலர்ப்பரப்பிடுவா னளகைக்கோமான்,வந்தனைசெய்தருகுவருங்கந்தமலாமழைசொரிவார்வசுக்கடாமே.

(இ-ள்) இந்த அருணாசலத்தைதவஞ்செயதவர்கள்பரபசிவஞ்வாசனுசெய்கின்றகைலாயமலையைச்சேரும்போதுசந்திரன் வெண்கொற்றக்குடைபிடிப்பான்சூரியன்விளக்கெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்கிவரும் தேவேந்திரன்வருகிறவழியில் புஷ்பங்களைபரப்புவான்குபேரன்தண்டஞ்செய்துசமீபத்தில்வருவான்அஷ்ட வசுக்கள் புஷ்பவருஷங்களைப்பொழிவார்கள்-எ-று. (௰௩)

மேனகையுமரம்பையுடனுருப்பசியுந்திலோத்தமையும் வீணையாக்கும் கானநடமபுரிவருக்கு நிருத்தியுடனேயா புலோந்தி கவரிவீசும், போது

டிவனைமூழ்டிலைத்துமிதுமூலுமிலைகேதிரோபோதும்போதும், ஊனமு
லகெமாழைமையடன்னைதராணுமூதேனைமயுமபுகழ்த்துடக்குந்தாளே,

(இ-ள்) மேனகையும் அரம்பையும் ஊர்வசியும் திலோத் தமையும்
வித்தியாதரியத்துடனே சகிதம்பாடிநடனஞ்செய்துக்கொண்டுவருவா
ர்கள் கங்கையும்யமுனையும் சாமரைவீசிக்கொண்டு வருவார்கள் சாப்பி
டத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் மலையளவுவஸ்திரங்களையும் மேகமெடுத்
துக்கொண்டுஎதிரேகரும் இலட்சுமி பூவுங்கஸ்தூரியுங் கொண்டுவருவா
ள் முகவேசதுர்வேதங்களும் புகழ்த்துகொண்டுவரும்-எ-று. (கஎ)

கேறுஅறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பேசரியபெருதிகளுதகங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததானம்
பார்ப்பதுமியோகதசவே வருதலும்பலமோவ்வாதால்
ஆப்பெரிகடையான்சோணு சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல்
காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபபலங்கருதுங்காலே,

(இ-ள்) சேறுகண்டைகுதித்துவிளையாக்கின்றகங்கைமுதலாகியதீர்த்
தங்களாடியபலனும சிறந்த சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தபலனும்
யோகஞ்செய்தலினுலேவந்தபலனும்ஒப்பாகாது ஆத்திமாலையைத்தரித்
தசடையையுடையசிவசொரூபமாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தால்
காற்பலமென்றெண்ணுமல் முழுபபலமாகுமநினைக்கும்போது-எ-று.()

நிரந்தரமிமையோர்போற்றுமெழுமாலவரையைச்சூழ்வோர்
பரந்திடுமவழிநின்றோன்றுமயபாசிசூல்சினர்தபாதம
வரக்கொளவணங்குமமரேனர் மகுடகோடிகளிற்றைத்து
விரிந்தசெம்மணிகட்கிமிளவுஞ்சிவக்குமாதோ,

(இ-ள்) எப்பொழுதும்தேவர்கள் வணங்கும்பெருமை பொருந்திய
அருணாசலத்தைவலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிற்கிடக்கின்றபாறுகல்
லுகளையிறித்துச்சிவந்தபாதமபின்புவரத்தைப்பெறுகிறதற்கு வணங்கு
ம்தேவர்களுடையமகுடகோடிகளிற்பதித்துப்பிரகாசிக்கின்றஇரத்தினங்
களதாககிமறுபடியுஞ்சிவக்கும்-எ-று. (யக)

காளைடகொடுக்கப்பெற்றன் கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மாளிடபிறவியும்றென்மலைவலம்புரியாமாந்த
ருளுடைப்புழுக்கூடேடுநீரகிடையூசலாடி
தானிடர்ப்படுவேதல்லர் ஞானிலர்சனகவென்றோர்

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யாதவர்கள்
கால்களையுண்டாயிருந்து திரியப்பெற்றென்ன பிரயோசனம் கறுத்தக
ணகள் நன்றாகத்தெரியப் பெறறென்ன பிரயோசனம் அறியமானிடப்
பிறப்பாகப் பிறந்தென்ன பிரயோசனமு மாமிசம் இரத்த புழுக்களையு

ட்டயதேகத்திலேசேர்ந்து நரகத்திலேவிழுந்து அலைந்து துன்பப்படு வதல்லாமல் விழுக்கமாட்டார்கள் சனகனேயுமுன்றீப்பிரமா-எ-று

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னவர்கைவசமாவேண்டி
லருசியபகைகளெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சிலமதிபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமூன்று கருமமுந்தவிர்க்கவேண்டில்

(இ-ள்) அதுவல்லாமலும் நல்லஸ்திரீகளுடைய போகம்வேண்டினு ல் அரசர்கள்கைவசமாக வேண்டுமோனால் அஞ்சத்தகுந்த பகையெல் லாம அந்தட்சணத்திலேநீக்கவேண்டுமோனால பாலசந்திரன்போல நல் லபிள்ளைகளைப்பெறவேண்டுமோனால் ஆகாமியசஞ்சிதபிராரத்துவமா கியமும்மலங்களையுநீக்கவேண்டுமோனால-எ-று.   (௰அ)

முயல்களைவகையிற்பூற கணங்களைமுனியவேண்டிற்
றுயருறுபிணியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி
னியல்சையறியவேண்டின் மலைவயமபுரிவாரவல்லார்
மயலறுபுகழைவேண்டின் மலைவலம்புரிகாரவல்லார்

(இ-ள்) முயல்கள்போன்ற இராட்சதரையும பசாசுகளையும் பூதகூட் டங்களையும கோபிக்கவேண்டினுல துன்பத்தைச்செய்யும வியாதியை யும தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினுல் இயலிசைமு தலாகிய கல்வியைவேண்டினுல் அழகைவேண்டினுல் குற்றமற்றகீர்த்தி யைவேண்டினுல அந்தமலையைவலஞ்செய்வார்பெரியோர்கள-எ-று.

வரந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோரெய்யான
தெரிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதியாசசேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரக்கான்றமைபூணுபார்

(இ-ள்) திரேஷ்டராகிய ஆதிவாரத்தில் அச்சமலையைவலஞ்செய்த வர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வார்கள் ஸ்தி ரமாகியசோமவாரத்தில் வலமாயவந்தவர்கள தேவேந்திரன்போல ஏ ழுலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூபியத்தையடைவார்கள-எ-று.   (உய)

மங்களதினத்திற்சூழ்வோர் கடனுடன்வருமைநீங்கி
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பெயுந்தவிர்ப்பார்புந்திக்
கெங்களுபகரைச்சூழ்வோர் திருங்கலைமறைகளுனா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமசராவார

(இ-ள்) மங்களவாரத்தில் கிரியைவலஞ்செய்வோர் தங்களுக்குண் டாகியகடனையும் தரித்திரத்தையும்நீங்கிச் சங்கிலிக்கட்டுபோல தம் மைவிடாதஏழுபிறப்பையு நீக்குவார்கள் புதவாரத்தில் சுவாமியைப்பி ரதட்சணஞ்செய்வோர் நாலுவேதங்களும் ஆறுசாஸ்திரங்களும் அறு பத்துநாலுகலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு உருகினவராய்த் தேவாக ளாவார்கள்-எ-று.   (உ

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
தாவிலாவெள்ளிவாரந்தனில்வலம்புரிந்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்

(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய குருவாரத்திலே அந்தமலையைவல மாய்வந்தவர்கள் திருமூர்த்திகளும் புகழும்படியாகத் தேவர்கள் முனிவர்களுக்குச்சமானராவார்கள் குறைவிலாத சுக்கிரவாரத்தில்வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரைமலரிலிருக்கின்ற இலட்சுமியைச்சேரும் காயாமலரையொத்த விஷ்ணுபதத்தைச்சேர்வார்கள்-எ-று. (௨௨

உதயமேபனிகாட்சூழ்வோர்க் கொன்பதுமிரகனன்றாய்
பதினோராமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பவியாநிற்கும்
மதியுனிசிவனிராயும ருடம்வந்துதிக்குங்காலும
அதிகமாமநுமமாகு மைப்பசிமுதலாமூன்றும

(இ-ள்) சனிவாரஉதயத்தில்பிரதட்சணஞ்செய்வோர்களுக்குநவக்கிரகங்களும்பதினோராமிடத்திலிருந்தபலனைக்கொடுப்பார்களசிவராத்திரியிலுமவருஷப்பிறப்பினென்றும்ஐப்பசிமுதலாகியமூன்றுமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்குமேற்சொன்னபுலன்களிலும்அதிகபலன்சித்திக்கும்

அயனசங்கிராமமாசிமகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாம்பு விழுங்குநாளவிதிபாதத்திற்
பயனுறவலஞ்செயவோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகும்
அயர்வறத்தனமூன்றூழ்வார பேறறையாரறிபவல்லார்.

(இ-ள்) உத்தராயணத்திலும் தட்சணாயணத்திலும் மாசிமகத்திலும் அர்த்தோதயத்திலும் சூரியகிரண காலத்திலும விதி பாதத்திலும் இஷ்ட சித்தியைஅடையவிரும்பி வலஞ்செய்தவர்களுக்குகோடிபங்குஅதிகமாகப் பலன்கிடைக்கும் தளர்ச்சியடையாமல் தினந்தோறுமவலஞ்செய்தவர்களுக்குஉண்டாகும்பலனையார்அறிந்துசொல்லுவதற்குவல்லவர்-எ-று. (௨௪)

காரிகையவரையற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம
னீரினின்மூழ்கிந்தூய துடுத்தவெண்ணிறுசாந்தி
யாதிடைமுறையேதான மளித்துதாமலைதொள்ளாமப்
பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

(இ-ள்) அப்படிப்பட்ட அதிகபலனைத் தாப்படாமின் அருணாசலத்தைவலஞ்செய்யும்விதமெப்படியெனில்பிரதக்ஷணஞ்செய்யும அன்றைக்குப்பெண்களைச்சொற்பனத்திலுநினையாமல்சலத்தில்ஸ்நானஞ்செய்துபரிசுத்தமாகியவஸ்திரத்தையுடுத்திக்கொண்டு விபூதிதரித்து அந்தவிடத்திலே தானம்கிரமமாகக்கொடுத்து தாம் இருவாரிடத்தில்தானம்வாங்காமல் பூமியிலேகாலினாலேநடந்து கிரியைச்சுற்றியிருக்கிற தேவர்களைப்பணிந்துவணங்கி-எ-று. (௨௫)

கஞ்சுகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையுஞ்செருப்புநீத்தே
யஞ்சுதல்வெகுளிசோக மக்கணத்தகற்றிவாசி
குஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனக்குறுகிடாமல்
விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

(இ-ள்) அங்கத்தில் தரிக்குஞ்சட்டையும் போர்வையையும் நீக்கிக்குடைபிடித்துக்கொள்ளாமல் கால்களுக்குச் செருப்புப்போட்டுக்கொள்ளாமல் பயமும் கோபமும் சோபமும் நீக்கிக் குதிரை யானை முதலாகிய வாகனங்களிலேறாமல் தாம்பூலம் தரிக்காமல் போசனத்தையும வெறுத்து-எ-று. (உசு)

செங்கைவீசாமற்சோரா துவகையாற்சிரத்திற்கூப்பி
மங்கையர்பதிதர்நீச ருறுப்பினைவழிவுநோக்கா
தங்குறுமடியிளோசை செவிப்புமாதரசர்மாதர்
திங்களையிரண்டுசென்று நடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று.

(இ-ள்) கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல் சோர்வில்லாமல்சந்தோஷத்தொடு சிரசிறகையைவைத்து கூப்பிக்கொண்டு,ஸ்திரீகளையும்பாவிகளையும நீசரையும் அவயவ ானரையும் பாராமல்நடக்கிறபோது அடியினுடையசத்தம் காதிற்கேட்காமல் மெளள இராஜஸ்திரீகள பத்துமாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோலநடந்து-எ-று. (உஎ)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண் டிசையுமவீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்பணிந்துபோற்றி
யருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரரைமனத்தார்போற்று
யுருகியங்கவற்மேற்கையாற் படுமெனவொடுங்கிச்சென்று

(இ-ள்) நலவினை தீவினை இரண்டையுமநீக்கும் அக்கிரியை எட்டுத்திக்கும்வணங்கி அந்தத்திக்கிலிருக்கின்ற சுவாமிகளையும்வணங்கிஉருவந்தெரியாமல்வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிறசித்தர்களையும்தேவர்களையும் மனதினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்மேல்தங்கள் கைகால்கள் படுமென்றுபயந்து வழியினின்றும் ஒதுங்கிச்சென்று-எ-று. (உஅ)

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிகமன்மணியாயெண்ணி
மோனமாய்நடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலபத்தினண்ணி
யேனமுன்னறியான்றாளைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி.

(இ-ள்) ஆகாயமட்டுமௌாவிய அந்தமலையைப் பொன்போலவும் படிகம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் நினைந்து மவுனமாய்நடக்கவேண்டியது அல்லது சுவாமியின் ஸ்துதிகளைக்கேட்கவேண்டியது இப்படிப்

பட்ட தன்மையாகவலம்வந்து கோயிலுட்சென்று மெய்ஞ்ஞானவாகிய பன் னியறியாத சுவாமியினையபாதங்களை வணங்கித் தங்கியிருக்குமிடத்து க்கு வந்தான்-எ-று. (உ௬)

குன்றெனுங்குணத்தவர்குழ விருந்தனின் கனிபாரல்கொள்க
வன்றியேபுலவுசேர்த்த வடிசிலையுண்கசேர்
நின்றவத்தலத்தோர்செய்யு நிலைமைமிகதிதூரத்திற்
சென்றவர்வருத்தமாயெவ் வகைவலஞ்செயினுஞ்சீரம்.

(இ-ள்) மலைபோலுயர்ந்தகுணத்தையுடையவராகிய சிவபத்தர்கள் குழுவிருந்து மதுரமாகியபழங்களும் பாலுஞ்சாப்பிடக்கடவர் அப்படியில லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப்புசிக்கக்கடவர் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நிதிபொருந்திய அந்த ஸ்தலத்திலிருக்கிற வர்கள் செய்யவேண்டியது அதிகதூரத்திலநின்றும வந்தவர்கள் தங்க ளுடையவருத்தத்தினாலேஎவ்விதமாகவலஞ்செய்தாலும்நன்மையாகும.

தணடுதலிலாதஞானச் சனகவிசசயிலஞ்சூழ
வெண்டிசைபுரப்போர்தமமே ரின்றசிவவுருவங்கண்டார்
வணடிசைபெருகுமோதி மலைமகண்மலையின்கீழ்பால
கண்டனன்பவளவெற்பிற கயிலைவெற்பிறைவன்காட்சி

(இ-ள்) கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே இம்மலையி னெட்டுதிக்கிலும் திக்குப்பாலகா எட்டுபேரும தங்களபேரினாலே இலிங்கங்களை ஸ்தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள் வணடுகளினது ஒலி பொருந்திய கூந்தலையுடைய பாாவதியானவள கிரியின் கிழக்குத்திக்கி ல் பவளமலைபோல் ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தாள-எ-று.

மணிவரைபரியிற்சூழ்ந்த வச்சிராங்கதனப்போது
புணர்பவந்தவிர்க்கத்தென்பால புழுகணியிறையைக்கண்டான்
தணிவிலாவினைகணிக்கத் தமியனேன்மலையின்மேற்பால்
அணிபண்ணுமலையானென்று மருவுருவிறையைக்கண்டேன்

(இ-ள்) அருணாசலத்தினிடத்தில் குதிரையின் மேலேறிக்கொண்டு வ ந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன் அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பாவத் தைத்தீர்க்கத் தென்றிக்கில புழுகணியிறைவரென்று ஒருலிங்கத்தைஸ் தாபித்துப பூசித்தான் தணியாதபாவங்களை நீக்கிக்கொள்ள நானும அ ந்தமலையின் மேற்குத்திக்கில் அணியண்ணாமலையானென்கிற பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தைஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தேன்-எ-று. (௩உ)

வாலவெங்கதிர்மேற்சோண வரைகடந்தொருநாட்பாய்ந்து
சாலுமத்துயரந்தீர்த் தனதுபேரிறையைக்கண்டா
னுலயபுழுதுக்கேவர் நாகர்நாட்டுறைவோர்சித்தர்
சீலமாமுனிவர்கண்ட சிவனுருத்தெரிக்கொணாதே

(இ-ள்) சூரியனானவன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப்போனதினால் வந்தபாவந்தீரத் தன்பேரிட்டு ஒருலிங்கத்தை ஸ்தாபித்துப் பூசைசெய்தான் அதுவல்லாமல் அந்த மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள் நாகலோகத்தார்கள் முனிவர்கள் இவர்களாலே ஸ்தாபித்துப் பூசைபண்ணப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது.

ஈசனார்வடிவமான லிங்கமவ்வெல்லைசூழ
யோசனைமூன்றுஞ்சேர நெருங்கும்வானுடுக்கள்போலப்
பேசுவதெவனோவந்தத் தலத்தினிற்பெருமைவேலன்
நேசுறுங்கவுரியானை முகத்தனுந் தெரிக்கொணாதே.

(இ-ள்) பரமசிவரூபமான அனேக லிங்கங்கள் அவ்வெல்லையைச்சுற்றி மூன்றுகாதவழிமட்டும் ஆகாயத்து நக்ஷத்திரங்களபோல நெருங்கியிருக்கும் அப்படியிருக்கிறபோது அந்தஸ்தலத்தினது பெருமையை சிவசுப்பிரமணியர் பார்வதி விநாயகர் இவர்களாலேயே சொல்லக்கூடாமலிருக்கிறபோது என்னால் சொல்லப்படுமோ-எ-று. (௩௪)

தாதவிழ்மலரோனிவ்வா றுரைத்தலுஞ்சனகன்போற்றி
வேதனேபிறவிதீர்க்கும் விமலனேவிமலனான
வாதியைப்பழித்தோரசெம்பொன் கவர்ந்தபேரடையுந்தீங்கும்
பாதகந்தவிருமாறும் பகரெனப்பதுமன்கூறும.

(இ-ள்) தாதுவிரிந்த தாமரைமலரிலிருக்கின்ற பிரமமா இந்தப்பிரகாரஞ்சொன்னதும், ஜனகரிஷியானவர்வணங்கி வேதமுழுதுங்கற்றுணர்ந்தவரே, பிறப்பைநீக்குமபரிசுத்தரே மலரகிதரான சிவனைப்பழித்தவர்களுக்கு வந்தபாவமும் அவர்தனத்தை அபகரித்தவர்களடையும் பாவமும அவைகள்நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்றுகேட்கப் பிரமாசொல்லுகிறார்-எ-று. (௩௫)

ஒன்பதாவது திருமலை வலம்புரிச்சருக்க முற்றிற்று.
ஆ திருவிருத்தம் ௫௨௪

உ

பத்தாவது

ஆதித்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்

அற்றமற்றமுனிவாசூழ மருணபூதரத்துடன்
மற்றவெறபுமொக்குமென் றிகழுந்துராத்தமனிதர்வாய்

புற்றெழுந்து புகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுலவுநீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டு சோரிமாரிசொரியுமே

(இ-ள்) குற்றம்நீங்கிய முனிவர்கள் சூழ்ந்துவருகின்ற அருணாசலமென்னு மலையோடு மற்ற மலைகளையு மொக்குமென்று நிந்தை சொன்னமனிதருடைய வாயிலே புற்றுஉண்டாகிப் புகைபுகைந்து புழுக்கள நெளிந்து புலால்நாற்றம் நாறுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவும இரத்தமாரி சொரியும்-எ-று (க)

அந்தமைந்தர் தம்மையேற்றி யந்தகன்றனேவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட் டரைத்தரைத்தெடுப்பர்வாய்
வெந்தவாளிநுறறுப்ப ரெங்கள்சோணவெற்பையே
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யில்வேகவைப்பரே.

(இ-ள்) அருணாசலத்தை நிந்தித்த அந்தமனிதர்களைப் பின்புயமனுடைய ஏவலாய வந்த தூதர்கள செக்கில் அநேகதரமபோட்டு அரைத்து எடுப்பார்கள் அவர்களுடைய வாய்களை நெருப்பிற் போட்டுக் காய்ச்சியகத்தியினாலறுப்பார்களஎங்களாண்டவன்மலையையோநிந்தைசெய்வாயென்று அடித்துநெய்யிலேவேகப்போடுவார்கள்.-எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நரகிலேயிடத்துவார்
அஞ்சியந்நரகுதானுமருவருத்தலேநிடும்
நெஞ்சகத்திலெண்ணினூர் தமக்குமீது நிகழுமே.

(இ-ள்) பின்னும்அந்தஅருணாசலததை நிந்தித்தவர்களையமதூதர்கள்பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சைக்குடிப்பித்துத்தீமையாகியநரகிலே தள்ளுவார்கள் அந்நரகமோவென்றால் பயப்பட்டுஇவர்களைத்தாங்குகிறதற்குசசகிக்காமல மிகவும்வருந்தும இப்படிப்பட்டதுன்பம்மனதிலேஇந்தமலையைக் குறைவாக வெண்ணினவாகளுக்குமஉண்டாம்-எ-று. (கூ)

குருக்கடைந்தைதாயராவி கொன்றதீயர்முதலோர்
ரிருக்கும்வெய்யநரகின்மீதி விட்டபோதிலவர்களும
பெருக்கநொந்துபாவியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சரிக்கொணாதுதள்ளுமென்று தங்கள்கண்புதைப்பரே.

(இ-ள்) ஆசாரிகளையும் தாய்தகப்பன்மாரையும் பிராணன்வாங்கிய தீயபாவிகள்முதலானவர்கள்வாசஞ்செய்யுங்கொடிதாகியநரகத்திலே இந்த அருணாசலத்தைநிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோதுஇவர்களைமுன்னமேயிருக்கும் பாவிகள்மிகவும்வருத்தப்பட்டு சுவாமியைநிந்தித்தபடியினாலேநம்மிலுமபாவிகளென்று சொல்லிநமமோடேயிவாகளசரியாயிரு

க்கக்கூடாதுதள்ளிவிடுமென்று தங்கள்கண்களைப் பொத்திக் கொள்ளு வார்கள்-எ-று. (௪)

என்றுரைத்துநானுமையை மேழுமுண்டமாலுமா
யன்றுமின்றுமளவிடாதவருணபூதரத்தையோர்
குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைந்துமுன்
கன்றினனொருதக்னென்று கதைவிளம்பலாயினன்.

(இ-ள்) பிர்மமாவானவர் இப்படியென்றுசனகரிஷிக்குச்சொல்லிப்பி ன்னுஞ்சொல்லுவார் நானும் ஏழுலகத்தையுஞ் சாப்பிட்ட விஷ்ணுவுஞ் சோகது அன்றுமுதலின்றையவரைக்கு மளவிடப்படாத மகிமையுள்ள அருணசலத்தைஓருவன்ஒருமலையென்றிகழ்ச்சிசெய்துபோய்க் குன்று தலடைந்து தேகங்குறைந்துதுக்கப்பட்டான் முன்காலத்திலேயென்று அக்கதையைசசொல்லத்தொடங்கினர்-எ-று.

உலவுகின்றசோதியாவு முளளில்வைத்திவ்வுலகிலோர்
மலையதாகிநின்றதெய்வமலையைமறறமலைகளபோல
அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே
ழிருந்தேரம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினன்

(இ-ள) நான்குதிக்கிலுஞ்சென்று விளங்குகின்றபிரகாசங்களையெல் லாம தனதுளளத்திலவைத்துக்கொண்டு இத்தப்பூலோகத்தில் ஒப்பற் றமலையுருவங்கொண்ட தெயவீகமாகிய அருணசலத்தை மறறமலைகள போல்நினைத்த ஒருசக்கரமும ஏழுகுதிரையும்பூண்ட தேரை அந்தஅரு ணசலமலையினுச்சிவழியின் எல்லையாகநடததினன்சூரியன்-எ-று. (௬)

முகுந்தர்தேடுமெந்தவெறபின்முடியின்மேவுமுன்னமே
மிகுந்தசோதியுள்ளினும வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்
புகைந்துசொல்லவிர கஹவர்புரமெனப்பொரிந்ததே
யுகைத்துபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாசியானதே,

(இ-ள்) சூரியன்விஷ்ணுவால்தேடப்பட்டஅந்தமலையினது உச்சியி லே போகிறதற்குமுன்னே மிகுந்தபிரகாசமான மலைவெடித்து அந்தவு ள்ளிடத்தில்நின்றுஎழுந்துவெப்பங்கொண்டுபுகைந்துவரத் தேரானது திரிபுரமெரித்த பரமசிவனது நகையாகிய நெருப்பிலேபொரிந்ததுபோ லப் பொரிந்துபோய்விட்டது நடத்தப்பட்டகுதிரைகளோ சீவனில்லாத குதிரைகளானதுகள்-எ-று. (எ)

அறுசீரடி-யாசிரிய-விருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியதேரலகைத்தோராய்க்
கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழுந்தடாது
மதியழிந்திருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்துஞானக்
கதிபெறசசெல்வேன்கண்டு கதிரவறகிவையுரைத்தேன்.

(இ-ள்) அந்தமலையினிடத்திலின் மெழுந்தவாரணமயப்பத்தினாலே குதிரைகளேழும் கரிகளாகப்போய்க் கொடியையுடைய தோ காலல் போலத்தேரன்றியு முருவில்லாத தாய்த்தன்னுடைய பாகனுமவன் கா லையிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்து சூரியனா மதிகெட்டிருந்தான் அந்தமலையைவலஞ்செய்துகொண்டு மேலாகியகதி யை யடையும்படியாகப்போகாநின்றானென்பார்த்து அந்தச்சூரியனுக்கு இந்தவார்த்தைகளைச்சொன்னேன்-எ-று. (அ)

ஐயனைமலையென்றெண்ணி யகந்தையாலிகழ்ந்துவீழ்ந்த
கையனேயொருகாலத்துங் கதியிலையுனக்கென்றாலும்
செய்யுமோர்தொழிலினாலே நற்காலத்தெளிவுளார்க்கு
மெய்யனையருணையானை வலஞ்செயென்றுரைத்துமீண்டேன்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரனை ஒருமலையென்றுநினைத்து அகங்காரத் தினால் நிந்தித்து கீழ்விழுந்து கிடக்கின்ற ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியனே உனக்குள்ளதவனையிலும் ஒருகாலத்துங் கதிகிடையாது அப் படியிருந்தாலும் ஒருதொழிலினாலே கிடைக்கலாம் அது யாதென்றால் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொள்ளென்று சொல்லத்திரும்பினேனென்றார் பிரம்மா-எ-று. (கூ)

ஓதியபடியேசென்று பொன்மலைவலமாய்முன்னஞ்
சாதித்தவருக்கனசோணா சலத்தினை வலமாய்வந்தான்
வாதிக்குமழுவினொடு மழுவிடைமீதிற்கோடி
யாதித்தரெனமேவத்தோன்றி யாதித்தற்கருளிப்போனான்.

(இ-ள்) பிரம்மாவினது அனுக்கிரகஞ் செய்தபடியே மகாமேருகி ரியை முன்னேவலமாகவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய் துகொண்டேந்தான் அந்தச்சூரியனுக்கெதிரே வாதித்துசத்துருக்களை க்கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்தி லே கோடிசூரியர்போலத்தோன்றி அனுக்கிரகஞ்செய்து கைலாயத்துக் குளெழுந்தருளினார்-எ-று. (௰)

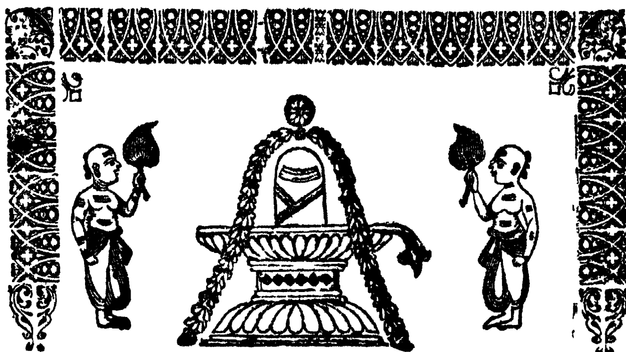
பன்னிருமாதந்தோறும் பரிதிமுற்பயத்தினாலே
வன்னரியின்வடிவதான மலையினைவலமாய்ச்செல்வான்
சென்னியினெல்லைசெல்லா னிடப்புறஞ்செல்வானன்றேல்
அங்கிலைவரும்போதே தகியலாசொரிந்தகலுமென்றான.

(இ-ள்) சித்திரைமுதல்பங்குனியீறாகச்சொல்லப்பட்ட பன்னிரண் டுமாதமும் சூரியன் முன்னேதனக்குண்டானபயத்தினாலே அக்கினிசொ

ரூபராகியமலையைப்பூவலஞ்செய்துகொண்டுபோவான அம்மலையினுடைய உச்சியின்மேலும்போகான் இடப்புறமாகவும்போகான் அந்தமலைக்குச் சமீபத்தில்வரும்போது ஸ்தோத்திரஞ் செய்துபுஷ்பமாரியொழிந்து செலவானென்றுசொன்னார்பிர்ம்மா-எ-று.

பத்தாவது-ஆதித்தச்-சருக்கம்-முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம-௫௬௫

உ

பதினோராவது.

பிரதத்தச்சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடில்விருத்தம்.

அருணைவாழிறைவன்றிரவியமணுமட்டாயினுங்கரந்தபேருடனே மரணமாய்யமனுடைமுலிலேகுளிப்பர் வசிரவுலக்கையான்மறிவ, ரிருணிறைநரகமிருபத்தெண்கோடியிடத்திலுமடைவிலேயிருப்பார,தரணியிற்புழுவாயபிறபபர்களகளவுதனக்கியைந்தவருமத்தகையர்.

(இ-ள்) அருணாசலேசுரரது திரவியத்தில் அணுவளவாவது திருடினவர்கள உடனேமரணமடைந்து யமலோகத்திறகுப் போய்அக்கினிக்குழியிலேவிழுந்து அவஸ்தைப்படுவார்கள் வசிரத்தினாற்செய்தவுலக்கையால் அடிபடுவாாகள் இருள்நிறைந்த இருபத்தெட்டுகோடிநரகங்களிலும் அடைவாகவிருந்து கிடப்பார்கள் மறுபடியும பூமியிலேவந்து புழுவாய்ப்பிறப்பார்கள் அந்தத்திருட்டுக்குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்டதுன்பத்தை அடைவார்கள்-எ-று. (௧)

ஓங்கியதரைபுவிசைத்தபொன்னெதிரே யுற்றபேருடலையு மொறுக்குங், தேங்கியகருணையருணநாயகர்பொற்செய்கையைப்படியினிற்கரந்து,வாங்கியபெயரைக்கிளையுடன்சிதைக்குமலையினுங்கடலினுமொளித்து, நீங்கியபொழுதுந்தொடர்ந்திடும் விடுமோநிழலெனத்தொடருமொந்திலத்தும்,

(இ-ள்) திருடிபூமியினுள்ஒளித்துவைக்கப்பட்டபொன்னுனது அந்தவிடத்தின்மேல் தந்தவருடையதேகத்தையும் கண்டிக்கும அப்படிசெய்வது மிகுந்தகிருபையை யுடைய அருணசலேசுரருடையதிரவியத்தினது செய்தியாம் அந்தப்பூமியில்ஒளித்துவைத்துஎடுத்துக்கொண்டவனையோவென்றால் அவர்களுறவோடுகெடுக்கும் மலையிலுங் கடலினுமொளித்துக்கொண்டபொழுதுந் தொடர்ந்தவருத்தம் விடமாட்டாது எவ்விடத்திற்போனலும் நிழலைப்போலதொடரும-எ-று, (௨)

கடிக்கலாஞ் சிலையைவிழுங்கலாநெருப்பைக் கடுவிடங்குழைத்திழைத்தெடுத்துக், குடிக்கலாமிரும்பை யருந்தலாங்கடும்பாறகொள்ளலாமருந்தினற்குணத்தால். முடிக்கலாம்பகையை யருணநாயகாபொன்விழுங்கினல்மிடற்றிலேபிடிக்கும், உடற்குளேகனலும்புகையுமவ்வளவோ வுயிரையுமுளத்தையுமொறுக்கும்.

(இ-ள்) பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிர்மா கல்லைக்கடிக்கலாம்நெருப்பையெடுத்துவிழுங்கிவிடலாம விஷத்தோடுகொல்லும்படியான வஸ்துக்களைச்சேர்த்துக் குழைத்தெடுத்துச்சாப்பிடலாம் இரும்பைப் புசிக்கலாம் கள்ளிப்பால்முதலியவற்றையுங் குடிக்கலாம் இவைகள்உபத்திரவஞ்செய்யவொட்டாமல்நல்லமருந்துகளாலே நிவர்த்திபண்ணிக்கொள்ளலாம் அருணசலேசுரர் திரவியத்தைச்சாப்பிட்டவுடனேதொண்டையைப்பிடித்துக்கொள்ளும்தேகத்துக்குள்ளேநெருப்பாகக்கனற்றும்புகையுண்டாக்குமவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால அவர்களுயிரையுங்கொனறு உள்ளத்தையுங்கெடுக்கும்-எ-று. (௩)

முக்கணன்பொருளைக்கவர்ந்தபேரிருக்க முயன்றபேர்நினைத்தபேர்முதலா, யக்கணத்தழிவரவர்களுமிருக்கவடியவர்பொருட்கவர்ந்தலைக்கத்தக்கதுநினைத்தார்கெடுவரென்றுரைத்துச் சத்தியம்பலபலசாற்றிச்,செக்கருங்கருகவொளிவிடுமணிப்பூண்திசைமுகனுருகதைசெப்பும்.

(இ-ள்) மூன்று கண்களை யுடைய அருணசலேசுராது திரவியத்தைத் திருடின வர்கள் படுகின்றதுன்ப மிப்படிப்பட்டது அது இருக்கட்டும் அந்தப்பொருளைத் திருடுகிற தற்கு முயற்சி செய்தவர்கள் திருடநினைத்தவர்கள் இவர்க ளக்தக் கணத்திலே யழிவார்கள்

அவர்களுமிருக்கட்டும் சிவபத்தர்களுடையபொருளைத் திருடியவர்களை
த் துன்பப்படுத்த நினைத்தபேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபலசத்தி
யத்தோடேஞ்சொல்லிச் செல்வானமுன் கருகும்படி ஒளிவிடுகின்ற இட
த்திருபாணங்களைத்தரித்த பிர்மாவானவர் ஒருகதைசொல்லத்தொடங்
கினார்-எ-று. (௪)

முன்னையேயொருநான் வடதிசைக்கிறைவன் மூழ்மணிக்கங்கைநீர்த்
துறைவன், இக்கிலத்திழிந்தவிந்திரனனையானாண்மையில் முருகவேளனி
கர்வான், மன்னவர்நிறைந்த மகுடகோடிகளின் வயிரநாயகங்களாற்றே
ய்ந்த,பொன்னவிர்கழலான் றருமமுங்கழலான் புகழ்பெயர் பிரதத்தனென்
பான்.

(இ-ள்) பிர்மாசொல்லுகிறார் முன்காலத்திலே ஒருநாள் வடதேசத்
துக்கு இராஜாவாயிருக்கிறவன் விலையுயர்ந்தமுத்துக்களுக் கிருப்பிடமா
கியகங்காநதிக்துறையையுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்று பூமியிலி
றங்கிய தேவேந்திரன்போன்றவன் ஆண்மைக்குணத்தில் சிவசுப்பிரம
ணியருக்குச் சமானமானவன் இராஜாக்கள்பணியும்போது அவர்களா
லே நிரைநிரையாகத்தாழ்த்தப்பட்ட கிரீடகோடிகளில்இழைக்கப்பட்ட
வீரகண்டையைத்தரித்தவன் தருமமென்பதை இடைவிடாதுசெய்கிற
வன் கீர்த்திபொருந்தியபிரதத்தனென்னும் பெயரையுடையவன்-எ-று.

காலனோர்விழியார்முகமெனவிளங்கிக் களங்குடைத் தொழுக்கியமதி
போல், நீலமாமணிகாமபிரைக்தவெண்கவிகைநெடுநிலப்பரப்பெலாநி
ழற்றச், சாலவேபணிவோரரசர்களிவன் பொற்சரணமே படிந்துபோபெ
றுமென், ஞாலமேயழைக்குந்தருமதேவதைபோலிரண்டு சாமரைகளா
ர்த்திடவே.

(இ-ள்) மயன்போலக்கொடுமையைச் செய்கின்றகண்களையுடைய
பெண்களதுமுகம்போல விளங்கிக்களங்கத்தையுடைத்தா யொழுகவிட்ட
சந்திரன்போல நீலரத்தினமிழைத்திருக்கிற காம்பையுடைய வெள்ளை
க்குடையானது நீண்டசக்கிரிகைகளைப் பூமியினபரப்பெல்லாம் நிழற்
றவும் மிருக்தவரியாரையோடு பணியாத சத்துரு ராஜாக்களைப் பார்த்
து இந்திரனுடைய அழகியபாதங்களை வணங்கி உங்களுயிரை இறக்
காமல் பெறுக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந்தருமதேவ
தையைப்போல இரண்டுசாமரங்கள்வீசவும்-எ-று, (௫)

வருணமண்டலத்திற் புரவிபோந்திடந்தமரகதக்குரகதம்வயங்க, அ
ருணமண்டலத்தை யனவிடுங்கொடித்தே ரடவிகள்புடைவிளையடைப்ப
க், இரணசிந்துரத்துப்புகர்முகக்குப்பிற்றிம்புரிக்கிரிசைகளரத், தாணி
பாதமெங்க மந்திரிகணத்தோ டெழுகதனுன்மண்டபத்திருந்தே,

(இ-ள்) வருணமண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள்போல் உயர்வாகிய மரகதநிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும் சூரிய மண்டலத்தையளாவிய கொடிகள் கட்டியதேர்க்காடுகள் பூமியைப்படைக்கவும் இரணம்பொருந்திய சிந்தூரந்தீட்டிய புள்ளிகளையுடைய முகத்தையும் பூண்கட்டிய தந்தங்களையுடைய யானைகள் திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் சத்துருமன்னர் பயப்பட மந்திரி கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் பிரயாணப்பட்டான் யாத்திரையாகப் பிரதத்தராஜன்-எ-று. (எ)

அங்கர்புற்றேற யவனர்வெற்படைய வலத்தியர்வில்லினுண்கெளவச்
சங்கிலித்தொடக்காய மற்றமன்டலீகர் தம்மிறைதாங்களேசுமக்க
சிங்கமேவறெனவே சோழநாடணைவான் றிருநதிகடந்துதென்னருணைக்
கங்கைவார்சடையான்கோயிலிற்புகுந்தான்கங்கையுங்காசியுமபுரப்பான்

(இ-ள்) இந்தபிரதத்தராசன்பிரயாணப்பட்டபோது அங்கதேசத்தரசர் பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும் யவனதேசத்து இராசர்கள் மலையிலொளித்துக்கொள்ளவும் அவந்திதேசத்தரசர் விலவிலிருக்கிற நாணியைக்கொளவிக்கொள்ளவும் மற்றதேசத்துஇராசக்கள சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து நின்று தாங்கள் கட்டவேண்டிய கப்பணங்களைத்தாங்களே சுமந்துவரவும் ஆண்சிங்கம்போலச் சோழநாட்டுக்கு போகும்படியாக புறப்பட்டுத் திருநதியைக்கான்டி அழகிய அருணாசலஸ்தலத்துக்குவந்து கங்கையைத்தரித்த சடையையுடைய பரமசிவனது கோயிலிற்புகுந்தான் கங்காநதியையும் காசிதேசத்தையும் ஆளுகிற பிரதத்தராசன்.

அரும்பவிழ்மலர்கொண்டருச்சனைபுரியவருணைநாயகர்திருக்கோயில்
விரும்பியுட்புகுந்து பணியுமவ்விடத்தில்விடத்தினுங் கொடியகூர்விழியாள், இரும்பையு முருக்கையு மிசையினுளொருத்தியிலங்கிழையாருடனிறையால், கரும்பெனுமொழியார்பாடுதல்கேட்டான் கண்டனன்வளைத்தவேள்கரும்பை.

(இ-ள்) காசிதேசத்து ராஜாவாகிய பிரதத்தன் அரும்புகள் மலர்ந்த புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சனைபண்ணுகிறதற்காக அருணாசலேசுரர் விற்றிருக்கும் திருக்கோயிலுள் பத்தியோடுபோய் வந்தனஞ்செய்யும்போது அவ்விடத்தில் விஷத்திலுங்கொடுமை செய்கின்ற கூர்மையாகிய கண்களையுடையவள் இரும்புகூட உருகும்படிச்செய்யும் சங்கீதவித்தையையுடையவளாகி ஒருதாசிப்பெண் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைத்தரித்த சிலபெண்களோடு நின்று சுவைநிறைந்தபாலும் கரும்பின்ரசம்போன்ற மொழியினாலே பாடுகிறதைக்கேட்டான் அக்ஷணத்தில்தானே மன்மதன் வளைத்தகரும்புவில்லையுங்கண்டான் காமவிகாரங்கொண்டு பிரதத்தராஜன்-எ-று. (௮)

அன்னமோகிளியோ வமிர்தமோதிருவே வமிர்தமோவமரருக்களித்த
வன்னமோகிளியோயிரதியோபிரமன்மனத்தினால்வகுத்தமேனகையோ
என்னமோகமதாய்த்தனதுநாட்டினிற்கொண்டேகுவனினைத்தனனதற்கு
முன்னமேகுரங்குமுகமதாயிருந்தான் முறுவலாயினதேவர்முகமும்.

(இ-ள்) காசிதேசத்துப் பிரதத்தராஜனானவன் அந்தத்தாசிப்பெண்ணைப்பார்த்துச்சொல்லுவான் இவள் அன்னமோ கிளியோ தேவாமிர்தமோ இலட்சுமியோ அசுரரைக்கொன்று அமிர்தத்தை முன்காலத்தில் தேவருக்குக்கொடுத்த அழகாகிய மோகினியோ இரதிதேவியோ பிரமதேவன்மனத்தினாலே சிருஷ்டித்தமேனகையோ என்றுநினைந்து மோகத்தோடு தன்னுடையதேசத்துக்கு அந்தப்பெண்ணைக் கொண்டுபோகிறதற்கு நினைந்தான் அந்நினைப்பு உண்டாகுமுன்னமேதானே குரங்குமுகத்தையுடையவனாயிருந்தான் அதைக்கண்டு எல்லாரும நகைத்தார்கள் எ-று. (௰)

மந்திரிக்கிழவராசனைவினாவி மன்னவனினைத்தவாறதனால்
வந்தவித்துயர்தவிர்ந்திடமலைமேன் மருந்தினைப்பணியெனவவனுஞ்
சிந்துரக்குலங்கணவாம்பரியுஞ் செழுமணிச்சிவிகையுந்தேரும
சந்தனமணியுந் தனத்தினர்பலருந் தமனியக்கோயின்முன்விடுத்தான்,

(இ-ள்) மந்திரிமார்கள பிரதத்தராசனைப் பார்த்து குரங்குமுகம் வந்ததற்கு காரணங் கேட்டறிந்து கொண்டு அரசனே தீமையாகிய உமது நினைப்பினால அடைந்த இத்துன்பம் நீங்குமபடி மலைமேல்மருந்தாகிய அருணாசலேசுரரைவணங்கென்றுசொல்ல அந்தஇராஜனும்மலையையொத்தயானைகளும்வேகமாய்த்தாவுகின்றகுதிரைகளையும் நல்லஇரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளையும் தேவர்களையும சந்தனக்குழம்பைப்பூசுகின்றஸ்தனங்களையுடையபெண்களையும் பொற்பிரகாசமபொருந்திய அந்தக்கோயிலுக்கு முன் காணிக்கையாகக் கொடுத்துவிட்டான் எ-று. (௰௧)

பன்னருமக்கபூசனைபுரிந்தான்பரமனுமவற்கருள்புரிந்தான், கின்னரமொழியாள் விருப்பினாலடைந்த கிலேசவானரமுகமொழித்தான், நன்னரமுகம்பெற்றிறையுநாட்டணைந்தானுதலாலான்பொருட்கலரா, உவ்வினிய பாவம்பதின்மடங்கும்பொன்னுதவினுறநவிருமென்றுரைத்தான்.

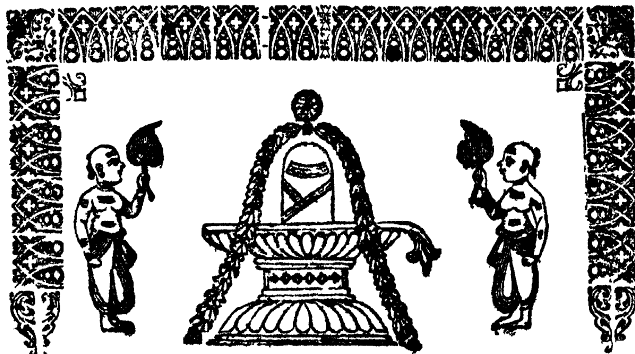
(இ-ள்) பிரதத்தராஜன்சுவாமிக்குச்சொல்லுதற்கரியஅருந்தமருமையான பூசைகள்செய்தான் அப்பொழுதுசுவாமியும் அந்தஇராஜனுக்குக் கிருபைசெய்தார் வீணையினிசைபோலும் வார்த்தையையுடைய பெண் மேற்கொண்ட ஆசையினாலடைந்த துன்பம்பொருந்தியகுரங்கு முகத்தையொழித்தான் நல்லமானிடமுகத்தையடைந்து அந்தஇராஜன தன்

னுடைய நாட்டுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தான் ஆனபடியினலே அருணாசலே சருடைய பொருளைத்திருடவினைத்ததனலுண்டாகிய பாவமும் அப்பொரு ளுக்கும் பதின்மடங்குதிரவியங்கொடுத்ததால்நீங்கிமென்று சொன்னர் பிர் ம்மா. அருசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம். (௱௨)

மூர்த்திவுனையருணகிரிவளமிதுதானெனத்திருவாய்மலர்ந்தானக்தப போதனையக்கடிபணிந்துன்போதனையாள்மகிழ்ந்தனமிப்புவியின்மீதே, கோதமுடனறிந்துசெய்தபவந்தவிருங்கதையினியுங்கூறுகென்றான்,மூ தறிவாயினனுமூகத்தினுமாயிரமுகமாய்மொழியலுற்றான்.

(இ-ள்) மகத்தாகிய தவத்தையுடையசனகரிஷியே அருணா சலத்தி னதுவளம் இதுதானென்றுசொன்னர் அந்தப பிர்ம்மாவை அவ்விடத் திலசனகரிஷியானவர் வகதனஞ்செயது உம்முடைய போதனையினலே ஆநந்ததனைதயடைந்தேன்இந்தலோகத்தில்குற்றமாக அறிந்துசெயதபா வமீக்கும்படியானகதையையும்அருள்செய்யவேண்டுமென்றார் பேரறி வுகொண்ட பிரம்மாவானவர்தம்முடையவாய்நான்கும் ஆயிரம்வாயாக ச்சொல்லத்தொடங்கினன்-எ-று. (௱௩)

பதினோராவதுபிரதத்தச்சருக்கம்முற்றிற்று
ஆ திருவிருக்கம்-கூஅ.

உ

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்தச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

வாக்கினல்வடிவினல்மனத்தினலபலங்
காகினைருணமா சயிலனேக்கினு

னீக்கினுமொன்பது நிகழ்த்தினன்மறை
தேகினன்சிலகதை செப்பலாயினன்.

(இ-ள்) வாக்கினாலும் தேகத்தினாலும் மனத்தினாலும் தூஷிக்கப்படுவ
னாச்சொல்லியும் செய்துமினைந்தும் பாவத்தையடைந்தவர்கள் திருவ
ண்ணாமலையைத் தரிசனஞ்செய்தால் அப்பொழுதே தங்கள் பாவத்தை
நீக்குவார்கள் என்றுசொல்லி நான்குவேதங்களையுந் தன்னிடத்திலுடை
யபிரம்மாவானவர் சிலகதைகளைச்சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எம்பெரியசபையிடத்தி லெருநான்குவசுக்களுமவண் இருந்தார்முன்
னே, தமபெரியதவத்தினையும் புகழினையும்வியந்துரைத்தனகையைமீ நூ
க்கிக், கும்பமுனிமுதலவர்களிடையிலுமை வியந்துரைத்த கொம்மையால
லே, அம்புவியிலிழைத்ததவமனைத்தினையுமவமாகவிருந்ததுமென்றேன்

(இ-ள்) எனதுடையபெரியசபையினிடத்தில அஷ்டவசுக்களுமமு
ன்னொருகாலத்திலவ்விருந்தார்கள் அப்பொழுது அவர்கள்தங்களுடை
யதபசின்பெருமையையும் அதனாலவந்தகீர்த்தியையும கொண்டாடிச்சு
ந்தோஷித்தார்கள அதைப்பார்த்து அகஸ்தியா முதலானரிஷிகளபுத்தியி
லே உங்களை நீங்களே புகழ்ந்துசொல்லிய கர்வத்தினால உங்களுடைய பூமி
யில்செய்ததவமெல்லாம்அவமாகச்செய்துவிட்டுமென்றுசொன்னேன். ')

உற்றபேருந்தவத்தினையுந்தமதறத்தினலத்தினையு முரைத்ததபேரு
மற்றொருவர்தமையிகழ்ந்தவருந்துயரக்கடன்முழுகிய மென்றேன், தி
ற்றநிலாகியவசுக்களவர்களுக்கெயிதுதீருங்காலஞ், சொற்றருளுகெ
னவுரைத்தா ரினருளாறநீருமுக்கியோதானென்றேன்

•(இ-ள்) பெருமைபொருந்திய தமமுடையதவத்தையும் செய்தகரு
மத்தையும் சொன்னவர்களும்மற்றொருவனை யிகழ்ந்து பேசினவர்களும
துக்கசமுத்திரத்தில்முழுகி மறிபட்டுக்கிடப்பார்களென்றேன அப்பொழு
டைய அஷ்டவசுக்களும அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு நடுங்கி இந்தச்சா
பம் எந்தக்காலத்தில்தீரும் அருள்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டார்கள்பர
ரமசிவனிருக்கையைஉங்களுக்கு என்றைக்குக்கிடைக்கின்றதோ அன்றைக
குத்தீருமென்றேன்-எ-று (உ)

சொல்லுதலுமவசுக்களெலா மெனையகன்றுநெடிய கங்கைக்கரையி
யிலேகி, எல்லையிலாநெடுங்காலமிறையைநினைத்தரியதவமியற்றினார்கள
வல்லிபங்கனொருநாளின்மழவிடைமேலடைந்து தவமவாமேதெவ்ரூன்
அல்லிமலரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்கடலிலெழுந்தருளுகென்றார்.

(இ-ள்) அப்படிச்சொன்னவுடனே வசுக்களெல்லாரும என்னுடை
யசபையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ்செல்லுகின்ற கங்காநதியினது தீரத்தி

ற்போய அளவில்லாதகாலம் பரமசிவனைநினைத்து அரிதாகியதவத்தைச்செய்தார்கள் பார்வதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட அந்தச்சுவாமியானவர் ஒருநாள இளமையும்ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளிவந்து நாம்உங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய வரமென்னவென்றுகேட்டு அருள்செய்தார அந்தவசுக்கள இதழினையுடையதாமரைமலரிலிருக்கின்றபிரம்மாவாலுண்டாகொடுத்தகொடியசாபமாகியகடலிலநின்றும் எங்களைஎடுத்தருளவேண்டுமென்றார் எ-று. (௬௫)

கருணைமுகின்முகமலர்ந்துவசுக்களுட னுமதுபவங்கடக்கவேண்டில,
தரணியின்மேலொருநகரந்தலேசகரமென் றிலங்குமந்தத் தலத்தின்மீதே,
அருணகிரியெனுமலையாயிருக்குமந்தப் பதியணுகி யசலஞ்சூழ்ந்த,வரு
ணதிசைதொடங்கியெட்டுத திசைகளினுமிருந்துதவ மியற்றுமென்றார

(இ-ள்) கிருபாவருஷத்தைப்பொழிகிறமேகமாகிய பரமசிவனானவர் திருமுகமலர்ந்து அந்தவசுக்களைப்பார்த்து உங்களுடையபாவத்தைநீங்களகடக்கவேண்டினால்பூமியிலதலேசகரமென்று ஒருதிவ்வியஸ்தலமவிளங்குகின்றது அந்தஸ்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒருமலையிருக்கும அந்தஸ்தலத்தையடைந்து அந்தமலையைசூழ்ந்த மேற்குத திக்குத தொடங்கிஎட்டுத திக்குகளிலுமிருந்துதவஞ்செய்யுங்களென்றருளிச்செயதார்-எ-று. (௬௬)

அன்னவயலருணையிலசேரியதவமியற்றிடு மவ்வளவேயுங்கள்.முன்
னரழற்கிரியுருவெட்டிமுகமாகவிளங்கியொ-டமூர்த்தியாகு, மன்னுமுங்கள
ருமபவமுங்கழிநுமெனவுரைத்துவெள்ளிமலையிற்சேர்ந்தான், தனையு
டைந்தவர்களெல்லாந்தனைப்போலவிருக்கவரந்தருந்தவானே.

(இ-ள) அன்னபட்சிகள்தங்கிய வயல்சூழ்ந்தஅருணாசல ஸ்தலத்திற்குப்போய் நீங்கள அரியதவத்தைசெய்யுங்கள அப்படிச்செய்த அளவிலே அக்கினிசொரூபமாய் விளங்கிய இப்பற்றஅந்தமலையானதுஉங்களுக்குமுன்பாக எட்டுமுகமாயககாட்சிகொடுக்கும் அப்போது நிலைபெற்ற உங்களுடையபாவமுமநீங்குமென்றுதிருவாய்மலர்ந்து கைலாயத் திற்குயெழுந்தருளினார் தமமிடத்திலடைந்தவர்க ளெல்லாரையுந் தம்மைப்போல உருவத்தையடைந்திருக்க வரமருளிச்செய்கிறபரமசிவன்எ-று.

முந்தவசுரரையுமவர்புரத்தினையுமெரித்தபிரான்மொழிந்தவாறே
அந்தவசுவனைவருஞ்சென லருணையிலேயரியதவமியற்றினர்க
ளிந்தவசுமதிகழைக்கலமுற்கிரியெட்டுருவாகியிருந்ததங்கே
தந்தவசுநிலைபுசழ்ந்துகொடுஞ்சாபகிரிகளெலாந்தள்ளினாகள்.

(இ-ள்) முன்பு அசுரர்களையும் அவர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்த திரிபுரங்களையும் கையைத்தெரித்த சுவாமியானவர் அருளிச்செய்தபிரகாரமே அந்த எட்டுவசுக்களும்போய் அருணாசலத்தில் அருமையாகிய தவத்தைசெய்தார்கள் இந்தப் பூமியானது தழைக்கும்படி அக்கினிமலை எட்டுமுகமாய் விளங்கி யிருந்தது முன்னேதங்களுடைய தவத்தைப்புகழ்ந்து சொல்லி யதனால் வந்த கொடியசாபமென்று சொல்லப்பட்ட மலையைத்தாண்டிவிட்டார்கள் எ-று. (௭)

பூதலஞ்சூழ்திசைகளெல்லா மிருந்தஷ்டமூர்த்திதனைப்பூசித்தார்க
ளாத லிறும்பழயபடிதமதுபதவிகளையடைந்தருள்பெற்றாரக
ளேதமறுமபடிக்கரிய மறைப்பயனெட்டுருவாகி யிருந்தபோதுஞ்
சீதரனும்பதுமகிரமத் துடனறியான்முடியெனக்குத்தெரிந்திடுமே.

(இ-ள்) அந்தமலையைச்சூழ்ந்த எட்டுத்திக்கிலு மிருந்தவசுக்கள் அஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் பூசித்தபடியினாலே பழயபடியேதமது பதவிகளைப்பெற்றுக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும் பெற்றார்கள் குற்றம்நீங்கும்படி அருமையான வேதப்பொருளாகிய அந்த சுவாமியானவர் எட்டுமுகமாயிருந்தபோதும் விஷ்ணுவும் திருவடியைக்கிரமத்துடனே அறியாமற்போனாற் எனக்கும் முடிதெரியவில்லை-எ-று. (௮)

சண்முகனையளித்துவைத்துமுகத்தவனெண்வசுக்கள்செயுந்தவத்தினாலே எண்முகமா யிருந்ததுகல்லொடொருமுகமாயிமையவர்வாழ் தெடுத்தாரென்று, தண்முகநான்குடையபிரான்சனகமுனிக்குரைத்தருளச்சயிலத்தாயே, பண்முகமாமுழையமொழித் திலோத்தமைசேர் கதையினையும்பகரலுற்றான்.

(இ-ள்) சிவசுப்பிரமணியனைப்பெற்ற பரமசிவனானவர் எட்டுவசுக்களுஞ் செய்த தபோபலத்தினாலே எட்டுமுகமாயிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூடிவணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைபொருந்திய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமாவானவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிகின்ற அந்தத்திருமலையில் யாழினது இசைபோன்ற வார்த்தையையுடைய திலோத்தமை யென்பவள் அந்தக்கதையையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினாள்-எ-று. (௯)

கலிவிருத்தம்.

தேவர்கோன்முன்னமென் னிகுத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவமதிலாப்பெரும்பதவிவேண்டியே
யாவருமருந்தவ மியற்றினாரதற்
காவதுசெய்யென வறைந்துபோயினான்.

(இ-ள்) பிரமர்சொல்லுவார் தேவேந்திரன்முன்னே என்னிடத்தில் வந்து தன்னுடையபரிசுத்தமான பதவியைச்சிந்தித்து எல்லாரும் அருமையான தவத்தைச்செய்கிறார்கள் அந்ததவம் நிறைவேறாதபடிக்கு ஏதாவது ஒருவிக்கினத்தைச்செய்யவேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டுப்போனான்-எ-று. (௧௦)

இந்திரன்போனபின் னியக்கமங்கைய
ரந்தரமங்கைய ராகநாட்டவர்
சுந்தரச்சுடம்புவித் தோனகமார்வரை
மந்தரமுலைச்சிய ரழகுவாரியே.

(இ-ள்) தேவேந்திரன் போனபிற்பாடு யட்சலோகத்துப்பெண்கள் தேவலோகத்துப்பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள் அழகுபொருந்திய கடல்சூழ்ந்தபூலோகத்திலுள்ளபெண்கள மந்தரகிரிபோன்ற முலையையுடைய வரையரமகளிர் இவர்களுடைய அழகுமெடுத்துக்கொண்டு.

வருத்தமில் றிலோத் தமையெனுமவஞ்சியை
யுருத்தனனவலியமன் மதிலையயோட்டினன்
மிருக்கதோர் விஞ்சையிற் புழுவின்வேட்டுவ
னக்குமவழித்தட லளிப்பதென்னவே.

(இ-ள்) குளவியானது தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமார்த்தியவிசேஷத்தினாலே புழுவினது உடலைக்கெடுத்து அதற்குவேறொருதேகத்தைக் கொடுப்பதுபோலத் திலோத்தமையென்னும் பெண்ணை உண்டாக்கினேன் அப்பொழுதே அதளமேற்கொண்ட ஆசையால் என்னுடைய வல்லமையையிழந்தேன் ஞானத்திற்செல்லுகின்ற என்னுடைய புத்தியையுந்தூரத்திவிட்டேன் எ-று. (௧௨)

மன்மதன்கணையினுன் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையறிந்துநான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனம்பொருந்திலா ளெனதுகையுறாள்
முன்பினின் றொளிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்.

(இ-ள்) மன்மதனுடையபாணத்தினாலே மயக்கத்தையடைந்து வாடுகின்றஎன்னுடைய இயல்பையறிந்துதான்தனக்குத்தகப்பனென்றுஎன் கருத்துக்கு ஒவ்வாதவளாகியும் நான்பிடிக்கும்போது என்கைக்கு அகப்படாதவளாகியும் எனக்குமுன்னின்றும் ஓரிடத்தில் தானறியாதபடி ஒளித்துக்கொள்ள நான்குபக்கங்களிலும் அவளைத்தேடினேன்-எ-று. ()

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிமானாகச்சென்றாள் கலையதாய்த்தொடர்ந்தேன்பேட்டு
வன்னியாய்ப்பறந்தாள்சேவல் வடிவமாய்த்தொடர்ந்தேன்மங்கை

பின்னையோர் கதியுங்காணுள் பிறங்கலாமருணாநாதன்
றன்னையேதூரக்கண்டாள் சரணமென்றுரைத்துசார்ந்தாள்.

(இ-ள்) அப்படிநான்தேடி அவளைக்கண்டுபிடிக்கும்போது பிடிக்கிறத ற்குமுன்னே பெண்மானுகி ஓடினுள் நான் கலைமானுகத்தொடர்ந்தேன் அதன்பின் பெண்கிளியாய்ப்பறந்தாள் நான் ஆண்கிளியாய்ப்பறந்து தொடர்ந்தேன் அந்தத்திலோத்தமையானவள் பிற்பாடு என்கையிலகப் படாமலிருக்கிறதற்கு வேறொருகதியுங்காணுமல் வருந்தும்போது மலை யுருவாகிய அருணசலேசுரரைக் கொஞ்சதூரத்திற்கண்டு நீரேதஞ்ச மென்றுசொல்லி அடைந்தாள்-எ-று. (௰௪)

மாயமால்விடையின்பாகர் வடிவிலாவிடையின்பாகர்
காயழலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றிளையாள்
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினளே.

(இ-ள்) மாயஞ்செய்கின்ற விஷ்ணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல் வருகி ன்றவரோ தோற்றாத இடையினையுடைய பார்வதியையும் பாகத்திலேவை த்துக்கொண்டிருக்கிறவரோ தகிக்கின்ற அக்கினிசொரூபமானவரோ திரு வாலங்காட்டினிடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ஆராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே நானடைக்கலமென்று சகலரையும் ஆளு கின்ற பரமசிவனது திருச்செவியிற்சொல்லும்படி குழந்தையினதுஇள மையாகிய குதலைச்சொல்லைப்போலச் சொன்னுள்-எ-று. (௰௫)

முருகலர்குழலிதன்னுள் முறையிடுமுறைக்கெம்மையன்
திருவுருவனைத்துந்தூய செவிகளாயிருந்தபோது
சிறைவின்மால்வரையைக்கீறி வேட்டுவனுகினுனும்
சுருதியுஞமலியாகத் தோன்றினன்றோகைபாகன்.

(இ-ள்) வாசனைபொருந்திய புஷ்பமாலையணிந்த கூந்தலை யுடைய திலோத்தமையினது முறையிடுதலுக்கு எங்கள்சுவாமியினது அழகிய உ ருவமெல்லாம் செவிகளாலிருந்தன அதனால் சிகரத்தில் மலையைக்கீறி அதில்நின்றும் தாம் வேடரூபமாகவும் நாலுவேதங்களும் நாய்களாகவு ம் தோன்றினார் பார்வதியை யிடதுபாகத்திலே வைத்துக்கொண்டபரமசி வன்-எ-று. (௰௬)

கூடகச்செங்கைபாகன் சிலையொடுதோன்றும்போதில்
வாடியமருள்குலான்மேன் மயக்கமும்வருத்தந்தீர்த்தே
நாடியபெருமானம்மை முனியுமென்றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
வேடனைப்பறவைகண்டால் வெருவுமோவெருவுறாதே.

(இ-ள்) வினைபலைபளிக்க கைகளையுடைய பார்வதியை திருப்பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன்வேடனுகி, வில்லைக்கையிலேந்திக் கொண்டு தோன்றியபோது முன்னை கூனைந்து செய்த சுவாமியானவர் என்னைக் கோபித்துக் கொள்வாரென்று பயக்துடனிருக்கிற இப்பிழையுடைய நிலோத்தமையின் மேலுண்டாகிய மையலையும் அதனாலுண்டாகிய வருத்தத்தையுந்தீர்த்து அந்தச்சுவாமியையணங்கினேன் வேடனைப்பட்சிகண்டால் பயப்படுமோ பயப்படாதே-எ-று. (௧௨)

வெறமெனுமுலையாடன்னை விதித்ததுசீவிரும்புந்திமை
கற்பகோடியினுந்தீரா தாயினுங்கருணையாமித்
தற்பரமலைகண்டாயே யாதலாற்றவிர்த்தோம்போவென்
றற்புதன்மொழிந்துமீளப் புகுந்தனனருணைவெற்பில்.

(இ-ள்) மலைக்குவிகராகிய ஸ்தலத்தையுடைய திலோத்தமையைப்படைக்க நீயே விரும்புசலாலுண்டாகிய பாவமானது கற்பகோடிகாலத்திலுந்தீரமாட்டாது ஆனாலும் அருணுருவமாகியும் தானேபரமாகியும் உள்ள இசுகமலையைதகரிசித்தாயாதலால் அப்படிப்பட்ட பாவத்தைத்தீர்த்துவிட்டோம உனனிடத்திற்குப் போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமியானவர் மறைந்து விட்டார்-எ-று. (௰௮)

கலிவிருத்தம்

தன்னையறியாமல்வினை சாருமுடனுணுக்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையறறதனி லெண்ணியதுபெற்றூர்
முன்னமுளரொன்றயன் முனிக்குமொழிகின்றுன்.

(இ-ள்) ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவமானது அவன் அழகுபொருந்திய அருணைசலத்தை யடைந்தால் தீரும் அது நிச்சயமே முற்காலத்திலும் அநேகர் தஙகளுடைய வினையை நீக்கி அந்தஸ்தலத்தில் தாங்கள் நினைத்த வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டார்களென்று பிரமாவானவர்சனகரிஷிக்கு ஒருகதைசொல்லுகிறுர்-எ-று (௧௧)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்த்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின்றதுமுன் னுளிறையினுலே
சொற்பரவைமாயனுணை ராதுதயில்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநினைந்தார்.

(இ-ள்) முற்காலத்திற் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினுலே கற்பகாலமானது முடிவுற்று மகத்தாகிய அந்தகாரமானது நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிறகாலத்தில் அந்த அந்தகாரத்திற்கொஞ்சம் நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறியாமல் விஷ்ணுவானவர் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்

துங்கொண்டிருக்க மேன்மைபொருந்திய சின்மயமாகிய யோகியாகள பரமசிவனை நினைந்தார்கள்-எ-று. (௨௰)

அத்தனடியார்கடம தாணவமறுக்குந்
சுத்தனருளானந்த சோதிவடிவானே
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானே
னுயத்தபொறிதமயிலுலா வாயவுலகெல்லாம

(இ-ள்) எல்லாச்சீவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும தமதடியாாகளுடைய ஆணவமலத்தைக் கெடுக்கின்ற சுத்தராயு மிருக்கின்ற பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒருசோதிரூபத்தையடைந்தார் எந்தஸ்தலங்களிலும் எததிக்குகளிலும்மற்ற எந்தவிடங்களிலும் ஆகாயமே நமக்குருவமாகிய அந்த சுவாமியானவர் அப்போதுசிந்திய பொறிகளாலே உலகமெல்லாம் உண்டானதுகள-எ-று, (௨௧)

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துணராதே
யாழிமிசையிற்றுயிலுமச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுநின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

(இ-ள) ஊழிகாலமுடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில்வந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும அந்த விஷ்ணுவானவர் சர்ப்பசயனத்தில் நின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார-எ-று. ()

வையகமளிக்கமல ரோனையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்வினைதொழல் விளைந்தனனெனத்துன்
றையுணர்வுமஞ்சியென தையனைநினைகதான

(இ-ள்) உலகத்தையுண்டாக்கும்பொருட்டு பிரமாவைச் சிருஷ்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினாலே வெம்மையாகிய தீவினையைச் சம்பாதிதது கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுங்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியைநினைத்தார்-எ-று. (௨௩)

அன்பாகருதிற்கணமை யாகிவெதிாவநதே
துன்பையகல்விக்குமது தூயதொழிலானுன்
வனபடிகவெற்புமிசை மன்னுசுடாபோலே
மின்படருமேனியுடன் வெள்விடையில்வந்தான்

(இ-ள) அடியார்கள நினைத்தால் சீக்கிரத்தில்தானே அவர்களுக்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பத்தைநீக்குவதே தமக்குப்பரிசுத்தமாகியதொழிலாகக் கொண்ட பரமசிவ ஞானவடிவன்மையராகிட ஸ்படிகமலையினமே

ல் விளங்குகின்ற சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல் மி ன்போன்ற சிறத்தோடெழுந்தருளிவந்தார்-எ-று. (௨௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள் புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சனையினாலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொருத்தருள்தியென்று
னொருக்கணிகுவாணிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்

(இ-ள்) அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளிவந்தவுடனே விஷ்ணுவானவர் சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமலங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவருடைய திவ்வியகிருபையைப்புகழ்ந்து அவருக்கு அருக்கிய முதலிய பூசைகளினாலே சுவாமியினுடைய திருவுள்ளத்தை இளகச்செய்து எனக்கு நிந்தனையினால் வந்த வினையைநீக்கியருள் செய்யவேண்டுமென்று எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்கின்ற சுவாமியானவர் இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௨௫)

வாசிமகமேமுதல் மகம்பலசெய்தாலும்
பாசமகலாதவினை பறறறுதலெண்ணித்
தேசுமிகுதென்றிசை செறிந்தருணைதன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போகுமுனையென்றான்.

(இ-ள்) ஒருவன்தனக்குண்டாகிய பாசவினையை நீக்கும்படியாக நினைந்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச்செய்தாலும் அதுபோகாது ஆனபடியினாலே சோதிமயமாகிய தெற்குத்திசையில் விளங்காநின்ற அருணாசலத்திற்குப்போய பூசைசெய்தால் உனைவிட்டுவினையானது போகுமென்றார் பரமசிவன்-எ-று. (௨௬)

நாறுபொழிலண்ணாகரு ளாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதல்
நீறுபுனையோகியாக ணீவிரபலதொண்ணூற்
றாறுபிரமாவதி லருச்சனையுரிந்தீர்.

(இ-ள்) வாசனையுடைய சோலைகள்சூழ்ந்த அந்த அருணாசலத்திற்கும் எனக்கும வடிவம் ஒன்றுதான் பேதமென்று அதனுடையபெருமையைவேதங்கள்கூட அறியாதுகள் விபூதியை முக்கியமாகத்தரிக்கின்ற யோகியாகளும விஷ்ணுக்களாகிய நீங்களபலரும் தொண்ணூற்றாறுபிரமாக்களும அந்தஸ்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள-எ-று. (௨௭)

முறைநிறையுரோகிணி முலைகளிடையின்மூழ்கா
மற்றவிருபத்தறுவர் வாழ்வையுமறந்தான்
கறைமதிதக்கனுடல்கன் றுறசபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

(இ-ள்) சந்திரனானவன் நன்றாகவேலை தீர்ந்த ஆபரணங்களுடைய ரோகிணியினது ஸ்தனங்களினுடைய போகத்தைவிரும்பி மற்றையிருபததாறு நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளையுமறந்துவிட்டான் அதைமுன்சொன்ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குந்தகப்பனாகிய தக்கன்கே

ள்விப்பட்டு எல்லாநாயகிகளில் மீதும்விருப்பம் வைக்காது ஒருத்தியின் மேல் மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிபோகக்கடவதென்று சபித்தான் இந்தச்சாபத்தை யடைந்த சந்திரன் அந்த அருணாசலத்தில் வந்து அந்தத்துன்பதலதை நீக்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௨௮)

வினைப்பளவின்முத்திதரு நீணகரமுற்றே
மகக்குறைதவிர்த்திடுகெ யென்றிறைமகிழ்ந்தா
னறகிரியைநாடியரி யுத்திசையினண்ணிச்
சுனைக்கமலவாசமிகு சோணகிரிகண்டான்.

(இ-ள்) நினைத்தமாத்திரத்தில் முத்தியைக்கொடுக்கின்ற அருணாசலமெனகிற அந்தஸ்தலத்திற்குப்போய் மகக்குறையைநீக்கிகொள்வென்று சுவாமிமகிழ்ந்தார் விஷ்ணுவானவர் அக்கினிவடிவாகிய மலையைதரியானஞ்செய்து அதுவிளக்குந் தெற்குத்திசையையடைந்து சுனையிலிருக்கிற தாமரைபுஷ்பத்தினது வாசனைமிகுந்த அந்தஸ்தலத்தைக்கண்டார்-எ-று. (௨௯)

நசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசுமிகுநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வாசவதடத்திடை மடிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந்துவினை போயமலனானான்

(இ-ள்) மலையுருவாகிய சுவாமியைத்தரிசித்து அன்போடுபணிந்து பிரகாசம்பொருந்திய அந்தஸ்தலத்திற்போய்ச் சந்தோஷத்தையடைந்து இந்திரதீர்த்தத்தில் முழுகிக் கிரிப்பிரதக்ஷணமவந்து பூசைசெய்து கொண்டுவரத் தம்முடைய வினைநீங்கிவிஷ்ணுவானவர்பரிசுத்தரானார்,

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்தினையுரைத்துத
தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னாவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

(இ-ள்) மிகுந்த புகழையுடைய விஷ்ணுவானவர் அருணாசலத்திற்குப்போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலத்தைப் பிர்மாவானவர் சனகரிஷிகருக்குச்சொல்லிப் பார்வதியானவள் ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணாசலேசுரர் புழுகுபூனையினாலே அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்-எ-று. (௩௰)

பன்னிரண்டாவதுபாவந்தீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௱௬௰.

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச்சருக்கம்.

(*)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உருவுபலவேறாபுனைபுளகனெனு மோரசுரனொருபொழுதநாவிவடி.
வா, யருணைகிரிமீதுலவியரிபுழுகேசிதறியதிகபலமாயவளியேயா, மெ

றுவாவிடையோர்புளிவ ரொருவதொழியதழியவினைபுரிகையாலவெொ
லாம், கருணைமலைபோலிமய மலையபயனைபாகருறைகயிலையிலேமேவிமொ
ழிவார்.

(இ-ள்) நினைத்தபடி வெவ்வேறே உருவங்களை யெடுத்துக்கொள்ள வலவமைபொருந்திய புளகனென்னும் ஓரசுரன் இருக்கிறான் புழுகுபூனை உருவத்தைக அடைந்து வெவ்வியதிறத்தையுடைய அந்தமலையின்மேல் உலாவிக்கொண்டு புழுகைச்சிந்தியபடியால் அவ்வழியினாலே அதிகபலத்தைப்பெற்றப பூமியிலுள்ளவர்கள் மட்டுமட்டும் தேவர்கள் முனிவர்க ளெல்லாரும துன்பப்படவும் துஷ்கிருத்தியஞ்செய்வதினாலே அவர்களெல்லாம இமவானென்னும்பர்வதராசனுடைய புத்திரியாகிய பார்வதியையொருபாகத்திலவைத்தருளிய கருணைமலைபோன்ற பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச்சொல்லுவார்கள்-எ-று. (க)

புளகனெனுமோரசுரன் மிருகவடிவாகியகை புரியவுல கெழுமுறை
யெய், வினையறாமாயினாக ளனவுரை செய்தாரவர்கள் விடலைவி
சோடுபுகல்வா, னளவிலமணமானபுழுகருணைகிரிமீதுதவியதிகபலமா
யமருவினை, னெளிதிலழியானவனு மினியகதியேறவுமையிடாலையிலே
நயிடுவோம.

(இ-ள்) புளகனெனும ஒருஅசுரனானவன் புழுகுபூனை வடிவங்கொண்டு யேழுலகங்களிலும் முறையேபுகுந்து சிலராசிகளையும்வதைசெய்ய அதனாலே யெல்லாரும துன்பத்தை யடைந்தார்களென்று வந்தவர்கள சொலலக்கொள்ளப் பரமசிவனானவர் அவர்களோடுதிருவாயமலர்ந்தருளுவார் மணமவீசுகின்ற அளவிலலாதபுழுகை நமதுருவமாகிய அருணசலத்திலசிதறியதனாலே அதிகபலத்தை அடைந்திருக்கிறான் அப்படிப்பட்டவன் எளிதில அழியமாட்டான் ஆனபடியினாலே அவனை மோக்ஷத்தில் அடைவித்து உங்களை துக்கசமுத்திரத்தில் நின்றும் கரையேற்றுவோம-எ-று. (உ)

ஏவுமெனவோதியருளொடுபுளகாதியனைவேதமுதல்கூவியவுறை
தாவிடையவாகியபகனுவிவிடுவாயெனவுரைவிவடிவான்மொழிகுவான்
பாவையொருபாககருணையபுராதனபராபரவிலோசனகுளா [தே
வலெளியோன்மொழியுமாறுதா வெனவிறைவனீரடியின்மீதுதொழு

(இ-ள்) நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப் போய்ச்சேருங்களென்று விடைகொடுத்தருளியிருக்கிறவையோடு புளகனென்னும் அந்த அசுரனைவேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனேபுழுகு பூனை வடிவத்தைக் கொண்ட உன்பிராணனை விடுவென்றுசொல்லிய அளவில் அந்த அசுரன் சொல்லுவான் பார்வதியையொருபாகத்திற்கொண்டருளியவரே திருவைக்குண்டமாயிருக்கின்றவரோ பழமையானவரோ பராபரமாகியவரோ நெற்றிக்கண்ணையுடையவரோ உமக்குஏவல்செய்தற்குரிய எளியேன்கேட்டுக்கொள்ளுகிறவரத்தைக்கொடுத்தருளுமென்று சுவாமியினுடைய இரண்டு திருவடிகளுக்கும வந்தனஞ்செய்துசொல்லுவான்-எ-று. (௩)

எனதுகிளையாமிருக புனைதுதிருமேனிபுகவினியபுழுகாகியொருபே
ரனைகிலமவையெபாவி யுயிர்விடலுமாவிக்கிபுகுதவியாறியோ னருளி

ஞன், மனமுருகியேமுனிவ ரிமையவர்கண்மானிடாகள் மகிழ்வடியின் மேலணியவே, அனவரதமாண்மத பூமிமசலமுமாலயம தருவிமெனவே பெருகுமே.

(இ-ள்) சர்வேசுரத்த உருவமாகிப் புழுகுபூனையினது மரபினால் உண்டாகின்ற புழுகானது உம்முடைய திருமேனி ஏறக் கொள்ளவும் அதனால் புழுகணிபிறைவனென்று ஒருகாமத்தை சீர்சரித்துக்கொள்ளவும் அருளசெய்யவேண்டுமென்றுவணங்கி உயிர் விட்டவுடனே அந்த அசுரன்கதிசேரும்படி சுவாமி அனுக்கிரகஞ்செய்தார் அப்படி அதனை பிரட்சிதததகண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும் மனிதர்களும் மலவருத்தத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமியினது சிரசில் புழுகுசாப் புச்சாத்த எப்போதும் அக்கபுழுகுகளோடு பனிநீரோடு சுவாமியினுடைய ஆலயமானது அருவியையுடையதாகப்பெருகியோடும்-எ-று. ( )

புழுகுபனிநீர்களப மனுவளவதேறுமிறை புனையும்வகையானுதவினோ, விழிகுளிர நாடியானிணையடிகளேபரவி வினைவினைகளவீடுபெறுவா, ருழைமருவுபாணியினர் சரிதமிதுவாகுமெனவுவகையுடனேயுரைசெய்தான், மொழியுமலாலயனை முனிவருடனேசனக முனிபுகழுவினோடுதொழுதான்.

(இ-ள்) புழுகும், பனிநீரும், கூட்டுவர்க்கச்சந்தனமுமாகிய இவைகளில அனுவளவாவது சுவாமியானவர் ஒப்புகிகொளளும்படி செயதவர்களும், கண்கள் களிப்படையும்படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமியினது திருவடிகளை வணங்கி அவர்சரித்திரத்தைக்கேட்டவர்களுமமோட்சத்தையடைவார்கள் மானைக்கரத்தில வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய திவ்ய சரித்திர மிதுவாகுமென்று சந்தோஷமாய் அநந்தப்பிரமாவானவர் சொன்னார், அப்படிச்சொல்லியபிரமாவைச்சனகரிஷியானவர முனிவர்களோடு தோத்திரஞ்செய்துவணங்கினார்-எ-று. (௫)

கலிவிருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழிவாழி யருணைவாழியருணையான்
கஞ்சமுறுசரணம்வாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
மஞ்சுபெற்றவானம்வாழி வையமவாழிவையமேற
றஞ்சமுறுநீறும்வாழி சைவம்வாழிவாழியே.

(இ-ள்) பாவங்களைப்போக்குகிறதற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற பஞ்சாக்ஷரமானது வாழ்கவாழ்க, அருணாஸ்தலம்வாழ்க, அருணாசலேசுரருடைய தாமரைமலர்போன்றதிருவடிகள்வாழ்க, அந்தசுவாமியினுடைய கிருபையானதுவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவருஷம்வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக்கோடாகிய திருநீறுவாழ்க, சைவசமயமானதுவாழ்க-எ-று. (௬)

ஞானம்வாழிநன்மைவாழி நாடுராஜநீதிசேர்
தானம்வாழிதர்மம்வாழி சரதவேதமாகமங்
கானம்வாழிகலைவாழி கற்றறிந்தகேள்வியர்
பானயேர்களவாழியீச னடியாவாழிவாழியே.

(இ-ள்) ஞானம்வாழ்க, நன்மையானது வாழ்க, நாடும் இராசனும் அவனுக்குரியநீதியும், கீர்த்தியும், தானமும்வாழ்க, தருமமும்வாழ்க, உண்மையாகியவேதமும், ஆகமங்களும்வாழ்க, சங்கீதம்வாழ்க, மற்றவி த்தைகளும்வாழ்க, அவைகளைக்கற்றறிந்தும், கேள்விப்பட்டும், யாவரி டத்தும் அன்புஉண்டானவர்கள்வாழ்க, பரமசிவனது அடியார்கள்வாழ் க வாக-எ-று. (எ)

அறுசீரடியாசிரிய விருத்தம்.

இக்கதைபடித்தோர்கேட்டோரெழுதினோரெழுதிவைத்தோர்
மைக்கடல்சூழ்ந்தவிந்த வையகமுழுதுங்காத்துத்
தக்கசந்தானபோக சௌக்கியந்தழைபவாழ்ந்து
இக்கருணேசரன்பாற் சிவபதம்பெறுவர்தாமே.

(இ-ள்) அந்தஅருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களும் கேட்டவர்களும் எழுதினவர்களும் எழுதிவைத்துக் கொண்டவர்களும் கரியகடல்சூழ்ந்த பூமிமுழுதும காத்துத் தகுந்த புத்திரசம்பத்தும் போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்கும் ஆதார மாகிய அருணாசலேசுரர்கிருபையினாலேசிவபதம்அடைவார்கள-எ-று.()

பதின்மூன்றாவது

புளகாங்கிதசருக்கம்—முற்றிற்று.

———0———

அருணாசலபுராணம்

மூலமும் - உரையும்,

முற்றிற்று.

———(*)———

பாயிரம்உள்பட ஆ சருக்கம் பதினான்குக்கும்,

கூடிய திருவிருத்தம—சுசஎ.

திருச்சிற்றம்பலம்.